

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

APOLLODORI ATHENIENSIS

BIBLIOTHECÆ,

siue de Deorum origine, tam græcè, quàm latine,
luculentis pariter, ac doctis annotationibus illuz
strati, & nunc primum in lucem
editi libri tres.

BENEDICTO ÆGIO SPOLETINO

INTERPRETE,

*Accessit etiam libris hisce nominum, rerumq;
opulentissimus index.*

*Quibus demum additus est Scipionis Tetti viri
apprime docti de Apollodori*

AD OTHONEM TRVCSIVM

Cardinalem amplissimum com

mentarius.

*Ex libris Sebastiani Tognanoli
I. V. D. et Bibliothec. Cæsar.*

ROMÆ IN ÆDIBVS ANTONI BLADI

PONTIF. MAX. EXCVSORIS

DE CAMPO FLORÆ.

M. D. L V.

Αδύλον εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου
βιβλιοθήκην.

Αἰῶνων ἀπείρημα ἀφυσάμενος ἅπ' ἐμῷ
Ραιδεῖνς μύθους γινώδι παλαιγενέας
Μὴδ' ἐς ὀμβρεῖν σελίδ' ἔμβλεπε, μὴδ' ἔλεγεῖν,
Μὴ τραγικὴν μοῦσαν, μηδ' ἐμελοτραδίην,
Μὴ κυκλίων ζήτει πολύθρονον σίχον, εἰς με γράφειν,
Εὐρήσεις ἐνέμοι πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

quod B. Aegius sic uertebat.

Sæclorum spiram licet hic cognoscere paucis.
Si ueterem hanc nostram perlegis historiam:
Meonidæ ne uolue uolumina, neue Elegiam,
Ne Tragicam musam, ne melicos numeros,
Multifonos Cyclicum uersus ne quære, quod in me
Inuenies, quicquid maximus orbis habet.

Φουλβίου Οὐρσίνου.

Τάνδ' ἐλίκωνιάδων δῶρον πολυῖπρον, βίβλος,
τῶν, σάλπιγγα θεῶν, χ' ἄμμιθέων ἀρετῶν.
Τᾶς πρὶν γραλεῖας σελίδας ἔχ' ἀλάμπεις ὀρφνας,
τῶν πόλλ' ἐκ χρόνων ἔλκεα δεξαμελίαν.
Νῦν παιμονίαις ἅτε χερσὶν φάρμακα πάσας
ἦπα, πάντα σφωδρὸς αἵχλος ἠκέατο.
Εἰς δέ τε φῶς ἀγαγὼν αὐτὸς, καὶ νύκτα καθήρατο,
αὐτὰν ἀελίου δείξατο λαμπροτέραι.
Δαιμόνιοι Ἡρώδης, ὅτ' ἄλγος πολλὰ παθούσις
μοῖρα, τίτην ζωὴν ἔδωκεν ἔχεις.

Motu proprio, etc. Cum, sicut dilectus filius noster Benedictus Aegius Spoletinus nobis exponi fecit ad communem studiosorum omnium utilitatem sua impensa Apollodori Athenien. Grāmatici Bibliothecam latinitate donatam hactenus non impressam, imprimi facere uelit, maximumq; sibi damnum foret si postmodum ab alijs imprimatur. Nos motu simili ex certa scientia inhibemus omnibus christifidelibus ubiq; existentibus praesertim bibliopolis, & librorum impressoribus sub excommunicationibus latae sententiae, in terris uero S. R. E. mediate, uel immediate subiectis etiam ducentorum ducatorum aureorum Camerae Apostolicae applicandorum, & amissionis librorum poena toties, quoties contrauentum fuerit, ipso facto, & absq; alia declaratione incurrenda, ne per quinquennium ab impressione dicti auctoris computandum dictum opus graece, latineq; sua ut dictum est impensa excusum sine ipsius Benedicti expressa licentia imprimere, seu imprimi facere, uendere, nec uendi facere, seu uenale habere, aut proponere audeant. Mandantes uniuersis venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopis, Episcopis, eorumq; Vicarijs in spiritualibus generalibus, & in statu temporalis S. R. E. etiam Legatis, & Vicelegatis sedis Apostolicae, & ipsius status Gubernatoribus, ut quoties ipsius Benedicti praefati parte fuerint requisiti eidem Benedicto efficacis defensionis praesidio assistentes ad omnem dicti Benedicti petitionem contra ino-

bedientes, et rebelles per censuras ecclesiasticas etiam sæpius ag=
grauando, & per alia iuris remedia auctoritate Apostolica exe=
quantur, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij
secularis. Non obstantibus constitutionib, & ordinationib. quib=
uscunq;. Quia uero difficile admodum esset præsentem Motum
proprium ad quælibet loca deferri, uolumus, & Apostolica au=
thoritate decernimus ipsius transumptis, uel exemplis etiam ipsis
operibus impressi plenam, & eandem prorsus fidem ubiq; tam
in iudicio, quam extra haberi, quæ præsentis originali haberetur,
& quòd præsentis Motus proprii sola signatura sufficiat in ius=
dicio, & extra, ubiq; fidem faciat, regula nostra in contrarium
non obstante.

Placet D.N. Papæ, Io. Mi. Cardinal, Saracen.

BENEDICTVS AEGIVS SPOLETINVS,
 IANO METELLIO
 SEQVANO S.P.D.

Et terrimum animi uitium Iane Metelli uir sapientissime, quod ~~αἰσχρότατον~~ Græci uocant, ut omni diritate, et immanitate acerbissimum, damnatum, exterminatumq; semper fuisse inuenio; in quo M. Cicero nihil non mali non esse testatur. Quin et Menander Comœdiæ nouæ scriptor; ingrato, inquit, homine Terra peius nihil creat, cuius exemplum, omni suppliciorum genere dignum de Popilio Lœnate Piceno homine, in Ciceronem habetur. Hic enim capite anquisitus, illius eloquentia, causa admodum dubia fluctuans, saluus ad suos remissus; eloquentiæ postea patrem occidere non erubuit: et illud Cn. Magni, in Cn. Carbonem, quo ingrato factò, plus L. Sullæ uiribus, quàm suæ ipsius indulsit uerecundiæ. Contra uerò insigni animi uirtute, quàm gratitudinem uocant recentiores, nibile sse iucundius, nibil salutaris, ac magis frugiferum nibil, optimi cuiusq; sententiâ sancitū esse cōperio, Hinc Minuci in Fabiū Maximū, et Culeonis in Africanū priorē celeberrimas grati animi significationes usq; adeo cōmendari nemo ignorat. Proinde ego memoria repetens, cum mihi Apollodori tui Atheniensis Grammatici græcum exemplar latinitate donandum quamlibetissime concessisti, qualem, quantamq; de Aegi studijs opinionem animo tuo iandudum præcepisses, apertissime indicasti, nec non tuq; quasi iudicio, me omnibus tanto labori uelut suffecturum declarasti, omnium quidem ingratiſsimus esse censeret, si cui potius ale

aeri, quàm tibi hunc à me tuo iudicio susceptum laborem, ac demum ad finem Dei Opt. Max. benignitate perductum, nuncupandum existimem. Non desuere, ingenue fateor, & grauiissimi quidem uiri, utriusq; nostrum cum amantissimi, tum etiam studiosissimi; qui absolutam hanc, & à te mihi iniunctam olim prouinciam, amplissimorum patrum cuipiam, aut Regulorum nonnulli dedicarem; ut inde mihi, aut gratiam planè immortalem conciliarem, aut pecuniolam certe aliquam æriscarem. Ego uerò, qui ambitionem semper effugi, ac ut ineptissimus æriscator à pecuniæ studio semper abhorruì, iſce Lænatis, ac Pompei ingratis factis explosis, Minuci, & Culeonis gratum, piùmq; opus imitatus, iſce inquam amici, τῆς ἀχρεσίας uitium, quod à me alienissimum esse nemo ignorat, uitandum censeo; neq; hac contumelia, iniuriq; Apollodorum nostrum affecturus sum. Is enim ad eum, à quo iam pridem ad me uenit, redire maiorem in modum desiderat; cur igitur, inquam tanto eius desiderio satis ego minime faciam? Veniat igitur ad te; ac iam tandem sub tuo nomine, qui per tot sæcula, delituit, Apollodorus emergat in lucem, At, si per Ægium, serius, quàm uolebas, ad te redit, nihil est, quod illi succenseas, atq; eo secum nomine expostules; quandoquidem in eo uertendo, expoliendo, exornandoq; atq; ilustrando, longiore temporis cursu opus fuit. Incredibile est mihi Metelli, quantum ille mihi negotij faceſſerit: erat enim, ut te minime latet, sic mutilus, sic mancus, sic lacer, sic inuersus erat; ut in eo restituendo longa, ac diuturna cum Latinorum, tum Græcorum auctorum uolumina, nocturna, ac diurna manu uersare necesse fuerit. Quam rem ex nostris annotationibus cum Apollodoro editis abs te facillime cognitum iri spero. Illud interim audacter (absit arrogantia uerbis) de me in Apollodoro interprete

tando, dici posse arbitror, ita me elaborasse, ac profecisse in com-
munem studiorum utilitatem; ut, quod antea per eius quasi pelae-
gus ne Delius quidem natator enataffet incolumis: nunc sane,
quinis uel mediocriter natandi peritus, citra ullum suffocandi,
mergendiq; discrimen, tranabit in tutum. Vale. Meq; illi tuo
Antonio Augustinio duodecimuiro silitibus iudicandis et doctrina,
et animi Sanctitate erinentissimo commenda. Romae Kal.
Octobris. M. D. LV.

Auctorum nomina, quibus et quoties Apollodorus profecerit
suis, folio, pagina, et linea, ubi nam citentur, indicata.

Acusilaus 39.2.15. et 40.1. 27. et 40.2.19. et 46. 1.1. et 63.2.17. et 93. 1.27. et 109.1.8. et 118. 1.8. et 123.1.16. et 133.2.12.	Eumelus 110.1.12. et 110. 2.17. et 118.1.10.
Alcmaeonidis scriptor 19.2. 23.	Euripides 42.1.9. et 104.2 9. et 112.1.25.
Apollonius 32.1.13.	Herodotus 30.1.25. et 97. 2.8.
Aschepiades 40.2.15. et 87. 2.21. et 108.2.10.	Hesiodus 19.2.3. et 32.1.4. et 93.2.10. et 40.1.27. et 40.2.9. et 45.2.26 et 47.2.19. et 49.1.11 et 97.2.7. et 103.2.14. et 109.1.9. et 110.1. 16. et 112.1.25. et 129 2.3.
Asius 118.1.17.	Homerus 45.2.8. et 47.2. 5. et 97.2.10. et 98 2.15.
Castor 40.1.22.	
Cercops 40.2.17. et 45.1. 15.	
Demaretes 30.2.27.	
Dionysius 30.2.9.	

Mnesagoras 115.2.3.

Naupacticorum scriptor 115.

1.26.et 116.2.1.et 129.
2.4.

Orpheus 115.1.24.

Panyasis 9.1.7.

Pherecides 7.2.3.& 9.1.10.

& 20.1.3.& 30.2.2.et

40.2.16.& 55.2.14.et

91.2.17.& 92.1.13.&

103.1.24.

Philocrates 127.2.25.

Pindarus 49.1.11.

Pisander 19.2.25.

qui reditus scripsit 45.1.13.

Stesichorus 114.2.25.et 115

1.24.

Telephilla 97.2.27.

Thebaidos scriptor 19.1.27.

Tragici 45.1.10.et 45.2.10.

FINIS.

SCIPIONIS TETTI DE APOLLODO-
RIS COMMENTARIUS
AD OTHONEM TRUCSIVM CARDI-
NALEM AMPLISSIMVM, AVGV-
STANORVM EPISCOPVM.

ECREVERAM OTHO Cardina-
lis amplissime, quæ de uita, & scriptis Athe-
niensis Apollodori grammatici, & historici
simul, & illorum omnium pariter, quos co-
gnomines huic nostro, de quo nunc agitur, in
ueterum lucubrationibus reperissem: silentio potius, quàm memo-
riæ demandare: quàm uel paucissima prodere, & incerta: nec;
quæ tu, de sollertia mea posses (ut qui sis literarum, erudis-
torumq; hominum flagrantissimus) ac & optimus sibi quisq;
tecum polliceri, siue, quòd tutius; efflagitantibus hoc à me idem,
quòd Ceus Simonides, respondere, cum quæsiuisset ab eo Tyrans-
nus Hiero, quid, aut qualis esset deus. Rem enim iudicio do-
ctiorum petitione tua, hortationeq; aggredior: quam ne Sibyllæ
quidem, aut oracula Nicandri uoluminibus decantata: explicuis-
sent in tantis rerum, quibus uersamur, tenebris. Quando humana
ignauia factum: siue malignitate est, siue, quod significantius
ait Mimnermus Διὸν βάλῃ: ut & chronicis, & cyclicis, et op-
timis alijs quibusq; uoluminibus careamus: quæ ante nos plus mil-
le annos: & à reperto literarum usu, & ante Phoroneum anti-
quissimum Græciæ regem, uel ab usq; Nini sæculo fuerant, à

DE APOLLODORIS

Græcæ linguæ scriptoribus compositi. Præterea genus librorum ex his, qui cladem profugerant: aut, cum in cetero; sævitum est, absuerant. hodieq; remanet in paucis, et obscuris rerum tenebris liuore, & nequitia hominum premitur, decertatq; cum blattis: uel, si exire in lucem, qui sunt paucissimi, nequaquam faciunt ad negotium. Quibus de causis, atq; difficultatibus nihil certi audeo promittere: sed hæc pluribus aliis, et ex professo magis, redeo ad propositum. Caue credas o temporum nostrorum, atq; hominum specimen, tantummodo laborasse auctores, qui ueteres Alexandros, Apollonios, Diodoros, Demetrios, Dionysios, Heraclidas, literis prodidere: propterea quod plures in uno quoq; istorum nominum censebantur, sed tanto esse mihi ad præsens utilius, & magis, quam pro uiribus eritendum: maxime aduersante doctis librorum inopia selectorum, ut fiat enumerare Apollodoros Didymi, aut Callimachi labor. Quapropter legentes tantum moneo uelle me Athenæi more interdum quam breuissime posito, autorum scripta, quæ lectione, tumultuariâq; obseruatione collegi, suis identidem uerbis in medium ferre, & Hercule id dupla de causa, et quod maior subinde fides nostris hisce commentationibus suffragatur, & quod libentius credant homines, oculis commissa fidelibus, quæ sunt à me uigilijs arduis, & studio non minori, toto (ut aiunt) cælo perquisita. Igitur narrabo Apollodoros non tamen ea præfatione, qua Thucydides, Hecateus, Herodotus, scriptores historiæ: qua Philosophi Alcæon, Pælaephatus, Ocellus, inijs librorum suorum præfati sunt. Primum et quasi antesignanum ex his Tyrannum Casandræum, prædonemq; referam: celebrem utriusq; linguæ monumentis, Platōnis, Æliani, Plutarchi, Senecæ, Max. Valerij, ceterorumq; :

COMMENT.

cuius (ni fallor) & mercenariorum Ducis sepulchrum, Pausanias in Atticis memorat. Medicos item duos Citiæum, & Tarentinum; quorum auctoritate nituntur ad remedia Plinius, Aurelianus Cælius, Galenus, Dioscorides, Alexander, & turba alia medicorum. Dicam & ex eadem professione Apollodorum alium, uel forte è supradictis alterum: quem Ptolemæo Regi uno uolumine suasisse, quæ uinâ biberet Plinius autor est, qui & artificem quoq; Apollodorum miris utiq; laudibus extulit, quemadmodum & Plutarchus bis in moralibus: & hunc refulsisse nonagesima olympiade certum est. Memoratos item inuenio apud Suidem, Zopyrionemq; in collectaneis, quatuor Apollodoros, quorum prior fuerit Athenæus comædiæ scriptor egregius: qui sex numero fabulas composuit & XL. & quinquies uicit: è quibus Euxenidem Pompeius afferri in Urbis erymo. ἐφύλαξ Ammonius non Lamprius ille, sed alius, in libro τῶν ὁμοίων, καὶ διαφόρων λέξεων. Popularis quoq; huius, & ciuis. Secundus Grammaticus, Asclepiadis filius è Philosophi Panætij, & Aristarchi grammatici schola unus: quiq; primus uersuum genere sit usus, quos Tragiambos appellauere. Tertius item Gelous Menandri comici æuo, & ipse comicus: eius septem sint fabulæ his nominibus, ἀρχαεργῶν, ἡ φιλάδελφοι, δευσοποιοί, ἱερεῖα, γογγυμποδοποιός, λευδίας, σίσυφος, αἰχίων, cuius ab Athenæo adducitur in testimonium primo uolumine, ἀρχλείπουσα, φιλάδελφοι, ἡ ἀρχαεργῶν à Polluce onomasticon ad cōmodum lib. iij. vi. decimoq; γογγυμποδοποιός, item λευδίας, Carystij uero αἰτυρογέτης, ἐκέας, διαβάλλον, ἀμωάραος, & Athenæo rursum γογγυμποδοποιός, ἱερεῖα, περικισσόμεν, ἱματίπωλις,

DE APOLLODOR.

στρατομένην, ἔν Αἰθηνᾷ nomine diffamiatō à Sudine in dis-
 citionibus παρὰ δ' ἔω, ταυροπόλῳ, φαιοςφάτη. quantus au-
 tem Cilix ab urbe Tarso tragicus poeta, cui sex fabulas tribuit
 totidem titulis. ἀνταρδωλίξ, τευκοτόνος, ἑλληνης, θυέ-
 σης, ἰκέτιδος, ὀδυσσεύς. in libris Stratonis, uel (ut alij) Stra-
 banis Amasei, praesertimq; secundo inuenio Artemiten Apollo-
 dorum, qui Parthica scripserit, utar hac in re Graecis uerbis,
 ἀπὸ γὰρ γὰρ ἡμῶν, καὶ ὑπὸ τῆς τὰ παρθικὰ συγγρα-
 φῶν τῆς ποδὶ ἀρχιλόδωρον τὸν ἀρτεμίτην. et libro
 quintodecimo breuius: tamen clarius: ἀρχιλόδωρος γοῦν ὁ
 τὰ παρθικὰ ποιῶν. item ἔν Stephani quae sunt, ἀρτέμιτα,
 νῆσος, τερήνικη. ἔν μοι, ἀρχιλόδωρος δ' ὁ ἀρτεμίτην
 δὲ τ. α. ἔν Aristotelis πολιτικῶν primo Lemnium Apollodo-
 rum ἐπεὶ δ', inquit, ἐνίοις γεγραμμένα ποδὶ τούτων,
 οἷον χάρητι δὲ τῷ παρῳ, καὶ ἀρχιλόδωρ τῷ λεμνίῳ,
 ποδὶ χωρίῳ, καὶ φιλῆς, καὶ πεφυτευμένης. et in Var-
 ronis de agricultura. qui Graece, inquit, scripserunt alius de alia
 re. sunt plus quinquaginta, et paulo mox item Amphiloebus Ake-
 niensis, Anaxipolis Thasius, Apollonius Pergamenus, Apollo-
 dorus Lemnius, idem ἔν indicibus librorum Plinij xi. ἔν à xiiij.
 ad xx. Tranquillus Suetonius non minima pars Romani styli, in
 uita Augusti, Pergamenum Apollodorum Rhetorem celebrat his
 uerbis. ne Graecarum quidem disciplinarum leuiore studio tene-
 batur: in quibus ἔν ipsis praestabat largiter, magistro dicendi
 usus Apollodoro Pergameno, quem iam grandem natu Apolloniam
 quoq; secum ab urbe iuuenis adhuc eduxerat, ἔν Strabo tanto an-
 tiqrior, uolumine xij. de urbe agens Pergamo, ἔν uiris qui do-
 cetrina ex ea, et literis praecelluerint, καὶ ἀρχιλόδωρος ὁ ἐν τῷ

ὁ τὰς τέχας συγγραφεύς, καὶ πᾶσι ἀρχιλογοῦνται αἱ
 ῥήσιν πρᾶγμάτων, ἢ τίς ποτ' ἐστὶ. πολλὰ γὰρ ἐπεκράτει.
 ἔτι μοι, μάλιστα δὲ ἔβηρε τὸν ἀρχιλόγον ἢ τὸ καὶ ἄλλος
 θελῶν τὸ σεβαστὸν διδάσκαλον τῆς λίσσας γινόμενον.

De libris huius quid sentiant scriptores duo eorumdem temporum
 in paucis audies, nimirum, Cor. Tacitus in dialogo de oratib.
 & multarum, inquit, diuisionum ostentatio, et mille argumetorum
 genera. et quicquid aliud aridissimis Hermagoræ, & Apol-
 lodori libris præcipitur, in honore erat, et Fab. Quintilianus in-
 sistat. secundo de Rhetorica loquens, et quis eius finis, atqui non
 multum ab hoc sine abest Apollodorus dicens iudicialis orationis
 primum, & super omnia esse persuadere iudici, et sententiam
 eius ducere in id, quod uelit. et Lib. iij. cap. i. quo loco de scrip-
 toribus agit artis rhetoricæ, sic, adeo, ut Apollodorus contentus
 solis iudicialibus fuerit, et mox præcipue tamen in se conuerter-
 runt studia Apollodorus Pergamenus, qui præceptor Apolloniæ
 Cæsaris Augusti fuit. Sed Apollodori præcepta magis ex
 discipulis cognoscas. qui chronica Apollodori, & Cæsar-
 is pro suis edidit: olympiadis clxxix. anno iij. Græcæ sed ad
 hanc sententiam, Apollodorus (inquit) Pergamenus Græcus orat-
 tor, præceptor Callidij, & Augusti clarus habetur. est & Do-
 ricius Apollodorus semel, quod equidem inuenerim apud Theo-
 criti interpretem in primi edylli commentario, cum de antherico
 loquitur, qui sit fructus Aspidodoli, τὸ αὐτὸ δὲ φησὶ, καὶ
 διόφρατος. ἀρχιλόγον δὲ ὁ δωδεκάλογον οὐ λέγειται
 τὸν τῆς ἀσφοδέλης καυλῆς. ὁ δὲ νεοπτόλεμος γελοῖος
 ὡνδρ, τὸν καὶ διὰ τὸ σάχος. item & Erythraeus Apollodo-
 rus, qui de sibyllis. de quo ex libris rerum diuinarum M. Varro

DE APOLLODOR.

nis quidam sic refert. enumerat enim Sibyllas. quintam, Erythraeam, quam Apollodorus Erythraeus affirmat suam fuisse. ciuem, eamq; Graijs Ilium petentibus uaticinatam, & perituram esse Troiam. & Homerum mendacia scripturum, & alibi consimiliter: Sibyllas, inquit, multas fuisse, plurimi, & maximi autores tradiderunt, Græcorum Aristoteli Chius, & Apollodorus Erythraeus: nostrorum Varro, et Fenestella, hi omnes præcipuam, et nobilem præter cæteras Erythraeam fuisse commemorant, Apollodorus quidem, ut de ciue, ac populari sua gloriatur. Artemidorus ad hæc Ephæsius grauis autor in primis libro, ὀνδραγυτικῶν primo, quo loco τοῦ μητρὸς differuit Telmisensem alium subiecit Apollodorum his uerbis: μέμνηται δὲ τῶ τοιούτου, καὶ ἀπολλόδωρος, ὁ πλεμιοδὸς, ἐν τῇ ἐλλάδι. His additur (ut, nequid, quod inuenerim, præteream) ab Athenæo ἀπολλόδωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς in primo, & à Diogene in Pythagoræ, & Thaletis uitis. ἀπολλόδωρος δὲ ὁ λογιστικὸς, & in Zenonis ἀπολλόδωρος ὁ ἑλληνας ἐν τῷ πρώτῳ τῆς εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν. item & ἀπολλόδωρος ὁ κυβικὸς ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ ἐπικουράβιον. item καὶ ἀπολλόδωρος ὁ κηποτύραννος γέγονεν ἐλλόγιμος, ὃς τῶν περὶ τὰς ἀκρόσιας σπεύσαντες βιβλία. & à Zoopyrione, & alijs, quorum labores ὁ δαίμων tribuuntur in uocabulis ἀντικρίσι, βωμολόχος, νάνις, ter ἀπολλόδωρος ὁ κυβωαῖος. Iam uero Stobæus, & ipse autor in mutilandis, quam in adseruandis scriptorum uigilijs diligentior, de comici Apollodori fabulis carmina plurima in medium attulit, uerumtamen eos mœdias non nominauit, idq; ipsius, an temporum fraude eueniret

rat, non laboro: quando non semel, aut iterum id; sed decies amplius opere toto cernitur. atq; adeo subinde semel Megaritem Apollodorum addidit his uerbis. ἀρχαλόωρος ὁ μεγαρίτης, ἔλεγε τοὺς παιδόντας, ὅτι ἐπὶ τοῖς εἶναι οἱ ἀνθρώποι τὸ σώματος. ἀλυπάτατα δαΐζειν. Quam et poemati sua cuiusdam nomen imposuit Apollodoro, Chalcidensis poeta Euphorion, cuius innitantur auctoritate scriptores alij: tum in Amantibus suis Nicæensis Parthenius et non semel Athenæus: et cum his Rhodij Apollonij ac Lycophronis enarratores, et Rhetor Isæus orationi, καθὼς ἡ ἀρχαλόωρος κλήρου, ut ille ἀφ' οὗτος ἐν ἀρχαλόωρος. Nec deinde seruari potest ordo: acervatim ergo dicetur ut quisq; privatim alius scripserit de alia re. Namq; Athenæus non Latinorum tantum, sed et Græcorum opum quot sunt, aut unquam fuisse longe doctissimus libro xij. καὶ πῶς φέρον, inquit, αἰ τοῖα τι βιβλία ἀριστοφάνους, καὶ ἀρχαλόωρος, καὶ ἀμμωνίου, καὶ ἀντιφάνους, ἐπὶ δὲ χορηγίου τοῦ ἀθηναίου πάντων τούτων συγγραφεύων πῶς τῶν ἀθηνῶν ἐταίρων. et eodem libro, πῶς δὲ φανόσης αὐτῆς ἀρχαλόωρος φησιν ἐν τῷ πῶς τῆς ἀθηνῶν ἐταίρων. quod Arpocratio Valerius Alexandrinus in decem Oratorū Lexico repetit ex Athenæo, qui xij. libro subdit ἀρχαλόωρος δὲ ὁ ἀθηναῖος. καὶ θεόωρος ἐν ἀπικαῖς γλώσσαις, ἐν xi. ἀρχαλόωρος δὲ ἐν τῷ πῶς ἐν τι μολογῶν. et xij. rursus ἀνομάδης δὲ ἡματιῶν ὡς μὲν ἀθηναῖος ἀρχαλόωρος φησιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐν τι μολογῶν ἀρχῇ μάλα θαυ. ἐν xi. ἀρχαλόωρος δὲ ὁ ἀθηναῖος ἐν τῷ πῶς τοῦ κρατῆρος ἐνσείδιον. item sexto, ἀρχαλόωρος ὁ ἀβλακός, ἐν τῷ τρίτῳ πῶς σάφρονος.

DE APOLLODOR.

et eodē hoc libro καὶ Ἀπολλόδωρος εἰ τοῖς πρῶτοις σὺν φρονεῖν. hinc
additur à Diogene in vita Solonis, Ἀπολλόδωρος εἰ δὲ ὑτέρῳ
πρῶτον νομοθετῶν, καὶ εἰ τῷ πρῶτῳ φιλοσόφῳ αἰρέσεων.
et in Zenonis, Ἀπολλόδωρος ὁ ἑβελος εἰ τῷ πρώτῳ τῆς
εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν, καὶ Ἀπολλόδωρος item εἰ
τῇ ἠθικῇ, καὶ εἰ τῇ φυσικῇ καὶ τὰ πλὴν ἀρχαίων, decies nō
semel hac ipsa uita. Et in Chryssippi Ἀπολλόδωρος ὁ ἀδύνατος
ος εἰ τῇ συναγωγῇ τῶν δόγματων. Et Stephanus eruditiss
simus auctor in primis, toto opere suo, ἑθνικῶν sive, ut alijs,
πρῶτον πόλεων, Apollodori uolumina Et plurima protulit, Et no
minibus uarijs, nimirum cum scribit, νίκαια πόλιν βεβηγίαν
βοηθίαν ἀπαικός. Et mox. Ἰζαυτοῦ ἀρχόντος, καὶ
ἀσκληπιόδου, καὶ πρῶτος, καὶ Ἀπολλόδωρος, καὶ ἐπὶ διό
σης γεγραμμένος. item ὠκεῖος, πόλιν εἰ τῷ ἰονίῳ κόλο
πῳ, Et mox paulo, Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος
πόλιν αὐτὴν οἶδε. item λαγινία, πολίχινον καὶ ἰασ
Ἀπολλόδωρος καὶ ἰωνίων ἐκκειδεκέτῳ, in uerbis uarijs ἀρκόν
ντος, seruumum, item νορῖατος, decimum illius operis uolumen
retulit, sicut et de Alexandria, posterius, inquit enim ὁρῖται,
ἑθνος ἰνδικόν ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ πρῶτον ἀλεξάν
δρῖος est, Et apud eundem πρῶτον γῆς opus Apollodori, ubi ait
γαυγάμυλα, τόπος περσίδου. Ἀπολλόδωρος εἰ τῷ
πρῶτον γῆς δευτέρῳ, idem Et in uocibus νοῦσαι, λαός, μέ
δοι. παροπέματος, ὑλλεῖς. sicut et alijs totidem αὐσεῖς,
αὐχίται, νότος, τορέται, ἡμασί. αὐγίλα, Ἀπολλό
δωρος εἰ δευτέρῳ περσίδου, Et Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ
περσίδου. Memorat idem Et Apollodori γεγραμμένα,
ni habeant exemplaria uicium pro Artemidoro Apollodorum,

COMMENT.

nain libros undecim . γεγραφομένων, Ephesunt composuisse Artemidorum, in Auro Porphyrius autor est, et sæpissime Stephanus, et cum alijs, non semel Athenæus, et Strabo, item et Apollonij, et Lycophronis, et Aristophanis commentarij. Ad Stephanum redeo, qui, inquit, ταυρόεις πόλις καλπική μασσαλία τῶν ἁπλοῦς οἰσιν, ταυροειδοί. ἀρχαῖος δῶρος ἐπὶ τῷ γεγραφομένων. Memorat et νεῶ Ρομα Apollodori lib. x Pollux his uerbis: ἐν τῇ τοῦ νεῶ ποιήσει ἔστι, ἢ φίλων, ἢ ἀρχαῖος δῶρος σπεύδει, γέγραπται, κινδάλου γὰρ ἐχέτω ζυγὸν ἔκαστον. et Interpretes Apollonij argo. secundo, Ponticæ sic. ἀρχαῖος δῶρος δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ποντικῶν, ἡρώων αὐτῷ φησὶν εἶπαι ἀμύκκας ἐκεῖ. item et Nicandri Θηριακῶν, quos Plutarchum Theonem Phalereumq; Demeitrium, Stephanus arbitratur, semel, atq; iterum ἀρχαῖος δῶρος δὲ ἐν τῷ πρῶτῳ Θηριακῶν. et libro omnimodæ hystoriæ animalium. ix. cap. lvi et sextodecimo, cap. lvij. Aelianus, et cum his Plinius xi. libro, cap. xxv. quo loco de scorpionibus differit, uenenum, inquit, ab ijs candidum fundi Apollodorus autor est, et mox. Apollodorus idem planè quibusdam inesse pennas tradit, et eiusdem uoluminibus auctorum Elencho, Apollodoro inquit, qui de bestijs uenenatis, item elenchis alijs nominat Apollodorum, hunc tamen, an alium, non temere dixerim. item Apollodorum, qui de odoribus, sed falsum congruunt Athenæi uerba, quæ sunt, ἀρχαῖος δῶρος ἐν τῷ πρῶτῳ μυθῶν. citatur item sæpissime ἀρχαῖος δῶρος nomen tantum a scriptoribus neque superaddito usquam cognomine auctoris, aut operis nomine quemadmodum a Stephano ἐν τῷ ἁπλοῦς, ἀλυσσενάστος, ἀλλοθρυγες, ἀμυγίνδα, λακεδαίμων. δαμαῖοι, μασσῶλοι,

DE APOLLODOR.

ὁδῶτος, πέντες, τέρεδς, ὠγαλέα. sicut in paræmijs λα-
 εῖνοι βόες, & ταυρὸ πῶλς ὑπὲρ μῶδς τὰ χυπερὸς Byzan-
 tius Apostolius. Interpres Nicandri quater, Apollonij uero, quin-
 quies, Homeri totidem. Strabo uicies quinquies & amplius. Sto-
 bæus & ipse duodecies. Semel Galenus, atq; iterum, semel in mo-
 ralibus Plutarchus, qui minimum, semel, & in Lycurgi uita, &
 semel Asbenæus iij lib. Sed ne præconiū qdē Lycurgi defuit Apollo-
 doro in scripta aduersus Leocratē oratione, q̄ Thrasylulo adiuuā-
 te, Phrynichum, ciuem, publicum tamen hostem: reumq; proditiōis
 ē medio sustulisset. Sunt autores ex Apollodori Epidicazo-
 meno, & Phormione Græcis fabulis mutuassee sibi Æmilian-
 num, Scipionem comædias Hecyram, Phormionemq; , & Aphri-
 hodieq; Terentij nomine circumferri: atq; idem hoc ipse autor
 quisquis fuerit in utriusq; prologis abunde pulchre confessus est.
 uerba quoniam sunt tam notissime uulgata ponere supersedit. Tam
 uero audire in paucis alios ne gravare, qui autorem Apollodorum
 τὸν ἡρόδοτόν, & eius τὰ ἡρώων' sunt, percensere so-
 liti: hunc enim significare M. Tullium reor cum scribit ad At-
 ticum libro xij. Hæc nunc quæro. quæ causa fuerit. de Oropo opi-
 npr: sed certum nescio: & si ita est, quæ controuersie præterea,
 qui eo tempore nobilis Epicureus fuerit Athenis, qui præfuerit
 hortis, qui etiam Athenis πολλοὶ πικροὶ fuerint illustres, quæ etiam
 ex Apollodori puto posse inueniri: meminere & præter Tullium,
 Diogenes in Socratis, Chrysippi, Empedoclis, Eudoxi, Demo-
 criti, Xenophontis, Protagoræ, Pyrrhonis, ne dum Anaximan-
 dri, Anaximenes, Epicuri, Anaxagoræ, Cratetis, Arcesilæ,
 Stratonis, Carneadis, Zenonis Eleatæ, Aristotelis, aut Menip-
 pi uitis. in quæis ad quartum usq; interdum nominat ex chronicis

COMMENTA

uolumen, quæ ferme tota Iudæicis tantum rebus, & ijs additis: quæ sunt Apollodori ætate subsequuta, chronicis suis Cæsariensis conferruminauit Eusebius. meminere & Gellius, & Eustathius, & Clemens, et Stephanus in uocibus αἰολοῦσιν, αἰμῶνα, ξίτος, αἰμῶνατος, αἰροδῶνοι, αἰσώσιον, ἑλωρος, ἐχίνα, ξάκανθα, ἰέρμη, καειοί, ληνάτος, λίγγος, φαβία, μελόδει, μενδύ, μέσση, μυθῶς, νόαι, πάρεθος, πῆπῆρον, πελοπάρχιδαι, πέφρον, ἱκκαῖρον, φιλοτέρα, χαιρώνεια, χῆσιον. item Tzetzes uariæ historiæ, chiliade xij. & Plutarchus per initia Lycurgi uitæ sic, εἰ δὲ ταῦς διαδοχαῖς τῶν ἐκαστῶν βασιλευσάντων ἀλλελογούμετοι τὸν χρόνον. ὡσαύτῃ ἐκαστοδένης, καὶ ἀλλοδένος, οὐκ ὀλίγοις ἔτσιν περὶ εὐτερον ἀρχαῖνονσι τῆς πρώτης οὐλυμπιαδος. & ex Castoris chronicis, Eusebius in hunc ferme sensum de Homeri ætate edifferens post multa, Philochorus emigrationis Ioniciæ tempore. sub Archippo Atheniensium magistratu, et post captam Treiam annis CXXC. Apollodorus Atheniensis post CCXL. annum euersionis Ily. Memoria teneo & Diodori sic uerba posita in proœmio historiæ suæ, quas item βιβλίον ἴκκην inscripsi, de Apollodoro tamen hoc nostro, an alio dixerit, non laboro, quando hoc modo inuenio. ἀρχὴ δὲ τῶν ἑσπερίων ἀποκρινῶν ἀρχολογῶ τῷ ἀθηναίῳ Ἰθιμῇ ὀγδοῦκόντ' ἔτη πρὸς τῷ καὶ ἰσθὸν τῶν ἡρακλιδῶν. ἀρχὴ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτῃ οὐλύμπιάδῃ δυνὶ λείποντα τῶν τετρακοσίων, ἢ τετράκοντα. citatur, & à terum scriptoribus Apollodorus εἰ τῷ κατὰ λόγον. uel πρὸς νεῶν. sicut à Nicandri Interpretibus εἰ τοῖς ὁμήρον. semel Alexipharmacis, & Eustathius, qui recentissimus est Græcorum, qui sint Homer

DE APOLLODOR.

rum hæc lenus interpretati, tamen uerbosior, de Porphyrio loquens
 in secunda rhapsodia hæc subnectit. λέγει δὲ, καὶ ὅτι πρὸς
 ἄλλαις, καὶ Ἀρχιλόωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐπεγραμματούσας
 τὰ τὰ πρὸς τὴν κατὰ λόγον ἄρσιν ἐδίδεκε βιβλίοις. με-
 νομένης δὲ ἐν τέλει, καὶ εἰκοσὶ. quæ certe duodecim uolu-
 mina sæpissime adducta inuenias à scriptoribus, ubi ad rem cuiusq;
 faciunt, nimirum ab eodem Eustathio multis in locis, à Strabone
 sæpissime, præsertimq; sexto lib. Ἀρχιλόωρος δὲ ἐν τοῖς πρὸς
 νεῶν. item ἐν septimo Ἀρχιλόωρος ἐν τῷ δευτέρῳ πρὸς
 νεῶν. nec eo secius Athenæus lib. ij. καὶ Ἀρχιλόωρος ὁ Ἀθη-
 ναῖος ἐν. ἐ. πρὸς νεῶν. κατὰ λόγον. identidem ἐν Apollos-
 nij Rhodij enarratores Varreus, Lucillus, Theon, Sophocleusq;
 uel Hyppatia Theonis filia, libra iij. semel ταῦτα παρατίθη-
 μεν Ἀρχιλόωρος ἐν νεῶν κατὰ λόγον. ἐν Homeri iliad.
 θ'. siue Egyptius sit is Heracleon, aut Zenodotus, uel Ptolemæus.
 Bleates, siue Erythræus Naucrates. Is igitur, quisquis est de
 Teucro loquens, ἡ δὲ ἰσορία, inquit, ἀκριβέστερον εἴρηται
 παρὰ τὰ ἄλλοις, καὶ παρὰ Ἀρχιλόωρον τῷ γραμματι-
 κῷ ἐν κατὰ λόγον νεῶν. sed perperam Ἀρχιλόωρον legitur
 pro Ἀρχιλόωρον. Grammaticum hunc Varro cæteris prætulit,
 in libris de latina lingua. cum inquit, huius rei autor satis mihi
 Cbrysippus, aut Antipater, ἐν illi. in quibus, ἐν si non tantum
 acuminis, ac plus literarum, in quo est Aristophanes, ἐν Apol-
 lodorus, ἐν alibi, de uictu, inquit, antiquissima puls appellata,
 uel quod ita Græci, uel ab eo, ut scribit Apollodorus, quod ita
 sanet, cum aqua. feruenti insipitur, ἐν lib. vij. Plinius Grammati-
 ca, inquit, Apollodorus, cui Amphictyones Græciæ honorem hæ-
 bære. Clemens inter autores Græciæ non spreus in Stromatum

COMMENT.

primo. Cum æcum Grammaticum uocat Apollodorum: utar hac in
 te suis uerbis. ἀρχιλόδοτος δὲ ὁ κυμαῖος πρῶτος ἔκ-
 τικῶν εἰσηγήσας τοῦ νομα, καὶ γραμματικὸς περὶ ἡγε-
 ρούδου. ἔνιοι δὲ ἐρατοδίνην τὸν κυρηνάϊον φασίν. ἐπεὶ δὲ
 ὁ ἐρατοδὸς οὐ τὸς βιβλίας δύο γραμματικὰς ἐπιγράψας
 ὠνομάσθη δὲ γραμματικὸς, ὥς νῦν ὀνομάζομεν. Inter hos
 mihi non excidit sed cum ueneratione nominandus adeo multus ē
 in ore doctissimorum est frequens Apollodorus, qui uolumina scrip-
 sit πρὸς θεῶν, καὶ ἡρώων. Ponticus porro Heraclides in libris
 λύσεων ὁ μνησκῶν. post ubi de Apolline multa, et dijs cæteris
 hæc subnectit. ἡ κεῖσθαι δὲ ἡ πρὸς τοῦτων ἀρχιλόδοτος καὶ
 ἀρχιλόδοτος πρὸς πάντων ἰστέον αἰσθῆναι. Et libro
 iij. Arnobius, quis, inquit, spartanum fuisse Martem, non ne
 Epicarmus auctor uenster? quis in Thraciæ finibus procreatum
 non Sophocles Atticus cunctis consentientibus theatris? quis men-
 sibius in Arcadia iuribus, et decem uinctum? non Melæ fluminis
 filius? quis ei canes à canibus, quis ab scythijs afinos immolari?
 non principaliter cum ceteris Apollodorus? horum librorum Sa-
 turnaliorum primo Macrobius ad quartum usq. et decimum ada-
 uocat infidem inquitens. Apollodorus libro xiiij. πρὸς θεῶν, καὶ
 ἡρώων. scribit ἡλίον solem appellari, Apollinemq. ἀρχὴν ἡγε-
 τὰ κόσμον ἵεσθαι, καὶ ἱεῖσθαι, idest quod sol impetu feratur.
 Stephanus decimum, sextumq. de Arcadia agens, ἀρχιλόδοτος
 ἐν τῷ πρὸς θεῶν ἐκκεῖσθαι τῷ βιβλίῳ πρὸς δῆμους
 φασίν. Et quæ sequuntur; produciunt utiq. horum uolūminū
 auctoritatem, Apollonij Scholiastæ, libro primo, tertioq. item
 Theocriti in secundis, noniq. eadylly commentarijs, necnon libro
 vi. et xiii. Athenæus, et cum his Ephesius Zenodotus, siue Zca

DE APOLLODOR.

nobius in parœmia μῦλον ἡρακλῆς . Iam uero autdres signifi-
candi , qui nostri huius Atheniensis Apollodori Grammatici pa-
riter , & historici, horumq; trium uoluminum βιβλιοθήκης , ἡ
πρὸς θεῶν , mutuantur auctoritatem , in quæis principem dixe-
rim Hephestionem seu alium , quisquis est , qui Sophoclis tragœ-
dias enucleauit . etenim hic autor quæ de Phineo prodidit in An-
tigona , ex hoc habuisse se proficitur Apollodoro . nam dicit ταύ-
τα δὲ ἰσορρεῖ ἀρχιλόδωρος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ . identidem
& qui Pindari Nemæa , Palamedes , aut Demetrius , seu quis est
alius : de Castore , Pollucæq; agens , & Lynceo post multa , καὶ
ἀρχιλόδωρος , inquit , κατηκολούθησε τῶν τὰ κύπρια
πεποιηκότων . Item & qui Lycophronem enarrauit , cuius & no-
men quoq; prodidit Stephanus , Theonem ratus , ἐν κύπριαι , alij
Duridem , alij Cæcin , nonnulli Isaacium , pleriq; Tzetzen appel-
lauere . igitur Interpres Lycophronis , ἦν δ' , inquit , ὁ ἀγκαλ-
ος υἱὸς λυκούργου , ἡ κατὰ πινὰς ποσειδῶντος , ὡς φυσὶν
ἀρχιλόγιος ὁ ῥόδιος ὁ τὰ ἀργοναυτικὰ γράψας , καὶ
ἀρχιλόδωρος ἀθηναῖος ἰσορρεῖς . neq; sola mutuatur hæc
ab Apollodoro , uerum et decem alia sicuti , quæ de Thetidis nup-
tys , Achillesq; nomine , quæ de Palladio , & Pessinunte , quæ de
Mopso , & Amphilocho , quæ de Nyctimo , & Lycæone , item
quæ de Gunci , & sociorum , erroribus , deq; Hippolytæ amazonis
morte . Itidem ne progrediar longius , quam institui , quæ de no-
mine amnis Neethi , ex filiabus Laomedontis , in quibus , ut locis
alijs plurimis (quod & alibi diximus) hallucinatur , nam scribit
ἐκλήθη δὲ οὐ τῶν κατὰ μὲν ἀρχιλόδωρον , καὶ λοιπῶν ,
ὅτι μὲν τῶν ἰλίῳ ἄλωσιν αἱ λαομέδοντος θνητάρες ,
πριάμου δὲ ἀδελφαὶ αἱ θυγατρὶς , αἰνύχῃ , μηδισιναίῃ .

COMMENT.

cum libro tertio nomina hæc multo habeat aliter Apollodorus, nimirum *Θυγατέρας δὲ*, inquit, cum loquitur de Laomedonte, *ἡσιόων, καὶ κύλλα καὶ ἀσύχων*. Sūpsit itē et pleraq; alia, quæ lector agnoscat, si exemplaria Apollodori, et Lycophronis confecti Interpretis, atq; idem hoc efficiat uelim in Homeri enarratore, qui non modo, quæ sumit, ad Apollodorum refert, ut exempli gratia, quæ de diluuiio, Pyrrhæ, Deucalionisq; lapidum in homines metamorphosi, de Europa, de filiis Deucalionis Hellene, Amphyclioneq; de Nomio Apolline, de quatuor Ephyris, de samothrace; uerum & libros nominat huius operis, primum, secundumq;, nempe rhapsodia Iliadis prima de Danaïs agens post multa *ἰσορεῖ*, inquit, *ἀρχιλόωρος ἐὶ δρυτέρω*. item secunda de Argiphonte Mercury, cognomine, *ἢ δὲ ἰσορεῖα πλάτυπρον καὶ τὰ παρὰ ἀρχιλόωρον ἐὶ τῇ α*. quæ omnia probe nouit Egius meus doctissimus et humanissimus, et aptissime diuisit intris lib. quin & Odysseæ Interpretes Didymus, siue Philoxenus, & Heracleon Glaucus, nam hos retulit Stephanus in uerbis *ἐλάττω καὶ δα*, *ἀρχιλόωρια, κροκύλιον*. is igitur odysseæ commentario ↓ de quatuor Mercury locutus inuentis, literis, scilicet, Musica, Palæstra, et Geometria, subdit *ἢ δὲ ἰσορεῖα παρὰ ἀρχιλόωρον τῷ ἀδινάτῳ*. Postremo & Photio dicendi licentia danda est, qui trecentorum, & xx. amplius Auctorum opera per insinua diffusa uolumina; pessimo publico in arctum collegit: uerba tamē uno (ut dicitur) quod uolumus, conficit: et epigramma etiamnum refert uoluminibus Apollodori adponi solitum, dignum non tantum ibi, sed ubiq; legi. audi Photium sic loquentem. *Καὶ ἀρχιλόωρος γραμματικὸν βιβλιοθέμιον αἰετῆς ὦν μοι, βιβλιοθήκῃ αὐτῷ ἐπιγραφῇ περιεχέει τὰ πα*

λαίτατα τῶν ἐλλήνων, ὅσα τέ ποδὶ θεῶν, καὶ ἡρώων
 ὁ χρόνος αὐτοῖς δοξάζειν ἔδωκε, ὀνομασίαις πεταμῶν,
 καὶ χωρῶν, καὶ ἔθνων, καὶ πόλεων, ὅθεν καὶ τὰ πολλὰ,
 ὅσα εἰς τὸ ἀρχαῖον αἰᾶς ἔχει, καὶ κείτεσι μετρί τῆς
 ῥωϊκῶν, καὶ αἰσθρῶν πινῶν πρὸς ἀλλήλας μάχας, καὶ ὄρ-
 γαν ἐπιτρέχει, καὶ τῆς ἀφ' ἑσθρῶν, παλαιᾶς πινᾶς, μά-
 στα δὲ ὁδυσσεὺς εἰς ὃν αὐτῶν, καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλή-
 γει, σύνολος δ' ὅσι τὰ πολλὰ τοῦ βιβλίου, καὶ οὐκ ἄχρη-
 στος τοῖς τὰ παλαιὰ ἐπὶ μνήμης ἔχουσιν λόγων μετὰ ποιου-
 μένοις, ἔχει δὲ καὶ ἐπὶ ῥοχμῶν τὸ βιβλιδάριον οὐκ ἄ-
 κομῶν τόδε.

Αἰώνων ἀπειρήμα ἀφυστάμενος ἀπ' ἐμείω

Γαυδέεις μύθους γινώδι παλαιγενέας

Μὴ δ' ἐσ' ὁμυρεῖν σελίδ' ἔμελε περ, μὴ δ' ἐλεγεῖν,

Μὴ βαγκὴν μοῦσεν, μὴ δ' ἐμελοραοῖν,

Μὴ κυκλίων ζῆται πολύδρον σίχον, εἰς με γράφειν,

Εὐρύσεις αἰετοὶ πάνθ' ἔλα κόσμος ἔχει.

Extant hodieq; et expugnatoria urbium Apollodori nomine com-
 mentaria, huius an alterius non planè dixerim, titulo ἄλλα-
 δώρεα τὰ πολιορκητικὰ, quæ cum Daimachii, Aikenæi Ctesie-
 bij, Bitonis, Eappi, Philonis, Anthemij, eiusdemq; et similibus
 argumenti libris aliorum complurium circumferuntur, aliud ade-
 diderim

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΟΝ, α΄.

APOLLODORI ATHENIENSIS

GRAMMATICI BIBLIOTHECBS

SIVE DE DEOR. ORIGINE,

LIBER PRIMVS.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ο Υρασὶς πρῶτος τοῦ
παντὸς ἐδιωάσευ -
σε κόσμου. γῆμας δὲ γῆν ἐ-
τέκνωσε πρῶτος τῶν ἐκα-
τόγχερας προλαχρόνθε-
τας. Βερέειαν, Γύλιν, Κοί-
ον. οἱ μετὰ δὲ αἰὲν πέρ-
βλητοι, καὶ δυνάμει καὶ θ-
σῆκεσαν. χεῖρας μὲν, αἰῶ-
ς ἐκατὸν, κεφαλὰς δὲ, αἰῶ-
ς πενήκοντα ἔχοντες. μετὰ
τούτοις δὲ, αὐτῶ πεντοὶ γῆ,
κύκλωπας Ἀργεῖον, Στῆρό-
πιν, Βρόντην, αἰὲν ἐκατὸς.

C OELVS primus orz
bis vniuersi imperio
præfuit, quique ducta vxo =
re Tellure, priores ex ea filios
fustulit, quos Centimanos appel-
larunt, Briareum, Gyan, ac Cæs-
um: vti, quòd singuli centum
manus, & capita quinquagin-
ta haberent, corporis cum ma-
gnitudine, tum robore cæteris
mortalibus antecelluerunt.
Post hosce autem è Cælo tel-
lus, Cyclopas, Harpen, Stero-
pem, & Brontem, singulos

APOLLODORI

singulis & his quidem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Caelus vinctos deiecit in tartarum, id locus est ad inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à caelo terram abesse ferunt. Caelus item ex eadem coniuge procreavit Oceanum, Coetum, Hyperionem, Cronum, Lapetumq; cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias Terbyn, Rheam, Themis, Mnemosinem, Phoebemq; ac Thiam, quas Titanidas nominarunt, Mox vero Terra indignissime ferens, filiorum in tartara deiectionum internicionem Titanas, ut patrem dolo aggredierentur, inducit. Saturnoq; Adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes præter Vnum Oceanum in patrem impetum faciunt, & Saturnus præfecta Cæli ge-

εἶχεν εἰς ὀφθαλμὸν ἑκά-
 ταν μετώπῳ. ἀλλὰ τού-
 τως μὲν οὐρανὸς δῖος, εἰς
 τάρταρον ἔρριψε. τόπος
 δὲ οὗτος ὀρεβάδης ὅστις εἰς
 ἄβυσσον, τοῦτον ἀπὸ γῆς
 ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπὸ οὐ-
 ρανοῦ γῆ. Τεκνοὶ δὲ αὐ-
 τῆς ἐκ γῆς καὶ δαί-
 μων πέντασ' προσεγενόμηναι 10
 τας. Ωκεανὸν, Κοῖον,
 Ὑπερίωνα, Κρόνον, Ἰαπετόν,
 καὶ νεώτατον ἀπαιτιών,
 Κρόνον. θυγατέρας τὲ παρ
 κληθείσας Παναίδας. Τη- 15
 ρυν, Ρέα, Θέμι, Μνημοσύ-
 νην, Φοῖβην, Διώνην, Θέαν.
 Ἀχαιακῶν δὲ γῆ ἑκάτῃ τῇ
 ἀπωλείᾳ τῆς εἰς τάρταρον
 ῥιφθείσων παιδῶν, πέθει 20
 τῶν Τιτῶν ἐπιθείσθαι τῷ
 πατρί. καὶ δίδωσιν Ἀδρα-
 ματίνῳ ἄρπυιαν Κρόνον.
 οἱ δὲ Ωκεανοῦ χωρὶς ἑκά-
 τιθεσθαι. Καὶ Κρόνος ἀπὸ 25
 τεμνὸν τὰ κισθία τῶν πα-
 τρῶν, εἰς τὴν δαίμονα.

ἀφίησιν. ἐκ δὲ τῆς σαλαγ-
 μων τοῦ ῥέοντος αἵματος,
 ὀφινύδου ἐχλίου. ἀλκυντῶ.
 Τισιφόνου, μεγαίρα. τῆς δὲ
 5 ἀρχὸς ἐκβαλόντες, τοὺς τε
 καὶ ταταρταρωδεῖτας αὐτῶν
 γαργον ἀδελφούς, καὶ τὴν
 ἀρχὴν κρόνον πρὶ δωκεας.

Οἱ δὲ, ἑαυτοὺς μὲν τῷ ταρ-
 10 τάρῳ πάλιν δέχες, καὶ δεῖρ-
 ξει. τὴν δὲ ἀδελφὴν ῥέα
 γήμασ', ἐπειδὴ γῆτε, καὶ οὐρα-
 νὸς ἐσταπασιάδην αὐτῷ,
 λέγοντες ἅπῃ πατρὸς ἰδίου
 15 τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεῖσθαι-
 ῶσαι, καὶ τέπειτα γένω-
 μεθα. καὶ πρῶτῳ μὲν γέν-
 νηθεῖσθαι ἐσίαν, καὶ τέπειτα
 εἶτα Διμήτραν, καὶ Ἡραν.
 20 μετὰ δ' αὖ πλούτωναν, καὶ ποσει-
 δῶνα. ὀργισθεῖσα δὲ ἑαυτῇ
 ἑαυτοῖς ῥέα, παραγίνεται
 μὲν εἰς κρήτιον, ὅπως ἴνα
 τὸν Δία ἐκκυμονοῦσιν ἐτύγ-
 25 χανει. γένεα δὲ εἰς ἄνθρωπον
 δίκτυς Δία, καὶ ὄψον μὲν δὲ
 δῶσι φέρεσθαι, κούρουσι τε,

nitalia deiecit in pelagus,
 deque Virilium sanguinis pro-
 fluentibus guttis, Erinnyes,
 Aleto, Tisiphone, ac Mega-
 ra enatae sunt. Caelo de-
 mum è Regno expulsa, &
 reuocatis ab ima Tartari pro-
 funditate germanis fratribus,
 Saturnum imperio suffece-
 runt. At hic rursus Titanas
 fratres compeditos demisit in
 tartarum, Rheam inde soro-
 rem sibi in matrimonium co-
 pulauit. Post, ubi Coelus, ac
 Terra illa filij sui viribus im-
 perio deturbatum iri praedi-
 xerunt, singulos, ut quisque
 in lucem prodibat, atque na-
 scebatur, ita deuorabat. Et Ve-
 stem prius, Cererem deinde,
 & Iunonem. Post has Plus-
 tonem, & Neptunum deglu-
 tiuit. quamobrem, Irata con-
 iux Rheam in Cretam, quo
 tempore Iouem in utero fe-
 rebat, proficiscitur, ubi in
 Antro dictae illum parit,
 & Curetibus, Adrasteaq;

APOLLODORI

ac Idæ nymphis Melissarum
filijs alendum dedit : He
vero Amalibæ lacte pue =
rum educant . At Curetes
in antro armati infantem as =
seruantes hastilibus scuta, ne
vagientis pueri vocem Sa =
turnus audiret, concutiebant.
Rhea vero involutum fascijs
lapidem pro nato patri si =
lio deuorandum dedit.

Mox, vbi Iupiter iustæ,
atque integræ fuit ætatis,
Metin Oceani filiam sociæ
am capit, quæ Saturno
pharmacum bibendum pro =
pinat : cuius ille vi coa =
ctus lapidem prius, deinde,
quos antea filios, deuorarat,
euomit : quorum adiuuen =
to Iupiter aduersus patrem
Saturnum, ac Titanas bel =
lum gessit . Verum deci =
mo post huiusce inter eos
belli, anno Tellus victo =
ruriam Ioui, si in Tartar =
um deiectos sibi in socie =
tatem adsciuerit, vaticina =

π, καὶ ταῖς μελισσῶν παι =
σὶ γύμνασας ἀσπρασίαιτε, ἢ
ἴδῃ. αὐτὰρ μὲν ὧν τὸν παῖ =
δα ἔφερον τῷ τῆς ἀμαλ =
θείας γάλακτι. οἱ δὲ κού = 5
ρητες εἰσώλοισι ἐπὶ τῷ αἵματι,
τὸ βρέφος φυλάσσοντες,
τοῖς ὄρεσσι τὰς ἀπιδάδες
συνέκρουον, ἵνα μὴ τὸ παῖ =
δος φωνῆς ὁ κρόνος ἀκούσῃ. 10
ῥῆα δὲ λίθον ἀπαργανώσα =
τα, δίδωκε κρόνῳ καταπιεῖν
ὥς τὸν γελνημλίον παῖδα.
ἐπειδὴ δὲ ξυὺς ἐγενόθη τέ =
λειος, λαμβανέει Μῆτιν τῷ 15
Ὠκεανοῦ συνδρῶν, ὃ δίδω =
σι κρόνῳ καταπιεῖν φάρμα =
κον, ἐφ' οὗ ἐκείνος αἰσθα =
θεῖς, πρῶτον μὲν ὄξε μὲν ἔ =
λίθον, ἔπειτα τὸν παῖδα, 20
οὗς κατέπιε. μεθ' ὧν ξυὺς ἔ =
πρὸς κρόνον, καὶ Τιτᾶνας
ἐσθίνεσκε πόλεμον. μαρ =
μλίον δὲ αὐτῆς εἰσάγων
δέηκε, ἢ γὰρ τῷ δι' ἔχρησε τῷ 25
νίκῳ. τὸν κατὰ ταρτα =
ράτας αὖ ἔχον συμμάχους.

ὁ δὲ, πλὴν φρουροῦσαν αὐ-
 τῆς τὰ δεσμά Κάμπῳ αἰ-
 ποκτεῖναις ἔλυσε, καὶ κύ-
 κλωπας τὸ πρὸς διὰ μὴ δίδουσι
 5 βροντῶν, καὶ ἄστρα πῶν, καὶ
 κεραυνόν, πλούτωνι δὲ,
 κωέῳ, ποσειδῶνι δὲ βίαι-
 ναι. οἱ δὲ τούτοις ὁ πῶν-
 θεὸς κρατοῦσι Τιτάνων.
 10 καὶ καθείρξαντες αὐτῶν ἐν
 τῷ ταρτάρῳ, ὅς ἐστι τὸ γ-
 χεῖρας καὶ δέσῃσαν φύλα-
 κας. αὐτοὶ δὲ διακληροῦν-
 ται πᾶσι τῆς ἀρχῆς, καὶ
 15 λαγχάνει, ὥς μὴ πῶν ἐν
 οὐρανῷ δυναστεῖαι. ποσει-
 δῶν δὲ πῶν ἐν θαλάσῃ.
 πλούτων δὲ πῶν ἐν ἄλῃ.
 Ἐλίων δὲ Τιτάνων ἔκγονοι.
 20 Ωκεανοῦ μὴ, καὶ τηθύος,
 τρεῖς χίλια ὠκεαίδες, Ἀ-
 σία, Στύξ, Ἠλέκτρα, Δω-
 εῖς, Εὐρυνόμη, Ἀμφιτείτη,
 μῦτις. Κοίου δὲ, καὶ φοί-
 25 βος, Ἀσδρία, καὶ Λητώ.
 Ὑπερίονος δὲ, καὶ Θείας,
 Ἥως, Ἥλιος, Σελήνη. Κεῖον

ta est. Tum is, Campē clas-
 stode interfecta, illos ē vin-
 culis liberauit. Iam tum etiā
 Cyclopes Iouem tenuitru, ful-
 getraq; , & fulmine, Pluton-
 nem autem Galea, & Ne-
 ptunum tridente condona-
 runt. His illi telis armati
 Titanas subigunt, & comies
 Etos in vincula, atque in tar-
 tarum detrufos, cētumanis cus-
 stodiendos dederunt. Quo fa-
 cto. ydem rerum imperium
 sorte inter se partiuntur: ac
 Ioui quidem cæli regnum.
 Neptuno Maris, & Plutom
 inferorum loca obtigerunt.
 Cæterum titanibus procreā-
 tur, Oceano quidem, & The-
 tbye, Oceanidum terna mil-
 lia. Asia, Styx, Eleētra,
 Doris, Eurynome, Amphix-
 trite, Metis. Cæso autem
 ex Phæbe, Asteria, & La-
 tona: ex Hyperione, ac
 Thea, Aurora, Sol, Lu-
 na, Crio ad hæc & Eux-
 rybææ Plut. filiae nati sunt

APOLLODORI

Astræus, Pallas; Perses. Iapeto aut ex Asia Oceani filia nascitur Atlas; q̄ suis humeris cælum sustinet, Prometheus item, et Epimetheus, ac Menæcius, quæ in titánico bello fulminatum Iupiter in tartarum detruxit. Sed è Saturno, ac Philyra geniti sunt Chiron geminus centaurus: ex Aurora vero, & Astræo nati sũt Venti, & Astræa. Perses ex Asteria Hecatem genuit. Pallanti, & Stygi ex Oceano præcreati sunt Nice, Cratus, Zelus, Bia. Iupiter Stygia aquâ de scopulop inferorũ loca fluentem, iurisiurandi religione decoravit: quod ipsi contra Titanas, una cum filiis optulerit. Ponti vero et Tereæ filij, Phorcus, Thaumās, Nereus, Eurybæa, Ceto. Ex Thaumante autem, & Eleetra Oceani filijs natæ sunt, Iris, Harpyiæ, Aello, & Ocypete. Phorci, & Cetus gignuntur

δὲ καὶ Εὐρυβοῖα σὺ πλάου
 πυ Ἀστραῖος, Πάλλασ', Πόρ
 ους, Ιαπιτοῦ δὲ, καὶ Ἀσιὰς
 τῆς Ωκεανοῦ, Ἀτλασ', ὅς
 ἔχει τῶς ἁμοῖς τ' οὐρανόν·
 καὶ Προμηθεύς, καὶ Ἐπιμη-
 θεύς, καὶ Μενειπίος, ὃν κα-
 ραυνοῖσας εἰ τῇ Πιτυομα-
 χίᾳ ξύς, καπεταρτέρωσι.
 Ἐλπίς δὲ καὶ Κρήνη, καὶ Ἰο
 Φιλύρασ', Χείρων διφυῖς
 καὶ Ἰταῖος. καὶ δὲ, καὶ Ἀ-
 στραίου αἰεμοῖ, καὶ Ἀστρα-
 πείρου δὲ, καὶ Ἀσδρίας, ἐ-
 κατῇ, Πάλλαυτες δὲ, καὶ Ἰ
 Στυγὸς τῆς Ωκεανοῦ, Νί-
 κη, Κράτος, Ξῆδος, Βία. Τὸ
 δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκπέρας
 εἰς ἄβυσσον ῥέον, ξύς ἐποίη-
 σεν ὄρκον ταύτῃ αὐτῇ Πι
 μῶ διδόνς, αἰθ' ὅτ' αὐτῶ κα-
 τὰ Πιτάνων μὲν τῆς Παι-
 δων στυγὸς καὶ Πόντου
 δὲ, καὶ γῆς, Φόγκις, Θαύ-
 μας, Νηξύς, Εὐρυβοῖα, καὶ
 τῶ. Θαύμαντος μὲν οὖν, καὶ
 Ἰλίκρας τ' ὠκεανοῦ ἱεῖς,

καὶ ἄρ' ἔπειτα, κέλλω. ὠκυ-
 πίτη. Φόρκου δέ, καὶ κυ-
 πούς, Φορκυάδης γοργόνος.
 ποδὶ ὠν ὄρ' ὄρ' μιν, ὅταν τὰ
 5 πατὰ προῖα λείπωμι. Νη-
 ρέως δέ, καὶ Δωριέως τῆς Ω-
 κειανῆς, γυγείδης, ὠν τὰ ὄνο-
 ματα Κυμοδῶν, Σπινῶ.
 Γλαυκοδῶν, Ναυσιδῶν, ἄ-
 10 λίν, Ερετώ, Σαῶ, Ἀμφιτεί-
 τη, Οὐρίκω, Σίπης, Οὐλιμῶν,
 ἄγανη, Εὐδώρα, Δωτώ, Φέ-
 ροντα, Γαλάτειν, Ἀκταίην,
 Φρωτιμέδοντα, Ἰπποδῶν, Λυ-
 15 σιάνασσα, Κυμώ, Πίκων, Ἀ-
 λιμιέδω, Πλευράδην, Εὐκρά-
 τη, Πρωτώ, Καλυψῶ, Παυό-
 πη, Κρατώ, Νεόμνης, Ἰππο-
 νόη, Θηλαγείρα, Πυλαωνῶν, Ἀν-
 20 ὄνῶν. Μελίη, Διῶν, Ἰσσίη,
 Διρῶ, Εὐκλῆρη, Υαμάδην,
 Εὐμόλπην, Ἰόνην, Δαυαμῶν,
 Κητώ, Λιμναίοντα. Ζεὺς δέ
 25 χαμεῖ μιν ἔρεω, καὶ πεντοῖ,
 30 Ἡβῶν, εἰλεθῆναι, ἄρ' ἡμι-
 μένην τε δὲ πολλὰς. Ἰν-
 ταῖς τε, καὶ αἰδομένους γυναι-

Phorcyades, Gorgones, de
 quibus dicendum erit: ubi
 de Persei rebus conscribere
 mus. Nerei, & Doridis,
 quos Oceanus genuit, Ne-
 reides filiae fuerunt: que
 hisce nominibus appellan-
 tur, Cymothoë, Spiô, Glau-
 cothoë, Nausthoë, Halia,
 Bratô, Saô, Amphitrite,
 Eunice, Thetis, Eulimene,
 Agaue, Eudora, Dotô, Phe-
 rusa, Galatea, Actea, Pro-
 tomedusa, Hippothoe, Ly-
 sianassa, Cymô, Pione, Ha-
 limede, Pleasure, Eucrate,
 Protô, Calypsô, Panope,
 Gramô, Neomeris, Hip-
 ponoe, Deianira, Polynoe,
 Autonoe, Melie, Dione,
 Isaa, Derô, Euagore, Psa-
 mathe, Eumolpe, Ione, Dy-
 namene, Cerô, Limnoreia.
 Iupiter autem Iunonem sibi
 coniugio iunxit, ex eaq; He-
 ben, Libyan, et Argem pro-
 creauit. ad hæc multis cū mor-
 talibus, cū immortalibus mulier-

ribus admiscetur. Ex Themide igitur Caeli filia, Har-
tas creat, Irenen, Eunomia-
miam, Dicen. Parcas Clo-
thò, Lachefin, Atropen. Ex
Dione Venerem: ex Eury-
nome, Oceani filia, Gra-
tias, Aglaiam, Euphrosyn-
nen, & Thaliā: De Styge
Proserpinam: è Mnemosyne,
Musas, quatum Princeps
omnium est Calliope,
deinde Clìo, Melpomene, Eue-
terpe, Eratò, Terpsichore,
Vrania, Thalia, & Polyz-
mnia. Atqui Calliopes, &
Oeagri Linus, dictus Apolliz-
nis, filius fuit, quem Hercules
interemit, & Orpheus,
qui citharædicam exerebat:
cuius cantu lapides, arbo-
resq; promouebat. Hic, post
Eurydicen coniugem ser-
pentis morfu è medio subla-
tam, ad Plutonis, reuocatus,
rus ipsam descendit, ab eoq;
persuasus, ei reducenda vxo-
ris potestatem facit, ea lex

εἶν. ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς
οὐρανοῦ, ἡνιᾶ θυγατέρας
ἦρας, εἰρήνην, εὐνομίαν,
δίκην, μοῖρας, κλωθὴν, ἁλ-
χσιν, ἄτροπον, ἐκ Διώνης δὲ,
ἑφεστίτῃ. ὅς οὐρανὸς
δὲ τῆς ὠκεανοῦ, χάριτας,
ἀγλαίην, εὐφροσύνην, θά-
λειαν, ἐκ δὲ στυγὸς, πρὸς
φόνην, ἐκ δὲ μνημοσύνης 10
μούσας, πρῶτην μὲν καλ-
λιόπην, εἰτα κλειώ, μελπο-
μένην, εὐτέρπην, ἑρατώ,
τέρψιχρον, οὐρανίαν, θά-
λειαν, πολύμνιον. Καλ- 15
λιόπης μὲν οὖν, καὶ αἰάχρη
κατ' ἐπικλήσιν δὲ, ἀχόλως
αἶνος, ὅτ' ἡρακλῆς ἀπί-
κτεινε, καὶ ὁ ῥόβος ἀσκή-
σας κενερώδης. ὅς ἄδων 20
ἐκινῆ λίθους τὲ, καὶ εἰσὶν
ἀχρὸς αἰθέρος δὲ αὐρυδίκης
τῆς γυναικὸς αὐτῆς, διχρεΐ-
σης ἑκὼν ὀφείας, κατὰ λεί-
εις ἄδων δίκων ἀγαγεῖν αὐ- 25
τήν. καὶ πολλοὺς τῶν ἐπι-
συν ἀσκήματα. ὁ δὲ ἡμί-

prouocauit, omniūq; concubium victor, victus autē illarū arbitrata se multatum iri paciscitur. Musae itaq; superatum. Thamyris aculorum luce, & ciuiliatadica priuati.

Cæterum Rhesus fuit Euterpes, ac Strymonis amnis filius, quem in bello Troiaeno Diomedes obtruncauit.

Nec defunt, qui hunc Caliope. natum esse scribunt.

Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti sunt.

At Melpomene, & Acheloo, Sirenes: de quibus, ubi de Vlyffe agetur, dicemus.

Iuno citra cuiusquam concubium peperit. Volcanum. Sed Homeri testimo-

nio, & hunc Ioue natum esse confirmatur: quem Iupiter matri in vincula coniunctæ opem ferentem de cælo præcipitem dedit. Nam coniugem, quod Herculi ad-

Illium deuastrandum nauigantis. tempestatem intulisset.

ὄρεϊ δὲ πλεονάζειν πα-
σαις. ἐὰν δὲ ἡγήσῃ, σὸν δὲ,
οὐ αἰ ἐκείναι δέλωσι. καὶ οὐ
πῶρ τὸρα δὲ αἰ μοῦσαι γὰ
κόμῳ, καὶ τῆς ὁμιλίας
αὐτὸν, καὶ τῆς κισσοφόρας
ἐσθῆτος. ὁ τὸρ πῆς δὲ κῆ
ποταμοῦ στύματος ῥῆτος,
ὅν καὶ τοῖα Διομήδης ἀπέκτει
νεα. ὡς δὲ, εἴσι λέγουσιν, ὅτι το
καλλιστοῦς ἐπὶ ῥα. δα-
λεία δὲ, καὶ ἀχάωνος
ἐγλίοντο κορυβατοῖς. μελ-
πομένης δὲ, καὶ ἀχάωνος,
σειρῶντος, πῶρ δὲ αἰ τοῖς.
πῶρ δὲ οὐδὲν αἰσῶς ὄρουμι. Ἡρα
δὲ χεῖς οὐκ ἐγλίοντο ὅ-
φαιτον. ὡς δὲ Ὀμηρος λέ-
γει, καὶ ἄλλον ἐκδοῖς ἐγλί-
οντο. εἴπῃ δὲ αὐτὸν ὅτι οὐ
ραίου ξόος. Ἡρα δὲ δέσση
βαρυνόντα, ταύτῃ γὰρ
ὅτι κρέμασε ξόος ὅτι οὐλύμ-
που, χειμῶνα ἐπιπέφα-
σαν ἡρακλεῖ, ὅτι τοῖα ἐ-
λῶν ἐπὶ πλεονάζειν, καὶ πῆ-

φασκίτα τὰς εἰσεις, διέ-
 σωσε δέπης. μίγνυνται δὲ
 ξύς δέπιδι, μετὰ βαλλούσῃ
 εἰς πολλὰς ἰδέας, ἔποδ'
 5 ἥ μὴ σπευδῆν. καὶ αὐ-
 τὴν γλομώλειον ἔχουσιν, κα-
 τὰ πίπει φασκίτα. ἐπεὶ πῶρ
 ἔλεγε γλινθῆσιν παῖδα, με-
 τὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς
 10 γλιεῖσθαι κόρον, ὃς οὐρανὸν
 δινέσῃς γλινθῆσται. ἔδω-
 φοβηθεὶς κατέπει αὐτήν.
 λέπει τιὰ, ὡς δ' ὁ τῆς γλ-
 νθῆσας ἐνέση χρόνος, πάλ-
 15 ξαυτὸς αὐτῇ τὴν κεφαλὴν,
 πελῆκει περμυθῆος, ἥ καὶ δα-
 πῶρ ἄλλοι λέγουσιν κῆρυκα
 σου, ἐκ κορυφῆς ἐνδὶ ποτα-
 μῶν τείκετος, ἀδινῶ σὺν
 20 ὅσων οἰς αἰένουρε. Τῶν δὲ
 καὶ θυγατρῶν Ἀσθρία μὲν
 ἐμοιωθεῖτα ὅς τι γιγνώσκου-
 εἰς δαλαῶν ἐξέρχεται φού-
 25 ρουτα τὴν πρὸς θία, σπυρ-
 σία. καὶ πόλις ἂν ἐκείνης
 Ἀσθρία πρῶτον κληθεῖσθαι,
 ὕστερον δὲ δῶλος. Λοτὰ δὲ

ex Olympo suspenderat, Vol-
 canum vero in Lemno insula
 deiectum, & eo casu claudū
 factum Thetis seruauit inco-
 lumem. Iupiter ad hæc The-
 tidi varias alternāti formas,
 quo illius vitaret amplexus,
 immiscetur: quam, cum gra-
 uidam esse persensisset ab-
 sorbere occupat, quoniam post
 natam ex ea puellam, filium
 se pariturū dicebat, qui cæli
 dominatione potiturus esset:
 Id futurū veritus eam absor-
 buit. Vbi vero pariendi tem-
 pus aduenit. (hic quædā des-
 sunt.) Prometheus siue, ut ali-
 tradūt, Volcanus eius caput se-
 curi percussit, deq; illius verti-
 ce secus Tritonē amnē arma-
 ta Pallas exiit. Cæterum
 de Cœni filiabus Asteria fu-
 giens Iouis complexum in co-
 thurnicem mutata seipsam de-
 misit in pontum, & ab ea,
 quæ Asteria vrbs prius ap-
 pellata fuit, postea Delos
 nomen accepit: Siquidem

APOLLODORI

Latonam ab Ioue compres-
sam per vniuersum terrarum
orbem Iuno infectata est, do-
nec Delum peruenit, atq; ibi
Dianam prius peperit, qua ob
flettrice adiuta mater Apollis-
nem deinceps edidit. Enim
vero Diana venationis stu-
dio delectata, virgo perman-
sit. Apollo autem diuinandi
facultate edoctus à Pane Ios-
uus et Contumelie filio Del-
phos, quo tempore Themis illic
oracula dabat, se contulit. At
cum templi custos Python ser-
pens ab hiatus aditu prohibe-
ret Apollinem, hoc per-
empto Deus templum occu-
pat, neque longo post tem-
pore Tityum quoque Io-
uis ex Elara Orchomeni fis-
lia natū interemit, quā Lux-
piter ubi impleuit, Iunonis
metu sub terram oculum,
conceptumq; filium Tityum
inuitate magnitudinis in
lucem edidit; Hic igitur
in Pythonem contendens,

συνελθὺν δὲ κατὰ τὴν
γῆν ἀπασαν, ὑφ' ἧρας ἐ-
λχύνθη μέχρις εἰς δὴλον ἑλ-
θὺν. γεννᾷ πρῶτ' ἰω ἄρτε-
μιν. ὑφ' ἧς μακροθεῖα, ὕσε-
ρον ἀρόμωνα ἐχλύνουσιν. ἄρ-
τεμιν μὲν οὖν τὰ παρὰ θῆ-
ρας ἀσκήσασα, πρὸ Διὸς ἔμε-
νει. Ἀπέλλων δὲ τὴν μακρο-
πυλὴν μαδῶν πρὸ τῆ πα-
νὸς Ἰδίοις καὶ θυμωρεας, ἔκασ-
τὸς δὲ τοῖς. χρησμοδοῦσης
τότε Διμίδος. ὡς δὲ ὁ φρου-
ρὸν τὸ μακτεῖον πύδων ὅ-
φιν, ἐκάλυψε αὐτὸν πρὸ ἐλ-
θεῖν ἡδὲ τὸ χάσμα, ὥστε οὐ
αἰετῶν, τὸ μακτεῖον παρα-
λαμβάνει. κτείνει δὲ μετ'-
οὐ πολὺ καὶ πινύον. ὃς ἦν
δὴ τοῖς Ἰδίοις, καὶ τῆς οὐρανίου θυ-
γατρὸς Ἑλένης. ἣν ζεύς, ἐπεὶ
δὴ στυγερὰ διέβη ἧρας, ὑ-
πὸ γῆν ἔκρυψε. καὶ τὸν
κυοφορέοντα παῖδα πινύ-
ον ὑπομέγιστον, εἰς φῶς ἀ-
νήγαγεν. οὗτος δ' ὁ χεῖμνος εἰς
πύδων καὶ λητῶν διωρήσας.

πύθω κατὰ χεῖρας ἐπιπαύ-
 ται. ἡ δὲ, τὸ παῦσαις ἐπι-
 καλείται, κατὰ τοξόδου-
 σιν αὐτόν. καλάζεται δὲ καὶ
 5 μῦθ' ἀνὰ τόν, γ' ὅπως γὰρ
 αὐτῷ τὴν καρδίαν, εἰ ἄδου
 ἐοίσιον. ἀπὶ κτείνει δὲ ἀ-
 πόλλων, καὶ τὸν ὀλύμπου
 παῦσαι Μαρσύαν. οὗτος γάρ
 10 ὄρεων αὐλούς, οἷα ἔρειψεν
 ἀδινά. ὅτε τὸ τὴν ὄψιν αὐ-
 τῆς ποιεῖν ἄμωρον, ἡ λυσι-
 εἰς εἶναι ποιεῖ μοιτικῆς ἀρχή
 λωνι. στωθμύων δὲ αὐτῷ,
 15 ἵνα ὁ νικίῃς, ὁ δούλει δια-
 δῇ τὸν ἡττημένον, τὸ κρείσσων
 γνομένης τὴν κηδεύειν σφέ-
 ρας, ἡ τῶν ἰσχυρῶν ἀρχή λωνι καὶ
 ποιεῖν ἐκάλουσε τὸν Μαρσύαν.
 20 τῷ δὲ ἀδινά τῷτος. ὄρε
 θεῖς κρείσσων ὁ ἀρχή λωνι,
 κρεμῆας τὸν Μαρσύαν ἐκτι-
 νος ἀπορπηγῆς πίπτους, ἐκ-
 τεμὼν τὸ δέσμα, οὕτως δέ-
 25 φθηρε. ὀρέων δὲ ἄρτε-
 μιν ἀπὶ κτείνει εἰς δῆλον. ὅτε
 ὄν γηλῆς λέγουσιν ἀπορ-

Latonam conspicatus, cuiusq;
 desiderio detentus abripit.
 Hæc filiorum opem implo-
 rat, ij Tityum sagittis confis-
 ciunt, qui vel mortuus crucia-
 tur. Vultures enim apud in-
 feros eius cor depascere nun-
 quam desistunt. Apollo etiā
 Marsyam Olympi filium occi-
 cidit. Hic enim, cū tibias inue-
 nisset, quas Minerva, quod in-
 formæ vultū efficeret, abiecit,
 Apollinem de musca prouocare
 nō dubitauit. Hoc de cō-
 pacto in certamen descēdūt, ut
 victor arbitrato suo deuictum
 afficiat. Inito igitur certa-
 mine conuersa cithara certab-
 bat Apollo, idēq; ut Marsyas
 faceret, imperauit, quod cum
 ille tibijs nequiret, Apollo præ-
 stantior est inuentus. quare
 suspensum Marsyam ē pros-
 ximæ, ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit.
 Sed, et Diana Orionē in Des-
 lo necauit, hunc terra natum
 vastissima corporis magnitudo

APOLLODORI

dine fuisse memorant: cum
Neptum ex Euryale filium
Pherecydes esse refert. Huic
à Neptuno patre in summo
mari pedibus incedendi fa-
cultas data fuit. Hic Siden
uxorem habuit, quam Iano
secum deforma certare au-
sam ad inferos detruxit:
quique cum remeasset in
Chium, Meropen Oenopio-
nis filiam in connubium po-
stulavit: Hunc Oenopion per
ebrietatē somno sepultum ex-
cæcavit, & secus littora eie-
cit. Hic autem officinam æra-
riam ingressus, puerum abri-
puit, ac suis humeris imposu-
it, seq̃s versus orientem solem
ut duclaret, imperavit, quò cū
venisset, solis radijs excalsa-
tus pristinam oculorum lucē
recuperavit, inde confestim
adversus Oenopionem conten-
dit. Sed & Neptuno quidē
Volcani artificio subterraneū
domicilium fecit. Ad hæc Au-
rora eius amore capta Orio-

μεγίστη τὸ σῶμα. Φοβεύ-
δης δὲ αὐτὸν ποσειδῶνος, καὶ
Ὀβρυάλης λέγει. ἰδωρὺν αὖ-
τὸν αὐτῷ ποσειδῶν διαβαί-
νειν τῷ δαίλασταιν. οὗτος
μὲν ἔγωγε Σίδω, ἢν ἔρρι-
ψαι εἰς ἄθου παρὰ μορφῆς
ὀρίσασθαι ἦρα, αὐδης δὲ ἑλ-
θὼν εἰς χίον, μερόπην τῷ οἰ-
νοπίωνος ἐμνηστεύσατο. μεθύ-
σας δὲ οἰνοπίων αὐτὸν, κοι-
μώμενον ἐτύφλωσε. καὶ πρὸς
θῆς ἀγχαλοῖς ἔρριψαι ὁ δὲ,
ὑπὸ τὸ χαλκεῖον ἐλθὼν, καὶ
ἀρπάσας παῖδα εἷς, ἡδὲ τῶν
ᾧ μὲν ὑπὸ δῆμλος, ἐκέλευσε
ποδηγεῖν πρὸς τὰς αἰάτο-
λὰς. ἐκεῖ δὲ πρὸς γελνόμειος,
αἰεβλεψαι ἐκκαεῖς ὑπὸ τῇ
ἡλιακῇ ἀκτίνος. καὶ ὅτε τα-
χέων ὑπὸ τὸν Οἰνοπίωνα ἐ-
σσεύετο. ἀλλὰ τῷ μὲν πο-
σειδῶνι, ἠφαιστὸς δὲ οὐκ ἔστιν ὑπὸ
γῆν κατεσκαύαεν οἶκον. ὡ-
ρίωνος δ' Ἠὼς ὀρατοῦσα, ἡδὲ
παισε, καὶ ἐκόμισεν εἰς δῆ-
λον. ἐπὶ δὲ γὰρ αὐτῷ ἀφρο-

LIBER PRIMVS,

εἴτη στυγρῶς ὄραυ, ὃ πάρεϊ
 στωδονάσθαι. ὃ δ' ὠρίων, ὥς
 μὴ εἴσοι λέγασθαι, αἰνέει δὲ
 διακλύειν ἄρπετον περὶ σκα-
 5 λούμηνος. ὥς δ' ἐπὶ βίαις ὁ
 μένος ὤπιν μίαν τ' ὅλ' ἔπαυ-
 ρορέων πᾶσιν ὀμνίων παρ
 θένων, ὑπ' ἀρτέμεδος ἐξέδύ-
 θη. Πρᾶσιδων δ' ἀμειψί-
 10 τλῶ τλῶ ὠκεανοῦ γαμεῖ, καὶ
 αὐτῷ γίνεταί Τείτων, καὶ
 Ῥόδῃ. ἢ ἡλῖος ἔγχε. Πλού-
 των δ' ἐπὶ σκαφόνος ὄρα-
 σθίς, θίς στωδονάσθαι, ἢ
 15 πασιν αὐτῶν κρύφα. δῆμ-
 ῖα δ' ἐμὴ λαμπάδων τυ-
 κτός περ, καὶ ἡμέρας, κατὰ
 πᾶσαι. τλῶ γὰρ ζυγούσθαι πε-
 ρεῖν. μαθούσθαι δ' ἐπ' ὄρμην
 20 νέων, ὃ π' αὐτῶν αὐτῶν
 ἔρπονται ὀργιστοῖς. θίς,
 ἀπὲρ πινούσθαι. εἰς αὐτῶν
 ἔα δ' ἐμὴ καὶ, ἢ καὶ εἰς ἐλδὸν
 σίνα. καὶ περὶ τλῶ ἐπὶ τλῶ
 25 ἀπὸ ἐκείνης κλυθεῖσαν ἀγέ-
 λατον ἐγείδισε πέραι πρᾶ-
 τὸ καλλίχρονος φρένας κα-

nem rapit, ac secum in Delū
 transtulit: Nam Venus, quod
 cum Marte concubuerat, per-
 petuo illam ardore cruciabat.
 Nec desunt, qui scribāt Orio-
 nem, quod Dianam, ut secum
 disco luderet, inuitasset, occi-
 sum fuisse. Sed alijs proditur,
 inferentem vim Opi vni è vir-
 ginibus, quæ ab Hyperboreis
 uenerunt, à Diana sagittis cō-
 fixum fuisse. Neptunus au-
 tem Amphitritem Oceani fia-
 liam sibi coniugio copulauit:
 ex qua Triton. ac Rhode, quæ
 Soli nupsit, orti sunt. Pluto
 Proserpinæ amore succensus
 incredibili, Iouis adiumento
 furtim rapuit. At Ceres ac-
 census facibus, noctes, atque
 dies vniuersū terrarum orbē
 vestigando lustrauit: quæ, ubi
 renanciatur, a Plutone filiam
 fuisse præceptam, dijs irata
 cœlū reliquit, mortaliq; affi-
 milata mulieri Eleusinem cō-
 tendit, ac primò quidē Ages-
 lastum de suo matre ap-

pellatū, nō procul à Callicho-
ro puteo lapidē infedit : Inde
ad Celeū iā tum Eleusiniōrū
Regē, profecta, ad illius mulie-
res intrōducta est : à quibus, cū
ut assideret, rogaretur, Anus
quedā, cui Iambe nomē fuit,
Deā scōmatib. laceffuit : easq;
ratione, risū illi excussit : qua-
de re in Thesmophorijs mulie-
ribus scōmatū licētiā enatam
fuisse memoratur. Celeo iū ex
Metanira coniuge filius erat :
hūc in sinu suo assumptū Ce-
res alebat, quē cum immortalē
facere vellet, p noctes in igne
deponebat infātem, ac cum in
modum, quicquid in illo mor-
talitatis inerat, adimebat .
Puer autem, cui Deiphonti no-
men erat, in dies supra quā
credi posset, adolefcebat : ma-
ter, quid nā Dea faceret, obser-
uat, cūq; igne cooperitū depre-
hendisset : filiulū, exclamavit,
ūgo cit capuer ab igne fuit ab-
sumptus, scq; ipsam Dea as-
gnoscēdā dedit ac Triptolemo
Metas

Λούμιον . ἔπειτα πρὸς Κε-
λεὸν ἐλθούσα· ἢ βασιλεύον-
τα τό τε ἑλθουσίων, εἶδον οὐ-
σῶν γυναικῶν, καὶ λεγού-
σων τούτων παρ' αὐτάς κα· 5
δίξασθαι, χάρις ἕς Ιάμβη
σκάψαται τῷ θεῷ ἐποίησε
μειδία σοι . ὅθεν ἄρ' οὐκ εἰς
θεομοφορίαις τὰς γυναι-
κας σκάπτειν λέγουσιν . ὅπως 10
δὲ τῇ Κελεῷ γυναικὶ μετὰ
νεῖρα παιδίου ἄρ' οὐκ εἶδον
ἡδημίτηρ πῆλα βούλα· βου-
λομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον
ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς 15
πῶρ κατέθει το βρέφος, καὶ
πῶρ ἔπειτα τὰς θνητὰς σεί-
ρας αὐτοῦ . καὶ δ' ἡμέραν δὲ
παραδύως ἀνέβαινον τῇ
δαίφεινός : ἄρ' οὐκ εἶδον 20
μα τῷ παιδί, ἐπ' ἡμέραν με-
τανεῖρα τί πράξει θεά, καὶ
καταλαβούσα εἰς πῆρ ἔγα-
κρυμμένη, ἀνέβαινε . διό-
πῶρ τὸ μὲν βρέφος ἔπειτα 25
πρὸς ἀνελάνθη . ἡ θεὰ δὲ
αὐτῷ ὄρεσθαι . τὴν ἡμέραν
δὲ τῷ

δὲ τῇ πρεσβυτέρῳ ᾧ μὲν
 νείραο παίδων δῖφρον κα-
 τασκυβάτω πῖλιν δὲ οὐ-
 κόντων· καὶ πυρὸν ἔδωκεν,
 5 ᾧ πλεῖον ἄλλω οἰκουμένην δι' οὐ-
 ρανοῦ αἰρουμένης κατέπει-
 ρε· Πανύασις δὲ τειπτό-
 δαιμον ἐλευσίνος λέγει· Φυ-
 σὶ γὰρ δῆμιον παρὸς αὐτὸν
 10 ἔλθῃν· Φορενύδης δὲ Φυ-
 σὶν αὐτὸν ὑὸν Ωκεανοῦ, καὶ
 γᾶς· Διὸς δὲ πλούτωνι πλεῖ-
 κόρην αἰαπύμην καλούσαν
 15 τος, ὁ πλούτων, ἵνα μὴ πο-
 λὺν χρῖνον πᾶσι τῇ μντεῖ
 καταμείνῃ, ῥοιᾶς ἔδωκεν
 αὐτῇ φαγεῖν κόκκον· ἡ δὲ
 οὐ περιδομένη τὸ συμμασώ-
 μενον, κατὰν ἄλωσεν αὐτὸν·
 20 κατὰ μορτυρήσαντος δὲ αὐ-
 τῆς Ἀσκαλάφου τῆς Ἀχέρου-
 τος, καὶ γοργύραο, πούτῳ
 μὲν δῆμιον εἰς ἄβυσσον βα-
 ρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν· πᾶρ
 25 σέφον δὲ κατ' ἔκαστον εἰσαυ-
 τὸν, τὸ μὲν τείτον, μὲν πλε-
 κτωνος ἡναγκάσθη μὲν· τὸ

Metanere natorum maximo
 currum ab alatis trabendum
 draconibus comparat, tritis
 cumq; concessit, quod per aerem
 vellet uniuerso terrarū
 orbi ferendum condonaret.
 Atqui Panyasis, Triptolea-
 mum, inquit, filium: ad eum
 enim Cererem peruenisse re-
 fert. Pherecydes autem ip-
 sum Oceano, & Terra na-
 tum esse ait. Inter hæc Iu-
 piter Plutoni, ut Proserpinā
 remitteret, imperauit. ut
 re Pluto, ne penes matrem
 ea diu remaneret, punici ma-
 li granum dedit illi come-
 dendum. Hæc autem, cum
 quid manderet, minime præ-
 uideret, id ipsum confecit.
 Ceres Ascalapho Acheron-
 tis, & Gorgyræ filio, quod
 falsum in eam testimonium
 dixisset, graue superimpos-
 uit saxum apud inferos.
 Sic demum Proserpina sin-
 gulorum annorum partem cū
 Platone manere compellitur.

APOLLODORI

quod superest illi cum superis degendum erat. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur. Opis adhæc Titanibus irata gigantes è Cælo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam invictissimos procreavit: qui terribili planè vultu, hac promisso è capite capillo, et proluxa è mento barba præditi esse videbantur, et anguineos pedes habuisse prodantur. Sunt, qui in Phlegreais campis, alij vero ad Pellenen eos habitasse ferunt. In cælum saxa, atque accensas arbores iaculabatur: in quibus Porphyryionem, et Halcyoneum omnium facile principes fuisse legimus. Qui, ea, in qua natus esset, terra dimicans, erat immortalis. Hic et solis boues ex Erythia abegisse dicitur. Ceterum inter Deos rumor erat, gigantum posse occidi neminem: Verum si mortaliū quispiā in societate

δε' λοιπὸν πρὸς τοῖς θεοῖς.
 πῶς δὲ μὲν οὕτω δῆμιος, ταῦτα λέγεται. Γῆ δὲ παρὰ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, γένεσθαι γίγαντας ἐξ οὐρανοῦ. 5
 μεγάλῃ μὲν σωματικῶν αὐτοῦ πρὸς βλάττωσιν. δυνάμει δὲ ἀνταγωνίσουσιν. οἱ φοβερὰ μὲν ταῦς ὁψοσὶ κατεφαίνοντο καθ' ἑμῶσι βαθείαι κόμην· οἱ ἐκ κεφαλῆς, καὶ γυνείων. εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας ὀρεκόντων. ἐλθόντων δὲ, ὥς μὲν πινες λείπωσιν, εἰ φλέγραις. ὥς δὲ, ἄλλοι εἰ περὶ 15
 λήνῃ. ἠκόντιζον δὲ εἰς οὐρανοῖς πίεσθαι, καὶ ὄρεσιν ἡμιμῆλαις. διέφρε δὲ πάντων Πορφυρίων τε, καὶ Ἀλκυονίδος ὅς δὲ καὶ αἰδανόως ἦν. 20
 εἰ δὲ πρὸς ἐλινύθῃ γῆ μαχόμενος. οὐτος δὲ καὶ τὰς ἡλίου βάσεις ἐξ ὄρεσιν ἡλασε. τοῖς δὲ θεοῖς λόγον ἔχον, ἅπασαν δὲ μὲν μὲν δὲ τῶν 25
 γιγάντων ἀφλέσθαι δύνασθαι, συμμαχούντος δὲ,

5 Διὸς πινὸς πλουτίσθιν·
 Αἰδομένον δὲ γῆ ὄρω, ἐξυ-
 τει φάρμακον, ἵνα μὴ ὑπὸ
 10 Διὸς δυνάμειν ἀχλὺς
 5 ὄσσει. Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαί-
 νειν ἡοὶ τὲ καὶ σελήνῃ, καὶ
 ἡλίῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐ-
 τὸς ἔταμε φθάσας. Ἡρα-
 κλέα δὲ σύμμαχον δι' ἀδελ-
 15 φείας ἐπεκαλέσας. καὶ κείνους
 πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλ-
 κυονέα, αὐτὸς δὲ, ὡδὶ τ' γῆς
 μᾶλλον ἀνδράλπιτο. ἀδελ-
 20 φείας δὲ ὑποδερμίδος ἔξω τῆς
 5 σελήνης εἰλκυσεν αὐτόν.
 καὶ κείνους μὲν οὕτω ἐπιδύ-
 τα. Πορφυρέαν δὲ Ἡρα-
 κλεῖ κατὰ μάχῃ ἐφώρ-
 25 μισε, καὶ Ἡρα. Ζεὺς δὲ
 10 αὐτῷ πύλον ἤρασ' ἐβέβα-
 λεν, ἥ τις κ' ἐκταράσσειν ὕ-
 πος αὐτοῦ ὅτ' ἐπὶ πύλοισι, καὶ
 βιάξινθαι δέλοντες, βοη-
 20 δὸς ἐπεκαλεῖτο. καὶ Διὸς κῆ-
 5 ραυνῶσθαι αὐτὸν, Ἡρα-
 κλῆς τοξόσας ἀπὸ κτείνε.
 15 τὸ δὲ λοιπὸν ἀχλὺς μὲν

arceffatur, eos interituros ef-
 se quod cum Terra præsens
 fisset, ne mortalis cuiuspiam
 viribus gigantes occiderent, re-
 mediū quæritabat. Tum Iu-
 piter Auroræ, Lunæ, ac Soli,
 ne proderent, imperavit. Ipse
 itaque remedium ne Terra
 comperiret, anteuertens præ-
 cidit. Siquidem ad se consti-
 lio Palladis Hercule socium
 accersuit, qui primus omnium
 Halcyoneū sagitta cōfossū
 interemit: Hic autem longe
 plus, quàm antea, virium resu-
 mebat à Terra, donec Miner-
 ua impetu facto ipsum extra
 lunæ orbem abstraxit: & sic
 eum obfisse traditur. Porphy-
 rio autem in Herculem, &
 Iunonem pugnans impetum
 facit. Cui tum Iupiter Iuno-
 nis desiderium iniecit: quæ,
 cum sibi peplum discindi, ac
 vim parati videt, opem quiri-
 tat. Tum gigas ab Ioue ful-
 minatus, & ab Hercule sagit-
 tis transfixus occubuit. Inter

APOLLODORI

ceteros Apollo lænā Ephyial-
 te oculum, dexterum Hercules
 les sagittarum ictu effode-
 runt. Eurytum vero quer-
 no telo peremit. Clytium ab
 Hecate, seu potius à Volcano
 candenti ferro occisum fuisse
 scribitur. Minerva Encelas
 do fugienti Siciliam insulam
 obiecit. Pallanti autem pelle
 detracta in pugna suum sibi
 corpus contextit. Polybotes
 item ꝑ maris fluctus Neptus
 no insectante in Cò tandem
 peruenit. In hunc Deus in-
 sulae partem reuulsam pro te-
 lo coniecit: quæ Nisyrus ins-
 ula facta est. Mercurius Or-
 ci galea tectus pugna confre-
 cit Hippolytum. Gratiamem
 Diana, Agrium deinde Par-
 ea, & Thoönem æneis cla-
 uis pugnantes contuderunt.
 Reliquos autem fulmine ictos
 Iupiter interfecit. Sed &
 Hercules ita pereuntes sagit-
 tis confodit. Post igitur de-
 bellatos à superis Gigantas

Εφιάλτου, τὸν ἀεισδὸν ἐπὶ
 ξύσιν ὀφθαλμόν, Ἡρακλῆς
 δὲ, τὸν δεξιόν. Εὐρύτου δὲ
 θυρσῶ σφυρὸς ἔκτεινε. Κλύ-
 πον δὲ φατὶν ἐκάτη. μάλ-
 λον δὲ ὕφαετος βαλὼν ῥυ-
 σθοῖς. Ἀθηνᾶ δὲ ἔγχε-
 λείῳ φαίοντι, σικελίῃς
 ἐπέριψεν τὴν νῆσον. πάλ-
 λαντος δὲ τὴν δρεαὶ ἐκτε-
 μουσεν, ταύτην καὶ τὰ τὴν μά-
 χην, τὸ ἴδιον ἐπέσκεπε αὐ-
 μα. Πολυβώτης δὲ ὄχτης
 θαλάσσης διαφρεῖς ὑπὸ τῇ
 ποσειδῶνος, ἤκων εἰς καὶ πρὶς
 σεισῶν δὲ τῆς νήσου, μόρος
 διαφρέξας, ἐπέριψεν αὐτῷ.
 τὸ λεγόμενον Νίσυρον. ὁρ-
 μῆς δὲ τὴν Αἴδος, Κανίης
 ἔχων καὶ τὰ τὴν μάχην, Ἰπ-
 πάλυτον, καὶ πέντε, ἄρτε-
 μης δὲ Γραπῶνα, μοῖρα
 δ' Ἀγρίον, καὶ Θῶνα χαλ-
 κίοις ῥοπαλοῖς μαχημένοισι.
 τῶν δὲ ἄλλοις κεραιαῖς
 ζαῖς βαλὼν διέφθειρε. πέν-
 τας δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ λυμῆ

τοῖς ἐτόξευσεν. ὥς δ' ἐκρά-
 τησαν οἱ θεοὶ τῇς γαίντων,
 γῆ μᾶλλον χολωθείσα, μί-
 γνυται τερτάρῳ, καὶ ἔλ-
 5 νᾶ τυφῶνα εἰ σικελίᾳ με-
 μιγμένῃν ἔχοντα φύσις,
 αἰσθρὸς, καὶ δινείου. οὗτος
 μὲν καὶ μεγέθει, καὶ δυνά-
 μει πάντων δινήεντα, ὄβρις
 10 οὐ γλίσσῃ γῆ. ἐν ᾗ, αὐτῷ τὰ
 μὲν ἄχρι μυρῶν ἄπλωτος
 μέγας αἰσθρόμορφον, ὥς
 περ ἔπαυε μὲν πάντων τῶν
 ὀρέων. ἡ δὲ κεφαλὴ, πολλὰ
 15 κισ τῇς ἄστρων ἔφαιε. χεῖ-
 ρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν, αὐτῇ
 τὴν ἐσπέρην, ἐκπινόμενην.
 τὴν δὲ, αὐτῇ τὰς αἰσθρὰς.
 ἐκ τούτων δὲ ὄζειχον ἐκεί-
 20 κεφαλᾷ δρακόντων. τὰ δὲ
 ἀπὸ μυρῶν, ἀπείρατος εἶχεν
 ἔπαυε μεγέθει ἐχιδνῶν. ἐν
 ὅλοις περὶ αὐτῷ ἐκπινόμε-
 νοι κορυφῶν, συγχοῖν πα-
 25 λὺν ὄζεισαν. πᾶν δὲ αὐτῷ
 τὸ σῶμα κατεπλήρωτο. αὐ-
 χερταὶ δὲ ἐκ κεφαλῆς, καὶ γῆ

Terra longe atrocius indig-
 gnata Tartaro ammiscetur,
 ac Typhonem duplici natura,
 humana simul, atque feri-
 na constantem in Sicilia par-
 rit. Hic et corporis vastitas
 et, et robore ceteris omni-
 bus, quos Terra genuerat, an-
 tecellebat. Huic etiam crus-
 tum tenuis immensa humane
 forme magnitudo erat, ut om-
 nium montium cacuminibus
 altior esse videretur: cuius
 etiam caput sæpenumero as-
 tra pertingebat. Sed et ex
 eiusdem manuum altera ad He-
 sperum usque, et altera ad
 orientem pertinebant. Ex
 his centum draconum capita
 eminebant: in cruribus ma-
 ximas viperarum spiras ille
 continebat: quatum volumina
 aduerticem ipsum usque
 protendebantur, cæque vipe-
 ræ ingentem sibilum excita-
 bant. Typhonis corpus erat
 totum pennis circumdatum.
 Squalentes autem e capite cri-

APOLLODORI

nes, & mento barba impe-
 xas, proluxas; ventilabant. Igne
 oculi emicabant. Talis itaq;
 tantusq; Typhoon candentes
 in caelum lapides iaculatus
 cum sibilo simul, atque boatu
 ferebatur. Magna etiam ex
 ipsius ore ignis procella de-
 feruebat. Hunc ubi Dij in
 caelum prospirunt irrum-
 pentem, acti in fugam in Ae-
 gyptum properabant, & ubi
 illum insequentem vident, in
 varias animantium formas
 sese quisque transmutabat.
 Iupiter autē procul a se Thy-
 phonem conspicatus fulmine
 percussit, ubi vero cominus
 fuit, adamantina illum fulce
 deterruit, ac fugientem ad
 Casium usque extremæ Sys-
 tiae montem persecutus est,
 ibiq; cum saucium esse co-
 gnouisset, manus conseruit.
 Typho autem spiratum vo-
 lumine circumplexum Io-
 nem detinuit, eiq; Harpe
 adempta pedum, manuumq;

νείων τείχης ὄβρινεμονῷ το-
 πῳ ῥε δὲ ἐδίρεκεν τοῖς ὀμμα-
 σι. τοιοῦτος ὢν ὁ τυφῶν,
 καὶ πηλικούτος, ἡμμελίας
 βάλλον πέτρας ἐπ' αὐτὸν
 οὐρανόν, μετὰ σειζαῖν ὁ-
 μόν, καὶ βῶης ἐφόβον. πολ-
 λὰ δὲ ἐκτὸς σώματος πυρὸς
 ὀβέβρασε χάλῳ. θεοὶ δ' ὡς
 εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὄρ-
 μώμενον, εἰς αἴγυπτον φυ-
 γάδεις ἐφόβοντο, καὶ διακό-
 μλοι, τὰς ιδέας μετέβα-
 λον εἰς ζῶα. ζῶς δὲ πόρ-
 ρω μὲν ὄντα τυφῶνα ἔβα-
 λε κρύαντοῖς. πηλοσίον δὲ
 γλινόμλον, ἀδαματίνης κα-
 τέπησεν ἄρης, καὶ φόβ-
 οντα ἄχρι τῆ Κασίον ὄρει,
 σπαιδίσωξε. αὐτὸν δὲ ἔπαρ-
 κειται σείας. καί τι δὲ
 αὐτὸν κατὰ πτερωτόν ἰδὼν,
 εἰς χεῖρας σπαιδάλε. τυ-
 φῶν δὲ ταῖς ἀπείραις πε-
 πλεχθεὶς, κατέχευ αὐτὰς,
 καὶ τὴν ἄρπην παρὰ χεῖρας
 νος τὰ τε τῆς χειρὸν, καὶ τῆς

ποσὶν διέπεμε νύκτα· ἀρά
 μινος δὲ ἦν τῆς ὤμων, δι-
 κόμισεν αὐτὸν δὲ τῆς θα-
 λάσσης εἰς Κιλικίαν· καὶ
 5 παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον
 αἶθρον κατέβη· ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰν νύκτα κρύψας ἄρκτου
 οὐρα, καὶ διὰ πέτρη· καὶ κατέ-
 σκευε δελφύνην ὁράσκειν αὐ-
 τήν· ἡμίση δὲ ἦν αὐτῇ ἡ κόρη·
 ὁμῶς δὲ, καὶ αἰγίπαν ἐκκλέ-
 ψαυτες τὰ νύκτα, ἔρμους αὐ-
 τῇ διὰ λαθόντες· ζῶντες δὲ
 τῶν ἰδίων αἰσχυρομυθίας
 15 ἰσχυρῶς, ὅθεν αἰφνης ὅθεν οὐρανοῦ
 ἦν πῦρ αὐτὸν ὀχρύμνος ἱπ-
 πῶν ἀνὰ μάλα, βάλων κόρυ-
 νοῖς, ἐπ' ὅπως ἐδίωξε τυφά-
 ντα τὸ λεγόμενον νύκτα· ὅπου
 20 μοῖραι αὐτὸν διαχέοντα ἡπα-
 τήσαν· πεπαισῖς γὰρ, ὅπως ῥα-
 θήσεται μάλλον, ἐγχεύατο
 τῆς ἐφ' ὁμῶν καὶ ῥῶν· διό-
 κτηρ ἐπιδιόκομος αὐτῆς, ὅ-
 25 σκευε εἰς Θράκην· καὶ μαχό-
 μινος παρὶ τῆς αἰμον, ὅλα ἐ-
 βάλεν ὅρη· οὐτῶν δὲ ἐπ' αὐ-

nervos diffecuit, imposuq;
 humeris in Ciliciam usque
 transuexit: quo cum perue-
 nisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemq; mo-
 dum, et nervos præcisos in
 vrsi pelle occultatos ibidem
 collocavit, ac Delphynen ser-
 pentem, (semifera hæc erat
 puella) velut custodem appo-
 suit. Interim vero Mercu-
 rius, et Aegipan nervos suf-
 furati, clanculum Ioui rur-
 sus compegerunt. Mox Iupi-
 ter receptis pristinis viribus
 alatos equos currui repente
 iungit, eumq; ætutum con-
 scendit, ac Typhonem ad
 Nysam usque montem fulmi-
 nibus impetendo est perse-
 cutus, ubi Parca, quem Deus
 infecutus est, frustratæ sunt.
 Nam, cum sibi in animum in-
 duxisset, se valentiorẽ fore,
 matura, ac mitia poma gusta-
 vit. Proinde cum Iouem rur-
 sus insequentem videret, co-
 tendit in Thraciam, pugnaq;

APOLLODORI

ad Hæmum commissa solidos
montes iaculatus est. Hi vero
contrà noua fulminum ui de
turbantur, multumq; in ipso
monte sanguinis exundauit: à
quo Hæmi nomen factum
fuisse ferunt. Quique cū per-
ficulum mare fugere incœpif-
sent, Iupiter Aetnam Sici-
liæ mōtem super inecit: Hic
myrbæ vastitatis est, à quo
in hanc vsque tempestatem
ob frequentem fulminum iac-
tum, ignium in eo fieri spiz-
ramenta videntur. De his
autem hæc hæstenus à nobis
distā sint. Interea vero Pro-
metheus formatis ex aqua, et
terra hominibus clam Ioue
ignem in ferula furatus im-
misit: quod vbi sensit Iupis-
ter, Volcano ad mōtem Cau-
casum religandnm, affigen-
dumq; dedit. Scythiæ Mons
est Caucasus, vbi prome-
theus clauis confixus mul-
torum annorum curriculo re-
ligatus permansit. Ad quē

τὸν Ἄποδ' ἑκβαλὼν πάλιν
ὠθουμένηαν, πολὺ δὲ τῷ ὄρει
ὀξέκλυσεν αἵμα· καί φασιν,
ἐκ τοῦτου, τὸ ὄρος καλεῖσθαι
αἷμον. φύγειν δὲ ὄρεα
Διότις αὐτῷ ὀξέ τῆς σικελι-
κῆς θαλάσσης, ξύς ἐπὶ ῥί-
ψα αἵ τινι ὄρος εἰστικε λία
ῥῶτο δὲ Ἄποδ' μέγας ὄσιν.
ὅξ οὐ μέχρι δούρο φασι· ο
ἀπ' τῆς βληθείτων καρπῶ
ῥῶν γίνεσθαι πυρὸς αἰαφυ-
σήματα. ἀλλὰ πῶς μὲν τῶ
των, μέχρι τῷ δούρο ἡμῶν
λελήχῃ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ δὲ ὅξ
ὑδάτος, καὶ γῆς αἰθέρα ποιεῖ
πλάσας, ἐδωκεν αὐτοῖς καὶ
πῦρ λαΐδρα διὸς ἐντορῶν καὶ
κρύψας. ὡς δὲ ἦ ὁ θεὸς ξύς, ο
ἐπέταξεν ἠφαιστῶ τῷ καυ-
κασφ' ὅρεϊ τὸ σῶμα αὐτ' περ-
σπλάσσει. ῥῶτο δὲ σκυδι-
κὸν ὄρος ὄσιν. εἰ δὲ τοῦτου
περσπλάσσει περσπλάσσει, ο
πολλῶν ἐτῶν ἀεὶ μὲν ἐδί-
δω· καὶ ἐνέσθην δὲ ἡμῶν.

αἰτὸς ἐπιπάρων, αὐτοῦ
 τὸ λαβρὸν εἰέμεν. τῆς ἡ-
 παται αὐξανομένην δὲ
 οὐκ ἔτι. καὶ προμηθεὺς μὲν
 5 πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔπι-
 νε ταύτῳ, μέχρις Ἡρακλῆς
 αὐτὸν ὕδατος ἔλυσεν, ὡς εἰ-
 τοῖς καὶ Ἡρακλῆα δολώσο-
 μεν. Προμηθεὺς δὲ παῖς
 10 Δευκαλίων ἐγένετο. οὗτος
 βασιλεύων τῆς πόλεως τῇ
 φθίσει τῶπων, γαμῆν πύρρῳ
 τῷ ἐπιμηθεὺς, καὶ παν-
 δώρας, ὅν ἐπὶ λατὸν θεοί
 15 πρῶτῳ γυνῶκα, καὶ ἐπεὶ
 δὲ ἀφανίσαι ξυῖς τὸ χαλ-
 κόν. γένος ἠδελύσεν, ὥστε
 θεμῖον προμηθεὺς, Δευ-
 καλίων πεκτηνέμενος λαόν
 20 γαῖα, καὶ τὰ ἐπιτίθεται εἰ-
 θέμενος, εἰς ταύτῳ μετὰ
 πύρρῳ αἰέει. ξυῖς δὲ πο-
 λὺν ὕετ' ἀπ' οὐρανοῦ χέας,
 τὰ πλεῖστα μὲν τῆς ἐλλά-
 25 δος κατέκλυσεν. ὥς τε δια-
 φθερῆναι πάντας ἀνθρώ-
 πους, ὁλίγων χωρὶς οἰσιν.

Aquila quotidie deuolans hu-
 ius hepatis fibras per noctem
 succrescentes depascebatur.
 Igitur ob ignis furzum hanc
 poenam Prometheum dedisse
 memorant: donec Hercules
 eum vinculis liberauit. quem
 admodum in rebus ab Hercu-
 le gestis demonstratimus.
 Ceterum Deucalion Prome-
 thei filius fuit. Hic imperio
 tenens eam pariem, quae ad
 Phibiam iacet, Pyrrham Epi-
 methei, & Pandorae filiam
 uxorem ducit, quam mulier
 rem omnium primam Di fin-
 xerunt. Post, ubi prolem ae-
 neam tollendam Iupiter cen-
 suit. Deucalion Promethei cō-
 filio fabrefacta ē lignis ar-
 ca, in eamq; ad vitam tran-
 sigendam rebus necessarijs
 impositus, cum Pyrrha in-
 gressus est. Mox Iupiter lar-
 ge effusus de caelo imbribus,
 maximā Graeciae partē coor-
 petuit, quicquid in ea mor-
 talium foret, iniurie: it, praer

ter admodū paucos, q in altis-
simos circa mōtes cōfugerāt:
Tum vero Thessalicos mōtes
aquarū diluuij īmunes fuisse
ferūt. Nec nō, quæ sunt Isth-
mū extra, et Peloponnesum
loca vndarū ui oīa contecta
fuerūt: quo tēpore Deucalio
nouem dies, totidemq; noctes
pelago circumlatus Parnas-
sum demū appellit; ibiq; post
imbrium pausam egressus Io-
ui Phyxio, qui ad eum confu-
gentibus opem ferre consue-
uit, sacris operatur. Iupiter
interca demisso ad Deucalio-
nem Mercurio, vt rogaret,
quid ab eo vellet, iniunxit.
quo factō Deucalion humas-
ni generis reparationem de-
poscit, inde Iouis monitu sum-
ptos de Terra lapides trans
caput iactauit: tum quos misit
Deucalion virorū faciem tra-
xerunt, qui vero, Pyrrha iac-
tu trāsmissi sunt, in feminas
abiere. Hinc itaq; λαοί, qd
est popu' i, trāslatione quadā

φυγον εἰς τὰ πλεονίστιον ὑψώ-
λα ὄρη. τότε δὲ, καὶ τὰ
κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διε-
ση. καὶ τὰ ἐκτὸς ἰσθμοῦ,
καὶ πελοποννήσου σπερχί-
δη πάντα. Δουκαλίων δὲ
εἰ τῇ λαρίνακι, διὰ τῆς θα-
λάσσης φερόμενος, ἐφ' ἡμέ-
ρας εἰνέα, καὶ νύκτας ἰσάς,
τῷ παρνασσῷ προσίχει, καὶ
κεῖ τῇ ὁμβρίων παύλας
λαβόντων, ἐκβάς ἐδυσεδὶ
φυξίῳ. ἔθυσ δὲ πῖμψας ὁρ-
μῶ πρὸς αὐτὸν, ἐπέφεισα
αἰτεῖσθαι ὅ, τι βούλεται. ὅ-
τε αἰτεῖται αὐθρόπῳ αὐ-
τῷ γένεσθαι. καὶ διὸς εἰ-
πόντος ὑπὸ κεφαλῇ αἰ-
ρων ἐβαλλεῖτο λίθου. καὶ
οὓς μὲν ἐβαλλεῖ ὁ Δουκαλί-
ων, αὐθρόν ἐγένοντο. οὓς
δὲ πύρρα, γυναικὸς. ὁ δὲ
καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνο-
μάσθησαν ἀπὸ τῆς λάας ὁ λέ-
θος. γίνονται δὲ ἐκ πύρ-
ρας Δουκαλίωνι παῖδες,
ἕλλω μὲν πρῶτος. ὃν ἐκ

διὸς οἵ τοι χερσίν ὤσασαι λέ-
 γοισι, δὲ νῦν τὸρος δ' ἀμικτύ-
 ων ὁ μὲν Κραναοῦ βασιλεύ-
 (ας τῆς ἀττικῆς. θυγάτηρ
 5 Πρωτογένης, ἐξ ἧς, καὶ διὸς,
 Λέδαιος. Ἐλλήνος δ', καὶ νῦν
 φησὶ Ορεσίδης, Δωδρος, Ξοῦ-
 ρος, Αἰόλος, αὐτὸς μὲν οὖν
 ἀπ' αὐτῆς γὰρ καλουμένης
 10 Ὀρσείδος, περσηγόρου, ἔλ-
 ληνας. τοῖς δὲ πασι νῦν ἐμέ-
 ρεισι τὴν χώραν. καὶ ξοῦθος
 μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννη-
 σον, ἐκκρεοῦσης τῆς ὀρεχίδος
 15 Ἀχαιὸν ἐγέννησε, καὶ Ἴωνα.
 ἀφ' ὧν, ἀχαιοὶ, καὶ Ἴωνες κα-
 λοῦνται. Δωδρος δὲ τὴν Πί-
 ραν, τὴν χώραν Πελοποννήσου
 λαβὼν, γὰρ κατ' οἰκιστὰς ἀφ' ἐ-
 20 αὐτῆς, διωρεῖς ἐκάλεισεν. αἰὶ-
 λος δὲ βασιλεύων τῆς πελο-
 πνήσου Θεσσαλίας τόπων, γὰρ
 μετοικιστὰς αἰολεῖς περση-
 γόρου. καὶ γήμας Ἐναρέ-
 25 τινος τῆς θυγατρὸς, παῖδας
 μὲν ἐγέννησεν ἑπτά. Κεβέα-
 δα, Σίσυφον, Ἀδάματα,

dicti sūt, quasi lapidei λαῶες
 enim Latinis lapidem signifi-
 cat. Porro ex Deucalione, ac
 Pyrrha nati sunt, Hellen, ante
 te alios, quē ab Ioue oriū esse
 nōnulli tradunt. Inde Amphi-
 Etyon, q cū Cranao Atticā
 impauit. Huic insup Protoge-
 genea filia fuit: ex qua, et Io-
 ue Aëiblius procreatur. Ex
 Hellenē vero, et Orseide nym-
 pha Dorus, Xuthus, et Aeolus
 Is quidē de se Hellenas, q po-
 stea græci vocati sūt, nomina-
 uit, filiis et hic loca partiti
 est. Xuthus adeptus pelopōne
 sū ex creusa Erechthei filia,
 Achæū genuit, et Ionē, a quibus
 Achivi, et Iones nūcupantur.
 Dorus aut, quæ trās Pelopon-
 nesum est, terrā natius, incol-
 las suo de nomine Dorienſes
 appellauit. Aeolus vero locis
 Theſſaliā proximis iperās, po-
 pulis Aeolēſib. nomē iposuit.
 qui ducta Enarete Deima-
 chi filia septē ex ea filios p-
 creauit, Cribēū, Sisyphū, A-
 (ibam: ē,

APOLLODORI

Salmonem, Deionem, Mæ-
gnetem, & Perierem. Sed, et
filias quinque Canachen, Hal-
cyonem, Pisidicem, Calycen,
ac Perimeden. Ex Acheloo
vero, & Perimede, Hippoda-
mas, & Orestes. Ex Pisidi-
ce, & Myrmidone Antiphus,
& Aëtion nati sunt. Ceterum
Halcyonem, Ceyx, Luciferi
filius sibi in matrimonium dux-
it. Hi ob superbiam extin-
xi fuerunt. Ille enim Iunos-
nem sibi coniugem esse præ-
dicabat. Hæc vero Iovem vi-
rum esse sibi iactitabat, Vx-
orunque Iupiter in aucis, illam
in Halcyonem, hunc in mer-
gum transformavit. Atqui
Canache, & Neptunus Os-
pleum, Nereum, Oporcum,
Aloëtiq; & Triopem ge-
nuerunt. Sed Aloëus Iphix
mediam Triopis filiam, quæ
Neptunum exarsit, uxorem
habuit: ea continenter ad ma-
re se cōferens, & haustos ma-
ribus fluctus intra sinum fere

Σαλμωνία, Διόνα, Μάγνη-
τα, Περίερν. θυγατέρας
δὲ πέντε, Κανάχην, Ἀλ-
κυόνην. Πεισιδίκην, Καλύ-
κην, Περμίδην. Περμίδης
μὲν οὖν, καὶ Ἀχελῷου, ἱππο-
δάμας, καὶ Ὀρέστης. Πεισι-
δίκης δὲ, καὶ Μυρμιδόνης. Ἀν-
τίφος, καὶ Ἀκτίων. Ἀλκυό-
νῃ δὲ, Κῦξ ἔθηκεν ἱαστρόιο
βου παῖς. οὗτος δὲ δι' ὕπε-
ρφαιείας ἀπώλοντο. ὁ μὲν,
γὰρ τὴν γυναικα ἔλεγεν ὅ-
ραν, ἡ δὲ, τὴν αἰδομένην. Ζεὺς
δὲ αὐτὸν ἀπαρνέωσεν. καὶ
τὴν μὲν, Ἀλκυόνην ἐποίησεν.
τὸν δὲ, κύκην. Κανάχῃ δὲ
ἐποίησεν ἐκ ποσειδῶνος Ὀ-
σπλέα, καὶ Νηρέα, καὶ Ὀπο-
ρίαν, καὶ Ἀλωίαν, καὶ Τείαν
παῖς. Ἀλωὶς μὲν οὖν, ἔθηκεν
Ἰφιμήδειαν τὴν Τείανος,
ἣτις ποσειδῶνος ἠγάσθη. καὶ
συνεχῶς φοιτῶσα ἰδίᾳ τὴν
θαλάσσαν, χερσὶν ἀρνομένη
τὰ κύματα τοῖς κόλ-
ποις ἐσφίρει. συνελευμένη

δ' αὐτῇ ποσειδῶν, δύο ἐχέ-
 νουσι καὶ δας ὤτον, καὶ Εὐρι-
 αλτίω, τὸν ἀλαεΐδας λε-
 γομύλοισι. οὗτοι κατ' εἰαυ-
 5 τὸν ἕναον πλάτος μὲν πη-
 χυαῖον, μήκος δὲ ὀργυαῖον.
 εἰνεία δὲ ἐτὴς γλοῦμυλοι. καὶ
 τὸ μὲν, πλάτος πηχῶν ἔχον-
 τες εἰνεία, τὸ δὲ μέγεθος, ὀρ-
 10 γυῶν εἰνεία, περὶς θεὸν μά-
 χασθαι δισσοῦντο. καὶ τὴν
 μὲν ὄσαντι ἀδὶ τὸν Ὀλυμπον
 ἔδειξαν. ἀδὶ δὲ τὴν ὄσαντι
 θεῖτες τὸ πῆλιν ὄξ' τῆς
 15 ὄρανι οὐτῶν, ἠπέλθον εἰς
 οὐρανὸν αἰαβήσασθαι. καὶ
 τὴν μὲν δαίλασαν χέαν-
 τες τοῖς ὄρεσι, ποιήσιν ἐλε-
 γον ἢ πειρον, τὴν δὲ γῆν δαί-
 20 λασαν. ἐμνάδιντο δὲ ἐὼριάλ-
 της μὲν ἕραν, ὤτος δὲ, ἄρτε-
 μιν. ἔδσαν δὲ καὶ ἄρτω.
 ἔσσαν μὲν οὖν ὀρμῆς ὀξέκλε-
 ψιν. αἰεῖλε δὲ τὸν ἀλαεΐ-
 25 δας εἰ ἀμάξῃ ἄρτεμιν δὲ ἀ-
 πῆτης. ἀλλάξατο γὰρ τὴν
 εἰδέαν εἰς ἑλάφον, ὄξ' μέ-

bai: quæq; à Neptune com-
 pressa geminos peperit, Οὐ-
 ρ' Ephialtem, quos Aloidæ
 appellant. Hi quoique an-
 nis latitudine cubitum, longi-
 tudine vero vlnam increscen-
 bant: qui ubi novum exple-
 uere annum, latitudinem cus-
 bitum novem, & vlnarum tan-
 tidem magnitudinem adepti
 Ioui bellum inferre non crui-
 buerunt. Proinde Olympo
 Ossam imposuerunt, Peliosq;
 super Ossam imposito, eum
 in modum cælum conscensum
 ire minitari. In gestis ad
 hæc montibus de mari conti-
 nentem, deq; terra rursus ma-
 ria se reddituros distabant.
 quin etiam Ephialtes Iunonem,
 Otus autem Dianam si-
 bi coniugē deposcebāt. Mar-
 tem insuper in vincula con-
 iecere: quem deum Mercuri-
 us furto eripuit. Diana in-
 terim Aloidæ per dolum de
 curru peremit: nam in cer-
 uâ mutata per eorū mediam

APOLL' ODORI

exiliuit. Tum hi velut in se-
ram collimaturi aiter alterū,
telis coniectis occiderunt. Ad
hæc Endymion Calyces, &
Aethly filius, qui eduētis Aeo-
lenſibus è Thessalia Elidē
transmigrauit. Nec defunt,
qui cum Ioue natum esse me-
morarunt, bunc ob eximiam
corporis pulchritudinem Lu-
na flagrantissime deperiuit:
Qui data ab Ioue, quæcunq;
vellet, deligendi potestate, cū
ſomno perpetuo immortalem
ſibi iuuentutem concedi po-
ſtulauit. Ceterum Actolus
Endymionis, & Seidis Nym-
phæ, aut Naidis, ſue, vt quiz
dam aiunt, Iphianassæ filius
fuit. Qui cum peremisset A-
pim Phoronei filium, atq; in
Euretidem terram aufugiſ-
ſet, occiſis hoſpitibus Phibiæ,
& Apollinis filijs, Doro, &
Laodoco, ac Polypæte, ſuo de
nomine terram Actoliam ape-
pellari cenſuit. Sed ex Acto-
lo, & Pronoë Phorū filia

ſον αὐτῆς ἐπὶ δόσαν. οἱ δὲ,
βουλόμενοι αὐτοχθῶσαι τὸ
θεῖον, ἐφ' αὐτῶν ἠκόντην.
καλύνης δὲ, καὶ αἰθλίου,
παῖς εἰδυμίων γίνεται. ὅς
πρὸς ἐκδοσάλιασ' αἰολέας
ἀγαπῶν, ἔλιν ᾤκησε. λέγου-
σι δὲ αὐτὸ πινὲς ἐκδοὺς γένε-
σθαι. τοῦτου καὶ λαι διμεγ-
κόντος, ἡγάσθη σελήνη. Ζεὺς ἰο-
δὲ αὐτῷ δίδωσιν, ὃ βούλε-
ται εἰλέσθαι, ὃ δὲ, αἰρεῖται
κοιμᾶσθαι θάλα παντὸς ἀνδρά-
ναός, καὶ ἀγῆρας μιλίων. εἰ-
δυμῖωνος δὲ, καὶ σήιδος νύμ-
φης, ἢ νήιδος, ἢ ὥς πινούσθαι
αἰαὶ καὶ αἰτωλός. ὅς ἀπο-
κτεῖνας Ἀπιν τὸ φορωνέως.
καὶ φυγῶν εἰς τὴν κυρήπι-
δα χώραν, κτεῖνας τὸν ἑσπερο-
δεξαμελῖοις φθιάσ, καὶ ἀπὸ λ-
λωνός υἱοῖς, Δωδρον, καὶ Λεο-
δδρον, καὶ Πολυποῖτῳ, ἀφ' ἑ-
αυτοῦ τὴν χώραν αἰτωλῶν
ἐκάλεσε. αἰτωλῶν δὲ, καὶ εἰς
πρωτότης φέρβον, Πλά-
ρων, καὶ καλυδῶν ἐχέει.

ἀφ' ὧν αἰ εἰ ἀετωλίας πό-
 λεις ὠνομάσθησαν. Πλευρών
 μὲν οὖν γήμας ξανθίππῳ
 τῷ Δώρῳ, καὶ δα ἐγέννη-
 σεν ἀγάνορα. θυγατρίαν δ',
 Στράτονικῳ, καὶ στρατονίκῳ,
 καὶ λεοφοντίῳ. Καλυδῶ-
 νος δὲ, καὶ αἰολίας τῆς α-
 μυθαίας, ἀδικοῦσιν καὶ προ-
 γλίσκῃ. ὅς τις, καὶ ἄρειος.
 ὄξυλος. ἀγάνωρ δὲ ὁ πλεω-
 ρῆτος γήμας ἐπικαστῆν τῷ
 καλυδῶνι, ἐγέννησε Παρ-
 θάονα, καὶ Δημονίκῳ. ὅς τις καὶ
 ἄρειος, Εὐνός, Μώλος, Πύ-
 λος, Θέσιος. Εὐνός μὲν οὖν
 ἐγέννησε Μάρπησταν, ἣν α-
 πόλλωνος μνησθουμένῳ, ἰ-
 δας ὁ Ἀφαιρέως, ἤρπασε λα-
 βῶν πρὸ ποσειδῶνος ἄρμα
 ὑπὸ πῆδρον. δῶκον δὲ οὗ-
 νος ἐφ' ἄρματος, ἀδὲ τὸν Λυ-
 κόρμας ἦλθε ποταμόν. καὶ
 ταλαεῖν δ' οὐ δυνάμενος,
 ἔσθ' μὲν ἰπποῖς ἀπείρακτος.
 ἔαυτὸν δ' εἰς τὸν ποταμόν
 ἔβαλε, καὶ καλεῖται Εὐν-

Pleuron, et Calydon nati sūt
 à quibus, quæ sunt illis cogno-
 mines in Aetolia vrbes, nomē
 acceperūt. Pleuro ducta vxor
 τε Χάshippe, Dori filia, Age-
 norem procreat, et filias Ste-
 ropen, Stratonicenq; et Leo-
 phontem. Calydon autem ex
 Aeolia Amythaonis filia, Epi-
 casten, et Protogeneam, sus-
 cepit, ex qua, et Marte na-
 scitur Oxylos, Agenor Pleu-
 ronius filius, Epicasten Caly-
 done natam coniugem duxit,
 de qua Parthaonem, et Des-
 monicen genuit, quæ de Mar-
 te marito, Eucnū, Molū, Pylū,
 Thestiūq; cōceptos peperit. E-
 ucnus sanè Marpesiā, quā cū
 Apollo sibi collocari in ma-
 trimoniū quæriraret: Idas A-
 pharci proles, sūpto à Neptū-
 no curru pēnato rapuit illū,
 inde è curru insequēs Eucnus
 ad amnē Lycormā venit, neq;
 assequēdi voti compos factus
 equos iugulauit, seq; ipsū dei
 ceps ī flumiū præcipitē dedit:
 (eiq; Eucn-

APOLLODORI

nus nomen inditum fuit. At Idæ Messenem proficiscenti obuiam factus Apollo virginem aufert: qui, cum inter se de puellæ matrimonio cōcertarent, Iupiter eorum lite dirempta, virgini, vtri collocari vellet, optionem dedit. Hæc veritate se anam factam Apollo defereret, Idam sibi visum esse maluit. Thestius vero ex Eurythemide Cleobææ filia feminei sexus quidem, Alibæam, & Hypermnestram sustulit: mares autem Iphiclum, Eubippum, Plexippum, Eurypylumq; creauit. Paribadonis vero, & Eurytes Hippodamantis filij fuere, Oeneus, Agrius, Alcaibous, Melas, & Leucopæus. filia Sterope, de qua, & Acheloo Sirenas ortas esse dicunt. Sed Oeneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta vxore Alibæa Thestij filia Toxeum gignit, quem ipse, quod fessam

vos ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου. ἴδους δὲ εἰς μεσσηνίην. πῶς γε νεταί, καὶ αὐτῷ ὁ ἀχάλλων περιτυχὼν, ἀφαιρεῖται τὴν κῆρυ. μαχομένηων δὲ αὐτῇ 5 πῶς τῇ τῆς παιδὸς γάμον, Ζεὺς διαλύσας ἐπέρεψεν αὐτῇ τῇ πρὸ δὲ νῆα εἰλεῖσθαι ὁπότερ' αὖ βούλετο σωσικαίην. ἡ δὲ δέισα(α, ὡς αὖ μὴ γηρασ 10 σαι αὐτὴν ἀχάλλων καὶ τοῦ λίπης, τὸν ἴδον εἰλεῖσθαι αὖσθα. Θεσῖα δὲ ἔξ Εὐρυθέμεδος τῆς κλειοβοῖας, ἐλθόντω θυγατρες μὲν, ΑΛΘΑΐα, 15 Ὑπέρμνηστρα. Ἀρῶσιος δὲ, Ἰουκλος, Φυῖππος, Πλῆξιππος, Εὐρύπυλος. παρ' αὐτοῦ δὲ, καὶ αὐρύτης, ἰπποδάμοτος ἐλθόντω καὶ δὲς, οἰ- 20 νῶς, Ἀγριος, ΑΛΚΑΐδους, Μέλαιος, Λοικωπῶσις. θυγάτηρ δὲ στροπῆ. ἔξ ἧς, καὶ ΑΧΕΛΩΐς, σπειρῆναις γενέσθαι λέγουσιν. Οἰνῶς δὲ βασιλεύων 25 καλυδῶνος. πρὸ δὲ διονύσου φυτόν αὐπῖλου πρῶτος ἔλαβε.

βέ. γάμος δὲ Ἀλθαΐας
 τῷ Θεσίῳ γένετ' Ὀξεία,
 ὃν αὐτὸς ἐκτείνεν ἰσοπύ-
 ροντα τὸν τάφρον. καὶ
 5 παρὰ τοῦτο θυρέα, καὶ Κλυ-
 μιον, καὶ Θουατῶρα γόργην,
 ἣν αἰδοῦμαι ἔγχεσσι, καὶ δι-
 τάνειραι. ἣν Ἀλθαΐα λε-
 γουσί, ἐκδοιούου γέννησαι.
 10 αὐτὴ δ' ἦν ἰόχει, καὶ τὰ κα-
 τὰ πόλεμον ἥσκει. καὶ ποδὶ
 τῇ γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς
 πρὸς ἀχελῶν ἐπάλασεν.
 ἐγέννησε δὲ Ἀλθαΐα, παῖ-
 15 δας ὅξ Οἰνείας, Μελέαγρον.
 ὃν ὅξ Ἀρείος γελινῦσαι
 φασί. οὗτου δ' ὄντρος ἡμε-
 ρον ἐπὶ πᾶσι πᾶσι γλομῖα
 τὰς μοίρας, φασί δ' εἰπεῖν
 20 τότε κλονήσεται μελέα-
 γρος, ὅταν ὁ καιόμενος ἐκ
 τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατα-
 καῖ. οὗτο ἀκούσας, ἔδω-
 λὸν ἀνείλετο Ἀλθαΐα, καὶ κα-
 25 τέθηκε εἰς λαρνακὰ μελέα-
 γρος δὲ αὐτῆς ἄφωτος, καὶ
 γλομῖος γλομῖος, τότε δ'

fossam transfuerit, interfec-
 cit, & post hunc. Thyrcum
 & Clymenum, filiam quoque
 Gorgen, quæ nupsit Andræ-
 moni, ac Deianiram, quam
 nonnulli Altheam ipsam ex
 Dionysio genuisse ferunt.
 Hæc autem aurigandi periz-
 ta rem bellicam exercebat: de
 cuius matrimonio Hercules
 cum Acheloo dimicauit. Sed
 Althea ex Oeneo Melea-
 grum conceptum peperit:
 quem Marte satum quidam
 fuisse tradunt. Ad quem se-
 ptem dies natum, ipsa iam
 aduenisse parcas. ac dixisse
 aiunt, Tum Meleagrum ex-
 tinctum iri, cum stipēs in
 foco accensus perustus fue-
 rit, quod ubi mater audi-
 uit, stipitem ex igne subla-
 tum, intra arcam asseruan-
 di causa condidit. Porro
 Meleager cum natura esset
 inuulnerabilis, ac genero-
 sus hunc in modum oc-
 cubuisse dicitur. Cum an-

nue in agro fruges redij-
 sent, rerum primitias Oc-
 neus dys omnibus, vna tana-
 tum Diana per obliuionem
 prætermiffa, dono dedit. quo
 circa irata Dea aprum im-
 misit, & magnitudine, &
 robore insignem, qui terram
 coli, ac in ea sata fieri minis-
 me sinebat, pecoraq; om-
 nia, & obuium quemq; tol-
 lebat è medio. In hunc
 itaque aprum, valentissimum
 quemq; conuocauit, eiq; qui
 feram tam immanem occi-
 disse, pellem pulcherrimi
 facinoris præmium se datu-
 rum pollicetur. Qui vero
 ad apri venationem conue-
 nerint, hi fuere. Melcas-
 ger Oenei, Dryas Martis, hi
 Calydonij sunt. Idas, et Lyn-
 ceus Apharei, Messenij. Ca-
 stor, ac Pollux fratres, Iouis,
 & Ledaë filij, Lacedæmonii.
 Theseus Aegei Atheniensis.
 Admetus Pheretis domo Phe-
 ris. Ancæus, Cephæusq; Ly

φρόπον ἐπελδύτῃσιν. ἐπι-
 σίαν καρπῶν εἰ τῇ χώρᾳ γε-
 νομένην, ταῖς ἀπαρχαῖς οἰ-
 ναὺς θεοῖς πᾶσι θύων, μύ-
 νης ἀρετῆμενος ἐξελάδῃσιν. ἡ
 μινίσσας δὲ ἡ θεός, καίπερον
 ἐφῆκεν ἔσθλόν, μέγθει τε,
 καὶ ῥώμῃ. ὅς τῇ τε γῇ ἁ-
 πορόν ἐτίθει. καὶ τὰ βα-
 σκύματα, καὶ τὸν εἰς τὴν γ-
 ο-
 χέοντας διέφθην. ἔπειτα
 ἔδωκεν τὸν καίπερον, τὸν αἰ-
 σίαν ἐκ τῆς ἐλλάδος πάντας
 ἐκάλεισε. καὶ τῷ κτείνειν τι-
 τλήνθῃρα, τλήνθῃρα δῶκεν. οἱ δὲ
 αἰετείαν ἐπηγχείλατο. οἱ δὲ
 στωλιδόντες ἔπειτα τὸν
 καίπερον θῆραν, ἔπειτα αἰε-
 μελέατος, οἰνέως. σπύατος,
 ἄρειος ἐκκαλυφτῶνος οὐ τοι-
 20
 ἰδης, καὶ λυκαῖος ἀφαιρέως,
 ἐκμεσῆνης. καί τῃ, καὶ πο-
 λυδύκῃς διός, καὶ λυδίας,
 ἐκλακαδαίμονος. Θησῆος
 αἰγίως, ἐξ ἀθηνῶν. ἀλμυ-
 25
 τος φάρματος, ἐκ φάρων. αἰγ-
 καῖος, καὶ κηφῆος λυκούργου,

ὅς αἰρησάσθαι· Ἰάσων αἰσώ-
 νος, ὅς ἰολκοῦ· Ἰφικλῆς ἀμ-
 φιτελέωνος, ἐκ θυβῶν· πει-
 ρέτωρ ἰξίονος, ἐκ λαρίσσης.
 5 Πηλεὺς αἰακοῦ, ἐκ φθίας.
 τελαμῶν αἰακοῦ, ἐκ γαλα-
 μίτος· ἄρυτιον ἄκτορος, ἐκ
 φθίας· ἀταλάντη χροινίας,
 ὅς αἰρησάσθαι· ἀμφιάρκος
 10 Οἰκλείου ὅς ἄργεῖο· μετὰ τού-
 των καὶ οἱ θεοὶ παῖδες.
 στυλιδόντας δὲ αὐτῶν, οἰ-
 νὸς ἂν δὴ εἰνέει ἡμέρας ὅξέ-
 νια· τῇ δὲ καὶ τῇ δὲ κυφίως,
 15 καὶ ἀγκαλόν, καὶ πινὼν ἄλλων
 ἀπαξιούτων μετὰ χυμῶν
 ἂν δὴ τῶν ἦσαν ὀξείαι· με-
 λέαγρος ἔχων χυμῶν καὶ
 ὁ πάρος τῶν ἴδου, καὶ μαρ-
 20 πίας θυγατῆρα, βουλόμε-
 νος δὲ καὶ ὅς ἀταλάντης τέ-
 κνον ποιεῖσθαι, στυνιάγ-
 ησαν αὐτῶν ἂν δὴ τῶν ἦσαν
 μετὰ τῶν ὀξείαι· περ-
 25 σάντων δὲ αὐτῶν τὸν καί-
 προν, πύλος μὲν, καὶ ἀγκῆ-
 ρος, ἔπειτα παρὰ τὴν διφθέρην

curgi ex Arcadia, Iason Ae-
 sentis ab Iolco. Iphicles Am-
 phitryonis Thebanus. Piris-
 ibous Ixionis, Larissæus. Pe-
 leus Aeaci à Phibiæ. Telas-
 mon Aeaci Salaminius. Eus-
 rytion Actoris, Phibius. Atas-
 lanta Schænei ab Arcadia.
 Amphiaræus Oicléi Argivus.
 quibus cum et Theseij filij
 conuenerunt: hos, ubi coisise-
 sent, Oeneus nouem dies hos-
 pitio suscepit: Decimo aus-
 tem post die Cepheû, Ana-
 cæûq;, ac nonnullos alios ven-
 natum ire cum femina indis-
 gnum facinus esse reputans
 teis, Meleager Cleopatæ
 Idæ, et Marpessæ filiæ ma-
 ritus, quod ex Atalanta quo-
 que liberos procreare desis-
 derabat, iam cum ipsa simul
 in venationem exire compus-
 lit. Deinde vero, cum clas-
 sissimi illi venatores aprum
 ipsum circumfissiissent, Hys-
 leus, atq; Aeneas à bellua cru-
 deliter vulnerati interierunt.

APOLLODORI

Sed Pyleus Eurytionem no-
lens iaculo confodit : & At-
alanta omnium prima fe-
ram in tergo sagitta percus-
sit, ab illa vero Amphiarus
aprum in oculo vulneravit:
inde Meleager transfosso la-
tere belluam interfecit. Mox
detractam pellem Atalan-
tæ muneri dedit. Tum Thestij
filij, quod viris presentibus
femina premia concedantur,
improbantes, pellem Atalan-
tæ donatam abripiunt:
quam sibi iure sanguinis ob-
venire, si Meleager eam cas-
pere nolit, affirmabant.
Quamobrem irarum plenus
Meleager Thestij filios ob-
truncavit, ac pellem Atalan-
tæ restituit. Interea vero
Alibæa mœrore confecta de
fratrum cæde, stipitem rur-
sus accendit, quo factò Me-
leager extemplo contabuit.
Sunt autem, qui Melea-
grum non ita extinctum
fuisse dicant. Sed cum The-

στιν. Εὐρυτίωνα δὲ, πυλῶς
ἄκων κατηκόντισε. τὸν δὲ
καίπερον πρῶτη μὲν ἄταλάν-
τη εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε.
Δούτορος δὲ ἀμμιάρου εἰς
τὸν ὀφθαλμόν. μελέαγρος
δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα
πλήξατο, ἀπέκτεινε, καὶ λα-
βὼν τὸ δῖρατο, ἔδωκεν αὐτῇ
λαϊτῇ. οἱ δὲ θεσίου παῖδες
ἀδελφοὺς, εἰπρόντων αὐ-
σῶν γυνὴ τὰ ἀρετεῖα λή-
ψεται, τὸ δῖρας αὐτῇ ἀφεί-
λοντο. κατὰ γένος αὐτοῖς
προσήκειν λέγοντες, εἰ με-
λέαγρος λαμβανὴν μὴ προ-
αερόιτο. ὄργισθαι δὲ μελέα-
γρος, τοῦ μὲν θεσίου παῖδας
ἀπέκτεινε. τὸ δὲ δῖρατο ἔ-
δωκε τῇ ἄταλαίτῃ. Ἀλ-
ταία δὲ λυπηθεῖσα ὑπὸ τῇ
ἡὲ ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ, ἣ-
δαλὸν ἦν. καὶ ὁ μελέα-
γρος ὀξυάφνης ἀπέθανεν. οἱ
δὲ φασὶν οὐχ' οὕτω μελέα-
γρον τελευτῆσαι. ἀμμιάρου
τοῦ γένους δὲ τῆς θήρας φασι

τῆς Θεσίον παίδων ὡς ἰαί-
 κλου πρώτου βαλόντος κού-
 ρησι, καὶ καλυδωνίοις πό-
 λεμον εἰσῆναι. ὁ βελδόντος
 5 δὲ μελιάρου, καὶ τινὰς τῶν
 Θεσίον παίδων φοιτῶντας,
 ἀλθαίαν ἀράσασθαι καὶ τῷ
 αὐτῷ. τὸν δὲ ὀρχομήλιος
 οἶκοι μίλειν. ἣ δὲ τῆς πο-
 λεμίων τοῖς τείχεσι περὶ π-
 λαζόντων, καὶ τῆς πολιτῆς
 ἀξιόντων μετ' ἡκετῆρας
 βουθεῖν, μόλις πειθεῖται
 ὑπὸ τῆς γυναικὸς ὁ βελθεῖν.
 15 καὶ οὐλοῦντες κτείναντα,
 τῆς Θεσίον παίδων ἀρ-
 θεῖν μαχόμενον. μετὰ δὲ τὸν
 μελιάρου θάνατον, ἀλ-
 θαία, καὶ κλειοπάτρα ἐαυ-
 20 τὰς αἰὲρ παρῶν. αἱ δὲ θρη-
 νοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναικὸς
 ἀπὸ πρηνέως ἔθουσαν. ἀλθαία
 δὲ ἀρθρανοῦσης, ἔγχετο οἰ-
 νὰς πειθοῖσιν τῷ ἰσχυ-
 25 ρῶν, ταύτῃ δὲ, ὁ μὲν γὰρ
 φασὶ τῷ Θυβαίῳ πολε-
 μηθείσης ὁλέων λέγει λα-

sty filij de fera ita contempne-
 rent, quod primus omnium
 Iphicles aprum sauciasset,
 Curetibus, & Calydonijs
 bellum conflatum esse. Inde
 in medium progressus Melea-
 ger nonnullos, etiā e Thestij
 filijs occidit. Tum Alibea
 filium execratam fuisse aiunt,
 eum vero ob conceptam irā
 domi mansitasse. Dehinc bo-
 stibus admaenia proxime ac-
 cedentibus, & ciuibz ipsum
 suppliciter, ut patrie labo-
 ranti opē ferret, orantibus,
 egre ab vxore persuasum iā
 dem domo exiisse memorant:
 atq; vbi reliquos Thestij filios
 occidit, pugnando in huma-
 nis esse desuisse. Post autem
 Meleagri interitum, Alibea
 & Cleopatra sese dilaniar-
 unt. Et, quae mortuum des-
 piciant mulieres in aueis,
 sunt commutatae, Oeneus, Al-
 ibea vbi e vita discessit, Pe-
 ribea Hipponoi filiā duxit
 vxorē. Hanc autem, qui The-

baidem conscripsit expugna-
ta, inquit, Oleno cepisse Oe-
neia minus. Sed Hesiodus ex
Oleno Achaiae oppido, deflo-
ratam ab Hippostrato Ama-
rynnei filio, Hipponoum pas-
trem misisse ad Oeneum, qui
tam procul à Græcia age-
bat, ut ipsam longe aliquo as-
mandaret, præcepisse. Sunt
quoque, qui referant, Hipponoum, cum filiâ suam ab Oe-
neo vitiatam fuisse, cognovisset, gravidam ipsam ad hunc
ablegasse, quæ demum Oe-
neo Tydeum peperit. Pisan-
der autem ipsam ex Gorge
ortam esse ait, Oeneumq; Io-
ulis nutu filiâ ardentissime de-
perisse. Tydeus vero, cū iam
vir fortissimus euasisset, inter-
fecto, ut quidā docent, Oenei
fratre Alcaiboo, in exiliū fuit
eiectus. Sed is, qui Alcæos
nidem tragœdiâ scripsit, tes-
tatur Melanis filios Oeneo
insidiantes, nempe Phineum,
Euryalum, Hyperlaū, Antio-

θεῖν Οἰνέα χεῖρας. ἡσιόδου
δὲ, ὃς ἀλκίου τῆς ἀχαιῶς
ἐφθαρμύλιν ἕως ἰπποστρά-
του τῆ ἀμικρυκίας, ἰππο-
νοῦν τὸν πατέρα πείπει
πρὸς οἰνέα πόρρω τῆς ἑλλά-
δος ὄντα, εἰ τεῖλά μιν ἀχ-
σεῖλαι. εἰσὶ δὲ πινὸν οἱ λέ-
γοντες ἰππονοῦν ἐπιγόντα
τῷ Ἰδολε θυγατέρα ἰφθαρι-
ομύλιν ἕως οἰνέως, ἔγκυαν
αὐτῷ πρὸς αὐτὴν ἀχρίμ-
λαι. ἐλινύθου δὲ ἐκ ταύ-
της Οἰνεί Τυδεύς. Πείσαν-
θος δὲ αὐτῷ ἐκγόρης γε-
νέσθαι λέγει. τῆς γὰρ θυγα-
τρὸς οἰνέα κατὰ τῷ βούλῃ
σιν διὸς ὁραδῆναι. Τυδεὺς
δὲ αὐτὸς γένεσθαι γένεσθαι,
ἐφυγαδένθαι. κτεῖναι ὡς
μυλὶ πινὸν λέγουσιν, ἀδελφὸν
οἰνέως Ἀλκιδίου. ὡς δὲ ὁ
τῷ ἀλκμαϊονίδῃ γεγρα-
φὸς αὐτὸς μέλειος παῖδας
ἐπὶ βουλάοντας οἰνεί, Φι-
νέα, Εὐρύαλον, Ἐυρύλαον,
Ἀντιόχην, Εὐμόδον, Στρά-

nio confectus Oeneus esset, Andræmonis Oenei filiae marito concessit habendum, Oeneumq; in Peloponnesum abduxit. Sed, qui periculum euaserant, Agrj filij in insidijs latitantes, circa Telephi vestram in Arcadia senem occiderunt. Verum vita sume etum Diomedes Argos translatus: hic, ubi, nunc ab eo urbi nomen est inditum Oeneos, sepeliuit: et ducta vxore Aegialea Adrastii filia, siue ut alijs placet, Aegialei, contra Thebas, Troiamq; bellum intulisse perhibent. Ceterum ex Aeoli filijs Athamas Boeotiae Regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filiam vero Hellen. et is vxore Nephele mortua, Inonem sibi conubio iungit: de qua Learchum, et Melicertam filios habuit. Sed insidias nesciens à Nephele natis Ino, triticum ut torrerent mulieres, persua-

δὴ γαρυῶς ἦν ὁ οἶνός, αὐτοῖσι δὲ ἀνδράμονι τῷ τῶν θυγατέρων οἶνός γάρ πινετο. δέδοκετο δὲ οἶνός εἰς πελοπόννησον ἔλθιν. οἱ δὲ διαφυγόντες ἀγρίου πατρὸς εἰσεβούλευον, πρὸς τῷ τηλεφῶν ἐστίασεν, ἀρκαδίαν τὸν πρεσβύτην ἀπὸ κτείνειν. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς ἄρτος κομίνας, ἔθαψεν, εἰς δὲ καὶ πόλιν ἀπὸ κείνου οἶνον καλεῖται. καὶ γάρ πινετο αἰγιάλεον τῷ αὐτοῦ, ὡς αἱ τοὶ φασὶ τῷ αἰγιάλεῳ, ἐπὶ τε θήβαιαν, καὶ τροίαν ἐστράτευσε. τῇ δὲ αἰόλου παίδων, ἀδάμας διωκασθῶν βοιωτίας ἐκνεφέλης τεκνοῖμι, πατρὶα φείξον, θυγατέρων δὲ ἑλλήν. αὐτῆς δὲ ἰνώ γαμήϊ, ὅς ἦν αὐτῷ Λεῖαρχος, κημελικέρτης ἐχθροῦ. ἐπιβουλόουσα δὲ ἰνὴ τοῖς τεφέλης τέκνοις, ἐπὶ ταῖς γυναικας ὅτι πυρὸν φέρεται λαμβάνουσαι δὲ κρύφα

αἰσφάδων δῶτο ἔπρασσον. γῆ
 δὲ πεφρυγμείουσ πυρούς δε
 γρομένην, καρπούς ἐπιείκως
 οὐκ αἰεσίδου. διὸ πέμπων ὁ
 αἰνάμας εἰς δελφούς, ἀ-
 παλλαγὰν ἐπὶ νειάνει τῆς
 αἰφροσύνης. Ἰνὸ δὲ δῶτο πέμ-
 φθείρας αἰέπεισε λέγειν,
 ὡς εἴη κεχρησμένοι παύσει
 ὁδοὶ τὴν ἀκαρπίαν, αἰσφά-
 γῇ δὲ ὁ φείξος. δῶτο ἀκού-
 σαις αἰνάμας στυγαλαγα-
 ξόμηνος ἕως τῆς τῶν γῆς
 κατοικονίων, τῷ βωμῷ πα-
 ρέειν φείξον. Νεφέλη δὲ
 μετὰ τῆς θυγατρὸς, αὐτὸς
 αἰνέει πασι. καὶ πρὸ ὄρου
 λαβούρα χρυσόμαλλον κείον
 ἔδωκεν. ἐφ' οὗ φερόμενοι
 τοδίουραίου, τὴν μετὰ γῆς
 ἕως ἐλπίοντο κατὰ τὴν
 μετὰ γῆς κερμίνην δάλασσαν
 σιγίου, καὶ χερωνίου, ὡς
 εἰς εἰς τὸν βυθὸν ἢ ἑλ-
 κῆς θάλασσης αὐτῇ, αὐτῇ
 ἐκείνης ἐλλείποντες ἐκείνῃ

su. quo sumpto clam viris,
 imperata faciunt. Terra,
 quod fruges tostas excepisset,
 annonam minime tribuebat.
 Quo circa Delphos Athamas
 de caritate, ac penuria rerū
 vitanda misit, qui scitaretur
 oraculum. Inò vero, missos
 ad id respondendum induxit,
 ut, si sterilitate liberari ve-
 lint, Apollinem præcepisse
 referant, Ioui Pbrixum esse
 se ingulandum. Quòd ubi ac-
 cepit Athamas, cum ab A-
 groorum colonis impelleretur,
 Pbrixum ad aram constituit.
 Nehele interim ipsum cum
 filia eripuit, et à Mercurio
 aurei velleris arietem acce-
 ptum dedit, quo cum per ac-
 rem veherentur, quicquid ter-
 ræ ac maris interiaccebat, sua
 perarunt. Post, cum ad id fre-
 ti, quòd Sigeu inter, et Cher-
 sonnesum exisset, venissent,
 Helle in profundum decidit,
 ibique extincta ab ea Hellespo-
 tus appellatur. Pbrixus au-

tem in Colchos vsque penetra-
uit, huc scilicet, vbi Aectes
Solis, ac Perseidis filius impe-
rabat: hanc Circes, & Pas-
iphaes, quā Minos coniugem
habuit, sororem fuisse perbi-
bent. Aectes itaq; Phrixum
hospitio suscepit, eiq; Chalcio-
pem filiam nuptui dedit.
Hic autem Ioui Phyxio velle-
ris aurei arietem sacrificauit,
& eius pellem Aectae sor-
tero dono dedit. Is autem ad-
quercum in Martis luco Cla-
uis confixit. Phrixus ve-
ro ex Chalciope Aectae fi-
lios quatuor extulit, Argum,
Melanem, Phrotidem, & Cy-
torum. Athamas deinde ob
Iunonis iram, & filiis etiam,
quos ex Inone sustulerat, or-
batus fuit. Ipse enim furore
percitus Learchum sagitta
interemit. Ino aut Melicertā
secum ipsa in mare deiecit.
Is ē Boetia pulsus Deū roga-
uit, vbi nam gentiū esset habi-
taturus, oraculo monitus est,

τὸ πέλαιος. φείξοις δὲ ἑλ-
δοι εἰς κόλχους, ὧν Αἰήτης
ἐβασίλευε παῖς ἡλίου, καὶ
Περσίδος. ἀδελφῆς δὲ κίρ-
κος, καὶ Πασίφης. ἦν Μί-
νας ἑταῖρος. οὗτος αὐτὸν
ἐπαδίδεχται. καὶ μίαν τῇ
δυγατῶν χαλκίω πλῆν δίδω-
σιν. ὁ δὲ, τὸν χρυσόμαλ-
λον κελὸν διδύει φυγίω, τὸ
δὲ ρύτον δέρας αἰσθῆτι δίδω-
σιν. ἐκείνος δὲ αὐτὸ πᾶσι
δρῦν εἰ ἄρεος ἄλσει κελῆ-
λαισιν, ἐχλίοιτο δὲ ἐκ χαλ-
κίω τῆς Αἰήτου τίσασσας.
φείξω παῖδες Ἀργος, Μέ-
λας, Φρόντις, Κύτωρος.
ἀδὰμας δὲ ὕστρον δίχα μῦ-
ριν ὕρας, καὶ τῇς ἐξ Ἰνούς
ἐσθρῶν παίδων. αὐτὸς μὲν
χρῆμαίς, ἐτόξευσεν Λέαρ-
χον. ἰνὴ δὲ, μελικέρτῳ
μετ' ἐαυτῆς εἰς πέλαιος ἔρ-
ριψεν. ἐκπύων δὲ τῆς βωί-
ας, ἐπυνθάνετο τῷ θεῷ.
πᾶσι κατοιικήσει. χρυσὸν
αὐτῷ κατοικεῖν οὐ

5 ὅτι πρὸ αὐτῶν τὸ πρῶτον ἔσται ξύλων
 ἀγρίων ξυνοικίη. πολλὴν γὰρ
 10 ραυθὴν δειλῶν, ἐν τῇ τε λυ-
 κοῖς περὶ βῆτων μερὺς νεμο-
 15 μελίοις. οἱ δὲ διωρῆ(αν)τες αὐ-
 τὸν, ὃ δὴ προῖν τοῦ ἀγρολιπὸν
 20 τες ἐφυγον. ἀδαμασ' δὲ
 κ' ἐλ(ε)ς τῷ χώρῳ, ἀδαμασ-
 25 τίας ἀφ' αὐτῆς περὶ συγρόδου
 30 σε. καὶ γάμοσ' ὁ θεὸς μετὰ τῷ
 ὕψιως, ἐλάνησε Λόκωτα,
 35 ὁρὸν θρόνῳ, Σχινίεα, Πτόρις.
 Σίσυφος δὲ αἰόλου κτίσας
 40 ἐφύρει τὸν νῦν λευκοῦ λίου
 45 κόρινθον, γαμειμδρόπην τῷ
 ἄτλαιτος. ὃς αὐτῆς παῖς
 50 γίνεταί γλαῦκος, ὃς παῖς
 55 βελλεροφόντης ὃς εὐρυμέ-
 60 δης ἐλνινίδη. ὃς ἐκτείνει
 65 ὅτῳ πνεῦματι γήμαιρας.
 70 καλῶς ἐν δὲ σίσυφος εἰ ἄ-
 75 δον. πείρον ταῖς χερσὶ καὶ
 80 τῇ κεφαλῇ πυλίσαν, καὶ τοῦ
 85 ὄντος ἀπὸ βῆλαις διλῶς.
 90 οὗτος δὲ ὠδονίμῳ ὅς ἐσ' αὐ-
 95 τῷ, ὃς δὲ τῷ παλιν εἰς τοῦ
 100 πίας. τῇ δὲ τοῦ τῷ τῷ

eo in loco, ubi ab agrestibus
 animantibus hospitio exce-
 ptus fuerit, sedem poneret,
 20 et, cum multum terrarum pera-
 grasset, lupis, qui oues femoribus
 pascebantur, sit obuius: quem
 cum illi vidissent, quae dilaz-
 niabant, relictis, in fugam sese
 dederunt. Post Athamas, lo-
 co exaedificato a se nomen
 Athamantiam imposuit, De-
 inde Themistonem Hypse-
 40 tiam cepit uxorem, ex eaque
 Leuconem, Erythroem, Sclae-
 neum, et Ptolum genuit. Sisy-
 phus autem Acoli filius con-
 dita Ephyrā, cui nunc Corin-
 60 tho est nomen, Meropē Atlā-
 tis filiā sibi uxore coniungit:
 ex his Glaucus oritur, qui Bel-
 lerophōtem ex Eurymede su-
 80 scepit, hic ignem omnia Chima-
 rā occidit. Ad haec Sisyphus
 apud inferos saxo manibus et
 100 capite subioluendo cruciatur,
 idque, ubi in summa repositus
 105 uit: de integro mox ad ima de-
 uoluitur. Sum, qui hanc poenā

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

ob Aeginā Afopi illatā fuisse
dicant. quod occultā illius ra-
ptorem Iouem Afopo filiam
vestiganti detexisse fertur.

Deion autem Phocidis rex
Diomedam Xuibi filiam ducit
uxorem : quæ illi filiam
Asteropeam parit, & mares
Aenetum, Aflorem, Poylacū.
& Cephalum, qui Procrin
Erechthei filiam sibi coniugauit.
Hunc autem contrā
Aurora impatienter amans,
rapuit. at Perieres Messena
potitus Gorgophonem Persei
filiam in matrimonium accepit :
de qua Aphareus, Leucippus,
Tyndareus, et Icarius filij orti
sunt. Pleriq; vero Perierem
asserunt non Acoli, sed Cynortæ,
qui Amyclæ filius fuit, natum.
Proinde, quæ de Perieris nepotibus
traduntur, ubi de Aslantis genere
agetur, dicemus. Magnes autem
Acoli filius Naidem nympham
ducit uxorem, ex qua filios gignit
Polydectem,

δίκην, δὲ τὴν ἀσωπὸν θυγατέρα αἰγίαναι. ἀρπάσαντα γὰρ αὐτὴν κρύφα διὰ, ἀσωπὸν μινύσαι ξητοῦν πλέγεται. Διῖων δὲ βασιλίδων τῆς Φωκίδος, Διομήδῳ τὴν ξοῦρου χαμεῖ. καὶ αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μενῆστροπέα. παῖδες δὲ αἰνετὸς, Ἀκτωρ, Φύλακος. Κέφαλος. ὅς χαμεῖ Πρόκλῆς τὴν Ἀρεχθίαν. αὐτῆς δὲ Ἡῖας αὐτὸν ἀρπάζει Ὀρεσθεῖς. Πειρήνης δὲ μεσσηνίου καταχθὼν, γοργοφόνῳ τὴν Πάροισαν ἔγαμην. ὅς ὅς Αφάρεος αὐτῷ, καὶ Λεύκιππος, καὶ Τυνδαρεως. ἔπειτ' Ἰκαρίως παῖδες ἐγένοντο. πολλοὶ δὲ τὸν Πειρήνῳ λέγουσιν, οὐκ αἰόλῳ παῖδα, ἀλλὰ κωόρτα τῷ ἀμύνκλῳ. διόπερ ταῦτα πρὸς τῆς Πειρήνης ἐκγόνων, αὐτῷ ἀτλαπικῶ γίγνεται δηλώσομεν. Μαγνης δὲ αἰόλου χαμεῖ νύμφῳ γαῖδα. καὶ γίνονται

αὐτῷ παῖδες, πολυδέκτης,
 καὶ δίκτυς. οὗτοι σέριφον
 ᾤκισαν. Σαλμωνίδης δὲ, τὸ
 μὲν πρῶτον πρὸς Διῶτα-
 5 λίας κατ' ᾤκει. πρᾶγμ' ὅμως
 τοῦ δὲ αὐτοῦ εἰς ἡλιν, ἐκλή-
 πον. καὶ τῷ δὲ ὀβρισηῶς δὲ
 δῖλῳ, ὅς τ' αὖτε ἀσέβεια
 10 οὐκ ἐκλάσθη. ἔλεγε γὰρ ἑσπέρῃ
 εἶναι δία. καὶ τὰς ἐκείνου
 ἀφελόμενος θυσιάσας, ἐαυτῷ
 προσέτασσε θύειν. καὶ βύρ-
 15 ρας μὲν ὀβρισηῶς ὅς ἄρ-
 ματος μὲν ἀλκίμωνος χαλ-
 κῶν οὖρον, ἔλεγε βρον-
 τᾶν. βάλλων δὲ εἰς οὐρα-
 νὸν αἰθρομυλίας λαμπράδας,
 20 ἔλεγε ἀστράπτειν. ἔδους δὲ
 αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτῆ-
 νος οἰκίαν ὑπὸ αὐτοῦ πύλιν, καὶ
 τοῦ οἰκίτορος ἠφάνισεν πάν-
 τας. Τυρὸ δὲ ἡ Σαλμων-
 νίδος θυγάτηρ, καὶ ἀλκιδί-
 25 κης πρᾶκρηδεῖ, τῷ Σαλ-
 μονίδῳ ἀδελφῷ ἑφορῶν,
 ὅπως ἴχεν εἰς πῖνός τ' αὖ

ac Distyn. Hi Scriphum in
 coluere. Salomoneus autem
 prius quidem circa Thessas-
 liam habitauit, ac reuersus
 ipse in Elidem, urbem iti-
 cōdidit, qui cū cōtumeliosus
 suapte foret ingenio, seque Ioue
 adaequaret, suae ipsius impie-
 tatis poenas luit, Nam se Iou-
 uem esse praedicabat, et quae
 illi dedicari solebant, ea sibi
 immolari iubebat. Necnon
 pelles detractas in quadriga
 cum lebetibus aeneis agitans
 tonitrua se concitare distitabat,
 necnon iaculans in caelum
 ardenteis facces fulgura
 se imitari iactitabat. Hinc
 ipsum Iupiter fulminat: vrs-
 bemque ab eo conditam, extin-
 ctis ciuibus omnibus solo ex-
 quauit, Ceterum Tyro Sala-
 monei filia ex Alcідice, quae,
 cum apud Cretheum Salmo-
 nei fratrem aleretur, Edici-
 pei fluminis amore flagra-
 uit, atque ad illius fluenta
 continenter accedens propter

amnem conqueri minime do-
sinebat. Neptunus interim
sumpta Enipei forma cū ipsa
concubuit. Hæc autem, cum
geminos clanculum peperis-
set, infantes exponit. Adia-
centibus autem pueris, & e-
quariis pasttoribus prætereun-
tibus, equarum vna, cum in-
fantium alterum mamma, ca-
su quodam tetigisset, facii
partem liuidulam reddidit,
Tum equarius infanteis ama-
bos suscepit alondos, & cui
liuidula reddita ē facie pars,
Peliam nominauit, quasi Li-
uium dixeris: alterum vero
Neleum vocat. qui cum ad
iustam, integramq; ætatem
perueniss-nt, agnita matre,
noueram, quod eius ope-
ra parentem male affectam
percepissent, facto in eam
impetu occiderunt: quæ, tam-
etsi intra Iunonis templum
confugere anteuertisset, eam
tamen Pelias super aram
ipsam iugulauit. Eamq; ob

ταμοῖ. καὶ σπαιχθεὶς ἔειδεν
τὰ τούτου ῥεῖθρα φυτῶνα,
τούτοις ἀπιδύρετο. πο-
σειδῶν δὲ εἰσθεὶς εἰς πεῖ-
συγκακκλίδην αὐτῆ. ἡ δὲ,
χλινύλασσαν κρύφα, διδύμοισι
παῖδας ἐκτίθησιν. ἐγκιμέ-
ναι δὲ τῷ βρεφῶν, παρὸν
τῶν ἱπποφορέων ἱππος
μία περσαφάμη τῆ θυ-
λῆ, θατῶρον τῷ βρεφῶν,
πλῖόν τι τῷ προσώπου μέ-
ρος ἐποίησεν. ὁ δὲ ἱπποφο-
ρὸς ἀμφοτέρωσι τῶ παῖ-
δας ἀνελύμενος ἔδρεψε. 15
καὶ τὸν μὲν, πλῖωθ' αἶτα,
πλῖας ἐκάλεισεν. τὸν δὲ
ἔτ' ὅρον Νηλέα. πλειωθ' αἶ-
πες δὲ, ἀνελύμενον πλῖ μὲν
τόρα, καὶ πλῖ μὲν γαῖ' ἀπὲ 20
κτεῖναι σιδήρῳ. κακουμέ-
νῳ γὰρ γρόντες ὑπ' αὐτῆς
πλῖ μὲν τόρα, ὄρμον ἐπ'
αὐτὴν. ἡ δὲ, φθάσασα εἰς
τὸ τῆς ἡραὸς πέμπος, κατέ- 25
φθην. πλῖας δὲ ἐπ' αὐ-
τῷ τῷ βρεφῶν αὐτῷ κα-

πτόφαξε . καὶ καλῶλου διε
 τέλει τὴν ἡρώα ἀπμάζωις .
 ἐστασίασαν δὲ ὕστρον πρὸς
 ἀλλήλους . καὶ νηλεὺς μὲν
 ἐκ πτοῶν , ἡ καὶ εἰς μεσσηνίω
 καὶ πύλον κτίζει . καὶ γα-
 μῆ χλωρίδα τὴν ἀμφίονος ,
 ὅς τις αὐτῇ γίνεται θυγά-
 τερ μὲν Πηρώ . ἄλλοι δὲ
 10 τὰ ὕρος , καὶ ἄσδριος . πυ-
 λαῶν , δῆμαχος , εὐρύβιος ,
 Ἐπίδακος , Ράδιος , Εὐρυμύνης
 Εὐαγόρας , Αλάτωρ , Νέ-
 σωρ , Περικλῆμνος , ὃ δὴ πο-
 15 σειδῶν δίδωσι μετὰ βάλλειν
 τὰς μορφάς , καὶ μαχόμε-
 νος , ὃ τε Ἡρακλῆς ὅς ἐπὶ πόρθῃ
 πύλον . γινόμηνος ὁ , τὲ μὲν ,
 λείων . ὁ , τὲ δὲ , ὄφις . ὁ , τὲ
 20 δὲ μέλισσαι ὑφ' Ἡρακλείου
 μετὰ τῆς ἄλλων νηλεῶς ποι-
 ῶν , ἀπέθανε . ἐπὶ δὲ
 νέσωρ μόνος . ἐπειδὴ παρὰ
 γερωνίους ἐρέεβος . ὃς γί-
 25 νησας Ἀναξίβια τὴν κραπ-
 ῖας , θυγατρός μὲν , πεισι-
 δάκω , καὶ πολυκρίστω ἐ-

rem nullo vnquā bonore Pe-
 lias Iunonē affecisse memora-
 tur. Atqui postea inter se dis-
 scordiā exercere non desie-
 rit. Neleus demū regno pul-
 sus Messenā cōmigravit , &
 Pylo vrbe cōdita Chloridem
 Amphionis filiā sibi copulas-
 uit: de qua Peronē puellā ge-
 auit, sed mares hosce, Taurū,
 Asteriū, Pylaonem, Decimas-
 cbū, Eurybiū, Epidaū, Eury-
 menem, Euagoram, Alastor-
 rem, Nestorem, & Pericly-
 menu, cui iam Neptunus in
 varias sese formas transmu-
 tandi potestatem fecit: hinc
 pugnans, quo tempore Pylum
 urbem Hercules vi cepit, mo-
 dō in leonem, modō in serpē-
 tem, nūc in apem, faciē cō-
 uertens ab Hercule tamen cū
 ceteris Nelei filiis occisus est:
 Solus autē Nestor seruatus est
 incolumis, quippe qui apud Ge-
 renios educabatur, & ducta
 vxore Anaxibia Cratiei fi-
 lia feminas Pisidicē, & Poly-

castē, Mares aut Perseū, Strati-
chū, Aretum, Echebronē,
Pisistratum, Antiochum, et
Thrasymedem suscepit. Pe-
lias insuper Thessaliam in-
colebat ducta Bianthis filia
Anaxibia, siue, ut quidam vo-
lunt, Philomache ex Amphio-
ne orta filium Acastum ge-
nuit, et feminei sexus Pisi-
dicen, Pelopean, Hippoiboen,
et Alcestin. As Cretheus co-
dita Iolco Tyronem Salmo-
nei filiam cepit uxorem: ex
qua sibi filij nascuntur Aes-
son, Amythaon, et Pheres,
Amythaon igitur Pylum ha-
bitans Idomenem Pheretis fi-
liam sibi coniugio sociavit,
cui ex ea liberi oriuntur Bias,
et Melampus, qui, cum ruri
ageret, ac pro suis ædibus
quercus existeret, in eaq; ser-
pentium latebra esset, occisis
a ministris serpentibus, cetæ-
ra quidem reptilia congestis
lignis concremauit, atqui ser-
pentium partus educauit: qui
cum

γλύνει· καὶ δας δέ, πέρ-
σαι, σείπρον, Αρετόν, Εχί-
φρονα, Πισίστρατον, ἀντίο-
χον, Θρασυμέδην· πελίας
δὲ πόδι· θιωπαλίαν κατὰ-
κει, καὶ γήμασι ἀναξίβια
τὴν βίαντες, ὥς δὲ εἴποι λέ-
γων· φιλομαχῶν τὴν ἀμ-
φίονος, ἐγλύνει καὶ δας μὲν
ἀκασον· θυγατράσας δέ, 10
Πισιδίκην, πελοπίαν, ἰπε-
πόδον, ἀλκυση· κρηθούς
δὲ κτίσας ἰωλκόν, γαμεῖ
τυρῶ τὴν σαλμωνίως τὴν
αὐτῷ ἀδελφεῶν· ὅθεν αὐ- 15
τῇ γίνονται καὶ δας· αἰ-
σων, ἀμυθαῶν, φόρησ, ἀμυ-
θαῶν μὲν οὖν οἰκῶν φύλον,
εἰδομένην γαμεῖ τὴν φόρη-
τος· καὶ γίνονται καὶ δας 20
αὐτῇ βίαν, καὶ μελάμ-
πος· ὅς ἐστι τῆς χειρὸς
διαπλάν, οὐσης περὶ τῆς
οἰκίσεως αὐτῷ σπυός, οἱ ἡ
φωλεῖς ὄφειον ὑπὲρ χεῖρας· 25
ἀρκτεῖναι τῶν τῆς θώρα-
πόντων τῶν ὄφεις, τὰ μὲν

ὅρπετά, ξύλα συμφορήσας
 ἔκαστα. τὸν δὲ τῆς ὀφείας
 νεοσσὺς ἔθρεψεν. οἱ δὲ, γε
 5 τοῦλοι τέλει, πρὸς αὐτὸν
 αὐτῷ κοιμώμενοι τῆς ὥρας
 ὅτε ἐκείνου, τὰς ἀκοὰς
 ταῖς γλώσσαις ἐξεκίθαι-
 ρον. ὁ δὲ, αἰετὶς, κἢ γλῶ-
 10 μμος ποσειδῶν, τῆς ἡρώ-
 πτομῆων ὀρνέων τὰς φω-
 ναῖς σιωπῇ. καὶ πρὸ ἐκείνων
 μακράντων περὶ λεγέ τοῖς
 αἰθρώποις τὰ μέλλοντα.
 15 περὶ λαβὲ δὲ καὶ τὴν ἡδὴ
 τῆς ἰσθμίων μακτικῶν. ποσει-
 δὲ τὸν ἀλφειὸν σιωπῶν
 ἀφ' ἑλπίων, τὸ λοιπὸν ἀγασ-
 τὴν μαίης. Βίας δὲ ὁ ἀ-
 μυθῶνος ἐμνήσθητο πρὸς
 20 τὴν Νηλέως. ὁ δὲ πολλὰν
 αὐτῷ μνήσθητο τὴν θυ-
 γατρίαν, δώσειν ἔφην τῷ τῆς
 ἰφίκλου βόσχο κομίσαντι
 αὐτῷ. αὐτὰ δὲ ἦσαν ἐν
 25 φυλάκῃ. καὶ κύων ἐφύλα-
 σεν αὐτὰς, ὃν οὐτε αἰθρῶ-
 πος, οὐτε ἡνέμον πέλασ' ἐλ-

cum ad iustum corporis mo-
 dum succrevisset, ipsum iam
 dormientem circumstant, et
 ex utroque humero illius aures
 linguis extergebant, tandem
 expergescens, excitatusq;
 ac perterrescens, superuo-
 litantium avium voces in-
 telligebat, et quae ab ipsis
 futura edocebatur, immorta-
 libus praedicebat, per ha-
 ruspicinam praeterea uati-
 cinari non ignorabat. Ad
 haec Apollini propter Al-
 pheum obuiam factus, de
 cetero uaticinandi peritissi-
 mus euasit. Bias uero A-
 mythaonis filius Peronem
 Nelei filiam uxorem depo-
 poscit. Hic, per multas fili-
 am suam expecantibus, cum
 nulli, nisi, qui Phylaci ad se
 boues abegissent, se traditu-
 rum, dictitabat. Ea uero ad
 Phylacam urbem custodia ca-
 nis seruabantur, ad quem ne-
 q; mortaliū quisquam, neq;
 ferarum ulla proxime acce-

dere audebat, Quare cum ui-
bues abigi nulla possent, Me-
lampodis fratris opē sibi con-
stituit implorandam: Id illi
germanus se praestiturū pol-
licetur, eiq; abigeum deprē-
bendum iri praedixit; Qui, si
iam annum planē exactum
in uinculis iacuerit, ita de-
num boues habiturum se ce-
cinit, Post, eiusmodi pol-
licitationē ad Phylacen cons-
tendit, atq; , ut praedixerat,
deprehensus in furto, conie-
ctus in uincula domi custo-
diebatur, Deinde uero toto
propē anni circuitu reuolu-
to, teredinum in summo tecti
culmine trabem corrodentis-
um sonum audit, & quan-
tum ē trabe derosum esset,
percōtante, domesticis iū mi-
nimū superesse respondētib.
aliō se extemplo traduci ius-
bet. Quo uix dum factō, do-
miciliū illud corrui, id admi-
ratus Phylacus, ubi uatē illū
optimum, esse animaduertit,

Θεῖν ἠδύναν. ταύτας ἄ-
δναιτον βίχσ' τὰς βόας
κλέψαι, ἥρεκάλει τ' ἀδελ-
φόν συλλαβεῖσθαι. Μελάμ-
ποισ δὲ ὑπέχθη. καὶ περ εἰ-
πεν ὅτι φωραθῆσεται κλέ-
πτων. καὶ διδοῖς εἰσάωτ',
οὕτω τὰς βόας λήφεται.
μετὰ δὲ τὴν ἡπόχεσιν, εἰς
φυλάκιον ἀπήει. καὶ κα-
τάπερ προεῖπε, φωραθῆς
ἂν τῇ κλοπῇ, δισμοῖς ἐν
οἰκῷματι ἐφυλάττετο. Λει-
πομλίου δὲ τῷ εἰσάωτῃ ἐρα-
χίος χρόνου τῆς κατὰ τὸ κο-
ρυφαίου τῆς σέτης σκαλί-
κων ἀκούει. τῷ μὲν ὄρωτῶν
τὸς πότον μόρος ἦδη τῷ δο-
κοῦ διαβέβρωται. τῶν δὲ
ἀρχαῖνα μιλίων λοιπὸν ἐλά-
ττω εἶναι. καὶ ταχέως ἐ-
κέλευσεν αὐτὸν εἰς ἑτάρους
οἰκημα, μετὰ γαγεῖν. γλυ-
μλίου δὲ τούτου, μετ' οὐ πο-
λὺ σωέπεισε τὸ οἰκημα. θαυ-
μάσας δὲ φύλακος. καὶ με-
τὰ τὸν ὅτι ἐστὶ μακάρις ἄνθρωπος,

λύσας πῆρεκέλευσεν εἰπεῖν,
 ὅπως αὐτῷ τῷ παιδί ἰθί-
 κλωπαῖδες γίνωνται. ὁ δὲ,
 ὑπὲρ ἑοῦ, ἐφ' ᾧ τὰς ἐδόσασ-
 5 ῖν αἶμα, καὶ κατὰ θυῖος ταυ-
 ροῖς δύο, καὶ μελίσσας, τῶν
 αἰωνοῦς προσεκαλίσσατο.
 πῆρα γλομῆς δὲ αἰγῶν,
 πῆρ' αὐτοῦ μαλ' ἀνὰ δὴ, ὅτι
 10 φύλακος ποτὲ κοῦνός πε-
 μῶν ἀδὲ τῆς αἰγῶν, πῆρ'
 τῷ ἰθίκλῳ τὴν μάχαιραν
 ἡμαρμύειν ἐπὶ κατὰ δὲ.
 δειλὸντος δὲ τῷ παιδὸς, καὶ
 15 φυγόντος αὐτοῦ, κατὰ τῆς
 ἰδρῶς οὐροῦ αὐτῷ ἐπῆξε.
 καὶ ταύτῃ αἰμολοχῶς
 ἐκαλύψεν ὁ φλοῖός. ἔλε-
 γον οὖν ὀρεδείσης τῆς μα-
 20 χείρας, ἐξύσων τὸν ἰὸν ἥδ'
 ἡμῶς δὲ καὶ ἰθίκλῳ δὴ
 πῆρ' αὐτῷ δα γλῆνῃσι. ταυ-
 τα μαδῶν παρ' αἰγῶν
 μελάμπος, τὴν μελὶ μάχαι-
 25 ραν οὐρε, τῷ δὲ ἰθίκλῳ ἥ
 ἰὸν ξύσας, ἀδὲ ἡμῶς δὲ καὶ
 δίδωκε πῆρ', ἡ παῖς αὐτῷ

solutum uinculis, qui posset
 Iphiclus filius prolem habere,
 te, ut uaticinetur, efflagitat.
 Tum ille, quatenus boues re-
 cipiat, se uaticinaturum pol-
 licetur. Inde matlatis duobus
 tauris, eorumq; uisceribus
 particulatim concisis, ad
 inaugurandū auceis euocauit,
 ad quē cū uultus aduolasset,
 ab eo iā cognoscit, quod olim
 Phylacus arietes in agro se-
 cespita praefecans nō procul
 ab Iphyclo sanguine adhuc
 madentem cultrum locauit.
 Quare puer metu percussus
 cum sese in fugam cōieciisset,
 in sacra quercu, secespitā de-
 fixit, eāq; obdatus cortex os-
 puit. Inuento itaq; cultro, si
 decussā, inq̃t, ferri rubiginē,
 denos dies Iphyclo i uino po-
 tandā dederit, filiū de se pro-
 lē esse geniturū. Haec à uultu
 re praedictus Melāpus, seces-
 pitā repit, et Iphyclo decussā
 ex illa rubiginē denos pp̃e di-
 es bibendā pp̃manit. Tū ille

A P O L L O D O R I

Podarceen filium procreavit, ac boves Pylū perduxit, fratrig; Peronem Nelei filiam consecutus in coniugium collocauit. & Messenæ aliquandiu mansit. Postea uero, quā Bacchus Argiuis mulieribus furorem iniecit, pactus regni partem, eas uesania liberauit, quo etiam cum Biantē fratre commigravit, Porro Biantis, & Peronis filius Talauis fuit, de quo, & Lysimache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristonachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphibiarao. Parthenopæus autem Promachum creat, qui cum Epigoni in bello cōtra Thebanos militauit. Mecisteus Euryalū genuit. Qui aduersus Troiā nauigauit, ex Pronax ēte natus ē Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphithea Pronai filia, feminei qdē sexus Argiā, Deipyle. Regiā su

Ποδάρεκνυς ἐγένετο. ταῖς δὲ βόας εἰς πύλον ἔλασεν, καὶ τῷ ἀδελφῷ τῷ Νηλέως θυγατρὶ Ἰφιδάμει ἐδοκεν, καὶ μέχρι μάλιστα ἐμεσσην κατῶκει. ὥς δὲ ταῖς εἰ ἄρχεται γυναικας ἐβέβηκε Διόνυσος, Ἰππιδόρῳ τῷ βασιλεῖ ἰασάμενος αὐταῖς, ἐκεῖ μὲν βίαιος κατῶκε. 10
Βίαιος δὲ, καὶ Πηροῦς Τελαχός, οὗ, καὶ Λισιμάχης τῷ Λεαιῶνος τῷ μελάμπεδος, Λεαιῶνος, Παρθνοπαῖος, Πρώναξ, Μυκιδῶς, Λεισόμαχος, Φειφύλη, ἣν ἀμφιάρκος γαμῆ. παρθνοπαῖος δὲ πρῶμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τῇς ἀδελφῶν, ἣν θυῖας ἐστράτευθη. Μυκιδῶς δὲ 20
Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Ἰοῖαν. πρῶνακτος δὲ ἐγένετο Λυκούργος. ἀσφάτου δὲ, καὶ ἀμφιδάου τῆς πρῶνακτος, θυγατρὶος μὲν Ἀργία, δὲ πύλη, Αἰγιάλεια. παῖδες δὲ αἰγιάλεις, Κυάνιππος, Φε-

ρης δὲ ὁ Κρηδεῖας, φέρων εἰ
 διασταλία κτίσας, ἐξέλευσεν
 ἄδμυτον, καὶ Λυκούργου.
 Λυκούργος μὲν οὖν πῶδ' ἔνε
 μέσῳ κατ' ὤκησε, γήμασ' δὲ
 Ὀφρυδίκῳ. ὥς δὲ εἴιοι φε-
 σὶν, ἀμφιδέας ἐξέλευσεν
 Οφίλτιν κληθεῖσθα Λε-
 χέμορον. Ἀδμήτου δὲ βα-
 ρισπλόοντος τῆς φέρων, ἐλθὼν
 τῶσεν ἀφ' ἁλλων αὐτῷ μιν
 εὐνομίῳ πῶ Πελίῳ θυγα-
 γατὶν. τῷ κατὰ ξούβιν τι
 ἄρμα, λείντων κ' ἑσπερων,
 ἀφ' ἁλλων ξούβας ἔδωκεν.
 ὁ δὲ κομίζας πρὸς Πηλίας,
 Ἀλκίειν λαμβάνει. δύω δὲ
 εἰ τοῖς γάμοις, ὅξελάδε
 ὁ ἀρτέμιδι θυῖσαι. διατοῦ
 τοῦτον δαΐλαμον ἀνοίξας,
 εἴρε δρακόντων σπείραμα.
 πτωλερωμλίον ἀφ' ἁλλων δὲ
 εἰπὼν ὅξελάσκεσθαι πῶ
 Διὸν, ἠτήσατο πῶδ' ἑμορδν,
 ἵνα ὅταν Ἀδμήτος μέλλει
 πλαντᾶν, ἀφ' ἁλλων τῶ δα-
 νάτου, ἀν' ἐκουσίῳ τις ὑπὲρ

stultit. Mares autem Regialeū, Cy-
 anippūq; habuit. Pheres Cre-
 ibei filius, qui Pheras urbem
 Thessaliae cōdidit. Admetū,
 ac Lycurgū pcreauit, Lycur-
 gus circa Nemeā habitauit,
 ἠφιδύλα. Euridice, uelut alij
 narrāt, Amphitheā uxore O-
 pheliem cognomento Arche-
 mon, genuit. Ceterū Admeto
 Pheris regnātī, Apollo merce
 decōductus seruauit, quo tēpo-
 re Peliae filiā uxore deposede-
 bat. Pelias ab eo currū, a leo-
 ne, et lupo grabendū postulat.
 Admetus Apollinis ope leo-
 nē, et aprū iunctos ad regem
 pduxit: et Alceē in caput: q-
 cū in nuptijs de more sacrafa-
 ceret, Dianae immolare obli-
 tus, a pto thalamo, magnū dra-
 conū globū inuenit. Cui tum
 Apollo numinis irā placandā
 eē monuit: Vbi uero de Ade-
 meti, fato quae sit ceteri respon-
 sum fuit, cum Admetus in hu-
 manis eē desiturus esset, eum
 mortis piculū euasurū effe-
 d ij

APOLLODORI

siq; p eo siue pater, siue ma-
ter, aut uxor mortē ultrō su-
bierint. Post, ubi illi morien-
di dies aduenit, parētes p fis-
lio ē uita migrare noluerūt.
Alceſtis autē pro marito suo
mori nō dubitauit, et eā Pro-
serpina rursus i uitā remisit:
sed, ut qbusdā placet hercules
cōmissa cū Plūtōe, pugna ad
superas auras reduxit. Iason
aut Aefone, Crethei, et Po-
lymedes. Antolyci, filio natus
Iolcū urbē habitatat. Pelias
Iolei post Cretheū regnauit:
cui de regni successore sciz
tanti respondit Apollo, qui
alterū pedē dūtaxat calceas
tū bēat, cauendū esse. primō
cū id genus oraculi minime
intellexisset, paulopost reip-
sa percepit. Nā, cū in litore
Neptuna immolaret, cum p-
multos, tum etiam Iasonem
eō accersuit. Is uerō, quod
rei rusticæ desiderio teneret-
tur, ruri agens ad eadem
sacra properauit. Et Anan-

αὐτὸ θνήσκειν ἔλπιται πα-
τὴρ, ἢ μήτηρ, ἢ γυνή. ὥς δὲ
ἔλθει ἡ τῷ θνήσκειν ἡμέρα,
μήτε τῷ πατρὸς, μήτε τῷ μη-
τρὸς ὑπὲρ αὐτῷ θνήσκεις
Διότων, ἄλκις ὑπὲρ
αὐτῷ ἀπίθανε. καὶ αὐτῷ
πάλιν ἀπέμψαι ἡ κόρη. ὥς
δὲ εἰσι λέγοισιν, ἡρακλῆς
μαχεσάμενος ἄδκ. Αἶονος
δὲ τῷ κρηδίας, καὶ Πολυμή-
δης τῷς αὐτολύκου ἰάσων.
οὗτος ὡς εἰς ἰωλκῷ. τῷ δὲ
ἰωλκοῦ πλείας ἐβασίλευ-
σε μετὰ κρηδία, ὡς χρωμύων
πρὸς τῷς βασιλείας, ἐδί-
ωπον ὁ θεός, τὸν μονοσάκν
δαλον φυλάξασθαι. τὸ μὲν
οὖν πρῶτον, ἡγνύει τὸ χρυσ-
μὸν, αὐτῷ δὲ ὑσδρον αὐτῷ
ἔγνω. πελὸν γὰρ ὡς τῷ δια-
λάσσει ποσειδῶνι θυσίαις,
ἄλλοις τε πολλοῖς ὑδῖταις
τῇ, καὶ τὸν ἰάσωνα μετεπέμ-
ψατο. ὁ δὲ πόδω χωργίας
εἰ τοῖς χωρίοις διατελῶν,
ἔσθυσεν ὡς τῷ θυσίαις.

διαβάντων δὲ ποταμὸν Α-
 ναυρον, ὅζῃ λυε μοι οὐρανὸν
 λος τὸ ἔτδρον ἀχολέας εἰ
 τῷ ρείθρῳ πίδιλον. Θεασά-
 5 μινος δὲ πηλίας αὐτὸν, κῆ
 τὸν χρυσὸν συμβαλὼν, ἡ-
 ρώτα περσελιδῶν, τίς ἄρ' ἔ-
 ἔπιδυσεν ὄζουσίαν ἔχων. εἰ
 λόγιον ἦν αὐτῷ, πείσπινος
 10 φοινδύσας δακτῆρος πολιτῶν.
 ὁ δὲ, εἴπε πῆλιδεν ἄλλως,
 εἴπε δὲ μῆνιν ἔρασ'. ἴν' ἔλ-
 θαι κακὸν μηδ' εἰ πηλίας τῶν
 15 μάλλον δίδρασ' ἔφην περσε-
 τατῶν κίκαφρῆν αὐτῷ.
 ἔπειτα πηλίας ἀκούσας, αὐθὺς
 δὲ τὸ δίδρασ' ἐλθεῖν ἐκέλευ-
 σεν αὐτὸν. ἔπειτα δὲ εἰ κέλ-
 20 ρις ἦν. Ἀρείος ἄλσει κρε-
 μάμινον ἐκαστῶν. ἔφρουρεῖ
 το δὲ ἔπειτα δρόκοντο εἰς ἑ-
 πταν. δὲ ἔπειτα τιμὴ πῶμινος
 25 ἰάσων, ἄρ' ἔχον παρκευάσεις
 τὸν φείδου. καὶ κείνος αἰθ-
 ρῆς ἔπειτα μῆνιν πηλίας
 ὄρεν ἰαὼν καὶ πακύνει τῶν

rum amnem traiciens, alies
 rum in amnis alieo amisit
 calceum. Id ubi Pelias uis-
 dit, oraculum memoria repe-
 tens, propius cum accedit,
 rogatq; : quisnam ad eundem
 potestatem, fecisset, quando
 sibi ex oraculo prædictum fue-
 rat, a ciuium aliquo mortem
 sibi illatum iri. Hic autem sit
 ne forte quadam superuenit,
 sine Lunonis ira, ne mali al-
 liquid accideret Pelie, quip-
 pe qui Lunonem nullo dignas-
 batur honore : pellem uelle-
 ris aurei, ut ille afferret, im-
 peratum fuisse aiunt, quod
 ubi Pelias audiuit, Iasonem
 ad pellem eiusmodi ire stas-
 tim præcepit. Hæc autem
 in Colchis suspensa è quere-
 cu in Martis luco uisebatur :
 ac sub insomnis draconis cu
 Fiodia asseruabatur. Ad tanc
 igitur missus Iason Argum
 Phrixii inuicauit. At is Mi-
 netæ consilio nauim remor-
 tum quinquaginta construit,
 d iij

eamq; à fabri nomine Ar-
go appellavit : ad cuius pro-
ram, tabulam vocalem ἐφα-
γο Dodonidis fluvio accendit.
Navi itaq; confecta,
Iasonem scitantiem oraculum
Deus ad uelaturam facien-
dam cohortatur, qui iam to-
tius Græciæ optimum quæq;
in vnum congregarat, quo-
rum nomina hæc sunt. Tys-
phys Hagnii filij, cui navis
gubernaculū delegatum fuit.
Orpheus Oeagri. Zetes, &
Calais Boreæ filij. Castor,
& Pollux Louis. Telamon,
ac Peleus Acaci, Hercules
Louis, Aegei Theseus.
Idas, & Lynceus Apharei.
Amphiaræus Oiclei. Cæ-
neus Coronii. Palæmon Vol-
cani: Ætoliæ. Cepheus Ae-
lei: Laertes Arcesij. Autoly-
cus Mercurij. Atalāta Sebæ-
nei, Menæcius Aëtoris. As-
etor Hippasij. Admetus Phe-
retis. Acastus Pelie Eue-
rytus Mercurij. Melæger

πελοποννήσου ἀπὸ τοῦ
κατακλυσίου, αἰγῶν,
ἔχοντες δὲ τὴν πρῶτην ἐκ-
κρίσιν ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ
τῆς δωδωνίδος ξύλου. ὡς
δὲ ἡ ναὺς κατακλυσίου,
καὶ χρωμίσω, ὁ θεὸς
πλεῖν ἐπέτρεψε στυγαροί-
σιν ἐπὶ τῇ αἰεσίᾳ τῆς ἐλ-
λαδίδος. οἱ δὲ στυγαροί-
τοις εἰσὶν οἱδε, Τίφω α-
γίου, ὅς ἐκυβόρια τὴν
ναὺν. Ὀφείης υἱὸς Ἰάγρου,
ἕρως, καὶ Κάλαις Βορέου.
Κάτωρ, καὶ πολυδιδύχης,
τοῦ Διὸς. Τελαμών, καὶ πη-
λὸς αἰακός. Ἡρακλῆς
τοῦ Διὸς, θηκυρ αἰγῶν. Ἰδῆς,
καὶ Λυγκίδης Αφαιῶν.
Ἀμφιάρεος Οἰκλίου, τοῦ
Καινὸς κορώνου. Παλαί-
μων Ἡφαιστῶν, ὁ Αἰτωλός.
Κυβίτης αἰετός. Δαδῆτης
Ἀρκείστου. αὐτόλυκος Ὀρ-
μῶν. Ἀταλαίτη χοιρέας. 25
Μελίτιος, Ἀκῶρος, Ἀκτωρ
Ἰππασίου. Ἀδμήτος Φερίτης.

21 Ἀγκῆος Πελίου. Εὐρύτος ὄρ
 25 μόν. Μελέαγρος οἰνέως.
 30 Ἀγκῆος Λυκούργου. Εὐφρ
 35 μος ποσειδῶνος. Ποίασι θαυ
 40 μάκον. Βούτης Τελιόνως.
 45 Φάιος, καὶ Στάφυλος, Διο
 50 νύσου. Εργίμος ποσειδῶνος.
 55 Περικλύμης Νηλέως. Αὐ
 60 χῆας Ἡλίου. Ιφικλος Θε
 65 οσίου. ἄρως Φείξου. Ευρύα
 70 λος Μυκισίως. Πλωέλεως
 75 Ἰππάλμου Λιγίτος Αλκί
 80 κτορος. Ιετός Ναυβόλον,
 85 ἀσκάλαφος, καὶ ἀλμυλός
 90 Ἀρεως. Ἀστειός Κομήτου.
 95 Πολύφωμος Ελάτου. οὐτοι
 100 ναυαρχῶν τος ἰάσθους ἀνέ
 105 νεχέες, περὶ ὅχρῳσι λυ
 110 μνω. ὅτι χε δὲ ἡ λυμνος αὐ
 115 ποσὶ καὶ πῶτε οὐκ ἔρμης, κα
 120 σιλόνου μὲν δὲ ἰσὺς ὕψι
 125 πύλως τῆς ὁδοῦ, δὲ αἰ
 130 τῆς τῆς δὲ αἰ λυμνῶν πῶ
 135 ἀφροδίτῃ οὐκ ἐτίμωσιν. ἡ
 140 δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσσο
 145 μίαν. καὶ διαδῶν οἱ γάμοι
 150 τες αὐταῖς ἐκ τῆς πάλαιας

Oenei. Ancæus Lycurgi.
 Euphemus Neptuni, Pæas
 Thaumaci. Butes Teleon
 tis. Præus, & Staphy
 lus Dionysi. Erginus Neptu
 ni. Periclymenus, Nælei.
 Augeas Heli. Iphyclus The
 sty. Argus Phryxi, Eurya
 lus Mecistei. Penelcus Hipp
 palmi. Leitus Alcistoris.
 Iritus Nauboli. Ascala
 rbus, & Alinemus Martus,
 Asterius Comatae, Polyph
 emus Elatae. Hi igitur Na
 uarcho Iasone euēthi in Lem
 num appellant. Hæc insu
 la cum uiris omnibus orbata
 Hypsipyles Thoantis filiae
 impetio regebatur, cuius rei
 causam hanc fuisse legimus
 Lemniae mulieres Venerem
 nibili faciebant, quæ ea de
 causa teterrimum illis gra
 uolentiae uirus iniecit. Et vi
 ri è Thracia Lemno proxi
 ma abductas captiuas ancil
 las subigebant. Tum lem
 nia quod à coniugibus spera

APOLLODOR

perentur non modo patres ip-
 sos, sed & viros, suum quæq;
 iugularunt, una tamen om-
 nium Hypsipyle Thoantem
 patrem absconditum, serua-
 vit illæsum. Mox Argonau-
 tæ in Lemnum, quæ tum
 à mulieribus tenebatur: ap-
 pulsæ, illis admiscuntur. Hyp-
 sipyle uero ab Iasone com-
 pressa Euneum: ac Nebro-
 pbonum liberos gignit, à
 Lemno deinde ad Doliones,
 quibus tunc Cyzicus impera-
 bat, perueniunt. Hic eos
 benignissime excepit. qui no-
 ctu illinc auelli: reflantium
 uentorum impetu noctu ne-
 sci j rursus Doliones appule-
 runt. qui, dum finitimorum
 pelagicorum hostium copias
 esse arbitrarentur (continen-
 ter enim cum finitimis bel-
 lum gerebant) pugnam per
 noctem conserunt ignari ad-
 uersus ignaros. Casu itaq;
 Dolionum plerisq;, & rege
 Cyzico, Argonautæ, ubi

Θράκῃς λαβόντες αἰχμὰς
 λωτίδας στυδεντάστοι το αὐ-
 ταῖς. ἀπμαζόμενα δὲ αἰ-
 λόμεναι, τοὺς τε πατέρας,
 καὶ τὸν αἰσχροῦ φονεύοντι.
 μόνη δὲ ἔσωσεν ὑψιπύλη ἣ
 ἑαυτῆς πατέρα κρύλασκε
 δόματα. προσόντες οὖν τὸ
 τε γυναικοκρατουμένη τῇ
 λήμνῃ, μίσθονται ταῖς ἰο-
 χωαεῖν. ὑψιπύλη δὲ ἰα-
 χόνι στυδεντάζεται, καὶ γλυ-
 νᾷ πατέρως, Εὐνιον, καὶ Νε-
 βροφόρον. ἀπὸ λήμνου δὲ
 προσίχουσι δολίοισι, ὧν ἕκαστος
 σίλδου κύξικος. οὗτος αὖ-
 τὸν ὑπὲρ ξαῖον φιλοφρόνως.
 νυκτὸς αἰαχθεῖς ἐπεὶ ὕβρις
 καὶ περιπρόντες αἰπυνοί-
 αις, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς δολίοις
 προσίχουσιν. οἱ δὲ νομίζοντες
 πηλαστικὸν ὄντα
 στρατὸν, ἔτι μᾶλλον ὑπὲρ
 λείοντων στυγρῶς παλι-
 μοῦμενοι, μάχην τὴν νυκτὸς
 στυγρᾶ πρὸς αἰαχθεῖς ἀγνοοῦντες
 πρὸς ἀγνοοῦντας. κτείναν

τες δὲ πολλοὶσ' οἱ ἀρσενεύ-
ται, μεθ' ὧν καὶ κύζικον.
μεθ' ἡμέρας, ὡς ἔγγραφαι,
ἀχρὸν ῥόμβιοι, τὰς τε κόμας
ἐκείραντο, καὶ τὸν κύζικον
πολυπλάς ἔδαψαι. καὶ
μετὰ τὴν ταφὴν πολλοὶ ἄν-
θρωποι, μυσία περὶ σιχνοῖς.

Εὐταῦθα, ἡρακλῆα, καὶ πο-
λύφημον κατέλιπον. ὕλας
γὰρ ὁ θεοδόματος παῖς,
ἡρακλείου δὲ ῥόμβιος, ἀχ-
ταλῆς ὑδροβόσκου, δὲ
καλλὸς ἔπειτα νυμφῶν ἡρπᾶ-
ς γα. Πολύφημος δὲ ἀκούσας
αὐτῷ βούλῳ, ἀπαστάμε-
νος τὸ ξίφος, ἐδίωκεν ἔπει-
τα τῶν ἀγῶνι τομίζων.
καὶ δηλοῖ σιωπῇ τὴν ἡρα-
κλῆϊ. ζήτορά τιν' δὲ ἀμφοτέ-
ρων τ' ὕλας, ἦν αὖς αἰήχων.
καὶ Πολύφημος μὲν εἰ μυσ-
σία κτίσας πόλιν, Κίου ἐβα-
σίλευσεν. ἡρακλῆς δὲ ὑπέ-
στρεψε εἰς ἄργος. ἡρόδοτος
δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν
φασὶ πολλῶν σκεῶν, ἀλλὰ

per diem rem cognouerunt,
multis cum lachrimis ac des-
onso sibi capillo; Cyzicum
magnifice tumularunt; quo
facto abiere: nec longo post
tempore in Mysiam deuenie-
runt. Hic Herculem cum
Polyphemo reliquerunt. Quo-
niam Hylas Thiodamantis fi-
lius, et Hercules amasius
aquatum emissus: ob exis-
tiam ipsius formæ præstan-
tiam a nymphis raptus est.
Et Polyphemus, cum illum re-
clamanter audisset, nudato
ense à latronibus abduci pu-
tans, persecutus est. Idque
Herculi obviam facto indi-
cat. Interea uero dum Pue-
rum Hylam uterque requirunt
navi uento rapta deserti sunt.
Mox Polyphemus condita in
Mysia ab se urbe Cio regni
sedem ibi collocavit. Ve-
rùm Hercules Argos re-
meauit, quem Herodotus nec
quæ iam tum statim indugas-
se, sed apud Omphalem

seruitutem seruasse affirmat, Pherecydes autem illum in Aphetis Thessaliae urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argò huiusce grauitatem perferre haud quam posse dictitabat: At qui Demaretes ipsum in Colchos usq; nauigasse tradidit Dionysius Herculem, & Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram contendiffe scribitur, vbi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat, Is Amycus, cum viribus egregijs polleret, qui in sua regna ueniret: secum castibus contendere cogebat, & deuictos ita perdebat. Tum igitur inuectus in nauticum Argo, optimū quēq; impugilatus certamē puocabat. Pollux cum eo se pugnatū esse pollicitus, percusso illius cubito boiē interfecit. Inde cū Bebryces in Pollucē impetum fecissent, abreptis ar-

παρ' ὀμφάλη δουλοῖεν. Φερεκύδης δὲ αὐτὸν εἰ ἀφ' ἑταῖς τῆς Θεσσαλίας ἀφ' ἡφθῖναι λέγει. τῆς ἀργῆς φθιγγαμῆνης, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ ἐνυῦ βάρος. Δημαρέτης δὲ αὐτὸ εἰς κόλχον πωλονκότα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸ, καὶ ἡγεμόνα φησὶ τῆς ἀργοναυτῆς γενέσθαι. ἀπὸ δὲ μουσίας ἀπῆλθεν εἰς τὴν βεβρύκων γαῖαν, ἧς ἐβασιλεύον Ἀμυκος, ποσειδῶνος παῖς, καὶ βιθυνίδος. γενναῖος δὲ ὢν οὗτος, ὅς περσόντας ξείλους, ἠνάγκαζε. πυκτὸν δ' ἔφθ, καὶ ὄντων τὸν εὖρον ἀνέστη. παραγλιόμηνος οὖν καὶ τὸ τε ἦν τὴν ἀργῶν, τὸν ἄριστον αὐτῆς εἰς πυγμῶν περσεναι λείπετο. πολυδύκης δὲ ἔσπερος ὁρμήλιος πυκτεύσειν πρὸς αὐτὸν, πᾶν ἔλασεν αὐτὰ τὸν ἀγκῶνα ἀπέκτεινε. τῆς δὲ βεβρύκων ὁρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀρπάσαντες οἱ αἰ-

τεῖς τὰ ὄπλα, πολλοὺς
 φεύγοντας φονεύουσιν αὐ-
 τῆς. εἰπεῖν δὲ αἰαχρεῖτες,
 καταντῶσιν εἰς τὴν θράκης
 5 σελμυδκασόν. εἴδα ὅκει φι-
 νὺς μάστις. τὰς ὅφεις πε-
 πηρωμένος. ἴδον οἱ μὲν, τὸν
 ἀγήνορος εἶναι λέγουσιν; οἱ
 δὲ, ποσειδῶνος υἱόν. καὶ πε-
 10 ρωθῆναι φασιν αὐτόν. οἱ
 μὲν, ἔπειθ' ἰδὼν, ὅτι περὶ
 λεγε τοῖς αἰθρώποις τὰ
 μέλλοντα. οἱ δὲ, ἔπειθ' ἰδὼν
 15 τῆς, ὅτι περὶ τοῖς μὴρῶν,
 τὸν ἰδὼν ἐτύφλωσε παῖ-
 δας. πινὲς δὲ, ἔπειθ' ἰδὼν
 ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς φείξῃ παῖ-
 σι τὸν ἐκκόλων εἰς τὴν ἐλ-
 20 λάδα πλοῦν ἐμύνησεν. ἔ-
 πιφαι δὲ αὐτῶν, καὶ τὰς
 ἀρωγὰς οἱ θεοί. πῶς οὖν
 δὲ ἴδον αὐτοὶ. καὶ ἐπει-
 δὲν τῶν περὶ παρὲς τὰ
 25 περὶ, ὅτι οὐρανοῦ καὶ διπλῆ-
 μίαι, τὰ μὲν πλεῖον αὐτῶν
 παρὲς. ὅλγῃ δὲ ὅλγῃ ὁσμήν

mis viri fortissimi, eorum ple-
 rosque in fugam actos obrun-
 cant. Hinc autem auertit Sal-
 mydessum, quæ Thraciæ
 urbs est, ubi uates Phineus æ-
 culorum luce orbatus, habita-
 bat, deuenerunt. Hunc alij Age-
 noris filium esse ferunt, alij uero
 Neptuni, eumque excæcatum fuisse
 se prædicit: à Dijs, alii, quod futu-
 ra mortalibus prædiceret. Nonnul-
 li uero à Borca, et Argonau-
 tis, quod à nouerca iductus fili-
 os suos oculorum luce priuasset
 Nec desunt, qui à Neptuno id
 factum dicant, propterea quod Thri-
 xi filiis à Colchis in Græci-
 am, nauigationem signifi-
 casset. Ad hæc etiam Dii
 Harpyias in illum immise-
 runt: Eæ uero alatum sunt
 animantium genus. hæc ubi
 Phineo paratam esse men-
 sam intuebantur, à cælo des-
 uolitantes maiorem ferculo-
 rum partem abripiebant: ac
 reliqua per pauca, et ea quibus
 dem tam graui odore sædatur

APOLLODORI

remanebant, ut perferri mi-
nime possent. Hic igitur Ar-
gonautis, quæ ad nauigatione-
nem suam spectarent, iam
iam proposituris, commodū
inquit de nauigatione tum
mibi uerba faciat. simulac
me ab Harpyiarum iniuria,
liberaueritis. Tum bi Phis-
neo mensam sternunt, in-
qua simulac edulia apposita
erant: en repente Harpyiæ
uastū clangorem fundētes de-
uolāt, & esculenta diripiūt.
Id uero ubi uiderūt. Aglonis
filij Zetes, et Calais alati iu-
uenes nudatis ensib. illas p æ-
rē insequūtur. Ceteræ planè
Harpyijs Boreæ filiorū mani-
bus tū moriendū erat: sed &
Boreæ filij iā tū quoq; cū iſe
ſtarētur, et eas minime adep-
ti fuiſſent, erat peundū. Cum
itaq; pueri pſequerētur Har-
pyias, earū altera ad Pelopō-
nesum in amnē Tigrē deci-
dit: q nūc ab illa noiatur Har-
pys. Hanc autem alci Nico-

αἰάωλεα κατέλειπον, ὥς
πὺ δυνάσασαι προσεγγ-
ῆσαι. βουλομένοις δὲ τοῖς
ἀργοναύταις τὰ ποδὲ τοῦ
πλοῦ μαθεῖν, ἔπαυσε-
σαι τὸν πλοῦν, ἔφη. τῷ
ἀργαδὸν αὐτὸν ἐαὶ ἀπαλ-
λάξωσιν. οἱ δὲ, παρέθεσαν
αὐτῷ ἱάπεζαι ἐδεσμάτων.
ἀργαίαι δὲ ὀβριθυίας σὺν ἰο-
βῶν κατὰ πῖσσας τὴν βο-
φλὴν ἤρπαζον. θεασάμενοι
δὲ οἱ βορέου παῖδες, ζήτη-
σαι καὶ καί τοις ὄντες πῖσσας τοῖς
σπασάμενοι τὰ ξίφη, διὰ τῶν
ῥα ἐδίωκον. ὃν δὲ ταῖς ἀρ-
πύαις χρεὼν πεδίνασαι ὑπὸ
τῆς βορέου παίδων. τοῖς δὲ
βορέου πασι, τότε πελοπὸν
σεῖν, ὅτε αὐτὸν διώκοντες μὴ κα-
ταλάβωσι. διακομλίων δὲ
τῆς ἀργαδὸν, ἡ μὲν κατὰ πῖ-
σας πόντον εἰς τὸν πύργον
ποταμὸν ἐμπήπει. ὃς νῦν
ἀπὸ ἐκείνης ἀρπυίας καλεῖ-
ται. ταύτῃ δὲ, οἱ μὲν νι-
κοβόχοι δὲ ἀελλόποιοι κα-

λούσιν. ἡ δὲ ἑτέρᾳ καλου-
 μένῳ ὠκυπέτῃ, ὡς δὲ ἄλλοι,
 ὠκυπόδῳ. Ἡσιόδους δὲ λέγει
 αὐτῷ ὠκυπόδῳ. αὐτῇ κα-
 τὰ τῷ περὶ προνέσδε φού-
 ρου(α, μέχρις ἐχινάδων ἢ λ-
 δε νήσων. αἰνῶ ἄπ' ἐκεί-
 νης στροφάδες καλοῦνται.
 ἑστράφη γὰρ ὡς ἢ λῦται ὡδὶ
 10 ταύτας. καὶ γλνομένη κα-
 τὰ τῷ νηϊόνᾳ ἔπεσεν καὶ μα-
 ρυ πῖπται σὺν τῷ διακοντῇ.
 ἀπὸ πλώγιος δὲ ἐν ὧς ἀργό-
 ταύταις ἕως στροφάδων νῆ-
 15 σων φησὶν αὐταῖς διαχῶν-
 ται. καὶ μηδὲ παθεῖν
 δούσας ὄρεον τὸν φινέα, μη-
 κέ πᾶσι δὴ σῶσαι. ἀπαλλάγεις
 δὲ τῆς ἀρπυγῶν φινεύς, ἐ-
 20 σμένυσεν τὸν πλοῦν τοῖς ἀρ-
 γοναύταις, καὶ πρὸς τῷ
 συμπληγάδων ὑπὲρ πε-
 ρσὼν τῆς κατὰ δαίλασαν.
 ἦσαν δὲ ἑπὶ δὲ μέγιστοι αὐ-
 25 ται, συγκρουόμενοι δὲ ἄλ-
 λήλαις ἑπὶ τῆς πλού-
 μάτων βίᾳ, τὸν δὲ δα-

choen, alii uero, Aellopum:
 sunt, qui alteram Ocypetem
 nominent, alii, Ocythoen. At
 Hesiodus eā Ocypodē nūcuz
 pat. Hæc itaq; p Propontidē
 fugiens ad Echinadas insu-
 las usq; peruasit. Eæ nāc ab
 illa strophades appellantur,
 quippe quæ cum ad eas per-
 uenisset, iter conuertit: quæ
 ubi litus attigisset, præ labo-
 re cum persequenti decidit.
 Verum Apollonius in Argo
 nauticis ad Strophadas insu-
 las usq; Boreæ filios, Harpy-
 iarum infestationem tenuis-
 se refert: neq; mali quicq;
 passas fuisse, quod iureius
 rando, nihil post illa in Phi-
 neum iniuriarum amplius se
 illaturas promiserunt. Libe-
 ratus igitur Phineus Harpy-
 iarum præmis reliquam Argo
 nautis navigationem expla-
 nauit: necnon illos Symplex-
 gadum scopulorum discrimi-
 nis admonuit. Eas uero in-
 gentes fuisse memorant, quæ

cū uentorū impetu agitatae ut
cissim cōcurrerāt, maris trā
siū prae pediebāt. Magna in
super ab ipsis nebulæ uis, ac
magnus iñe strepitus excita-
batur, ut ne uolatilibus quidē
p̄ eas trāsuolare liceret. Co-
lūbam itaq; p̄ Symplegadas
medias ipsis mittendā p̄cepit
quā, si icolumē trāsuolasse ui-
deāt, p̄ eas trāncere nō dubi-
tarēt, si uero illa iterissēt, nul-
lis iter petras uiribus trāsire
conarētur. quæ cū accepissēt
soluta naui discedūt, et cū p̄-
xinae Symplegadas puēssent
de praecolūbā dimittūt, quæ
cū p̄ mediū cōcurrentiū sco-
puloꝝ ipetū uolitarei, sumā
caudā Symplegades coeuntes
deterferūt. Observato igitur
scopulorū recessu, acerrimo
remigationis certamine, Luuo
ne opitulante summa tñ. puppis
p̄te mutilata icolumes trācece-
rūt. Itaq; Symplegades ab eo
ipe imota p̄māserūt. Nā post
huiusce naui trāsmissionem

λαύσης πόρον ἀπέκλειον.
ἐφ' ὃν δὲ πολλὰ μὲν ὑπ'
αὐτῷ οὐ μίχον, πολλὰ δὲ
παταγος. ἦν δὲ ἀδύνατον
καὶ τοῖς πενηοῖς δι' αὐτῆς
ἐλθεῖν· εἰ πιν. οὖν αὐτοῖς
ἀφ' εἶναι πελάγος δι' ὅτι τῶν
περὶ αὐτῶν, ἢ τούτων ἐκὰ μὲν
ἴδωσι σταθεῖσαν, διαπλεῖν
καταφρονοῦντας. ἐὰν δὲ ἴο
ἀκλυμάν, μὲν πλεῖν βιά-
ζεσθαι. ταῦτα αἰήζοντα
ἀκούσας, καὶ ὡς πλε-
σίον ἦσαν τῷ περὶ αὐτῶν, ἀφ' ὅτι
σιν ἐκ τῆς πρώτης πλεῖα
δα, τῆς δὲ ἰπταμῆος τα-
κῆρα τῆς οὐράς ἡ σύμπτω-
σις τῆς περὶ αὐτῶν ἀπιδύουσι.
αἰαχούσας οὖν ἐπιτη-
ρήσαντες τὰς πύλας, μετ' ἐξο-
ρεσίαις ἐπ' αὐτῶν συλλαβόμε-
νης ἡρας, δι' ἄλγος, ταῖς ἀκῆ-
ταις ἀφλάσαν τῆς νηὸς π-
ρωτοπέσης. αἱ μὲν οὖν συμ-
πληγάδες ἐκτοτε ἀπὸ τῆς
χρῆων γὰρ ἦν αὐτὰς νηὸς π-
ρωτοπέσης σῆναι πλε-
λως.

λῆδς . οἱ δὲ ἀργοναῦται πρὸς
 μεγακλιδνούς πῆλιν οὐτο .
 καὶ καὶ φιλοφρόνως ὁ βασι-
 λεύς ὑπὸ δ' ἑαβ' Ἀνίας . εἴδα
 5 ὁν ἴσκει μὲν Ἰδμων ὁ μακίτις
 πλάγῃ αὐτὸν καὶ περὶ .
 ὁν ἴσκει δὲ καὶ Τίφιδ' . καὶ
 πλὴν ταῦν Ἀγκάιος ὑπὸ χεῖ
 ταυκυβάρτη, πῆρ' ἀπὸ λυγρῶν
 10 πῆρ' δὲ θορμαίνοντα, καὶ καὶ
 καὶ ὄν, ἵπφ' αὖτις ποταμὸν ἑλ-
 λον, οὐτος τῆς καλ' ἡμῶν ὄν
 γῆς . καὶ θορμῶν θείσης δὲ τῆς
 νηὸς, ἑκὼ καὶ πρὸς αὐτὴν
 15 ἰάσων . καὶ τὰ ἐπιταγὰ
 τα ἑκὼ Πελίου λέγων, πῆρ'
 καὶ λειδοῦμαι τὸ δόξα αὐ-
 τῷ . ὁ δὲ οὖν ὑπὸ χεῖ, ἐκὼ
 ὄν χαλκὸ ποταμὸς ταύροις
 20 μόνος καὶ ταξούειν . ἑκὼ δὲ
 ἑκὼ πῆρ' αὐτῷ οὐδὲ . ταῦ
 ραι δὲ μιγῇθαι διαφύον-
 τες, δὴ οὖν ἡφ' αὐτῶν . οἱ χαλ-
 κούς μὲν εἰχὼν πόδας . πῆρ'
 25 δὲ ἐκὼ μᾶλλον ἐφύσων . τοῦ
 τοῖς αὐτῷ ξούειν ἐπιτα-
 γῶν αὐτῶν δὴ οὖν οὐτος ὁ-

cas fore omnino stabiles nu-
 mina decreuerant . Inde uer-
 ro Argonautae ad Mariandy-
 nos perueniunt: ubi ab Lya-
 co Rege summa cum beni-
 gnitate excipiuntur. Hic Id-
 mon uates ab apro percussus
 decessit. Tiphys hic etiam mo-
 ritur, & Aeneas nauim se-
 gubernaturum pollicetur .
 Dein praeteruecti. Thermos-
 dotem, Caucasumq;, ad Pha-
 sim amnem uenerunt . Hic
 terrae Colchicae flumen esse
 perbibetur . Naui in portu
 delata, ad Aecten cōtendit Ia-
 son, cui, quae sibi à Pelia im-
 perata essent, enarrat, illum
 ad uellus aureum reddendum,
 cohortatur, quod se redditu-
 ram Aectes pollicetur, si for-
 lus eripides Tauros sub iun-
 gum miserit, Hi autem duo
 erant, & feri, ac mirae ma-
 gnitudinis, Volcani munere
 concessi: qui aereis praediti
 pedib; ignē ore spirabāt. Ad-
 hac ipse, ubi bosce iugo iun-
 e

xisset, ut Draconis dentes se-
reret, imperat, quippe qui à
Minerva dono acceptos dimi-
diam eorum, quos antea The-
bis Cadmus partem seuerat,
secum Iason habebat. Ambia-
gentem, itaq; Iasonem, quaz-
nam arte tauros subiugaret,
Medea ardentissime deperire
incœpit: Hac erat Aetæe fi-
lia ex Idyia Oceano genita,
beneficiis, et cantionibus in-
fignis. Quæ ueritate Iason
à tauris perderetur, clam pe-
tre sociam ipsi se fore ad eos
perdomandos, atq; etiam uel-
lus aureum, si se uxorem
ducturum, et in Græciâ si-
mul, nauigantem peruectus-
rum inret, pollicetur. Id ubi
præstiturū se inuauit Iason,
potionem, qua tauros sub iugum mitteret, dedit: eoq; cly-
peum, bastamq; ac membra
corporis sui inungere præ-
cepit. Hoc enim delibutum
unū dūtaxat, inquit illa, di-
c, nulla neq; ignis, neq; ferri

δογτας. εἶχε γὰρ λαβῶν
παρ' αἰθηνῶν τὸν ἡμίσιον,
ὃν καὶ ἄλλος ἔσπευρεν αἰθῆ-
ρας. ἀφρονῶντος δὲ τῷ ἰα-
σονος, πῶς αὖ δύναιτο τὸν
ταύρου κατὰ ξούξαι, μή-
λειτα αὐτῷ ὄρωτα ἴχθ. ὅν
δὲ αὐτῷ θυγάτηρ αἰήτου.
καὶ ἰδύσατο τὸν αἰαίου, φαρ-
μακίς, δεδουκῆα δὲ μὴ πρὸς
τὸν ταύρου διαφθαρεῖν, κρύ-
φα τῷ πατρὶ σιωπῇ γένει
αὐτῷ πρὸς τὸν κατὰ ξούξιν
τὸν ταύρου ἐπιγυεῖλαι. καὶ
τὸ δῶρα ἐγχειρεῖν, ἐὰν
ὁμοίῃ αὐτῷ ἐξείν γυναι-
κα, καὶ εἰς ἑλλάδα σύμπλοον
ἀγᾶγεται. ὁμοίαντος δὲ
ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν,
ὃ κατὰ ξούγνυναι τὸν μέλ-
λοντα ταύρου, ἐκέλευσε
χρῆσαι τήντε ἀσπίδα, καὶ τὸ
ὄδον, καὶ τὸ σῶμα. τούτῳ γὰρ
χρηστέατα ἔφην πρὸς μίαν
ἡμέραν μᾶτ' αὖ ὑπὸ πυρὸς
ἀδινῶν θάσασθαι, μὴτε ὑπὸ
σιδήρου. ἐδάλωσε δὲ αὐτῷ

ἀπειροβλήτων τῆς ὁδοῦ τῶν
 ἐκ τῆς αἰδοῦσας μέλλειν αἰεὶ
 οὐδέναι ἐπ' αὐτὸν καὶ τῶν
 ἀλλοτρίων. οὗς ἔλεγε
 ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων διασπῆσαι.
 βάλῃ εἰς μέσον λίθους ἅπας
 θύ. ὅταν δὲ ἔσθῃ τούτῳ οὐ
 μάχονται πρὸς ἀλλήλους
 τὸ τε κτείνειν αὐτοὺς. ἰάσων
 ἰοδὲ δὲ αὐτὸν ἀκούσας, καὶ χρι-
 σίμβλος τῷ φορμαίνῳ, πα-
 ραγενόμβλος εἰς τὸ νοῦ νεώ
 ἄλσος, ἐμάςθῃ τῶν ταύ-
 ρων. καὶ σὺν πολλὰ πρὸς
 τὸν ὁρμίσκοντας αὐτοὺς κατέβη
 ξε. ἀπείροντος δὲ αὐτοῦ
 τῶν ὁδοῦ τῶν, αἰετὸν ἐκ τῶ
 τῆς αἰδοῦσας εἰσπῶλοι. ὁ δὲ
 ὅπου πλείονας ἐώρα βάλ-
 ῃ οὐκ ἀφαιεῖς δίδου πρὸς
 αὐτοὺς μαχόμενος πρὸς ἀλ-
 λήλους, πρὸς αὐτὸν ἀνέβη. καὶ
 καταβύβη μὲν τῆς ταύ-
 ρων. οὐκ ἐδίδου τὸ δόρατος
 αὐτῶν. ἐβούλετο δὲ τῆς
 αὐτῶν καταφλέξει, καὶ κτεί-
 ναι τῶν ἐμπλείοντας. φῶτα

uolentia laesum iri afferebat,
 sed & illi indicauit, ut è sas-
 tis dentibus uiri terra oritari
 essent, & armati quidem in ip-
 sum incursum. Quos statim
 quam frequentes spectarit,
 inter eos eminus lapides conij-
 ceret. Postea uero, quæ ea de
 re, inter se pugnam commise-
 rint, tum illos interimat. Sic
 itaque instructus Iason, et phar-
 maco inunctus in templi lu-
 cum penetrat, tauros perqui-
 rit, quos multa cum flammis
 ui irrumpentes, edomuit.
 Satis deinde dentibus armati
 è terra uiri profiliere. Tum
 Iason, ubi plures esse uidit,
 coniectis inter eos occulte la-
 pidibus pugnantem inter se
 adortus occidit. Porro perdo-
 minis iauris, tantum abest, ut
 uellus aureum ex pacti, & co-
 uenti formula tradat Aetes,
 sed Argò nauim inflammas-
 se uoluerit: necnò cū ea nau-
 tas ad unum omnes occidi stu-
 duerit. Quod ubi Medea re-

scivit, ad Iasonē ire antever-
 sit, eunq; per noctem ad pel-
 lem deduxit, et draconem cu
 stodem beneficijs aggressa so-
 potavit: inde sumpto uellere,
 cum Iasone in navim Argò
 se contulit, eam uero Absyr-
 tus frater consequbatur: Ast
 bi noctu cum hisce anebūtur.
 Ceterum Aetes cognita Me-
 deae audacia ad navim perse-
 quendam accingitur, quē ubi
 Medea in proxima uenisse
 uidet, fratrem iugulat, ac eius
 membra articulatim diuidit,
 eaq; in profundum iacit: Aet-
 es autem filij membris collis-
 gendis occupatus filiam pers-
 sequi desijt. Quocirca conuer-
 so itinere seruatos pueri ara-
 tus sepelit, eiq; loco ab illius
 dissectis membris Tomis no-
 men fecit. Multos deinde Col-
 eborum ad Argò nauim pers-
 quirendam emisit, et nisi Me-
 deā captam ad se retrahant,
 id illos supplicij, quod Medea
 fabitura esset, daturus cōmiz-

ἔσται δὲ μύθῃ τὸν Ἰάσονα
 τυκτὸς, ὃς τὸ δόρατος ὄχλα-
 καὶ ἡ φυλάσσοντα σφά-
 κωντα καὶ τακοιμύχοντα θῆ-
 φαρμάκοις, μετὰ ἰάσονα εἰ-
 χουσα τὸ δόρατος, ὃς τὴν αἶ-
 πὴν παρελθὼν. σιωπεύοντο
 δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς α-
 ψυρτος. οἱ δὲ, τυκτὸς μετὰ
 θύτῃν αὐτὴν ἔχον. αἰνέτης, ο
 δὲ ἐπιγούνης τὰ τῇ μηδείᾳ
 πεπονημένα, ὥρμησε τὴν
 ταῶν δάκρυα. ἰδοῦσα δὲ αὐ-
 τὸν πλυσίονοντα μύθῃ,
 τὸν ἀδελφὸν φονεύει. καὶ με-
 λίσσας, κατὰ βυθὸν εἰπείει.
 σιωπάζοντες δὲ αἰνέτης, τὰ
 τῷ πατρὶ μῆλα, τὸ δώδεκας
 ὑστέρησε. διόπερ ἄποστει-
 ψας, καὶ τὰ σιωπάζοντα τῷ
 πατρὶ μῆλα δάψας, τὴν
 πόπον προσκοχλῶσα τόμους.
 πολλοὺς δὲ τῷ κέλευθον ὃς
 τὴν ἐπίτησιν τῆς ἀργούσης
 πέμψας. ἀπειλίσκας, εἰ μὴ
 μὴ δάκρυ αἰσθῶν αὐτὴν πα-
 σταθεῖ τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ,

διαχέουσιν ἄλλας ἄλλας
 χροῦ χύτησιν. ἐποιοῦντο, τοῖς
 αἰχμηταῖς τὸν πελοπόννησον
 ποταμὸν ὕδα. πρὸς ἀπὸ
 5 σι. μινώϊσας, δι' ἑλῆς. ὑπὸ
 τοῦ φονεύοντος ἀφύρτου,
 χειμῶνα λάβρον. ἰδιπίμ-
 φας, ἐμβάλλει πλάγῳ.
 καὶ αὐτῆς τὰς ἀφύρτιδας
 10 ὁδοὺς παραπλεόντων. ἡ
 ναῦς φθίγγεται. μὴ λή-
 ξειν τὴν ὀργὴν τοῦ δῖος, εἰ
 μὴ πορεύσεται εἰς τὴν αὐ-
 τόνειον, τὸν ἀφύρτου φόνον
 15 παραδιδῶσιν ὑπὸ κίρκης.
 οἱ δ', ἀπὸ πλάγῳ τὰς τα-
 λιβύων, καὶ καλῆς ἔδης,
 καὶ διὰ τοῦ ἑρμῆος πλά-
 γῳ κομίζονται, παραμει-
 20 νόμενοι τυρρηνίας, ὅλησιν
 εἰς αἰαίαν, εἰς δὲ κίρκην, ἰκά-
 πται γλοῖμαι καὶ διαφύονται
 ἀπὸ πλεόντων δι' αἰσῶνας
 αὐτῆς ὀργῆς. τὴν αἰαίαν
 25 μόνον μετὰ δὲ, τὸν αἰῶνα
 καὶ τὰς κατέχει. μόνος δὲ
 πάντας ἀφ' ἑλῆς πρὸς αὐ-

natur. Tam si alius aliò diffu-
 si in perquirendis Argonaus-
 tis occupantur. Eridanumq;
 anmem demum pratercunt.
 At Iupiter ob Absyrti cædem
 iratus, ingentem immissa tem-
 pestate. Argonautis errores
 inicit: ac dū secus Absyrtidas
 insulas nāgant, Argō navis
 eos alloquitur his verbis. Io-
 uis iram nunquam antea desi-
 tam esse, quam in Ausoniā
 profecti Absyrti necis, ergo
 à Circe fuerint expiati. He-
 autem libyæ, Galliæq; litura
 prateruecti, et per Sardinie
 pelagus delati Hæturiam le-
 gunt: Inde ad Aæeam con-
 tendunt ubi à Circe expians-
 tur, qui cū circa Sirenas na-
 uigarent, Orpheus, quod con-
 trariam occineret cationem,
 argonautas inhibuit. Ves-
 rum solus omnium Butes ad
 eam enatauit, quem raptum,
 Venus ad Lilybæum habitas-
 tum relegauit. Dehinc à Sic-
 renibus nauim Chetibdis ex-

cepit, Scyllah; & eträtia saxa, è quibus ingens flāmarū uis, ac fumus eruēlari uidebatur. Atqui per ea Thetis cū Nereidibus Iunonis monitu, incolumem nauim transuexit. Siciliam itaq; prætetue-
 Eli, ubi Solis boues incram. in Corcyram Phæacum insulam appellunt, ubi rex Alcinoos imperabat. Porro cum Colchici Argò nauim nūsq; quam inueniunt. Horum alij Phæacum montes incolēdos occupant, alij ad maritima delati Absyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phæacas ierunt, ac nauim Argò tandem deprebendunt. Medeamq; ab Alcinoos repossunt. Tum ille, si iam, inquit, uxor Iasoni copulata sit, eam illis se non daturam, ac si, nondum uirum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enim uero Alcinoi coniux Arete anteuerrens Iasoni Medea con-

τας. ὃν ἀρπάσσου ἀφροδίτη
 τῇ εἰλιλυθαίῃ, καὶ τῶν κού-
 μεν δὲ ταῖς σείρῃναι. τῶν
 ναῶν χαίρουσιν ὅδε δέχου-
 το, καὶ σκύλλα, καὶ πέτρας
 πλάγκται. ἔσθ' ὅτ' ἐφ' ὅξ
 πολλή, καὶ ἡ πῶς αἰα-
 φρόμιος ἐωρεῖτο, ἀλ-
 λά δ' ἄ τούτων διενόμισε
 τῶν ναῶν σὺν νηρείσι δέ τις ο
 πῶρα κλυθεῖσα ἔσθ' ὅτ' ἔ-
 παραμειψάμενοι δὲ θεία-
 κίαν νῆσον, ἡλίου βούς ἐχου-
 ῶν, εἰς τῶν φαείκων νῆσον
 κέκυρα ἦ κον. ὅς βασιλεύς ος
 ἦν ἀλκίνοος. τῆς δὲ καλῆς
 κῶν τῶν ναῶν εἰρεῖν, μὴ θυ-
 θαμλίωσιν, οἱ μὲν τοῖς κόρυμφοις
 οἱ δ' ἔρεσι παρῶκησιν. οἱ δὲ,
 εἰς τῶν ἀλμυρίδων κομμοῖ ἐν πο-
 τες, ἐκπῆαν ἀψυρεπίδας νῆ-
 σους. εἴιοι, δὲ πρὸς φαίαν
 καὶ ἐλθόντες, τῶν αἰγῶν καὶ
 πέλαγον, καὶ τῶν μῆδεσσιν
 αἰτῆσαι παρὰ ἀλκινόου. 25
 οἱ δὲ, εἴπιν εἰ μὲν ἦδη σαιε
 λήλυθα ἰάσθαι, οὐδ' ὀσσεῖς

αὐτὴν ἐκλίνω· εἰ δὲ πῆδ' ἴ-
 ρος ὄσι, τῷ πατρὶ αἰπὴν ἰ-
 ψειν. Ἀρῦτ' ἰδὲ ἠέλικενίου
 χυτὸν φθάσκει· μὴ δὲ φασὶ
 5 ὄνισσιν ἐξούρχει· ὅθ' αἰ οἱ μὲν
 κολυχκοί, μὲν φαειάκων κα-
 τήκυσαν· οἱ δὲ ἀρῶνται
 τὰ μὲν τῆς μυθολογίας αἰ-
 χμασιν, ἀλλὰ πρὸς δὲ νυκτὶς,
 10 ὁσφροσὶν περὶ πῆλ' οἱ χερσὶ
 τῶν ἀχάλλων δ' ἐσθλὰς ἔδω-
 ν· μνηστῆρος δ' εἰρᾶν τοξού-
 στας τῷ βέλαι εἰς τὴν δα-
 λαοσάν, κατὰς ἑρπύλλαν· οἱ δὲ,
 15 ἀλυσίον ἐδιδάξαντο νῆσσι.
 τῷ δὲ πῆλ' ἀποδοκίαν ἀνα-
 φωνῆναι περὶ μνηστῆρος,
 αἰσάφην ἐκάλεισαν· ἰσχυρὰ
 μὲν οἱ δὲ βωμόν ἀχάλλωτος
 20 αἰγυλίου, καὶ θυσιάζαντες,
 ἐπ' ὀνείδιον ἐκράσαν· ἀδ-
 θείσαι δὲ ἔπειτα ἀφ' ἧς μὴ
 δέει, ἀνὰ δὲ καὶ θοράσσιναι,
 ἵπ' ἀειδείας ἔσκωπτον μὲν
 25 παυγνίαν· ὅθ' αἰ ἐπ' ἡμῶν
 εἰτ' ἡ θυσιάζουσι δὲ ὄσι σκώ-
 πτην χυμαίην· αἰπὴν δὲ καὶ

iugavit. Hinc igitur Cal-
 chici cum Phaeacibus simul
 habitare statuerunt. Argae-
 namque uero cum Medea in
 alium aueruntur: qui cum
 noctu navigarent, in maris
 tempestatem inciderunt. Inter haec Apollo Me-
 naetium impetens secundum
 iugulum sagitta percussit,
 cumque in mare deturbauit.
 Hi uero cum proximam in-
 sulam conspicuunt, ad eam de-
 ueniunt, ac praeter spem osten-
 tatam portum ingressi Ana-
 phen nominarunt: ubi Apo-
 lini Aegleam aram statu-
 unt, ibique peractis de more
 sacrificijs, epulantur. Quae
 uero ab Arete duodecim an-
 cillae Medae dono iam datae
 fuerant, fortissimos illos ui-
 ros per lulum fugillabant.
 Hinc et adhuc etiam uetus
 ea in sacris deridendi con-
 suetudo mulieribus manet.
 Inde aucti in Creia appel-
 lere prohibentur à Talo.

APOLLODORI

Hanc sanè alij ex Ghalciæ
ærisne genere produnt. Sūt,
qui à Volcano Minoi da-
tum esse ferunt. Qui vir Aæ-
neus fuit, idēq; ab alijs Tan-
tus appellatur. Hanc autē ue-
nam unam à collo ad calcē
pertinentem fuisse tradunt,
atq; in huiusce uenæ ore
clauus Aeneus affixus esse ui-
debatur. Hic igitur Talus ter
in die circum insulam cur-
rens, eam tuebatur. Quo circa
iam tum Argō nauim præ-
tereuntem spectans, lapidibus
impetebat. Demum Medææ
ueneficijs circumuentus occu-
buit. siquidem, ut nonnulli
memorāt Medææ poculus ad
infaniam redactus excessit è
uita, sed, ut aliū, per immorta-
litate pollicitationem, clauum
illi Medæam extraxisse, om-
niq; ex eius corpore effuso
sanguine ipsum obijisse nar-
ratur. Nec desunt, qui illum
à Poeante sagitta in calcem ul-
neratum interfuisse tradunt.

αὐαχρότας, καλῶντο καὶ
τῇ προσίχειν ὑπὸ τὰ λα-
δοῖτον, οἱ μὲν, τῷ χαλκῷ γί-
νοισ ἐῖναι λέγουσιν. οἱ δέ,
ὑπὸ ἡφαιστου μίνα δοῖν
ναι. ὅς ὃν χαλκῷς αὐτῶν. οἱ
δὲ, τοῦτον αὐτὸν λέγουσιν.
οἱ δὲ φλέβα μία αὐτῷ
αὐχῆτος κατὰ τὴν σφύρι-
σπονδν. κατὰ δὲ τὸ δόρυ
μα. τῆς φλεβῆς ἑλὸς διὰ
το χαλκῷς, οὗτος ὁ τάλως
ὥς ἐκείνης ἡμῶν τῷ τῷ
τον πειρασάξωι ἐτίρη. διὸ
καὶ τό τε τῷ αὐτῷ προσωλέγ-
σαν διαρῶν, τοῖς λίθοις
ἔβαλεν. ἔξαπατηθεὶς δὲ
ὑπὸ μηδείᾳ ἀπὸ δανεί-
ως μὲν αὐτοὶ λέγουσι δὲ φορ-
μάκων αὐτῷ, μαίῳ μηδείᾳ
αὐτῷ ἐμβαλόνσης. ὡς δὲ π-
νόν ὑποχρημῖς ποιήσεις
ἀδανείαν αὐτὸν καὶ τὴν ἑλ-
θελάσης, ἐκρυείας τοῦ
πατρὸς ἰχώρος ἀπὸ δανείν. 25.
πινὲς δὲ αὐτὸν τοῖς δέντρ-
ῳ ὑπὸ πύκνους εἰς τὸ σφ-
α.

ρόν, καὶ τῆσαι λέγουσι.
 μέναι δ' ἐν ταύτῃ ἔντα,
 μέναιτες, αἰγίη προσέχου-
 σιν, ὑβρίσθαι θέλοντες.
 5 καὶ γίνεται πρὸς τῆς ὑβρί-
 ας αὐτοῖς ἄλλα ἐκείθεν
 δ' ὅς τῃς ὑβρίας, καὶ τ'
 δουρίδος πρὸς ἄντας, εἰς
 ἰαλκόν, ἢ λῶν. τὸν πάντε-
 10 πρὸς ἐν ταύτῃ μισοῖ τε-
 λείας. πῶς δ' ἐν-
 πρὸς τῇς ἐν πρὸς τῇς
 αἰγίῃ τῇς, τὸν αἰγίαν κτεί-
 νει ὁ θεὸς. ὁ δ' αἰγίαν-
 15 μέναις ἐν ταύτῃ αἰγίαν θυ-
 σίας ἐν πρὸς τῇς
 πρὸς αἰγίαν πρὸς τῇς
 ἐν πρὸς τῇς. ἢ δ' ἰαλκόν μὴ
 τῇς ἐν πρὸς τῇς πρὸς τῇς
 20 πρὸς αἰγίαν πρὸς τῇς
 ὡς πρὸς πόλεμον πρὸς
 πρὸς αἰγίαν ἀνέστη. πρὸς
 πρὸς δ' ἐν ταύτῃ
 πρὸς αἰγίαν πρὸς τῇς
 25 πρὸς αἰγίαν. ὁ δ' ἰαλκόν πρὸς
 πρὸς αἰγίαν, τὸ μὴ δ' ἰαλκόν
 πρὸς αἰγίαν. πρὸς αἰγίαν πρὸς τῇς

Noctem autem unam illic hō
 amplius morati Argonautae
 ad Aeginam aquatum con-
 tendunt, ubi de aqua pugna
 confertur inter eos, inde
 uero per Bubacem, Laeris
 demq; nauigantes in Ioleum,
 quarto demū mense post ini-
 tam uelleris aurei expeditio
 ac peractura. Verū Pelias,
 quod Argonautarū reditum
 haud equo animo ferret de
 Aesone obtruncado cognauit.
 Hic aut dū sibi ipsi mortem
 consciscere querit, immolati
 tauri sanguinem intrepide
 hausit, et interijt. Atqui Iaso-
 nis mater, Peliam, execrati,
 relicto filio parvulo, voluit ad
 bellū antesignano, uitam sus-
 spendio finit. Deinde Pelias
 ex relicto ab ea filio in-
 gulauit. Interea rediit Iason,
 ac uellus aureum Peliae de-
 dit. qui cum de iniuriis, quib-
 us erat, alienum sibi cum eo
 exposculandi tempus foret,
 occasionem expectandam es

APOLLODORI

se censuit. Proinde sumptis
secum lectissimis herailus in
isthmum nauiganit, ac na-
uim Neptuno dedicauit. Inde
Medeam monet, ut rationem
ineat, qua Pelias illi tot iniu-
riarum poenas luat. Tum illa
Pelie regiam ingressa regis
filias, Asteropeam nempe, et
Antinaon patrem necandam,
elixandumq; suafu inducit
suo, atque eundem in uitam
mox etate iuuenē suis se ues-
nificiis reuocaturū esse possi-
etetur. Idque, ut facilius credi
posset, Arietem in frustra dis-
sectum, elixatumque agnum
reddidit. Tum illi credulae,
patre occidunt, mēbra uimque
concisum, elixant. Acāstus
autem una cum Iolienfi-
bus patrem sepeluit. Iasus
nemque, et Medeam Iol-
co eiecit. Hinc illi Corinthi
commigrant: ubi decemium
totum fortunate transegerunt.
Inde cū Glaucen Creon Co-
rinthiorum rex filiam Iasos

πλάθειν ἐδίδων, καὶ ρὸν ὄψε-
δεχθῶ. καὶ τὸ πρῶτον εἰς ἰσθ-
μὸν μετὰ τῆς κείνης παλά-
τας, ἀνέσκη τὴν ταύτην πα-
σιδῶνι. αὐτῇ δὲ μύθηται ὅτι
πράξαται ζυτεῖν, ὅπως πε-
λίας αὐτῇ δίκας ἑποδῇ.
ἡ δὲ εἰς τὰς ἐκσίλεια τῶ πε-
λίου παρελθούσα, παῖδας
ταῖς θυγατέρας αὐτῇ. Ἀστει-
ρόπειαν δὲ καὶ Ἀντι-
νόην τὸν πατέρα κρεουργῶ-
σαι. καὶ κατεψῆσαι, ὅτι
φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγ-
χαρμὴν ποιήσεν ἑῶν. καὶ ὅτι
ὅτι πεινῶσαι ἔχεν, καὶ με-
λίσσει, καὶ κατεψῆσαι,
ἐποίησαν ἄρτα. αἱ δὲ πεινῶ-
σαι τὸν πατέρα κρεουργ-
οῦσι, καὶ κατεψῆσαι. Ἀκα-
τος δὲ μετὰ τῆς ταύτης ἰσθμὸν
οἰκόντων, τὸν πατέρα δαί-
πτει. τὸν δὲ ἰάοντα μετὰ τῆς
μελίσσας, τῆς ἰσθμὸν ἐκβάλλει.
οἱ δὲ, ἡνὲν εἰς κόρινθον. 25
καὶ δὲ καὶ μετὰ τῆς δειτέρας
ἐτυχεῖται. αὐτῇ δὲ τῇ

τῆς κοίτης τοῦ βασιλέως Κρέ-
 οντος τῶν θυγατρῶν γλαῦ-
 κην ἰάσων ἐγγεγάθη, καὶ α-
 πὸ μὲν ἀφ' ὧν ἰάσων μὴ δόκει,
 5 ἐγάμεν. ἡ δὲ, οὗς τε ἄμωσιν
 ἰάσων Διούρειον ἔλαβε με-
 νει. καὶ τῶν ἰάσωνος ἀγαγε-
 σιναι μὲν φασὶν πολλὰς,
 τῇ μὲν γαμονυβίῃ Πύπλοισι
 10 ἑμεμαγμένον φαρμάκῳ ἐ-
 πρῆκεν. ὃν ἀμφιασφιδίῳ
 μὲν τὸ κοῦδον τὸς πατρὸς
 πωρὲν λάβειν, καὶ ταφλέγει
 τοὺς τε παῖδας, οὗς εἰχεν ὅς
 15 ἰάσωνος μὲν μύθον, καὶ φάρ-
 μακον, ἀπὸ κτείνε. καὶ λαβού-
 ρα παρὰ ἡλίου ἄρμα πῆν-
 νων δρακόντων, ἑδί τούτου
 φάροντα τὸν παῖδα νη-
 20 πίοισ' ἐπὶ ὄντας, καὶ τέλιπας
 ἰκίτας καὶ δίξασα ἑδί τὸν
 βωμὸν τῆς Ἥρας τ' ἀκραίας.
 κωρὶνδιοι δὲ, αὐτὸν αἰάσθη-
 σαντες κατεκράματόν τιν.
 25 μύθηα δὲ, ἦκεν εἰς ἀθήνας.
 καὶ κεί γαμνθεῖα αἰγεί, παῖ-
 δα γλινὰ μῦθον. ἑδί του-

ni despondisset. eam dimissa
 Medea, in matrimonium dux-
 xit. Tu illa, quos Iason Deos
 iurasset, obtristata, ingratisque
 illius in ipsam animum, sub-
 inde detestata, uxori quidem
 pepulum uenenis infectum mi-
 sit, quem simulacra illa sibi ma-
 duit, cum adiutore parte uis-
 lido igne correpta conflagra-
 uit. Medea insuper quos,
 ex Iasone filios habebat,
 Mermecum nempe, ad Phes-
 retem trucidauit, et sumptam
 ab sole alatorum draconum
 currum conscendit, in eoq;
 profugit Athenas, qua in fu-
 ga, ut quidam ferunt, filios
 infantes adhuc, supplices au-
 te Acræe Iunonis arā cōste-
 tutos omisit: quos surgere in-
 fos Corinthijs multis vulneri-
 bus contrucidarunt. At Me-
 dea, quæ conuolauat Athenas,
 mox ibi Aegæo nupta filium,
 cui Medo nomen fuit, gignit.
 Postea uero, cum Theseo cō-
 parasset infidias, Athenis in

APOLLODORI

fugam acta cum Medo filio
eiecitur. qui magnum apud
barbaros imperium consecus
tus, subiectam sibi provinciam
am universam Mediam voca
ri voluit: & bellum contra
Indos inferens vitam cum
morte commutavit. Sed Mez
dea nulli suorum agnita ad
Colchos remeavit, quae cum
Aeternum patrem Persei fraz
eris dolo ab regia sede eieci
tum invenisset, illi regnum
occupetavit.

λαύοντα δ' ἔσθον διπλά.
φυγὰς δ' ἀθίωσεν μετὰ τῷ
παιδὶ ἐκβάλλειται· ἀλλ' οὐ
τοῦ μὲν πολλὰν κρατύνει
βαρβαράν, τὴν ὑφ' αὐτὸν
χώραν ἀπασιν μηδίας ἐπι
λεῖσι. καὶ στρατοῦ μὲν οὐδ'
ἰνδοὺς ἀπιδανει· μή τις δὲ
εἰς κόλχιν ἔλθω ἄγχι
τος. καὶ κατακρούει αἰόιο
τὴν ὑπὸ τῷ ἀδελφεῷ τῷ
τοῦ ἑκασιλείου ἐσθονμέτον.
κτείναντα ἔστην, τῷ πατρὶ
τὴν βασιλείαν ἐπέστησεν.

ΑΡΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, Βιβλίον, β'.

AROLLODORI ATHENIENSIS
GRAMMATICI BIBLIOTHECES

SIVE DE DEOR. ORIGINE.

LIBER II.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ε ΠΕΙΔΗ δὲ τὸ τοῦ
Δευκαλίωνος διεξελθὼν
λύθαρτον γένος, ἐχρημίσας
λίθωριν τὸ ἰνάχου. Ωκεα-
νοῦ, ἣ τῆς οὐχίας γίνεται καὶ
ἰνάχος. ἀφ' οὗ ποταμὸς εἰ-
σέρχει ἰνάχος καλεῖται. ὅ-
θεν τοῦ, καὶ μελίσσης τῆς Ωκεα-
νοῦ, φορωνίδης, καὶ αἰγια-
λοῦ καὶ αἰγιά-
λῳς μετὰ τῇ ἀπαίδος ἀρχῇ
νότος, ἡ χώρα ἀπὸ αἰγιά-
λει καλεῖται. φορωνίδης δὲ
ἀπαίδος τ' ὕδρον πελοπον-
νήσου περὶ τοῦ πελοποννήσου, ἐν
τῇ λαοδίκῃς νυμφὸς διωκε

QUONIAM vero
Deucalionis genus,
ac sobolem enarra-
mus, Inachus deinceps explic-
mus. Inachus igitur ex Ocea-
no, et Telbye procreatur, à
quo Inachus Argiuorum flus
men nominatus est. Huius, et
Melissæ Oceani filiae Phoro-
neus, ac Aegialeus filij fue-
runt. Aegialeus tamen si mel-
la de se ple relieta sit extin-
ctus, Aegialeum tamen ab eo,
cui præfuerat regioni, dictū
fuisse terrā legimus. Aequi
Phoroneus terræ, cui postea

APOLLODORI

nomen fuit Pelopōnesō, totius
 unperio potitus, ex Laodice
 nympha, Apin, et Nioben p=
 creavit. Apis itaq; cōmutato
 in domnādi libidinē regno,
 ui cuncta gerens ac planē ty
 rannica manu administrans
 Peloponnesum Apiā suo de
 nomine uocari iussit. Is demū
 Thelxionis, ac Telchinis in=
 fidis proditus sine liberis ex
 cessit e vita, et relatus inter
 deos: Sarapis appellatus est.
 De Niobe autē, & Ioue, quā
 primam mortaliū Iupiter ini
 uit, Argus natus est. Sed As
 cysilai testimonio Pelasgus is
 dicebatur, a quo Peloponne
 sō Pelasgia nomē fuit imposi
 tum: At Hesiodus Pelasgū
 fuisse indigenam refert. Sed
 hac de re nos alibi rursus di
 scuti sumus. Argus itaq; si=
 mulac a Phoroneo regnū ac
 cepit, Pelopōnesum a se Ar=
 gos dici imperavit: qui postea
 de uxore Euadne Strymo
 ni, & Nezrē filia, Iasum,

σδύων, Απιν, καὶ Νιόβην
 ἐγέννησεν. Απὶς μὲν οὖν εἰς
 τυραννίδα τῷ ἑαυτοῦ μᾶλλον
 σπῆρας δύναιμιν. καὶ εἰς αἰὼς
 ὦν τόρρανος, ὀνομάσας ἅφ'
 ἑαυτοῦ τῷ Πελοπόννησος
 ἀπῖαν, ὑπὸ Θελξίονος, καὶ
 Τελχίνος ἐπιβούλου θείας,
 ἅπαις ἀπῖδαντε. καὶ νομ
 θείας θεός, ἐκλήθη Σάραπις. 10
 Νιόβης δὲ, καὶ Διός, ἡ πρῶ
 τη γυναικὶ Ζεύς θνητῇ ἐμί
 γη. παῖς ἄργος ἐγένετο. ὅς
 δὲ Ἀκουσίλαος φησὶ, καὶ Πε
 λασγός, ἀφ' οὗ κληθεῖσθαι 15
 τὸν τῷ Πελοπόννησος οἰ
 κοῦντας πελασγούς. ἡσιόδοτος
 δὲ, ὅτι πελασγὸν αὐτὸ χθονα
 φησὶν εἶναι. ἀλλὰ ποῦ μὲν
 τούτου πάλιν δρῶντες. 20
 25 δὲ λαβὼν παρὰ Φορῶ
 νέως τῷ βασιλείᾳ, ἀφ' ἑαυ
 τοῦ τῷ Πελοπόννησος ἐκάλε
 σεν ἄργος. καὶ γάμος δυνά
 σθην τῷ Στρυμόνος, καὶ Νεαί
 ρας ἐτέκνωσεν Ἰάσον, Πεί
 ραν θοῖ, ἐπίδαυρον, Κεία-

5 σοι. ὃς καὶ τὴν βασιλείαν
 παρέλαβεν. ὃς ἰάσων δὲ,
 ἀγῖνος γίγεται. οὗτου δὲ
 ἀγῖος ὁ πατόπῃς λεγόμε-
 5 νος. εἶχε δὲ οὗτος ὀφθαλ-
 μούς μὲν εἰ παντὶ τῷ σώμα-
 τι. ὑποβάλλων δὲ, δυνά-
 μεϊ ἢ μὲν τὴν ἀρετὴν. λυ-
 μαινόμενον ταῦτον αἰετῶν.
 10 τὴν τούτου δορὰ ἡμῶσι σα-
 το. Σάτυρον δὲ τῶν ἀρκέ-
 δας ἀδικῶντα, καὶ ἀφαι-
 ρούμενον τὰ βοσκήματα, ὑ-
 ποστὰς ἀπὸ κτείνει. λέγεται
 15 δὲ καὶ τὴν τερτάρου, καὶ
 γῆς ἐχθρὸν, ἢ τῶν παλίν-
 τας σκυρπάσαι, ἐπιτηρή-
 σαι κοιμωμένον ἀπὸ κτείνειν.
 ὃς ἐδίκυν δὲ, καὶ τὸν ἄπι-
 20 δος φόνον, τῶν αἰτίου ἀχο-
 κτείναν. ἄρτου δὲ, ἡ ἰσμέ-
 νης τῆς ἀσωποῦ παῖς ἰάος,
 οὗ φασὶν ἰὼ γενέσθαι. καὶ
 25 στωρ δὲ ὁ συγγράψας τὰ
 χρονικά ἀγνοήματα, καὶ
 πολλοὶ τῆς τραγικῶν, ἰνά-
 χου τὴν ἰὼ λέγουσιν. Ησίο-

Piranthū, Epidaurū, et Cria-
 sum genuit, qui postea regno
 successit. Ex Iaso aut nascitur
 Agenor, ex quo Argus
 Tanopie ortus est: hunc toto
 corpore oculatum fuisse legis-
 mus. Hic et uiribus prestans
 sublato, q Arcadiā deuas-
 tat, tauro, eius sese corio cir-
 cumtexit. Adhuc Satyrum:
 qui Arcadibus vim inferes-
 bat, eorumque pecora abige-
 bat, fortiter pugnans interfe-
 cit. quinetiam Echidnam,
 quam Tartari, ac Terræ fi-
 liam dicunt, quæ viatores cor-
 ripiebat, dormientem nactus
 iterimit, idēque sublati eas-
 dis auctoribus, Apidis interia-
 tum ultus est. Argi uero, et
 Ismenes Asopi filius Iasus et
 filius: ex quo Ionem ortam
 esse tradunt. At Castor, qui
 de temporum ignorance cō-
 scripsit: necnon complures
 tragediarum scriptores, Ionem
 Inachi filiam esse perhibent.
 Hesiodus, et Acusis

APOLLODORI

laus eam Pirenis filiam esse .
narrant, quam Iunonis sacer
dotio decoratam Iupiter ui-
tavit , à quo cum uiolatam
fuisse puellam hanc Iuno cō-
perisset, in buculam candidā
transformauit, cum qua Iupi-
ter se contubuisse abiurauit .
quare Hesiodus inquit, amā-
tium, iusturandum irritum es-
se, neq. ad deorum irā quic-
quam pertinere . Iuno inter-
rim vaccam ab Ioue depopos-
cit, acceptāq. Argo Pano-
pæ custodiendam dedit. Hæc
autem Asclepiades Arestas-
tis, Pherecydes uero Inacbi ,
fatus Cercops Argi, & Isme-
nes, quæ Asopi fuit, filiā scri-
bunt sed Acusilaus è Pirene,
et dictum antea fuit , ortam
esse refert. Hic eam ad ole-
am , quæ in Mycenæo luo-
co erat, alligabat Cum uero Iu-
piter eam Mercurio , ut sur-
sum abduceret, iherasset, idq.
ab Hierace detectum fuisset,
neq. cæleri amplius posset :

δος δὲ, καὶ Ἀκουσίλαος Πη-
ρῆτος αὐτὴν φασὶν εἶναι . τὰ
τῷ Ἰδρασίῳ τῆς Ἑρᾶς ἔ-
χουσιν, ἕως ἑφθείρε· φα-
ραθεὶς ὑφ' ἥρας τῆς μελὶ κέ-
ρης ἀφ' Ἀμύλου εἰς βοῦν με-
μύρωσε Λαοκλή· αὐτὸν δὲ
ἀπὸ μύρωτος μὴ σιωλθεῖν·
διόφισιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπι-
παύσθαι τὸν ἀπὸ τῆς θεοῦ, ο
ὅργανον γινώσκοντα ὁρῶντα
καθ' ὅπως . Ἡρα δὲ αὐτὴν
σαμῶν παρὰ δὸς τῷ βοῦν,
φύλακτα αὐτῆς κατέστηκεν
ἄρῃον τὸν πατὴρ Πῆλιν, ὃν ἀ-
σκλαπιάδης μὲν, ἀγέτορος
λέγει υἱόν, Φαεικῶν δὲ, Ἰνα-
χου Κέρκων δὲ, ἄρῃον, καὶ
Ἰσμήνης τῆς ἀσωποῦ θυγα-
τρός . ἀκουσίλαος δὲ ἐκ γένους
Πηλῶν αὐτὸν λέγει· οὐ-
τος ἐκ τῆς λαοκῆς ἐδύσμενος
αὐτὴν· ἥ τις ἐν τῷ μυκηναίῳ
ὑπάρχει ἄλσει . διὸς δὲ ἐ-
πιτάξας ὁρμῇ κλέψαι
τὸν βοῦν μεμύρωτος Ἰδρα-
κος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἔδου-
νατο,

ναρ, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτει-
 νε τὸν ἄρχον. ὃ δ' αὖ ἀρχι-
 φόντης ἐκλήθη. ἥ ῥα δὲ τῇ
 5 βοῖ οἷστρον ἐμβάλλει. ἡ δὲ,
 πρῶτον ἦκεν εἰς δ' ἄνω ἐ-
 κείνης ἰόνιον κολυμπηθεῖ-
 τα. ἐπειτα δ' ἔξ τῆς ἰλλυ-
 εῖδος πορὺ θείει, καὶ τοῖς
 αἵμον ἑσπέρβαλον, διέ-
 10 βη τὸν τόπε μὲν, καλούμε-
 νον πῆρον θράκιον. νῦν δὲ
 ἀπ' ἐκείνης βόσπορον. ἐπελ-
 θούσα δὲ εἰς σκυθίαν, καὶ
 τὴν κεμμερίδα γῆν πολ-
 15 λὴν χέρσον πλάσσει, καὶ
 πολλὰ δακρυξάμεν
 δάλασσαν δ' ὀρώπης τε, καὶ
 αἰσίας, πλεονταῖον ἦκεν εἰς
 αἴγυπτον. ὃ που τὴν αἰ-
 20 χαίαν μορφῇ ἀχλαβοῦ-
 σα, γληνὰ πρὸ τῷ νεῖλω πο-
 ταμῷ ἐπαφον παῖδα. τῇ
 τὸν δὲ ἥ ῥα δ' ἵταμ κούρη-
 των ἀφανῆ ποιῆσαι. οἱ δὲ,
 25 ἡφάνισαν αὐτὸν, καὶ ξυῖς
 μὲν, αἰδομένως κτείνει κού-
 ρητας. ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν ᾗ

tim abduceret, imperasset,
 idq; ab Hierace detectum
 fuisset, neq; celeri amplius
 posset: lapide percussum Ar-
 gum peremit. Hinc itaq; Mer-
 curius Argiphōtēs cognomē-
 tum accepit. Iuno demum bo-
 vem cestro concitavit. Quae
 facto ea prima in sinū ab Il-
 lonium appellatum penetra-
 vit, Mox per Illyridem pro-
 gressa Haemum transcendit,
 ac per ea tempora traiectum
 Thracium nominatum, ab il-
 la deinde Bosporum dictum,
 tranavit. Inde, cum in Scy-
 thiam penetrasset, & cim-
 meriam terrā, cumq; per cō-
 tinentis multum, decrasset,
 multaq; Europæ maria, atq;
 Asiae plura tranasset, in Ae-
 gyptum tandem pervenit: ubi
 pristina forma recepta ad
 Nili fluentia Epaphum repe-
 rit. Hunc Iuno, Curetes ut
 alicubi puerum occulerent,
 precibus impetrauit. Quod fa-
 ctum ubi Iupiter rescivit, Cu-

retas occidit. Iò interim ad filium, sese uestigandum accingit. Quæ cum Syriam prope uniuersam peruagata esset, Quòd illic Bybliorum regis uxor filium educari significabatur, et tandem Epapho inuenio in Ægyptum reuocauit; ac Telegono, qui tunc Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin uocarunt Ægyptij, statuam collocauit. Et Ionem quoque Isidem appellarunt. Epaphus autem Ægyptijs imperas Memphin Nili filiam sibi coniugauit: de qua uxoris nomine conditam urbem, Memphim nominauit, ex eaque Libyam filiam procreauit, à qua et pars una terrarum Libya uocitata est. Cæterum ex Libya, Nepetunóque gemini Agenor, ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicem profectus, et inibi regni sedē constituti: ubi: et magne sobolis auctor

παῖδες ἐξ ἄπειρ. πλαιωμένη δὲ καὶ ταὶ συρίαι ἀπαγον, ἐκεῖ δ' ἐμνηύθη ἡ ευβλίω βασιλῆως γυνὴ ἐπιθίνει τὸ υἱόν. καὶ τὸ ἐπαφον ὀνομάσκει, εἰς αἰγυπτιον ἐλθούσα ἐγαμιάθη Τηλεγόνοιο τῷ βασιλεύοντι τότε αἰγυπτίῳ. ἰσχυρὰ το δὲ ἄγαλμα δῆμιος, ἢ ἐκάλεισαν ἴσιν αἰγυπτιοί, καὶ τὴν ἰῶ, ἴσιν ὁμοίως προσηγόρευσας. ἑπαφος δὲ βασιλεύων αἰγυπτίῳ, γαμειμένῳ τὴν νεῖλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ τῆς κτίζει μέμνη πόλιν. καὶ πεντοὶ θυγατράς. λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα λιβύη ἐκλήθη. λιβύης δὲ, καὶ ποσειδῶνες, γίνονται παῖδες δίδυμοι ἀγάνωρ. καὶ βῆλος. ἀγάνωρ μὲν οὗτος εἰς φοινίκην ἀπαλλαγεὶς ἐβασίλευσε. καὶ κεῖ τῆς μεγάλης εἰς ἡλίου γλυκείας. ὁ δὲ βῆλος ἐκ τῆς μεγάλης γλυκείας. βῆλος δὲ ὁ αὐτὸς

5 ναὸς εἰς αἰγυπῖον, βασιλεύει
 μελὶ αἰγυπίου. γαμὲι δὲ αἰγυ-
 χινόω τὴν νείλου θυγατέ-
 ρα, καὶ αὐτῇ γίνονται παῖ-
 10 δες δίδυμοι. αἰγυπῖος, καὶ
 Δαναὸς, ὡς δὲ φησὶν Ὀβελί-
 δης, καὶ κηφύς, καὶ Φινός
 προσέτι. Δαναὸν μελὶ οὐ-
 βῦλος εἰς λιβύην κατ' ἔκ-
 15 σεν. αἰγυπῖον δὲ εἰς Ἀρα-
 βίαν. ὅς καὶ κατασκευά-
 σμενος τὴν μελαμπόδων χώ-
 ραν ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν
 αἰγυπῖον. Γίνονται δὲ ἐκ
 20 πολλῶν γυναικῶν, αἰγυ-
 πῖον μελὶ παῖδες πεντήκον-
 τα θυγατέρων δὲ Δαναῶν
 πεντήκοντα. σατυράωντων
 δὲ πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν
 25 πατρὸς τῆς ἀρχῆς, ὕδατον δε-
 ναὸς οὗτος αἰγυπίου παῖδας
 πολλὰ ἐκὼς ὅ δυνάει, ὅθεν τὸ
 αὐτῶν θυγατέρων ἀνείλε, δε-
 δοικῶς, καὶ οὗτοι καὶ ἐκ χρυ-
 30 σμοῦ, ὅτι φοιδοῦνται ὑπὸ
 εὐδὸς αὐτῶν, καὶ ποσειδῶντος αἶθ-
 ρας αὐτῶν, καὶ πρῶτος κα-

extitit : quare de eo in prae-
 sentia dicere supersedebimus.
 At Belus, quod ex Aegypto
 minime discessisset : Aegypti
 regnum cōsequitur : atq; An-
 cchinoen Nili filiā duxit uxo-
 rem, de qua sibi filios gemi-
 nos procreavit. Aegypti nēs
 re, ac Danaum, sed et Euri-
 pidis testimonio Cepheum,
 Phineumq; etiā liberos ha-
 buit. Igitur Danaū. Belus ad
 Libyam incolendam, Aegypti-
 umq; , et Arabiam habita-
 tandam misit. Qui, cum deuas-
 flasset Melampodium terram,
 eam Aegypti nomine appella-
 ri de seipso uoluit. Porro et
 Aegypto e pluribus coniugi-
 bus filij mares quinquaginta
 gignuntur. At fratri Danao
 filiae totidem. qui cum de
 regno inter se contenderent;
 Danaus Aegypti filios prae-
 ter unum, aut alterum filiarū
 suarum opera necavit, nam
 ex araculo eadem sibi ab eo-
 rum uno immittente accepit
 f ij

rat, metū perculsus Minervae
 cōsilio nauim nominatam ab
 eo de filiarum suarū numero
 πεντηκόντορον quasi dixeris
 quinquagintireme primus su-
 brefecit, in qua filias ippositis
 aufugit. Inde in Rhodū appel-
 lens Minervae Lindiae statuā
 dedicauit. Hinc ei Argos se
 contulit: Hunc Helanor, qui
 cum Argis regnabat (& ipse
 eius regionis potitus suo ipse
 us noīe incolae Danaos appel-
 lanit) q̄ ea regio aquarū cas-
 titate laboraret, Argiuorū re-
 gno praefecit. Qm̄ Neptunus
 iratus Inacho fontes siccauerat,
 quāobrem Minervae ter-
 rā eē testatus: ē filias interim
 aquarū emisit, harū una As-
 tymone aquam disgregēs, telū
 in ceruum iacit, ac Satyrum
 dormitantē offendit: quare il-
 le somno exprofectus puellae
 inēudae miro desiderio capi-
 tur. At Neptuni suu puētū Sa-
 tyrus se dedit in fugā. Amy-
 mone autem cū illo cōcubuit,

ποσθύασε, τὴν κλυθεΐσας
 ὡς ἀπὸ τῆ ἀεὶδμῦ τῇ θυγα-
 τέρῳ αὐτῇ πεντηκόντορον,
 εἰ ἢ τὰς κόρας εἰδίμλιος ἔ-
 φυγε. προσάγων δὲ ἐρόσῳ τὴν
 τῆς λινδίας ἀθηνᾶς ἄγαλ-
 μα ἱερύσατο. εἰπεῖν δὲ
 ἦ καὶ εἰς ἄργος, καὶ τὴν βα-
 σιλίαν αὐτῇ παραδίδωσι
 ἐλάνωρ, ὁ, τότε βασιλεύων
 (αὐτὸς δὲ κρατῖσας τῆς χώ-
 ρας ἀφ' ἑαυτῆς οὐκ εἰσικον-
 τας δαυαοὺς ὠνόμασε,) ἀνύσθου δὲ τῆς χώρας ὑπὲρ
 χούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πη-
 γὰς ὄξυραν. ποσειδῶν μνη-
 νίων ἰνέχων, διότι τὴν χώ-
 ραν ἀθηνᾶς, ἐμαρτύρουν
 εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑ-
 δρούμελίας ἐπέμψεν. μία 20
 δὲ αὐτῆς ἀμυμώνη ξητοῦ
 & ὕδωρ, ἐπὶ δὲ βέλος ἡδὲ
 ἔλαφον, καὶ κοιμωμένου
 & τύρου τυγχάνει, καὶ κεί-
 νος ποσειδῶντος, ἐπεθύμει 25
 συγχεῖσθαι. ποσειδῶντος
 δὲ ἡδὲ φασκίτος, ὁ & τυρος

μελὶ ἔφυγεν. αἰμυμώνῃ δὲ,
 τούτῳ τιωδινάζεται. καὶ
 αὐτῇ ποσειδῶν τὰς εἰς λίρ
 νηπιγὰς ἐμάνυσεν. οἱ δὲ, κε
 5 γύπῃον. καὶ δὲς ἐλθόντες
 εἰς ἄρτος, τῆστέ ἔχραον
 πᾶσι καὶ πῆρεσσι, καὶ
 τὰς θυγατέρας αὐτῶν γα-
 μεῖν ἡξίωσαν. δαναὸς δὲ, ἄ-
 10 μα μελὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τοῖς
 ἐπαγγίλμασιν, ἅμα δὲ καὶ
 μνηστικῶν πρὸς φυγὰς,
 ὁμολογεῖ τὸν γάμον, καὶ
 δεκλίνει τὰς κῆρας. ὡς δὲ
 15 μνήσκει μελὶ οὐκ, πῶς περ
 βυτῶν, ὁρᾷ Λυγεί,
 καὶ γοργόφονον πρῶτον.
 οὐτοὶ δὲ ἐκ βασιλίδος γενοί-
 κος ἀρχὴ τῆς ἐγγόνεσσαν
 20 αἰγιόγῃ. τῆς δὲ Λοιπῶν
 ἔλαχον, βούσυνες μελὶ, καὶ
 ἐκ ἐλάδος, καὶ λυγός, καὶ
 δαίφρον, τὰς δαναῶν γυν-
 νηδεῖας ὁρᾷ ἀρῶν. αὐτὸ
 25 μάτην αἰμυμώνῃ. ἀφ' αὐτῶν,
 σκαῖον. αὐτὰ δὲ ἐκ βασι-
 λίδος ἐγένοντο δαναῶν. ἐν

eiq; Neptunus Lerneos fon-
 tes indicavit. Porro Ægyp-
 ti filij Argos profecti ut mu-
 tuam inter se similitudinem com-
 pescerent; se se cohortantur,
 et Danaï filias sibi in matri-
 monium dari obsecrant. Tum
 Danaus, simul, quod parum
 crederet eorum pollicitationi-
 bus, simul quod fugæ, exiliq;
 sui reminisceretur iniuriæ,
 nuptias paucis sortito puellas
 distribuere cepit. Hypermine-
 stram igitur natarum maxie-
 mam Lynceo, et Gorgopho-
 nem Proteo selegit. Hos enim
 coniuge Regina Argypbia
 Ægyptus extulerat. Inde
 suam quisq; sortiti sunt.
 Busiris quidem, et Encela-
 dus. Lycusque, ac Daïs-
 phron, Automaten, Amyx-
 monem, Agæon, Scæam
 Danao ex Europa Regia
 matrona satus ducunt. At
 ex Elephantide oria suc-
 runt, Gorgophene, atq; Hy-
 permestra, sed Lynceus Cas-

APOLLODORI

Lycem sortitus est. At Ister scripsit Hippodamiā Chalcodon, Rhodiam Agenor. Cleopatram, Asteriam Chætus* Hippodamiam Diacorystes, Alcis Glaucen, Alcmænon Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Iphimædusam Euchenor, Rhoden Hippolytus, Hi decem ex Arabia uxore geniti sunt. Sed puellæ ex Hamadryadibus Nymphis, Aliæ ex Atlantea, aliæ ex Phæbe nate sunt, Agaptolemono Pirene, Cercestis Dorioni, Eurydamanti Phæte, Ægio Mnestra, Eubippe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelō obtulerunt. Hi septem è Phæmiffa coniuge orti sunt, at puellæ, quæ Eubipides erant, quod cognominerent effent Mæphidi band quaquam sortito inter se copulari noluerūt. Nam ex Tyria nati matre Clitus, Cliten, Sibenelus, Sibenelen, Chrysipus, Chrysippen duxit. Aliq

δὲ ἑλεφαντίδος, περσφόντ, καὶ ἰσθμίωνος. λυγκῶς δὲ καὶ καλύκω ἑλαχεν. Ἴστρος δὲ, Ἰπποδάμειαις. Χαλκιδῶν, ῥοδίαι, ἀγάνωρ, κλειοπαΐσαν, Χαίτος Ασδρία, Διοκορύτης Ἰπποδάμειαις. Ἀλκίς Γλαύκην, Ἀλκμίναν Ἰππομέδουσαν, Ἰπποδῆος, Γόργην. Εὐχῆ-10 νωρ, Ἰφίμέδουσαν. Ἰππολύδος, Ρόδην. οὐτοὶ μὲν οἱ δέκα ὃς ἀρεβίας γυναικός. αἱ δὲ παρδῆνοι, ὃς ἀμασριάδων νυμφῶν. αἱ μὲν, ἀτλαίς, τείης. αἱ δὲ, ἐκφοίβης. ἀγαπτόλεμος δὲ, ἑλαχε Φειγίτην. Κόρκησις δὲ, δῶριον. Εὐρυδάμας φάρτην. Αἴ-20 γιος, μινύσαις ἀργίος, αὐτοπην. Ἀρχέλαος Ἀνεξιγίν. Μείαχος, Νηλαί. οἱ ἐπὶ αὐτῶν φοινίκης γυναικός. αἱ δὲ παρδῆνοι, αἰθιοπίδος. αἰκλῶς γὰρ τὴν δὲ ἑλαχον διόμαν. 25 μέντοι τὰς μίμωχας, διέκτυβαν. κλαίτος κλαίτην.

Θείλος θείλῳ. χύσιπ-
 πος χυσιππῳ. οἱ δὲ ἐκ κα-
 λιαίδης, καὶ νηίδης νύμφης
 παῖδες δώδεκα, ἐκκληρώσαν-
 5 το, παρὰ τῆς ἐκ πολυξοῦς
 Ναίδος. ὅσων δὲ οἰμὴ παῖ-
 δες, Εὐρύλοχος, Φαίτης, Πε-
 ρισφίης, Ἰρμος, Δρύαος, πο-
 ταμῶν, Κισσῶς, Λίξος, Ἰμ-
 10 βρος, Βρόμιος, πολύκτωρ,
 Χρόνιος. αἱ δὲ κόραι νύμ-
 φης. Αὐτομόν, Διαιώ, Ἥλέ-
 κτα, Κλεοπάτρα, Διευδίκη,
 Γλαυκίππη, αἰθυλῆα, καὶ
 15 σόφρη, Δίππη, Ὀρατώ, Σύ-
 γνη, καὶ Ἐρύνη. οἱ δὲ, γορ-
 γόνων αἰγίπῳ γένετ' αἰετοί,
 ἐκκληρώσαντο παρὰ τῆς ἐκ-
 πιδείας. καὶ λαγχάνει,
 20 Περὶφασ μῦν, Ἀκταΐην. οἰ-
 νούς ποδάρκην. αἰγυπῖος,
 διαξίωπιν. μετ' αὐτὴν δὲ,
 αἰδύτῳ. Λάμπρος ὠκυπέ-
 τιν. πυλαργῆν, Ἰδμῶν. ὅκ-
 25 τῶ δὲ εἰσὶ νῶτα τοῖς Ἰδμῶν,
 Ἰπποδίκῳ. Δαίφραν, αἰ-
 διαίτην. αὐτοὶ δὲ ἐκμη-

ex Caliande, & Naide nym-
 pha, præter eos, qui Polyxo-
 nis Naidis erant duodecim
 filij procreati sunt, sortito
 matrimonium contraxerunt.
 Quorum hæc sunt nomina,
 Eurylochus, Phantes Peris-
 phenes, Hermus, Dryas. Po-
 tamō, Cissus, Lixus, Imbrus
 Bromius, Polyctor, Chthoniz-
 us. Hæ vero sunt ex Nym-
 pha natæ Autonoe. Theano,
 Electra, Cleopatra, Eurydi-
 ce, Glaucippe, Anthelæa
 Cleodora, Euippe, Erato,
 Stygne, Bryce. qui de Gorgo-
 nibus Egypto nati sunt, eas,
 quæ de Pieria genitæ fuerūt,
 sortiti duxerūt. Nā Periphan-
 ti obtigit Attea, Oeneo Por-
 darce, Egypto Dioxippe
 Megacli, Adyte, Ocyptæ Lā-
 rō, Pylarge Idmoni. Oſto au-
 tē nouissimi sunt, Idas, qui
 Hippodicen Daiphron, qui
 Adiantem duxit ex Herse
 matre natas, Pandion, qui
 Callidicen, Ardelus, qui
 f iij

Oemen, Hyperbius, qui Celeno, Hippocorystes, qui Hyperippen sibi coniugarunt. Hi ex Hephaestine oriuntur: at Puellae matre Crinone fuerunt. Post, ubi suā quisq; sortitus, coniugē duxerūt, acceptos in cōiuiū cūctos Danaī filiae datis à patre pugionib. sōno sepultos, suū quaeq; spōsōs occidunt, una tñmō excepta Hypmnestra, haec. n. sola Lynceum, quod eius virginitatem abstinisset, incolumem asservauit. Quāobrem hāc Danaus coniectā in uinculis custodiri iubet. Reliquae Danaī filiae praefecta sponsorū capita in Lerna defoderūt, corpora uero aī urbē deplorata sepelienda curauerūt. Has aut Minerva, Mercuriusq; Iouis impio expiarunt. Demū postea Danaus Hypmnestrā Lynceo in matrimonium copulauit, ceteras in gymniciū certamē pductas uictoribus hōdas dedit. Amymone Neptuni semine

πρὸς ἐχλόντο. Ερση, Παιδων, χαλιδίκην. ἄρθελος, υἱὸς. ὑπερβίος, καλεῖται. Ἰπποκόρυπτος, ὑπερίππῳ. οὐ τοι ἐξ Ἡφαίστου. αἱ δὲ ἐκ κεινούς. ὡς δὲ ἐκλυθῶσαντο τῶν γάμοις, ἐστίασεν ἐγχειρίδια διαδίδωσι ταῖς θυγατέραςιν. αἱ δὲ κοιμησάμεναι τῶν νυμφῶν ἀπέκτειναν, πάλιν ὑπερμνήσαντο. αὐτῇ δὲ Λυγκείᾳ διεσωσέτην Δείον αὐτῷ φυλάσσειν. διὸ κατείρετο αὐτῷ Δαναός, ἐφρουρεῖ. αἱ δὲ ἄλλαι τῆς μὲν Δαναοῦ θυγατέρας τὰς μὲν κεφαλὰς τῆς νυμφῶν ἐν τῇ λόρῃ κατέρριψαν, τὰ δὲ σώματα, περὶ τῆς πόλεως ἐκένδον. καὶ αὐταῖς ἐκείνηται ἀβλυᾶται, καὶ ὁρμῆς διὸς καλῶσαντο. Δαναός δὲ ὕδρον ὑπερμνήσαντο Λυγκεῖ σιωφῆσαι. ταῖς δὲ λοιπῇς θυγατέραςιν εἰς γυμνικὸν αἰῶνα

ὧς νικῶσιν ἐδῶκεν . ἄμυ
 μώνη δ' ἐκποσειδῶνιος ἐ-
 γλίνησε Ναυπλίου , οὗτος
 μακρόβιος γλιόμβιος, πλέ-
 5 ων τῷ θαλάσσῃ, πῆς ἐμπί-
 πτοιῖν ἢ θανάτῳ ἐδύτο
 ρει . σωέβη οὖν καὶ αὐτὸν
 πελοῦτῃσαι ἐκαίω τῷ θα-
 νάτῳ, ὥ περ ἄλλων πελο-
 10 τῃσαι ἐδύτο ὅρφ . πρὶν
 δ' ἐπελοῦτῃσαι ἐγμῶν , ὡς
 μὲν οἱ τραγικὸι λέγουσι, Κλυ-
 μῆνην τῷ καὶ Στρώως . ὡς δ' οἱ
 15 ἑστὶ νόσοις χεῖρας, Φιλύ-
 ραν . ὡς δ' ἐκρῶν ἡσιόνω .
 καὶ ἐγλίνησε παλαμήδῳ,
 οἵαντα ναυσιμέδοντα . Λυγ-
 κὸς δ' ἐμὲ δαναὸν ἄρξας
 δωκεσθίων , ὅς ἔπαρμνή-
 20 σεν τῇ παῖδι δακρυῖν
 τα . τούτου δ' ἐκ γάλακτος
 τῆς μαρτινίας, δίδυμοι παῖ-
 δες ἐγλόντο, ἀκείσιος, καὶ
 προῖος . οὗτοι καὶ κατὰ
 25 γαστρός μὲν ἐπὶ ὄντι ἐκασίαι
 ζοὶ περὶ ἀλλήλους . ὡς δ'
 αἰετράφισαν , πρὸς τῆς

prægnaus Nauplium peperit
 Hic quod longæuis esset, ma-
 re nauigans morientium ca-
 sum permolestè ferebat. Sed
 ei i; si tandem aliquando ob-
 yisse contigit, uel eo mortis ge-
 nere, quo alios defungi mæ-
 stissime conspiciebat. Verum
 antequàm e uita decessit, ut
 Tragicorum auctoritate com-
 probatur, Clymenem Cratei
 filiam sibi uxorem coniugari
 placuit. qui uero reditus con-
 scripsit, Philyran dixisse ait.
 Cercopis autè testimonio He-
 sionem cœpit. De qua Palaz-
 medem, Oeacem, Naufime-
 donicè gignit, Lynceus aut, qui
 post Danaum Argis domina-
 tus est, ex Hypermnestra q-
 dem, Abantem filium genuit
 ex quo & Ucalea coniuge
 Mantinei filia, gemini pro-
 creantur Acrisius, ac Proe-
 tus, qui cum in utero matris
 adhuc essent, inter se diffiden-
 re cœperunt . Vbi uero per
 etatē potuere de regno certa-

APOLLODORI

te non dubitarunt. Hiq; bellis
gerates primi Clypeos inue-
nerunt. Inde victor Acrisius
Proctum Argis exegit: qui
ad Iobatem in Lyciam perue-
nit, sed, ut alij produnt, ad
Amphianactem confugit, Cu-
ius etiam filiam ducit. Home-
rus autem Anteam dicit.
At si tragediarum scripto-
ribus fidem habemus, Sibeno-
beam. Hunc demum Socer
eum Lyciorum copijs redu-
xit, ac Tirynthem occupavit.
quam ipsius gratia Cyclopes
moenibus cinxerunt, atq; in
partem assumpti Argivam
terram propè uniuersam co-
luerunt. Sic Acrisius Argis
imperat: et Proctus Tiryn-
the. Adhuc Acrisius ex Eury-
dice Lacedæmonis filia Da-
nacum gignit. Proctus uero
Lysippe, Iphindemq; et Iphio-
massam, quæ cū adultæ iâ æta-
tis eēt; in infantiā cōciderūt.
quod, ut Hesiodus inquit, Diony-
sū ferias minime receperūt.

βασιλείας ἐπολέμου. καὶ
πολεμῶντες ὄρον ἀσπί-
δας πρῶτοι. καὶ κρατῖδας
ἀκείσας, προῖτον ἄρχεις ὅς
ελαύνει, ὃ δ' ἔκιν εἰς Λυκίαν
πρὸς ἰοβάτην. ὡς δὲ πινού-
φασι, πρὸς ἀμφικύνακτα. καὶ
γαμῇ τῇ τοῦτου θυγατέ-
ρα. ὡς μὲν Ὀμηρος ἀντεῖα.
ὡς δὲ οἱ τραγικοὶ θενέβοια 10
κατὰγει δὲ αὐτὸν ὁ κυδιστὴς
μὲν δὲ στρατὸν Λυκίαν, καὶ κα-
ταλαμβάνει τῖρωθαι.
ταύτῃ αὐτῷ κυκλώπῳ
τειχίσκων. μερστάμνοις
δὲ, τῷ ἀργεῖα ἀπαύει, κα-
τῶκου. καὶ ἀκείσας μὲν
ἄρχεις βασιλεύει. προῖτος
δὲ τῖρωθαι. καὶ γίνεται
ἀκείσας μὲν ὅς ὀρυδῆς τῷ 20
λακκοδαίμονος, Δαιμόν. προ-
τῷ δὲ ἐκ θενέβοιας, Λυσίπ-
πῃ, καὶ Ἰφινόν. καὶ Ἰφια-
μασσι. αὐταὶ δὲ ὡς ἐπὶ λῆ-
θῃ, ἐμάνθῃ. ὡς μὲν ἡ- 30
σιόδος φησὶν, ὃ πταῖς διονύ-
σου πλετὰς οὐκ ἀπὸ δ' ἰοβ.

ὥς δὲ ἄκουσίλαος λέγει, διό
 π τὸ τῆς ἡρας ξόαιον ὄζου
 τέλιναι. χηρόμηναι δὲ ἐμ-
 μασις, ἐπὶ λαοὶ δὲ αὐτὰ τὴν
 5 αἰρεῖαν ἄπαρ. αὐτὸς δὲ
 τὴν ἀρχαῖαν, καὶ τὴν πε-
 λοπόννησον διελθοῦσαι με-
 τὰ ἀκοσμίασ' ἀπάσης, ὅλ-
 τῆς ὀρημίας ἐρόχαζον. Με-
 10 λάμποισ' δὲ ὁ Ἀμυθαῖος.
 καὶ εἰδὼς τῆς ἄβαστος.
 μαίτις ὦν, καὶ τὴν ὅλ-
 μακων, καὶ καὶ δαίμωνι δε-
 ραπείαν πρὸς τοὺς θυγατέρας,
 15 ὑποχρεῖται διραπύνηται
 παρ' ἑνὸς, εἰ λάβοιτο τὸ
 τεῖτον μέρος τῆς διωα-
 σίας. οὐκ ἐπεί ποῖος δὲ
 προῖτου διραπύνηται ὅς με-
 20 τοῖς τηλικούτοις, ἐπὶ μάλ-
 λον ἐμαίνοιτο αἱ παρ' ἑνὸς.
 καὶ περὶ π μὲν τὸν τὴν αἱ
 λοιπὰ γυναικας. καὶ ὅς
 αὐτὰι τὰς οἰκίας ἀχρῶν
 25 ποῦσαι, τὸν ἰσθμὸν ἀπὸ λ-
 λουον παῖδας, καὶ εἰς τὴν ὀρη-
 μίαν ἐφάπτον. περὶ αὐτοῦ

At Acusilai sententia; quòd
 Iunonis simulacrum nibili
 fecerunt; Sic itaq; furore per-
 cite per omnem argiuorum
 terram decerrabant. Inde ite-
 rum in Arcadiā, ac Pelopon-
 nesum reuersæ nullonon de-
 decore labefuſtate per deser-
 ta diſcurrebant. Metampus
 autem Amythaonis filius, &
 Idomenes, quæ fuit Abantis,
 uaticinandi cognitione inſti-
 gnis, et qui potionadi, expur-
 gandi; rationem primus in-
 uenerat, se uirginibus ſanita-
 tem reſtituturum pollicetur; ſi
 tertiam regni partem accipie-
 at. Proetus tanta mercede de-
 territus, filiarum curæ mini-
 me aſſentitur. Quocirca uir-
 gines longè maiori ueſania cō-
 citantur, immò uero etiam
 illarum ueluti contagione of-
 fen æ reliquæ mulieres cum
 uirginibus ſimul ſutere, et
 nim desertis proprijs ædibus
 in ſuos ipſarū filios de ſer-
 nichai, aut in deſerta ſeſe ſue-

gientes abdebāt. Cum uerō id
calamitatis genus in dies ma-
gis increfceret : postulātam
mercedem Proetus Melampo
di vlerō cōcessit. Tum ille eas
se curaturum esse promittit, si
regni tantumdem fratri suo
Bianti attribuat. Inter hæc
Proetus ueritas, ne, si filiarū
cura lōgius protrahatur, mer-
cedē ille peteret ampliorem .
Postulatis assensus filias Me-
lampodi curandas commisit .
quare Melāpus, adhibitis uas-
sidissimis adulescentibus eubi-
latū simul, & entheā quādā
choream imitatus de monti-
bus virgines ipsas in Sicyonē
ēst usq; infecutus . Has dum
persequeretur , Iphinoe natu-
maxima uicā cū morte cōmu-
tauit. Reliquæ uero repurga-
ta uesania resipuerūt; Harum
denū; Melāpodi unam, & Bi-
anti alteram Proetus in mas-
trimonū collocauit: neq; lons-
go post tpe Megapenthē filiū
genuit. Ceterū Belletrophōtes

σης δι' αὐτὴν πλεῖστον τῆς συμ-
φορᾶς, τὸν αἰτηθέντα μ-
δοῦς ὁ προῖτος εἰδίδου. ὁ δὲ
ὑπὶ γὰρ θοδραπύειν, ὅταν
ἔτθρον τοσούτου, τῆς γῆς ὁ
ἀδελφὸς αὐτῷ λάβη βίαις.
προῖτος δὲ ἀλαβηθεὶς, μὴ
βραδυνούσης τῆς θοδρα-
πύαις αἰτηθεὶν καὶ πλεῖστον,
θοδραπύειν σπεύχουσιν 10
τούτοις. Μελάμπος δὲ πα-
ραλαβὼν τὸν δωατωτὰ-
τος τῆς νεαλίων. μετ' ἄλλα
λαγμοῦ, καί πινος εἰδὶς χο-
ρείας ἐκ τῆς ὁρᾶν αὐτὰς, 15
εἰς σικυνῶνα σπευδίαξε. κα-
τὰ δὲ τὸν διαγμόν, ἡ πρεσ-
βυτὰ τῇ τῆς θυγατρὸς,
Ιφινόην μετήλαξε. ταῖς
δὲ λοιπαῖς τυχεύουσιν κα- 20
θαρμοῦ σπεύουσιν σπεύ-
ειν. καὶ ταύτας μὴ ἐξέδο-
το προῖτος μελάμπος, καὶ
βίαια πιν. πᾶσι δὲ ὅσους ἐ-
λύνθη Μεγαπένδω. 25
ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ Δ'
ὁ γλαυκὸν τῷ σιούφου, κτῆ

ναὸς ἀκουσίως ἀδελφὸν δη-
 λιάδην, ὡς δέ πινες φασι πε-
 ρῆνα. ἄλλοι δὲ ἀλκμυλῆν,
 εἰς ἄργος πρὸς περίτον ἐλ-
 θὼν καθάϊρεται. καὶ αὐ-
 τῇ γυνὴ δένεβοια, ἢ καὶ αὐ-
 τεῖα ὄρωτα ἴχει, καὶ περ-
 πύμπει λόγῳ πῶδ' ὅτι σιω-
 σίας. τῇ δὲ, ἀπ' ηὐρυμλῆς,
 10 ολίγει πρὸς περίτον, ὃ πβελ-
 λοροφόντης αὐτῇ πῶδ' ὅτι φθό-
 ρ' αὖτ' ἐπεσπύμ' αὖτ' ὁ λόγος.
 περίτος δὲ πιστεύας ἔδω-
 κεν ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸς 10
 15 βράτην τὸν πενδρόν, κομί-
 σειν. αὐτὸς αὖτ' ἐγχεῖται πρὸς
 Βελλεροφόντην ἀκρεῖναι,
 νομίζων αὐτὸν ὡς πρὸς τῇ
 εἰον διαφθαρῆσθαι. ἢ 15
 20 οὐδ' οὐ μόνον ἐν, ἀλλὰ πολλὰ
 λόγοις οὐκ ἐλάττω. εἶχε δὲ
 περτομῶν μὲν λέοντος, οὐ-
 ραὶ δὲ δράκοντος, τρίτῳ
 δὲ κεφαλῇ μέσσην αἰγῆς.
 25 δὲ ὅς πρ' αἰνίει, καὶ τὴν γυν-
 ραὶ διέφθειρε. καὶ τὰ βό-
 σκηματα ἐλυμαίνετο. μία

Glauci, q Sisyphi fuit, cū per
 imprudentiā Deliadē fratrem,
 siue, ut quidam ferūt, Pirenē,
 aut, ut alij uolūt, Alcimenē prae-
 emisset, ad Proetū Argos cōsu-
 git ab eoq; expiatur. Mox au-
 tem cum illius amore Stheno-
 baea, quae et antea dicebatur,
 deperit, submisit, q illū de cō-
 cubitu interpellaret, q, cū mu-
 licris libidini minime cōsēsif-
 set. Sthenobaea Praetio Bellerō-
 phōtem quæsitū cōcubitus infa-
 mnlauit. Praetus uxori creden-
 lus dat illi ad Iobatē literas
 huiusce, argumēti. Ut Bellerō-
 phontē curaret occidendū, At
 Iobates re cognita illum ut ad
 Chimæra cxtinguendā iret, prae-
 parauit Siquidē ita iuuenē à se
 ra perditum iri arbitrabatur,
 quando ea nō unius modo, sed
 ne multorum quidem uiribus
 facile perdomari poterat. Nā
 prima in parte leo, postrema
 draco, media uero capra esse
 uidebatur, quae flammās euo-
 mebat, ac proxima quæq; disce-

APOLLODORI

pdebat, pecoraq; inficiebat.
 Hæc. n. triuin belluarum uiri
 bus sub una duntaxat natura
 communita erat. Atunt hanc
 ipsam Chimæra ex Homeri
 testimonio Amisodari cura
 enutritam fuisse, natamq; ex
 Typhone, & Echidna, id, qd
 Hesiodi carminibus cōproba
 ri legitur. Cōscēso igitur Pe
 gaso, quæ ex Medusa, ac Nep
 tūno satum, & aligerum bas
 bebat Bellerophōtes, sublatu
 in altū, ex eo Chimæra sagit
 tis impetebat. qua demū per
 astra pugna lobates eundē in
 solymos pugnaturū misit, ubi
 et id feliciter exegit, ad Ama
 zoras expugnandas pficisci
 impauit, quibus item deuictis
 collectā Lyciorū iuuentutem,
 quæ cæteris pcellere uideret
 tur, in insidijs cōsidere iubet,
 atq; ita Bellerophontē occidi
 præcepit. Vbi autē et hosce ad
 unū oīs ab eo casus acceperit,
 admiratus iuuenis pstantiam
 lobates literas illi Prænesti

γὰρ φύσις τεινὸν θηρίων εἶχε
 δύναμιν. λέγεται δὲ καὶ τῶν
 χίμαιρα ταύτην παρῆναι
 καὶ, ὡς ἀμυσσοδάρον, καὶ
 δαΐπρην εἶρηκε καὶ ὄμνρος.
 γέννηθῆναι δὲ ἐκ τυφώοντος
 καὶ ἐχιδνῆς, καὶ δὴς ἡσιόδοτος
 ἰσπερὶ. αἰαβιβάβας δὲ ἐαυ
 τὸν ὁ βελλεροφόντης δὲ τὸν
 πήλασον εἶχεν ἴππον ἐκμε
 δούσης πῖλινον γέννημέ
 νον, καὶ ποσειδῶνος ἀρθεῖς
 εἰς ὕψος, ἀπὸ γούτου καὶ πτό
 ξεθεσε τὴν χίμαιραν. μετὰ
 δὲ τὸν αἰῶνα ὄδον, ἐπὶ τα
 ξει αὐτῷ πολύμοις μαχεσθῆ
 ναι. ὥς δὲ ἐπελεύθησε καὶ
 ὄδον, ἀμαξόσιν ἐπὶ ταξεί
 αἰωνίζεσθαι αὐτὸν, ὥς δὲ καὶ
 ταύτας ἀπὸ κτείνει, ζεύς τε
 νεότητι λυκίων διαφύειν
 δοκῶντας ἐπιλέξας, ἐπὶ
 ταξεί ἀρκτεῖναι λοχόαν
 τας. ὥς δὲ καὶ τοῦτο αὐτὸν
 κτείνει πάντας, θαυμάσας
 τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ ἰοβά
 νης, τὰ τε γράμματα εἶδεν

ξε, καὶ παρ' αὐτῷ, μίλειον
 ἡμίωσεν δούς τιμὴν θυγατρὶα
 φιλονόον· καὶ θνήσκων, τιμὴν
 βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῷ.
 5 Ακρισίω δὲ, πάλιν παῖδων
 χροῖσας ἀρρεῖων, χρησ-
 τιασομένη, ὁ θεὸς ἔφην, χρί-
 σσαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς,
 ὅς αὐτὸν ἀρκυενεῖ. δέισας
 10 οὖν ἀκρισίος ὄψιν, ἔπειθ' ἄν
 δάλαμον καὶ ταυροκότας
 χαλκίον, τιμὴν Δαναῶν ἐφρέ-
 ρει. ταύτῃ μὲν, ὡς εἴποι λέ-
 γουσι, ἐφείρει προῖτος,
 15 ὅθ' αὐτοῖς καὶ ἡ σάσις ἐ-
 κινήθη. ὡς δὲ εἴποι φασί,
 ζῶνς μεταμορφωθείς εἰς χρυ-
 σόν, καὶ δὴ τῆς ὀροφῆς εἰς
 τῶν Δαναῶν εἰσρυεῖς κόλ-
 20 πον, στυγνὰ δὲ. αἰδο-
 μένος δὲ ἀκρισίος ὕδατον ὄψ-
 ασθ' ἡλεννημλίον Ἰφιδάα,
 μὴ πιστεύσας ἔπειθ' ὁδὸς ἐφθάρ-
 θαι τιμὴν θυγατρὶα μὲν τῇ
 25 παύσας λαίνακα βαλὼν,
 ἔρριψεν εἰς δάλασσαν. περ-
 σενεχέσις δὲ τῆς λαίνακος

dit. Inde, ut secū maneret, ros
 gavit. Eiq; Philonoem filiam
 uxore dedit. Qui demū, cum
 fato cōcessisset, Bellerophontē
 generū suū regni successorē
 instituit. Interim Acrisio de
 maribus filius oraculū scisci-
 tāti, numen vñdit, puerū de fi-
 lia oriturū esse, q̄ auo necē il-
 laturus esset. Id igitur Acris-
 us pertimescens aeneo sub ter-
 ra cubiculo cōstruēto, inclusā
 Danaē custodiri iubet. Hāc,
 ut nonnulli tradunt, uitiāuit
 Prætus: vñ iterse orta cōtēn-
 tio est; sed aliorum testimonio
 proditur: Iouem in aureum
 imbrē transmutatum per im-
 pluuium in Danaes sinum de-
 lapsū cum ea concubuisse;
 mox ubi Ierfeum de filia na-
 tum esse cognouit Acrisius,
 ab Ioue compressam filiam
 minime credens, eā undā cū fi-
 lio in arca lignea conclusam
 in mare deiecit: quæ cum
 in Seripbum insulam delata
 fuisset. Dictys desumptum

APOLLODORI

puerum educauit. Ceterum, Polydeſtes uterinus Diſtyis frater, Seriphi rex, Danaes amore correptus, cū ea, Perſeus. n. in uirilē aetate puen-
 rat, potiri nequiret, amicos, quibus cū & Perſeum etiā conuo-
 cat, ijsq; ob Hippodamiae Oenomai filiae nuptias er-
 anum ſe celebraturum edi-
 cit. Cui tū Perſeus qua nām inquit in re cōficiēs er-
 anum? equo. Polydeſtes reſpondet. Atqui Perſeus, Gorgonis, ega
 inquit, capite. Tum rex, con-
 tra nihil ſubiecit, Mox uero,
 ab alijs equos expoſcit, ſed,
 quod equum à Perſeo habere
 non poſſet, pro ſymbola Gor-
 gonis caput illi, ut afferret, im-
 perauit. Tū Perſeus Mercu-
 ri, ac Mineruae duſtu Phorci
 filias adiit, Entō, Temphredō,
 & Dino, Hae fuerē cetuſq;
 & Phorci natae Gorgonum
 ſorores ab ortu ipſo ſtatim a-
 nus ſactae, unoq; tres oculo,
 & dente uno praeditae, qui-

σεῖφω, Δίκτυς ἄρας, αἰέ-
 ρεφε ὄρνι . βασιλεύων δὲ
 τῆς σεῖρου πολυδέκτης,
 ἀδελφὸς ὁμομήτειος Δί-
 κτυος, Δαϊάνης ὄραδεις, καὶ
 ἡνδοβαμλίου πόρσεως, μὴ δὲ
 νάμλιος αὐτῇ στυελθεῖς,
 στυελθεῖς δὲ ὅλως με-
 δῶν καὶ πόρσεα, λέγων ἔρα-
 νον στυάγειν ἡδὲ ὅλως ἰππο- 10
 δαμείας τῆς οἰνομάου γα-
 μοῖς. τῷ δὲ πόρσεως εἰπόν-
 τος ἐπὶ τινὶ ὁ ὄραδὸς δὴ οὐ
 χεῖται; τῷ δὲ φήσαντος ἡδὲ
 ἵππῳ. πόρσεως δὲ εἰπὶ τῇ
 κεφαλῇ τῆς γοργόνης. οὐ
 αὐτόρρι πολυδέκτης. παρὰ
 μὲν οὖν τῷ λοιπῶν ἡ τῆς
 ἵππου. πρὸ δὲ τῆς πόρσεως
 οὐ λαβὼν ὅλως ἵππου, ἐπέ- 20
 ταξε τῆς γοργόνης κομίζε-
 τω κεφαλῇ. ὁ δὲ ὄραδὸς,
 καὶ ἀδῆνας περὶ γοργό-
 νων, ἡδὲ τὰς φέρου γί-
 νεται θυγατράς. ἐν τῷ, 25
 καὶ πεμφρενδῶ. καὶ δεινῶ.
 ἡ δὲ αὐτῶν κήτις τε, καὶ φέρ

κον γοργόναν ἀδελφαί,
 γραῖαι ἐκχλινετῆς· εἴα τέ
 ὀφθαλμὸν αἰ φρεῖς, κῆ εἴα
 ὁδόντα εἶχον· καὶ ταῦτα
 5 πρᾶ μῦθος ἤμειβον ἀλλή-
 λαις· ὦν κυριδύχας ὁ πῶρ-
 σεύς, ὡς ἀπ᾽ ἡτοῦ, ἔφθ ἀπο-
 δώσειν, αἶ ὑφ᾽ ἡγᾶν τῶ
 ὁδόν τῶ αἰδῆ τὰς νύμφας
 10 φερόντων· αὐταὶ δὲ αἰ νύμ-
 φαι πῆλυα εἶχον πῆδιλα,
 καὶ τῶν κίβισιν ἦν φοσι-
 τισθεῖναι πῆραν, πίνδα-
 ρος δὲ καὶ Ἡσιόδου εἰ ἀαῖ
 15 δι, αἰδῆ τῆς πῶρσεως.
 Παῦ δὲ μετὰ φρεσιν εἶχε
 χάρα δεινοῖο πελώρου
 Γοργούς, ἀμφὶ δὲ μιν κίβι-
 σις ἔει· Εἴρηται δὲ πα-
 20 ρὰ τὸ καῖοθαι ἐκείνῃ τα-
 καὶ τῶν τροφῶν, εἶχε δὲ κῆ
 τῶν αἰδῶν κυνῶν· ὑφ᾽ ἡγᾶ-
 σακλίων δὲ τῆς φορκίδως
 ἀπ᾽ ὁδὸν τὸν, πῶ ὁδόντα, καὶ
 25 τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς, κῆ
 παρακλιόμενος πρὸς τὰς
 εὐμφας, καὶ τυχὼν, ὦν ἐ-

bus, & vicissim inter se ute-
 bantur. Hæc, ubi potitus
 est Perseus, reposcentibus
 illis, se redditurum polli-
 cetur, si, quæ ad Nym-
 phas, ipsa duceret, uiam
 commonstrarent. Erat autem
 hisce Nymphis talaria, &
 cibis, quam peram qui-
 dam esse putant. Id Pin-
 darus, & Hesiodus in Cly-
 peo, ubi de Perseo, sic
 ait.

Horrendæ totas scapulas cas-
 put occupat ingens.

Gorgonis, idq; intra cibis in-
 latet.

Nam cibis, quod inibi con-
 dantur indumentum, & ci-
 baria, dicta esse uidetur. Ad-
 hæc Orci galeam, adhibuit.
 Restitutis itaq; Thorcidibus
 ei dente, & oculo, quod uis-
 am demonstrassent, ad Nym-
 phas peruenit: Adeptus in-
 de, quæ cupiebat, bu-
 meris ante omnia peram
 induxit, ac pedibus talaria

APOLLODORI

accommodavit, postremo gazeam capiti imposuit. Hac igitur testis, quoscumque uoluisse, ipse inuisus alijs, pervidebat. Is, ubi a Mercurio Adamantinam Harpen accepit, ad oceanum deuolauit, hic Gorgonas dormientes deprehendit.

His autem Euryalæ uni. Stheno alteri. tertiæque Medusæ nomen fuit. In quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad huiusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosam anguium spiris obsita, dentes præterea tante magnitudinis, quante suum esse uidentur. Adhæc manus æneæ, et alæ auræ, quibus conuolabant, quæ, quicquid obtuerentur, eos in saxa omnes commutabant. Has deum Perseus somno sepultas adortus, cuius manus Palæas dirigebat, auersus oculos

ἀποῦδασε, τὴν μὲν κίβιστις περιβάλλω. τὰ δὲ πίδαλα τοῖς σφυροῖς περισήρμοσε. τὴν δὲ κωῦν τῇ κεφαλῇ ἐπέθω. ταύτῃ ἔχων, αὐτὸς μὲν οὖς ἦ δεικνύει, ἔβλεπεν. ὥστε ἄλλων δὲ οὐχ ἔωξάτο. λαβὼν δὲ καὶ πρὸ ὄφμου ἀδάμαστένῃ αἰκνὴν πετόμενος εἰς τὸν ὠκεανὸν ἵκνται. καὶ κατέλαβε τὰς γοργόνας κοίμασθαι, ἡσάντων δὲ αὐτὰν, Σθενώ, Ὀρυάλῃ, μέδουσᾳ. μόνη δὲ ἦν θνητὴ μέδουσα. ὅθεν ὄνομα ἦν τῇ ταύτης κεφαλῇ πτόσεις ἐπίμφοθι. εἶχον δὲ αἱ γοργόνες κεφαλὰς μὲν περικτεμενέας. Φολίσι σφακάντων. ὁδόντας δὲ μετὰ γάλακτος ὡς συδὸν, καὶ χεῖρας χαλκείας, καὶ πῖ ὄρυγας χρυδαῖς, δὲ ὦν ἐπὶ ῥυτίτι. ὅθεν ἰδόντας, λίθοις ἐποίησαν, ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς ὁ πτόσεις κοίμασθαι, κατὰ δυνάμειν τὰς χεῖρας ἀδύνατον

ῥᾶς, ἀπὲς ῥέμμετος, καὶ
 ἔλεπεν εἰς ἀσπίδα χαλ-
 κῶν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς
 γοργόνης ἔλεπεν, ἐκάρ' αὐτὸ
 5 μυστὶν αὐτὴν. ἀφ' ἧς μὲν δει-
 σης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς
 γοργόνης ἔξενθρε πύλας
 πύλων ἰσχυρῶν. καὶ χρυ-
 σᾶν ὁ γηγόνου πατὴρ.
 10 τοῦ τοῦ δὲ ἐλάνησεν ἐκ πο-
 σειδῶνος. ὁ μὲν οὖν πρὸς
 οὐρανὸν εἰς οὐρανὸν εἰς τὴν κί-
 βισιν τὴν κεφαλὴν τῆς με-
 θύσης ὁπῶς πάλιν ἐχέ-
 15 ρθ' αἰ δὲ γοργόνος ἐκ τῆς
 κοίτης αἰασαῖσαι, τὸν τῆς
 σέας ἰσχυρῶν. καὶ σπινθὴρ
 αὐτὴν οὐκ ἔδιδαντο διὰ τὴν
 κωνῆν, ἀπὸ τῆς πύλης ὅπως
 20 αὐτῆς. παραχρῆνός μιν δὲ
 εἰς αἰθιοπίας, ἧς ἐβασιλεύει
 κεφαλὴς, ὅπως τὴν τοῦτου θυ-
 γατρίαν αἰσθόμεναι πρὸς
 κελύφην βορᾶς θαλάσσης
 25 κῆται. καὶ σπινθὴρ γὰρ ἡ κη-
 φέως γυνὴ, νηπίον ἦρσεν
 ἐκ τῆς κελύφης. καὶ πατρὸς

lis in æreum Clypeum de-
 fixis, per quem ipsam Gorgo-
 nis imaginem respicie-
 bat, Medusæ caput am-
 putauit. Quo resecto Pe-
 gasus alatus equus repen-
 te prosiluit, & Chrysa-
 or Gerionæ pater. Ho-
 sce autem è Neptano pro-
 creauit. Igitur Perseus repo-
 sito suam intra peram Me-
 dusæ capite, recessit. Ver-
 um Gorgones ipsæ somno
 excusæ Perseum infestaban-
 tur, quem intueri ob orci Ga-
 leam minime poterant, quòd
 et Perseus contegebatur: Qui
 cum in Æthiopiam per-
 uolasset Cephei, Regis fi-
 liam Andromedam Maris
 Cero iam iam deuorandam
 offendit: quoniam Cast-
 iorpea Cephei coniux de
 corporis formæ præstan-
 tia, quod se omnium for-
 mosissimam iactitabat, Ne-
 reidas in terramen pro-
 uocauit. Quamobrem ea

APOLLODORI

sibi Nereidas iratas fecit. Tam etiam Neptunus ira percitus Cephei regnum, & aquarum multitudine, ac Ceto immisso peruastravit. Cepheus autem Ammonis oraculo monitus est, tam deum tantæ calamitati modum fore accepit, cum Cassiopeâ filiam Andromedam Ceto deuorandam proposuerit. Id igitur Cepheus Æthiopum ui compulsus, effecit, scopulόςq; filiam alligauit. quam conspiciatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo sese Cetus ipsum interempturum pollicetur; si filiam ab imminenti periculo ereptā sibi in matrimonium collocet; Paetis itaq; iureiurando confirmatis Perseus monstrum aggreffus occidit, atq; Andromedam soluit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, ut cum primum ille Andromedæ coniungi coiret, è medio tolleret, ve-

εἶναι κρείστων ἡνυχας. ὁ-
 δει αἱ νηρηίδες ἐμνήσθαι,
 καὶ προσειδὼν αὐτάς οὐ-
 νορχοθεῖς, πλημμύρας τε
 αἰδὶ τῷ χώρῳ ἐπέμψεν, κῆ-
 κῆτος. Ἀμμωνίος δὲ χρη-
 σάντος τῷ ἀπαλλαγῇ τῇ
 συμφορᾷ, ἐπὶ ἡ κροσι-
 πείας θυγάτηρ αἰδορομέ-
 δα προτιθεῖ τῷ κῆτει βο-
 ρά. ὅττω ἀνὰ καθεύδεις ὁ
 κηφὸς ὑπὸ τῆς αἰθιόπων
 ἐπράξει, καὶ προσείδουσι
 τῷ θυγατρὶ πέραι. ταύ-
 τῃ θιασάμενος ὁ πέρσεύς, 15
 καὶ ὄραθεῖς, ἀναιρώσει
 ὑπὲρ τοῦ κηφῆ τὸ κῆτος, εἰ
 μέλει σωθεῖσθαι αὐτὴν
 αὐτῷ δώσειν γυναικα. ὅ-
 τούτοις χρομίων ὅρκων, 20
 ὑποσὰς δὲ κῆτος ἐκτείνε,
 καὶ τῷ αἰδορομέδαν ἐλυ-
 σεν. ἐπιβουλῶντος δὲ αὐ-
 τῷ φινέως, ὅς ἦ ἀδελφός
 τοῦ κηφέως ἐγγνώμενος, 25
 πρὸς τῷ αἰδορομέδαν,
 μαδῶν τῷ ἐπιβουλῶν τῷ

γοργόνα δὲ ξείνῳ, μετὰ τῷ
 σιῶνι Περσέειοντων, αὐτὸν
 ἐλίζουσε παραχρῆμα. πῶς
 γιγνώσκεις δὲ εἰς σέβει φησὶ,
 5 καὶ καταλαβὼν προσηύδα
 γῆρας ὅς τ' ἐωμοῖς μετὰ ὧν
 Δίκτυος τὴν μητέρα ὄγχε
 τὴν πολυδέκτου Γίαν, εἰ-
 σελθὼν εἰς τὸν βασιλῆα
 10 συγκαλέαντος τοῦ πολυ-
 δέκτου τῶν φίλων ἀπέστρε-
 μμένος τὴν κεφαλὴν τῆς
 γοργόνης ἔδειξε. ἥ δ' ἰδὼν
 τῶν, ὅππῃον ἔκαστος ἔτυχε
 15 ἄρμα ἔχων ἀπὸ λαῶν.
 κατασπῆσας δὲ τῆς σείφου
 Δίκτυν βασιλέα, ἀπέδωκε
 τὰ μὲν πίδαλα, καὶ τὴν κί-
 βισιν, καὶ τὴν κωῶν ὄρμη,
 20 τὴν δ' ἀκεφαλὴν τῆς γορ-
 γόνης ἀδωῶν. Εὐμῆς μὲν
 οὕτω τὰ προειρημμένα πάλιν
 ἀπέδωκε ταῖς νύμφαις.
 ἀδωῶν δ' εἰ μέση τῆς αἰ-
 25 δῆς, τῆς γοργόνης τὴν κεφα-
 λὴν ἀνέθηκε. λέγεται δὲ
 καὶ ὑπ' ἐνὶ ὧν ὅτι καὶ δὴ

rum id ubi rescivit Perseus
 cum comuratis omnibus
 Rhineum Medusæ capite os-
 tentato in saxa repente con-
 uertit. Itaq; Perseus re-
 uersus in Seriphum matrem
 ad aras cum Dictye, ob
 Polydectis uiolentiam confu-
 gisse, deprehendit. Inde
 impetu facto aggressus re-
 gem concurrentium amico-
 rum auxilio fretum auer-
 sus Gorgonis caput ostendit,
 idq; quotquot aspexerunt, qua-
 licumq; quisq; forma esset,
 in saxa commutatus est. Mox
 ubi Dictyn Seriphi regem
 constituit, Mercurio talaria,
 peram, et galeam reddidit,
 et Gorgonis caput Mi-
 neruæ dono dedit. Ea uer-
 to Mercurius omnia Nym-
 phis restituit. Ceterum Pal-
 las in medio clypeo Me-
 dusæ caput apposuit. Nec
 desunt, qui Gorgonis ca-
 put à Minerva præcisum
 fuisse dicant. Aium enim

eam sese pulchritudine Pal-
ladi comparare non erubui-
se: Aique Perseus, cum Da-
nae, & Andromeda Argos
Acrisium visurus propera-
uit. Is autem oraculi metu
Argos deseruit, atq; in Pe-
lasgiam terram commigra-
uit; interea Teutania La-
rissaeorum rege patri iam ui-
ta functo gymnicum certam-
en edituro, ad id etiam Per-
seus decertaturus aduenit:
ac etiam quinquertium lu-
dens, disci iactu Acrisii pe-
de percussio, astitum eum in-
terfecit. Post, ubi Perseus O-
raculum iam expletum esse
animaduertit, Acrisium qui-
dem extra urbem sepeliuit.
Verum, quod Argos ad il-
lus hereditatem adeundam,
qui eius opera occubisset,
remeare iusto quodam pu-
dore teneretur, profectus
Tyrinthem ad Megapen-
them Praetii filiam, cum
regno uicissim commutauit,

ταῦτ' ἡ μέθοδος ἐνερῶς τομῇ
δὴν. φασὶ δὲ ὅτι καὶ παρὰ
καλλίωσιν ἡδίστουσιν ἡ χορῶν
αὐτῆς συγκαταστῆναι. πόρσευς
δὲ μετὰ δακτύλους, καὶ αὐτὰρ
μέσας ἑσθλὰς εἰς ἄρτος.
ἵνα ἀκρίστον θεῶσινται, ὁ
δὲ δεδουκὼς τὸν χρυσὸν
ἀχλὺ πῶν ἄρτος, εἰς τὴν πε-
λασγίαν ἐκώρυσε γῆν. ἴο
τὰν ταμίαν δὲ τῆς λαοκρα-
τίας βασιλείας ὑπὸ κατὰ χο-
ρῶν τῶ πατρὶ διατεθνήκως
γυμνικὸν αἰῶνα, πρὸ γλῆ-
τῶ, καὶ ὁ πόρσευς ἀγωνίσασθαι
δύλων, ἀγωνισθῆναι δὲ, πρὸ
ταθλῶν τὸ δόκον ὡς τὸ ἀκρί-
στον πόδα βαλὼν, πρὸ ἀχλὺ
μα ἀπέκτεινεν αὐτὸν, αἰ-
δόμην δὲ τὸν χρυσὸν
τεπελεσμένον, τὸν μὲν ἀκρί-
στον ἔξω τῆς πόλεως ἔδει-
ξεν. αἰχμῶν δὲ εἰς
ἄρτος ἐπανελάθειν ὡς τὸν
κλῆρον τῆς δὲ αὐτῆς πελα-
σγίας, πρὸ ἀχλὺ μὲν εἰς
τῆς περὶ πρὸς τὸν περὶ τῆς

καὶ δα μεγαπένθῳ, ἡλλοί-
 ξατο, τούτῳ τὲ τὰ ἄργος εἶε
 χεῖρσιν. καὶ μεγαπένθους
 μὲν ἐβασίλευσεν ἀργείων.
 5 πόρσεύς δὲ Περωνίδος, πρὸς
 τειχίστας μίθειαι, καὶ μυ-
 κύναισ' ἐχλίοιτο δὲ ὅθ' αὖ-
 θρομίδας καὶ δὲς αὐτῷ.
 πρὶν μὲν ἐλθῆν εἰς τὴν ἐλ-
 10 ολάδα Πόρσῃ ὃν παρὰ κυ-
 φεῖ κατέλιπον. ἀπ' οὗτου
 δὲ τῶν πόρσων βασιλείας
 λέγεται γενέσθαι. οὐ μυ-
 κύναις δὲ, ἀλκαῖος, καὶ δέ-
 15 νελος, καὶ ἔλας, μήσωρ τὲ
 καὶ ἡλεκτῶν, καὶ θυγά-
 τῃς γοργόφονῃ, ἣν πειρήνης
 ἔγνω. πάλιν ὅθ' ἀλκίως
 ἱππονόμης τ' ἡλοικίῳ, ἀμ-
 20 φιδύων ἐχλίο, καὶ θυγά-
 τῃς αὐαξῶ. ἐκ δὲ μήσρος,
 καὶ λισιδίκης τῆς πύλοπος,
 ἱπποδῶν. ταύτην αὐτὰς
 25 αὐτὰς ἐχινάδας ἡσπύσ,
 μίγνυται, καὶ γεννᾷ τὰ-
 φον, ὅς ᾤκισεν τὰ φον, καὶ

Nam illi Persens Argos tra-
 didit, ac Megapenthes argino-
 rum regno praeficitur. Perse-
 us uero Tirynibem adeptus,
 Mideamq; et Mycenae admi-
 nivit. Porro ex Andromeda
 Perseus filios habuit ante,
 quam in Graeciam uenisset,
 Persem scilicet, quem apud
 Cepheam reliquerat; Ab hoc
 Persarum reges originem du-
 xisse feruntur. At mycenae
 procreauit Ancæum, Sibe-
 nelum, Helam, ac Mastorem,
 et Eleetryonem, filiam infu-
 per Gorgophonem, quam Per-
 rieres uxorem duxit. Item ex
 Alceo, atque Hipponome Me-
 naeei filia nascitur Amphib-
 tryo, et Anaxo filia. De Mes-
 store, ac Lysidice Pelopis fi-
 lia Hippoboe gignitur, quæ,
 cum rapuisset Neptunus, atq;
 in Echinadas insulas intus-
 lisset, comprimit: ex eaq;
 Taphium creat, qui Ta-
 phum solum colonos indu-
 xit habituros, quos Tele-

APOLLODORI

beas quod procul à patria iue-
rit, appellavit. Sed ex Ta-
phía Pterelaus natus est. Húc
Neptunus aureo crine illius
capiti imposito, fecit immor-
talem. Ceterum Pterelai sep-
tē filij fuerunt, femina qui-
dem Comaibò, at mares,
Chromius, Tyrannus, Antio-
chus, Chersidamas, Mastor,
Eucres. Atq̃ Electryon ducta
matrimonij Anaxone Alcei
filia, suscepit feminei qdē se-
xus Alcmenā, mares autē Stra-
tobatē, Gorgophonū, Philono-
mū, Celæneū, Amphimachū,
Lysinomū, Chersimachū, Ana-
ctorē, Archelaū: sed post ho-
stē spurij ex phrygia mulie-
re Midea Licymnij. E sthene-
lo uero, et Nicippe, quæ Pelos-
pis fait, Alcinos, et Medusa
procreantur, mox etiam eidē
Euristheus natus est, qui My-
cenis imperavit. Nam quo
tempore Hercules gignendus
esset, tum Iupiter inter Deos
dixisse fertur, qui ē Per-

σεύ λαόν Τηλεβόας ἐκά-
λεσεν. ὃ πτηλοῦ τῆς πα-
τείδος ἔβη ἐκ ταφίου δέ,
παῖς πτερέλαιος ἐγένετο.
ἔδωκεν ἀδανάτοιν ἐπαίσεις
ποσειδῶν, εἰ τῇ κεφαλῇ,
χρυσὴν εἰς θις τεύχεα, πτερ-
λάω δὲ ἐγένοντο θυγα-
τὴρ κομαιδῶ, καὶ ἄρρεσιν
παῖδες, χρόμιος, τύραννος,
αἰτίοχος, χερσιδάμας. Μή-
στωρ, οὐκρης. Ἡλεκτρίων
δὲ γάμας τῷ ἀλκαίου θυ-
γατρὶ μετὰ ἀλκμήνῃν, παῖ-
δας δὲ στρατοβάτιον, γορεῖς
ρυσόφονον, φιλονόμον, κελαι-
νέα, αἰμαχόν, λυσίνο-
μον, χερσίμαχον, αἰάκτορα,
αἰχέλαιον. μετὰ δὲ οὐπίω,
καὶ νόστον ἐκφρυγίαν γυναικα-
κὸς μεδέαν λικύμνιον. ὁ δὲ
νέλου δὲ, καὶ νικίππης τῆς
πέλοπος, ἀλκίον, καὶ με-
δουσα, ὕδρον δὲ, καὶ αἰρυ-
δάδης ἐγένετο, ὃς καὶ μενε-
λάω ἐβασίλευσεν. ὃτε γὰρ
Ἡρακλῆς ἔμελλε γενεῖ-

5 Δου, Ζεὺς δὲ θεοῖς ἔφη,
 τὸν ἀρχ' ἑορσάως χλυνθῆ-
 σόμενοι τότε βασιλεύειν μν
 κωσέν. ἥρα δὲ ὄξ' τὸν ξυ-
 10 λον, εἰλθ' ἑύχαι' ἔπεισε τὸν
 μὲν ἀλκμήνης τόκον ἰδι-
 χεῖν. Ὀβρυδία δὲ τὸν Διγενέ-
 λου παρεσκύασε χλυνθῆ-
 ναι. ἐπ' ἀμύναιον ὄντα.
 15 ἡλεκρυόνοσ δὲ βασιλεύον-
 τος μνησκώων μετὰ ταυρίου,
 οἱ πῖρελάου παῖδες ἐλ-
 θόντες τῷ μέσσορσ ἀρχῶν,
 20 τῷ μνησκώων ἀπ' ἡτοῦ,
 καὶ μὴ περσέχοντος ἡλε-
 κρυόνοσ, ἀπὴλασκον τὰς
 βόας. ἀμυνόμενων δὲ τῆς
 ἡλεκρυόνοσ παίδων, ἐκπερ-
 25 σάσας ἀλλήλασ ἀπὴκτει-
 ναν. ἐσώθη δὲ τῆς ἡλεκρυό-
 νοσ παίδων λικύμνιοσ ἔπι-
 νέοσ ὑπάρχων. τῆς δὲ πῖρε-
 ρελάου, θυῆρσ, ὅσ καὶ τὰς
 καὺς ἐφύλασσε. τῆς δὲ τα-
 30 ρίων οἱ διαφυγόντες, ἀπὴ-
 πώλασκον τὰς ἐλαθείσας
 βόασ ἐλόντες. καὶ πῖρεσ

sei prole oriturus est, Myce-
 nis regnabit. Hinc Iuno per-
 suasit ob invidiam, Ilithyia,
 ut Alcmenes partum cohibea-
 ret; camq; ut Eurystheus
 Sthenelai filius in lucem, iam
 septimestris, proderet. suba-
 ornavit. Ad Electryonem au-
 tem Mycenis cum Taphio im-
 perantem Pterelai filij pros-
 fecti, ab eodem Mastoris res-
 gnum avo materno repetunt,
 qui, quod ab eorum postulas-
 tis maxime abhorreret Elec-
 tryo, ipsius boues abegerunt;
 Tum Electryonis filij vim ut
 repellentes mutuo concursu
 perimuntur, at ex Electryo-
 nis liberis Licymnius, quod
 puer admodum esset adhuc,
 servatur incolumis. Atque
 ex Pterelai natis Eueres, qui
 naucis asseruabat, super-
 fles fuit. Tum, qui de Taa-
 phijs euassissent, vela vento
 dederunt, & abassecum
 boues Polyxeno Eliensium
 regi commendarunt. Cea-

terū Amphitryo redēptas de
Polyxena boues Mycenās ab-
duxit. Interea vero Electryo
filiorum cēdem ulturus re-
gno simul cum Alcmenē fi-
lia in Amphitryonis potestas-
tem tradito iurisiurandi reli-
gione illum prius adegit, ut
ad reditum usq; filiam uirgi-
nem seruaret intactam. Bellū
enim contra Teleboas conflat-
re cogitabat. Is autem cum bo-
ues reduceret, earūq; una aus-
fugeret, in ipsam Amphitryo-
tum, quam manibus forte cla-
uam gestabat, immisit. Quae
de bouis cornibus repulsa in
Electryonis caput insiliens ip-
sum uita priuauit. Sibenelus
itaq; hanc nactus occasionem
ē tota Argiuorum terra Am-
phitryonem exegit. Inde
non modo Mycenatum, sed
etiam Tirynibis ditacione po-
tius est; mox autem Pe-
lopus ad se filijs Acreo,
Thyestaeq; accersitis Mide-
am commendauit. Amphib-

το τῷ βασιλεῖ τῆς ἡλείας
πολυξίῳ. ἀμφιρύων δὲ
παρὰ πολυξείου λυτρώσα-
μιλος αὐτὰς ἤγαγεν εἰς μὴ
κύνιν. ὁ δὲ ἡλεκρύων τοῖς
τῆς παιδὸς θάνατον θου-
λόμιλος ἐκδικῆσαι παρα-
δόνς τὴν βασιλείαν ἀμφι-
ρύωνι, καὶ τὴν θυγατέρα
αλκμήνιν, ὁδορκίους ἵνα
μέχρι τῆς ἐπανόδου πῆλ-
λον αὐτὴν φυλάξῃ, στρα-
τεύειν ἀδὲ τηλεβοάσθι
νοεῖτο. ἀφλαμβαίνοντος
δὲ αὐτοῦ τὰς βοάς, μιᾶς
ἐκδορούσης ἀμφιρύων ἐπὶ
αὐτὴν ἀφῆκεν, ὃ μὲν χεί-
ρας εἶχε, ῥόπαλον. τὸ δὲ
ἀγκραυθεῖ ἀπὸ τῆς κεφαλ-
τῶν εἰς τὴν ἡλεκρύοντος κε-
φαλὴν ἐλθὼν ἀπέκτεινε
αὐτόν. ὁ δὲ λαβὼν ταύ-
την τὴν περίφασιν διένε-
λος, παντὶ ἄρρωστὸν ἐξέβα-
λοι ἀμφιρύονα, καὶ τὴν
ἀρχὴν τῆς μυκῶν, καὶ
τῆς τῆρωδος αὐτὸς κατέ-

90. τίω δὲ μέλαι μενπι
 91. Ἰάμβλιος τὸν πύλοισι παύ
 92. στας ἀρέα, καὶ θύειν, πα
 93. ρέβθο τούτοις, ἀμφιφύων
 94. δὲ σὺν Ἀλκμήνῃ, καὶ Λικυ
 95. μνίῳ πρᾶξιόμηνος ἢ θά
 96. βας ἕπο κρείοντος ἡγνί
 97. αῖν. καὶ δίδωσι τὴν ἀδελ
 98. φὴν πειμνίδην Λικυμνίῳ.
 99. ἰαλεζούσης δὲ Ἀλκμήνης γα
 100. μιν θάσσει τῷ τῆς ἀδελ
 101. φῶν αὐτῆς ἐνδοκίαντι τὸν
 102. δαίνατον, ἕποχόμηνος ἢ
 103. τηλεβόας στρατεύειν ἀμ
 104. φιφύων, ἢ πρὸς αἰσὶν συμ
 105. βάλλεσθαι κρείοντα, ὃ δὲ,
 106. ἔφη, στρατεύειν ἐὰν πρῶτε
 107. ρον ἐκείνος τὴν καδμείαν
 108. τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ.
 109. 10. φθίρει γὰρ τὴν καδμείαν
 110. ἀλώπεξ θνείαν. ἕποσάν
 111. τος δὲ ὁ μῶς, εἰμαρμνίδον ὅν
 112. αὐτὴν μὲν πινὰ κατὰ λα
 113. βείν, ἀδίκουμνίης δὲ τῆς
 114. 15. χώρας, εἰς τῆς ἀσῶν παύ
 115. σα οἱ θεοὶ καὶ τὰ μῦνα
 116. περὶ πῆλιν αὐτῇ. πολ-

tryo uero cum Alcmena, &
 Licymnio Thebas profectus
 à Creonte fuit expiatus, ac
 Perimedem sororem Licyma
 nio tradit. Interea uero Als
 mene diffitante ei nupturam
 se esse, qui fratrum suorum
 interitum ulcisceretur.
 Tum Amphitrya pollici
 tas aduersus Teleboas se bel
 lum moturum, Creontem
 quoq. ad id sibi socium ad
 uocauit. Tum is socium
 se belli fore inquit, si pri
 us ille Cadmiam à uulpe li
 beraret, nam fera uulpes
 Cadmiam de uastaret. qui
 & si recepisset, facto cau
 tum erat, eam à nulla
 unquam mortalium captam
 iri. Interim, dum fines
 ab hostibus diripiuntur,
 unum ex urbanis puerum
 Thebani ad mensis Cura
 riculum ipsi multos rapi
 enti ne hos fieret oppo
 fuerunt. Igitur Amphit
 tryo Athenas profectus ad

Cephalum Deionci filium
hunc Teleboarum spolio-
rum parte promissa, in-
duxit, ut in uenationem ad-
duceret canem, quem Pro-
cris è Creta sumptum à
Minoë, duxerat. Cui fas-
to concessum fuerat ut quanta-
cumq; feram insectaretur,
occideret. Quamobrem Cas-
nem, cui Laelapi nomen fuit,
cum uulpem insequitur, Lupi-
ter utrumq; lapides effecit.
Amphitryo Cephalum à Tho-
rico, qui Atticæ terræ po-
puli nomen est, belli socium
habens, et de Phocensibus Pa-
nopeum, ab Elusa Argi-
vorum Eleum, à Thebis Cre-
ontem, Taphiorum insu-
las deuastat. Verum Pat-
relaus donec in humanis fuit,
Taphum capere nunquam
potuit. Post, ubi Co-
metibò Pterelai filia Am-
phitryonis amore inflam-
mata est, aureum de pas-
tris capite capillum pro se-

λούς ἀρπαζούσῃ, τὴν τ' εἰ-
μὴ λείπει. ἀπαλαγαίς δὲ
ἀμολύων, εἰς ἀθῦναι-
πρὸς κέφαλον τ' διοτίως
σωέπειθ' αἰ μὲν αἰτ' ἀπὸ
Τηλεβόων λαφύρων ἄγειν
αἰ τὴν δὲ θύραι τὸν κύνα. οἱ
πρὸς αἰ γὰρ ἐκ κρήνης
παρὰ μίναος λαβοῦσα. ἢ
δὲ καὶ τὴν τ' πύργον - 10
μύον πᾶν ὃ, τι καὶ διώκει,
λαμβάειν. διακομλῆς δὲ
ἔσθ' αἰ καὶ τῆς αἰ λῶπι-
κος, ξαῖς ἀφοτάρους λί-
θους ἐποίησεν. ἀμολύων δὲ
αἰ ἔχων ἐκ μὲν ἰσοκῆτος τῆς
αἰ τῆς κέφαλον συμπα-
ροῦτα. ἐκ δὲ φωνέων πα-
ροπία. ἐκ δὲ ἔλφος τῆς αἰ
γείας ἔλθοι τὸν πρὸς αἰ.
ἐκ δὲ θυβῶν κρείοντα, ταῖς
τῆς παρὸν γένος ἐπὶ
δεῖ. αἰ ἄρ' ἰμὴ οὐκ ἔστιν ἡ
εἰλαος, οὐκ ἐστὶν αἰ τὴν
φονελεῖν. ὡς δὲ ἡ τῆς
λαίου θυγάτηρ κομμάδων
ραδεία ἀμολύωνος, τὴν

χρυσὴν τεύχεα τῷ πατρὶος ἐκ
 τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο. ἥτε
 βελαίων πλοῦτισαντος, ἐ-
 χειράλωτο τὰς νύκτας ἀπα-
 5 λας. τὴν μὲν δὲ κυμαίνων,
 κτείναν ἀμφιρύτων. καὶ τὴν
 λείαν ἔχεν, εἰς θήβας ἔ-
 παλθ', καὶ τὰς νύκτας ἐλίω,
 καὶ κεφαλῇ δίδωσι. καί-
 10 κείνοι πόλεις αὐτῆς ἐπωνύ-
 μως κῆρυκευ, κατὰ κυ-
 λον. περὶ δὲ ἀμφιρύτων
 πρᾶξι λέγειται εἰς θήβας,
 ξυλὸς δὲ νυκτὸς ἐλθὼν, καὶ
 15 τὴν μίαν τετραποδίασας
 νύκτα ὁμοίως ἀμφιρύτων
 γένεστος, ἀλκμήνησι δου-
 νάσθην. καὶ τὰ γένεστος πρᾶ-
 τήλεσθαι διηγήσεται. ἀμ-
 20 φιρύτων δὲ παρεγνόμηνος
 ὥς οὐχ ἑδρα φελοφρονε-
 μένῃ περὶ αὐτὴν τὴν γυναι-
 κα, εἰ πυνθάνοιτο αἰτίαν,
 εἰπούσης δὲ, ὅτι τῇ περὶ
 25 ξρα νυκτὶ πρᾶξι γένεστος αὐ-
 τῇ συγκαίεται. μανθάν-
 νει πρᾶξι τρεῖς τὴν γένε-

cuit, Inde Iterelai morte
 infecuta omnes ad unam insu-
 las subegit Amphitryo.
 Qui interfecta post Come-
 thone, captis spolis The-
 bas renauiget, et insulas
 Eleo, Cephaloq, tradidit.
 Mox illi conditas sibi co-
 gnomines urbes habitatum
 commigrarunt. Prius aus-
 tem, quam Amphitryo The-
 bas redisset, per noctem Iu-
 piter ad Alcmenam contem-
 dit, cum qua trinoctio fa-
 cto mutatus in Amphitryos-
 nis uiri formam, concu-
 buit. Quæq; aduersus
 Teleboas gesta essent, om-
 nia recensuit, ubi uero
 Amphitryo redijt, ac se à
 coniuge negligentius exci-
 pi uidet, ab ea huiusce rei
 causam postulat, cui, cum
 Alcmena respondisset, quod
 reuersus priore nocte se
 cum concubisset. A Ti-
 resia Iouis cum uxore, con-
 cubitum factum resciscit.

APOLLO DORI

Alcmena uero duos peperit filios, Ioui quidem Herculem una nocte grandio-rem, atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo tam menses natus esset, Dracones duos inusitata magnitudine Iuno infantem perdituros in lectum demisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus utraq; manu constrinxit ipsos necauit. Cetera tam Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire uellet, dracones hosce intuas, lectum uel intecisse: quo facto Iphicles plane in fugam ire conatur. At Hercules immotus stetit: atq; ita Iphiclem ex ipso genitum cognouisse refert. Hercules curras agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyto, et ab Eurylo sagittandi ratios

μῆνιν τῷ διὸς τιωσάσθαι. ἀλ-
κμήνῃ δὲ δύο ἐχλόνου παῖ-
δας. οἷ μὲν Ἡρακλῆα μᾶλ-
λον περὶ πρεσβύτηρον, ἄμφω
ῥῶνι δὲ ἰσχυρίαν. τῷ δὲ
παιδὸς ὄντος οὐ ταμίαια,
δύο θράκοντας ἑποδμεγέ-
θεις ἦσαν ὅτι τῶν δυνάμει-
ται διαφθαρεῖναι ἔβρε-
χος δέλουται. ἐπιβουλίης το-
δὲ ἀλκμήνους ἀμειψύωνται,
Ἡρακλῆς διακαστὸς ἄγχιον
ἐκ τῶν ταῖς χερσὶν αὐ-
τῷ διέφθειρε. Φορέκους
δὲ φησὶν ἀμειψύωνται βουί-
δουλον μαθεῖν, ὁ πότμος
ὅν τῳ παίδων ἐκείνου, τῷ
θράκοντας εἰς τὸν δυνάμει-
ἐμβάλειν. καὶ τῷ μὲν ἰσχυ-
κλῆιδος φυγόντος, τῷ δὲ Ἡρακλῆ-
κλῆιδος ἑποδμεγέθους, μαθεῖν,
ὡς ἰσχυρὸς ἐξ αὐτῶν γαλῆν-
ται. ἐπιδάξθαι μὲν Ἡρακλῆς
ἀρμαπλάτειν μὲν ἑποδ-
ἀμειψύωντος παλαίειν δὲ,
ἑποδ τῷ αὐτολόντου. το-
ξοῦν δὲ, ἑποδ αὐτοῦ. ὁ-

πολομαχεῖν δὲ, ἔπειθ' ἐκεί-
 νου. κισσαρῶδιν δὲ ὑπὸ
 λίνου. οὐτος δὲ ἦν ἀδελ-
 φὸς Ὀρφείως. ἀφικόμηνος
 5 δὲ εἰς θήβας, καὶ θη-
 βαῖος γλόμηνος ἔπειθ' ἡρα-
 κλείῳ τῇ, κισσάρα πῶλη-
 γαῖς ἀπιδανέ. ἐπιπλῦξεν
 10 αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπὶ
 οὐκτείνε. θήκην δὲ ἐπαγόν-
 των πινὼν αὐτῷ, φόου, πα-
 ρκλέγῳ νόμων ῥαδαμαί-
 νουσ' ἀέροντος, ὅς αὖ ἀμύν-
 ται τὸν χειρῶν ἀδίκων ἄρ-
 15 ξαντι, ἀδῶν εἶναι. καὶ
 οὕτως ἀπὸ πλάθης δὲ ἱσθῆος
 ἀμολύων, μὴ πάλιν τι
 ποιήσῃ τοιοῦτον, ἐπέμειν
 αὐτὸν εἰς τὰ Λουφόρβια.
 20 κακὴ δὲ φόρβος· μέγιστος
 τὲ, καὶ ῥώμη, πάντων δυν-
 νευκῶν. ὅν δὲ καὶ διωρυ-
 θεὶς φοβερὸς ὅτι παῖς διός
 ἦν. περὶ πηχυαῖον μὲν γὰρ
 25 εἶχε τὸ σῶμα. πυρὸς δὲ ὅζο
 ὁρμάτων ἔλαμπε καὶ γλυν-
 ούνισσος δὲ οὐτε ὠφέλιμος,

nem à Castore sub armis exa-
 erceri, demum à Lino Citha-
 rædicam didicit. Is Orphei
 frater fuit. qui cum Thebas
 commigrasset, ac Th. bano-
 rum civium numero allectus
 fuisset, cithara percussus ab
 Hercule, interijt: quod ab eo
 uelut præceptore uapulasset,
 ira succensus interemit, cui
 cum quidam diem dicerent, et
 cædis, et commissi criminis
 postularent, ille contra Rha-
 damanthy legem recipiens eius
 modi, qui manibus iniustis im-
 pante punierit, insons esto, &
 huc in modum Hercules euasit
 icolumis. Veritas aut Amphi-
 tryo, nequid iterum eiusmodi face-
 ret, eum ad boni armata amandas-
 sit, ibique dum educatur, et corpo-
 ris, et animi præstantia ceteris
 omnibus antecellebat, Adhuc infu-
 terribilis erat, nepe Iouis filius
 us quique cubitum corporis, quatus
 or. erat a' titudine. Igneum ex o-
 culis splendorem effundebat, nec
 frustra aut ab arcu sagittas eo-

APOLLODORI

mittebat, aut iaculo feriebat. qui, cum inter boum armen-
ta esset annum agens deci-
mumotauum leonem Ci-
thæroneum interfecit. Hic
è Cithærone impetu facto,
Amphitryonis, ac Thesij bo-
ues, dissipabat. Is autem Thes-
piensium rex erat, ad quem,
leonis illius occidendi ergo
se contulit Hercules; apud
quem dies quinquaginta ex-
ceptus hospitio permansit.
Huic, quod per diem* ue-
natum eunti noctibus singu-
lis singulas filias subigen-
das dabat. Is autem fili-
as quinquaginta ex Megas-
mede Arnæi filia natas has
bebat, qui summa ope nis-
tebatur, ut Herculis semine
repletæ oēs sibi nepotes pro-
crearent. Hercules unam, ean-
demq; sibi supponi puellā exi-
stimās cū oīb. andē coiuuit: ac
subacti suis uiribus leonis pel-
lē sibi iduit, et huius crastū ga-
leæ loco habuit, redeunxi uero
illi

οὐτε ἀκοντίζων. καὶ δὲ τοῖς
βουκολίοις ὑπάρχων οὐκ ἐπὶ
καυδὲ καὶ τῆς, τὸν κηθαίρω
νειοῦ αἰεῖλε λέοντα. οὐτὸς
ὁρμώμενος ἐκ τῆς κηθαίρω
νος, ταῖς ἀμειψύωνος ἔφθλ
ρε βόας, καὶ ταῖς θείων,
βασιλεύς δὲ ὅν οὗτος θε-
σπιων, πρὸς ὃν ἀφίκετο ἡ-
ρακλῆς ἐλεῖν βουλόμενος
τὸν λέοντα. ὁ δὲ, αὐτῷ ἔξ
νισσὲ πεντήκοντα ἡμέρας.
καὶ ἥ τὴν θήραν ἔχοντα
νυκτὸς ἐκείνης μίαν σιωδὴ
ναξε θυγατρός. πεντήκον
τα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ μεγα-
μήδης τεχνηνὴ μύαια ἡ ἀρ-
νάειον. ἐσπούδαξε γὰρ πά-
ρας ἔξ ἡρακλείδου τεκνοποιῶ
ἔσθαι. ἡρακλῆς δὲ μίαν
νομίζων εἶναι τὴν αἰσιωδὴ
ναξομένην, σιωδῶν δὲ πά-
σαις. καὶ χειρὸς αἰμῶνος τὸν
λέοντα, τὴν μὲν σιωδὴν ἡμ-
φιλάτω, τῷ χάσματι δὲ
ἐχρήστω κόρυδι. αἰσινάμε
πῶντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς
θήρας

5 *Δῆρας, σωόντησαν κέρυντες*
πῶα ὀργίνου πμφθείπες
ἵνα πῶα θηβαίων τὸν δασ
μὸν λάβωσιν. ἐπέλουσ δὲ
θηβαῖοι τὸν δασμὸν ὀργίνῳ
δι' αἰτίας τῆδε. Κλύμνων,
τῆς μινυδὸν βασιλέα λίθῳ
βαλὼν Μειοικίῳς Ἡνίοχος,
ὄνομα Ἐριόβρης, εἰρήχης ὦ
 10 *ἰοῦσσι φῶνος πεμλέρ-τιφώ-*
σκεῖ. ὁ δὲ, κομμοδὲς εἰς ὄρχο
μλὸν ἡμιθανὺς, ἐπισκίπῃ
πλουτῆς ὀργίνῳ τῷ παιδὶ
ἐκδικῦσαι τὸν δάιναντον αὐ
 15 *τοῦ. στρατοῦ σάυλωνος δὲ ὀρ*
γίνος ὑπὲρ δῆρας κτείναν
οὐκ ὀλίγους, ἐσπεύξατο με
θ' ὄρκων ὅπως πέμπωσις
αὐτῷ θηβαῖοι δασμὸν ὑπὲρ
 20 *οἰκοσιν ἐτη, κατὰ ἔτος ἐκ*
τὸν βόας. ὑπὲρ δὲ τὸν
δασμὸν τὸν κέρυντας εἰς δῆ
ρας ἀπὸντας σωτιχῶν,
ἡρακλῆς ἐλάβεν αὐτό. ἀρχ
 25 *πεμλὸν γὰρ αὐτῆς τὰ ἔτα,*
καὶ τὰς εἰνας, καὶ δέχαρι
νίων τὰς χεῖρας. δέχαρι

illi à uenatione Ergini legati
 missi à Thebanis tributum, ue
 eligal' ue exacturi obuiam fa
 cti ierunt, Thebani uero Er
 gino hanc ob causam uestigas
 les, tributarij ue erant. Cly
 menum Minyarum regē Me
 naecci auriga, cui nomen su
 it Perieres, lapidis ictu in
 Onchesto Neptuni luco uulz
 nerat, & hic Orchomenum
 semimortuus delatus, ac mor
 ribundus Ergino filio mor
 tem suam ulcisci iubet. Ergi
 nus itaq; ingenti cum exerci
 tu contra Thebas profectus,
 non paucis trucidatis pacem
 decum iureiurando stabiliz
 tam Thebanis dedit ea lege,
 ut ij ad annos uiginti boues, cē
 tum quotannis tributū nomin
 ad eū mitteret. Hercules, lega
 tos ad id tributū petendū Th
 bas aduenies forte quadar
 obuiam habens, ignominia af
 fecit, defectis auribusq; et na
 ribus quosq; & funiculis suas
 ijs collo manus circumligans,

hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportate. quas ob res indignatus Erginus in Thebas bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello præfectus Erginum quidem obruncavit, Minyas autem in fugam vertit, ac bis Minyas geminatum tributam Thebanis pendere iperavit. quo bello cū fortissime pugnaret. Amphitryo interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem præclare gestam natu maximam filiam, Megaram uxorem accepit, de qua filios tres Thebimachum, Creontiadem & Deicontem habuit. Iunio rem uero filiam Creon Iphiclo, qui iam Lolam filium ex Automedusa Alcahoi filia, suscepit, coniungit. Rhadamanthus autem Louis filius post Amphitryonis cadem Alcemenam ducit. quæ Ocaleam Boetie in exilium eius flui habitatum concessit. Hera

βραχίλων, ἔφον ὅτι τὸν ὀργί-
νον καὶ μινύαις δαεσμὸν κα-
μίζειν. ἐφ' οἷς ἀγανακτῆς
ἐστράτευσεν πρὸς θεῖας. ἡρα-
κλῆς δὲ, λαβὼν ὅπλα πα-
ρ' ἀθηνᾶς, καὶ πολεμάρχων,
ὀργίνον μὲν ἔκτεινε. τὸν δὲ
μινύαις ἐφείλατο. καὶ τὸν
δαεσμὸν διπλοῦν ἠνάγκασε
θεβαίοις φέρειν. σωείῃ δὲ
κατὰ μάχην ἀμφοτέρωκα
χρυναίως μαχόμενον πλοῦ-
τῆσσι. λαμβάνει δὲ ἡρα-
κλῆς παρὰ κρείοντος αἰετείου
πλὴν περιστυτάτην θυγατέ-
ρα μέγαραν. ἧς ἡς αὐτῷ
παῖδες ἐγένοντο τρεῖς. θυ-
εΐμαχος, κρείοντιδης, θυε-
κῶαν. πλὴν δὲ νεοτέρου θυ-
γατρός, κρείων ἰθάκῃ δίδω-
σιν. ὅδῃ καὶ δαῖδα ἰόλχον ἔχον
τὴν αὐτομεδόνους τῆς αἰ-
κάδου. ἔζημε δὲ καὶ ἀλ-
κμήνῃ. μετὰ τὸν ἀμφιτρυ-
ωνος θάνατον, διὸς παῖς ἦν
δάμωθους. κατ' αἶκα δὲ ἐ-
καλεῖται τῆς βοιωτίας πε-

φούως. περμαδὼν δὲ πα-
 ρ' αὐτοῦ τὴν τοξικὴν ἡρα-
 κλῆς, ἔλαβε παρὰ ὄρμον
 μὲν ξίφος, παρ' Ἀχίλλαντος
 5 δὲ τόξα, παραῤφάειν, δὴ
 ρα καὶ χρυσῶν. παρὰ δὲ Ἀ-
 θηνᾶς πέπλον. ῥόπαλον
 μὲν ᾧ αὐτὸς ἐπέμεινε ἐκ νε-
 μείας. μετὰ δὲ τὴν πρὸς μὲν
 10 ἡνίοχον αὐτῷ μάχην, σπεύσας
 κατὰ ξυλὸν ἤρσας μοῖναι.
 καὶ τοῦτε ἰδίους παῖδας
 οὓς ἐκμεγαίρας εἶχεν, εἰς
 πύρ ἐμβαλεῖν. καὶ τῶν
 15 Ἰφικλοῦ δύο, διὸ καὶ ταδικά
 οὗς ἐαυτῷ φυγὴν, καὶ θάρε-
 ται μὲν ὡς θεσίου. παρὰ
 γὰρ ὁ μὲν δὲ εἰς Δελφοὺς,
 πωδάνετα τῷ θεῷ. πῶ
 20 καὶ τοιμάσει. ἡ δὲ Πυθία τό-
 τε πρῶτον ἡρακλεῖα αὐτὸν
 προσήγορεύσας. ἔπειτα
 τὸν Ἀλκιδῆος προσήγορεύσας
 καὶ τομῆν δὲ αὐτῷ εἰπεῖν.
 25 πρῶτον δὲ ῥησάτω λαβόντα
 ταῖς ἐπὶ σπείρεσσιν, καὶ τῶν
 ἐπὶ ταῖς ἀσπίδεσσιν ἀδελφῶν

cules per Eurytiam sagittan-
 di peritiam antea consecuz-
 tus: ensē à Mercurio: ab
 Apolline sagittas, à Volcan-
 no Thoracem auream, et
 à Minerva pepulum accepit.
 Nam clavam ipse sibi in Nes-
 meaa sylva caesam comparas-
 uit. Post confectam cum
 Minyis pugnam Iunonis odio
 in furorem incidit, ac fu-
 os ipse filios ex Megara
 procreatos, unā cum duobus
 Iphicli liberis, in ignem
 coniecit, qua de causa se
 ipsum exilio mancipavit:
 Expiatur demum à Thes-
 stio. Inde Delphos profectus
 Deum scitatur, ubi nam
 habitatum iturus esset.
 Pythia tum primum Hercu-
 culem ipsum appellavit, nam
 prius Alcide nomine vocas-
 batur, cumq; Tyrynthem
 habitaturum esse dixit.
 Eurystheorum annos duode-
 cim serviturum, et impe-
 ratos labores totidem con-

25

δεκαε' πιπλεῖν. καὶ οὐτω
 ἔφθ' ἡδ' ἄθλων σευ τελε
 αἰμάτων, ἀνδάνχτον αὐτὸς
 ἔσεσθαι. ἔπειτα ἀκούσας ὁ
 ἡρακλῆς, εἰς Πύρρον θῆλ' ἦλθε.
 καὶ τὸ προστάτ' ὀμνέον ὑπὸ
 δῦρον θείας ἐτέλε. πρῶτον
 μὲν οὖν ἐπέταξε αὐτῷ, τῷ
 νεμέου λέοντος τὴν δόρυ
 κομίζειν. ἔπειτα δὲ ξάον' ἦν ἰο
 ἄδωντον ἐκτυφάνος χερσὶ
 νηπιόν. πορρὸν ὀμνέας οὖν ἦν
 τὸν λέοντα, εἰς κλεωνᾶς ἦλ
 θε, καὶ ξειζέται πρὸ αὐ
 θρὶ χερσὶ τῇ μολόρχῳ. καὶ ἔ
 θύειν ἰφείθ' ἔλονται, εἰς ἡμέ
 ρας ἔφθ' ἡδ' ἔπειτα τετακτοῦν.
 καὶ αὐτὸς μὲν ἄρ' ἡδ' ἔπειτα
 σῶος ἐπ' ἀνέλθῃ, διὲν οὖν
 ἐθύειν, ἐπ' αὐτὸν δὲ ἄρ' ἔλθῃ, 20
 τότε πῶς ἡρώϊ ἐπ' ἀγάζειν. εἰς
 δὲ τὴν νεμέαν ἀφ' ὀμνέας,
 καὶ τὸν λέοντα μακρὸν ἔλθῃ,
 ἐπ' ὅσον πρῶτον. ὡς δὲ
 ἔμαθον ἄνθρωποι ὄντα, αἰὲν
 τεινὰ μὲν τὸ βόταλον ἐ-
 σθῆκε, συμφυγόντος δὲ εἰς

δεκαε' πιπλεῖν. καὶ οὐτω
 ἔφθ' ἡδ' ἄθλων σευ τελε
 αἰμάτων, ἀνδάνχτον αὐτὸς
 ἔσεσθαι. ἔπειτα ἀκούσας ὁ
 ἡρακλῆς, εἰς Πύρρον θῆλ' ἦλθε.
 καὶ τὸ προστάτ' ὀμνέον ὑπὸ
 δῦρον θείας ἐτέλε. πρῶτον
 μὲν οὖν ἐπέταξε αὐτῷ, τῷ
 νεμέου λέοντος τὴν δόρυ
 κομίζειν. ἔπειτα δὲ ξάον' ἦν ἰο
 ἄδωντον ἐκτυφάνος χερσὶ
 νηπιόν. πορρὸν ὀμνέας οὖν ἦν
 τὸν λέοντα, εἰς κλεωνᾶς ἦλ
 θε, καὶ ξειζέται πρὸ αὐ
 θρὶ χερσὶ τῇ μολόρχῳ. καὶ ἔ
 θύειν ἰφείθ' ἔλονται, εἰς ἡμέ
 ρας ἔφθ' ἡδ' ἔπειτα τετακτοῦν.
 καὶ αὐτὸς μὲν ἄρ' ἡδ' ἔπειτα
 σῶος ἐπ' ἀνέλθῃ, διὲν οὖν
 ἐθύειν, ἐπ' αὐτὸν δὲ ἄρ' ἔλθῃ, 20
 τὸ πῶς ἦρ' αὐτὸς ἐπ' ἀνέλθῃ. εἰς
 δὲ τὴν νεμέαν ἀφ' ὀμνέας,
 καὶ τὸν λέοντα μακρὸν ἔλθῃ,
 ἐπ' ὅσον πρῶτον. ὡς δὲ
 ἔμαθον ἄνθρωποι ὄντα, αἰὲν
 τεινὰ μὲν τὸ ῥόπαλον ἐ-
 σθῆκε, συμφυγόντος δὲ εἰς

ἀμείζονον ἀνέλαιον, αὐτῷ
 τὸν ἐπὶ τῷ αὐτοῦ καθήμενον
 εἶδον, ὅς τε δὲ τῆς ἐπὶ τῷ αὐτοῦ
 ἐπιστήλας τῷ θυγατρὶ, καὶ
 5 περιθίξας τὴν χεῖρα τῷ πα-
 τέρει, κατέχευεν ἄγχων ἕ-
 ως ἐπὶ νίξας. καὶ δὴ μὲν οὖν
 τῷ ὄμῳ, ἐκόμενος εἰς μὴ
 κύναιον, καταλαβὼν δὲ τὸν
 10 ὁμόλογον ἐπὶ τῇ πελοπείᾳ
 τῷ ἡμέρῳ ὡς νεκρῷ μέλ-
 λοντα τὸ ἰδῆναι ἐπαγίξας,
 σὺν τῇ θυγατρὶ δὲ, ἔλθον εἰς
 μὴ κύναιον τὸν λείοντα. οὐρ-
 15 θύσας δὲ καταλαβὼν αὐτῷ
 τὴν ἀσπίδα, ἀπέπαρξας
 τὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰ-
 σιέναι. δεικνύειν δὲ τῷ τῷ
 πυλῶν ἐκέλευε τὸν ἄβλῆν.
 20 φασὶ δὲ, ὅτι δὴ τῷ καὶ πῶ-
 ρον αὐτῷ χαλκοῦ ἐκ κρυ-
 βῆναι ὑπὸ γῆς κατεσκεύα-
 σεν. καὶ πέμπων κήρυκα κα-
 πρέα πέλοπος τῷ ἡλείῳ ἐ-
 25 πίτασεν ὅτι ἄβλῆς. οὐτε-
 ρὶ ἰφίτου κτείναν φωνῶν
 εἰς μὴ κύναιον, καὶ τυχεῖς

ram persequitur, quæ cum
 in spelæum anceps confu-
 gisset, eius alterum ostium
 obstruxit, ac per alterum ir-
 rupit in feram, & circum-
 positis collo manibus, eò usq[ue]
 astrictam tenuit, donec eam
 præfocauit, impositamq[ue] hu-
 meris Mycenæ importauit.
 Sed ubi extrema sui reditus
 die Molorchum, ut mortuo
 ostium immolaturum depre-
 hendit, Seruatori Ioui sacris
 peractis leonem Mycenæ in-
 tulit. Ceterum Eurystheus
 cognitis Herculis uiribus, ip-
 sum urbem ingredi postea
 nunquam permisit. At pro
 portis res ab eo gestas osten-
 tare præcepit. Ad hæc aiunt
 metu perculsum dolium sibi
 æneum sub terra occulte com-
 parasse. Deinde Copreum
 caduceatorem Eliensis Pe-
 lopis mittit, qui, quos ille la-
 bores exagilaturus esset, iniun-
 xit. Hic, post interfectum à se
 Iphitum, Mycenæ exulauit.

Ibiq; postquam ab Eurystheo
expiationem esse consecutus,
habitavit. Porro secundum
Herculi certamē Hydṛā Lerneam
obtruncandam impera-
vit. Hæc intra paludem Lerneam
enutrita plana omnia, et
cæpestria eruptione facta dis-
perdebat, in pecora, aīq; agros
seuebat. Hydra mira corporis
magnitudine fuit nouē cæ-
pitib. munita, quorū octo mor-
ti obnoxia fuisse dicuntur.
quod aut̄ omnī mediū erat,
imortale fuisse ferūt, Hercu-
les igitur, curru conscenso, Io-
bai aurigæ opa usus ad Lerneā
cōtendit, quō cū puenisset, ex-
quos fistit, Hydram in tumulo
quodā nativā, pp Amymones
fontes, ubi ea latitare cōsueue-
rat, quā cū ignitis sagittis īpe-
tisset, de latebris exilire cōpu-
lit. Egressamq; ipsam manu
prehēsat, prehēsamq; tenet, ea
vero pedibus statim circūplis-
cita cobidebatur. Hercules ca-
pita cōtundens clava, nequice

παρ' αἰνυδίας καὶ θαρσεσίαν,
ἐκεῖ κατέκει· Δούτρωσι
δὲ ἁθλόν ἐπέταρσε αὐτῷ
τὴν Λορναιῶν ὕδραν κτεί-
ναι· αὐτῇ δὲ ἐπὶ τῷ τῆς Λορ-
νης ἔλει ἐκβαφεῖσθαι, ὅθεν
βαλεῖται εἰς τὸ πόντον, καὶ τὰ
πεσοπύματα, καὶ τὴν χώ-
ραν διέφθειρε· εἶχε δὲ ἡ
ὑδρὰ ἑπτὰ μέγεθον σώμα-
καφαλαῖς ἔχον ἐνέει· τὰς
μὲν ὅκτω, θνητὰς, τὴν δὲ
μέσσην, ἀθάνατον ἐπιβάς
ὅττω ἄρμαδος ὑνιοχῶντος ἰο-
λάου, παρελθὼν εἰς τὴν
Λορνίαν· καὶ τὴν μὲν ἵππον
ἔσκαε, τὴν δὲ ὕδραν ὀ-
ρῶν ἐπὶ νιν τὸ πῶ, πρὸ τὰς
πηγὰς τῆς ἀμυμώνης· ὅπου
ὁ Φωλεὸς αὐτῇ ὑπῆρχε, βα-
λὼν βέλεισι πεπωρωμένῃσι,
ὀνάγκασεν ὅσον εἶναι· ἐκβα-
λὼν δὲ ἀπὸ τῆς κρατίστης
κατέχευεν· ἡ δὲ δαΐμων τῆς
πόσῳ ἐνείχετο περὶ πλά-
κῃ· τῷ ῥοπαλῷ δὲ τὰς
καφαλαῖς κόπῃσιν, οὐδ' ἐπὶ

ἀνύειν ἐδύνατο . μιᾷς γὰρ
 κοπτομένης κεφαλῆς, δύο
 αἰετῶν ὄν . ἐπιβουθεῖει δὲ
 καρκύνος τῇ ὕδατος ὑπομέ-
 5 γίσης δύναναι τὸν πόδα, διὸ
 ὄψιν ἀρκετεῖν αὖ, ἐπεὶ
 λείπει καὶ αὐτὸς βουδὼν
 τὸν ἰόλαον ὅς μὲν τὴν κα-
 ταπρήσας τῆς ἐγγὺς ὕ-
 10 λους τοῖς θαλαῖς ἐπικαίωσι
 ταῖς αἰατολαῖς τῇ αἰαφυο-
 μένῃ κεφαλῇ ἐκώλυσε
 πικρῶν κατὰ ὄψιν τὸν πό-
 δον τῇ αἰαφυομένῃ κεφα-
 15 λῇ περιγινόμενος τὴν ἀδὰ-
 ναν ἀρκαφας κατάρυξε .
 καὶ βορεΐαν ἐπέθηκε πέτραν
 πρὸ τῆς ὁδὸς τὴν φορέουσαν
 ὁρᾷ λάριν εἰς ἐλεονῶτα .
 20 τὸ δὲ σῶμα τὸ ὕδατος ἀνα-
 χίτας, τῇ χολῇ τῶν οἰστῶν ἐ-
 βαλεν . ἀρπυιδὺς δὲ ἔφη,
 μὴ δεῖν καταρδιμῶσαι σὺ
 τοῖς δώδεκα τὸν ἄθλον . οὐ-
 25 γὰρ μόνος, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἰο-
 λάου τῆς ὕδατος περιεχέ-
 ον . τείνον ἄθλον ἐπέταξε

quam elaborabat, namq; uno
 confuso, duo subnascebantur.
 Insuper Hydræ peruasit cor-
 poris Cancer admoorso Hercu-
 lis pede opem ferebat. quo cir-
 ca interfecto cancro, Iolai, &
 ipse opem implorauit. Qui
 cum proximæ solus partem
 succendisset ignitis torribus
 renascentia Hydræ capita in
 urēs in modum renascentium
 capitum ortus suboriri probi-
 bebat: victor caput illud mor-
 ti laud obnoxium recisum
 desodit, eiq; ingentis ponder-
 is lapidem superimposuit,
 secus uiam, quæ per Lernam
 Eleantem ducit. Adhæc Hie-
 dræ corpore minutissime con-
 ciso sagittas eius felle un-
 xit. At Eurythens hunc Her-
 culi: laborē duodecim ærum-
 nis annumerādum esse nega-
 uit. Proptereaquod Hercules
 non solus: sed Iolai ad-
 iumento Hydram superauerat.
 Tertium uero facinus
 hoc illi gerendum imponit,

APOLLO DORI

ut cornutam ceruam Myce-
nas uiuam adferret. Erat. n.
ad Oenoen auratis cornibus
insignis cerua Dianæ sacra,
Quo circa Hercules, quod
eam neq; occidere, neq; uul-
neribus afficere uellet, an-
num totum est insecutus: Por-
tea uero, quam fera Hercu-
lis persecutione laxatam se
esse sensit, in Artemisium
montem confugit, & illinc ad
Ladonem amnem, quem cum
iam iam tranatura esset, sa-
gitta percussam cepit, hu-
meris sublatam ferens, &
per Arcadiam iter agebat,
cui, cum Apolline Diana si-
mul obuiam facta, ceruam re-
cipit, atq; Herculem quod
sacram sibi animal occide-
re uoluisset, obiurgauit, tum
ille necessitate rei damnata
Eurystheum auctorem rei fu-
isse affirmauit, placata Deæ
iracundia, feram uiuam ad-
huc Mycenas importauit.

Quartum inde ei certamen

αὐτῷ, τὴν καρᾶσθαι ἔλαφον
εἰς μυκῆνας ἔμπροσθεν εἰσ-
καῖν. ἦν δὲ ἡ ἔλαφος αἰοῖ
τὸν χρυσόκαρος ἀρτέμιδος
ἰδρά· διὸ καὶ βουλόμηνος αὐ-
τὴν ἡρακλῆς μὴτε αἰελεῖν,
μὴτε ἰδοῦναι, σωεδῶξεν ὁ-
λον αἰῶντόν. ἐπεὶ δὲ καί
μνην τὸ θνητόν τῇ διώξει,
σωέφυλεν εἰς ὄρος τὸ λεῖο
ζόμενον ἀρτεμίσιον. ἐκεῖ
ἦν ποταμὸν λάδωνα,
καὶ ῥαῖον διαβαίνειν μέλ-
λουσαν, τοξόσασσιν ἐλά-
σσει. καὶ θεῖμος αὐτῇ τῆς αἰ-
μῶν, ὅς τ' ἀρ' ἡσθ' αὐτῇ ἡ πε-
γνίτο. μετὰ ἀχ' ἄλλωνος δὲ
ἀρτεμις σωτυχοῦσα ἀφ' ἑ-
ρεῖρ. καὶ τὸ ἰδρὸν ἰδοῦν αὐ-
τῆς κτείνειν τα κατ' ἐμ' ἐφ' ἑ-
το. οὐ δὲ ἔσθ' ἡ πρὸς ἀμύμονος
τὴν αἰάγκην, καὶ ἃ αἰπὸν
εἰπὼν ὀφρυοδία γεγονέαι,
πραῦτας τὴν ἐργάν τ' θεῶν,
τὸ θνητόν ἐκόμενον ἔμ-
προσθεν εἰς μυκῆνας. Τέταρ-
τον δὲ λόγον ἐπέταξεν αὐτῷ

ἃ ὄρυμαιθιον καί περ ζῶν
 τα κομίζην. ἔδωκε δὲ τὸ δῶ-
 ριον ἡδίστην τῷ Λαοίῳ, ὅρ-
 μώμιον δὲ ὅροις, ὃ καλοῦ-
 σιν ὄρυμαιθιον. διδοχόμενος
 δὲ φολῶν ἐπέφουται κεν-
 ταύρω φόλῳ σιλωνῷ, καὶ
 νύμφης μελίας παιδί. οὐ-
 τος Ἡρακλεῖ μὲν ὁππῶς πρεῖ
 10 χε τὰ κρία. αὐτὸς δὲ ὠ-
 μοῖς ἐχῆτο. αἰτοῦντος δὲ
 οἶνον Ἡρακλείου, ἔφη δὲ δοι-
 κέναι τὸν κοινὸν ἃ κενταύ-
 ρων αἰοῖσαι πῖνον. θαρρύν-
 15 δὲ παρακλεύσας μὲν Ἡρα-
 κλῆς, αὐτὸν ἤνοιξε. καὶ με-
 τ' οὐ πολλὸν δὲ τῆς ὁσμῆς αἰ-
 ὁδόμενοι πῆσαν οἱ κένταυ-
 ροὶ πέτραις ὀπωλισμέσαι, καὶ
 20 ἐλάταις ἀδὶ τὸ πρὸ φόλου
 σπήλαιον. τὸν μὲν οὖν πρῶ-
 τοις πολέμοις εἰσω πα-
 ρελθεῖν, ἄγχιον, καὶ ἄγχιον,
 Ἡρακλῆς ἐρέφατο βαλὼν
 25 δαλῆς. τὸν δὲ λοιπὸν ἐπὶ
 ξύλα δώκων ἄχρι τῆς μα-
 λίας. ἐκείθεν δὲ πρὸς χεί-

impetavit, Erymanthium As-
 prum ad se vivum ferebat.
 Hac autem fera Psophidem
 usq; ab Erymantho monte
 prorumpibat. Hercules itaq;
 Ptoœem intercundum à Pho-
 lo centauro Sileni, ac Meliæ
 Nymphæ filio hospitio exci-
 pitur. Hic hospiti iostas car-
 nes edendas apposuit. Ille ve-
 ro crudis vesci maluit. Hæ-
 culi interim vinum poscenti
 uereri se, inquit, commase
 centaurorum dolium reline-
 re; ac bono illum esse animo
 Hercules iubet, ac ipse do-
 lium releuit. Neq; ita multo
 post; centauri quod unum
 subolisset, affuere lapidibus
 armati, & abietibus in Pholi-
 antum irrupere. E quibus
 Anchium, & Agrium, quod
 primi intrare Spelæum ausi
 fuissent. Hercules accensis
 torribus percussos euerit: res-
 liquos autem ad Maleam usq;
 sagittis persecutus est. Inde
 vero ad Chironem confusa

gere, qui à Lapithis cinctus
 è Pelio monte, ad Maleam
 habitabat. In hunc Hercu-
 les, cum circa delapsos centau-
 ras sagittis impeteret, telum
 emissu, quod delatim per Ela-
 ti Brachiū in Chironis genu
 infigitur. Tum Hercules tris-
 titia affectus accurrit, ac sa-
 gittam extrahit, datamq; à
 Chirone remedium uulnere
 imposuit, ille uero irremedia-
 bili uulnere sauciatus in spes-
 laeum se recipit, quod in eo ui-
 ta excedere uellet, qui, cum
 per immortalitatem, qua do-
 natu erat, minime interire
 posset, tamen Prometheus Lo-
 qui permissu, immortalitatem
 adeptu Chironis loco,
 tandem esse desuit. Cetera
 uero Centaurorum multitu-
 do, alius alio ex fuga sese
 receperunt. Nec desuerunt,
 qui in Maleam montem con-
 fugerunt. Eurytion uero in
 Pholoem, siqui Nessus ad
 Eneum amnem, reliquos

ῥωνα σωέφυγον. ὃς ἔβηλα
 θείς ὑπὸ λαπίδων ὄρου
 πηλίου παρὰ μέλειο κα-
 τήκυσεν. τούτω πρὸς πηλὸν
 κότας οὐκ ἐκταύρου το-
 ξάων ἴησι βέλος. ὃ δ' εὐεγ-
 χρώϊά του ὄξυ τῷ βραχίονι
 τὸ γόνυ τῷ χείρατος ἐμ-
 πήγνυται. ἀνιὰ θείας δὲ ἥρα
 κλῦς προσδραμὼν, τὸ πε-
 λος ἐβήλκυσεν. καὶ δόντος χεί-
 ρατος φάρμακον ἐπέθηκεν.
 αἰσάων ἔχων τὸ ἔλκος, εἰς τὸ
 σπήλαιον ἀλλόασεταί. καὶ
 καὶ τελευτῆσαι βεβλήμενος,
 καὶ μὴ διαβήμενος, ἐπεὶ πῶρ
 ἀθάνατος ὦν αἰπιθνήσκων δὲ
 θεὸς προμυθεῖ, ὅτι αὐτὸν
 γλυκόμενον ἀθάνατον, οὐ-
 τως ἀπένεικε. οἱ λοιποὶ δὲ
 τῶν ἐκταύρων φύποισι
 ἄλλος ἄλλα χῶ. καὶ πινόντων
 μὲν πρὸς γέλιον τοῖς ὄρεσι μα-
 λείῳ διρυτίῳ τε, εἰς φο-
 λὸν. Νέστος δ' ἀδὶ σπη-
 ταμὸν εὐνυον. οὐδὲ λοι-
 πὸν ὑποδείξαμενος πᾶσι

ὄντων εἰς ἐλευσίνα, ὅρος καὶ π
 κρήνην. ἔπειτα δὲ τῶν δι'
 εἰς Φολόων Ἡρακλῆς. καὶ Φό-
 λων πλὴν τῶντα διασάμε-
 5 νος μὲν καὶ ἄλλων πολ-
 λαῖν. ἐλκύσας τὸ ἐκ κερσὺν
 τὸ βέλος ἐθαύμαζεν εἰ τὸν
 τηλαυγέστατον τὸ μικρὸν διέ-
 φθειρε. τὸ δὲ, τῆς χειρὸς
 10 ἁλίσθαι τὸν ἄλκιον ἄνθρωπον
 πόδα, καὶ πρᾶχον μακρὸν
 κτείνειν αὐτὸν, θαύμασεν δὲ
 Φόλον Ἡρακλῆς, ἄνδρα τὸν
 κάπερ οὐδὲν ἄλλο πρᾶξιεν.
 15 καὶ διώξας αὐτὸν ἐκ τινος
 λογχεύσας μὲν κραυγῆς εἰς
 χότον πολλὴν πρὸς μιλίον,
 ἐμβροχῆας τὸ ἐκόμενον εἰς
 μυκνῆας. Πύμπτον μὲν εἰ-
 20 πὶ ταξὶ αὐτῶν ἄθλον ἦ αὐ-
 γείον βοσκημάτων εἰς ἡμέ-
 ρα μὲν μόνον. ἐκ φορέσσαι
 τῶν ὄντων. ἦν δὲ αὐγείας
 βασιλεύς Ἠλίδος. ὡς μὲν π
 25 τοῦ εἶπον καὶ ἡλίου. ὡς
 δὲ πρὸς ποσειδῶνος. ὡς δὲ
 οἱ φέρβαντες. πολλὰς δὲ

autem Neptunus excipiens
 in Eleusina monte occulit
 it. Porro Hercules ad Pholo-
 loen regressus, ac Pholum
 multis cum alijs morientem
 conspiciens, etusta de minoris
 corporis sagitta, quo par-
 esto tantos. tum parua sagit-
 ta occidisset admirabatur.
 Hæc autem è manu delapsa
 in pedem decidit, atq[ue]
 ælitum ipsum interemit.
 Igitur Hercules Pholo hu-
 mi condito ad Apri uena-
 tionem contendit, Quem è
 fruteto quodam ingenti cum
 amore excitatum, per ala-
 tam niuem defessum, ac un-
 culis præpeditum Mycenæ
 inuexit. Quintum deinde
 laborem imperauit, ut Aus-
 geæ pecoris finem unius diei
 curriculo exporteret. At
 Augæ rex Elidis fuit, sunt,
 qui illum Solis filium fuisse
 se dicant. Ne defuncti, qui
 Neptuni, et qui Phorbans
 as. Hunc miles pecorum

greges habuisse ferunt, ad quem, cum Hercules adisset, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, una die finum omnem exportaturum se pollicitus est: si decimam pecoris uniuersi ipsi condonaret. Augeas autem huic minime credulus se illi tamen, postulata concessurum promittit. Hercules inde anteflatus Phyleum Augeae filium, stabuli fundamentum euerit, Alpheumq; & Peeneum, flumina praterfluentia per fossam deducta, corrumpatq; immisit: ita, ut per alienum à priore alueum desfluerent; effecerit. Augeas, ubi de Eurysthei imperio cōfessū fuisse accepit, non mō mercedē pactam nō psoluebat, sed et acquam se pmississe negabat, eiq; de re iudicum sententiae se statutum esse distabat. Confidentibus itaq; iudicibus Phyleus ab Hercule citatus i patrē testimonium dixit,

εἶχε βοσκημάτων ποιμένας. τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς οὐ δηλώσας τὴν εὐρυθείαν ἐπιταγάν, ἔφασκε μὲν ἡμόρῳ τὴν ὄνδον ἐκφορᾶσειν, εἰ δώσῃ τὴν δεκάτην αὐτῷ τῆς βοσκημάτων. αὐγείας δὲ ἀπὸ τῶν ὑποχρεῖται. μαρτυροῦμενος δὲ Ἡρακλῆς τὸν αὐγεῖα καὶ δαφύλεια, τῆς περὶ αὐλῆς τὸ διμήλιον διείλε, καὶ τὸν ἀλφειὸν τὰ ποταμὸν, καὶ τὸν περνεῖον σύνεγγυς ῥέοντα πρὸ χειτρίδας, ἐπήγαγεν. ἐκρεῖν δὲ ἄλλης ὀξόδου ποιήσας. μαζῶν δὲ αὐγείας ὅππῃ κατ' ἐπιταγὴν εὐρυθείας ὄντος ἐπιτεπέλει, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδν. προσέτι δὲ Ἡρνεῖτο, καὶ μισθὸν ὑποχρεῖται δώσειν, καὶ κτείνειν τὸν τούτου ἑτοῖμος ἔλεγεν εἶναι. καὶ διζομένην δὲ τῆς διαγωγῆς, κλυθεὶς ὁ φυλάς ὑπὸ Ἡρακλείῳ, τοῦ πατρὸς κατεμαρτύρησεν εἰ

πῶν ὁμολογᾷ σάι μεθὸν δῶ
 σειν αὐτῷ. ὀργισθεὶς δὲ αὐ
 γείας πρὶν τῷ ἦν φον εἰεγ
 χῆναι, τὸν τε φυλέα, καὶ τὸν
 5 Ἡρακλέα βαδίζειν ἐξ ἧλιδος
 ἐκέλευσε. φυλὸς μὲν ἦν εἰς
 δουλίχιον ἦλθε. καὶ κεῖ κα-
 τῶκει. Ἡρακλῆς δὲ εἰς ὦλε
 νον πρὸς Δεξαμένον ἦκε, καὶ
 10 καὶ κατῶκει. καὶ κατέλα-
 βε ἄνθρωπον μέλλοντα δι' Ἀ-
 νάγκην μνηστῆρ' εἰν εὐρυτίω
 νι κενταύρῳ μνησιμάχῳ
 τῷ θυγατρῶα. ὑφ' οὗ πῶτα
 15 κληθεὶς βοηθεῖν ἐλθόντα
 ἦν τῷ νύμφῳ εὐρυτίωνος
 ἀπέκτεινε. εὐρυδιὺς δὲ, οὐ
 δὲ ἄνθρωπον εὐρυτίωνος περὶ
 σέβεται ὡς ἄνθρωπον. λέγοντες
 20 μεθ' ὧν πεπραχέναι. ἔκτον
 ἐπὶ ταφῇ ἄνθρωπον αὐτῷ τὰς
 συμφορὰς ὀρενιδας ἐκ-
 δῶσαι. ἦν δὲ εὐρυτίωνος
 πόλει τῆς ἀρκασίας συμ-
 25 φορὰς λεγομένη λίμνη. πολλὰ
 δὲ σκυρρεφῆς ὕλη. εἰς ταύ-
 τῃν ὀρενιδας σκυρρεφῆς ὕλη.

quod isce mercedem Herculi
 se daturum passus fuerit.
 proinde Augeas ira inflam-
 matus ante, quam iudicium sus-
 fragiis sententia ferretur, ut
 & Phyleus, & Hercules ab
 Elide jaceret, imperavit.
 Phyleus itaq; Dulichium com-
 migravit. Hercules autem
 Olenum ad Dexamenum ab-
 iit, atq; ibidem habitavit. Vbi
 illum necessitate compulsus,
 ut Eurytionem Centauro Mne-
 simachem filiam uxorem dar-
 re deprehendit, a quo, ut sis-
 bi opem ferret, exoratus Her-
 cules Eurytionem, qui ad-
 sponsam ducendam uenerat,
 obtruncavit, sed Eurysthenes
 neq; id inter duodecim, cer-
 tamen admisit, quippe q; mer-
 cede hoc fecisse, assererat.
 Sextum ei laborem, ut stymp-
 phalidas aues fugaret, iniun-
 xit. Erat autem ad stymphe-
 lum Arcadiæ urbem stymphe-
 lis palus multis contexta, atq;
 umbrosis arboribus addēsa.

APOLLODORI

quo in hanc magna auium
multitudo, luporum uim per-
timescentes ex fuga se se res-
cipient. Herculi itaq;,
quam ratione auis e syl-
ua dispelleret, ambigenti;
Pallas aenea crepitacula Vols-
cani munera accepta dedit.
Hæc ille quassans sub monte
quodam paludem proximo
aues territabat, quæ sonis
tum minime sustinentes præ-
metu subuolabant: eumq; in
modum Hercules ipsas sagittis
impetiuit. Septimum in-
de laborem Cretensis Tauri
abducendi imposuit. Hunc
Acusilaus quidem esse refert:
regi Europam ad Iouem tulit.
Nonnulli aëro à Neptuneo è
mari submissum, quo tem-
pore Minos id se Neptuneo
immolaturum dixit, Quod è
mari apparuisset. Atq;, ad-
iuncti conspicatam ipsum Tau-
ri formam, ac specimen,
tunc planè inter hunc ar-
menta dimisisse, pro quo alia

ἴδης, τίωι ἀπὸ τῆς λύκαι-
ας παρὰν διδιδίχαι. ἀμνη-
στοῦ τοῦ οὐνοῦ Ἡρακλείου πῶς
ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὀρνιδας ἐκ-
βάλλει, χαίλκεα κρόταλα 5
διδωσιν αὐτῷ ἁθηνᾷ πρὸς
ἡφαίστου λαβοῦσα. ταῦτα
κρούων ὑπόπτος ὄρειος τῆ
λίμνῃ ποσειδωνίου, τὰς ὀρ-
νιδας ἐφόβει. αἱ δὲ, τὸν ἰο-
δοῦ πονοῦν ὑπομείνουσαι,
μὲν δέουσι ἀνιπῆσθαι. καὶ
ᾤοντο τὸν φόντον Ἡρακλῆος
ἐτόξευσαν αὐτὰς. Ἐβδωμον
ἐπὶ ταξείᾳ ἁθλόν τὸν κερ- 15
τα ἀγαγεῖν ταῦρον. ᾤοντο
ἄκουσίλαος μὲν εἶναι φασὶ
τὸν διαπορθμύσσειντα δι-
εφάνην διί, πινὲς δὲ τὸ ὑπὸ
ποσειδῶνος αἰαδόμενα. ἐκ 20
θαλάσσης. καὶ φασὶ δια-
σείμνῃσι αὐτὸν τῷ ταύρῳ εἰ-
κάλλος. ᾤοντο μὲν εἰς τὰ
βουνόλια ἀγρπύμπαι, θύ-
σαι δὲ ἄλλοι ποσειδῶνι. 25
ἐφ' οἷς ὁρμαίνεται τὸν θεόν
ἀγχιώσαι τὸν ταῦρον. 30

ἄνθρωπον πρᾶξι νόμος εἰς κρῶ
 τινι ἡρακλῆς . ἐπειδὴ λα-
 βεῖν ἀξιού π' μίνως εἰπεῖς
 αὐτῷ λαμβάειν διαγωνισκ-
 5 μίον, καὶ λαβὼν πρὸς Ὀρυ-
 θία διακομίζας ἔδειξε . καὶ
 τὸ λοιπὸν εἶασεν αἶθρον . ὁ
 δὲ , πῶλον δὲς ἀπ' ἄρτιον
 πῆ , καὶ ἀρκαδίας ἄπασαν,
 10 καὶ διαβὰς τὸν ἰσθμὸν , εἰς
 μακεδῶνα τῆς αἰθιῆς ἀφί-
 κόμενος , τῷ ἐγχωρίῳ δε-
 λυμαίνῳ . ὃ γδοὺν ἄλλος
 ἐπὶ ταῖς αὐτῷ ταῖς διομή-
 15 δας τῷ θρακὸς ἱππῶς εἰς
 μυκῖνας κομίζεν . ἦν δὲ
 οὗτος ἄριος , καὶ κυρῆος .
 βαπλάς βισόνων ἔθροισ
 θρακίαν , καὶ μαχίμων τῶν .
 20 εἰς δὲ αἰθρῶν ποταμῶν
 ἱππῶν . πῶλον δὲς οὗ μὲν
 τῷ ἐκουσίως στυγερῶν .
 βιστάμνος τῷ δὲ ταῖς φα-
 ταις τῷ ἱππῶν ὑπάρχον-
 25 τας , ἦ γὰρ πῶλον δὲ
 λαοῖν . τῷ δὲ βισόνων
 οὐν ὁ πῶλος ἐπὶ βουδονίων

um Neptuno sacrificasse :
 quibus in rebus iratam na-
 men iauro feritatem immis-
 sisse , in hunc igitur Heracles
 profectus in Cretam , quon-
 5 tiam capere uolenti* Minos
 inquit . Vbi expugnaret , si-
 bi caperet . Post , ubi illum
 cepit , Eurystheo translatum
 ostendit . Cetera uero fas-
 crum , numiniq; dedicatum
 abire permisu . Hic Spar-
 tegi , & Arcadia uniuersa
 peragrata , Istbinum traies-
 cit , ac in Marathonem Atticæ
 terre profectus incolas pess-
 10 me habebat . Octauum cetera
 tamen Diomedis Thracis ea
 quas Myrcenas abigendi fuit .
 Is Maris , & Cyrenes fis-
 lius Bistonum Thracij gene-
 ris , ac pugnacissimi , rex fuit :
 Cui tam equæ erant , quas
 mortalium corporibus paste-
 15 bat . Ad quem cum Heracles
 uoluntat multitudinem fix-
 patus nauigasset , perdomitis ,
 qui equarum præsepib. præ-

erant, eas ad mare abegit. Inter hæc, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus: equas Abdero custodiendas commisit. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere locrus ab Opunte, Herculis amasus, quem equæ discerptum iniremerunt. Hercules denique Etis Bistonibus, atq; occiso Diomede reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdera urbe, ad Abderi perempti sepulchrum cõdita abeatas equas Eurystheo tradidit. Quæ postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissæ, cõ cum peruenissent, à feris dilaniatæ sunt. Nonus labor est, quo Hippolytæ cingulum ad se ferri iussu Eurystheus, Hæc erat Amazonum Regina: quæ circa Thermodontem amnem habitabant hæc gens erat bello gerendo præstantissima, quippe quæ uiriliter fortitæ

τὰς μὲν ἵππους ἠρέδωκεας ἀέδρησθαι φυλάσσειν. οὐτος δὲ ὕν ἡρέμου παῖς Λοκρός ἐξ ὁποῦτος Ἡρακλείου ὄρωμενος. ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐπαπασιμέναι· πρὸς δὲ τοῦ εἶσυνας διαπασιμένως, καὶ διομῶδιν ἀρχαίειναι, τοῦ λοιποῦς ἡνάγκασε φέρειν. καὶ κτίσας πόλιν Ἀδερῶν παρὰ τὸν τάφον τῷ Διαφθαρείῳ ἀβδύρου τοῦ ἵππου κομίσας εὐρυδείῃ δῶκε. μετὰ τοῦ δὲ αὐτὰς εὐρυδείας εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος Ὀλύμπου ἐλθούσαι, πρὸς τῆς θηρίων ἀπώλοντο. εἰνατοὶς ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ζῶσθαι κομίζειν τὸν ἵππολόν της. αὐτὴ δὲ ἐβασίλευεν αἰμαξίον. αἱ κατ' ὅκω περὶ τὸν διομῶδοντα ποταμὸν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον. ἠσκούον γὰρ αἰσθρίων. καὶ εἴ ποτε μεγέσταις γυνήσιναι, τὰ θήλεα ἔφειον. καὶ τοῦ μὲν δεξιὸς μα-
σους

πούς ἐξέθλιβον, ἵνα μὴ καὶ
 λυόντων ἀκοιτίξῃν. τὸν δὲ,
 αἰετοειδὲς εἶον, ἵνα ξέφοικεν.
 εἶχε δὲ ἰσχυρὰ τὴν ἄρεος
 5 ξωστῆρα σὺμβολον τῷ πρω-
 τῷ εἰν ἀπασῶν. ὃν δὲ οὐκ
 τὸν ξωστῆρα ἤρακλῆς ἐπέμ-
 πῳ λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμού-
 σης τῆς εὐρυδείας θυγατρὸς
 10 Ἀδμήτης. παραλαβὼν δὲ
 ἐθελοντὰς συμμέλχουσιν, ἐ-
 μῶνι ἐπὶ πλεῖ. καὶ προσέ-
 χεῖ νόσφ' ἑτέρω. καὶ κατὰ
 κοῶν οἱ μίνως υἱοὶ, εὐρυμέ-
 15 δων, καὶ χρύσις, Νεφελίων,
 Φιλόλαος, ἀπὸ πάντων δύο
 τῶν ἐνὶ σπηλεῶν πλοῦντι
 σαι ἔπειθ' ἡμίνωσ' ἡδύ-
 ῳ πρὸς ὧν ἀγανακτήσ' ἤρα-
 20 κλῆς τούτοις μὲν πᾶσιν ἀχρῶ-
 μα ἀπέκτεινε. τὸν δὲ λοι-
 πόν τε καὶ τακλείσας ἐπε-
 λίορκει. ἔσθ' ἐπιπρεσβύ-
 σμῳλοι πῆρεσσι τοῦ αἵματος
 25 αἰσάρεθ' ἔντων δύο λαβείναι,
 οὓς αἰετὸς θάλασσαν. ὃ
 δὲ, λυγρὸς τὸν πολιορκίαν,

fortitudinem exercebāt, ac sic
 quādo viris admittē perperes-
 rint, partus femineos educa-
 bant. Dextras ad hæc manus,
 ne iaculis emittēdis impedimē-
 to foret, in nihilū redigebant.
 lævas autē alēdi filiorū gratia
 succrescere patiebātur. Ceter-
 ſū Hippolyte Martis balibeū,
 argumento, ut omnibus alijs
 præesset, habebat. Ad hoc igitur
 Hercules capiendū emitte-
 batur, ut illud cupiēti Admete
 filię Eurystheus obsequeres-
 tur. Impositis itaq; uoluntarijs
 socijs una i nauī, Hercules ses-
 se nauigationi accingit, ac mox
 ad insulā Paron appellit. Vbi
 tum Minois filiū Eurymedon,
 Chryses, Nephalion, et Philox-
 laus kītabāt. Ex oīb. quos secū
 i nauī uehebat Hercules, duo à
 Minois filijs interfecti fuerūt:
 quorū iteritū iniquissime frēs
 Hercules hosce statim è medio
 sustulit, at reliquos intra oppi-
 dū cōclusos, obsidione preme-
 bat: donec p legatos ab Hercu-

le precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse uellet, acciperet. Tum ille soluta obsidione, atq; Androgei filijs Alcæo, Sibe- nelôq; , acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium con- tendit, atq; ab Amyco Bebry cum rege hospitio exceptus, pugna inita à Bebrycibus, Ly cum adiuuans multos trucidauit, in quibus, & Mygdonem regem Amyci fratrem occi- dit, mox excisa Bebrycum ur- be, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Heracleā uocauit. Inde uero Hercule ad Themiscyræ portum appulso, ad eumq; profecta Hippolyte atq; eius aduentus causam p- cūctata, Iuno, sumpta Amazo- nū unius forma multitudinem adit: nuncians Reginam ab aduectis hospitibus rapi. Tum illæ captis armis in nauem, equo uectæ decurrunt. Her- cules, ut armatas Amazonum copias prospexit, arbitratus,

καὶ οὗτ' αὐτὸς ὄχλῳ ἑμίνεως
ἵους ἀνελόμενος ἀλλοκαίους,
κὴ δένελον, ἥ κεν εἰς μουσικὴν
πρὸς Λύκον ἔδρασκύλον, κὴ
Ξαιθεῖς, ἅπῃ ἀμύκου ἔβη
βρύκων βασιλέως, συμβα-
λόντων βοηδῶν Λύκῳ, πολλοὺς
ἀπέκτεινε· μεθ' ὧν κὴ ἔβασιλέα
μὴς ὄδρα, ἀδελφὸν ἀμύκου,
καὶ τὴν βεβρύκων πόλιν ἀχρεμόμνος, γῆν ἔδωκε
Λύκῳ, ὁ δὲ, παῖδας ἐκείνην ἐκεί-
λεσεν ἠρᾶ κλέειν, κατὰ πλάσσαντος
δὲ εἰς ἑρμιόκυραν λιμένα, καὶ πα-
ραγλομένους, ὥς αὖ τὸν ἰσχυρὸν
λύτης· καὶ τίνος ἦκοι χέειν πυθ-
μελὴς, καὶ δώσειεν τὸν ζωστῆρα ὑπὸ χρομήλης,
ἥ ῥα μὲν τῆς ἀμαζόνων ἐκεί-
θε δέιστε τὸ πλῆθος ἐπιφοίτα
λέγουσιν τὴν βασιλίδαν· ἀρ-
πάξουσιν οἱ προσελθόντες
ξείνοι· αἱ δὲ, μεθ' ὧν καὶ τὴν
ναὺν κατέβησαν σὺν ἱπποῖς· ὥς δὲ
εἰδὲν αὐτὰς κακοπλισμένας

Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ ὁδὸν
 εἶναι γενέσθαι, πλὴν μὲν ἰσ-
 πολύτῳ κτείνας, τὸν ξωστῆ
 ρα ἀφαιρῆναι. πρὸς δὲ ταῖς
 5 λοιπαῖς ἀγωνιζόμενος, ἀπο-
 πλεῖ. καὶ προσίχεται τροίαν,
 συνεβεβήκη δὲ τότε καὶ τα-
 μῳῶν ἀρχάωντος, καὶ ποσει-
 δῶνος ἀτυχεῖν τὴν πόλιν.
 10 ἀπὸλλων γὰρ, καὶ ποσειδῶν
 πλὴν λαομέδοντος ὕβριν πει-
 ρᾶσθαι δίδοντες, εἰκαστέ-
 ρος ἀνθρώποις, ἡδὲ μὲν ὦ
 τειχίειν τὸ πέργαμον. ταῖς
 15 δὲ τειχίσασιν τὸν μῖσθον οὐκ
 ἀπιδίδου. ὅθεν εἶναι ἀρχάων
 μὲν λαιμόν ἐπεμψεν. πο-
 σειδῶν δὲ, καὶ ὧς αἰαφερέμε-
 τον ἔπειτα πλομμύνειδες, ὅθεν
 20 ἐπὶ τῷ πεδίῳ συνῆρπαξαν αἰ-
 θρώπους, χρησμῶν δὲ λε-
 γόντων ἀπαλλοτρίων εἶναι
 τῆς συμφορῶν, ἐπὶ πρὸς αὐ-
 λαομέδων ὑσιόνην τὴν θυ-
 25 γαστέρα αὐτοῦ ἑοράν καὶ τει-
 ῶν περὶ ὅθεν ταῖς πλοῖσιν
 τῆς θαλάσσης πύργους περ

id iam non sine dolo fieri,
 Hippolytem necat, et Zonam
 aufert, ad hæc reliquis deuiz-
 etis, renauigat, et Troiam
 appellit. Tum forte accidit,
 per Apollinis, et Neptuni irā
 ve, ciuitas infelicitèr age-
 ret. Quoniam Apollo, Nep-
 tunusq; Laomedontis iniuriā
 am ulcisci uolentes, mortu-
 libus assimilati, ac ueluti mer-
 cennarij pergama se ædifi-
 caturus paciscuntur, quibus, cū
 opere absoluto cōstitutam mer-
 cedem Laomedon minime sol-
 ueret, tum Apollo pestem,
 ac Neptunus cum inundatio-
 ne Cetus immisit, quod,
 quicquid mortalium in cam-
 pis offendit, corripiebat,
 cum uero ex oraculis, ma-
 lorum finem tum demum
 fore diceretur, cum Lao-
 medon Hesionem filiam suā
 Geto deuorandam ap-
 posuerit, Tum ille in prox-
 imis pelago saxis, illiga-
 tum, proposuit. Hanc ita

expositam ut uidit Hercules ,
se seruaturū pollicetur, si sibi,
quas equas p rapti Ganyme-
dis iactura , ei Iupiter dede-
rat, Laomedon tradit. Hoc illi
se daturū pollicitus est Laome-
don Hercules Cetus occidit,
et Hesione seruauit, at Lao-
medonte mercedem pactā nō
soluente, Hercules Troiæ ex-
cidium minatus , abiuit &
Ænium appellit, ubi à Poly-
tye hospittio excipitur . Mox
inter nauigandum in littore
Ænienfi Sarpedonem Neptu-
ni filium, ac Polyis fratrem
virum contumeliosum, atq; im-
probunt sagittis confixum in-
terfecit , Inde eum ad Tha-
sum peruenisset expugnatis
inibi Thracibus , eam Andro-
ges filiis habitandam dedit.
At è Thaso profectus aduer-
sus Toronen . Polygonum,
Telegoniumq; Protei , qui
ex Neptuna procreati fue-
rant , filios , ad lucan-
dum promouere solitos in ip-

σορτήσας. ταύτῳ ἰδίῳ ἐκ-
κειμήλιῳ, ἡρακλῆς ὑπέχετο
σώσειν αὐτόν, εἰ τὰς ἱπ-
πους πρὸ λαομέδοντος λύ-
φεται, ὃς ὁ ζῶνς ποσειδῶν τῷ
γαυμῆδους ἀρπαγῆς ἴδων
κεκ. δώσειν δὲ λαομέδον-
τος εἰπόντος, κτεῖναι τὸ κῆ-
τος, ἡσιόνῳ ἔστω. μὲν γού-
λομίου δὲ τὸν μιδῶνα ἀπο-
δοῦναι, πολεμῶσιν ὧσιν
ἀπειλάσας, αἰήχον. καὶ περὶ
χει ἀένφ. εἴδα ἐκίχεται
ὑπὸ πύλῃτος. ἀρωπλέον
δὲ ἀδὴ ἡϊόνος τῆς αἰνίας, ἡ
ἀρωπλέον ποσειδῶνος μὲν
ἡόν, ἀδελφὸν δὲ, πύλῃτος.
ὑβρίσιν ὄντα τοξόχας ἀπέ-
κτεινε. καὶ πρᾶγμῶντος
εἰς δάκον, καὶ χειρωσάμενος
τῷ εἰσκαῖ τας θράκας,
ἔδωκε τῆς αἰσρότης καὶ σὶ
κοτοικῆν. ἐκ δάκτου δὲ ὄρ-
μηθεῖς ἀδὴ τορῶνῳ πολύ-
ρονον, καὶ πελέγοντος τῷ περ-
τέως ποσειδῶνος ἡόνος πα-
λαίῳ περκαλομῶντος, κα-

τὰ τὴν πάλιν ἀπέκτεινε.
 κομίζας δὲ τὸν ζωστῆρα εἰς
 μυκῖνας, ἔδωκεν εὐρυδεί-
 δί ταινον δὲ ἐτάγην ἄθλων,
 5 τὰς γερυόνου βοῦς ἐξέρυ-
 θείας κομίζειν. ὁρῦθεια
 δὲ ὅν ὠκεανοῦ πλωσίον κει-
 μλὴν νῆσος. ἢ νῦν γὰρ διερα
 καλεῖται, ταύτῃ κατῶ-
 10 κει γερυόνης χρυσόκορος, καὶ
 καλλιρρόης τῆς ὠκεανοῦ
 τειδῶν ἔχων αἰσθρῶν συμφυ-
 ἐς σῶμα, σπινθέρων εἰς σῶ-
 κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμέ-
 15 νον κ' εἰς ἑρεῖς ἀχρὺ λαγόνων
 π', καὶ μυρῶν. εἶχε δὲ Φοί-
 νηκὲς βοῦας ὧν ἦν βουκόλος
 εὐρυτίων. φύλαξ δὲ ὄρεθρος
 ὁ κύων δεικέφαλος ἐξ ἐχίδ-
 20 νης, καὶ τιφῶνος γελιν-
 μλῖος. πορδύμλιος οὖν ἔειπεν
 τὰς γερυόνου βοῦας ὅτι τῆς
 εὐρώπης, ἀγρία πολλὰ πα-
 ρελθὼν λιβὴν ἐπέβαλεν.
 25 καὶ παρελθὼν ταρτησὼν,
 ἔσκησεν σημεῖα τῆς πορείας
 ὅς τῃς ὄραν εὐρώπης, καὶ λι-

sa palestra, interemit.
 Demum illatam Mycenae,
 Zonam Eurystheo dedit.
 Tum decimum illi certamen
 erumnarumq; indixit Geryo-
 nae boues ab Erythea abigen-
 das. Sed Erythea non pros-
 cul ab Oceano insula erat,
 quam nunc Gaddiram, nomi-
 nant. Hanc Geryones Chry-
 saoris, & Callirrhoeis, quae
 filia erat Oceani, habitaba-
 bat. Is erat trium homi-
 num corpore praeditus, ita
 compacto, ut in unum men-
 tre tenus coiret, & ab ille-
 bus, femoribusq; in trium
 rursus partes diuisum esse
 uideretur. Adhuc illae pus-
 nicae boues erant, quibus
 bubulcum Eurytionem praee-
 esse uoluerat. Oribus au-
 tem canis biceps ex Echide-
 na, & Typhone genitus
 custos praerat. Concedens
 igitur ad Geryonae boues, per
 Europam, monstra inter eun-
 dam multa praetergressus, in

Libyam traiecit : atq; cum
per Tartessum iter egisset,
itineris sui monumenta in Eu-
ropæ, ac Libyæ fimbis op-
positas inter se columnas du-
as constituit. At ubi in itine-
re solis radijs calfieret, an-
cum in deum ipsum inuadere
non erubuit. Hic uero homi-
nis uires admiratus, Hercu-
lem aureo poculo donauit, quo
Oceanū traiecit, & Erythæā
aduectus in* Arbante mōte p-
noctauit. Id sentiēs canis ī cū
prūpit. Hūc Heros claua p-
cussit, nec nō Eurytionē bubul-
cū cam suppetias, atq; opē fe-
rentē, occidit. Inter hæc Mez-
næti Plutonis bouū pastor rē
oēm Geryonæ nūciauit. Hic
Herculē ad Anthemuniē flu-
uū boues abigeniē nactus cō-
missa pugna, sagitta perfos-
sus interijt. Hercules autem
impositis poculo bobus Tartes-
sum tranauit ubi Soli poculū
reddidit, transgressus inde
Abderam in Libyam perues-

Εὐνὸς αὐτὸς αἰχλὼν δὴ σήλας.
Θόρμανόμηνος δὲ, ἑπὶ δὴ-
λίον κατὰ τὴν πορείαν τὸ
τόξον ἢ τὸν δῖον αἰέτειναι.
ὁ δὲ τὴν ἀνδροειάαν αὐτοῦ
θαυμασας, χρύσειον ἔδωκε
δέπας. αἰὶ δὲ ὠκεανὸν διε-
πύρασε. καὶ πῆγλινόμηνος
εἰς ὀρύθδα, αἰὶ ὅρῃ ἄρβαντι
αὐλίζεται. αἰδομένοις δὲ
ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα, ὁ δὲ
καὶ ἑῶν τῷ ῥοπαλῷ παύει.
καὶ τὸν βουκόλον οὐρυτίω-
να τῷ κυνὶ βοηθονῆτα ἀπέ-
κτεινε. μειοίπιος ἦεν αἰ τὰς
ἄδου βόας βόσκων, μενέ-
νῃ τὸ μενέας ἀπὴ γείλας.
ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρακλέα
παρὰ ποταμὸν αἰδεμονῆ-
τα τὰς βόας ἀπάγοντα, συζο-
σποιέμενος μάχην, καὶ το-
ξοὺς αἰέειναι. Ἡρακλῆς
αἰδέμενος τὰς βόας εἰς τὸ
δέπας, καὶ διαπύρασε εἰς
ταρτησὸν, ἡλίῳ πάλιν ἀπέ-
δωκε τὸ δέπας. διελθὼν δὲ
δὲ ἄβδηρα, εἰς λιγύην ἤλ-

Δει, εἰ ἢ τὰς βόας ἀφ-
 ροῦ το ἀλεβίων π, καὶ δ ὄρ-
 κμος οἰ ποσειδῶνος ἡοι, οὐς
 κτεῖνας ὄρε τυρρηνίας εἶν.
 5 ἀπὸ ῥηγίου δι, εἰς ἀπὸ ῥην-
 γνισί τῶρος, καὶ ταχίως
 εἰς τὴν δαίλασσαι ἐμπε-
 σὼν, καὶ διαπλουσάμενον
 εἰς σικελίαν, καὶ τὴν πλῆ
 10 οσίον χώραν διελθὼν, τὴν
 ἀπὸ κείνου κληθεῖσαν ἰτα-
 λίαν, τυρρῆωοι γρ ἰταλὸς
 τὸν τῶρον ἐκάλεισαν, ἢ λ-
 Δει εἰς πιδίον ὄρυκος, ὃς εἰ-
 15 βασίλευσεν ὄρυκίων. ὄρυξ
 δι' ἢν ποσειδῶνος παῖς, ὃς τ'
 τῶρον ταῖς ἰδίαις συγχα-
 τέμεναι ἀγέλαις. πρῶτον
 νος ἦν τὰς βόας ἡρακλῆς ἡ-
 20 φαίς, ἢ τὴν αὐτὴν ζήτησιν
 ἢ πείγῃ. οὐρὼν δι' αὐτῆς τ'
 ὄρυκος ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ, καὶ
 λέγοντες οὐ δώσιν, εἰ μὴ πα-
 λαίφας αὐτῇ περιλήνται.
 25 τρεῖς πῶν λεονόμος κατὰ
 τὴν πάλιν, ἀπικτενε. καὶ
 τὸν τῶρον λαβὼν, μετὰ τ'

nit; in qua Alebion, ac Dery-
 cynus Neptuni filij boues abis-
 gere solebant; quibus perem-
 ptis, cum per Tyrreniam
 iter ageret taurorum unus ab
 Rbegyo aufugit, atq; in frez-
 iū repente delapsus est, ac viz-
 cina terra percursa, ab illo
 Italia fuit appellata: nam Tyr-
 rheni, quem latini taurum uo-
 carunt, ἰταλὸν dixerunt.
 In Erycis campos se con-
 tulit. Is Erycinus in Siciliae
 parte, regnabat, ex Neptuno
 natus, qui hunc ipsum tau-
 rum suis armentis aggre-
 gavit. Commendatis itaq;
 bobus Volcano, Hercules tau-
 rum quæ siturus procedit,
 quem, cum inuenisset inter
 Erycis armenta, ab eo res-
 poposcit. Tum is, nisi ip-
 sum palæstra superarit, tau-
 rum se redditurum esse nez-
 gabat. Hercules semel, atq;
 iterum, & tertio abse ui-
 ctum Erycem luclando peres-
 mit. Et taurum receptum cum

APOLLO DORI

alijs in Ionium mare perduxit. qui simulac in ponti recessus penetravit, bovis ac filum Iuno iniecit: Quo percussit ad Thraciae montana dissipantur, Hic infecutus, bos unam partem collectam ad Hellepontum copulit. quae uero reliqua fuerunt, cetera ferae, atque agrestes euaserunt. Hercules tandem aegre collectis bouibus Strymonem, ut olim nauigabile flumen, accusans, oppletum lapidibus in nauigabilem effecit, ac traductas boues Eurystheo dedit, quas ille postea Iunoni immolauit. Confectis autem hisce certaminibus, intra unius mensis, annorumque octo curriculum, Eurystheus Augeae pecoris, et Hydrae laboribus minime admissis, undecimam Herculi aernumnam imposuit, ut ab Hesperijs aurea mala reportaret. Haec uero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum

ἄλλαν, ὅς τὸν ἰόνιον ὕλαυ-
 τε πάντων. ὡς δὲ ἤλθει ὁ
 τῷ μυρῶνι τῶν πάντων, ταῖς
 βουσίῃσι τοῖς ἐν ἑκάστῃ τῇ
 ῥα. καὶ χίονται κατὰ τὰς
 θράκης ὑπὸ πείρας. ὁ δὲ διώ-
 ξας τὰς μὲν συλλαβαὶν ὅς
 τὴν ἐλλήσποντον ἐχλιν. αἱ δὲ
 ἀφαιρεθῆσαι, τὸ λοιπὸν
 ὄσαν ἄγρια. μόλις δὲ τῷ
 βῶν στωελθουσῶν στυμῶ-
 να μεμψόμενος τὸν ποτα-
 μὸν πάλαι τὸ εἶθρον πλῶ-
 τόν, ὃν ἐμπλήρης πέτραις,
 ἀπλωθὼν ἐποίησε. καὶ τὰς
 βόας ἄρυσθαι κομίσας δὲ
 ὤκε. ὁ δὲ αὐτὰς κατέδυ-
 σεν ὕδα. πελοποιῶν δὲ
 τῷ ἄθλων εἰ μὲν, καὶ ἐπε-
 σιόκτω, μὴ περὶ δεξιόμενος
 ἄρυσθαι ὡς τότε τῷ αὐ-
 γείου βουκεμαίων, καὶ τὴν
 τῆς ὕδατος, εἰ δὲ καὶ τὸν ἐπὶ
 ταῖς ἄθλων παρ' ἐσπερίων
 χρύσεια μῆλα κομίσαν. ταῦτα
 δὲ ὅν, οὐχ ἄριστον εἰ-
 ποι εἰς λιβύην, ἀλλ' ἐπὶ τῶν

ἄτλαντος εἰς ὑπερβόρειοις.
 ἃ δὲ γάμαι π, ἥρα ἐδωρὲν
 ἄτο. ἐφύλασσι δὲ αὐτὰ
 ὄφρων ἀδανάτος. τυφά
 5 νος, καὶ ἐχίδνης κεφαλὰς
 ἔχων ἐκάτον, ἐχρῆτο δὲ φα
 νάϊς παντοίας, καὶ ποικί
 λαις. μετὰ τούτου δὲ ἔπει
 εἶδες ἐφύλαττον. αἰγληδὺ
 10 ὄφια, ἐστία, ἀφ' ἑξουσια. πορδὺ
 μελὸς αὐτῶν ἐπὶ ποταμὸν ἐχ
 ὄωρον ἤκα. κύνος δὲ ἄρεος,
 κὴ πυρῆνης, εἰς μονομαχίαν
 αὐτὸν περὶ καλεῖτο. ἄρεος
 15 δὲ ὄφρων ἐκδίκωντος, καὶ
 στωισάντος μονομαχίαν,
 ἑλθεῖς κεραυνὸς μέσον αἰμ
 φοτέρων, διαλύνει πλὴν μά
 χην. ἑσθλὸν δὲ δὲ ἰλνυ
 20 οῖων, καὶ ἀπειθῶν ἐπὶ πο
 ταμὸν ἡεδοκὸν ἤκα περὶ
 νύμφας διὸς, καὶ δέμους.
 αὐταὶ μιν ὄνουν αὐτῶν
 25 ῥέα. συλλαβὼν δὲ αὐτῶν
 μαίμενον, κὴ παντοίας ἐκ
 λάσσοντα πορφαῖς, ἔδκα.
 καὶ οὐκ ἔλασσε πρὶν, ἢ μα

Atlante, quæ Iuno fuit in
 nuptijs Ioui muneri dedit,
 Ea draco immortalis Typhos
 nis, & Echidnae filius cen
 ticeps afferuabat. Hic uarijs
 etiam, omniumq; generum uor
 cibus utebatur, cum quo &
 Hesperides, Ægle, Erythia,
 Vesta, & Erebusa, simul
 custodiebant, Hercules itaq;
 cum ad Echedorum amnem
 peruenisset, à Cygno Mara
 tis, & Pyrenes filio ad sin
 gulare certamen prouocatur;
 Pugna & præses, & Arbi
 ter huiusce Mars erat: quam
 demissum è cælo fulmen inter
 utrosq; medium diremit, iter
 deinde per Illyrios faciens,
 ac properans ad Eridanm
 amnē Nymphas Iouis, et The
 midis filias adiit. Hæ ipsi Ne
 reū idicant, cōprehensūq; ipm
 dormientē, atq; omnigenas for
 mas alternatim deuinxit, neq;
 illū prius, q̄ ab eo ubi iam ma
 la illa, et Hespides essent, edox
 euisset, abire permisit, quod ubi

dadicit, Libyam percurrit.
Huic Antæus, Neptuni filius
præerat, quem, quod hospites
secum palæstra dimicare com-
pelleret, occidebat, Hercu-
les cum eo luctari coactus, fu-
blimem illum è terra ulnis eli-
sum interemit. nam si terram
contigisset, is robustissimus ex-
uadebat, quapropter hunc ter-
ræ filium nonnulli esse dixe-
runt. Inde à Libya, Ægyptum
peragrat, in qua Busiris ex
Neptuno, ac Lysianassa Epa-
rphi natus regnabat. Hic ad
Iouis aram hospites ora-
culo quodam monitus immo-
labat, annos enim nouem
Ægyptus agrorum sterilita-
te laborauit. Inter hæc Tbra-
sius uaticinandi peritus è Cy-
pro aduenit, qui hanc an-
nonæ caritatem desitaram
esse pronunciauit, si uirum
hospitem, quot quot annis
Ioui mactarint. Tum Bu-
siris uate illo prius immo-
lato, aduenientes deinceps

θεῖν παρ' αὐτοῦ πού τυγ-
χείνοι τὰ μῦλα, καὶ αἰε-
σπερίδης. μαδῶν δὲ λιβύην
διεξήει. ταύτης ἐβασίλδου
παῖς ποσειδῶνος αἰτῶος. 5
ὃς τοῦ ξείνου αἰαγκάξων
παλαίειν, αἰήρει. τούτῳ δὲ
παλαίειν αἰαγκαζόμενος ἡ-
ρακλῆς, ἀράμελος ἔγκασι-
μέπρωτος θλίψας, ἀπέκτει-
νε, φεύοντα γὰρ γῆς, ἰσχυ-
ρότατον σωέβη γίνεσθαι.
διὸ καὶ γῆς πνὺς ἐφάειν
δοῖν εἶναι παῖδα. μετὰ λι-
βύην δὲ αἰγυπτιὸν ὄρμη. ταύτης 15
ἐβασίλδου βούσις ποσει-
δῶνος παῖς, καὶ λισίακάσης
τῆς ἐπέφου. οὗτος τοῦ ξεί-
νου ἔθυεν ἡδὲ βωμῶ διος,
καὶ τὰ πὶ λόγιον, σινέα γὰρ ἔ- 20
τη ἀφορία τῷ αἰγυπτιῶν κα-
τέλαβε θράσιος δὲ ἑλδῶν
ἐκκύπτου μαώης τῷ ἐπισή-
μῳ. ἔφη τῷ ἀφορίᾳ παῖς 25
σφῶσαι, ἐὰν ξείνον αἰσθῶν τῷ
διὸ σφάξωσι κατ' ἑτος. βού-
σις γ' ἐκκλῖνον πρῶτον σφά-

ξασ' τὸν μαίτιν, ὃν καπὸν
 τας ξείας ἔσφαξε· συλλυ-
 φθῆς οὖν καὶ Ἡρακλῆς, ὅς
 βωμοῖς περσεφάρβο· τὰ δὲ
 5 δισμὰ διαρρήξας, τόν τε βου-
 στειν, καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα
 ἀμυδιάμασθα ἀπέκτεινε,
 καὶ τὸν κύρυνκα χάλβην·
 διεξιὼν δὲ Ἀσίας θόρυμ-
 10 οῦσ' αἰς ῥοδίων λιμνὴν περσί-
 σχει· καὶ βοηλάτου πινὸς
 λύσας τὰν ἑτόρον τῷ ταύ-
 ρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης, ὄψ-
 χεῖτο θύσας· ὃ δὲ βοηλά-
 15 τῆς βουδὴν ἐαυτῷ μὴ δυνά-
 μως, σῆς ἐπίπινος ὄρουσ' κα-
 τηῶτο· διὸ καὶ νῦν ἐπει-
 δὲν θύουσιν Ἡρακλεῖ, μὲν κα-
 ταρῶν ὄψιν πρὸς τίσι· πα-
 20 ούων δὲ ἀεὶ ῥαβία ἡμαδίω-
 νακτείνει παῖδα πιδωνοῦ·
 καὶ ὅλα τῆς λιβύης πορδύ-
 θεῖς, ἥ τιν' ἔξω δάλασσαν
 κατὰ πλεῖ· οὐ τὸ δὲ πᾶς κα-
 25 ταλαμβαίνει· καὶ πόδας
 θῆς ὑπὸ τῶν ἡπειρον τέ-
 κνικρὺν, κατετέξουσιν ἥ τ'

iugulabat. *Comprehensus*
 itaq; ē Hercules etiam ad
 aras traheretur, ac disrup-
 tis uinculis, Busirinq; , et eius
 filium Amphidamantem, et
 Chalbē Cerycē necauit. Post
 hac Asia percurſa in Thermy-
 dras Rhodiorum portum ap-
 pulit: et bubulci cuiuspi-
 am alterum de plaustro so-
 lutum taurum, ac maſſa-
 tum comedit. Tum bubule-
 cus, ubi nullam sibi auxili-
 copiam, neq; spem refulge-
 re uidet, quodam in monte
 consistens execrari cœpit.
 quo circa et nunc etiam, post
 peractum Hercules sacrum,
 cum execrationibus id per-
 agunt. Hinc Herculis in Ara-
 biam peruasit, ubi Emathio-
 nē Tishoni filium necat, et fac-
 to p̄ Libyam itinere, ad exte-
 mū usq; mare nauigat, ubi scy-
 pho sumpto in obiectam contis-
 nentem traiecit: atq; aquilam
 Typhōnis, et Echidnæ filia
 am Promethei iecur in Cau-

εἰς τὸν ὄρειον τὸν ἐξ ὅτου τὸ
 ἄλκιμονος ἐκείνου, καὶ τὴν φά-
 νος. ὅς καὶ τὸν περὶ τὴν
 δειλὴν δειλὸν ἐλόμενος ἔ-
 τῃς ἐλαίας. καὶ παρὶ τῆς
 διὰ χεῖρας ἀνίσκειν, ἀνὰ
 ναὸν αὐτῶν τῶν δειλῶν.
 ὡς δὲ ἔκκειν εἰς τὸν βορέα
 πρὸς ἅ τλατα ἔκκειν δειλῶν.
 περὶ τὴν ἡρακλεῖ αὐ-
 τὸν ἔκκειν τὰ μῦθα μὴ πρὸς ἐ-
 ἄδου. διαδέξαμενος δὲ ἅ-
 τλαος τὸν πόλον ἀρσε-
 λεῖν ἐκείνον. περὶ τὴν δει-
 λῶν. ἅ τλαος δὲ ὁρεῖται
 μῦθος παρὲς ἀπειρίων τρεῖς
 μῦθα, ἡ καὶ πρὸς ἡρακλεῖα. καὶ
 μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔ-
 χειν, καὶ ἀπειρίων αὐτῶν τῶν κα-
 φαῶν δειλῶν ποιῶνται.
 ἔκκειν ἀκούσας ἅ τλαος ἔκκειν
 καὶ ταδεῖς τὰ μῦθα, ἔκκειν πό-
 λον διαδέξατο. καὶ οὐ τὴν
 αὐτὸν ἐλόμενος αὐτὰ, ἡρακλεῖς
 ἀπὸ τῆς ἑλίας. εἰσι δὲ φα-
 οῖν, οὐ πρὸς ἅ τλαος αὐτὰ.

εἰς τὸν ὄρειον τὸν ἐξ ὅτου τὸ
 ἄλκιμονος ἐκείνου, καὶ τὴν φά-
 νος. ὅς καὶ τὸν περὶ τὴν
 δειλὴν δειλὸν ἐλόμενος ἔ-
 τῃς ἐλαίας. καὶ παρὶ τῆς
 διὰ χεῖρας ἀνίσκειν, ἀνὰ
 ναὸν αὐτῶν τῶν δειλῶν.
 ὡς δὲ ἔκκειν εἰς τὸν βορέα
 πρὸς ἅ τλατα ἔκκειν δειλῶν.
 περὶ τὴν ἡρακλεῖ αὐ-
 τὸν ἔκκειν τὰ μῦθα μὴ πρὸς ἐ-
 ἄδου. διαδέξαμενος δὲ ἅ-
 τλαος τὸν πόλον ἀρσε-
 λεῖν ἐκείνον. περὶ τὴν δει-
 λῶν. ἅ τλαος δὲ ὁρεῖται
 μῦθος παρὲς ἀπειρίων τρεῖς
 μῦθα, ἡ καὶ πρὸς ἡρακλεῖα. καὶ
 μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔ-
 χειν, καὶ ἀπειρίων αὐτῶν τῶν κα-
 φαῶν δειλῶν ποιῶνται.
 ἔκκειν ἀκούσας ἅ τλαος ἔκκειν
 καὶ ταδεῖς τὰ μῦθα, ἔκκειν πό-
 λον διαδέξατο. καὶ οὐ τὴν
 αὐτὸν ἐλόμενος αὐτὰ, ἡρακλεῖς
 ἀπὸ τῆς ἑλίας. εἰσι δὲ φα-
 οῖν, οὐ πρὸς ἅ τλαος αὐτὰ.

λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρέψα
 σθαι τὰ μῦλα κτείνουσι τὸ
 φρουροῦντα ὄφιν. κομίζας
 δὲ τὰ μῦλα εὐρυδοτὶ ἐδώ-
 κεν. ὁ δὲ λαβὼν Ἡρακλεῖ ἐ-
 δωκόσαστο. παρ' οὗ λαβού-
 σα Ἀθηνᾶ πάλιν αὐτὰ ἀπέ-
 κόμισεν. ὁ σὺν γὰρ οὐκ ἔναι
 τὰ πρῶτα σου. δωδὲκα
 10 τοὶ ἄθλων ἐπέταγμα κέρβε-
 ρον ὅζον αἶδου κομίζειν. εἶχε
 δὲ οὗτος ὥς μὴ κινῶν
 κεφαλὰς, τίω δὲ οὐρανὸν
 δράκοντος, κατὰ δὲ τῶ νό-
 15 του, παντοίων εἶχεν ὄφρα
 κεφαλὰς. μέλλω οὖν ἂν δι'
 εἶπον ἀπείσαι, ἔλθε πρὸς
 εὐμολπον. πρὸς ἐλευσίνα,
 βουλόμην μνηστῆραι. ὅς
 20 δὲ οὐκ ὅζον ξείνης τόπε μνη-
 σθαι. ἐπειδὴ πρὸ Δίσιος πυ-
 λίου καὶς γιόμηνος ἐμνεί-
 το. μὴ Διωάμηνος δὲ ἰδεῖν
 τὰ μυστήρια, ἐπεὶ πρὸ οὐκ ἔναι
 25 ἡγνισμείος, τὸν κενταύρου
 φόνον. ἀγνιδίς, ὑπὸ εὐ-
 μόλῳ τὸ περ ἐμνήσθην. καὶ

ab Atlante habuisse, sed ip-
 sum caeso dracone custode de-
 cerpsisse, quæ secū delata des-
 dit Eurystheo. Tum ille ac-
 cepta Herculi condonavit, à
 quo cum Minerva accepisset,
 ea rursus reportavit, quoniam
 am religiosum erat, ea alienis
 bi collocari. Duodecimus la-
 bor iniunctus est Cerberi ab
 inferis abstrahendi, hunc au-
 tem terna canum capita, &
 draconis caudam, & in dor-
 so serpentum omnium gene-
 rum capita habuisse fertur.
 Descensurus igitur ad hunc
 canem, Eleusinem ad Eus-
 molpum se contulit, ut ab eo
 Cereris sacris initiaretur. At
 uero externis ijs sacris admit-
 ti non licebat, ex quo The-
 spius Pylj filius initiatus e-
 rat, qui ne mysteria spectare
 quidem iam poterat, qui non-
 dum Centauri cædē expiaret
 Hercules demum ab Eumolpo
 tanti criminis contagione ex-
 purgatus Cereris sacris initia

tur . Inde ad Taenarum La-
conide promontorium , ubi ad
inferni descensum ostium pas-
tet , accessit . Hac ad inferos
penetravit : quem cum animæ
conspexissent , duabus excep-
tis Meleagri , ac Medusæ Gor-
gonis filiae , omnes in fugam
abiere . In Gorgonem vero
Hercules ensē ut in viuam
nudavit : tum illud à Mercurio
commune spectrum esse
discit . Mox , ubi ad Plutō-
nis ventum est , Theseum , ac
Pirithoum Proserpinæ nup-
tias pōscētem , eaq; de causa
deuinētū inuenit . Hi conspica-
ti Herculem , uelut illius uir-
tutis reddituri in uitam , ma-
nus porrigebant , tum ille The-
seum manu prehensum exci-
tauit , sed Pirithoum quoq;
reuocare in uitam cupiens , ob
terræ motum dimisit , & As-
calaphi saxum reuoluit . Ad
hæc sanguinem animis præ-
biturus unam ex Plutonis bu-
bus iugulauit . Ceterum Mez-

πῶς γινόμενος ἐπὶ ταίναρον
τῆς λακωνικῆς , οὗ τῆς ἁΐδου
καταβάσεως τὸ σῆμός ἐστι,
ὅς ἐστι τοῦ ἀΐδου . ὁ πλωὶν κα-
τὰ εἶδον αὐτὸν αἰψυχρὸν καὶ
εἰς μελέαρον , καὶ μεδόν-
σης τῆς πορζύνης , ἔφυγον . ἥ
δὲ τὴν πορζύνα τὸ ξίφος ,
ὡς ξάλλει ἔλκει . καὶ παρὰ
ὄρμου μακιδάνει , ὅτι κοινὸν
εἶδωλόν ἐστι . πλωσίων δὲ ἦ
ἁΐδου πυλῶν γινόμενος , θη-
σὶα δῦρε , καὶ πειρίθου ἢ
πρόσφόνης μνησθόμενος
γάμον . καὶ ὅς ἐστι δεισιδ-
τα . θεασάμενοι δὲ ἥρα-
κλέα τὰς χεῖρας ὠρεῖν ὡς
ἀνάσπόμενοι ὅς τῆς ἐκαί-
νου βίαν . ὁ δὲ θησέας μὲν
λαβόμενος τῆς χειρὸς ἤγει-
ρε . πειρίθου δὲ ἀνάσπασαι
βουλόμενος τῆς γῆς κινου-
μένης , ἀφῆκεν . ἀπικύλισεν ἢ
καὶ τὸν ἀσκαλάφον πέτρῳ .
βουλόμενος δὲ αἶμα ταῖς
ψυχραῖς παραχρῆσθαι , μέγα
ἦν ἁΐδου βῶν ἀπέσχετο .

ὁ δὲ νέμων αὐτὰς μεοίπας
 ὁ κοῦδωνύμου προσκαλεσά-
 μενος εἰς πάλιν Ἡρακλῆα λυ-
 φθεῖς μέσον, καὶ τὰς παλῶ-
 5 ρὰς κατέξαλ', ἔπειθ' ἔπεισε
 φόνους πρὸ τῆς αἰτοῦτος
 δὲ αὐτῷ παλόντων τὸν κέρ-
 10 ῖον, ἐπὶ ταξείῳ παλόντων
 ἄγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὁ-
 15 οῦ παλὼν κρατῶντα. ὁ δὲ δὴ-
 ρῶν αὐτὸν ἔπειθ' αὖτις πύλαι
 τῷ ἀχέροντος τὸ πύθωνα
 συμπροαγμείος, καὶ τῷ
 λειοντῷ συσκέπαδεις, καὶ πε-
 20 ριβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς
 χεῖρας, οὐκ αἰήκε. καὶ πρὸ
 δακνόμενος ἔπειθ' ἔπεισε
 τῷ οὐραὶ δράκοντος, κρατῶ-
 25 ἐκ τῆς τραχύλου. καὶ ἄγχι
 τὸ δεινὸν ἐπεισε συλλαβὴν
 ἔπειθ' αὖτις, ὅτε πρὸς δὴρυδίᾳ
 δὴρυδῆος προσιτάμενος
 τῷ αἰάλασιν. ἀσκάλαφον
 30 μὲν δὲ δεινὸν ἐποίησεν ὧ-
 35 στον. Ἡρακλῆς δὲ δὴρυδίᾳ δει-
 ξας τὸν κέρβον, πάλιν ἐκόμι-
 σεν εἰς ἄδου. μετὰ δὲ τοῦς

naetius, Cenchrymifilius Plu-
 ionis bubulcus cum prouocaf-
 set in palæstrā Herculē p̄fra-
 ctis costis, ac medius ab eo p̄-
 hensus, Proserpinæ deprecas-
 tione seruatus est. Demū Her-
 cules Cerberum à Plutone de-
 poscit. Is illi, ut sine armis,
 quibus cōmunitus aduenerat
 canis abducendi potestatem fa-
 cit. At Hercules naētus illum
 pro Acherontis portis iborax
 ce circumseptus, ac leonis pel-
 le contectus, & circumiectis
 illius capiti manib. haud ab-
 ire permittit, & si à dracone
 qui in Cerberi cauda existe-
 bat morderetur, ceruicem
 comprimens, ac belluam præ-
 focans parere coegit. Cap-
 tum itaq; Cerberum ad Eu-
 rystheum, regressus per Tra-
 zenem abduxit. At Ceres
 Ascalaphum in bubonem mu-
 tauit. Hercules Eurystheo
 monstratum Cerberum tur-
 sus ad inferna reduxit.
 Porro Hercules exanilatis la-

boribus Athenas, regressus
Megaram quidem Iolao con-
jugem dedit: ipse uero uxorem
ducturus, Eurytum Oez-
ebalia regulam. qui sagittandi
peritia se, ac filios suos
os uicerit, certaminis prae-
mium Ioles filiae contubium
proposuisse accepit. Oechaz-
iam igitur profectus, cum sa-
gittandi arte is omnibus prae-
stantior extitisset, uxorem ter-
te promissum certaminis prae-
mium est minime consecutus,
Iphitus sanè filiorum maximus
Iolem Herculi conceden-
dam esse censebat. At Eury-
tus, ceteris filij dehorta-
ri, ne, quam forte prolem ex
ea fusciperet, aliquando ob-
truncaret, pertimescentes. Hinc
uero non longo post tempore,
abactis ex Euboea per Autoly-
cum bubas, Eurytus id Hercu-
lis persuasum confectum esse pu-
tauit, contra Iphitus id minis
me erodens, ad Herculem
conuolat, eiq; à Pheris uen-

nientis

ἄθλων ἡρακλῆος ἀδικώμε-
νος εἰς δίκαν, μέγα κεν μὲν
ἔδωκεν ἰολάῳ. αὐτὸς δὲ γῆ-
μαι δίκαν, ἐπωδάσαντο ὅ-
ρυτον οἰχαλίας διακρίσις 5
ἄθλον περ τεύχων τὸν ἰό-
λῳ τῆς θυγατρὸς γάμον, τῷ
νικῶσιν τι θεικῆ, αὐτὸν τε, καὶ
τὸν παῖδα, αὐτῷ ὑπάρχον-
τας. ἀδικώμενος ἦν εἰς οἰ-
χαλίαν, καὶ τῇ θεικῇ κρείτ-
των αὐτῷ γένεος, οὐκ
ἔτυχεν τῷ γάμῳ. ἰφίτου μὲν
τῷ περιβυτῶν τῷ παί-
δῳ λέγοντος δίδοναι τῷ ἡρα- 5
κλεῖ τὴν ἰόλῳ. ὀρέσθου δὲ
καὶ τῷ λοιπῶν ἀπαγορευόν-
των. καὶ δειδικέναι λέγον-
των μὴ κινεποιεῖσθαι τοῖς
γεννησόμενα πάλιν ἀπὸ 20
κτείνῃ. μετ' οὐ πολὺ δὲ κλα-
πείων ὅς ἐβρίσσαντο αὐ-
τολύκου βῶδιν, ὅρυτος μὲν
εὐόμενος ὑπὸ ἡρακλείδῳ γε-
νέαι ὄντι. ἰφίτης δὲ ἀπὸ 25
στῶν, ἀδικεῖται πρὸς ἡρα-
κλέα. καὶ σωτυχὸν ἔκοντι
ἐκφορᾷ

ἐκφράδην αὐτῷ σωκότι τῶν
 ἀφ' ὧν οὖσαι ἄλκυον αἰ-
 μύτῳ, παρακαλεῖ συζητῆ-
 σαι τὰς βόας. Ἡρακλῆς δὲ
 5 ὑποσχεῖται, καὶ ἐκείνῳ μὲν
 αὐτόν. μαρτυροῦν δὲ αὐτῷ, ὅτι
 πρὸ τῆς προσηύχων ἐρύκειν
 αὐτόν τειχῶν. καθαρθῆναι
 δὲ δίδωμι τὸν φόνον, ἀφικνεῖ
 10 ὅσα πρὸς νηλεῖα. πυλίων ὦν
 οὗτος θιωάσης. ἀπὸ γὰρ μέ-
 του δὲ νηλεῖας αὐτῷ δὲ τῶν
 πρὸς οὐρυτον πελίας, εἰς
 ἀμύνκλας παραχρυσόμυλος,
 15 ἀποδοκίμο βου τῆς ἰσχυρῆς
 του καθάριται, καὶ τὰς
 θείας δεινῆ νόσῳ, καὶ τὸν ἰδί-
 ου φόνον, εἰς δελφούς προ-
 χυρόμυλος, ἀπαλλαγὰν ἐπὶ
 20 θάλασσαν τῆς νόσου. μὴ χρησιμῶ
 δούσης δὲ αὐτῷ τῆς πυθίης,
 τὸν τε ναὸν συλαῖν ἢ διλε.
 καὶ τὸν τεί ποδα βασιλῆας,
 καὶ τὰς καθ' ἑαυτὸν μαρτυροῦν
 25 ἰδίον. μαχρμύλου δὲ αὐτῷ ἀ-
 πόλλωνος, ὁ ἑστὶς ἴσῃ μέγαν
 αὐτῷ κεραιωνόν. καὶ δὲ τὸν

niēti, occurrit, quo tpe, serua-
 tā ab se iā mortuam. Alcestin
 Admeto marito restituerat.
 Proinde Iphitus Hercule, ut
 secū boues uestigaret, cohorta-
 tur. Id illi Hercules se prae-
 stitū pollicetur, et eū quoq; hos-
 pitio accepit. At furore iterū
 agitatae hūc ē Tirynthiorum
 mœnibus deiect. Cū uero cō-
 missa caedis expiari uellet, ad
 Neleū, Pyliorū dynastā, pfi-
 ciscitur, exclusus autē ab eo,
 q olim, uetus cū Euryto sibi
 beneuolētia intercessera: Amy-
 clas puenit, ubi illū Deiphos
 cōtate lustrauit. Deinde gra-
 ui morbo de Iphiti nece corre-
 ptus Delphos adiūt; ac morbi
 finē roganti illi Pythia nihil
 respondet, at Hercules eo no-
 mine spolīare templum uoluit,
 auctoq; tripode, propriam
 sibi oraculorum aedem cōstru-
 xit, ac mox ab Apolline in eū
 pugna cōmissa, Iupiter inter
 hosce duos illorū fulmē demis-

APOLLODORI

fit, eoq; modo dirempta illo-
 rum pugna, hoc Hercules ora-
 culum habuit. Morbi finem
 tam fore, cum tricennium to-
 tum uenditus seruiert seruis
 tutem, & commissæ cædis
 ergò Euryto æstimationem
 rependerit. Mercurius hoc
 oraculo dato, Herculem uen-
 dit, eumq; Omphale Iardani
 filia Lydorum regina merca-
 tur: Cui Tmolus coniux mo-
 riens regnum reliquit. Sed
 oblatam fraternæ cædis æsti-
 mationem admittendam mini-
 me censuit. Interim Hercu-
 les Omphale seruiens non
 procul ab Epheso Cercopas
 captos in uincula coniecit.
 Syleum uero in Aulide, qui
 peregrinos eà iter facientes
 terram fodere compelleret:
 resossis ab radice uitibus, una
 cum Xenodice filia interfe-
 cit. Idemq; ad Dolichen in-
 fulam delatus, ac uidens Icari
 corpus in littore eiectum ses-
 pulchra dedit, ab, eoq; Do-

διαλυθείτων τὸν εὐποιοῦ
 λαμβανῆ χρησμον ἡρακλῆς.
 ὃς ἔλεγε ἀπαλλαγὴν αὐτῷ
 τὸ νότον ἔσθαι πρᾶσιτι,
 καὶ τρία ἔτη δουλεύσαντι.
 καὶ ὁδὸν πωπινῶν τῷ φόνου
 τῷ πινῶν δὲ ῥύτω. τῷ δὲ
 χρησμον δοθείς, ὁ μὲν ἡρα-
 κλῆς πιπράσκει. καὶ αὐτὸν
 ὠνεῖται ὀμφάλη ἰαροδάου,
 βασιλεύουσα λυδῶν, ἣ τῷ
 ἡγεμονίᾳ τελευτῆς ὀγήμας
 τμῶλος κατέλιπε. τῷ μὲν
 οὖν πινῶν κομωθεῖσιν, ὁ-
 ρυτος οὐ προσεδέξατο. ἡρακλῆς
 δὲ ὀμφάλην δουλεύων,
 τῷ μὲν πρὸ τῷ ἔφεισι κίρ-
 κοπας, συλλαβὼν ἔδισεν.
 συλῆα δὲ εἰ αὐλίδι τῷ πε-
 ριόντας ξείνοισι σκάπτειν ἀ-
 ναγκάζοντα, σὺν ταῖς εἰ-
 ξαῖς τὰς ἀμπέλους σκάψας
 μετὰ τῆς θυγατρὸς ξεινοδίκης
 ἀπέκτεινε. καὶ προσχὼν νῆ-
 σιν δολίχη, τὸ ἱεῖρον σῶμα
 ἰδὼν τοῖς κίμαλοις προσ-
 φέροντο, ἔδωκεν καὶ τῷ

νῆσον κῆτι δολίχης ἰκαρίας
 ἐκάλεσαν. αὐτὶ τούτου δαί-
 δαλος εἰ πῖσῃ, εἰκόνα πῖρα
 πλοῖσιν κατεσκύασεν ἥρα
 5 κλεῖ, ὅν νυκτὸς ἀγνοῖας ἡ-
 ρακλῆς λίθῳ βαλὼν, ὡς ἔμ-
 πρου ἔπληξε. καὶ θ' ὅς
 δὲ χρόνον ἐλάτρουε πρὸ μ-
 φάλη, λέγεται τ' ἑδὶ κολ-
 10 χροῖ πλοῦν γινώσκειν τῶν
 τῆ καλυδωνίου καί περ Δι-
 ρας, καὶ Διόσκου πρᾶγνόμε-
 νοι ἐκτροχέοντες εἰς τ' ἰοῦ μόν
 καὶ Δίρα. μετὰ δὲ τῶν λα-
 15 ρείων ἀπαλαγχεῖς τ' νόβου
 ἡδ' ἱλίων ἔπλη. πνυτικόν-
 τοις οὐκ ἔτι καὶ δεκάστωα-
 θροῖς σφρατὸν αἰσθάναι αἰ-
 τῶν ἐκουσίως διδόντων σφρα-
 20 τάνεσθαι. κατὰ πλοῦσας
 δὲ εἰς ἱλίων, πῶν μὲν τ' ἔτι
 φυλακὴν οὐκ ἔτι κατέλιπεν.
 αὐτὸς δὲ μετ' ἑκτῶν ἄλλων ἀρ-
 σῆων ὥρμα ἡδ' ἑλὼ πόλιν.
 25 παραγνόμενος, δ' ἑδὶ ταῖς
 ναῦς σὺν τῷ πλοῖν λαο-
 μέσθων, οὐκ ἔτι πῶν ἀπὸ κτε-

lichen insulam mutato nomi-
 ne Icariam vocavit. Cuius
 beneficij cā Dædalus è Picea
 Herculis imaginē cōsimilimā
 effinxit, quam quod ignoras-
 ret, per noctem, lapide uiuam
 esse opinatus, percussit. At
 quò tempore apud Ompha-
 len seruiret, aiunt, eum in
 Colchos nauigasse. Et Caly-
 donij apri uenationem con-
 fecisse, ac Theseum, qui Træ-
 zene Isthmum aduenerat, ex-
 piasse. Porro post seruitutem,
 morbo liberatus, nauibus re-
 morum quinquaginta prædi-
 tis decē, et octo, collecta fortis-
 simorū uolontū manu in Iliū
 nauigauit. Postea uero quā-
 tum Ilium cum classe appulit, eam
 Oicleo custodiendam reli-
 quit. Ipse autem cum cete-
 ris rei bellicæ peritissimis in
 urbem promouit. Laome-
 don interea factō cum multi-
 tudine in classē impetu, Oi-
 cleum quidem pugnantem in-
 ier fecit, at reiectus ab Hērō

culis capijs intra urbem, obsi-
deri coepit: cumq; urbis obsi-
dione continenti premeretur,
refractis mœnibus, Telamo
primus urbem, intrat, et post
eū Hercules. At, ubi Telamo-
nem prius intrasse uidet, stris-
to in eū ense uadit. Nā is me-
liore seipso uolebat neminē. Id
cū Telamon prouide animad-
uertisset proximos adiacen-
tes lapides colligere aggre-
ditur: Tum Hercules, quid
nam faceret, percontatur: a-
ram, ille inquit Herculi Cal-
linico se excitare. Tum is Te-
lamonem collaudauit, Mox
uero capto Ilio, sagittis con-
fecto Laomedonte, cum filijs
suis, præter unum Podar-
cen: Telamoni, Hesionam,
Laomedontis filiam ob rem
præclarissime gestam præ-
mij loco dedit: Et huic, quem
uellet captiuorum abducen-
dum concedit. Ea uero cum
sibi Podarcem fratrem dele-
gisset, Hercules hunc prius

νε μαχόμενον. ἀπὸ τῶν
δε, ὡς τὸ μὲν Ἡρακλείου,
ἐπολιορκεῖτο. τῆς δὲ πο-
λιορκίᾳ ἐνστάσης ῥῆξας
τὸ τεῖχος τελαμῶν πρῶτος
εἰσῆλθε εἰς τὴν πόλιν. καὶ
μὲν ὄντων Ἡρακλῆος. ὡς δὲ
ἐξέλαβεν τελαμῶνα πρῶ-
τον εἰσέλυσθότα, ἀποσπῆ-
μιλε; τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ἔει-
πε. ἰο-
μυδία δὲ λαὸν ἐκινεῖ κρείτ-
τονα νομίζεσθαι. σωθῆναι
ὄντων τελαμῶν πολέσιον λί-
θου κειμήλιον σωθήσκει. ἔ-
πει δὲ, ὁρμηλίου τι πράττει, βω-
τὸν εἰπὼν Ἡρακλείου κατα-
σκοπάζειν καλλινίκου. ὁ δὲ,
ἐκπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πό-
λιν κατατοξέουσας λαομέ-
δοντα, καὶ ὄντων παῖδας αὐτῶν
χωρεῖς ποδάρκου. τελαμῶνι
ἀρετῆς ἡσιόνην τὴν λαομέ-
δοντος θυγατέρα δίδωσι ὅ-
ς ἔσθ' ὅσον τελαμῶν ἢ τευ-
κρον γυναικα. καὶ τὰς τε συγ-
χωρεῖ τῆς ἀρχαίας τῶν ἐν-
δελον, ἀγαθὰ. τῆς δὲ

αἰρουμένης, τὸν ἀδελφὸν πο-
 δάρκην, ἔφη δὲ ἰν πρῶτος
 αὐτ' δοῦλον γνέσθαι, καὶ τὸ
 τε, τίδ' ἔποτε δεῦσαν αὐτ' αὖ-
 5 τ', λαβεῖν αὐτ', ἡ δὲ πῖπρα
 σκομίου χρυσὸν τῷ καλῷ
 ἤφραυ ἀφελουμένη τῆς κεφα-
 λῆς, ἀπέδωκεν. ὃ δ' ἐν πο-
 δάρκης περίαμος ἐκλήθη.
 10 Ὁ πῶλεος τοι δ' ἄχ' ἰοίαο ἡ-
 ρακλῆος, ἥρα χαλεπὸς ἔ-
 τιμαί τε χερσῶνας. ἐφ' αἷς ἀ-
 γαναντήσας ξόους, ἐκρέμα-
 σεν αὐτὸν ὅς οἱ ἄλμ' οὐκ. πο-
 15 δ' αὖτε δὲ ἡρακλῆος τῷ κῶ.
 καὶ νομίαντες αὐτ' οἱ κῶοι
 ληστρικὸν ἄγειν νόλον, βάλ-
 λοντες λίθοις περὶ αὐτῶν
 ἐκώλυον. ὃ δὲ διασάμῃος
 20 οὐκ ἔτι εἶλε. καὶ τὸν βα-
 σιλέα δ' ἑρῦπυλον ἀστυπα-
 λαίαο παῖδα, καὶ ἀποσειδῶ-
 νος ἔκτεινε. ἐρῶν δὲ καί-
 τα τῷ μάχῃ ἡρακλῆος ὕ-
 25 πὸ χαλκῶδοντος; καὶ δὴ
 ὕδαρπάσσας αὐτὸν, αὐτῶν
 ἔπαυει. πορδαίος δὲ κῶ,

in servitutem redigendum
 esse ait. Tum etiam illo ad-
 iecit, quid nam ipsi harum
 rerum causa, ut cum accipi-
 at, data sit. Ea vero pro
 emptio fratre demptum ē cas-
 pite suo flāmeū aureū dedit.
 Hinc pro Podarces Priamus
 est nominatus. Herculi ve-
 ro ab Illo classē reducenti
 Iuno sordam immisit tempe-
 statem; quāmobrem Iupiter
 indignatus eam ex Olympo
 fuspendit. Hercules interea
 cum ad insulam Cō naviga-
 ret. Cōi, quod piraticam
 ipse classē ageret, existi-
 mantes, lapidum iactu in por-
 tum appellere prohibebant.
 Is autem ut illata, insulam
 cepit: regemq; Eurypylum
 Astypalaē, ac Neptuni filii
 um interemit. Sed et Hēr-
 cules interpuḡnādum à Chal-
 codonte vulneratus fuit, et
 Iouis ope conservatus mali
 nihil pertulit. Inde, Cō de-
 nastata, Phlegram, ob Mī-
 k ij

pernam adiuit : ubi una cum
dys gigantes debellavit, nec
longo post tempore Arcadum
magna manu collecta, & ac-
ceptis secum ex urbibus Græ-
ciæ uolontibus fortissimis in
Augeam bellum mouit. Aus-
geas interim ab Hercule ex-
peditionem in se comparari
audiens: ab Eliensibus Eurys-
tum, & Cteatū germanos du-
ces delegit : qui uiribus, utq;
opibus oēs eorum temporum
mortales anteibant, hi Molio-
nes, & Actoris filij erant,
licet Neptuni esse diceren-
tur. Actor etiam Augæ fra-
ter erat. Enimvero accidit,
ut per eiusce expeditionis tem-
pus Hercules in morbum in-
cideret: eamq; ob causam cum
Molionidis pacem iniuit: qui,
cum postea Herculem morbo
pressum rescissent: eius copia
as insidijs aggrediuntur, ac
multos trucidant. Nec ob id
tamen iam tum ab re bellica
Hercules discessit. Ac cum

ἦκε δὲ αἰθναῖ, εἰς φλέγας,
καὶ μετὰ θανάτου κατεπόλε-
μους γίγαντας. μετ' οὐ πο-
λὺ δὲ ἐπ' αὐγείῃ ἐστρατεύε-
το, στυαθροῖσας ἀρχαδικὸν 5
στρατὸν, καὶ πᾶσιν ἐδε-
λοντάς τῃ αἰσῶν ἀπὸ τῆς
ἐλλάδος ἀεισεῖαν. αὐγείῃ
δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλείου πόλε-
μον ἀκούων, κατέσπυν ἡλεί¹⁰
ων στρατηγούς, ὅς ευντον, καὶ
κτεκτον συμφύεις. αἱ δ' αὖτε
μετ' οὗτό τε ἀνδρῶπιος ὑ-
πὲρ ἑλλάδα. καὶ δὲ δὲ ἦ-
σαν μολιόνες, καὶ ἄκτορας. 15
ἐλέγοτο δὲ πρσιδῶνος.
ἄκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν αὐ-
γείου. στωέων δὲ Ἡρακλεῖ
κατὰ τὴν στρατείαν νοση-
σαι. ὅτε δ' αὖτε, καὶ σπονδὰς 20
πρὸς τὸν μολιονίδας ἐποίη-
σεν. οἱ δὲ ὑστέρων ἐπιγόν-
τες αὐτὸν νοσηῶτα, ἐπιπύ-
δονται τῷ στρατῷ, καὶ
κτείνουσι πολλοὺς. τότε μὲν 25
ἦν οὐκ αἰετὶς Ἡρακλεῖ.
αὐτῆς δὲ τὴν τείτης ἰσχυρῆς

ὁδὸς πλουμλῆς, ἡλείων γὰρ
 μολιονίδας περιέλατ' στυγ-
 ρύτας, εἰ κλεωναῖς· εἰς ἐσθλὴν
 ἄς θύτοισι ἡρακλῆϊς ἀπὶ κτε-
 5 νε. καὶ στρατοσάμηνος ἐδῶ
 τῶν ἡλιν εἰλε τῶ πόλιν.
 ἢ κτεῖναισ' μὲν τῆς παίδων
 αὐγείας, κατῆγα γὰρ φυλέα.
 καὶ τούτω τῶ βασιλείας
 10 ἔδωκεν. ἔθηκε δὲ καὶ τὸν
 ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα· πύλωνας
 τε βαμὸν ἰσχυρῶς. ἢ δεῦρ
 δῶδεκα βαμὸν ὄντας ἐδί-
 ματο. μὲν δὲ τῆς ἡλίδος
 15 ἄλῳσιν, ἐστράτευσεν ἢ πύ-
 λων, καὶ τῶ πόλιν ἐλὼν,
 ποδὶ κλύμενον κτείνει τὸν
 ἀλκιμώτατον τῆς νηλέως
 παίδων, ὃς μετὰ βάλαντι
 20 τὰς μορφὰς ἐμάχετο. τὸν
 δὲ νηλέα, καὶ τὸν παῖδα
 αὐτῷ χρεῖς ἐπὶ πρὸς ἀπὶ κτε-
 νε. οὗτος δὲ νέος ὢν πρὸς γὰρ
 ἐλπίσιν ἐφ' ἔφθο. κατὰ δὲ
 25 τῶ μάχῃ, καὶ ἄδην ἔφα-
 σε πύλωνας κοινῶς, ἐλὼν
 δὲ τῶ πύλῳ, ἐστράτευσε ἢ

tertio rursus Isthmici, Iudi ces-
 lebraretur missos ab Eleis mo-
 lionidas cum alijs simul im-
 molaturos ad Cleonas per ins-
 fidiās circumueniens trucidat,
 & duēlis in Elin copijs ur-
 bem cepit, occisq; cum filijs
 Augēa Phyleum abduxit, eiq;
 regnum attribuit. Ad haec
 etiam olympicum certamen in-
 stituit, ac Pelopi aram stas-
 tuit, nec non duodecim Deo-
 rum aras deinceps excitauit.
 Post autem Elidem captam
 aduersus Pylum castra pro-
 mouit, & urbe expugna-
 ta Periclymenum Nelei fi-
 liorum fortissimum, qui in
 uarias inter pugnandum for-
 mas mutabatur, Neleumq;
 & eius filios omnes, uno ex-
 cepto Nestore, interfecit.
 Hic enim puer adhuc apud
 Gerenios aiebatur. Quin et-
 tiam ea in pugna Pluionem
 Pylis opulante[m] uulnera-
 uit. Dein euersa Pylo in Lac-
 cedæmonem Hippocoontis fi-
 k iij

APOLLO DORI

lios, puniturus bellum gerit :
quibus, quoniam Neleo sup-
petias tulissent, erat iratus,
ei, quod Licymnium puerum
occidissent, longe magis illis
succensibat. Nam, cum ip-
se Hippocoontis Regiam spe-
ctaret, erumpit illico in eum
molossici generis canis, tum
puer arreptum lapidem in ca-
nem coniecit, nec lapidis con-
iectio puerum se fecit. Max-
eruptio ne facta Hippocoontis
tidæ, uirgis puerum uerberan-
tes peremerunt : Huiusce igitur
mortem ulturus exerci-
tum in Lacedemonios compa-
rauit, atque in Arcadiam cas-
tris promotis Cephæum cum
uiginti, quos habebat, filiis ut
belli socius esse uelit, obte-
statur. At Cephæus ueritus,
ne relictam à se Tegeam Ar-
gini bello inuaderent, ex-
peditionem detestabatur. Tum
Hercules sumpta de Minerva
Gorgonis coma in-

λακεδαίμονα μετὰ θείας
τοῦ ἱπποκώωντος παῖδας δε-
λῶν. ὁργίζῃ μὲν γὰρ αὐτοῖς,
καὶ διότι νηλεῖσιν ἐμάχισαν.
μᾶλλον δὲ ὠργίσθη, ὅτι τὸν
λικυμνίου παῖδα ἀπὸ κτε-
ναι. θεωμλίου γὰρ αὐτῶν τὰ
ἱπποκώωντος ἐκείληκεν ἐκδο-
μῶν κύων τῆς μολοστικῆς
ἐπ' αὐτὸν ἐφάρξθη. ὁ δὲ, βα-
λὼν λίθον ἐπέτυχεν ἑκασ-
τοῦ ἐκδομῶντος. οἱ δὲ ἱπποκώ-
ωντιδῆ, καὶ τὴν ἑξῆς αὐ-
τὸν τοῖς σκυτάλοις, ἀπὸ κτε-
ναι. τὸν δὲ τούτου δῶκεν ἡ
ἐκδομῶν, στρατείας αὐτῶν λα-
κεδαίμοις, σιωπῶντος.
καὶ πρᾶξις ὁμοῖος εἰς ἀργε-
ῖαν ἡξίον, καὶ κηδεῖα μὲν
τῶν παίδων, ὧν εἶχε, ἐκασ-
τοῦ συμμάχου. διδῶς δὲ κη-
δεῖα μὲν καταλιπόντος αὐ-
τοῦ τέκεν ἀργεῖοι ἐπιστρα-
τεύσαντες, πλὴν στρατείας ἡ-
ρεῖται. ἡρακλῆς δὲ πρὸς αὐ-
τὸν λαβὼν εἰς ὑσπρία, χαλ-
κὸν ἐόστυχα χρυσίος, σφό-

πῇ τῇ κηφείῳ θυγατρὶ δὲ
 φῶσιν εἰπόν· εἰαί ἐπὶ ἡ σῆα
 τὸς τοὺς αἰαλαφύσης ἐκ τῆς
 5 πειχῶν τὸν ἑσθῆναι, καὶ μὴ
 προῖδουσιν, φῶσιν τῆς πο
 λιμίων ἐσθῆσαι. τὴν του γε
 νομίου, κηφείῳ μετὰ τῆς παί
 δων ἐστράτε. καὶ κατὰ
 τὴν μάχην αὐτὸς πε, καὶ οἱ
 10 ῥαὶ δὲς αὐτὸν πελὶ τῶσι. καὶ
 πρὸς τοῦτοισι ἰφικλῶς ὁ τῆ
 ἡρακλείου ἀδελφός. ἡρα-
 κλῆς δὲ κτείναν τὸν ἰππο-
 κῶντα, καὶ τὸν παῖδας αὐ-
 15 τῆ χειρὸς μένος, τὴν πόλιν
 τυνδαρίῳ καταγαγὼν τὴν
 βασιλείαν παρὶδῶκε τὴν-
 τῶ. παρὶδῶν δὲ τίτται ἡρα-
 κλῆς τὴν αὐτῆς αἰετός θυ-
 20 γατρίαν οὐσαν, ἀγνοῶν ἐ-
 φθέρει. ἡ δὲ, πεκύνει τὸ
 κρύφα βρέφος, κατέθετο ἐν
 τῷ πελῖει τῆς ἀθηνᾶς. λοι-
 μῶν δὲ τῆς χώρας φθέρει-
 25 μένος ἀλέος εἰσλθὼν, καὶ
 φῶνός, εἰς τὸν πελῖον, τὰς
 τῆς θυγατρὸς ὠφέναν αἶρε.

liz muneris dedit, bisce ad-
 iectis uerbis, quandoq; miliz
 tum copys ingruentibus eam
 comam de mœmbus, nec taz
 men prouisam sublinem o-
 stentet, hostium futuram ex-
 uersionem prænunciatur.
 Quo facto Cephæus cum fi-
 lijs expeditionem secutus est.
 Atq; item, ut pugna, filijq;
 sui omnes accubere, bis etia
 am accessit Iphicles Hercules
 frater. At Hercules cæsa
 Hippocoonte, eiusq; filijs in-
 feruitatem redactis, subiecit
 urbem Tyndareo; & huc
 etiam regnum concessit, de-
 inde Hercules Tegea transi-
 ens Augem Alci filiam, haud
 agnitam uitauit. quæ cum
 antea puerum occulte peperis-
 set, in Mineræ templo depo-
 suit. Interim peste per ea lo-
 ca debacchante, Aleus tem-
 plum ingressus, & singula ri-
 matus filiz partum reperit,
 ac puerum in Partheniū mon-
 tem deferendū, exponendūq;

dedit, qui diuina quadam
 providentia conseruatus est;
 Nam, quæ nuperrime Cerua
 pepererat, illi ubera præbu-
 it. mox autem pastores as-
 sumptam infantem, Tele-
 phum uocitarunt. Sed, &
 Hercules Augem Nauplio
 Neptuni filio exira fines uen-
 dendam exportari iussit. Hic
 autem Teuibranti Teuibras-
 niæ urbis Dynastæ tradidit,
 & ille eam sibi postea uxorem
 fecit. Ceterum Hercu-
 les Calydonem profectus De-
 ianiram Oenci filiam coniu-
 gem depoposcit, ac luctatus
 matrimonij huiusce de causa,
 cum Acheloo in taurum trans-
 formatum, unum illi de cornu-
 nibus persfregit. Itaq; De-
 ianiram duxit, cornuq; Acheloo
 redditur, cuius loco
 Amalibæ cornu accepit.
 Hæc Hæmonij filia fuit, quæ
 tauri cornu habuit. Id, ut
 Pherecydis testimonio com-
 probatur eius fuisse sacul-

τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ πρῶ-
 τόνιον ὄρος ἐξέβητο. καὶ οὕτω
 μὲν καὶ τὰ θεῶν τινα πρό-
 νοιας ἐσώθη. θηλυὲν μὲν γὰρ
 ἀρτιτόκος ἑλαφος ὑπάρχει
 αὐτῷ. ποιμελίδες δὲ αἰελο-
 μῆνοι τὸ βρέφος, τήλεφοιν
 ἐκάλισαν αὐτὸν, αὐτὴν δὲ
 ἔδωκε ναυπηγῶ τῷ ποσει-
 δῶνος, ὑποπόμιον ἀπεμπώ-
 λησαι. ὃ δὲ πύθρασι τῷ
 πευθρασίᾳ δυνάσῃ αὐτὴν
 ἔδωκεν. καὶ καίνος γυναικὴ
 ἐποίησά. ΗΡΑΚΛΗΣ
 δὲ πρᾶγνός μιν εἰς καλυ-
 δῶνα τὴν οἰνέως θυγατέρα,
 θυϊάνειραν ἐμνηστεύσας. καὶ
 διαπαλαίοντας ὑπὸ τῆς γα-
 μῶν αὐτῆς περὶ ἀχέλαον,
 ἀπεικαστά τελευτῶν πε-
 ριέκλασε τὸ ἔθρονον τῆς κα-
 ράτων. καὶ τὴν μὲν θυϊά-
 νειραν γαμῆν. τὸ δὲ κέρασ'
 ἀχέλαος λαμβάνει, δούς
 αὐτὶ τούτου τὸ τῆς ἀμαλ-
 θείας. ἀμαλθεία δὲ τὴν ἀ-
 μονίον θυγατέρα. καὶ κέρασ' αὖ

χε ταύρον. ὅτ' ὡς φέρε
 κύνδης λείγει, δύναμιν ἔχει
 τοιαύτῳ. ὥς τε βρωτὸν, ὃ
 ποτ', ὃ πῶρ ὄξαι τὸ πῖς, πα
 5 ρέχειν ἄπονον, σφακτοῦ δὲ
 ἥρακλῆς μὲν καλυδωνίων
 ἐδὴ διασφάτους. καὶ πόλιν
 ἐλὼν ἔφυρα, ἥς ἐβασίλευε
 φύλας, αἰσινόχῃ τῇ τούτου
 10 θυγατρὶ σαρπηδῶν, πατρὶ
 τλῆ πολέμου γίνεται. δια
 τελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, καὶ
 πέμψας πρὸς Δία πῶν, ἐπ' αἰ
 15 μὲν κατέχειν ἔλεγε παῖδας
 τρεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀρσέλ
 λειν. τὸν δὲ λοιπὸν τῶν
 βας πέμπειν εἰς Ἀργεῖον τῶν
 νῶτον ἐπ' ἀρχικῆς γλυμοί
 νων δὲ τούτων, ὡς χρύμε
 20 νος πρὸ οἰνεί, καὶ κοινὸν λῶ
 παῖδας, ἀπέκτειναι ἀρχιτέ
 λῶν παῖδας ὀνόμον κατὰ
 χειρῶν δίδοντα. συγγενὴς
 δὲ οἰνέως οὗτος. ἀλλ' ὁ μὲν
 25 πατρὶ τῷ πατρὶ, ἀκουσίως
 γλυμῶν τῷ συμβεβηκό
 τος, σαρπηδόμῳ ἥρακλῆς

tatis, ut; quicquid esculenti,
 ac poculenti quispiam expe
 tisset, copiose admodum sup
 peditaret. Insuper Hercules
 pro Calydonijs contra Thes
 prolos bellum gerit, qui urbe
 Epbyra, cui Phylas rex prae
 erat, ui capta congressus cum
 Ashtyocbe huiusce filia, Tles
 potemi sit pater. Cum uero
 apud eos pmaneret, ad Thes
 prium misit, ac septem fera
 me filios ui retinere dicebat,
 de quibus treis ablegaturū se
 Thebas, at reliquos quatuor
 in Sardiniam insulam ueluti
 colonos se transmissurum.
 Quibus confectis cum apud
 Oeneum in conuiuio esset, pu
 gno percussus Eunomum Ar
 chitelis filium ei pocula pro
 pinantem occidit. Is autem
 Oeneo propinquus erat sed
 pueri pater, quod id praeter
 eius uoluntatem factum fue
 isse contigisset, ei ueniam
 dedit. Atqui Hercules le
 30 gis multam secutus, exilium

sustinere uoluit, atq; Tra-
 chinem ad Ceycem se iā con-
 ferre decreuit: qui, ubi cū De-
 ianira uxore ad Euenum am-
 nem peruenit, ibi Nessum Cē-
 taurum manentem, q̄ uiatores
 traiciēbat, offendit, eumq; tra-
 iiciendi laborem mercedis lo-
 co à Dijs, Iustitiæ suæ causa
 se recepisse dicebat. Igitur
 Hercules ipse perse amnem
 tranauit. Et Deianiram, por-
 torium pactus, in alteram ri-
 pam Nesso transfuehendam
 commisit, tum illi Centaurus,
 dum traicit, uim inferre ag-
 greditur, eam uero acclaman-
 tē audiēs Hercules, egressum
 in terrā Nessum i corde sagi-
 ta percussit. Is, ubi se moriturū
 uidet: mulierē ad se uocat, eiq;
 si uelit inq̄, philtērū apud Her-
 culē, sibi habere, quod ipse se-
 mē in terrā effudisset, cū san-
 guine, q̄ ex spiculi uulnere ma-
 nasset, commisceat. Tum illa
 id factum penes se conserua-
 uit. At Hercules, Dryopum

δὲ κατὰ τὸν νόμον, τὴν φυ-
 γὰν ὑπομείνειν ἢ θείλει. καὶ
 δὴ ἔγνω πρὸς κῆρυκα εἰς τρα-
 χῖνα ἀπελθεῖν. ἄγων δὲ δὴ καὶ
 νείρειαι, ὡς ποταμὸν οὖνον
 ἔκειν. οἱ γὰρ καθεξόμενος νεῖ-
 σος ὁ κένταυρος, οὗ παριόν-
 τας διεπύρρθευε. μεθ' οὗ
 δὲ λέγων παρὰ θεῶν τὴν
 πορθεμένην εἰληφέναι δὲ οὐ
 κοιούνην. αὐτὸς μὲν οὖν ἡ-
 ρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη.
 δὴ καὶ εἶρας δὲ μεθ' οὗ αἰτι-
 θεῖς, ἐπέτρεψεν ἔσω διακο-
 μίζειν. ὁ δὲ διαπορρθεύων
 αὐτὴν, ἐπιχείρει βιάζεσθαι.
 τῆς δὲ αἰσχροζούσης αἰδο-
 μένος ὁ ἡρακλῆς, ὄζει δύν-
 τα νέεσθαι ἐτόξευσεν, εἰς τὴν
 καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων τελευ-
 τῶν, προσκαλεσάμενος εἶπεν
 εἰ δέλοι φίλτρον περὶ ἡρα-
 κλέα ἔχειν τὸν περὶ νόμον, ὃς
 ἀφῆκε, κατὰ τῆς γῆς, καὶ
 τὸ ῥυσιέκτῳ τραύματος τῆς
 αἰκίδος αἷμα συμμίξαι. ἢ
 δὲ ποιήσασκεν οὕτως, ἐφύλατ-

τε πρὸ αὐτῇ . δεξιῶν δὲ ἥρα
 κλῆς τὴν σφυόπων χώραν
 ἀφροῶν βοφῶς, ἀπαντήσαν
 ὅς θ' ἰδύμας βοηλατοῦ
 5 ὅς, ὃ ἔτ' ὅρον τ' ταύρων λυ-
 (ας, κὶ σφάξας, κὶ ἐψάκας
 δ' ἄχιστατο . ὡς δὲ ἦκεν εἰς
 τὰ χίνα περὶ κύνηκα, ἔπειθε
 χεῖς ὑπ' αὐτῷ, σφυόπας κα
 10 πεπολέμεσεν . αὐτὸς δὲ ἐ-
 κείῳ δόρμει, ἀγμέω
 βασιλεῖ δωμέων σωμαρχῇ
 π. λαπίδαι γὰρ πῶδε γῆς ὅ-
 ρων ἐπολέμοι αὐτῷ κο-
 15 ρώνου στρατηγῶτος . ὁ δὲ,
 πολιορκούμενος, ἐπὶ γαλῆα
 το τὸν ἥρα κλέα βοηδόν, ὃν
 μὲν τῆς γῆς . βοηδῶν δὲ
 ἥρα κλῆς ἀπὸ κτενε κόρωνον,
 20 μὲν καὶ ἄλλων, κὶ τὴν γῆν
 ἔπειθε παρέδωκεν ἑλθού-
 ρων αὐτῷ . ἀπὸ κτενε δὲ κὶ
 λαοφῶν, μὲν τῆς τέκνων
 βασιλεῖα σφυόπων, εἰ ἀφ' ἡ-
 25 λωτος περὶ δ' ἄσπευτον, ὅ-
 βεισιν ὄντα, καὶ λαπίδων
 σωμαρχῇ . παρὸντα δὲ

finibus peragratiss. Et cibi
 inopia laborans Thiodaman-
 tem plaustrum, quod à binis bo-
 bus irabebatur, ducentem ob-
 uium habuit, eorum alterum
 è curru solutum, iugulatumq; .
 Et coctum deuorauit . Postea
 cum Trachinem peruenisset
 ad Ceycem, hospitio ab eoz
 dem acceptus Dryopas debel-
 lauit . Inde illinc promotus
 Egimio Doriensium regi se
 belli socium fecit . Nam la-
 pitha, cum de terræ finibus
 Coronæ eius bolli Imperatores
 re armis infestabant . Is igitur
 obsidione pressus Hercu-
 lem in societatem, atq; in
 regni partē adiutorē arcessie-
 rat Cui Hercules opitulatus,
 Coronum cum cæteris suis in-
 teremit, eiq; regni fines uni-
 uersos liberos reddidit . Ad-
 hæc et Laogoræ Dryorum
 regem cum filiis in Apollinis
 luco epulantem, ut uirum pe-
 tulantem improbumq; ac La-
 pitharum socium obtrunca-

APOLL O D O R I

uit. Nec multo post per Ios-
nem iter facientem Herculem
cygnus Martis, & Pelopie
filius, ut in singulare secum
certamen congregaretur, pro-
uocauit, Congressus itaq; &
hunc etiam interfecit. Ut au-
tem Orchomenum peruenit,
cum rex Amyntor cum armis
procedere minime sinebat:
qui, dum ita pertransire pro-
hibetur, & hunc ipse uita pri-
uauit. At, cum Trachinem
peruenisset, exercitum in Oe-
chaliā adunauit, ut eo bel-
lo in Eurytum animaduerte-
ret; accitis sibi socijs Arcas-
dibus, & Meliensibus domo
Tracōine, ac Locris Epicne-
midibus, Euryto vnā cum fis-
lijs occiso urbem capit. Se-
pultis deinde suis commilito-
ribus, qui in eo bello interie-
rant, atq; Hippaso Ceycis
filio, Argeum, & Melan-
pē Licymnij filios, ac demum
oppido direpto Iolen captiuā
abduxit. Inde in Cenchreā

ἵπωνα εἰς μονομαχίαν περὶ
καλεῖται αὐτὸν κύκλιος ἄ-
ρεος, καὶ πελοπίας, συσᾶς
δὲ καὶ ὄϊον ἀπέκτεινεν. ὡς
δὲ εἰς ὄρχομενὸν ἦκεν, ἀμύν-
τωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, οὐκ
εἶα μεθ' ὅσων διόρχεσθαι.
καλυδόμβλος δὲ παρείσται, καὶ
ὄϊον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμε-
νος δὲ εἰς τραχίνα, στρα-
τείαν ἐπ' οἰχαλίας πυν-
θοισεν. ὃν εὐρὺν πινυρίζ-
σαι δέλων. συμμαχούν-
των δὲ αὐτῷ ἀρκείδων, καὶ
μινυείων τῆς ἐκ τραχίνος, καὶ
λοκρῶν τῆς ἐπικνημίδως,
κτείνας μὲν τῆς παιδῶς
ἄρυντον, αἰρεῖ τὴν πόλιν.
καὶ δάφας τῆς σὸν αὐτῷ
στρατὸς ἐμβλίων ὅς ἀχρῆται
τόντας, ἵπκασόν τε τὸν κύ-
κλιον, καὶ ἀργείον, καὶ μέλα-
να, ὅς ἀλυκηνίου παῖδας.
καὶ λαφυραγωγίας τὴν πό-
λιν, ὃν γὰρ ἰσθμὸν ἀγχεμάλω-
τον. καὶ περὶ μεθ' εἰς κυ-
κλίαν τῆς ἀλκίαν ἐπ' ἄκρον

πρὶν, διὸς κυναῖον, βωμόν
 ἰδρύσας. μέλλων δὲ ἰδρὺν
 ρεῖν, εἰς τραχίνα τὸν κύκλῳ
 ἔπιμψε λαμπρὰ ἑσθλὰ
 5 οἶοντα. πρᾶ δὲ τούτου τὰ
 πρὸ τῷ ἰόλῳ δῆιάνειρα
 πνυθμὴν, καὶ δίσκῳ μὴ
 πάλιν ἐκείνῳ μάλλον ἀγα-
 πῆσιν, νομίσασα ταῖς ἄλν-
 10 θείας φίλτρον εἶναι τὸ εὐκὲς
 αἶμα νείσου, βύτου, τὸν χ-
 τῶνα ἔχρισεν. εἰδὺς δὲ ἥρα
 κλῆς ἔδυεν. ὡς δὲ θόρυβος
 θείας τῆς χιτῶνος, ὅτῃς ὕ-
 15 θρασὺς ἰὸς τὸν χιτῶνα ἔσκηπε.
 ἢ μὴ λίαν τοῖν ποδῶν ἀ-
 ράμνος κατηκόντισεν ἀπὸ
 τῆς βοιωτίας. τὸν δὲ χιτῶ-
 να ἀπ᾽ ὧπα περσέφυκόντα
 20 τῷ σώματι. στυγερῶν
 δὲ αἰσάρες αὐτῷ. βιαύτη
 δὲ, συμφορὰ κατὰ χεῖρας,
 εἰς τραχίνα αὐτῇ νεὸς κομί-
 ζεται. δῆιάνειρα δὲ αἰδο-
 25 σμὴν τὸ γέγονός, ἑαυτῷ ἀ-
 νήρτησεν. ἥρακλῆς δὲ εἰτε-
 ρ- ἀράμνος ὕλην, ὅς ἐκδύται

Euobææ promontoriū appul-
 sus Iouis Cenæi aram consti-
 tuit. Sacrificaturus αὐτ, Thra-
 chinem ad Ceycem misit,
 qui lautam, ac splendidam ad
 se tunicā afferret, à quo, ubi,
 quæ de Iole successerant,
 Deianira percepit, uerita ne
 illam potius arderet, rata uez-
 rum esse amoris poculum, ef-
 fusum Nessi sanguinem, eo
 tunicam infecit. Quam sibi
 Hercules indutus, sacrificas-
 uit: sed, ubi uestis incaluit,
 hydræ uiro Herculis corpus
 putrescebat. Tum Licham il-
 le pedibus abreptum, subla-
 tumq; à Bæotia deiecit in ma-
 re præcipitem, tunicam uero,
 quæ iam corpori inhererat, re-
 scindit: eamq; ita auulsam car-
 nis frustra subsequebantur.
 Tanto igitur Hercules mor-
 bo laborans navi Trachinensī
 aduehitur. quod ubi Deianira
 rescivit, sua ipsius manu sus-
 pendio uitā finiuit. Hercules Hyl-
 lo, qui nata maior ex Deiani-

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

τὰς filijs erat, ut cum per a-
 tatem ei liceret, Iolem uxo-
 rem duceret, imperauit, De-
 inde ad Oetam Targhinius
 rum montem se contulit, ibiq;
 construatam abse pyram, iā
 conscendit, atq; ignem sub-
 iici iubebat. Quod cu suorū fa-
 cere auderet nemo. Pæas in-
 terim quæsiturus amissos gre-
 ges cum per id loci iter fas-
 ceret, pyram succendit. Huic
 Hercules sagittas, arcumq;
 dono dedit; ardente autem py-
 ra, nubem cum contritu sub-
 latam ipsum in cælum remi-
 sisse, dicitur. Inde immor-
 talitatem adeptus, et reuocatus
 gratiam cum Iunone Hebem
 alius filiam uxorem duxit,
 de qua sibi filios Alexiaren,
 et Anicetum procreauit. Her-
 culi autem filij ex Thespj fi-
 liabus hi fuerunt, Proeride
 quidem Antileon, et Hippeus.
 Ea enim natu maxima gemi-
 nos peperit, ex Panope. Torip-
 pappas, Lyxes, Bumedes, *Croc-

ρας, ὅταν αὐτὸς παῖς πρεσβύ-
 τος, τὸν ἰόλιον ἀνδρῶν δὲ
 τὰ γῆμαι. πᾶσι γένεσθαι εἰς
 οὐρανὸν εὐχόμενος, ἔστι δὲ ὁ αὐτὸς Ἰα-
 χνίων, ἐκεῖ πυρὰν ποιεῖ-
 ῖς, ἐκάλαισεν, ἐπιβαίως ὕ-
 φάπτεν. μηδὲν δὲ τοῦ-
 του πρᾶττεν ἐξελθὼς, παῖ-
 ας παρὼν κατὰ ξύπνησεν
 ποικυλίων ὑφ᾽ ἑαυτοῦ. τοῦτω κῆ-
 τὰ τὸ ξᾶ ἐδωρόσατο ἡρα-
 κλῆς. καὶ οὕτως δὲ τῆς πυ-
 ρᾶς, λέγεται νεφὸς ὑψο-
 τὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς
 οὐρανὸν αἰσπόμενον. ἐκεῖ
 δὲ τυχὼν ἀθανασίας.
 καὶ διαλλαγεὶς ὕμνων, τὸν
 ἐκείνος θυγατὸρα ἦεν ἑλ-
 μιν. ἐξ ὧς αὐτῷ παῖδες ἀλε-
 ξιάρης, καὶ αὐκινὸς ἐγένοντο.
 ὅταν δὲ παῖδες αὐτῷ.
 ἐκ μὲν τῆς Θεσπίου θυγατ-
 ρων, προκρίδος μὲν, αὐπλῆ-
 ων, καὶ ἱππιδίς, ἡ πρεσβυ-
 τὰτι γὰρ διδύμοις ἐγένοντο.
 αὐτῶν δὲ, θεσπιδίς, κρύων,
 λυσις, ἀμείδης, *κρίων,

ἐπίλαος, ἄσυαίαξ. κράδης
 δεῖ, ἰόβης, εὐρύβιος, πολύ-
 λαος, πάτριος, ἀρχίμαχος,
 μελίνης, λαομέδων, κλυτί-
 5 ππος, εὐρυκίπης, εὐρύπυ-
 λος, εὐβώτης, ἀγλαίης, ἀν-
 τιάδης, ὀνησίππος, χρυσή-
 σδος, ὀρείης, λαομύτης, τέ-
 λης, λισιδίκη, σεντιδίδης, με-
 10 ρισπιδίης, αἰθίπης, ἰππο-
 δομος, πελδύταγρος, εὐ-
 ρυκίπυλος, ἱππώος, εὐβοί-
 ας, ὀλυμπουσίας, νικόδο-
 μος, ἀργίλης, κλεόλαος,
 15 ἑξέολος, ὀρύθρας, ξανθίδης
 ὁμόλιππος, στρατόνικος, ἄ-
 ερμος, κελδυσταίνωρ. Ἰφας,
 λαοδῶν, αἰπιδος, αἰπώ-
 πης, ἀλόπιος, ἄσυβίης* κλαα-
 20 μῆπιδος, φυληίδος, πῆγας.
 αἰχρίδης, ἀλυκῶν, αἰθεί-
 ας.* εὐρυπύλης, ἀρχιδίης,
 Διωάτης, ὄρατος, ἀσωπίδης,
 μέγτωρ, ἠώνης, ἀμήστιος,
 25 σπιφύσης, λυγκῆς, ἀλοκρά-
 τής, ὀλυμπουσίας, ἐλικωνί-
 δος, φαλίας, ἡσιχίης, σίφρῃ

Epilaus, Astyanax ex Cre-
 the uero Iobes, Eurybius, Po-
 lylaüs, Parrus, Archema-
 chus: Meline, Laomedon,
 Clytippus, Euricape, Euryz-
 pylus, Eubotes, ex Aglaia.
 Antiades, Oesippus, ex Chry-
 seide Oreas. Lanomene.
 Teles, Lysidice, Memippi-
 des, ex Amphippe, Hippodro-
 mus, Teleutagoras, Euryz-
 capylus, Hippotus, Eubæas,
 Olympuse, Nicodromus, Ar-
 gele, Cleolaus, Exolus, Ery-
 thras, Xanibidos, Homolip-
 pus, Stratonicus, Atromus,
 Celeustanor, Iphis, Laotboe,
 Antidus, Antiope; Alopis,
 Astybie* Claametidus, Pby-
 leidas, Tigafis, ex Aeschreia-
 de, Leucones, Anibea. * Euc-
 rypyles, Archedicus, Dya-
 nastes, Eratus, Asopidas,
 Mentor, Eone Amestrius,
 Tiphys, Lyncæus, Halocras-
 tes, Olympuses, Heliconia-
 de, Phalias, ex Hesychee,
 Oestrebles, Terpsicrates,

Euryopes, * Elenchea, Bu-
 lous, Antimachus, Nicippes
 Patroclus, Pyrippus, Ne-
 phos, Praxitheia, Lysippus,
 Brasippus, Lycurgus, Lys-
 eius, Toxicrates, Bucolus,
 Marsæ Leucippus, Euryteles,
 Hippocrates, Hippozygus.
 Hi sunt ex Thespiadibus or-
 ti, ex alijs autē, ac Deianira,
 Oenei filia, Hyllus, Ctesip-
 pus, Glycisonetes, sed ex Me-
 gara Creōtis, Therimachus,
 Deicoon, Creōtiades, Deion,
 quem aut Hercules sustulit fi-
 liū ex Omphale Lydorū regi-
 na, nomē fuit Agelao, vnde et
 Ctesigenus. Ex Ghalciopē
 Eurypyli filia Theffalus, ex
 Epicaste Ægei filia, * Thesta-
 lus, ex Parthenopē Stymphā-
 li filia Euclēs, ex Auge Az-
 lei, Telephus, ex Astyoche,
 Phylantis, Telepolemus, ex
 Astydāmya Amētoris Ctesip-
 pus, ex Autonoe Perei Pa-
 lemon. Relato demum in-
 ter Deos Hercule filij sui Eu-

βλῆς, τῶν Ἰκράτης, Διρυό-
 πης, * ἑλδουχίας, βουλδύς.
 αἰτίμαχος, νικίππης, πά-
 ρουλος, πύριππος, νεφός,
 πρᾶξιθεῖα λῦσιππος, ἐρά-
 στωπος. λυκοῦργος, λύκιος.
 τοξικράτης, βουκόλος, μαρ-
 σης λευκίππος, εὐρυτέλης,
 ἰπποκράτης, ἰπποζυγός.
 οὗτοι μὲν ἐκ τῆς Θεσπίας. θυ-
 γατέραν. ἐκ δὲ τῆς ἄλλης,
 οἰνείας τε τῆς οἰνέως,
 ὕλλος, κτήσιππος, * ῥυκισσ-
 νείτης. ἐκ μεγάρας δὲ τῆς
 κρείοντος, θειμάχου, θηκό-
 ων, κρείοντιδος, θηίων. ὁ δὲ
 φάλης δὲ, ἀγέλαος, ὁ δὲ ἐκ
 τῆς κρείου γένος. χαλκί-
 ππος τῆς Διρυπύλου θεττα-
 λός ἐπικαστῆς τῆς αἰγίου, θε-
 στάλος, πῆρθεῖος τῆς συμ-
 φάλου, οὐκίης, αἰγίης τῆς
 ἀλίου, τίλεφος, ἀσινόχης
 τῆς φύλατος, τληπόλε-
 μος, ἀσυνδαμείας τῆς ἀμνός
 τορος κτήσιππος. αὐτανόης
 τῆς παρίως, παλαίμων. με

τας ἀντὶς δὲ Ἡρακλείου εἰς
 θεοὺς, οἱ καὶ δὲς αὐτῷ φυ-
 γόντες, εὐρυδίᾳ, πρὸς κή-
 νη παρελθόντων. ὥς δὲ ἐκεί-
 νου ἐκδιδόναι λέγεται τοῦ εὐ-
 ρυδίως, καὶ πόλεμον ἀπει-
 λούντων, ἐδεδίκασαν, παρὰ
 να κατὰ λιπόντες, ὅθεν τῆς
 ἐλλάδος ἔφυγον. διακήμενοι
 10 δὲ, ἤλθον εἰς ἀθήνας. καὶ
 καθεδύντες ὑπὸ τὸν ἐλέου
 βασιλῆα, ἠξίουσαν βοηθεῖν αὐ-
 τοῖς, ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες
 αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐρυδίαν,
 15 πόλεμον ὑπέστησαν. καὶ τῶν
 μὲν παλαιῶν αὐτῷ ἀλέξαν-
 δρον ἰωμίδην τε. εὐρύσιον,
 μελίβριον, περὶ μέδοντα, ἀπένει-
 ναι. αὐτὸν δὲ εὐρυδίαν φέ-
 20 νοντα ἐφ' ἄρματός, καὶ πύ-
 ρας ὅθεν περιπύοντα σφί-
 ρον ἰδὼς, κτείνει διώξας ὕλ-
 λος. καὶ τὴν μὲν καφαλὴν
 ἀχρημῶν, ἀλκμήνῃ δὲ δω-
 25 σιν. ἡ δὲ, καρκίσι τῶν ὀφθαλ-
 μῶν ἐξώκει αὐτῷ. ἀχλο-
 μέλιον δὲ εὐρυδίως, ὑπὸ πε-

rystheum fugientes ad Cey-
 cem se receperunt. Vbi ue-
 ro illos ab eo repetere coepit
 Eurystheus, ac, nisi dederen-
 tur, bellum minabatur, y-
 tum metu percussi reliqua Tra-
 chine per Helladem fugerunt.
 qui, cum Eurystheus eos inse-
 cutaretur, Athenas concesser-
 unt, & confidentes ad Misa-
 ricordiae aram opem implora-
 bant. Athenienses non modo
 non dederunt eos, sed etiam
 am aduersus Eurystheum bel-
 lum sustinuerunt, & eius fi-
 lios, Alexandrum, Iphime-
 dontem, Eurybium, Mento-
 rem, Perimedemq; occide-
 runt, Ipsum insuper Eury-
 stheum fugientem à curru,
 atq; ad petras Scironides ad-
 equitantem Hyllus inscutus
 obtruncat: cuiusq; caput ampu-
 tatum Alcmenæ dedit. Hæc
 autem illi textoris radijs oculos
 effodit. Itaq; post inter-
 sectum Eurystheum in pelos-
 pontesum Heracleida rediit

APOLLODORI

vant, oēisq; amissas urbes receperunt. Ceterum, quoniam intra āni spatīū, ex quo in patriā remearat, unīversam Pelopōnesum pestis immafit, cūq; euēnisset, q̄ Heraclidæ prius, q̄ liceret, ipsi sedem patriam repetissent, oraculo declaratū est. Quāobrem relicta rursus Peloponneso, Marathonem cō migrarunt. Clepolemus autē Licymnium nō sponte occidit, quippe, qui administrum suū quendam baculo percussurus aberrauit. Idq; ante, q̄ ē Peloponneso abscederet. Exulans igitur baud quaquā exiguā cum homīnum manu Rhodū venit, atq; ibi sedem locauit. Hyllus adhuc ex patris imperio Iolem Euryti filiam sibi in matrimonium copulauit, et quā nam ratione, suis Heraclidis redeundi facultatem cōpararet, nihil reliqui faciebatur. Proinde Delphos concessit, & quānam uia reueri posset, Apollinem fecit

λοπόννησον ἤλαθον οἱ ἥρα-
κλείδαι, καὶ πόσας εἰλας
τὰς πόλεις, ἡδὲ εἰαυτῷ δὲ
αὐτοῖς ἐν τῇ καλῷδῳ γλῆσ
μῆνι φθορὰ, πᾶσι γὰρ πλοπὼν 5
νησον κατέχευε. καὶ ταύτῳ γε
γέδοσε. χρησμός δ' ἔσθ' ἥρα
κλείδης ἐδῆλου. περὶ γὰρ τῷ
διδόντος αὐτῷ κατελθεῖν. ὁ
θεοῦ ἄρλι πότις τελοπὼν 10
σον, ἤλαθον εἰς μακροδῶνα,
καὶ καὶ κατὰ κωκυτὸς πόλε
μος οὗτω κτείνασ' οὐχ ἐκὼν
λικύμνιον, τῇ σακτιῇ γὰρ
αὐτῷ φθορὰ πύοντα πλῆσι 15
σων ἔμαρτε, πρὶν ὅξελεῖν.
αὐτὸν ἐκ πλοπὼνιόντου. φά
σων οὗτω μετ' οὐκ ὀλίγων, ὁ-
κὼν εἰς ῥόδον, καὶ καὶ κατὰ
κει. ὕλλος δὲ, τὴν μὲν ἰόλῃν 20
τὴν δ' ὑρύντου κατὰ τὴν τῷ
πατρὸς ἐπὶ τολῶν ἔλαμε. τὴν
δὲ καὶ ῥόδον ἐξύντει τοῖς ἥρα
κλείδαις, κατὰ ῥάσκασθαι.
διὸ πᾶσι γλῆσσι εἰς δελ- 25
φούς, ἐπυιδάιζο πῶς αὐ
κατελθοῖεν. ὁ δὲ θεὸς ἔφη

σε ποδὶ μεύεσθαι τὸν τεύ-
 ρον καὶ πὸν κατὰ ῥέχθαι.
 νομίσας δὲ ὕλλος τεύτοιν
 καὶ πὸν λέγεσθαι, τὴν τεύ-
 5 τία, τοῦτον ποδὶ μεύεσθαι
 χρόνον σὺν τῷ στρατῷ κατὰ
 τὸν Ἡρακλείδου, ἐπὶ πελοπόν-
 νησον. Περικλίου δὲ ὁρῶντος ἡοῦ
 βασιλεύοντος πελοποννή-
 10 σίων. καὶ ἡγεμονίης πάλιν
 μάχης, νικᾶσι πελοποννή-
 σιοι, καὶ ἀεισόμενος ἀνίσκῃ.
 ἐπεὶ δὲ ἠνθρώπων οἱ κλει-
 λάου παῖδες, ἐχρῶντο ποδὶ
 15 κατὰ δού. τῷ θεῷ δὲ εἰπόν-
 τος ὁ, π, καὶ τὸ πρῶτον,
 τῆμιος ἡ πᾶν λέγων τούτῳ
 πηδῶντα ἀτυχεῖσαι. ὁ δὲ
 θεὸς αὐτῇ πιν τῷ ἀτυχεῖ-
 20 μάτων αὐτῶν αἰτίου εἶναι.
 τὸν γὰρ χρησμοῖς οὐ συμβά-
 λειν. λέγει γὰρ οὐ γῆς, ἀλλ'
 ἀνθρώπων καὶ πὸν τεύτοιν.
 καὶ * σῆν γρον τὴν ἀν-
 25 γαστέρα διὰ καὶ κατὰ τὸν ἰσ-
 μὸν ἐχοντι τὴν δάλασσαν.
 ταῦτα τῆμιος ἀκούσας, ἡ-

tur. Tum Deus, si ad tertium,
 usq; fructuum, inquit, expec-
 tarent cos esse redituros, Hyl-
 lus uero tertius fructū, triūq;
 cursum dici arbitratus, ad rē
 epis curriculū p̄moratus cum
 exercitu Heraclidas in Pelop-
 ῳnesū reducit, quo tpe Tisaa-
 menus Orestis filius Pelopon-
 nestorū regnū tenebat, ac pua-
 gna cōmissa Pelopōnesij uin-
 cūt, et Aristomachus interfici-
 tur. Postea uero, q̄ Cleolai, si-
 ly adulta iā etate fuerūt, de re-
 ditu pythiā cōsulūt, à qua, qd̄
 antea oraculū dederat, accepe-
 rūt. Temenus, sibi, q̄ responsa
 eiusmodi fidē habuissent, infe-
 liciter successissē, obijciebat.
 Tū cōtrā Pythia ipso infelici-
 tatis suę fuisse auctores respō-
 dit, Qd̄ r̄isa data matime itel-
 ligebāt. Nō, a. tertū terrae, sed
 generis esse fructū, inquit, ora-
 culū indicat, ac* Stenigrū istos
 num innuit, quem latioris ala-
 uci pelagus dextrorsum alia-
 dit. que cū audisset Temenus

APOLLODORI

militum copias legit, & in
 Aetoliae loco naues cōpingit.
 Vbi etiā nūc loco ab ea re no-
 men est Naupectos. Interea
 dum ibi comparatae militum
 copiae morantur: Aristode-
 mus, relictis ex Argia Au-
 restionis filia geminis Eury-
 sthene, ac Procle, fulmine
 ictus occubuit. quin etiā Nau-
 pekti exercitus in morbum in-
 gentem concidit, siquidem ip-
 sis uates futura praedicens,
 atq; afflatus numine usus est
 quem magum esse, atq; à Pe-
 loponnesiis in exercitus per-
 niciem emissum existimaret.
 Hunc Hippotes Phylantis An-
 tiochi ex Hercule nati filius
 iaculo percussus interfecit.
 quo facto rei naualis appara-
 tus perdita classe disperijt,
 peditatus item fame misel-
 cissime egit, exercitusq; om-
 nis dissolutus est. Temeno
 interim ea de clade oracul-
 um postulanti nomen ob uas-
 tis eadem ea obuenisse res-

ζήμαξε ἢ στρατῶν, καὶ ναυὶς ἐπὶ
 ξαῶς ἐν τῷ αἰτωλῶν τόπῳ φ-
 εῖδαν ἡν ἄπ' ἐκείνης ἐτόπος
 ναυπάκτος λέγεται. ἐκεί-
 δ' ὄντως στρατὸς μάκρως ἀειρό-
 δημος κεραινωθεὶς, ἀπὲρ δα-
 νε παῖδες καταλιπὼν ἐξ
 ἀργείας τῆς αὐτοσίαιος δι-
 δύμοιο, δὺρυθέην, καὶ περ-
 κλέα. σωτὴρ δὲ καὶ τῶν 10
 στρατῶν ἐν ναυπάκτῳ συμ-
 φορᾷ περιπεσὶν. ἐφαίη γὰρ
 αὐτοῖς μαίτις χρησμοῖς λέ-
 των. καὶ αἰδεάζων, ὅτι εἰδ-
 μωκεν μάχῃ εἶναι. ἀπὸ δὲ 15
 μὴ τῷ στρατῷ πρὸς πελοπον-
 νησίων ἀπεσταλμῖον. ὅτε οὖν
 βαλὼν αἰκονίζῳ ἱππότης ὁ
 φύλαχος τῆς αὐτόχου τοῦ
 Ἡρακλείου τυχὼν ἀπὸ κτε- 20
 νου. οὐτως δὲ γλυκερίου τοῦ
 δου, τὸ μὲν ναυπικὴν διαφθα-
 ριστῶν τῇ νεῶν, ἀπώλετο.
 δὲ περὶ δὲ, ἐτύχουσε λιμῶ,
 καὶ διελύθη τὸ στρατόμαχον 25
 χρωμίου δὲ πρὸς τῆς συμ-
 φορᾶς τημίου. καὶ τὸ θεοῦ

ὅλ' τὸν μαί'ην χιεύσαι
 ταῦτα λέγοντος, καὶ κα-
 λαῖοντος φυγαδεῦσαι δι-
 καί' ἐτι τὸν ἀελώντα. καὶ
 5 ὅλ' ὅσον οὐκ ἔπ', καὶ χιεύ-
 σαι ἡγμόνι τῷ τελοφθαλ-
 μῷ. τὸν μὲν ἰππότην ἐφυγα-
 δεύσαν, τὸν δὲ τελοφθαλο-
 μον ἐξήπαυ, καὶ παρὶ τυγ-
 10 χέτοισιν ὀξύλῳ τῷ ἀσθαί-
 μονος, ἐφ' ἵππου καὶ ἀημιλίῳ,
 μοινοφθαλμῷ. τὸν γὰρ ἔπε-
 ρον τῷ ὀφθαλμῷ, ἐκέκο-
 πῖο τόξῳ; ἀδὲ φόνῳ γὰρ οὐ
 15 τος φυγῶν εἰς ἤλιν. καὶ ἐκεῖ
 θεν εἰς ἀντιόχου. εἰαυτῷ
 δὲ διελθόντος, ἐπανεῖρχε-
 συμβαλόντες οὖν τὸν χρυσ-
 μόν, ὅσον ἡγμόνα ποιοῦ-
 20 ται, καὶ συμβαλόντες τοῖς πο-
 λιμέοις, καὶ τῷ περὶ, καὶ τῷ
 ναυτικῷ προδρόουσι στρα-
 τῷ. καὶ πῶν μὲν κτείνουσι
 τὸν ὀρέου. ἀνθοκοῖ δὲ
 25 συμμαχοῦντες αὐτοῖς, οἱ
 αἰγμίον παῖδες πάμφυ-
 λος, καὶ οὐμάς. ἐπεὶ δὲ

pondit: Proptereaq; homici-
 dam decennium exulare, ius-
 sit, necnon ea de causa Trio-
 culi belli praeioris opera bien-
 nium uti illi praecepit. Quare
 Hippotem exilij causa solum
 uertere coegerunt. Atqui Trio-
 culum uestigantes, Oxylo An-
 draemonis filio equum insiden-
 ti obviam fiunt. Hic unoculus
 erat, qui oculorum al-
 terum sagitta excussum ami-
 serat. Qui dum caedis pa-
 trata causa in Elidem, atq;
 illinc in Aetoliam iret exulas-
 tum, & circumactis iam an-
 no in patriam redibat. Hunc
 igitur ab oraculo significari
 arbitantes copijs imperato-
 rem praeficiunt, & mox pug-
 na mitta, terra, mariq; vin-
 cunt. Tisamenum Orestis fr-
 atrum occidunt. Verum e suis
 desiderantur Aegimij filij, Pa-
 phylus, ac Dymas. Post, ubi
 Peloponneso potiti sunt, ireis
 aras Ioui patrio excitaverunt,
 in quibus peractis sacris ut-

bes sortiti inter se partiuntur. Prima itaq; sortitio fuit Argos, secunda Lacædemon. Tertia demum Messene. Illata deinde situla aquæ plena; placitum est cuiq; in eâ sortes conijci. Tū Temenus, et Aristodemii filij Procles, et Eurysthenes, calculos coniecerūt. Cresphōtes aut Messinē sortitio habere uolens terræ glebā iniiecit, qua resoluta priores illas duas sortes ante prodire necesse erat. Educta igitur prius Temeni sorte. Secunda Aristodemi liberum sortitio fuit; quo factum est, ut illa soluta, hæc constiterit, et per eam Cresphonti Messenum obtigerit. Porro in aris, quibus immolatum erat, iacentia signa inuenere. Nam, quibus Argos obtigit priuatim, rubetiam, quibus Lacædemon, draconem, quibus autem Messene, uulpē. bi in sua quisq; ara priuati signi solum offenderunt. quæ uero

κράτιστον πλοπουνεύου, φρεῖς ἰσχύσαντο βαμοὺς παρῶου διός. καὶ ἔδωκε τούτων ἔθυσαν, καὶ ἐκληρονομήσας πόλεις. πρώτῃ μὲν ἦν Λακωνία, ἁρῆος, διουτῶρα λακεδαιμόνων. τρίτῃ δὲ μεσσηνία. κρησπόντων δὲ ὑστέρῃ οὐδὲτος, ἔδοξε ἡμῶν βαλεῖν ἑκάστος. τήμιλος οὖν, καὶ οἱ ἀεισοδήμου παῖδες περικλῆς, καὶ ἀργυδότης, ἔβαλον λίθους. κρησπόντης δὲ βουλόμιλος μεσσηνίῳ λαχεῖν, γῆς ἐπέβαλε βάλλον. ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει τῷ οὐνο κληροῖσιν πρώτοις ἀναφαίνεσθαι. ἐλκυθείσης δὲ, πρώτης μὲν τῆς τημιλίου, διουτῶρα δὲ τῆς κληροῦ τῷ ἀεισοδήμου παίδων, μεσσηνίῳ ἔλαβε κρησπόντης. ἔδωκε δὲ τοῖς βαμοῖς, οἷς ἔθυσαν, ὄσρον σήμεῖα καὶ μύλια. οἱ μὲν λαχόντες ἄρῃος ἔδωκε τὸν ἴδιον φέρων, οἱ δὲ λακεδαιμόνα λαχόντες, σφάκοντα. οἱ δὲ μεσ

σῆνον, ἀλώπεινα. πρὸς δὲ τῷ
 σκυμνῶν, ἔλεπον οἱ μαίτιες.
 τοῖς μὲν τῷ φρύγον κατὰ λα
 βοῦσι, ἡδὲ τῆς πόλεως μέ
 5 ρην ἄμεινον. μὴ γὰρ ἔχεις
 αἰλικῶν πορθομένων τὸ πη-
 ριον. τῶν δὲ οὐράκοντα κατὰ
 λαβόντας, διηροῖσ' ἐπόντας
 ἔλεπον ἔσθαι, τῶν δὲ τῶν
 βοῶν ἀλώπεινα, δολίοισ'. τήμενος
 μὲν γὰρ παραπιμπόμηνος τῶν
 παῖδ' ἀγέλαον, καὶ οὐρῶ
 πύλον, καὶ καλλίσαν τῇ θυ-
 γατρί περσάνειχεν ὕρην.
 15 τοῖ, καὶ τῷ παύτης αἰσθρὶ
 οὐκίφοντῃ, ὅθεν οἱ παῖδ' εἰς
 πείθοισι πτάναισ' ἡδὲ με-
 σῶ τὸν πατὴρα αὐτῆς φο-
 ροῦσαι. χρομλίου δὲ τοῦ
 20 φόνου, τῶν βασιλείων ὁ στρα-
 τὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν ὕρην-
 τοῖ. καὶ οὐκίφοντῃ. κρεσφόν-
 τῃς δὲ οὐ πολλῷ μεσσηνέως
 βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δύο
 25 παῖδων, φονοῦθ' εἰς ἀπίδα-
 νε. πολυφόντῃς δὲ ἐβασί-
 λασεν αὐτῆς, τῶν Ἡρακλεί-

ad symbola spectant, uates
 cecinerunt, caetis quidem
 tubetam, in urbe manere pro-
 stat. Id enim animantium ge-
 nus, si peregrinetur, nullis ui-
 ribus se tueri potest. qui dra-
 conem consecuti sunt, formi-
 dabiles fore si promoueantur,
 qui uero uulpem deprehendis-
 sent, dolosos fore praedices
 bant. Temenus igitur praeter
 missis Agelao; Eurypylois et
 Callia filijs, Hyrneitho-
 ni filiae, atq; huiusce uero
 Deiphonti adhaesit. Proinde
 illius filij Titanas, mercede
 conductos ad patrem interia-
 mendum inducunt. Commis-
 so itaq; parricidio regnum pe-
 nes Hyrneithonē, ac Deiphon-
 tem exercitus fore indicauit.
 Cresphontes autem nō ita mul-
 to post susceptam imperium
 Messenae duobus cum filijs
 interfectus est. Atqui Poly-
 phontes eorum imperio, quod
 Heraclidarum genere ortus
 esset, praeficitur, atq; uas

cisi Cresphontis uxorem Me-
ropem inuitam perduxit, at
hic etiā ē medio sublatus fuit.
Nam cum tertium Merope fi-
lium Egyptum nomine babe-
ret, patri suo ipsius alendum
dedit: qui cum adultæ iam
ætatis esset, per insidias ador-
tus Polyphontem peremit, ac
paternum sibi regnum recu-
perauit.

δῶν ὑπάρχων. καὶ πλὴν τοῦ
φονοῦ δεινὸς χυμῶνα ἄκου-
σαν μρόπῳ ἔλαβεν. ἀν-
ξέῃ δὲ καὶ οὗτος. τείτολ-
ξ' ἔχουσιν καὶ δὲ μρόπῳ
καλούμενοι αἰγυπῖον, ἐστὶ
καὶ τῷ ἑαυτῆς πατρὶ φέ-
φειν. οὗτος αἰσχροῦς, καὶ
κρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε
πολυφόντην. καὶ πλὴν πα- 10
τρίδα βασιλείᾳ ἀπὶ λαβεν.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΩΝ, γ',

APOLLODORI GRAMMATICI ATHE-
NIENSIS BIBLIOTHECES SIVE
DE DEOR. ORIGINE,

LIBER TERTIUS,

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ε ΠΕΙ δὲ τὸ ἰσχυρίσασθαι
διὰ χρόνου γένος, εἰς
ἀπὸ βήλων μέχρι τῆς ἡρα-
κλειδῶν δεδηλώσεως, ἐχ-
μύως λέσσωμεν τὰ πρὸ ἀγ-
νορίας. ὥς γὰρ ἡμῖν λέλε-
ται, δύο λιβύων ἐγένοντο
καὶ δας ἐκ ποσειδῶνος βῆ-
λων, καὶ ἀγνόρα. βῆλος
μὲν βασιλεύων αἰγυπτίων,
εἰς περὶ ἡμῶν. ἐγένον-
το. ἀγνόρα δὲ πρὸς γένος
εἰς τὴν εὐρώπην, γαμῆ
τηλεφάσσαν. καὶ περὶ οὗ

Quoniam uero genus
Inachii enarrata Be-
li progenie, usque ad
Heraclidarum familiam exposui-
mus, & Agenoris prolem quoque
deinceps enarremus. Bimue-
ro, ut a nobis antea dictum fuit
duos ex Libya filios Belum &
Agenorem Neptunus procrea-
uit. Belus quidem Egyptiorum
rex, quos superius diximus,
liberos genuit, Agenor autem
in Europam profectus Tele-
phassam coniugem ducit, ex

qua Europam filiam, & Cad-
mum, Phœnicemq; mares, &
Cilicem sustulit. Sunt, qui
Europam non Agenoris, sed
Phœnicis filiam esse affir-
ment. Huius amore captus pe-
rit Iupiter, necnon taurus per
Rhodium mare navigat, qui
ubi sese puellæ mitem, cicus-
remq; præbuit, atque inde
tauri dorso illam impostam
uelut prædam, pelago auexit
in Cretam: cæq; inibi ab Io-
ue compressa Minoem, Sar-
pedonem, ac Rhadamantum
repperit: sed Homeri testimo-
nio Sarpedon ex Ioue, ac Lao-
damia Bellorophontis filia na-
tus est, Post, ubi Europa nus-
quam appareret, Agenor pa-
ter eam filios uestigaturos emi-
sit: usq; ne nisi, cum reperta
primus Europa, redirent, impe-
rauit. quibus cum & Tele-
phassa mater, ac Thasus Nep-
tuni filius, vel, ut Pherecy-
des ait, Cilix ad eam perquisi-
rendam comit. Postea nero,

γατὸρ ἄ μὲν εὐρώπην. παῖ-
δας δὲ καὶ δῖον, καὶ φείνι-
κα, καὶ κίλικα. πῖ ἐς δὲ εὐ-
ρώπην, οὐκ ἀγνοῶς, ἀλλὰ
φείνικος λέγεισσι. ταύτης
ζῶντος ὁρᾷται, πίπτε δὲ τῷ
δαλᾶσσι ῥόδον ἀρχαίαν
ταῦρος. ὃς χειροῦντος γλιό-
μιλος, ἐπιβιβαδεῖσθαι δὲ τῷ
δαλᾶσσι, ἐκόμισεν εἰς κρή-
την. ἡ δὲ ἐκασταυθιναοθεῖς.
τοῦ αὐτῇ διὸς, ἐγλύνουσι μί-
νωα. σαρπηδόνα, ῥαδάμαν-
θον. καὶ τὸν μῆρον δὲ σαρ-
πηδῶν ἐκδιὸς, καὶ λαοδά-
μειας τῆς βελλεροφόντου.
ἀφαιδίου δὲ εὐρώπης γλιό-
μιλος, ὁ πατὴρ αὐτῆς ἀγ-
νωρ ὡδὶ ζήτησιν ὅξε πῦρ
ἔδωκε παῖδας εἰπὼν. μὴ πρὶν-
τὸρον αἰῶς εἶπεν πρὶν,
αὐτὸν εὐρώπην εὐρώπην, στω
ἐλθὲ δὲ ὡδὶ τῷ ζήτησι
αὐτῷ, τηλεφάσσει ἡ μήτηρ,
καὶ δαίμων ὁ παρσιδῶνος, ὡς
δὲ φερεινὸς φησιν, κίλικ-
ως δὲ πᾶσαι ποιούμεναι ζῆ

ποσσιν ἄρειν ἔσαν ἀρώπηις
 ἀδύνετοι, τὼ εἰς εἶκον αἶα
 κορυμνὴν ἀργυρόντες, ἄλλος
 ἀλαχοῦ κατ' ὤκνον. φοί-
 νιξ μὲν φοινίκῳ. κίλιξ δ',
 φοινίκης πλοσίον, καὶ πᾶ-
 ρον τὼ ὑφ' ἐκντὲ κειμήλιω
 χώραν ποταμῷ σύνεργος
 πυρραφὸς κιλικίᾳ ἐγγέλεισε,
 Ἰοκάστῃ δ', ἢ τηλεφάσῃ,
 οἱ θράκη κατ' ὤκνησαν. ὁμοί-
 ως δ', καὶ θάσος εἰ θράκη
 κτίσας πόλιν θάκον κατ' ὤ-
 κνησαν. ἀρώπην δ' ἡμέας
 εἰς ἀδριανὸν κρητὴν δ' αὐαῶσης,
 τὸν ἐκ ταύτης καὶ θάος ἔρε-
 φον. οἱ δ', ὡς ἐπ' ἐλευθέρω-
 σκεν πρὸς ἀλλήλους ἐτασία-
 ζον. ἰαχιστοὶ γὰρ ὄρωτα παρὰ
 ποσσὶν, ὅς ἐγγέλει το μίλητος.
 ἀχλὺς δ' ἦν, ἢ ἀρείας
 τῆς κλειόχῃ. τὴ δ' ἐκ παυσὶ
 πρὸς ἑρπιδόνα μᾶλλον αἰ-
 καίως ἔχοντος, πολεμίας
 ἀσμίνας ἐπετόρῃσεν. οἱ δ',
 φάριστοι. καὶ μίλητος μὲν,
 καί τις πρὸς χῶν, ἐκὶ πόλιν

cū passim oīa uestigassēt, neq;
 usquā Europā compissēt, des-
 prato ad suos reditu, alius aliō
 cōmigravūt. Phoenix in Phae-
 nicen se cōtulit. Cilix huic fi-
 nitima loca, inuasit, atq; oēm
 Pyramo amni adiacentiē regio-
 nem subegit, eamq; de se Cis-
 liciam nominavit. Cadmus au-
 tem, ac Telephassa in Thrac-
 iam penetrarunt, necnon Ἐ-
 Thasus conditam in Thracia
 urbem Thasum suo de nomi-
 ne appellatam habitavit. Des-
 mum Asterion Cretensium
 regulus Europa in matrimon-
 ium ducta ex ea natos filios
 aluit, qui, cum adoleuissent
 mutuā inter se discordiā exer-
 cuerunt, nā Miletum puerum
 deperibant. Hic filius Apolli-
 nis, et Aerae Cleōchi filia fuit:
 Puer, cum in Sarpedonis bene-
 uolentiam, amoremq; potius
 inclinare uideretur, Minos
 conflato bello uictor fuit, Post
 illi in fugam uertuntur, ac Mi-
 letus in Cariam appulsus ibi

APOLLODORI

Miletam à seipſo dictam urbē
condidit. Verum Sarpedon Ci-
lici aduerſus Lycios bellū ge-
rētī opitulatus, ex Lyciæ par-
te rēgnum ſibi comparauit:
eiq; Iupiter ad tres ætates ul-
tīm concessit. Nec defunt, qui
illum Atymnij Louis, & Cas-
ſiopeæ filij amore conflagras-
ſe tradant, eaq; de cauſa in
ſeditionem rōcidisse. Sed Rho-
dumanihus, cum conditis ab ſe-
legibus infulanis imperaret,
aiq; ex fuga rursus in Bæoti-
am contendisset, Alcmenem
duxit vxorē: demū uita defun-
ctus, apud inferos cum Minoe
fratre iudicandis animis præ-
ſicitur. At Minos Græcā in-
colens leges conſcripſit, dus
Etæq; Paſiphaæ ſolis, ac Pera-
ſeidis filii, ſiue, ut Aſclepias
des ait, Greta Aſterij filia,
Caſtreum, Deucalionē Glau-
cum, & Androgeum mares,
feminas autem Hecalem. Xe-
nodicen, Ariadnemq; ac Phæ-
drā ſuſtulit. Porro ex nymphæ

ἀφ' ἑαυτῆς ἐκ ποσὶ μίλιντον.
σαρπηδῶνι δὲ συμμαχούσας
κίλικας, πρὸς λυκίοις ἐχόντι
πόλεμον, ἰδὲ μὲν τῆς χό-
ρας λυκίας ἐβασιλεύσε.
καὶ αὐτῇ δίδωσι ζεύς, ἰδὲ
φρεῖς χλειαῖς ζῆν. οἳ οἱ δὲ
αὐτὸν ὀραδύναι λέγουσι,
ἀτυμνίου τῷ διός, καὶ κας-
σιόπιδος, καὶ δὲ τῶν πα-
τρίσας. ῥαδάμανθυς δὲ, οἳ
ῥησιόταις νομοθετῶν, αὐ-
θις φύων εἰς βοιωτίας, ἀλλή-
μῆλιν γαμέει. καὶ μετὰ ἀ-
ξας εἰς ἄδου μετὰ μίνως δι-
κάζει. μίνως δὲ κρήτην πα-
τοικῶν, ἔχοντες τῷ μοῖο. καὶ
γαίμας πασιφάν, τὴν ἡλίας,
καὶ πέρσηϊδος, ὡς ἀσκλη-
πιάδης φησὶ κρήτην τὴν ἀστει-
οῦ θυγατρός. καὶ δὲς μὲν
ἐπέκνωσεν, καςτρεά. δολιχε-
λίωνα, γλαυκὸν, αἰδορόγα-
ον. θυγατρός δὲ, ἐκάλον
ξενοδίκην. δειάδην, φαίης
δρακ. ἐκ τῆς ἀξας δὲ ρύμφος
διρυμέδοντι τυφάλιωνα,

χρύσῃ· Φιλόλαον· ἐκ δὲ δεξι-
 ρίας, Ὀξείδιον· ἀσπίδιος
 δὲ ἄποιδος Ἀχρδανόντος μί-
 νως βασιλεύειν δέλων κρή-
 5 τῆς, ἐκωλύτο· φήσας δὲ πα-
 ρὰ θεῶν τῷ βασιλείᾳ εἰ-
 ληφείαι· χαίρει τῷ πεισυνῇ
 ναι, ἔφη, εἴ τι αἰὲν ὕξεται, γι-
 νέσθαι· καὶ ποσειδῶνι θυῶν,
 10 οὐκ ἔατο ταῦρον αἰκαφανῆ-
 ναι ἐκ τῆς βυθῶν, ἔπειθ' ὁ
 μένος κατὰ θυσειν τὸν φα-
 νείτα· τοῦ δὲ ποσειδῶνος
 ταῦρον αἰκίτης αὐτῷ δια-
 15 πρεπῆ, τῷ βασιλείᾳ πα-
 ρέλαβε· τὸν δὲ ταῦρον εἰς
 τὰ βουκόλια πέμφας, ἐδυ-
 σεν ἔτθρον· θαλασσοκράτῃ
 (ας δὲ πρῶτος, πασῶν τῆς
 20 οὐμίων χερσὶ ὑπὲρ ἔει· ὁρ-
 γαῖς δὲ αὐτῷ ποσειδῶν, ὅτι
 μὴ κατέδυσε τὸν ταῦρον,
 ὅτῳ μὲν ὄβριον, πασι-
 φάειν δὲ ἔλθειν εἰς ἐπιδυ-
 25 μίαν αὐτῷ παρεσκόλασε,
 ἥ δὲ, ὁραθεῖσα τοῦ ταύρου
 σιωδρῶν λαμβάνει δαίδα

Paria Eurymedontem, Nepha-
 lionem, Chrysen, et Philolau.
 At ex Doxitheā-Euxathium.
 Deinde, ubi Astlerion nullis re-
 lictis liberis decessit, Minos
 Crete suscepta regni admi-
 nistratione prohibetur. Qui
 fidei commissi ergo a diis re-
 gnum se accepisse affirmans,
 Quicquid, inquit, uolo depopo-
 scisset, euenisse. Inde Neptuno
 immolās, taurū, ut sibi ex pro-
 fundo mari offerri precibus,
 depopo scit, oblatum immolatu-
 rum se pollicetur. A Neptu-
 no itaq; tauro, qualis eū dece-
 ret, emissio, regnū accepit. Qui
 cum eiusmodi taurū ad armē-
 ta deduci iussisset, alium immo-
 lauit. Hic subactō sibi pelago
 omnibus propē insulis praefuit.
 At iratus illi Neptunus, quod
 eundem taurum minime immo-
 lassēt; hunc ipsum efferauit:
 Pasiphaenq; , ut illum arden-
 tissime deperiret, effecit, Haec
 igitur tauri inflammata de-
 siderio adiutorem sibi Dæda-

A P O L L O D O R I

lām assumit architectum, qui
 cædis reus Aibentis aufuges
 rat, hic ligneam in rotulis uac
 eam concuam intrinsecus mi
 ro artificio construit, cuiq; bu
 bulā pellem circūfuit, eamq;
 in prato, ubi taurus depascere
 cōsueuerat, elocauit. Inde Pa
 siphæen intromisit: ad quam
 taurus accurrens, ceu natu
 ralem uaccam iniuit. Hæc
 demum Asterium cognomen
 to minotaurū peperit: taurino
 uultu, cetera uirū fuisse, fertur
 Hunc Minos oraculis quibus
 dā monitus intra labyrinthū
 conclusum custodiri iubet. Sed
 Labyrinthus, quem Dædalus
 ædificauit; domicilium erat,
 quod ob multiplices uiarum
 ambages, occursumq; ac res
 cursus, fallēbat. Quæ uero
 de Minotauro, & Andro
 geo, ac Phædra, & Ariadna,
 legūtur, ubi de Theseo post di
 cetur, explicabimus. Ast Aero
 pe, Clymene, Apemosyne, &
 Alibemenei è Crateo Minois
 filio

λον, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων. πε
 φασκὼς ἔξ ἀθηναίων ἢ φόνω.
 οὗτος ξυλίνῳ βουῶ ἰδίῳ βο
 χῶν κατασκευάσας, καὶ
 τούτῃν λαβὼν, καὶ κοιλάνας
 ἔσωθεν, ἐκδείρασπε βουῶ,
 τῇνδε καὶ ποδὶ ῥέρεται. καὶ
 θεῖς ἐν αὐτῇ εἰδὶς ὁ ταύ
 ρος λειμῶνι βόσκεισθαι τῇν
 πασιφάειν ἐνείβασεν. ἑλιο
 δῶν δὲ ὁ ταύρος ὡς ἀλυσθῆ
 ναι βοὶ σωθῆναι. ἡ δὲ ἀστ
 εριον ἐλθόντα τὸν κλυθεῖτα
 μινώταυρον. οὗτος εἶχε ταύ
 ρου πρόσωπον τὰ δὲ λοιπὰ
 αἰσθῆς. μίνως δὲ ἐν τῷ λα
 βυρίνῳ, κατὰ πινασὶ χρῆσ
 μους κατακλείσας αὐτὸν
 ἐφύλαττε. ἦν δὲ ὁ λαβύριν
 θος, ὃν δαίδαλος κατασκεύασ
 σεν, οἷον μακρομπαῖς πολυ
 πλόκοις πλοκαῶν τῷ ἔξο
 δῳ. τὰ μὲν οὖν ποδὶ μίνω
 ταύρου, καὶ αἰσθῆος, καὶ
 φαίεσθαι, καὶ ἀειδάσθαι ἐν
 τοῖς ποδὶ ἀποσῶς ὕσθρον ἐ
 ροῦμεν. κρατίως δὲ τῷ μέ
 νωος

νειος ἀδρόπη, καὶ κλυμίν,
 καὶ ἀπημοσύνη, καὶ ἀλκ-
 μαίτης ὑοὶ γίνονται. χρωμέ-
 νφ δὲ κρητεὶ πόδι κατὰ σφ
 5 φῆς τῷ βίον, ὁ θεὸς ἐφῆ, ὑ-
 πὸ τοῦ τῆς παιδῶν τελευ-
 ξεῖσθαι. κρητεὺς μὲν γὰρ, ἀπὲ
 κρύβειν τῆς χρησιμότητος· ἀλκῇ
 μάλιστα δὲ ἀκούει, καὶ δὲ τῆς
 10 μὴ φρονέεις γλῶττα τῷ πα-
 τέρει, ἀρχαὶ ἐκ κρήνης μὲν τῆς
 ἀδελφῆς ἀπημοσύνης, περ-
 σισχεὶ πνὶ τὸ πρὸ τῆς πόδας.
 καὶ κατὰσχὼν κρητὴν ἰακ-
 15 ῶνόμασεν· αἰαλαὶ δὲ ἄδῃ τὸ
 ἀταβύριον καλούμενον ὄρος
 ἔδειξεν· τοῦτο περὶ τῆς ἰσθ-
 μῆς δὲ καὶ κρητὴν, καὶ
 τῆς πατρίδος ἑσπερίων·
 20 θεῶν ἰσχυρὸν βῶμιν ἀταβύ-
 ριον· μετ' οὗ πολὺ δὲ
 τῆς ἀδελφῆς αὐτόχειρ ἐγί-
 νητο· ὁρμῆς γὰρ αὐτῆς ὁρ-
 αῖς, ὡς φεύγουσαν αὐτῶν
 25 κατὰ λαβεῖν οὐκ ἰδύνατο· πε-
 ρεῖν γὰρ αὐτῇ τῷ πατρί τῆς
 πατρίδος, κατὰ τῆς ὁδοῦ μὲν

filio liberi nati sunt. Cre-
 ta vero, qualem ipse ui-
 ta exitum habiturus esset, or-
 aculum scitanti, Deus ab
 uno ē filiis suis interfectum
 iri respondit. Cretens itaq;
 oraculum celsae: quod cum
 accepisset Alibemenes: et uer-
 ritus, ne patri mortem infer-
 ret, relicta Creta cum Ape-
 mone sorore profectus, in
 quendam Rhodi locum appel-
 lit: quo potius Creteniam
 illi de se nomen indidit. Con-
 scensa autem Atabyrio mon-
 te iacentes circa insulas cir-
 conspectavit, ac si despiciat
 Creteniam, ex deum patrio
 rum recordatus Atabyrio Io-
 ui aram statuit: nec longo
 post tempore suam ipse for-
 torem interemit. Nam Mer-
 curius eius amore correptus,
 quod fugientem assequi non
 posset, quippe quae illi pe-
 dum pernecitate praestabat,
 recentibus tergoribus uiam
 subtrahit, in quibus delap-

sum; cum ē Crates videt. uis-
 tit, ac fratri rem commissam
 renunciat, Is autem Dei nos-
 trā culpā expugnata pudici-
 tiā praecepsu effe arbitratu-
 s, eā calcibus impetitiā occidit.
 Mox Crates Aetopem, Cly-
 menēq; per Naupliū in lon-
 ginquas terras, uendendas
 amandat. Ex his quidem Ple-
 sthenes Aetopem uxorem dux-
 it, ex qua filios Agamem-
 nonem, & Menelaum substi-
 lit, Verum Clymenem Nau-
 plius in matrimonium cepit,
 ac filiorum Oracis, & Pala-
 medis pater efficitur. Cum ue-
 ro Crates senio confectus es-
 set, Alcibiemi filio regnum
 tradere cupiebat: cuiq; de cau-
 sâ Rhodum contendit: cumq;
 ē naui cum heroibus socijs
 in desertam quendam insulae
 locum descendisset: à bubulis
 eis praedones ingruisse ratis
 eijcitur, quiq; uera dicens,
 tam ob canum latratum, quod
 ab insulanis percuteretur,

σας ἐπίστωσε νεοδαίτας.
 ἐφ' ᾧ δὲ ὁ λιμὸς ἔλαττε, ἠνίκα ἀ-
 πό τ' κρήτης ἐπανήει, φθί-
 ρεται, καὶ τῷ ἀδελφῷ μη-
 νύ τὸ γελόντες, ὁ δὲ, σὺ φησὶ
 νομίσας εἶναι τ' θεόν, λαβ-
 εῖν θορόν τι πέμπειν. ἀφ' ὅ-
 πην δὲ, καὶ κλυμμένη κρητὸς,
 ναυπλίου δίδωσι, εἰς ἄλλο
 δευτέρως ἢ πείρουσ' ἀπεμπώ-
 σαι. τούτων ἀδρόπην μετ' ἔ-
 γαμε πηλειδῆος. καὶ παῖ-
 δας ἀγαμέμνονα, καὶ με-
 nelaon ἐτεκε. κλυμένης
 γαμεί ναυπλίου, καὶ τέκνων
 πετὴρ γίνεται ὄρεκτος, καὶ
 παλαμῆδος. κρατύς δὲ
 ὕσδρον γάρ καὶ περὶ ὄμιλος,
 ἐπὶ δὲ τῷ βασιλείᾳ αἰλ-
 θυμῶν τῷ πατρὶ ἤρκον ἔ-
 ναι. καὶ ὅτε ἑστὶν ὕλδου εἰς
 ῥόδον. ἀρχὴ δὲ τῆς νεώς
 σὺν τοῖς ὕεροι κατὰ πικρὸν
 ἐνθου ὄρημον, τὸ πονεῖν, ἡλαυνέ-
 τε ὑπὸ τῆς βουκόλου λη-
 τῆς ἐμβεβληκέναι δοκώ-
 των. καὶ μὴ διωκμένης

ἀκούσαι λέγοντες αὐτὲς τὴν
 ἀλθίθειαν, ὅτε τὴν κραυγὴν
 τῆς καυδῆς, ἀλλὰ βαλλόν-
 των κακείνων, πρᾶξιόμε-
 νος ἀλθιμύτης ἀκοντίσας,
 ἀπικτείνει ἀγνοοδικρατία.
 μάδων δὲ ὕδατον τὸ γλυ-
 ρὸς, ὡς εἰρήνης ἔσπευχε
 πατρὸς ἐκείνου· δεινὰ γὰρ ἔ-
 10 ἔχοντο ἰδομένης τέ, καὶ κρή-
 νη· καὶ νόθος, καὶ μῶλος.
 γλαῦκος δὲ ὁ μίνως ἔπινυ-
 πος ὑπάρχων, τὸν, μὴ δὲ
 διακῶν εἰς μέλιος πίνον πε-
 15 σὼν ἀπιδαν· ἀφαιούδ δὲ
 ὄντος αὐτὲς μίνως πολλὰ
 ζήτησιν ποικιλομήλιος ποδὶ
 τῆς δὴρέσεως ἐμαυτοῦ·
 κούρην δὲ εἰς ποῖν αὐτὲς τε
 20 οὐράματον εἰς ταῖς ἀγέλαις
 ἔχειν βού· τὸν δὲ τὴν ταῦ
 τῆς διακῶν εἰς εἰκόστα δὲ
 νηδύτα, καὶ ζῶντα τὸν
 παῖδα ἀφαιώσει· συγκλῆ-
 25 θείων δὲ τῆς μαίτιων, πο-
 λύειδος ὁ κοῖρατος, τὴν χρὸ
 αὐτῆς βοῶν εἰς εἰκόστα

exaudiri non posset: Althea
 menses superueniens telo con-
 torto Crateum patrem laud-
 quaquam agnoscit interfecit.
 Qui, ubi scelus patratum coe-
 gnouit, deos precatus terras
 hiatu absortus oculatur. Cae-
 terum Deocalioni nati sunt
 filij Idomeneus, Crete, ac
 Naubus, et Molus, Glaucus
 autem Minos filius infans ad
 huc matrem insequens in mel-
 lis doctum delapsus, occubus-
 it. Qui, cum gentium nas-
 quam appareret, Minos pas-
 ter, quod amissam filiam res-
 periret, cum diu, multumq;
 quæsuisset, de illius inuen-
 tione scutatum oracula misit.
 Curetes illi triuolorem inter
 armenta bouem esse vetule-
 runt, cuius, qui optime ef-
 fingere simulacrum possit,
 ab eo filiam in vitam reuo-
 catam iri. Accersitis itaq;
 undecumq; uanibus, Polydus
 Cœrani filius rubi fractui
 donis colorem assimilauit.

puerum neſtigare coactus na-
ticitij cuiuſpiam adiumento
tandem reperis. At cum Mi-
nos cum ſibi munus reddere
portere diſtinares, cum pueri
cadavere in quadā domo illo.
concluditur, cūq; in ſumma
conſilij inopia uerſaretur, dra-
conem ad premortui pueri
corpus proſerpentem uidit.
Hunc lapide percuffum, uer-
titus, ne idem ipſe pateretur,
occidit. Interea draco alter
aduenit, ac priorem extinxit.
Eum conſpicatus, retro abiit:
mox herbam ferens redit:
eāq; ſuper omni draconis mor-
tui corpore impoſita, illum in-
uitam reuocauit. Id, cum Po-
lydus ſumma cum admi-
ratione conſpexiſſet eādem her-
bam illatam Glauci corpori
impoſuit: atq; illico mortuum
ſuſcitauit. At Minos, neq; poſt
reſurrectum filium, niſi,
prius nationandi rationem
Glaucum doceat Polydus, il-
lum Argos remeare permittit.

καὶ τὸ καὶ ἐπὶ τῷ πα-
δα αἰκτοκαθεῖς, διαπρε-
ματεῖσθαι αὐτὸν. λέγοντες
δὲ μιν καὶ ἐπὶ δὲ, καὶ ἐπὶ τῷ
ἀρχαβείνῳ αὐτῷ, καὶ τῷ
κῆματι ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῷ
τεκνῷ. καὶ μηχανία δὲ πολ-
λὰ τυγχάνων, εἰδὲ φράκα
καὶ ἐπὶ τῷ κῆματι ἰσχυρὰ
εἶναι. βέλων δὲ δῶ ἀπὸ κτε-
ρε, δείξας μὲν αὐτὸς τε-
λόν τῆς, εἰ δὲ συμπαθὲς
ἐφ' ἑταῖς δὲ ἐτέρως φράκα
καὶ θεοσμίλως τεκνόν τὸν
φράκτον, ἀπεισιν, εἰ ταῦτο
σφίσι πᾶσι κομίζων, καὶ
ταῦτά μιν ἐπιτίθειν ὥς πᾶν
τὸ τῷ ἐτέρου σώμα. ἰδὲ τε-
δείξας δὲ τῆς πᾶσ', αἰέτη.
θεοσμίλος δὲ πολυίδης, καὶ το-
δαμνάς, τῷ αὐτῷ πᾶ-
σι, προσνεγκὼν τῷ ἑταί-
ρου σώματι, αἰέτησεν. ἀρ-
χάων δὲ μιν καὶ τῷ πα-
δα, οὐδ' αὖτις εἰς ἄργος ἀπέ-
καί τ' πολυίδης εἰα πρὶν, ὅ-
τι μιν ματεῖα διδόναι τῶς

ἡλῶν· αὐτὰ γὰρ αἰεὶ δὲ
 πολλοὶ δὲ διαδίδου· καὶ ἐπεὶ
 ἔπειτα πάλαι, καλῶς τὸν
 ἡλῶν ἐπὶ τὸ σόμας πύ-
 ρου· καὶ ἐπεὶ ποιοῦσας ἡλῶ-
 νος, τὴν μὲν τεύχεα ἐπελάθε-
 τ'· τὰ μὲν δὲ αὖτε τῶν
 ἡλῶν δὲ ῥάπτης ἀπογόνων, μέ-
 γιστος δὲ ἡμὶν λελέχθω· καὶ οὐ
 ἀπομύσσει· ἀποβαλοῦσιν δὲ τὰς
 ἡλῶνας, ἀπὸ δὲ θρακῶν
 ἐκείνων· ἡλῶν ἐπὶ θελοῦς
 τῶν δὲ ῥάπτης· πύρρου
 ἡλῶν· ὁ δὲ δὲ ἐπὶ τῶν
 ἡλῶν ῥάπτης μὲν πολυπρα-
 γμονεῖν, χρῆσθαι δὲ καὶ το-
 ῦτο· σοὶ καὶ πόλιν καὶ τῶν,
 καὶ δὲ αὖτε αὖτε πύρρου καὶ μὲν
 σοὶ· τοιοῦτον λαβὼν χρῆσθαι
 καὶ μὲν δὲ φανῶν ἐπορεύσθαι.
 καὶ ταῦτα σοὶ σιωτῶν καὶ οὐδὲ
 πύρρου· βουκολοῖς, ταῦτα
 καὶ τὸ πύρρου· ἐπὶ τῶν· ἡ δὲ
 δὲ εἰοῦσθαι σοὶ πύρρου ἐκείνη,
 καὶ τῶν καὶ δὲ τῶν εἰοῦσθαι.
 καὶ βουκολοῖς δὲ καὶ τῶν καὶ
 καὶ τῶν πύρρου, πύρρου καὶ

tebat. Polydus autem con-
 silium edocet, atque in patriam
 rediturus, vela faciebat. Glauc-
 cum suum in os inspuere iu-
 bet, quo facto Glaucum uat-
 ticinandi obliuio fuit. Hæ-
 ctenus itaque de Europæ poste-
 ris dixisse sat est. Porro
 Cadmus cum iam uita fima-
 tam Telephassam sepetis-
 set, à Thracibus hospicio ex-
 ceptus Delphos de Europa
 dum scitaturus, contendit.
 Deus illi nihil ab eo curiose
 de Europa querendam res-
 pondit: sed bonæ uix duce
 uatur, atque urbem condit
 ubicumque, cum ambulando dex-
 fessa procumbat. Quo ille
 accepto responso per Phœ-
 cium terram iter facie-
 bat: mox boui inter Pelagon-
 nis armenta obuiâ factus eâ po-
 nē sequebatur. Ea uero Bona
 die percursa humi procubuit,
 ubi nunc exant Thēba.
 Deinde bouem illam Palladi-
 mactaturus, o fons fuit ex

Martia fonte desumptam, ac
quam reportaturum mitti:
draco, fonti custos appositus
erat, hunc Martis, satum fuis-
se perhibebant. Is ex aqua-
suris plerisque absumpsit, ope-
re indignatus Cadmus draco-
nem interemit, ac Minerva
consilio eius dentes serrat, qui-
bus satis, armati e terra viri
exorti sunt, quibus Spartus
idest Satis, nomen inditum fu-
it. Hi postea mutuis sese ul-
teribus, Alteri, quidem mel-
l' anniti, in pugnam congressi,
Alteri vero, quod, aliter alce-
stum, nequaquam, cognosce-
rent, occiderunt. Sed Phoe-
racydes scriptum reliquit, Cada-
mus, ut, armatos viros e terra
exoriri, cōspexit, lapidas inter
eos comiecit. Tū in vicissim p-
ecula existimantes mutuum in-
ter se pugnam iniierunt. Ve-
nerunt ex hisce, quinq, tantum
mā beliores. Videris, Ganthionis
Harmonon, et Peleris, columnas fu-
psuerunt, ac Cadmus, in cūctis

καὶ τὸ μετ' αὐτῆς ἀνέστη
 ἡ ἀρχὴ τῆς κρείσσου καὶ κρείσ-
 ῖς ὕδατος· φρουροὶ δὲ τῆς κρή-
 νης ἐβράκων ἦν ὁ ἄριστος ἡ-
 ποτὶς γρηγορίας, τὸς ὅς
 πλείονας ἢ πεμφθεῖσιν
 διέφθερε· ὁ γὰρ κτήνης
 δὲ καὶ ἄλλος, κτείνει τὸν ἀνέ-
 κωντα· καὶ γὰρ ἀθηνῶν γὰρ
 ἀφ' ὧν, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ
 ἀπ' αὐτοῦ· τὸν τὸν δὲ ἀπαρτί-
 των, οὐκ ἐπὶ λαὸν ἐκ γὰρ ἐκ-
 ὄρου· ὁ ἀπὸ λαοῦ, οὐκ ἐκ ἄλ-
 λου ἀπαρτίων· οὐ τοι δὲ σί-
 πτηται καὶ ἀλλήλους· οἱ μὲν ὅς
 εἰς ἄλλη ἀκαίσιον ἐλθόντες·
 οἱ δὲ ἀλλήλους ἀγροῦντες·
 φάρεκ' ἔχουσιν ὅτι καὶ ὁ
 ἄλλος ἰσθὺν ἐκ γὰρ καὶ ἀφ' ὧν
 καὶ ἀφ' ὧν· εἰς πολλοὺς, ἐπὶ
 αὐτῶν ἔβλαβε λίαντα· οἱ δὲ
 ἡττ' ἀλλήλων κομίζονται
 θάλασσαν, εἰς μάχην καὶ πύ-
 ριν· πύρεσσι θύσασθαι δὲ πύ-
 ριν ἐχέειν, οὐδ' ἄλλος, καὶ ἄλλος, ὅς
 ἀπ' αὐτοῦ καὶ πύρεσσι· καὶ ἄλλος
 δὲ ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τῆς καὶ, αἰσθῶν

εἰσωτὸν ἐδὴ τὸ δούσαν ἄρει·
 ὅτ' δὲ ὁ εἰσωτὸς τό τε ὀκτὼ
 ἔτη· μέδ' δὲ τὴν θυτείαν·
 αἰθρὰ αὐτῇ βασιλεῖ κατε-
 σκεύασε· ζῆλ' ἰδὼκεν αὐτῇ
 γυναικὸς ἁρμονίαν· ἀφρο-
 δίτης, καὶ ἀφροῦ θυγατρός·
 καὶ πάντες Διοὶ κατεκλι-
 πάντες τ' οὐρανὸν, εἰτ' ἡ καὶ
 Ὀμείκ'· ἡ γάμον ὠωνυμένοι
 αὐνυμνήσαν· ἰδὼκε δὲ αὐτῇ
 καὶ ὁ μὸς Πύσλον, καὶ τοῦ
 ἡφαιστὸς θυκτὸν ὄρμον, ὃν ὕ-
 πο ἡφαιστὸς λέγουσι· πινὸς δὲ
 ἰδῆναι καὶ ὁ μὸς· φερεκύνδης
 δὲ ἑσπέρῳ ὄρωπῳ· ὃν παρὰ
 τοῦ αὐτῷ λαβεῖν· γίνοιθ'
 δὲ καὶ ὁ μὸς θυγατρός μὲν
 αὐτοῦ, ἰνῶ, σιμέλῳ, αἰ-
 σιόγαν· καὶ δὲ τὸν αἰσίο-
 ρος· ἰνῶ μὲν ὅτ' αἰσίομα' ἔζη
 μὲν αὐτοῦ δὲ αἰσίοτος·
 αἰσίομῳ, ἔχων, σιμέλῳ δὲ
 ζῆλ' ὄρωπῳ, ἡ γαστρίφω-
 αὐτοῦ δὲ καὶ τῇ· ἡ δὲ, ἔχ' αἰ-
 σίομα' δὲ τῇ αἰσίομα', καὶ
 αἰσίομα' δὲ τῇ αἰσίομα', καὶ

inter se viris amicitia integrum Mar-
 ti mercenarius fuit. Eā tū aus-
 nus annis octa constabat. Post
 exodū mercedis tempus regis ip-
 si Minerva regiā adornavit,
 Harmoniam Veneris, et Mar-
 tis filiā uxore dedit. Adhuc
 dum oēs relicto caelo i Cadmia
 convivia excepti nuptias cōce-
 lebant. Cadmus uxore per-
 plā, ac Manile Volcani opus,
 quod ab Volcano dono missū
 ferūt: mūneri dedit. At Phre-
 cydes ab Europa dānā ferit:
 bit: edq; ab Ione ascepiſſa.
 Cadmi filiae fuere Autonoe.
 Ino, Semelē, Agauē. Verū Po-
 lydorū unicū habuit maritū, sed
 Ino Athamātē nupsit. Arctia-
 us Autonoe sibi coniungat
 Echion Agauē duxit. Iapitē,
 tū Semelē arderet, cū eandē
 Iunone concubuit. Haec nūtab
 Iunone decepta, quod quādam ab
 ea deposceret, sese facturum
 pallicante: ut qualis cum con-
 iuncto congressurus adveniret,
 secum decumberet, postula-

nit, quod cum Iupiter ab-
nuere non posset, cursum
uictus in peramata Semeles
ibalamum premisso fulmie
ne cum fulgetris sumit, &
constribus aduenit: quere se-
melle meta externata femis
strem partum eijcit. Iupi-
ter hunc e medio abreptum
igne, femori insuit. Moce
Semele extincta, reliqua Cad-
mi filiae, eubant doctis for-
melen cum mortuam quod-
dam concubuisse, & ab Io-
ne se compressum mentitam
fuisse, camq; ob rem subma-
natam fuisse. Congruus des-
inde tempore solutus filis Ius-
piter Dionysiu gignit, cumq;
Mercurio tradit. Hunc ille
ad Ionem, & Athamian-
tem affert: atq; ut puellam
educarent, suadet. Quod
iniqua anima ferens Luto-
ysce furorem immisit, In-
de Athamas maiorem natu
filiu Leareu, uelut Gry-
aum uenatus interficit. Ino

[illegible]

σοι ποταμὸν λέοντορον, εἰς ἑλα
 φον διερρύσας, ἀπικτείνων.
 ἴτω δὲ τὸν μελικόρτην, εἰς
 πεπυρωμένον λέοντα εἰσα
 σκεύει, εἰ τα βέλτερον μὲν νε
 κρὺν τῷ παιδὸς ἢ λαῶν πα
 τὴρ βύβαν, καὶ Λουκοῦ δια
 μὲν αὐτὴν καλεῖται, παλαι
 μων δὲ οὐ πᾶς αὐτὸς οἰομαι
 ἰσοδοῦναι, ἀπὸ τῶν παλαιῶν,
 τοῖς χρησμολογοῖσι γὰρ βαν
 δούται, ἐπὶ δὲ δὲ ἡδὲ μελι
 κέρτη αὐτὸν ὅτι ἰδορίαν πα
 τέρων δινῶν, δινῶν δὲ,
 τὸ ξύλον εἰς ὄριον ἀλλοτρίαν,
 τὸν ἕρπον δὲ μὲν ἐκείνῳ, ἢ
 λαβὼν αὐτὸν ὄριον, πρὸς
 ἑνὶ μέρει ἐκόμενον, καὶ ἑνὶ
 τῆς πόλεως καὶ τοῦ κοῦρου. αἱ
 οὐδὲν ὅτι ξύλον καὶ τὸν ὄριον αὐ
 τὸν ποταμὸν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
 δὲ, καὶ αἰετοῦ αὐτὸν πᾶς αὐ
 κταίων ἐκείνῳ ὅς, ὅρα φησὶ
 πρὸς χείρας, καὶ οὐκ ἐδιδό
 κεν γὰρ αὐτὸν καὶ τὸν ὄριον
 αὐτὸν καὶ τὸν ὄριον αὐτὸν
 ἰδοὶν αὐτὸν, καὶ αὐτὸν ἐκ

uera Melicerta in feruentem
 lebetis aquam coniecto, et
 cum peremptio filio in ma
 ris profundum desiluit, et
 hac quidem Leucorthe, ne
 minatur. Puer autem Pala
 monis nomen accepit. Sic
 itaque appellati à nauigan
 tibus maris tempestatem pa
 tientibus opem ferunt. Ad
 hac Melicerta Isthmiorum, et
 tamen Sisyphe euilore anst
 itum fuit. Mox Iupiter, Daony
 fiam in hoc dum transfurnit
 ur Iunonis irā euadente. Hinc
 Mercurius sumptum puerum
 ad nymphas, que tam dū
 sam Asne artem incubabant,
 transfertaunt. Hinc postea
 Iupiter in Stellas mutatus
 Hyadas appellatus. Sed ex
 Autonoe, et Aristaeo Aelle
 on filius procreatus, qui
 à Chirone educatus uena
 tor euasit. Postea uenofius
 à canibus in Citharone de
 uoratus est, cumq; in mar
 dum interijt, ut uero Aeu
 si

APOLLODORI

laus ait, Iouis ira, quod Seme-
le cōpressisset; sed, ut pleriq;
quod Dianam lauante uidis-
set, iuniq; ab dea extemplo,
in certum cōmutatum fuisse,
aeq; quinquaginta illius cani-
bus insequentibus rabiem imi-
tari fuisse, ut per eam dñm
haud agnatum deuorarent. Ce-
terum Aetiaonē ē medio sub-
latum canes dominum uesti-
gantes gannitu uocis ē Do-
mini desiderii tristitia quae-
dam significantes baubantur,
ac demum post diu quæsitum
uerum in Chironis antro
deuenerūt, quibus ille Aetia-
onis simulacrum effinxit, quo
in statu statim mactare solati sunt
oēs. Aetiaonis * Canum nota.
De quibus hi pulcherrimi ueli-
ditacioni undiq; regis
Quadum corpus rabidae seu
Bigrades, ut siq;
Immanis, sibi uelē, laniam pro-
pōt, totum, Dracem
Post uilijs dominum inuadunt
Iuocissimis puales;

λαύτωσεν τὸν φόντον. ὡς μὲν
οὕτω ἀκουσίλαος λέγει μνη-
στοντος τοῦ διὸς ὅτι ἐμνης ὁ
ἄρ σέ με λη. ὡς δὲ οἱ πλεῖ-
στον, ὅτι τὴν ἀρετὴν λου-
μὴν εἶδε. καὶ φασὶ τὴν θεὸν
πρῶτον αὐτῆς τὴν μορ-
φὴν εἰς ἑλκρον ἀλλάξει.
καὶ τοῖς ἐπομείοις αὐτῆς πεν-
τήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν
λύσαν, ὑφ' ὧν κατὰ ἀγροί-
αν ἐβρώθη. ἀκλουμῆν
δὲ ἀπαιόιος, οἱ κύκον ἐπε-
τοῦ περὶ τὸν δευτέρου, καὶ τὸ
εὖντο. καὶ ζήτησιν παρ' οὗ-
μοιο, παρελθόντι τοῦ αὐτοῦ
χείρωος αὐτῶν. ὃς εἰδὼν
κατακλύκειν ἀπαιόιος, ὃ
καὶ τὴν λύπην αὐτῆς ἐπαύ-
σετο. τὰ ἐνόμενα τῆς ἀν-
ταόιος κωπὴν, ἐξ ἀγροί-
ων. Δὴ τὴν καλὸν σῶμα πρὸς
σταθόν, ἡὺς πρὸς
τοῦτον ἐδίδασκεν, καὶ
κρεττορεῖ. πρὶν αὖτε
πρῶτον. καὶ τὴν
κατὰ τὸν τὰ ἀλκμα τῆς.

ΑΥΧΛΩΣ, ΚΥ* ΒΑΝΟΣ ΠΟΔΑΣ
 ΑΙΕΤΟΣ. Η Δ' ΑΜΑΡΥΝΘΟΣ.
 ΚΑΙ ΟΥΣ ΟΝΟΜΑΤΙ ΔΙΑΤΕΥΧΕΙ,
 ΑΣΗΚΑΤΕΛΕΣ.
 § ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΑΚΤΑΙΩΝ ΕΔΑΥΕΣ
 ΔΙΟΣ ΕΥΕΣΙΟΤΗ,
 ΠΡΩΤΟΙ Δ' ΜΕΛΑΝ ΑΙΜΑ Α-
 ΠΟ ΣΠΕΤΑΡΑΙΟ ΑΥΧΑΝΤΟΣ
 ΣΠΕΥΟΤΟ ΣΤ' ΑΥΧΕΡΑ ΠΕ, ΒΟ
 ΕΥΣΤΑΙ ΗΘΟΚΑΛΑΙΩΣ
 ΤΩΝ ΕΛΑΚΤΑΙΩΝ ΠΡΩΤΟΙ
 ΦΟΒΟΝ ΑΙΜΑΤ' ΕΔΑΥΕ
 ΤΟΙΣ Δ' ΜΕΤ' ΑΛΛΑ ΠΑΝΤΕΣ
 ΕΠΙΟΤΗ ΤΩΝ ΕΜΜΕΜΑΤΩΣ
 ΕΣ ΑΡΧΑΛΕΑΝ ΟΔΥΣΑΝ ΑΚΟΣ
 ΕΜΜΕΜΑΤΑΙ ΔΕ ΑΥΧΑΝΤΟΙ
 ΔΙΟΚΥΡΩΣ, ΟΥΣ ΤΗΣ ΑΥΧΕ-
 ΛΟΥ ΧΕΛΩΝΑΣ ΕΡΕΑΜΑΙ Α-
 ΑΥΤΩ ΕΜΒΑΛΛΟΜΕΝΣ, ΠΕΡ-
 ΕΩΤΗ ΑΙΩ ΤΑΙ ΑΙΧΥΠΙΟΝ ΠΕ, ΚΥ
 ΠΙΕΙΑ, ΚΑΙ ΤΟ ΜΗ ΠΡΩΤΟΝ
 ΕΡΕΑΤΗΣ ΑΥΤΩ ΤΑΡΕΧΕ
 ΕΑΙΟΛΙΟΣ ΑΙΧΥΠΙΩΝ ΑΥΤΗΣ
 ΙΣΤΕ ΚΥΒΕΛΑ ΤΗΣ ΦΡΥΓΙΑΣ
 ΕΚΚΑΙΝΕΤΑΙ. ΚΑΚΕΙ ΚΑΘΑ
 ΔΕΙΣ ΤΑΡΕΧΕ, ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΤΕ
 ΑΙΧΥΠΙΟΝ ΕΚΚΑΙΝΕΤΑΙ. ΚΑΙ ΛΑ-

Lynceus, & Banus pedi-
 bus citus, atq; Amarnibus
 & quos nominatim prae-
 li in enumeratione.
 Tum Iouis Imperio Aetion
 cecidit.
 Regi namq; sui nigrum ab-
 sumpsere cruorem.
 Argusq; Spartusq; boreasq;
 celeritimus, idem.
 Artubus Αἰῆτι, atq; etiam
 sunt sanguine passu.
 Cetera dein prompte inuase-
 runt turba laetantium.
 * Saevorum haec hominum ge-
 neri est medicina dolorum.
 Porro Diogenes post uitam
 inuentam a Lyone furore
 iniecto percussus Egyptumq;
 ac Syriam pererravit. Hunc
 primus omnium Egyptus
 Egyptiorum rex hospitio acci-
 pit, ac rursus ad Cabellam
 Phrygiae urbem proficiscitur.
 atq; ibi expositus a Rober,
 & Careromias edoitus Cy-
 belias, stolag; ab eadem
 sumpta ad indos per Thrac-

etiam contendit. Lycurgus
Dryantis filius rex Edono-
rum, qui omnem Strymonem
incolant, primum ipsum con-
tumelia affectum deiecit.

Tum Bacchus ad Thetin Ne
rei filiam confugit; Bacchæ
autem in uincula coniectæ
fuerunt, uerum magna Sa-
tyrorum multitudo eum conse-
cuta est. Contra uero Bac-
chæ statim solutæ sunt. In-
de Dionysius Lycurgo furo-
rem iniecit. Tum ille amen-
tæ præceps Dryantem filium
uitis palmitem se ratus am-
putare, securi percussus in-
terfecit: qui cum extrema sui
corporis præcidisset, respi-
xit. Deinde, ubi terra nul-
las suppeditaret fruges, ni-
men sua renuntiavit oraculo,
tertiam tum fore fructi-
feram, cum Lycurgus mot-
uitatem exuerit: quod, ut
Edoni acceperunt, ipsum in
Pangæum montem abductum
in uincula coniecerant, ubi ex

[illegible]

διόνυσον βαύλῳσιν ἄπο ἰω-
 πων διαφθαρεῖς ἀπιδάμει,
 διελθὼν δὲ θράκην, καὶ τὴν
 ἰνδικὴν ἀπασαν, σῦλασ' ε-
 5 καὶ σήπεις, ὕκην εἰς θύβας
 καὶ τὰς χυμαῖνας ἠναγκα-
 σαι κατὰ διωπύνας τὰς αἰ-
 κηλας, βακχὸν δὲ ἐν σάτω κί-
 θαρῶνι. πενθὺς δὲ γλῆ-
 10 τόνθεός, ὃς ἀγαυὸς ἐχέον, πε-
 ρακαίει μόνον εἰληφὸς τὴν ἑσ-
 σιλίαν, στεκώλνυε τὰν τα-
 χύνεσθαι, καὶ πρὸ ἀγλαόμηνος
 εἰς κηαίρωνά τῃς βακχῶν
 15 κατὰ σκοπὸν ἄπο τῆς με-
 φος ἀγαυὸς κατὰ μαίαν
 ἐμελείδῃ. εἰδόμενος δ' αὖτ'
 θνητὸν εἶναι, διέξασ' δὲ θύ-
 βας, ὃ πρὸς θεῶν ὕκην
 20 εἰς ἄβυσσον, καὶ καὶ πάλιν οὐ-
 τιμῶντων αὐτὸν, ὅς ἐμνή-
 τας χυμαῖνας, αἱ δὲ, σάωσις
 ὄρεσι τῶν ἐπιμασπιδῶν ἐχέ-
 σαι παῖδας τὰς σάρκας αὐ-
 25 τῆς ἐπιτοῦ τῷ βουλόμε-
 νος δὲ ἄπο τῆς ἰνδικῆς εἰς
 θάλασσαν διακομίδαναι, τὴν β-

Dionysij uoto, equis laniatum
 accubuit. Adhuc Bacchus post
 Thraciam, atq; Indiam uni-
 uersam peragratam, et loca
 tibi, cum titulo felis The-
 bas repedaui, nec non scym-
 nas relictis domibus suis, in
 Citharone debacchari com-
 pulsi. Pentheus autem Aga-
 ues, et Echionis filius a Cad-
 mo in regna subrogatus, haec
 ab illis fieri prohibuit: quiq;
 cum se in Citharonem mon-
 tem Mimallonidas exploratu-
 rus, comisisset, ab Agaues
 matre, p̄ furorem, cum feram
 esse arbitrata, mebratim con-
 ciditur. Demum Bacchus ubi
 se Thebanis Deum esse decia-
 raui, Argos adiit atq; ibi rur-
 sus ab illis ut numen minime
 obseruatus, eorum mulieres fure-
 re, ac debacchari coegit, quae
 mox in montib; latentiu, quos
 secū extulerat, filioꝝ carnib;
 uescitur. Postea uero, cum ab
 Icaria i Naxū transuehi cupi-
 ret, praedatoria Tyrrhenorū

Prærem merce de cōduxit,
ac deo ipso in naui impoſito
Naxi littora præterlegit,
atq; in Aſiam Deum uenſitu
ri uela faciunt. Tum Dionys
ſuis malam, remiſq; inſerpen
tes uertit, nauim ad hæc hæ
dera, et tibiæq; ſonitu oēm res
pleuit. Nauitæ interim ſurore
αἰὲν ἰνὸν πρᾶκτιπτεſ fugiūt,
atq; in delphinōſ transformā
tur; poſt, ubi, hunc Deum eſ
ſe à rebus geſtiſ mortaleſ didi
cerant, diuinis honoribꝯ ped
lebant. Hic, deinde ab inferiſ
thartē reuocauit, Thyonemq;
mox illā appellauit, cū ea dex
tᾶ in cœlū tōſcendit. Interea
Cadmus cū Harmonia coniu
ge poſt relictaſ Thebaſ ad En
cheiſeſ cōmigravit. quib. cū
ab Illyriſ bello impetrentur,
a Deo reſponſū fuit. Illyriſ, ſi
Cadmū, Harmoniāq; ducē hā
berē, impaturoſ. Tū hī oracu
li ſede ſēcūtī coſ adueſſuſ Illy
riōſ duceſ deligūt, ac uident
hic itaq; Cadmuſ Illyriōq; re

πονδὸν ληστρικὴν ἐμπαθόντα
τείνεσθαι. οἱ δὲ, αὐτὸν ἐν δὲ μὲν
νοί, νύξον μὲν παρὲς πλοῖοις,
ἢ πείζοντο δὲ εἰς τὴν αἰσίακας
ἀπὲρ πωλῶντες. οἱ δὲ τοῖς
μὲν ἴσον, καὶ τὰς κῶπας
ἐποιοῦσιν ὅφεις. τὸ δὲ σκά
φος ἐπὶ πλοῦς κλασθὲν, καὶ τοῖς
αὐλῶν. οἱ δὲ, ἐμπαθόντες γε
νόμωσι, καὶ τὰ τῆς θαλάττης
ἐφύπον, καὶ ἐλπίοντο δὲ λαῶ
νός. ὡς δὲ μαθόντες αὐτῶ
διδόν αὐθροῦτοι ἴπμων. οἱ
δὲ αἰαζατῶν ἕξ ἄδου τὸ μὲν
τόξα, καὶ περὶ αὐτοῦ τοῖς θυγα
τῶν, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρανὸν
αὐτῶν λθόν. οἱ δὲ κείδμοις μὲν
ἀρμονίασ' διέβας ἐκλε
πῶν, περὶ ἐγγελέας πρὸς
γίνεται. τοῦτοις δὲ ἑκάστοις
ἱλλυριῶν πολέμουρλοῖσι, οἱ
θεοὶ ἐκρησεν ἱλλυριῶν κρα
τήσιν. ἐκείντοις κείδμον
καὶ ἀρμονίαν ἐχούσι. οἱ δὲ,
πειθεῖντες, ποιοῦνται καὶ
τὰ ἱλλυριῶν ἡγεμόνας τοῦ
τοῦ, καὶ κρατοῦσι. καὶ ἐκ

σιλύει καὶ ἄρμος ἱλυνειδῶν.
 καὶ παῖς ἱλυνείος αὐτῷ γί-
 νεται. αὐτῆς δὲ μετὰ ἄρμο
 νίᾳ εἰς ὄρακοντας μετέ-
 λων, εἰς ἡλύσιον πεδίον, ὅ-
 στος ἔξεπ' ἐμφανῆ. πολύ-
 δωρος δὲ θυβῶν βασιλεύς
 γυνόμηνος, νυκτιῖδα γαμει-
 νυκτίας τῷ χρονίου θυγατέ-
 ρι. καὶ γυνὴ λαβδακον. οὗτος
 ἀπώλετο μετὰ πινθία ἐκεί-
 νῳ φρονῶν παρὰ πλοῖον.
 κατὰ λιπώντος δὲ λαβδα-
 κων παῖδα ἐβίβασαῖον λα-
 ξίαν, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο λύ-
 κος, ἕως οὗτος ἦν παῖς ἀδελ-
 φὸς ὦν νυκτίας. ἀμφότρω
 δὲ ἀπὸ αὐτοῖσιν φυζόντες
 ἐπεὶ φλεγύου ἀπὸ κτείναν
 αὐτὸν ἄρεος, καὶ χροῖος τῷ βοῖ-
 τῆος, σὺν αὐτῷ κατ' ὅκου. καὶ
 ἔξ τὴν πρὸς πινθία οἰκί-
 ηται, ἐχθρόν ποτε πολίτη.
 αἰρεθεὶς οὖν λύκος παλὲ-
 ς μαρξος ὅσῳ θυβαίων, ἐπε-
 τίθητο τῇ Λωαστίᾳ, καὶ βα-
 σιλύσας ἐν τῇ εἰκοσι φωνῶν

gnū adipiscitur : eiq; Illyrius
 filius nascitur, nec longo post
 tempore in draconem cū Har-
 monia mutatus in campū Ely-
 siū ab Ioue demissi sunt. Dein
 Polydorus Thebarū regno p̄se-
 ssus Nycteidē filiā Nyctei, q
 fuit, Chibonij filium, ducit uxō
 rē: ex qua Labdacum gignit.
 Hic, post Pentheum, quōd eaz
 dem, quae ille, sentiret, occu-
 buit. Qui, cum Laium fia-
 lium anniculum superstitem
 reliquisset, Lyceus Nyctei fra-
 ter, interea, dum ille in pueris
 esset, regnum occupavit. Am-
 bo uero ab Eubaea in fugam
 acti, post Phlegyam Martis,
 et Chrysaë Bæotidis filium
 interfectum in Syria sedē col-
 locarūt: atq; ob suam, quae cū
 Pentheo necessitudo interces-
 serat, in ciuitatem cooptati
 fuerunt. Declaratus igitur Ly-
 cus à Thebanis belli impera-
 tor, regno p̄aficitur: qui,
 cum iam annos uiginti impe-
 rasset, a Zetho, et Amphio

ne obtruncatus diem obiit. Hu-
iusce necis hanc fuisse cau-
sam produnt. Antiope Nyctei
filia fuit, hanc Iupiter ini-
uit, eaq; quod grauida esset
patre comminante, in Sicyos-
nem ad Epopeum ex fuga se-
se recepit: atq; huic nabit.
Nycteus interim mœrore con-
fectus, cum antea Lyco, ut in
Epopeum, Antiope m̃q; aniz-
mãduerret, imperasset, sic-
br ipsi mortem consciscit. Is
autem comparata magna mix-
litum multitudinẽ Sicyonem
capti, et Epopeum interimit.
Atq; Antiope m̃ captiuam ab-
ducenti hanc, cum abduceretur:
ad Alcuthetas Boœtiæ gemi-
nos parit, quos expositos Buz-
buleus inuenit, ac educat. Hor-
umq; alteri, Zetho, alteri
nate m̃ Amphioni, indidit nox-
men: Zethus rei pecuariæ
studio sese dedit, Amphion
uero: quod à Mercurio ly-
ra donatus esset, citharæ di-
cam exercuit. Lycus interea
Antiope m̃

θεῖς ἔτι ζήσου, καὶ ἀμφί-
νος, διήκει δι' αἰτία τὴν-
δε. αἰτιόπῃ θυγάτηρ ἦν τοῦ
κτεῶς. ταύτῃ ζῶς στυγῶ-
δε. ἡ δὲ, ὡς ἔγκυος ἐγένετο
τῷ πατρὸς ἀπειλούντος, εἰς
σικυνῶνα ἀφροδιτάσκῃ περὶ
ἐπωπεία. καὶ τούτῳ γαμεί-
ται. νυκτὸς δὲ ἀθυμῶς,
ἐαυτὸν φονεύει. οὗς εἰ-
πὼ λυγρὸν ποδὶ ἐπωπείας,
καὶ ποδὶ αἰτιόπης λαβεῖν
δίκας. ὁ δὲ, στρατευσάμενος
σικυνῶνα χειροῦται. καὶ τὸν
μὲν ἐπωπεία κτείνει. τῷ δὲ
αἰτιόπῃ ἢ γαλῆναι ἀχαιῶ-
τον. ἡ δὲ, ἀργυρίῳ δύο γλινῶ-
καὶ δας εἰ ἐλθούσας τῆς
βοιωτίας. οὗς ἐκκαμείουσιν
δύων βουκόλος αἰκνέφει. 20
καὶ τὸν μὲν καλεῖ ζῆσον, τὸν
δὲ ἀμφιον. ζῆσος μὲν οὖν
ἐπεμελείτο βοιοφρόνως.
ἀμφίων δὲ κithαρῶν κα-
σκεῖ. δόντος αὐτῷ λύρας 25
ἑρμῶς. αἰτιόπῃ δὲ, ἡκίχου
τοῦ λύκος καλεῖται, καὶ ἡ
τούτου

τούτου γὰρ δίκην . λαθού-
 σκε δ' ὅποτε τῆς Διὸς αὐ-
 τομάτων λυθίστων, ὅτε
 ὡδὶ πῶ τῆς παίδων ἔπεν-
 5 λιν . διχθῆναι πρὸς αὐτὰς
 δίδουσα . οἱ δὲ, αἰαγναι-
 σάμενοι πῶ μνηστῆρα, ἢ μὲν
 λυκὸν κτείνουσι . πῶ δὲ δι-
 κῶν δειφί δύναντες ἐκταύ-
 10 ρον θανούσαν, εἴητοισιν εἰς
 κρήνην πῶ ἄρ' ἐκείνης κα-
 λουμένην δίκην . ἥραλα-
 βόντες δὲ πῶ Δαναείαν,
 πῶ μὲν πόλιν ἐτείχυσαν
 15 ἐπακολουθυσκόντων τῇ ἀμ-
 φλόγῃ λυγρῇ τῆς λίθων . λά-
 ταν δὲ ὀρέεσθαι . ὁ δὲ, εἰ πε-
 λοποννήσῳ διατελῶν, ἐπι-
 νοῦται πέλοπι, καὶ τούτου
 20 καὶ δα χρύσιππον, ἀρμα-
 σθρεῖν διδάσκων, ὅρα δὲ
 αἰσώπῃ . γαμῆ δὲ ξῆθος
 μὲν, θάβην, ἀφ' ἧς ἡ πόλις
 θῆβαι . ἀρμῶν δὲ νιόβην
 25 πῶ τεκταίλου . ὃ γένει
 καὶ δας μὲν ἐπ' αἰ, οἱ πυλόν,
 μίνυτον, ἰσμήνον, δαμασί-

Antiopē in uinculis, et eiusce
 coniunx Dirce torquebat .

Clam uerò, tandem aliquan-
 do uinculis ultro solutis, ad fi-
 liorum domicilium, ut ab eis
 exciperetur, contendit . Qui ma-
 tre agnita Lycum occidit, ac
 Dirceam crinibus religatam è
 tauro necant, & in fontem,
 qui ab ea Dirce postea nomi-
 natus est, coniiciunt . Recu-
 perato deinde imperio, ur-
 bem, subsecutis Amphionis ly-
 ram lapidibus, muro cinxerūt,
 Laiumq; fugarunt . Quem,
 cum in Peloponneso ageret,
 Pelops hospitio excipit, & hu-
 iusce filium Chrysippum cu-
 rulis artis exercendæ ratio-
 nem edocens, & eius amore
 succensus, rapit . Zeibus por-
 rò Theben dicit, de qua The-
 bis urbi factum est nomen .
 Amphion uero Nioben Tan-
 tali filiam sibi coniugavit .
 De qua filios mares septem
 procreauit . Sipyrum, Mis-
 syram, Ismenum . Damafus

chibonem, Agenorem, Phæ-
dimum, ac Tantalum, femi-
nas autem totidem* Eibodeā,
sue, ut alii, uolunt Theram,
Cleodoxā, Astyochē, Pribi-
am, Pelopiā, Astycratēam,
Ogygiam. At Hesiodus de-
cem filios, totidemq; filias ge-
nuisse ait. Sed Herodotus duos
quidem mares, tres autem fe-
minas. Immo uero Homerus
sex filios, & sex item femi-
nas illum ex ea sustulisse re-
fert. Quare, Niobe, tot fi-
lijs aucta, latona se faecun-
diorem esse iactitauit. Lato-
na uero id ægerrime ferens,
Dianamq; ac Apollinem, in
Niobem filios irritauit. Mox
autem Diana Niobes filias
sagittis domi confecit: at ma-
res ad vnum omnes in Cithæ-
rone uenanteis Apollo interfe-
cit* Amphion tamen è maris-
bus, & è feminis Chloris na-
tu maxima, quæ Neleo nup-
serat, asseruati sunt. Vez-
rū Telefilæ testimonio Amy-

χθονα, ἀγινόρα, φαίδιμοις,
ταίνταλον. θυγατράσ δὲ
ταῖς Ἰβας ἐφοδαῖα, ἢ ὡς πι-
νὸς θῆραι, κλειδοξασ, ἀ-
σινόχην, φιδίαν, πελοπίαν,
ἀστυκράτειαν, ὠκυγίαν, ἡσία-
δος δὲ δέκα μὲν υἱούς. δέκα
δὲ θυγατράσ. Ἡρόδοτος δὲ,
δύο μὲν ἄρρεσιν, τρεῖς δὲ θη-
λείας. ὁ μῆρος δὲ, ἐξ μὲν 10
υἱούς, ἐξ δὲ, θυγατράσ φη-
σὶ γένεσθαι. οὐτενός δὲ οὐ-
σαι νόβη. τῆς λητούς οὐτε-
τεκνωτράσ εἶπεν, ὑπάρ-
χον. λητώ δὲ ἀγανακτῆσαι 5
ἔα, τήν τε ἄρτεμιν, καὶ τοὺς
ἄλλω κατ' αὐτῇ παρῶ-
ξαν. καὶ τὰς μὲν θηλείας
ἂν τῆς οἰκίας, κατετόξευ-
σεν ἄρτεμις. τὸν δὲ ἄρρε- 20
σιν κοινῷ πάντας ἐκ κθαε-
ρῶν ἄλλων καυνομένων
τας ἀπέκτεινεν ἐσώθη δὲ ἡ
μὲν ἀρρεσίαν* ἀμφίον. τῆς
δὲ θηλείων χλωρίς ἡ πρεσ-
βυτέρα, ἡ νηλοῦς σιωπῆ-
σα. κατὰ δὲ τελέπλαις

ἐσώθησαν ἀμύνκλα, καὶ με-
 λίβοια* ἐτοξόθη δὲ ὑπὸ
 αὐτῇ, καὶ ἔψθος, καὶ ἀμ-
 φίων. αὐτὴ δὲ νιόβη θάλασ-
 5 ἀφελίπουσα, πρὸς τὸν πα-
 τῆρα τάνταλον ἦκεν εἰς σί-
 πυλον. καὶ κεῖ διὲ δὲ φαρμῆν,
 τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετέ-
 βαλεν. καὶ χεῖται δάκρυα
 10 οὐνύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέρας τῷ
 λίθον, μετὰ δὲ τὴν ἀμφί-
 ονος παύσει, λείος τὴν ἑα-
 σιλείαν πῆλέαβε. καὶ γὰρ
 μασ' θυγατῆρα μενοικίως,
 15 ἥν' ἐνιοι μὲν ἰοχάσων, οἱ δὲ
 ἐπιχάσων, λέγουσιν. χρησάν-
 τος τῷ θεῷ μὴ γένεαι. τὸν
 γέννησεν ἴτα γὰρ παρκοτῆ-
 ρον ἔσκαται. ὁ δὲ οἰώσας
 20 σπυῖλθε τῇ γυναικί. καὶ τῷ
 γέννησεν ἴτα ἐκθῆναι δίδω-
 σι νομῇ πτόρυνας διακρίσας
 τὰ σπυῖα. ἀλλ' οὐ πρὸς μὲν
 ἔξ' ἴθιεν εἰς κηθαίρα. πο-
 25 λύβου δὲ βουκόλοι τῷ κορυ-
 θίῳ βασιλείῳ τὸ βρέφος
 εὐρόντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ

cla, et Melibœa intactæ remā-
 serunt: Et ab ipsdē Zeibus
 etiam, Et Amphion sagittis
 confixi occubuerunt Ipsa ue-
 ro Niobe, Thebis relictis in
 Sipylum ad Tantalum patrē
 peruenit; Ibiq; Iouem prece-
 ta in saxum commutata fuit,
 ac lacrymas noctes, atq; dies
 effundit suo de lapide. Post;
 ubi Amphion uita decessit La-
 ius regnum accepit, ductaq;
 Menœcci filia, quam nonnul-
 li Iocastam, quidam uero Epi-
 castam nominant. Qui, ora-
 culo monitus, ne filios gigne-
 ret, quod ex eo, qui nasceret-
 ur, parricida futurus esset. Is
 autem p ebrietatem cū uxore
 concubuit, ex ea natum in-
 fantem, pastorī traiecit fer-
 rea fibula calcanei, dedit ex-
 ponendum, ac hic quidē pue-
 rum in Cithærone monte ex-
 posuit: Polybi uero Corin-
 thiorum regis bubulci reper-
 tum infantem ad Peribœam
 illius uxorem contulerunt,

quæ sumptum puerum uelut propriū partū sibi supponit, ex curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq; illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac robore suis equalibus antellens, ob cædem abse patratam per contumelias, supposititius, ac spurcius appellatur. Qui, cum de Peribœa id quæreret, scire minime potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriā rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cædem esset illaturus, et cum matre rem habiturum. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs, quæ dicta fuerant, successisse omnia. Corinthum redire superfedit, et dū curru per Phocidem uehitur, angusta quadam in via Laïo, ac Polyphontæ (hic erat Laïi præco) curru cunctibus occurrit, cui, cum Polyphontes, ut de via cederet, impe-

χωαῖ καὶ πείθειαι ἔνεγκαν. ἡ δὲ, αἰετοῦ ὡς ἑποβάλλε-
ται. καὶ θόρα πύσσασα τὰ
σφυρὰ, οἰδῖ πωμι καλεῖ. ὅν
το θεμλίον τὸ ὄνομα δὲ τὸ
τοῦ πόδας αἰοιδῆσαι. πλῆθ
θεῖος δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέ-
ρων τῆς ἡλικίας ἐν ῥάμῃ, δὲ
φόνον ἀναιδίζεταί. τὸ βλη-
τος. ὁ δὲ πυνθασιόμλιος τὸ δὲ
τῆς τὸ δὲ βόιας μαθεῖν, οὐκ
ἰδύνατο. αἰολόμλιος δὲ εἰς
δελφούς, τὸ δὲ τῆς ἰδίων ἐ-
πιν. θάιντο γονέων. ὁ δὲ θεός
εἰ πιν αὐτῷ εἰς τὴν πατρί-
δα μὴ πορεύεσθαι. τὸν μὲν
γὰρ πατόρα φοιόσειν, τῇ
δὲ μητεὶ μιγῆσθαι, ὅτι
αἰκούσας, καὶ νομίζων, ὅτι
ἔλεγε γελινῶσαι, κῶειν
τοῦ μὲν ἀπὲλιν, ἐφ' αἶμα
τος δὲ δὲ τῆς φωνίδος φε-
ρόμενος, σταντυγχάνει κα-
τάπινα σερῆν ὁδὸν ἐφ' αἶμα
τος ὀχουμλίω, λαίω, καὶ πο-
λυφόντῃ. κέρυξ δὲ οὗτος
ἐν λαίῳ. καὶ καλῶσαιτος

ἐκχωρεῖν. κῆ δὲ ἀπείθειαι,
 καὶ αἰάβω, κτείναντος
 τῆς ἱππῶν τὸν ἑτάρων. ἀγα-
 νακτῆρας οἰδίποιο, καὶ πο-
 5 λυφόντην, καὶ λαΐον ἀπέ-
 κτεινε. καὶ παρεγλίχθη εἰς
 δῆβας. λαΐον μὲν οὖν δαί-
 πτει βασιλεύς πλαταίων
 δαμασίστρατος. τῶν δὲ βα-
 10 σιλείων κρέων μνηστικῶς πα-
 ραλαμβάνει. πύθου δὲ βα-
 σιλεύοντος, οὐ μικρὰ συμφο-
 ρὰ κατέχευε δῆβας. ἔπειτα
 γὰρ ἔρε σφίγγα, ἣ μιν
 15 μὲν ἐχίδνας ὄ. πρὸς δὲ, τυ-
 φῶνος. εἶχε δὲ πρόσωπον
 μὲν γυναικὸς. σῆψος δὲ, κῆ
 βόειν, καὶ οὐράν λεόντος,
 καὶ πτέρυγας ὄρνιθός. μα-
 20 θυντὶ δὲ αἰνίγματα πρὸ
 μόνων, ὡς τὸ θάκεον ὄρος
 ἐκείνην, καὶ οὗτο πρὸς
 τεύει δαίμοις. ἦν δὲ τὸ αἶ-
 νημα. πῶς τὸ μῖα ἔχον
 25 φανῶ, τρεῖς ποῶν, καὶ δέ-
 παν, κῆ τεύει γένετα.
 χρῶμα δὲ δαίμοις ὑπάρ-

rasset, nec ille dicto audiens
 esset, quin potius cunctare =
 tur, equorum iugaliū alter-
 rum præco interfecit. Ira =
 cundia percitus œdipus, et
 Polyphontem, et Laium si-
 mul obtruncavit, inde The-
 bas peruenit. Lainum itaq;
 Platæensium rex Damasi-
 stratus sepeliendum curavit.
 Regnum uero Creon Menæ-
 cci filius inuasu, quo regnan-
 te non mediocris clades The-
 bas occupauit. Siquidem In-
 no Sphingem, ex Echidna,
 et Typhone parentibus or-
 tam immisit. Hæc muliebri
 facie, pectore: pedibusq;, ac
 cauda leonis, et auis pennis
 prædita fuit. quæ cum à Mæ-
 sis ænigmata didicisset i Thy-
 ceo monte consedit: de quibus
 id unum Thebanis proponere
 solebat, qđ est bñdī, quod nā
 esset id animal, quod vñā ha-
 bet uocem, et quadrupes bi-
 pes, ac demum tripes, nasci-
 tur. Ad hæc Thebanis oracus:

los renuntiatur fuerat, iam, tum sphingis incommodo, ac detrimento liberos fore, quandoq; id ænigmatum, uel in unum sæpenumero cocuntes, soluissent, quid illud esset, quærebat, quod, cum minime reperirent, abreptum ex omnibus, unum deuorabat: eaq; de causa pleriq; subinde peribant. Ac postremo ad eum modum Aemone Creontis filio perempto, Creon ænigma homini soluero, et regnum, et Laii uxore se tradituræ præconis uoce renuntiari iubet. quod ubi ad Oedipi aures peruenit, ipse ita soluit: quod à sphinge proponitur, ænigma, hominē esse, ait, nascitur enim quadrupes infans, quatuor gradatur membris, grandior aut effectus, homo bipes esse incipit, senescēs uero, ac demū tertio assumpto pede, i. scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur sphinx ex arce, sese præcipitē dedit, Oedipus idē regnū accipit, ac

χοιτος τηνικαῦτα ἀπαλα-
γασεοθαι τῆς σφινγὸς, ἡνί-
κα αὐτὸ αἰνίγμα λύσωσι.
καὶ στωιόντες εἰς αὐτὸ πολ-
λάκις, ἐξύτει τί τὸ λεγόμε-
νόν ἐστιν. ἐπ' αὐτὸ δὲ μὴ δύ-
σκειν, ἀρπάξας αὐτὰ, κατεδί-
δωκε. πολλάκις δὲ ἀρχα-
λυμλίαν. καὶ δὲ πελοπαῖον
αἰμονος τῷ κρείοντος, κορυῶσι
κρείων. τῷ, τὸ αἰνίγμα λύ-
οντι, καὶ τὴν βασιλείαν, καὶ
τὴν λαΐου δώσειν γυναικα.
οἱδ' αὖτις δὲ ἀκούσας, ἔλυ-
σεν εἰπών. τὸ αἰνίγμα τὸ ἐ-
κ τῆς σφινγὸς λεγόμε-
νον, αὐτῶρον εἶναι. γελ-
ῶντα. γὰρ περὶ αὐτῶν βρέ-
φος οἷς τέτταρσιν ὀχρούμυλον
κόλοις. πλειούμυλον δὲ, τὸ
αὐτῶρον, δίποδον. γηράν-
τα δὲ, τρίτῳ περὶ λαμ-
βαίνει βαῖσιν τὸ βακχρον. ἡ
μὲν οὖν σφίγξ, ἀπὸ τῆς ἀ-
κροπόλεως ἐκστὴν ἔσται. -
25
φει. οἱδ' αὖτις δὲ καὶ τὴν
βασιλείαν, πῆλαβι, καὶ τὴν

μητὸρ' ἄγχι μὲν ἀγνοῶν . καὶ
 καὶ δὲ εἰς ἐπὶ κενὸν ὅθι αὐτὸ
 πολυτείκω , καὶ ἐποκλήε .
 θυγατὸρ' αὖ δὲ ἰσμήνῳ , καὶ
 αὖ πτόνῳ . εἰσὶ δὲ , οἳ γέννη
 θῆναι τὰ τέκνα τοῦ τα φα
 σὶν ὅθι εὐρυγενείας τ' ἑσπερ
 φαίως . φαίσι τῶν δὲ ὕσδον
 τῆς λυδοκαίωντων , ἰοκίστη
 ἰοκίῃ δὲ ἀγχιόνης ἐαυτὴν ἀ-
 νήγαγεν . οἰδῶπις δὲ ταῖς
 ὀφθαλμοῖς τυφλώσας ἐκθνήσκον
 ἡλαυνέω . ἀράς οἷς ποισὶ
 δῖμος . οἳ τῆς πόλεως αὐ
 τὸν ἐκβαλλόμενοι θεωροῦ
 ντες , οὐκ ἐπὶ μωαί . παρὰ γὰρ
 νόμος δὲ δύναιτο πτόνῃ , τῆς
 ἀπὸ τῆς εἰς κορυφὴν . ἐλθὼν
 τὸ τῆς εὐμενίδων ὅθι πέμε-
 ρος , καὶ δίδεικται . περὶ δὲ
 χρεῖς ἑσπερ' ἀπορίας . καὶ με-
 τ' οὐ πολὺ χρόνον ἀπὸ πα-
 νος . ἐποκλήε δὲ , καὶ πο-
 λυτείκης ὅθι τ' ἐκαστοῦ
 σὺν τῇδε τῇ περὶ ἀλλό-
 λου . καὶ αὐτοῖς δοκῇ τὸν
 ἑσπερὸν πτόνῃ αὐτὸν ἀρ-

matrem ignorans duxit ux-
 rem, de qua etiam polynicem
 ei Eteoclem mares, femineiq;
 sexus Ismenē, et Antigonem
 procreavit . Sunt autem, qui
 tradant hosce filios editos es-
 se, ex Eurygenea Hyperphan-
 tis filia. Deinde, ubi, quæ an-
 tea latuerant: in lucem tan-
 dem prodire: Iocasta qui-
 dem laqueo sibi collū fregit.
 Oedipus autem, oculis orba-
 tus Thebis pellitur, ac filios
 execratus q̄ ab urbe parētem
 ei spectantes, cum ab iniu-
 rianon defenderunt. Proflu-
 git igitur cum Antigone in Colo-
 num Atticæ terræ, populiq; lo-
 cū, ubi Eumenidum lucus ui-
 sebatur, in eo supplex conse-
 dit. Inde fuit à Theseo susce-
 ptus, neq; ita multo post è ui-
 ta migravit. Eteocles autem
 et Polynices de regno inter se
 gerēdo paciscuntur, placuit, ut
 annuū ἑρπὺν p̄ces ad mini-
 straret. Sūt, q̄ Polynicē prius
 negnare cepisse aiūt. Deinde

annum Eteocli regnum red-
didisse. Nonnulli uero Eteoc-
lem prius imperare coepisse,
nec regnum fratri tradere
uoluisse, aiunt. Polynices
itaq; Thebis fugatus secum
monile, ac pepulum exportans
Argos adiuit, quo tempore
Adrastus Talai filius Argis
regnabat: ad cuius regiam per
noctem accedit: ubi cum Ty-
deo Oenei filio, q̄ tum quoq;
Calydone Argos confugerat,
manum ad pugnandum conse-
rit, & excitato inter eos cla-
more, Adrastus repente ap-
paruit, corumq; pugnam dis-
temit. Tum uaticinium quo
fuerat olim monitus, ut &
Ap̄ro, & Leonī filias incon-
iugium daret, memor utramq;
illis sponfos designauit. Illi
etenim in Clypeis, alter Ap̄ri
Leonis: alter faciem depictam
gestabant. Deipylem itaq;
Tydeus, Argiam Polymi-
ces, uxorem capis. Adras-
tus itam utrumq; in patriam

χειν. Ζητὲς μὲν γὰρ λείπεισιν πρῶ-
τον ἄρξαιτος πολυαίκοιο
πῆραδῶναι μετ' αἰαντὶ πλῶ
βασίλειοιο ἐποκλεί· πνὲς δ̄
πρῶτον ἐποκλείοιο ἄρξαιτο 5
βς, μὴ βούλεσθαι παραδῶν-
ναι πλῶ βασιλείῳ. φυγα-
δῶν δὲ οὗ πολυαίκοιο ἐκ
δικῶν, ἢ κεν εἰς ἄρτος, τόν τε
ὄρμον, καὶ τὸ πῆλον ἔ- 10
χων. ἐβασίλευε δὲ ἄρξαιτο
ἄσθρατος ὁ ταλαοῦ. ἢ τοῖς
τόντου βασιλείοιοις νύκτωρ
προσπελάξει. ἢ σιωπῇ
μαίχῃ τυδιδὶ ᾧ οἰνέας φῶν 15
γοντι καλυδῶνα. χλευμέ-
νος δὲ ὀζαίφνης βῶνς ἐπιφα-
νεὶς ἄσθρατος, διέλυσεν αὐ-
τῶνς, καὶ μακρότερος πινὸς ὑπὸ
μυθῶνς λέγοντος αὐτοῦ, κα 20
πρῶ, καὶ λέοντι συζῶναι
ταῖς θυγατράσιν, ἀμφότε-
ροι εἰς ἑσθὲν ὑμῶν. εἰ γὰρ
γῆνδ' ἤν' ἀσπίδων, ὁ μὲν,
καὶ πρὸς προτομήν. ὁ δὲ, λέ 25
εἰς ἄρτος. γαμῆ δὲ δὴ πύλλῃ
μὲν τυδιδὶς ἀρξάναι δὲ, πρὸ

λυνείκης. καὶ αὐτὸν ἄσφα-
 ρος ἀμφοτέρωδ' εἰς τὰς πα-
 τείδας ὑπὶχετο κατὰ ξειν.
 κὴ πρῶτον ἰδὼν Διέκασ' ἔ-
 5 σπασθε δὲ στρατεύεσθαι, καὶ
 τὸν ἀειστάσ' στυγερὸν ἐξέ-
 ἀμφιάρκας δὲ ὁ οἰκλῆτος
 μαίης ὦν. καὶ περὶ δὲ δ-
 πι δὲ πάντας τὸν στρατὸν
 10 οσαμείοιο χωρὶς ἀσφάτου τε-
 λουτῆσαι, αὐτὸς τὸ ὤκει
 στρατεύεσθαι. καὶ τὸν λοι-
 πούς ἀπέρεπε. πολυνεί-
 κης δὲ ἀποκόμινος περὶ ἱ-
 15 κλιν. τὸν ἀλέκτορος, ἡξίου με-
 θεῖν, πῶς αὖ ἀμφιάρκας
 αἰσθάνεται στρατεύεσθαι.
 ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρ-
 μον ἐριφύλη. ἀμφιάρκας
 20 μὲν δὲ ἀπείπει ἐριφύλη πα-
 ρὰ πολυνείκας δῶρα λαμ-
 βάνειν. πολυνείκης δὲ δούς
 αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἡξίου δὲ ἀμ-
 φιάρκας πείσαι στρατεύειν.
 25 ὦν γὰρ ἰδὼν ταύτης. γνησι-
 κης γὰρ αὐτὴ περὶ ἀσφάτου,
 διαλυτῆρος, ὥμοι τῶν

suam quamq̃ reduendum se
 pollicetur, Igitur comparato
 exercitu, contra Thebas prius
 eundem esse statuit, quare
 præstantissimum quemq̃ adse-
 coire, imperavit. Amphiar-
 raus autem Oicleis filius uas-
 ticiuadi peritissimus, quod om-
 nis in eo bella præter unum
 Adrastum perituros esse per-
 spiciebat, hæc Thebanā expe-
 ditionē detrectabat, quæ ei reli-
 quos deborabatur. Dum uero
 Polynices ad Iphibin Aleëtoris
 filiū cōtendit, ab eoq̃ precib.
 exposcit, ut, quæ posset rōne
 Amphiarau ad militiā capess-
 sendam cogere, demonstraret.
 Huic ille si monile, inquit, Eri-
 phyle consequatur. Amphiar-
 raus ergo, ne quid à Polyni-
 ce muneris capiat, Eriphyle
 uxori prohibuit: Verū Poly-
 nices capto monili suo donari
 rogat, ut uirum suum ad rem
 bellicam gerendam, inducat, id
 enim i ipsius erat manu: nam
 cum Adrastum conuenisset,

ut, quæ cū eo, et Amphiarao d
regno erat, discessionē solueret.
Adrastus soluto colloquio, quicquid
iter eos litis, ac discordiæ, foret
ad Briphyles iudicium se rela-
turum iureiurando confirma-
uit. quo igitur tempore contra The-
bas belli ratio inibat. Adrastus
ad id capeffendum cohortaba-
tur, contra uero Amphiarus
dissuadebat: quo circa Eriphy-
le torque aureo donata ad id
belli gerendū permouit Adra-
stus. Tum Amphiarus eam
subire militiā coactus, filiis i-
gitur, ut simulac per ætate lice-
ret, matrē occiderent, & bello
Thebas maxime infestarent.
Porro Adrastus collectū cum
Ducibus septē, in Thebas exerci-
tū dūctare maturat. Huiusce
belli duces hi fuerunt. Adrastus
Talai, Amphiarus Oiclis
Capaneus Hipponoi. Hippos-
medo Aristomachi, siue, ut a-
lijs placet, Talai. Hi argui
fuerunt. Polymices Oedipodis
Thebanus. Tydeus Oenei fis-

ωὐτ' ἄσρατος διαφύλλω, δια-
κείνειν ἐριφύλλω συγχωρῶ-
σαι. ὅτε δ' ἐν αὐτῇ θήβας ἐδει-
σσετο δύνειν, ἀσράτου μὲν πα-
ρακλαυῶτος, ἀμφιαράου
δὲ ἀρχαῖς πονέας, ἐριφύλλω δ'
ὄρμον λαβοῦσα, ἔπεισε τὸν
ἄσρατον σσετο δύνειν. ἀμφια-
ράου δὲ αἰνῶντι ἔχων σσε-
το δύνειν, τοῖς παυσὶν αὐτο-
λάς ἐδωκε πελιδνοῖσι, τὴν
πεμντοῖα κτείνειν, καὶ αὐτῇ
θήβας σσετο δύνειν. ἄσρα-
τος δὲ στωαθροῖσιν σὺν ἡγε-
μόσιν ἐπὶ αὐτῇ, πολεμεῖν ἐ-
σσετο δὲ θήβας. οἱ δὲ ἡγε-
μόνους ἦσαν οἱ δὲ, ἄσρατος,
ταλαοῦ. ἀμφιαράου, οἱ
κλέους. καὶ πανόου, ἰππομόου.
ἰππομέδων, ἀριστομάχου. οἱ δὲ
δὲ, λέγροισι ταλαοῦ. οὗτοι
μὲν ὅς ἄριστοι. στωαθροῖσι
αἰδῶσθε, ἐκ θήβων. τινὲς
οἰνέως αἰτωλός. παρθενο-
παῖος μελαίνας, ἀργείας.
τινὲς δὲ τι δέκα μὲν, καὶ στω-
αθροῖσι, οὐ κατὰ τοῦτον

συγκαταλέγοισι δὲ τοῖς ἐ-
 π' ἅ ἐπ' Ὀκλον. Ἰφίον, καὶ μη-
 κισία. πρᾶξινόμοιοι δὲ εἰς
 νεμέαν, ἧς ἐβασίλδουε λυ-
 5 κοῦργος, ἐξ ὑπ' αὐτῶν. καὶ
 αὐτοῖς ἡγήσας τ' αὐτὸ κρήνῃ
 ὁδοῦ, ὑψιπύλῃ, ἡ λεμνία,
 ἣ τις νύπιοι παῖδα ὄντα ὅ-
 ρε λτῶ ἀχλιποῦσα, ὃν ἐ-
 10 τεφεν. εὐρυδικῆς ὄντα καὶ
 λυκούργου. αἰδομέναι γὰρ
 αἰ λήμναι ὑστέρων ἰδοῦντα
 σεσωμένον, ἐκείνον μὲν ἐκτε-
 ναί. τῷ δὲ ὑψιπύλῃ, αἰ-
 15 πεμπάλυσαν. διὸ κραφείσκει
 ἐλάσσουε πρᾶ λυκούργου.
 δεικνυούσης δὲ τῷ κρήνῃ,
 ὁ παῖς ἀχλιδθεῖς ἀποδρά-
 κοντος διαφθείρεται. τὸ δ'
 20 μὲν οὕτω δράκοντα ἐπιφανεί-
 τις οἱ μὲν ἀδράσσαν, κτείνον-
 σι. τὸν δὲ παῖδα θάπτουσιν.
 ἀμφιάρκος δὲ εἶπεν ἐκεί-
 νοις τὸ σημεῖον ἔστω τὸ τα-
 25 μέλλοντα προμαρτυρεῖ-
 σθαι. τὸν δὲ παῖδα, ἀρχέ-
 μορον ἐκάλισαν, ὃν δὲ ἐ-

lius Aetolus, Parthenopæus
 Melamionis Arcas. Sūt, q Ty
 deū, et Polynicē iter hosce mi-
 nime connumerent, sed Eteon
 clū, Iphiū, et Mecisteū recen-
 sent. Profecti uero in Nemed,
 cui Lycurgus rex præerat,
 aquā deposcūt, & his ad fontē
 iē uia dux fuit Hypsipyle, re-
 lictō infante paruulo Opheli-
 ie noīe, Eurydices, ac Lycurga
 gi filio, cuius et nutritrix erat,
 nam, cū Lemniæ mulieres ab
 ea Thoanīē patrē seruatiū sus-
 isse cōperissem, illū obruncias-
 rūt. At Hypsipylem uendide-
 runt. Quo circa unæ tuendæ
 gratia apud Lycurgum ser-
 uiebat. Ed, interea dum
 demonstrat iter ad fontem,
 relictus puer à draconē occi-
 ditur. Draconem uero Adra-
 sti apparitores interemerunt,
 ac puerū sepeliunt. Tum Ami-
 phiaraus, id inquit prodigia
 um futura præmunt. Sed
 & hunc puerum Archemo-
 rum uocant, et in eius etiam

honorem Nemeae certamē in-
stituerunt. In quo Adrastus
equo uicit, cursu uero Eteo-
clus, caestibus Tydeus, cursu,
et disco Amphiaræus, iaculo
Laodocus, lucta Polymces, ar-
cu Paribenopæus. Igitur ubi
ad Cithæronē peruenire, Ty-
deum Eteocli oratorem, ut ex
constituto regnū Polymici res-
tituat, prædicturum destināt.
At Eteocles Adraſti, et com-
militonum mandata nibili fa-
cere uideretur. Tydeus de
Thebanis periculum factus-
rus, singulatim omnibus pro-
uocatis uictor euasit. Illi ue-
ro armatos uiros quinquagin-
ta in redeuntē Tydēum in
insidijs collocarunt, eosq; om-
nes præter unum Meonem
trucidauit. Deinde ad The-
bas castris cingēdas Argiui se
dederunt, atq; ad urbis muros
armati p̄xime cōstitērūt. Sep-
tem portas Thebarum fuisse
memorāt. Adrastus q̄dem ad
Homoloide portā tēteōit. Ca-

θην ἐπ' αὐτῷ τῷ ἔτη νεμέαν
ἀγωνεῖ. καὶ ἵπῳ μὲν εἰκὴ
σὺν Ἀδράστῳ· σάσιον δὲ, ἐτέο
κλος, πυγμῇ, τυδίδος· ἀρμα-
τι, καὶ δίσκῳ, ἀμφιαράος,
ἀκοντίῳ, λαόδοκος, πάλῃ, 5
πολυμείκης. τόξῳ παρθένου
παῖος. ὡς δὲ ἡ λῆρον εἰς τοὺς
κυβαίρεδας, πῶς ποιοῖ τι δὲ κα-
περιεργὸν ταῖς ἐποκλεί τῶν
βασιλείων παραχωρεῖν πο- 10
λυμείκει, καὶ δὲ σωείδῳ.
μὲν προσέχοντος δὲ ἐποκλέ-
εισθ', διὰ πειραῶν τῶν θεῶν
τυδίδος ποιοῦμενος, καὶ δὲ ἔνα
προκαλούμενος, πάντων περὶ 15
εἰς γέφυραν. οἱ δὲ πινυμένοι
ἀδράστῳ ὁπλίῳ ἔχοντες ἀπὸ
πινυμένοι ἔχον αὐτὴν, πάν-
τας δὲ αὐτοῦ χωρὶς μαίοντος
ἀπὸ πειραῶν. καὶ πειραῶν 20
στρατὶ πειραῶν ἔχοντες. ἀρχεῖσι
δὲ καὶ πειραῶν οἱ περὶ, περὶ
ἔχον τῶν τεύχεσιν· καὶ πειραῶν
ἐπὶ αὐτοῦ, ἀδράστῳ μὲν 25
ταῖς ὁμολοῖσιν πειραῶν ἔ-
χον· καὶ πειραῶν δὲ πειραῶν

ὠκυγίαι· ἀμφιγύαιος δὲ,
 πρὸ τὰς προιτίδας, ἱππο-
 μέδων δὲ, πρὸ τὰς ὄγκαί-
 δας. πολυαείκης ὃ, πρὸ τὰς
 5 ὑψίστας, πρὸ νοποῦτος, πρὸ
 τὰς ἡλέκτρας, τοῖδους δὲ,
 πρὸ τὰς κρηνίδας, καὶ δώ-
 πολισι δὲ καὶ ἐποκλῆς θη-
 βαίους, καὶ κατὰ σῆ(α)ς ἡγε-
 10 μόνους, ἴδωσι ἴσοις ἔταξε. καὶ
 πῶς αὖ ποδὶ γλίοιτο ἢ πο-
 λεμίων ἐμαυτοῖς. ἦν δὲ
 πρὸ θηβαίοις μαίτις τερε-
 σείας δὴ ἡροῖς, καὶ χεικλῶς
 15 σύμφως, ἀπὸ γλίοις οἰδαίου
 αὖ παρὰ γλίοις τυ-
 φλῶς τὰς ὀράσεις. οὐ πε-
 ρὶ τῆς πηγώσεως, καὶ τῆς
 μαυτικῆς λέγοντες ἄλλοι διὰ
 20 φοροί. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτοῖς
 ἔπειθ' ἰδὼν φασὶ τυφλῶ θῆ-
 ναι, ὅτι τοῖς αἰσθητοῖς, ἀ-
 κρύνειν ἢ θίλιν, ἐμάνει. φε-
 ρεκύδης δὲ ἔπειθ' ἀθηνᾶς αὐ-
 25 τὸν τυφλῶ θῆναι. οὗ(α)ν γὰρ
 τῶν χεικλῶ προσελθὼν τῇ
 ἀθηνᾷ, γυμνῶ ἔδει πάν-

pancus uero ad Ogygiā. Am-
 phiarus ad Proctidem. Hip-
 pomedon ad Onchaidem, Po-
 lynices, ad Hypsistam, Par-
 thenopæus ad Helestram, Ty-
 deus demū iuxta portam Cre-
 nidē tentoria fixerunt. Sed ip-
 se interea Eteocles Thebanos
 suos annis instruxit, constitu-
 tisq; ductoribus pares, parib.
 suas cuiq; copias regēdas cō-
 mittit. Ad hæc, qui posset ho-
 stes superare. uaticinantium
 consilio conquisiuit. Erat per
 ea tempora Thebis Tiresias
 uates Eueris, & Chariclonis
 Nymphæ filius abVdæi uniz-
 us Spartorum, Satorum'ue, ge-
 nere oriundus, oculis captus.
 Deq; huius cæcitate, ac uatici-
 nandi peritua uaria ē historia,
 Namq; alij deorum ira, quod
 mortalibus, quæ latere uoluis-
 sent, detegeret, excæcatum
 fuisse aiunt. Pherecydes au-
 tem a Pallade luminibus orba-
 tum refert. Siquidem cum
 Chariclo Mimeræ carissima

esset, ei nadam per omnia
Deam uidere licebat, samq;
manibus suis erutis illius ocu-
lis cæcum fecisse, at Charis-
clò Palladem, ut patri oculos
restitueret, orasse, quod cum
Dea efficere non posset, ex-
purgatis illius aurium meatibus,
omnem omnium aurium
garrutum intelligentem fecis-
se, eundemq; Cyaneo sceptro
condonasse: qd̄ gestans æque,
atq; oculatus turò incedebat.
Hesiodus autem enarrauit,
conspicatum aliquãdo Tires-
siam nõ pcul à Cyllene cocun-
tens angues baculo cecidisse,
eūq; de uiro in mulierē muta-
tū fuisse, et rursus ita cocun-
tes eosdem serpentes obser-
uasse, et in priorē uiri formā
redisse. quo circa, Iuno,
ac Iupiter ambigentes: mulier
resne, an uiri maiorem in coe-
undo uoluptatem caperent,
hunc sibi litis arbitrum de-
legerunt. Tum ille de no-
uem, ac decem, quæ inter

τα ιδίιν. τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ
τοῦ ὀφθαλμούς αὐτῇ κατὰ
λαβομένην, πηρὸν ποιῆσαι.
χαρικλοῦς ἢ διομένης, ἀρχὴ
ταῖς ἡσσαι πάλιν ταῖς ὀρά- 5
σας. μὲν δὲ αὐαμένην αὐτὸν ποιῆ-
σαι, ταῖς ἀκοῇς διακινῶ-
ρας, ἀπαῖν ὀρνίθων φωνῶν
ποιῆσαι σωεῖναι. καὶ σκυ-
πῆρον αὐτῇ δωρῆσαι δουκυά- 10
νειον. ὁ φέρων, ὁμοίως τῆς βλῆ-
ποιῶν ἐβλάδιζεν. ἡσιόδους δὲ
φησιν, ὅτι θεασάμενος ποδὶ
κυλλάνην ὁ φέρων σωοισιᾶζον-
τας, καὶ ζῦτοις τῶστας, ἐλθέει 15
τὸν αὐτὸν γυνή. πάλιν δὲ
τοῦ αὐτοῦ φέρων πρὸς τῆς
σωοισιᾶζοντας, ἐλθέει ἀνήρ.
διότι πρὸς ἡρᾶ, καὶ ζῶντες ἀμεισβῶ-
ζῶντες πότῶν, ταῖς γυναι 20
κας, ὅ τὸν αὐτὸν ἡ δὲ αὐτῇ
μαλλον ἐν ταῖς σωοισιᾶς
συμβάειν, τῶν ἀνέκοντον. ὁ
δὲ ἔφη ἰθὺ μοις αὖ πρὸς ταῖς
σωοισιᾶς οὐσῶν ταῖς μετ' ὅ, 25
αὐτὸν ἡ δὲ αὐτῇ. ταῖς δὲ δὲ
καὶ, γυναικας. ὅθεν ἡρᾶ μετ'

αὐτὸν ἐτύφλωσε. ξοῦς δὲ
πῶς μαιτικῶς αὐτῷ ἔδωκε.
τὸ ὑπὸ πειρεσίου λεχθεὶς
πρὸς δῖα, καὶ ὕρσαι.

5 Ἰὼν μὲν μοῖρῳ δέκε μοιρῶν
τὸν πεποιτὸν αἰνέει.

Τὰς δὲ δέκε ἐμπύπλωσσι
γυνὴ τῶν ποῦσαι νόημα.

Εὐχέσθω γὰρ πολυχρόνιος οὐ-

10 τοῖς ἦν θεαίοις μαιτρυόμε-
νός, εἰ περ νικήσῃν. ἐὰν μνησι-
κούς ὁ κρένως ἄρ' σπάγον
αὐτῇ ἐπιφῶ. οὐ γὰρ χνούσας με-
νομένης ὁ κρένως, ἐαυτὴν πρὸ

15 τῶν πυλῶν ἔσφαξε. μάχης ὃ
γλυομένης, οἰκισμῆσι μέχρη
τῶν τειχῶν σπευδὼν ἔχον. καὶ
καὶ παῖδ' ἀρπάζας κλίμα-
κα, ὅς τ' αὐτῇ δι' αὐτῆς αἰνέει.

20 καὶ ξοῦς αὐτὴν κεραυνῷ. τοῦ
τοῦ δὲ γλυομένης ὁπαιοῖς
τῆς ἀρχαίας γένεταί. ὥς δὲ
ἀπὸ πάλω τοῦ πολλοῦ, δόξα μὲν
ἐκ τῶν ποῖς, σφατὰ μὲν

25 σι, ἐπὶ κοκλῶς, καὶ πολλοὶ
κνῶς, τῶν δὲ τῆς βασιλείας μο-
νομαχοῦσι, καὶ κτείνουσι

coeundū uoluptatis partes ca-
piūtur, non ē mares, at mulier
rē decē sentire iudicauit. Pro-
inde illū Iuno luminis usu pri-
uauit. Cui Iupiter p̄ luminis
bus adēptis uaticinandi scien-
tiam cōcessit. Sunt, q̄ Tiresiā.
Ioui, Iunoniq̄, ita respondis-
se ferunt.

Parte una ē denis mas parti-
bus oblectatur,

At mulier solidū coitus capit
ipsa decunē. Longa uā insup̄
Tiresiæ uitā fuisse, proditur.

Hic itaq̄ Thebanis futura p̄-
dicens cū uictorē fore, inq̄, se
Menæceus. Creōtis filius sese
Marti uictimā deuoueret. Q̄,

ubi Menæceus audiuit, seipm̄
ante portas mactauit. Deinde

pugna commissā Cadmeos ad
muros usq̄ p̄secuti sunt, et ar-

reptis scalis Capaneus in sum-
mos muros cōscendit, eūq̄ Iu-

pter fulmine iellū interemit.
quo factō Argiui aufugiūt, in

quo cū multi cecidissent, ex
utrinusq̄ exercitus sn̄ia Eteos

APOLLODORI

cles, & Polynices singulari
certamine pugnant, ac mutuis
se uulneribus necant. Nouu
rursus pugna conferta Asta
ci filij rem fortissime ges
serunt. Ismarus enim Hippo
medontem prostrauit. Lea
des Eteoclem. Amphidicus
Paribenopæum à Periclyme
no Neptani filio cæsum fuis
se narrat. Melanippus ad hæ
nouissimus Astaci filius Ty
deum in acie percussit, qui
cum semianimis iaceret, Pal
las ab Ioue impetratum reme
dium attulit, quo illum fas
ceret immortalem. Quod
tum accepisset Amphiarus,
Tydeum usus, quoniam ip
sam præter sententiam suam
Argiuos ad bellum Theba
rum compulisset, defectum
Melanippi caput ad eum tra
xit. Tydeus, quod ab eo uul
neratur esset, illum occide
rent, detractum eo de capite
cerebrum adsorbuit, id
ubi Pallas animaduertit, in
dignata

ἀλλήλους. καὶ ῥόδῳ δὲ πα
λιν γλομῶνις μάχης, οἱ ἀ
στακὸς καὶ δεῖς, ἡέως ὀφθαλμοῖς,
ἰσχυρὸς μὲν γὰρ ἰσχυρὸς μέδον
τα ἀπὸ κτείνει. * λεῖα δὲ, 5
ἐπὶ ὀφθαλμοῖς. ἀμφοτέρω δὲ, πρ
ῶτον παῖον. ὡς δὲ ὀφθαλμοῖς
φύσι πρῶτον παῖον ὁ ποσει
δῶνος καὶ πρὸς μελαμῶντος
ἀπὸ κτείνει. μελαμῶντος δὲ ἰο
ῶν τοὺς τῆς παῖδων, εἰς
τὴν γαστέρα τυδία πρῶ
σκεῖ. ἡμῶντος δὲ αὐτοῦ
καμῶν, πρῶτον τοῦ ἀπὸ τῆς
μῆνις ἀπὸ τῆς φάρμακον ἡνέει 15
κα, τοῦ οὗ πρῶτον ἔμελλεν
ἀπὸ τῆς αὐτοῦ, ἀμφοτέρω
ρος δὲ ἀπὸ τῆς μῆνις ὅσον, με
σῶν τυδία, ὅτι πρῶτον τῶν
καίον γλώσσῃ εἰς τὴν βία 20
ἔπειτα τοῦ ἀπὸ τῆς σῆς
τῶν τοῦ, τῶν μελαμῶντος
καμῶν ἀπὸ τῆς μῆνις, ἔδω
κεν αὐτῷ. πρῶτον τοῦ δὲ
τυδίας, ἔκτεινε αὐτόν. ὅς 25
δὲ διελὼν τὸν ἐγκέφαλον,
ἔβρεχεν αὐτόν. ὡς δὲ
εἰ δει

εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυχῷ χεῖρα,
 τὴν δ' ὀργισίαν ἐπέχετ' ἐκ
 ἐφ' ὀνόμασιν. ἀμφιγυροῦσα δὲ
 φέροντι πρὸ ποταμὸν ἰσ-
 5 μνόν πρὶν ἅπασι περικλυμέ-
 ρου τὰ τεύχεα παθεῖν, ξυῖς κα-
 ραυτὸν βαλὼν, τὴν γὰρ διέ-
 σπασεν. ὁ δὲ σὺν τῷ ἄρματι,
 καὶ τῷ ἡνιόχῳ, βιάτῳ, ὡς
 10 οὐδ' εἴητο, ἐλατῆρων ἔκρυφθη,
 καὶ ξυῖς ἀδύνατον αὐτὸς
 ἐποίησεν. ἄσπερον δὲ μόνον
 Ἰσπὸς διέσωσεν αἰείων. τοῦ δὲ
 τὸν ἐκ ποσειδῶνος ἐχλίνουσα
 15 θημὴ τῆς εἰκαδείας ἐεινυῖ
 κατὰ τὴν στυγερὰν κρείων
 δὲ τὴν θαλάσσιον βασιλείαν
 πρὸ λαβῶν, ὅτ' ἔαρε γαίαν
 νεκρῶν ἔρριπτο ἀτάφους.
 20 καὶ κρυψάσθ' ἠμύνει δα-
 πτήν, φύλακας κατέσπασεν.
 αὐτὸν γὰρ δὲ μία τῆς οἰδῆος
 θῆς θυγατρὶς κρύφα τὸ πο-
 λυείκοις σῶμα κλέψασα
 25 ἔδραμε. καὶ φεραμένη ἅπασι
 κρείοντος, αὐτὴν τῷ τεύχεῳ
 ξυῖαν ἐκρύψατο. ἔσπετο

dignata beneficium eiuscemo-
 di abstinuit, & invidit. In-
 ter hæc Amphiarao ad Isme-
 num amnem fugienti, prius,
 quam, in humeris à Perichy-
 meno vulnus acciperet, demis-
 so ab Ioue fulmine terrā des-
 hiscit, Mox ille cum curru si-
 mul, & Batone auriga, siue,
 ut quidam ferunt, Elattona,
 eo terræ biatu absorptus est,
 & postea nunquam, visus est.
 Illū. n. Iupiter immortalitate do-
 navit. Vnde Adrastus ab Ae-
 rione equo uectus i tutū suas
 fu. Hunc Ceres in Erumyris
 formā cōversa, ex Neptami cō-
 cubitu genuit. Creon Theba-
 norum regnum adeptus Argi-
 uorum ciuē aera insepulta prae-
 iecit. Quinetiam, ubi adire
 Elo praecepit, ne quis ea ses-
 pelire curaret, custodes appo-
 suit. Antigone uero, sola Oedi-
 podæ filia, & superstes Poly-
 nicis corpus, quod occulte hu-
 mādum curarit, à Creōte des-
 preta, uivā cōi citat in sepul-

χθρῦ. Adrastus, αὐτῇ Athenas
 pfeitus, ad Misericordiae arā
 cōfugit, atq; pectis supplicatio
 nibus, Cadauerū tumulādi po
 testatē p̄cabatur. Tū Athe
 nenses cōparatis militū copijs
 duce Theseo Thebas capnunt,
 cadauera suis sepeliēda cōces
 serūt. Et in Capanei rogū cō
 flagratē cōiux Euadne Iphi
 elis filia seipsam coniecit, &
 suo cū marito cōcremari non
 subterfugit. Decimo autē post
 anno casorum ad Thebas du
 cū filij, cognomēto Epigoni, ac
 si dicas latine posthumi, pater
 nas caedes ultari, bellum cōtra
 Thebanos gerendū statuerūt:
 deq; belli exitu oraculum sci
 tātib. ipsis, Deus uictoriā uati
 cinatur, si Alcmaeone duce bel
 lū capefsāt: sed Alcmaeon hu
 iusce expeditionis praefecturā
 detrectabat, prius, quā de ma
 tre suppliciu capiat, nibilo tū
 fecius ad id bellū cōcedit, Nā,
 cū Eriphyle pepłū à Thersan
 dro Polynicis filio accepif=

τος δὲ εἰς ἀθήνας ἀφικόμε
 νος, ὡδὶ τὸν ἐλέου βαμὸν καὶ
 πέφυκε. καὶ ἰκατέρωθεν θεῖς,
 ἡγεῖον δαΐπῃ εἶν τὸν νεκροῦς.
 οἱ δὲ ἀθηναῖοι μὲν θυσίας
 στρατεύεσσι, αἰετοῦσι δὴ
 βας. καὶ τὸν νεκροῦς τῷ
 οἰκείῳ διδῶσι δάκρυα. τῆς
 δὲ καπνέως κακομλῆς πυ
 ρᾶς, διὰ δὲ ἡ καπνέως 10
 μὲν χυμῇ, θυγάτηρ δὲ ἰαλῶς
 ἐαυτῇ βαλὼντα συγκατε
 καίει. μὲν δὲ ἐπὶ δὲ κακο
 τῆς ἀκαρμλῆς καὶ δεσκα
 θοῖς ἐπίγονοι, στρατὸν καὶ 15
 ἡ δὲ βας προηροῦντο τὸ τὸ
 πατρῶν δακρυὸν πικρὸν
 ἔσθαι βουλόμην. καὶ κα
 τὰ βουλόμην αὐτοῖς, ὁ θεὸς ἐ
 θέσπισε νίκην, ἀλκμαίωνος 20
 ἡγουμένης. ὁ μὲν δὲ ἀλκμαίων
 ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας οὐ
 βουλόμην, πρὶν πείσθαι
 τὴν μητέρα, ὅπως στρατὸν
 εἴται. λαβὼν γὰρ εὐφύλιν 25
 πρὸς θρόνον θρόνον τὸν πατρῶ
 ν ἐκείνου τὸν ὄφρα, καὶ τὸν πέ

πολὺν, σωέπεισιν, ἢ ὅτι παῖ
 δας στρατεύεσθαι. οἱ δὲ ἡγε-
 μόνες ἀλκμαίωνες ἐλόντες,
 θύβας ἐπὶ πολέμου. ὅτε
 δὲ οἱ στρατεύοντες οἱ δὲ, ἀλ-
 κμαίων ἀμφιαράων, ἢ ἀμ-
 φίλοχος. αἰγιάλως ἀσπρά-
 σον. διομήδης τυδείως. πέ-
 μαχος πρὸ Διόσκου. δίνε-
 10 λος καὶ πάνεως. Δαφνίος
 πολυαίκοις. ἀφύπυλος,
 μηκιστός. οὗτοι πρώτοι
 πρὸ πορθήσεως πύργου
 καὶ πύργου. ἐπὶ ταῖς θύβαις
 15 ἐπὶ λαδόντων, λαοδάμαστος
 ὅς ἐπὶ κοκλείῳ ἡγουμένῳ, ἡ-
 γαίως μάχονται. καὶ λαο-
 δάμας μὲν αἰγιάλῳ κτεί-
 νει. λαοδάμας δὲ ἀλκ-
 20 μαίων, καὶ μὲν τὸν οὐνοῦ
 δαίνατον, θύβας οἱ συμφο-
 ρῶντες εἰς τὰ τεῖχη. τειρε-
 σίου δὲ εἰς πόλιν ἀπὸ τῆς πύ-
 ρου ἀργείῳ κέρυκε παρὰ
 25 διαλύσεως ἀπὸ τῆς πύ-
 ρου δὲ φύγειν. πρὸς μὲν οὖν
 πολέμῳ κέρυκε πέμπτου

set suos etiā filios ad eā pro-
 vinciam belli capeffendam in-
 duxerat. Delecto igitur, sibi
 omniū calculis Alcmaeone Im-
 peratore, Thebas oppugnare
 ierunt, qui uero hanc mi-
 litiam secuti sunt, hi fuerunt,
 Alcmaeon, Amphilocheus Am-
 phiarai filij. Aegialeus Adra-
 sti. Diomedes Tydei. Proma-
 cheus Parthenopæi. Capanei
 Sibeneus, Polynices. Thers-
 ander, Eurypylus Mecistei.
 Sed hi aī omnia finitimos cir-
 ca uicos depopulantur, qua in-
 re Thebani suis opem latu-
 ri eruptione facta Laodamante
 Eteoclis filio duce, fortissime
 pugnant: Siquidem Laodas-
 mas Aegialeum necat, Laodas-
 mantem uero Alcmaeon, quo
 caeso Thebani ad mœnia con-
 fugiunt. qui Tiresiae uatis con-
 filio moniti ad hostes feciales
 de pace petenda mittuntur. Ip-
 si uero interea fugam capess-
 unt: siquidem coniugibus, li-
 berisq; suis cib. supra uerūcu

la collocatis, relicta urbe
abierunt, atq; ubi per noctem
ad Tilpufium fontem per-
uenerunt, Tiresias cum eo
de fonte sumptam aquam au-
diffime bibisset: improuisa,
ac repentina morte, uitam
reliquit. Thebani uero diu,
multiq; peruagati Effiæa ur-
bem abſe condita incoluerunt.
Argini interea cognita The-
banorum fuga, congregiuntur
Thebas, ac præda collecta,
et muros euertunt, ac ur-
bem totam deuafant, ac præ-
de partem Delphos ad Apol-
linē mittunt cū Tiresiæ filia,
cui Mantho nomen erat: uoue-
rant enim ipſi, captis, diru-
ptisq; Thebis ſpoliorū pſtan-
tiſſimum, ac nobiliſſimam illi
dono miſſuros, poſt, ubi ab ar-
giniis Thebæ captæ ſunt, Al-
cmeon, quod in eum quoq;
dona Eriphylem matrem ce-
piſſe, reſciuiſſet, maiori ſuc-
coſus eſt iracundia, et accep-
to ab Apolline reſponſo, cam

σιν. αὐτοὶ δὲ αἰεβιβάσκου-
τες ᾤδ' τὰς ἀπὸ νῆας τένας,
καὶ χυμῶνας, ἐκ τῆς πόλε-
ως ἐφύζον· νύκτωρ δὲ ᾤδ'
τὴν λευκὴν πλφουσίακ 5
κρήνην πρὸ λευκῶν αὐτῶν.
τειρεσίας ἀπὸ τοῦ τῆς πῶν,
αὐτῶν, τὸν εἶον κατέσχευε.
Ἰθακῆοι δὲ ᾤδ' πολὺν διελ-
όντες, πόλιν ἐσπείον κτίζ 10
ἄντες κατῶκυσαν. αἰγείου
δὲ ὕδρου τὸν θρασμόν τῆς
Ἰθακῆων μακρόντες, εἰσίασιν
εἰς τὴν πόλιν. καὶ στυμφαροί
ξοῖσι τὴν λείαν, καὶ καὶ καί
ροῦσι τὰ τεῖχα. τῶν δὲ λείας
μέρος εἰς δεξιούς πέμπουσιν
ἀπὸ λῶν. καὶ τὴν τει-
ρεσίου θυγατέρα μαιτῶν ἢ υ-
ξαιρ γὰρ αὐτῶν Ἰθακῶν ἐλόν 20
τες, τὸ καλλίστον τῆς λαφύ-
ρων αἰαθίστειν. μετὰ δὲ τῆς
Ἰθακῆων ἀλῶσιν, αἰαθόμε-
νος ἀλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτῶν
δῶρα εἰληφύκει· εἰληφύκει 25
τὴν μητέρα, μάλλον ἢ γυναι-
κτην, καὶ χροῖαντος ἀπὸ

λαιος αὐτῷ τὴν μητέρα αἰ-
 πικτεῖν. οἷοι μὲν μάλλον
 λέγουσι σὺν ἀμφιλόχῳ τῷ
 ἀδελφῷ κτείνειν τὴν ἐλ-
 8 φύλιν. οἷοι δὲ ἅτι μόνος.
 αἰκμαῖαν δὲ μετὰ λείαν
 ἐκινῶς τοῦ μητρῴου φέρον.
 καὶ μεμνῶς, πρῶτον μὲν
 εἰς ἀρχιδάου πρὸς οὐκλίαν*
 10 πρᾶγινεται. ἐκαίδεκα δὲ εἰς
 ἰωφίδα πρὸς φηγίαν. κα-
 θαρθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῆς ἀρσι-
 νόην γαμῆν τὴν θυγατέρα.
 καὶ τόν τε ὄρμον, καὶ
 12 τὸν πύλον ἔδωκεν ταύ-
 τη. γλομελὺς δὲ ὕδαρ τῆς
 γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρεα, χρεῖαν
 τοῦ αὐτῆς σῶθαι, πρὸς ἀχ-
 λαδὸν ἀπικία, καὶ πρὸς ἐκλῖ-
 20 καν πόλιν διαλαμβάνειν. τὸ
 μὲν πρῶτον πρὸς οἰνέαν πα-
 ραγίνεται, εἰς καλυδῶνα,
 καὶ ἐκίεζετο παρ' αὐτοῦ.
 ἔπειτα ἀφικόμενος εἰς δια-
 22 σπρωτὸν, τῆς χείρας ἀπ-
 λαύνεται. παύσειον δὲ
 ἀδὲ τὰς ἀχλάων πηγὰς πα

necavi. Nec de sunt, q Amphi-
 lochi et germani fratris adius
 mēte matri suae cedere intulisse
 Alcmaeonē memoria cōmēda-
 runt. Tameisi plures sunt aus-
 itores, qui nullius auxilio id
 facinus ab eo cōmissum fuisse
 testentur. Alcmaeonem vero
 ob infelicissimū matri suae si-
 nem furij exagitatum, ac fur-
 ribundum legitur in Arcadia
 am imprimis ad* Oicleum se
 recepisse. Illinc aut Psopbidē,
 ad Phegē, cōmēsse, a quo po-
 lustratū, cedis ergo Arfinoē
 eiusce filiā uxo rē duxisse, cui
 et monile, ac peplum dono dex-
 disse. Postea vero q̄ ea de cā
 summa frugum inopia, ac fa-
 me laboraretur, consultus
 Apollo, id ex oraculo respon-
 dit. Ad Acheloum cōmigran-
 dū, ab eoq; urbem capiendam.
 Igitur Calydonem primū ad
 Oenē, p̄ficiscitur, eiusq; hos-
 pitio usus ē. Inde ad Thespro-
 ias p̄fectus ab eoq; finit; rea-
 pellitur. Deniq; ad Acheloi fon-

tes concessu, ab eoq; expiatur:
nec non illius filiam Callir-
rhoen, & quem locum Ache-
olus exaggerarat, urbem ibi
ab se constructam habitavit:
Mox autem Callirrhoe mo-
nitis, pepliq; habendi cupis-
dine extimulata, ni prius ea
consequatur, secum coitu-
ram nunquam, distitabat.
Quamobrem Alcmeon Ipho-
phidem profectus, Phegeo in-
quit uaticinio fuisse renuns-
tatum, se furore tum liberaz-
tum in, cum monile Del-
phos delatum Apollini dedi-
carit: & peplum: Hæc ille
Alcmeonis uerbis credulus
tradit. Postea, cum ei à
famulo denuntiatum esset,
quod hæc Callirrhoe sibi in-
sidys à Phegei liberis Tec-
meno, & Axione patris im-
perio circumuentus è medio
tolitur: Arfinoom uero id fa-
ctum increpantem Phegei fi-
lij comestam in arcam Tec-
gei transuebant, atq; Agapei

ραγλιόμβιος, καθαίρεται· π
ὕπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκείνου
θυγατέρα καλλιρρόην λαμ-
βαίνει. καὶ ὁ ν. ἀχλαδὸς περ
σέχωνε τὸ πον κτίσας κατ' ὅ
κισε. καλλιρρόης δὲ ὕσoron
τόν τε ὄρμον, καὶ τ' πύπλων
ἐπισυμώσης λαβεῖν. καὶ λε-
τούσης οὐ στωικῆσιν αὐτῷ,
εἰ μὴ λάβοι ταῦτα. διὸ παρὶ ο
ραγλιόμβιος εἰς Ἰωβίδα.
ἀλκυμῶν φηγεῖ λέγει τε
Διὰ τοῦτο τῆς μαρίαν ἀ-
παλλαγὴν ἑαυτῷ, ὅταν τὸν
ὄρμον εἰς διελφούς κομίσας·
αἰαδῇ, καὶ τ' πύπλον. ὁ δὲ
πιστὸς δίδωσι, μινύσαν-
τος δὲ θοράκωνος, ὅτι καλ-
λιρρόη ταῦτα λαβὼν ἐκο-
μίσεν. εἰς θορὰ εἰς Ἰωβίδα
φηγίως παρὶ δὲ τῆς θυμῶν, καὶ
ἀξίωτος ἐπιτάξαι τοῦ
φηγίως, αὐαίρεται. ἀρσι-
τόν δὲ μεμφαμένον, οἱ τοῦ
φηγίως παρὶ δὲ εἰς ἐμβολάαν·
τὸς εἰς λαογασα, κομίσαι
εἰς πύγαν καὶ ἀφάριστον ἀφά-

πίνουσι . κατὰ δὲ σαμῆναι ὅ
 ἀλκμαίωνος αὐτῆς φόνον .
 καλλιρρόν δὲ τῷ ἀλκμαίω
 νος ἀπώλειαι μαθούσα ,
 5 πλουσιάζοντος αὐτῇ τῷ διὸς
 αἰτέται τὸν γελινυμῖναι
 παῖδας ὅς ἀλκμαίωνος αὐ
 τῇ γινώσκει πλείους . ἵνα
 τὸν τῷ πατρὸς τίσονται φό
 10 νον . γελῖνμοι δὲ , ὁθαίφινος
 οἱ παῖδες τέλειοι , αὐτῇ τῷ
 ἐκδοκίᾳ τῷ πατρὸς ὁθύναν .
 κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν ,
 15 ὅτε , φηγίως παῖδες πρὸς
 20 νος , καὶ ἀγάνωρ εἰς διελφούς
 κομίζοντες αἰαθῆναι ὅ ὅρ
 μον , καὶ τὸν πύλλον , κατὰ
 λυοῖσι πρὸς ἀγαπίνωρα . καὶ
 οἱ τῷ ἀλκμαίωνος παῖδες ,
 25 ἀμφότῳ ὅς τε , καὶ ἀκαρνάι .
 καὶ ἀνελόντες τὸν τῷ πατρὸς
 φανέας , πρὸς γελῖνμοί τε εἰς
 ψωφίδα , καὶ παρελθόντες
 εἰς τὰ βασιλεια , τὸν , πεφνε
 30 γία , καὶ τῷ γυναικὶ αὐ
 τῷ κτείνουσι διαχέοντες δὲ
 ὅχι πεγία , ἐπὶ βασιλεια

nori tradunt ementiti ab Alc-
 mæone eam fuisse interfe-
 ctam ; Ceterum Callirrhoe
 audito Alcmaeonis interitu ,
 dum secum rem habet , ab
 Ioue flagitat , ut ij quos ex
 Alcmaëone liberos sustulisset ,
 necem paternam ulciscerentur ,
 simulac adulta iam ætate
 te forent . Quare impetrata ,
 adulti planè filij repente ad
 patris ultionem exilierunt .
 Quo etiam tempore Phegei fi-
 lij Pronous , & Agenor ,
 ut monile , ac pepulum Del-
 phico Apollini dedicaturi fe-
 rebant , ad Agapenorem ,
 & Alcmaëonis filij Amphoo-
 terusq; , & Acarnan una
 diuertunt ; ubi cæsus patris
 sui interfectioribus , profecti
 Psophidem , suætoq; , in rex
 gum impetu , Phegeum , &
 uxorem eius occidunt ; sed
 fugientis Tegeam usq; , in-
 secuti sunt ; necum Tegeens
 sum opæ , & Argeorum
 quorundam adiuncta fugas

eis Tisphidijs incolumes. e-
 uaserunt. quique; ubi rem
 gestam omnem, matri de-
 clararunt, monile sumum, et
 pepulum, Delphos profecti ex
 Acheloi imperato Apollini
 consecrarunt. Progressi de-
 inde in Epirum, collectis co-
 lonis Acarnaniam condunt.
 Atqui Euripides Alcmaeo-
 nem, inquit, per insanie tem-
 pora, ex Mantone Tiresiae
 filia duos suscepisse mares
 scilicet Amphiloebum, et
 feminei sexus Tisiphonem.
 Tralatos deinde pueros co-
 rinthum, Creonti Corinthio-
 rum regi alendos dedisse: ac
 Tisiphonem forma praecel-
 lentissima a Creontis coniu-
 ge diuenditam fuisse, dum tar-
 cite, ne eam Creon ma-
 ritus in coniugium sibi ca-
 peret, subueretur. Alcmaeo-
 nem uero hanc mercatum
 esse, cum suam ipsius filiam
 ferunturam feruitutem nesciret.
 Mox autem profectum Cos

των πεγατῆς, καὶ τίνων ἀρ-
 χείων ἐσώθησαν, εἰς φυγῆς
 τῆς Ἰωφιδίαν φερόμενται.
 δηλώσαντες δὲ τῇ μητρὶ
 ταῦτα, τὸν τε ἄρμον, καὶ τὸν
 Πύπλον ἐλθόντες εἰς δελ-
 φούς αἰέδειτο, κατὰ πρὸς
 σαξιν ἀχλαίου. πορὸν δ' αἶψ-
 ας δὲ εἰς τὴν ὕπαιρον, σιωπῇ
 θροίβοισιν οἰκνύτορας, καὶ κτή-
 νοισιν ἀκαρναίαι. ἀρτυ-
 ρῆς δ' ἔρπον ἀλκμαίωνα κα-
 τὰ τὸν τῆς μαίανος χρόνον,
 ἐκμαλτοῦς τερεσίον, παῖ-
 δας δὲ οὐ γελυνῆσαι, ἀμει-
 λωχον, καὶ θυγατῆρα ποι-
 φόνην κομίζοντα δὲ εἰς κο-
 ρινθον, βασιλεὺς κρέοντι. καὶ
 τὴν μὲν ποιφόνην διανεγκὼν
 ἔχον ἀμοιβῆς, ἑξήκοντα κρέοντι
 τὸς χυαίικος ἀπεμπώλη-
 ῖναι, δεδωκίχας μὲν κρέων
 αὐτὴν γαμετὴν ποικισσά-
 ρην δὲ ἀλκμαίωνα, ἀγορά-
 σκεντα. ταύτῃ ἔχει, οὐκ εἰς
 ὁδὸν τὴν ἑαυτῷ θυγατῆρα
 δόρα πικρὰν. πρᾶξιόν με

ροι δὲ εἰς κόλινδον, ἐδὶ τῶ
 ἥδ', ἔκταναν ἀπαίτησιν, καὶ
 τὸν ἦν κομίσασθαι. καὶ ἄμ-
 φίλοχος καὶ τὰ χρηστοὺς ἀ-
 πολλωνος, ἀμφιλοχικὸν ἄρ-
 γος ὤκυσεν. ἐπανάτωρ δὲ
 γυνὴ πάλιν ἐδὶ τὸν Πέλασ-
 γον, ὃν Ἀκουσίλαος μετὰ διὸς
 λέγει, καὶ γιόβης καὶ δαΐπφρ
 τοῦ περμεν. ἡσιόδης δὲ αὐτὸν
 χρονα, τούτου, καὶ τῆς ὤκεας
 τοῦ θυγατρὸς μελιβοίας. ἢ
 καὶ δαΐπφρ ἄλλοι λέγουσι,
 τῆς μύθης κυλάνης, παῖς Λυ-
 κῶν ἐλπίσθ. ὃς βασιλεύων
 ἐν ἡμέρῃ, ἐκ πολλῶν γυναι-
 κῶν περικύκοντα παῖδας ἐ-
 χείρησιν. μαίναλον, διὰ τὸ
 πρὸν, ἔλινκα, νῦν τιμῶν, πρὸ-
 σκεῖτον, καὶ κόκωνα, μεμνῆσθαι,
 ὃ ἄπλεα, μεμνῆσθαι, μαίνα-
 ρον, ὅρον, πόλιχον, ἀκόντην,
 διαίμονα, ἀγκύρρα, ἀρχ-
 βάτην, καὶ τὸν ὄνα, αἰγῶνα-
 σκα, πάλλαια, ὄμινα, καὶ
 ὄνδον, περὶ δον, λίναν, κορέ-
 νοντα, μαίναλον, τῆς ἐλπί-

rimum liberos repetitum,
 & filium etiam ipsum tu-
 lisse. Dein Amphibolus As-
 pollinis oraculo monitus Ar-
 gos Amphiboliciū tributum
 concessit. Iam vero rediens
 dum est ad Pelasgum, quæ-
 rit Acusilaus, ut antea monui-
 mus, Iouis, & Diobes filium,
 ait, Sed Hesiodo indigentem
 fuisse placet, citius, & Me-
 libœæ Oceani filie, siue, ut
 alij uolūt, Cyllenes Nymphe
 filium Lycanem fuisse me-
 moratur. qui Arcadibus im-
 perans, e multis uxoribus
 filiorum quinquaginta fa-
 ctus est pater. eorum hæc
 sunt nomina Menalus, Thes-
 protus, Helix, Nyctimus,
 Peucetius, Caucon, Me-
 cisseus, Opleus, Macæ-
 reus, Macedonius, Horym, Pæ-
 lichus, Acornes, Boetion,
 Ancyor, Archebates, Car-
 teron, Hegeron, Pallas, Eumon,
 Canebus, Proibous, Li-
 mus, Corribon, Menalus,

APOLLODORI

Teleboas, Phrygius, Phas-
sus, Phitius, Lycus, Alis-
pberus, Genetor, Bucolion,
Socius, Phineus, Eumetes,
Harpaleus, Portheus, Plas-
ton, Aimon, Cynaëthus, Leon,
Harpalycus, Heræus, Tir-
tanus, Mantinus, Cleitor, Sym-
phalus, Orchomenus, Nyctimachus
Iunior. Hi cum supbia tum impi-
etate cunctis mortalibus ante-
festerunt. Quare Iupiter, ut
horum impietatis periculum
faceret, sumpta hominis merce-
cenarii forma, ad eos acce-
dit. Tum hi simulacrum con-
spiciunt inuitatum hospitem
domi sue excipiunt. Huic
iugulati, e conterraneis pue-
ris unius viscera sacris adma-
sta Menali fratris natu mas-
iores suafu comedenda appo-
suerunt. At Iupiter id genus
mensæ maximum in modum as-
pernatus euertit, et eo ipso in
loco, ubi nunc Trapezus (is. n.
loci nomē ē) spectatur. Ceterum
Lycagnum, ac eius liberos,

φύσιον, φάστον, φθίος, λυ-
κιον, ἀλίφρον, χενέτορα,
βουκαλίωνα, στωκλῆα, Φι-
νέα. οἱ μὲν τιν, ἀρπαλῆα, πορ-
θεία, πλάτωνα, αἰμόνα, κύ-
ναιδον, λείοντα, ἀρπάλυ-
κον, ἡραεῖα, πιδάνω, μαοτή-
νοιν, κλείτορα, σίμφρον,
ὄρχομενὸν νύκτιμον ἢ νεκίτε-
ρον. οὗτοι πάντας αἰδοῦν-
το. ὡς ἰσοδρόεαλαν, ἰσοδρό-
φαιεῖα, καὶ ἀσβεῖα. Ζεὺς
δὲ αὐτῶν βουλόμενος τιῶν
ἀσβεῖων πειρᾶσθαι. εἰκα-
δοῖς αἰδοῖ χερσὶν τι, πῆχυν
νεταί. οἱ δὲ αὐτὸν ἰδὼν ἐξ-
νία καλέσαντες, σφάξαν-
τες εἰς τῆς ἐπιχρείων πο-
ταμῶν, τοῖς ἰστροῖς τὰ τούτων
σπλάγγνα σκωακμίξαι. 20
τες, πρὲς δακρυτὴν τραπέζην
συμβουλοῦντος τοῦ πατρὸς
Εὐτόδρου ἀδελφοῦ μαίνα-
λον. Ζεὺς δὲ μετὰ χερσὶν τιῶν
μετὰ τραπέζην, ἀνέρεψεν. εἰς
δακρυτὴν τραπέζην καλεῖται
ὁ τὸ πορ. λυκίονα δὲ, καὶ τὸν

τούτου παῖδας ἐκξαύνωσεν
 χροῖς ἤ νεωτέρῳ νυκτίμῳ.
 αἰχχοῦν γὰρ ἢ γὰρ τὰς χεῖ-
 ρας, καὶ τῆς δεξιᾶς ἢ διὸς
 5 ἐφαλαμένη, τὴν ὄρῃαν κα-
 τέπαυσε. νυκτίμῳ δὲ τὴν
 βασιλείαν παραλαβόντος,
 ὃ ἔδῃ δολυκαλίωνος κατὰ-
 κλυσμός ἐγλέτο. ὅσῳ ἔ-
 10 οἶοι φασὶ δὲ τὴν τῆς λυ-
 καῖνος καὶ δὴν δυνάβειαν
 γεγενῆσθαι. ὁ μὲν δὲ,
 καὶ πινθεῖ τῶροι λέγουσι. λυ-
 καῖον καὶ θυγατὸρα καλλι-
 15 πὴν γενέσθαι. ἡσίοδος μὲν γὰρ
 αὐτὴν μίαν εἶναι τῆς νυμ-
 φῶν λέγει. ἄσιος δὲ νυκτε-
 ως φρενύδης δὲ, κατέως,
 αὐτὴ σύνδμος ἀρτέμιδος
 20 οὐδὲ τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ το-
 λῶ φοροῦσα, ὥμοσεν οὐκ
 τοῦ μέναι πρὸ δέοντος. ἑὸς
 δὲ ἀφαιδὲς, ἀκούσῃ σπῶναι
 25 ζεταί. εἰσαδὲς, ὡς μὲν εἴποι
 λέγουσιν, ἀρτέμιδι. ὅς δὲ ἔ-
 νιοι ἀρχέωνι. βουλόμενος
 εἰδῆσθαι λαθεῖν, εἰς ἀρχὴν

præter Nyctimum nouissimū
 omnium fulmine, percussos
 concremauit. Terrā
 interim sublatis in altum manibus,
 ac Iouis dexteram contactu
 suo demulcens, illius iram
 compescuit. Enimvero
 Nyctimus, ut regnum adeptus
 est, Deucalionis diluvium
 insequitur. Hoc sane alij
 Deucalionis filiorū impietate,
 ac scelere factum fuisse,
 scribunt. Eumelus uero
 et alij quidam Lycaonem fratrem
 etiam Callistonem habuisse
 narrant. Quam, quidem
 Hesiodus unam ē nymphis
 esse recensuit. Asius autem
 eam Nycteo, ac Pherecyades
 Ceteo natam esse referunt.
 Hac quod cū Diana uenerandi
 studio oblectata, eandem
 stolam induta secum inibi se
 uirginitatis additā fore iurauit.
 Verum huius forma captus
 Iupiter, siquidem in
 Dianam, ut monacho uirum,
 mutatus, sine, ut quidam in

Apollinē uerfus inuitā subegit.
 quod cū Iupiter Iunonē latere
 fluderet, eam in urſæ faciē uer-
 tit: Iuno interea Dianæ, ut, is
 manē belluā ſagittis cōfigat, ꝑ
 ſuaſit. Nec deſunt, auſtores, q
 referāt, illā ꝑmiſſæ uirginita-
 tis uiolata cā ſagittis à Diana
 ꝑcuſſam obuiſſe. Qua demum
 ſublata Iupiter abſtreptū infan-
 tē in Arcadia Maia enutritū:
 dum dedit, Eiq; Arcadi nomē
 ipſi ſuit: et Calliſtō inter aſtra
 collocauit, urſamq; nominaſ-
 uit. Inſuper ex Arcade, ac
 Leanera Amyclæ filia, aut
 Meganira Croconis fuit, ut
 aut Eumelus ait; ex nympha
 Cbryſopea nati ſunt filij E-
 latus, & Arbidas. Qui terrā
 partiti ſunt. Summa nero po-
 ſitiæ: penes Elatū fuit. Hic ex
 Laodice filia Cinyræ Sym-
 phalū, & Peremū gignit. Sed
 Arbidas Aleū, et Subenabaū,
 quæ Præto nupſit. Aleū nero,
 et Neæra Perei filia Ange q
 de ſemma: matres autem, Cae-

μετ' ὁρῶσιν αὐτὴν. ὅρα
 δὲ ἔπεισεν ἄρ' ἔμην, ὡς ἄ-
 γριον θηρίον κατατόξευ-
 σαι. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὡς
 ἄρ' ἔμην αὐτὴν κατατόξευ-
 σεν, ὅτι τὴν πρὸ θεοῦ οὐκ
 ἐφύλαξεν. ἀρ' ὁμοῦ δὲ
 καλλιπὺς ξανὸς τὸ βρέφος
 ἀρπάξας, εἰ ἀρκυοῖα δίδω-
 σιν αἰακρέφειν μαίᾳ. περ-
 ἰο
 ἄρα δὲ ὡς ἀρ' ἔμην τὴν δὲ
 καλλιπὴν κατατείνας, ἐκεί-
 λεισεν ἄρετον. ἀρκυοῖος δὲ,
 καὶ λεοκείρας τ' ἀμύνκας,
 ἢ μετανείρας τῷ κρόκωνος. 15
 ὡς δὲ ὁ μῦθος λέγει, τὸ μ-
 φος χρυσοππίασ', ἐχλίωντο
 παῦδες ἑλάως, καὶ αἰφείδας.
 οὗτοι τὴν γῆν ἐμὲν ἔχοντο.
 τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν ἑλά-
 20
 τος. ὃς ἐκλαοδίκης τῆς κινύ-
 ρου, σύμφαλον, καὶ πόριον
 πεκνοῖ. αἰφείδας δὲ ἄλειος,
 καὶ δεινέβριον. ἢ γαμει-
 περὶτος. ἀλείου δὲ καὶ νέαι-
 25
 ρας τῆς πόριος, θυγάτηρ
 μὲν, αὐγὰ. καὶ οἱ δὲ κηφύς, καὶ

λυκούργος. αὐτὴν μὲν δὲ ὑφ' ἡ
 ρακλείου φθαρείσασα, κατέ-
 κρυψε τὸ ἑρῆος ἐν τῷ πε-
 μβίῳ τῆς αἰθιῶας, ὅς εἶχε
 5 τὴν ἰσφυσίνην. ἀνείρπον
 δὲ τ' ἡγεμνιούσης. καὶ μνηστῶν
 τῶν τῆς χρυσιδὸν εἶναι· πῖ
 ἐν τῷ πεμβίῳ τ' αἰθιῶας δυσ-
 σέζομα, φωρεθείσῃ ἅπῃ τ'
 10 παρὸς, πρὸς δὲ ναυπηλίας
 δὲ θανάτῳ. πρὸς οὐκ ἐνθρασ
 ὁμυσῶν δαυάσης παραλα-
 βὼν αὐτὴν ἐφθείρε. τὸ δὲ
 βρέφος ἐκπεθεὶς ἐν ὅρῳ πρ'
 15 θεῶν, θαλίῳ ἅπῃ αἰσχύνης
 εὐάφου, τίλεφος ἐκλήθη.
 καὶ φάφεις ἅπῃ τῆς κορί-
 θου βουκόλων, καὶ ζῆνιθας
 τῶν ποταμῶν, ἦκεν εἰς δελ-
 20 φούς. καὶ μετὰ τὸν πρὸς τοῦ
 θεοῦ, πρὸς ἀνίεθις μουσίαι,
 θετὸς παῖς ἐνθραστος γί-
 νεται. καὶ πελατῶντος αὐ-
 τῆς, διαδολῆς τ' δαυασείας
 25 γίνεται. λυκούργου δὲ, καὶ
 κλειοφίλης. ἡδύρα νόμης, αἶ
 καῖος, καὶ ἐποχῆς, καὶ ἀμφί

pheus, ac Lycurgus. Hæc igitur
 ab Hercule uitiâ infantiẽ
 intra Palladis lucũ cœlauit.
 Vbi, postea illius sacerdotio
 præfuit. Cũ uero ingrauesce-
 ret ænona, ut planẽ fames im-
 mineret, quòd terra sterilitas
 te laboraret: atq; oraculis si-
 gnificaretur, i Minervæ luo
 quãdã latere i pietatiẽ. deprehẽ-
 sa demũ à patre puella, Naus-
 plio occidẽda traditur, à quo,
 cum illã Theubias Mysorum
 dynastes accepisset, uitiãuit, et
 i fans Parthenio i môte expo-
 nitur, quòd cerua de suis ube-
 ribus alimentum suppeditarit,
 Telephus est appellatus, atq; à
 Coryibi bubulcis enutritus, ac
 perquisitis parẽtibus Delphi-
 cum Apollinem adiit, ac moni-
 tus ab oraculo in Mysiam con-
 cedit, & puer à Teutran-
 te adoptatur, eoq; uita functa
 Mysiæ regni heres istituitur.
 At è Lycurgo, & Cleophis-
 le, siue Eurynome nati sunt,
 Ancæus, Epochus, Amphibis

damus, et Ideus, ex Amphida
mate uero Melanion, et Anti-
mache filia, quā duxit Eury-
stheus. Ex Iaso, & Clymene
Mintyæ filia nascitur Atalan-
ta, cuius pater masculæ prolis
cupidus, eā exposuit, ad quam
ursa sæpenumero ueniēs ube-
ra prædebat: eaq; demū uenæ-
tores inuentū penes se educa-
rūt. Atalanta deinde adultæ iā
ætatis se uirginē seruabat, et
ænādo i solitudine armata pa-
mā nebui. Quin etiā ubi iuiola-
te uirginitati suæ à Rhæco, et
hyllæo cætauris ulm parari p-
spicit, hi sagittis ab ea perfolli
cōciderūt: deuenit præterea unā
cū uiris pclarissimis nō ad ue-
nationē mō. i Calydoniū aprū
indictā, sed et ad certamē in
Pelie honorē institutū, pro-
sitiūq; , ubi cū Peleo luctata ē,
ac palmā inde ē cōsecuta. Cū
uero Atalanta non ita multo
post genitores suos reperisset,
ac patris suū ad uirum caz-
piendum inducā esset, in sta-

δαμασ, καὶ Ἰδαῖος. ἀμφι-
δαμαστος δὲ μειλαιῶν. καὶ
ἀντιμάχης αἰτιμάχου, ἣν
εὐρυσθέης ἐξήμελω. ἰάσου δὲ
καὶ κλυμενῆς τῆς μινύου, 5
ἀταλάτῃ ἐξέτετο. τῶν τῆς
ὁ πατὴρ ἀρρέειον παίδων
ἐπιθυμῶν, ἐξέθηκεν αὐτῇ
ἄρκτος δι φοιτῶσα πολλά-
κις θηλώ ἐσίδου. μέχρι το-
οὔ δὲ ῥόντες κωνοὶ πρὶ ἑαυ-
τοῖς αἰέρεσαν. τελεία δὲ
ἀταλάτῃ χλωμῇ, πρὶ ἑ-
νον ἑαυτῇ ἐφύλαττει. καὶ
θηρεύσασα εἰ ὀρμηία καὶ δαί-
ωλισμὸν διετέλει. εἰάξε-
σθαι δὲ αὐτῇ ἐπιχειροῦ-
τες κένταυροι, ῥοῖκος, καὶ ὅλ-
λαῖος, καὶ τατοξοῦς τε καὶ ὕ-
παι τῆς ἀπιδανον. παρε-
20
γίγτο δὲ μετὰ τῆς ἀνίσταν.
καὶ αὐτὴ τὸν καλυδωνίον καὶ
περον. καὶ εἰ τῷ αὐτῇ πελῖα
πιδεῖν αἰῶνι, ἐπάλαισε πα-
λεῖ, καὶ εἰκόνει. αἰδουρὸν = 25
ἔα δὲ ὕσθρον, ὅν γοιέας; ὡς
ὁ πατὴρ γαμῖν αὐτῇ ἐπει

Δει . ἀποῦσα εἰς σταδίων
 τῶπον, καὶ πῆξα(α) μέσον σκό-
 λωπα τείπηχυν, εἰπεῦ Δει
 τῆς μνησ θυμολίων τὸν σρό-
 5 μοῦ περιούσα, ἐφύλαξε καὶ
 ζωπλισμένῃ . καὶ καταλὴ
 φθίει π μὲν αὐτῷ δάνατος
 ἐφείλξο . μὴ καταλὴ φθον
 τι δέ, γάμος . ὅδῃ δὲ πολ-
 10 λῶν ἀφλυμλίων μελα-
 νίων αὐτῆς . ὅρα θείς, ὅ κε
 εἰδὶ τὸν σρόμον . χρύσα μὴ
 λακορίζων . πῶα ἀφροδί-
 τῆς . καὶ διακόμλως ταῦτα
 15 ἔρριπῃ . ἡ δὲ ἀνικρουμλὴν
 ταῖρι πῇ οὐμλνα, τὸν σρόμον
 εἰκίδῃ . ἔγμωλν οὐν αὐτῷ
 μελαίων . καὶ ποτε λέγε-
 ται μὲν θηρόντας αὐτῶν
 20 οἰσελθεῖν εἰς τὸ πέμλως διός,
 καὶ καὶ στωοιστῶζοντας, εἰς
 λέοντας ἀλλαγῆναι . ἡσίοδος
 δὲ καὶ πινδρ ἔτοροι, τῶν ἀ-
 ταλαίων, οὐκ ἰάσων, ἀλλὰ
 25 ὀρινέως εἶπον . οὐ γὰρ πινδρ δὲ
 μακινάλου . καὶ τὸ γάμοι τα
 αὐτῷ οὐ μελαίωντα, ἀλλὰ

diū abit, ī cuius medio trīū cu-
 bitū palū defigit . Hinc pcan-
 tiū uirgē curulibus ladis pro-
 sitis armata decurrebat . In q-
 bus q uincebatur, cædes, at Vi-
 flori Atalātas coniugium dez-
 bebatur . Demum post mul-
 torum cædes Melanion eius
 amore inflammatus, aureis
 malis, quæ à Venere dono ac-
 cepat, secū allatis in illud de-
 currēdi certamē descendit: ea
 in ancurrentē puellā insequēs
 obijcit . Tū Atalāta, dū in pie-
 ctis pomis ē terra colligendis
 occupatur, cursu deuicta est .
 Sic, itaq; Melanion Atalan-
 tæ coniugio potitas est . Sed
 & fama est, eos aliquanda,
 per uenationis otium in Iouis
 lucum penetrasse, ibiq; mu-
 tuo complexu coeuntes, in leo-
 nes transformatos fuisse .
 Hesiodus autem, ac pleriq;
 alij Atalantam non Iasi, at
 Schœnei filiā fuisse memora-
 rūt . Euripides, ē Manalo or-
 tam, nec eam Melanionī, sed

APOLLODORI

Hippomeni nuptā dicit. Atā-
lanta haec ē Melanione, siue;
ut alij uolunt, ex Martē Par-
thenopæum; qui bellum gessit
in Thebānos; procreauit. Sed
ex Atlante, ac Pleione Oce-
ani filia in Cyllene Arcadie
monte natae sunt filiae septem;
quibus Pleiadibus cognomen
tum fuit; Alcyonē; Merope,
Celēno, Electra, Sterope, Tay-
gete, Maia; de quibus Steropen
Oenomaus uxorem sibi socia-
uit; Meropen Sisyphus, duas
corrupt; Neptūnus quidem
priorē sanē Celēno, de qua
Lycum filium exiulit, quem
Neptūnus pater, in fortunatō-
rum insulas habitatum misit.
Posteriōrem autē Alcyonē,
ex qua Aëbusam filiam ge-
nuit; quā Apollini Eleuthe-
rem filiam formosissimā pe-
perit. Sed filios Hyreum, &
Hyperenorem, Nycteus au-
tem ex Hyreō; & nympha
Clonias natus est. Deq; Ny-
cteo, & Polyxone Antio-
pe oritā

ἰσσομένην. ἐχλόνθη δὲ ἐκ-
μείλασι δῶτος ἀταλαίτη, ὅ,
ὡς ἄλλοι λέγουσιν, ἄρεος,
παρθενοπαιόν. ὃς ἀπὸ θή-
βαι ἐστρατεύσας. ἀτλααν-
τος δὲ, καὶ τῆς ὠκεανίδος
πληϊόνης, ἐχλόντο θυγα-
τράς ἐπὶ ἀκύκλῳ τῆς
ἀρεαδίας, αἱ πλειάδες
πρὸς ταχέως εἶσαι. ἀλκυό-
νη, μερόπη, καλαϊνή, ἡλέκτρα, ἰο-
στροφή. ταύχεται· μαῖα. αὐ-
τῶν στροφή. μέλι, οἰόμας
ἔγχε· σίσυφος, μερόπην.
οὗσι δὲ ἐμίχον ποσειδῶν.
πρῶτη μέλι καλαϊνὴ, ὃς ὅς ἐστι
λύκος ἐχλόν. οἱ ποσειδῶν
ἐν μακίστων ὠκεῶν νότοι.
δευττέρα δὲ ἀλκυόνη. ἡ θυ-
γατράς μέλι ἐκένωσεν ἀλκυόνου
(αὐτῆς, τῆς ἀφ' ἧς ἐλόνθης·
ῥα τε καὶ αὐτὴν καλλίστην. ἡ γὰρ
δὲ ὑρέα, καὶ ἰσσομένη.
ὑρέας μετ' αὐτῇ, καὶ κλονίης
νύμφης, νυκτρός, καὶ λύκος, ἐς
νυκτεως δὲ, καὶ πηλυφούς,
αὐτῶν· αὐτῶν δὲ, καὶ
στίας

διὸς, ξηθὸς καὶ ἀμφίων. ταῦς
 δὲ λοιπαῖς ἀτλαντίσι ξυῖς
 στωοισιᾶξει. μαῖα μὲν οὖν ἡ
 πρεσβυτάτη δι᾽ στωελοῦ
 5 σκε αἰ ἀντὶ κυλλήνης, ὅρ
 μὲν τίκτει. οὗτος αἰ πρώ-
 τοις ἢ τῷ λίκνου καὶ μινος
 ἐκός, εἰς πειρία πρᾶξι-
 νει. καὶ κλέπτει βόας, ἃς εἰ
 10 μεν ἀλλῶν. ἵνα δὲ μὴ φω-
 ραθῇ, ἅπῃ τῷ ἰχθύν, ἅπῃ
 δῆμα ταῖς ποσὶ περὶ ἐθυ-
 κει. καὶ κομίζας εἰς πόλιν,
 τὰς μὲν λοιπὰς εἰς σπύλαι
 15 σον ἀπέκρυψε. δύο δὲ κατὰ-
 θύρας τὰς μὲν εὐρύας πέτραις
 κατέλωσε. τῇ δὲ κρεῖν ταῖ
 μὲν, κατηνάλωσεν ἐφ᾽ ἑαυ-
 τὰ δὲ, κατέκτανε. καὶ ταχέ-
 20 ως εἰς κυλλήνῃ ὤχετο. καὶ οὐ-
 εἶσκει περὶ τῷ ἀντὶ νεμομέ-
 νην χλώνῃ, ταύτῃ ἐκκα-
 θάρσας, εἰς τὸ κύτος χορδαῖς
 αἰτεῖνας, ἐξ ὧν ἐθυσε βοῶν.
 25 καὶ ὀρθογώνιος, λύραι ἐποίη-
 σε. καὶ πρῶτος κρέα ὠπῆσε.
 καὶ λύραι ὄρε, καὶ πλῆκτρον.

pe orta est: de qua, et Ioue Ze-
 ibus, et Amphio, Atlántidas autē
 ceteras, Iupiter cōpressu. Siq-
 dem Maia natanz maxima ab
 Ioue in Cyllenes antro uitiata
 Mercuriū paruit: Hic, cū adhuc
 in cunctis uagiret, erumpit, atq;
 Pieriam quasit, et quas Apollo
 boues pascebat, furto abegit ne
 ue id dep̄hendit p̄ uestigia pos-
 set: calecos earum pedibus in-
 duit, quarum partem Pylum
 abduxit, ac reliquas intra
 spelæum abscondit: ex ijs au-
 tem, cum iam duas immolaf-
 set, earum coria scopulis de-
 fixit, at uiscerum partim eli-
 xa, partim tota esitauit. In-
 de i Cyllenē festināter pfici-
 scitur. p̄ antri ostio cōsumpta
 iā carne testudinē iuenit, qua
 ppargata, et absterfa sup̄ eius
 testa neruos ex matlatanz boū
 intestino confectos tetendit,
 & lyram conficit. Sic itaq;
 Mercurius carnes torrere, ly-
 ramq; ac plectrum primus
 inuenit Mox Apollo bibus p-

APOLLO DORI

quirendis operam nauat, & Pylum recta concedit, ubi cives ab eo diligēter examinasti eas abigētem pueri vidisse viderunt: sed uero baudqua quā posse dicere, quonā pdae etae forent, quando eap. qdem uestigia deprehēdi nō poterāt. Demum, ubi Apollo ex uaticinādi pitia abigēū cōperit: ad Maia in Cyllenem pperauit, apud quā, Mercuriū furti accusat. Ea uero pueri ipsum fafcys inuolutū oñdit. Hūc Apollo manib. sublatū ad Ionē tulit, ac bones reposcit. Is, tamen si Iouis impio, reddere iubetur, inficiari tñ nō desinebat, qui, quod ille minime psuadet, Apollinē Pylum pducit, ac bones restituit. Inde Apollo audita lyra, tradit illi, rursus eas boueis: quas cū Mercurius pasceret, fistulā et cōpegit, & cōpactam iflauit, p qua quod eius hūda miro desiderio Apollo tenebatur, aureā uirgam dare, non uerebatur, quā, cum

ἀρχῶν δὲ τὰς βόας ξητῶν, εἰς πύλον ἀφικνεῖτο. καὶ τῶν κατοικῶν τὰς αἰέκεναι. οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παύσατο ἐλαύνοντα ἔφασκαν. οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖόν ποτε ἠλάσθυσαν, δὲ τὸ μὴ εἶρεῖν ἰχθὺς δύνανται. μαθὼν δὲ ἐκτῆς μασιπκῆς τὸν κακλοφότα, πρὸς μάλα εἰς κυλλήνῃ τῷ παραγίνεται, καὶ τὸν ὀρμῶν ἡπᾶτο. ἡ δὲ, ἐπιδείξει αὐτὸν εἰς τοῖς ἀπαργαῖοις. ἀρχῶν δὲ αὐτὸν πρὸς διακομίᾳς τὰς βόας ἀπαίρει. διὸς δὲ κελδύοντος, ἀρχὸν αὐτὸν ἡρεῖτο. μὴ παῖδων δὲ, ἄγει τὸν ἀρχῶντα εἰς πύλον, καὶ τὰς βόας ἀρχὸν δίδωσιν. ἀκούῃς δὲ τῆς αὐτοῦ βόας ὁ ἀρχῶν, αἰπιδίδωσι τὰς βόας. ὀρμῆς δὲ ταύτας νέμει, σῖνιγγα πάλιν πικτάμηνος ἐστέλει. ἀρχῶν δὲ καὶ ταύτῃ τῷ βουλόεος μῆκος λαβεῖν, τῷ χρυσῆς ῥάβδῳ ἐσίδου, ἢ ἐκείνῃ τῷ

Γουκολων. ὁ δὲ καὶ ταύ-
 τιν λαβεῖν αἰτῇ τ' οὐραν-
 25 ὅς ἤθελον, καὶ τὴν μακτι-
 κὴν ἐπιδεῖν. καὶ δούς δι-
 5 δάσκειται τὴν δὲ τῆς ψή-
 φων μακτικῆς. ζούς δὲ αὐ-
 τὸν κύρυκα ἐαυτῷ, καὶ θεῶν
 ἡρώων τίνωνσι. ταύτῃ
 τῇ δὲ ἐκδοῖς, λακεδαίμο-
 10 να. ἀφ' οὗ καὶ λακεδαίμων
 ἡ χώρα καλεῖται, καὶ λακε-
 δαίμονος δὲ, καὶ πόλεως
 τῆς οὐρώτα, ὅς ἦν ἀρχὴ
 λεῖος αὐτόχθονος, καὶ νύμ-
 15 φος νηΐδος κλειοχρεῖας ἀ-
 μύκλας, καὶ οὐρυδικῆς, ἣν
 ἔχοντο ἀμύκλας. ἀμύκλα δὲ
 καὶ διομύδης τῆς λαπίδου
 κωδότης, καὶ ὑάκινθος, τῇ
 20 τὸν εἶναι τῷ ἀρχαίῳ ὁρῶ-
 μενοι λέγουσιν. ὃν δῖος βα-
 λων, ἀκὼν ἀπὸ κτείνε. κωδότης
 τοῦ δὲ παῖς περὶ ἡμῶν, ὅς γε
 μεῖ γοργόφονος τὴν πόρ-
 25 σέως, καὶ δὲ πόρ σποῖχός
 φησι. καὶ τῇ τῇ τυνδάρων,
 ἡκίον, ἀφαιρία, λούκω-

Apollo boues pasceret, habebat.
 quod cā Mercuriū, et pro-
 fistula habere, et uaticinandi
 artem consequi cupiebat. quā
 tradita, et per calculos etiam
 uaticinari docetur. Adhæc Iu-
 piter ipsum sui ipsius, Deorūq;
 Manium nuntium fecit. Iupi-
 ter insuper ex Taygete Lacedæ-
 monē filiū precreauit, a quo
 et Lacedæmonis regio nomen
 est cōsecuta. Sed ex Lacedæ-
 mone, ac Sparte filia Eurota,
 q fuit Lelegis indigetis filius
 et Cleobareæ Naidis nym-
 phæ Amyclas, et Eurydice,
 quā Acrisius uxorem habuit.
 Amyclæ autem, et Diomes-
 des lapithæ filia, Cynortes, et
 Hyacinthus filij fuere. Hyas
 cynibum ab Apolline ardētē
 amaiū fatentur, quē disco p-
 cussū fortuito interfecit. Sed
 et Cynortæ filius fuit Perio-
 tes, cui Gorgophone Persei fi-
 lia nupsit, ut narrat Stesichor-
 us, ex eaq; Tyndareum,
 Icarium, Aphareū, ac Leucip-

πῦ, suscepit. Ex Aphareo, & Arène, Oebali filia Lynceus Idas, & Pifus nati sunt. Verum multorum testimonio Idā, ē Neptuno genitū esse cōprobat̃ur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate præcelluit, ut sub terra latētia quæq; puidisse dicatur Leucippi uero ex Philodice Inachi filia natæ fuere Ilaira, et Phæbe. Hæscē Dioscori. i. Ionis filij Castor, et Pollux ab se raptas uxores duxerūt: post has ēt Arsinoen genuit. Hæc ab Apolline impleta Æsculapiū peperit: At qdā nō Arsinoes Leucippi filia, sed Coronidis Phlegyæ i Thessalia natū Æsculapiū ferūt: cū qua, simulac eā depisset Apollo, statim concubuisse, p̃ditur. ὡς, quod p̃ter patris sententiā ea potitus ēēt, Ischyi Elati filio comūctam fuisse aiunt. Apollo, autem delatorem coruum immodicis maledictis execratur, &, qui ad eū usq; diem candidus fuerat,

ποιν. ἀφαρέως μὲν οὖν, καὶ ἀρήνης τῆς οἰβάλου, λυγκοῦς τε, καὶ ἰδας, καὶ πείως. καὶ τὰ πολλοὺς δὲ, ἰδας ἐκ ποσειδῶνος λέγεται. ὅξυ δερκίᾳ δὲ λυγκοῦς ἤνεγκεν. ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆς διαρεῖν. Λουκίππου δὲ, καὶ Φιλοδίκης τῆς ἰνάρχου θυγατρὸς ἐγένοντο, Ἰλάειρα, καὶ Φοῖβη. ταύτας ἀρπάσαι-¹⁰ τες, ἔγχετο δῖος κέρου. πρὶς δὲ ταύταις, ἀρσινόην ἐγέννησε. ταύτῃ μίγνυτο Ἀχάλλων. ἡ δὲ, Ἀσκληπιὸν γέννησεν. πινες δὲ Ἀσκληπιὸν, οὐκ ἔξ ἀρσινόης τῆς Λουκίππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ κορώνιδος τῆς Φλεγύου καὶ Διαταλίας. καὶ φασὶ ὁραθῆναι ταύτης Ἀχάλλων τῷ δὲ, καὶ δι' αἵματος²⁰ σωελεθῆναι. τῷ δὲ, πρὸς τῷ πατρὸς γνάμῳ ἐλθόντων, ἰαχὺί τῷ ἐλάτου ὑπὸ σωσι κεῖν. Ἀχάλλων δὲ τὸν μὲν εἰς ἀπαγχείλας τὰ κόρακα καὶ ταράσσει. ὅς τις Λουκοῖς

ὄντα, ἐπαίνου μέλαινα. αὐ-
 τὴν δὲ ἀπέκτεινε. καλομέ-
 νος δὲ αὐτῆς ἀρπάσας τὸ
 βρέφος ἐκτῆς πυρᾶς, πρὸς
 5 χείρωνα ἃ κένταυρον ἦνεγ-
 κε. πρὸς καὶ τὴν ἰατρικὴν,
 καὶ τὴν κυνηγετικὴν ἐρεφό-
 μλος ἐδιδάχθη. καὶ γινόμενος
 χειρουργικός, καὶ τὴν τέχην
 10 ἀσκήσας ᾧδι πολὺ, οὐ μόνον
 ἐκώλυε πινὰς ἀφαιρῆναι
 σκεῖν, ἀλλ' αὐτὴν χειρὶ, καὶ τῷ
 ἀφαιρῶντας. πρὸς γὰρ ἀ-
 θηναῖς λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλε-
 15 βῶν τῷ γοργόνος ἔναι αἷμα.
 τὸ μὲν ἐκτῶ ἀριστερῶν ἔναι,
 πρὸς φθορὰν αἰσθρόπῳ
 ἐχρῆτο. τὸ δὲ ἐκ τῆς δεξιᾶν,
 πρὸς σωτηρίαν. καὶ δὴ τού-
 20 τῶν τῶν τελευτήσας αἰνέγει
 ρα. οὐρον δὲ πινὰς λεγομέ-
 νοις αἰαστῇ καὶ ὑπ' αὐτῆς,
 καπνέα, καὶ λυκούργου.
 ὡς δὲ σισύχρου φησὶν εἰπεῖν
 25 ἄλλω, ἰππολύτῳ. ὡς δὲ τὰ
 ναυπακτικὰ συγγραφέας
 λέγει, τυνδαρεῶν, ὡς φησὶ

in nigrum commutavit, & Co-
 ronidem grauidam percussit,
 & necavit. Ex qua, cum
 conflagraret, abreptum infan-
 tem ē pyra ad Chironem Cen-
 taurum alendum tulit: à quo
 etiam medicinam, & uenan-
 di artem perdidicit. Qui cum
 iā Chirurgicus euasisset, atq;
 artē eiusmodi iampridē exer-
 cuisset, non modo quosdam ab
 interitu liberauit, sed etiam
 præmortuos in uitam reuoca-
 uit. Nam. cum à Pallade ef-
 fusū de Gorgones uenis cruo-
 rem accepisset, qui ē lævis
 defluxisset in mortalium per-
 niciem, quòd autem ē dextris
 in conseruandis hominibus ute-
 batur: atq; huiusce opem in
 mortuis suscitandis adhibe-
 bat. Sed inueni quidem non-
 nullos, qui ab eo reuocati in
 uitam dicuntur, Capaneum.
 ac Lycurgum. Vt autem Ste-
 sichorus ait, Eriphylen, Hippo-
 polytum, ut, qui Naupacti-
 ca conscripsit, Tyndareum.

A P O L L O D O R I

Tanyafus Hymenæum . At
Orphici , Glaucum Minois fi-
lium , ut Mnesagoras ait: De-
um Iupiter ueritus , ne , si
mortales hanc medendi ratio-
nem adipiscantur , suis se ui-
ribus uicissim adiuuerint: ful-
mine ipsum interfecit . Quam-
obrem iratus Apollo Cyclo-
pas , quod Ioui fulmina com-
parassent , occidit . Quem ,
cum Iupiter in Tartarum iā
iam deiecturus esset , Latona
precibus exoratus annum to-
tum ut ipse uiro mercede con-
ductus seruiret , imperauit .
Is autem Pheras ad Adme-
tum Pheretis filium se contu-
lit , apud quem seruitutem
seruiens armenta pascebat; ac
bonas dominicas gemelliparas
omneis effecit . Sunt , qui, &
Aphareum quidem , & Leu-
cippum ex Periere Æoli fi-
lio natum esse dicant . Cy-
noræ autem Perierem filiu-
m fuisse , & huiusce Ocha-
lum . Sed Oebali , & Bateæ

πενύκτας . ὑμῖόκειον . ὥς οἱ
ὄρχηκοὶ λέγουσι , γλαυκὸν
τὸν μίνωος . ὥς μνηστῆρας
λέγει . ξυὺς δὲ φοβηθεὺς μὴ
λαβόντες αὐτῶν τοὺς ἰδοῦ-
σιν , πᾶσι αὐτῶν βουδῶσιν
ἀλλήλοις , ἐκαρανίσουσιν αὐ-
τόν . καὶ ὅτε ἴδωσιν ὀρχηδοὺς
ἀρχάων κτείνει κύκλω-
πας , τὸν δὲ καρανὸν διὰ κρη-
τασκυβάσσαντας ξυὺς δὲ ἐ-
μέλῃσι εἵπῃσιν αὐτόν εἰς
τάρταρον . διενδείσης δὲ
λευτοῦς , ἐκέλευσεν αὐτῷ εἰ-
σαυτόν , αἰσθῆναι δὲ αὐτοῦ . οἱ
δὲ , πᾶσι γλυνόμενος εἰς φάρμα-
κὸν ἀδύμῳ τὸν φάρμακον ,
θύρῳ λαβόντων ἐποίμανε .
καὶ τὰς θαλαίας ὁόας πα-
σας διδύματόν τε αὐτῶν ποίησεν . 20
εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες ἀφαρέα
μὲν , καὶ λούκιον ἑκ πατρὸς
τοῦ γλυνέσθαι τὸ αἰόλου . κυ-
νόρῳ δὲ , περὶ τὸν αὐτῶν . οἱ
γαλόν . οἱ γὰρ αὐτοῦ δὲ καὶ νῆ- 25
δος νύμφης βακτεῖας τυτ-
τάειν , ἰπποκῶντα . ἰγὰρ

εἶωνα· ἰπποκόωντος μὲν αὖ
 ἐλπίοντο καὶ δὲς δορυκλῆς,
 σκαῖος* ἐμαρσφόρος· οὐτὺ-
 χης, βουκόλος, λύκιον· π-
 5 ερος, ἰπποδῶρος, οὐρυθς, ἰπ-
 ποκορυτῆς, ἀλκίνοισ', ἄλ-
 κων· τούτοις ἰπποκόων ἔ-
 χων καὶ δας, ἰκαρίωνα, καὶ
 τυνδάρεω, ὅβριβαλσι λακ-
 κωδαίμονος· οἱ δὲ φεύγουσι
 πρὸς Δίσιον, καὶ συμμα-
 χούσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς ὁμό-
 ρους πόλεμον ἔχοντι· καὶ γα-
 μεῖ τυνδάρεως θεσίον θυ-
 15 γατόρα λήσαν· αὐθις δὲ
 ὅτε Ἡρακλῆς ἰπποκόωντα, καὶ
 τοὺς οὐτόν καὶ δας ἀπὸ κτε-
 νε, κατόρχονται, καὶ πᾶς
 λαμβάνει τυνδάρεως τὴν
 20 βασιλείαν· ἰκαρίον μὲν ἔτι,
 καὶ πέρριβοῖα σὺμφης νυί-
 δος υἱοὶ ἄρρεσι δὲ πέντε, θῶας·
 δαμάσιππος· ἰμόσιμος, ἀ-
 λότης, πείλεως· καὶ θυγά-
 25 τηρ πηνελόπη· ὣν ἔγχετο ὁ
 θυος οὗς· τυνδάρεω, καὶ λή-
 δας, πριάσρα, ὣν ἔχμος

Naidis Nymphæ Tyndareū,
 Hippocoontem, & Icarionē.
 At Hippocoontis filij fuere
 Dorycleus. Scæus* Emars-
 phorus, Eutyches, Bucolus,
 Lycon* Tebrus, Hippobolus,
 Eurytus, Hippocorystes, Al-
 cinus, Alcon. His permuni-
 tus filijs Hippocoon, Icario-
 nem, ac Tyndareum Lacæ-
 dæmone eiecit. Hi uero ad
 Thestium eiekti confugerunt:
 Eiq; aduersus finitimos bel-
 lum gerenti opem tulerunt:
 Dein Tyndareus Thestij fi-
 liam Ledam cepit uxorem.
 Rursus, quo tempore Hero-
 cules Hippocoontem cum libe-
 ris interemit in patriam re-
 deunt: ac Tyndareus regnum
 accipit. Nati uero ex Icar-
 rio, & Peribœa naide nym-
 pha, mares filij quinque, Tho-
 as, Damaspippus, Imeusimus,
 Aletes, Perilaus: & filia
 Penelope, quæ Vlyssi nupsit.
 Tyndarei autem, ac Ledæ, fi-
 lij Timandra, quam Echecmus

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

in coniugium duxit, Clydē
 nestra : quam Agamemnon
 uxorem habuit : Item Philo-
 noe , quam Diana immorta-
 lem esse fecit : Adhuc Lupi-
 ter , qua nocte cum lœda in cy-
 gnum uersus concubuit : ea-
 dem quoq; Tyndareus illam
 impleuit : deq; Ioue pollux ,
 & Helena , de Tyndareo au-
 tem Castor procreati sunt.
 Inuenio etiam autores, qui He-
 lenam Nemesis , & Iouis fi-
 liam fuisse dicant. Nam, cum
 ea Iouis concubitus fugeret
 in anserem mutata fuisse, Io-
 uem autem in cygnum uersum
 coijisse memoratur , Nemesis
 uero ouum ex eo concubitu pe-
 perisse : Idq; , cum in nemore
 opiloni cuidam occurrisset ,
 ei, ut ad lœdam afferret , de-
 disse : Hæc autē conditū i arca
 reposuisse, et suo demū tpe or-
 iā fuisse Helenā: eāq; pinde,
 ac de se fuisset nata, educasse,
 quæ cū formæ præstātia polle-
 re, cā Theseus rapuit, et Aibe

ἔγχε . κὶ κλυταίμορσθα ,
 ἣν ἔγχετο ἀγαμέμνων , ἐπι-
 τεφλοτόν , ἣν ἀρπυιᾶς ἔ-
 δάναον ἐποίησε . διὸς δὲ λυ-
 δα στωελόντος ὁμοιωθεὶς
 ῥυκύνῳ , καὶ κατὰ τὴν αὐ-
 τῶν ῥυκτὰ τυνδάρως ἐκ
 διὸς μὲν ἐγενήθη πολυδού-
 κης , καὶ ἐλκύν . τυνδάρως δὲ
 καὶ τῶν . λέγουσιν δὲ καὶ οἱ
 νεμέσεως ἐλκύν ἔσθαι , καὶ
 διὸς . ταύτῃ γὰρ τῷ διὸς
 φθόγυσαν σκουσίαν , εἰς
 χῆνα τὴν μορφῇ μετὰ
 λεῖν , ὁμοιωθεὶς τα δὲ κὶ διαί-
 τῳ κύνῳ , στωελθῆν . τῷ
 δὲ ὦν ἐκ τῆ σκουσίης ἀρ-
 πεκύν . ὅθεν δὲ καὶ οἱ ἀλ-
 σιν οὐρόν τε πινὰ ποιμνία ,
 λήδα κομίζοντα δεύει .
 τὴν δὲ κατὰ θεμλύν εἰς λαί-
 ρα κα φυλάσσει , καὶ χρόνῳ
 καὶ δῆκοντι γεννηθεῖσαν ἐ-
 λκύν , ὡς ὁ αὐτῆς θυγατέ-
 ρα ἴεφειν . γεννηθῆναι δὲ αὐ-
 τῇ καὶ ἄλλαι διαπρεπῆς θη-
 σὺς ἀρπυίης , εἰς ἀθήνας

ἐκόμισε. πολυδύκης δὲ,
 καὶ κῆστωρ εἰς ἀθῆνας ἐπι-
 σταύδουσιντες, εἰ ἄδου θα-
 σῶς ἐνός, αἰρουῖσι τῷ πό-
 5 λιν. καὶ τῷ ἐλπίω λαμ-
 βάουσι. καὶ τῷ θασιῶς μη-
 πῆρα αἰθραῖν ἄγοισιν αἰχμα-
 λωτον. πῆρλιον το δὲ εἰς
 ἀσπίρτιω ἔδῃ τ' ἐλπίς γα-
 10 μοι οἱ βασιλεύοντες ἐλλά-
 δος. ὅταν δὲ οἱ μῆνσθόμε-
 ναι οἱ δὲ, ὀδυνοῦς λαοῦτον.
 διομήδης τῷ δὲ αἰτίλοχος
 ἑστῶτος. ἀγαπῆνωρ ἀγκάϊς.
 15 δῖνελος καππαῖος. ἀμφί-
 λοχος κτεάτου. θαλπίος, εὐ-
 ρύου. μέγης, φυλέως ἀμφί-
 λοχος, ἀμφιαράου. μῆνε-
 σθῶς πετῶ. χιδίος ἐπιστῶ
 20 φου. πολύξενος ἀγαδίνοιο.
 πῆρ ἐλέως ληϊτον. αἰασθῶ
 λέως. ἀσκάλαφος, καὶ ἰάλ-
 μνος, ἄρειος. ἐλεφάνωρ χαλ-
 κόδοκος. εὐμῆλος ἀδμύου.
 25 πολυπότις, περὶ θῶ. λεον-
 τῶς κορώνου. ποδαλείος
 καὶ μαχάων ἀσκληπιοῦ. φε-

nas abduxit. Deinde Pollux,
 et Castor comparato in Athe-
 nienses exercitu, cum ad Ple-
 tonis esset Theseus. Urbem
 capiunt: atq; Helenam recu-
 perant: nec non Aethram The-
 sei matrem captivā abducunt.
 Iam tum quoq; hi Græciæ re-
 ges Helenam uxorem pro se
 quisq; petaturi Spartam adve-
 nerunt. Procantium uero no-
 mina hæc fuisse leguntur.
 Vlysses laertiæ, Diomedes Ty-
 dei, Antilochus Nestoris, Age-
 penor Ancei, Sthenelus Cas-
 panei, Amphilochus Cteati,
 Thalpius Euryti: Meges Phy-
 lei: Amphilochus Amphiar-
 xai, Mnestheus Petri, Sthen-
 dius Epistrophii, Polyxenus
 Agasthenis, Peneleus Leiti.
 Ajax Oilei, Ascalaphus &
 Ialmenus Martii, Elephenor
 Chalcodontis, Eumelus Ad-
 meti, Polypoetes Pirithoi, Le-
 onteus Coronii, Podalirius.
 & Machaon Esculapii, Phi-
 loctetes Poeantis, Eurypylus

APOLLODORI

Euæmonis, Proteſilaus Iphicli
Menelaus Atrei. Aiax, et Ten-
cer Telamonis, Patroclus Me-
næti. Horæ turbâ conſpicatus
Tyndareus, ne, ſi ex toi cōpeti-
toribus, uni Helena i comugiū
addiceretur, reliqui ſeditionē,
ac tumultum excitarent, perti-
meſcebat. quo circa Vlyſſes,
quoties, inq̃, illi ad penelopes
nuptias adipiſcēdas mihi adiu-
mento fore te pollicearis, talē
ego cū aio meo tōnē inibo, ut
p̃ eā nulla oīno ſit iter procos
oritura diſcordia. Tum uero
Tyndareus, ubi ipſi laturū ſe
opē p̃miſit, uniuerſos, iq̃, vlyſ-
ſes p̃cos inſurādī religiōe ob-
ſtrigito, ut, cū filiæ tuæ Hele-
næ de noſtri cæt̃ quēpiā ſpō-
ſum, delegeris, illi a nobis ad-
iumentū latū iri aduerſus eos
q̃ in ſponſū, maritū ue, ac ma-
trimoniū eiſmodi uim face-
re conētur. quod ubi Tynda-
reus audiuit, p̃cos ad Vlyſſu
cōſiliū p̃ficiendū uniuerſos p̃
eā inſurādī religiōnē cōpellit

λοκτῆτις ποίαντος. θῦρ' ἔ-
πος, θῦαί μινος. πρῶτος ἴ-
λαος ἰθὺ κλον. μινέλαος ἀ-
ξέως. αἶσ' καὶ πῦκρος τε
λαμῶντος. πάριουλος μινος
πίου. θῦτων ὁρῶν τὸ πλῆ-
θος τυνδάρως, ἐδιδόκει,
μὴ κείνους εἰς, σασιόσω-
σιν οἱ λοιποί. ἔπειτα μινος
δὲ ὀδυσιῶς. εἰς συλλάβει
ται πρὸς τὸν πινελόπης αὐ-
τῷ γάμον, ἔπειτα δὲ οὐ
ποῖ πινά, δὲ οὐ μινδὲ μία ἔ-
νῃσται σάσις. ὡς ὑπὸ τῷ
αὐτῷ συλλήβειται, ὁ τυν-
δάρως, πάντας εἰπὲν ὅ-
κισται τῷ μινησιῶς βου-
σιν, εἰς ὁ περικειδὲς τυμ-
φίος ἀπ' ἄλλας πινὸς ἀδίκῃ
ται πῶδε τὸν γάμον. ἀκού-
σας δὲ ὁ τυνδάρως, τῷ
μινησιῶς ὅρκισται. καὶ με-
τέλαον μιν αὐτὸς αἰρεῖται
τυμφίον. ὀδυσιῶ δὲ πρὸς ἰ-
κασίον μινησιῶς πινελόπης
πιν. μινέλαος μινδὲ ὅ-
κισται ὁ μινησιῶς ἐλπίσται.

καὶ κατὰ πικρὰ νικώσασιν.
 ἐκ δούλης περιόδου γένος αἰ-
 τωλίδος, ἢ καὶ δῶ πῶρ ἄκου
 σίλακος, φησὶ, Πηνελόπιδος, μετὰ
 5 πένθην ἐκ κνωσίου δὲ νύμ-
 φης κατὰ δὲ μηλον, ξειόδαε
 μόν. τῆς δὲ ἐκ λυδίας γνο-
 μίαν παίδων, καὶ σὺν μὲν ἢ
 σκεῖ τὰ κατὰ πόλεμον. πο-
 10 λυδύκης δὲ πυγμῶν. καὶ δὲ
 τῶν αἰσθρίων ἐκ λυδίας καὶ
 αἰμφοτόροι δίοσκουροι. βου-
 λόμενοι δὲ γῆμαί τας λυ-
 κίππου θυγατέρας, ἐκ μεσ-
 15 σσηνίας ἀρπάσαντες ἔγημαι.
 καὶ γίνεται μὲν πολυδυ-
 κος, καὶ φοίβης, μνησίλεως,
 καὶ στρος δὲ, καὶ ἰλαεΐδας,
 αἰώπων. ἐλάσσαντες δὲ ἐκ
 20 τῆς ἀρκασίας βουλείαν με-
 τὰ τῆς ἀφορέως παίδων
 ἴδα, καὶ λυγκίως. ἐπὶ πρὶ-
 ποιῶν ἴδα διελθεῖν. ὁ δὲ,
 πεμὼν βούῃ εἰς μόρην τίοντα
 25 στα, τῷ πρώτου κατὰ φαγόν
 τος εἰπὶ τῆς λείας τὸ ἡμι-
 σὺν ἰσθῆναι, καὶ τῷ δευτέρου

ac Menelaum qdē filiae suae
 sponsū declarat, atq; ēi ab Ica-
 rio Vlyssi Penelopen i cōiugiū
 ὀφσцит. Menelaus itaq; ex He-
 lena Hermionē genuit, ei, vi, qd
 dā aiunt Nicostrotū ex Dule
 Pieride ab Aetolia oriūda. Sis-
 ue, ut Acusilaus ait ē Teridatē
 Megapēibem: sed ex Nympha
 Gnosia, Eumelo autore Xenos-
 damū pcreavit. Cetera ē Le-
 da natis Castor planē, rē mili-
 tarē exercuit. Pollux aut cēs-
 sticū pugnandi genus sēstatus
 est. Atq; ambo ob fertitudinē
 Dioscuri quasi Iouis ples cos-
 gnomēto dicti sūt. Qui cū Leu-
 cippi filias in matrimoniū ha-
 bere cupenti, ē Messene raptas
 uxores abo sūt cōsecuti. Dein
 ex Polluce, ac Phoebe Mnesi-
 leus, at ē Castore, et Ilaira
 Anogon nati sūt. qui cū, socijs
 Ida, Lynceōq; Apharei filijs
 ab Arcadia bov pṛadā abegi-
 sēt. Ida arbitrio diuidē dā p-
 misere. Tū ille bovē in partes
 quatuor partitius, qui prior, ita

quit, deuorarit, huic prædæ dimidium cessura est: posteriori, reliquum: quo dicto Idas anteuertens, priuatam prius, & fratris deinceps partem absumpsit: atq; cum eo prædam omnem Messenem auertit. Quare Dioscuri conductis militum copijs contra Messenam, cum illam, tum etiam multam aliam prædam simul abducunt, sed quercula infidias Idam, Lynceumq; interceptare conabantur: Verum Lynceus uiso Castore Idæ fratri significauit, atq; eum ille necauit, At Pollux ipsos infectus Lynceum, telum iaculatus occidit. Inde Idam insequens lapide secundum caput ab eo percussus oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollicemq; in cælum agit. Polux uero, immortalitatem reponit castore mortuo. At Iupiter ambobus, alterius diebus, inter Deos, ac mortuos

τὸ λοιπὸν. καὶ φθάσας καὶ τὸν ἄλῳσε τὸ μέρος τὸ ἴδιον πρῶτον ἴδας, καὶ τὸ τῷ ἀδελφῷ. καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς μεσομήνῳ ἤλασε. 5
στρατὶ οὖν πάντες δὲ ᾤδῃ μεσομήνῳ οἱ διόσκουροι, τὴν τε λείαν ἐκείνῳ, καὶ πολλῶν ἄλλῳ στυγελάνοισι. καὶ τὸν ἴδαν ὑπὸ θνατοῦ ἐλόντων, καὶ τὸν λυγκέα. λυγκέας δὲ ἰδὼν καί ποτα, ἐμνήσεν ἴδα. καὶ καί νος αὐτὸν κτείνει. πῶς λυδύνκας δὲ ἐδίωξεν αὐτούς. καὶ τὸν μὲν λυγκέα 5 κτείνει τὸ δόρυ πρὸ ἐμνῆος ἔδιδαν διώκων, ἔλθεις ὑπὲρ ἐκείνου πύρα καὶ τῆς καφάλης, πίπτει σκοτωθεὶς. καὶ ξυὺς ἴδαν κόραυνοί. πῶς 20 λυδύνκῳ δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. μὴ δεχόμενον δὲ πῶς λυδύνκοις τὴν ἀθανασίαν, οὐκ ἔστι νεκροῦ καί ποτα, ξυὺς ἀμφοτέρωσι παρ' ἡμῶν, καὶ 25 εἰ θεοὺς εἶναι, καὶ εἰ θνητοὺς ἔδωκε. μετὰ τῶν δὲ

εἰς θεοὺς τῆς διοσκούρας,
 τυνδάρεωσ' ἡγεμνία μέ-
 νος μιν ἔλαον εἰς ἀσπάρτω,
 τούτῳ τῷ βασιλείῳ πρέ-
 5 δωκεν. ἡλέκρας δ' ἔτ' ἄ-
 τλαςτος, καὶ διὸς ἰασίως,
 καὶ δαρδάνος ἐγείοντο. ἰα-
 σίων μὲν οὖν δράκεις δῆμο-
 ρος, καὶ φίλων καταιχὺ-
 10 ναι τῷ θεῷ, κεραινοῦται.
 δαρδάνος δ' ἔδωκε τῷ θανά-
 τῳ τῆ ἀδελφοῦ λυγροῦ με-
 νος, ἡμαρτάνη ἀχλὺ πῶν,
 εἰς τὴν αἰτὶ πόδα ἡ πειροῖς
 15 ἦλθε. ταύτης δ' ἐβαπ-
 λυνε πύκρος ποταμοῦ σκα-
 μαίοντος, καὶ νύμφης ἰδαίας.
 ἀφ' οὗ καὶ οἱ τῷ χώρῳ νε-
 μόμενοι πύκροι προσηγο-
 20 ρήσονται. ἔπειτα δ' ἔπειτα
 τῷ βασιλείῳ, καὶ λαῶν μέ-
 ρος τῆς γῆς. καὶ τὴν ἐκεί-
 νου θυγατέρα βάπτεισιν, δαρ-
 δάνον ἐκτίσσει πόλιν. πελο-
 25 τήντων δ' ἐπύκρον τὴν χώ-
 ραν ἀπαρτάνει δαρδάνειαν ἐκ-
 λεσε. γειτομέων δ' αὖτ' ἦ

esse concessit. Relatis ad
 superos Dioscuris Tyndareus
 accersito Sparten Menelao re-
 gnum tradidit. Ex Electra
 autem Atlantis filia, et Io-
 ne Iasion, Dardanusq; gi-
 gnuntur, è quibus Iasion Ce-
 rerem deperiuit, Eiq; uim in-
 ferre uolens fulmine ictus oc-
 cubuit. At Dardanus fra-
 tris interitu mæstus Samothra-
 ce relicta in obiectam conti-
 nentem tranauit, ubi Teucer
 Scamandri fluminis, Idææq;
 nymphæ filius regnabat: ab
 eo, etiam, qui regionem il-
 lam incolebant, Teucrici no-
 cabantur. Hic itaq; ab rege
 acceptus hospitio, atq; in re-
 gni partem admissus, Ba-
 team eius filiam sibi in con-
 iugium duxit, ac Darda-
 num urbem condidit. At
 postquam ex humanis Teu-
 cer excessit, uniuersam pro-
 uinciam Dardaniam appel-
 lauit: filios habuit duos Ilium,
 et Erichonium, è quibus,

Ilus nullis susceptis liberis
extinctus est. Hinc Erichro-
nius regni heres, ductaq; As-
tyoche Simoentis filia Tro-
em creat. Hic deinde regnum
adeptus regionē a seipso Tro-
iam nūcupavit, et Callirrhoe
Scamandri filiam sibi collo-
cavit, ex qua Cleopatram fi-
liam sustulit. Mares autem
Illum, & Assaracum, et Ga-
nymedem. Hunc autem ob cor-
poris formam raptum per As-
quilam Iupiter Deorum pin-
cernam in caelo constituit. As-
saracus uero ex Hieromneme
Simoentis filia Capyn procre-
at. Huiusce, ac Themidis Ili-
filae Anchises filius fuit. Cum
quo Venus ipsius amore fla-
grans congressa Aeneam ge-
nuit, ac Lyrum, qui sine li-
beris decessit, ilus cū in Phry-
giam peruenisset, atq; inibi ab
rege propositam certamen na-
elus esset. Palæstra uicit, de-
stiq; illi rex præmij loco puez-
us quinquaginta, & totidem

παίδων ἴλου, καὶ εἰς χροῖα,
ἴλος μὲν ὧν ἄπαις ἀπίδα
νεν. εἰς χρόνιος δὲ διαδεξά-
μηνος τῷ βασιλείῳ, γήμας
ἀνύχλῳ τῷ σιμόεντος, τε
κνοῖ φῶα. οὗτος παραλα-
βὼν τῷ βασιλείῳ, τῷ μὲν
χάρασ ἀφ' ἑαυτῆς τοῖα ἐκεί-
λεσθαι. καὶ γήμασ' ἡλιγ-
ρόν τῷ σκαμαίσθρου, γέν-
νᾳ θυγατρὶ μὲν κλειοπα-
σαι. παῖδας δὲ, ἴλον, καὶ
ἀσάρακον. καὶ γανυμήδην.
ὧν μὲν ὧν δὲ ἄλλος ἀ-
καρπείας ἔδους δι' ἀφ' οὗ,
θεοῖν οἰνοχόων ἐν οὐρανῷ κα-
τέστησεν. ἀσάρακον δὲ, καὶ
ἰδομένης τῆς σιμόεντος,
καὶ πνυ. τῆς δὲ, καὶ θέμιδος
τῆς ἴλου ἀγχίσης. ὧν δὲ ὧν
πικρὸν ἐπιθυμία, ἀφροδίτη
σευελδοῦσα, αἰνεῖα ἐχέον-
σα, καὶ λύρον. ὧν ἄπαις ἀ-
πίδα. ἴλος ὃς εἰς φρυγίαν
ἀδικόμηνος, καὶ ἡταλά-
σων ὧν τῆ βασιλείῳ αὐ-
τῷ δι' ἐφ' ἑλπίον ἀπὸ τῆς, νικᾷ

πάλιν. καὶ λαβὼν ἄθροον
 πεντήκοντα κούρους, καὶ κό-
 ρας τὰς ἱσας δόντος αὐτῷ
 τῷ βασιλείῳ κατὰ χρυσὸν
 5 καὶ ἑοῦ ποικίλιν. καὶ φρά-
 σεν τὸν παῖδα αὐτῷ τὴν κλι-
 θῆναι τὴν πόλιν κτίξιν, εἰ-
 πετο τῷ βασιλεῖ. ἡ δὲ ἀφικόμε-
 να ἔδωκε τὸν λεγόμενον τὸν φρυ-
 10 γίαν αὐτῆς λόφον, κλίνει δὲ.
 εἶδε πόλιν κτίσας Ἴλος,
 ταύτῃ μὲν Ἴλιον ἐκάλε-
 δε. τῷ δὲ διὸ σημεῖον οἱ ἔλα-
 μνος αὐτῷ τί φανῆναι μεθ-
 15 ἡμῶν τὸ διὸ περὶ πάλιν
 διὸν περὶ τῆς σκηνῆς καί με-
 τον ἐδέεσσαν. ἦν δὲ τῷ με-
 γάλῃ τείπεχ. τοῖς δὲ πο-
 σὶ συμβεβηκός. καὶ τῇ μὲν δι-
 20 ξία δόρυ διήρτη μύλον ἔχον.
 τῇ δὲ ἐτόρξε ἡ λακκίτην, καὶ ἄ-
 τρακτον. ἰστέα δὲ ἡ πόλις τῷ
 παλλαδίῳ τοιῷδε φέρεται.
 25 φασὶ γεννηθεῖσαν τῷ αἰθι-
 ναῷ, πρὸ τείπεων ῥέφε-
 σθαι, ὅτι θυγάτηρ ἦν παλ-
 λὰς. ἀμφότερα δὲ αἰσκού

puellas. Adhæc ex oraculi
 sententia discolorem boue adz-
 iecie, monuitq; ut ubi ea proz-
 cubuerit, urbem conderet.
 Hic boue ipsam inseqtur, Ea
 uero, simulatq; ad Ates, quæ-
 si dicas Noxie Phrygiæ, tu-
 mulum peruenit: humi proz-
 cumbit: quo in loco Ilus ur-
 bem ab se conditam, Ilium no-
 minauit. Postea Iouem prex-
 catur, ut signum sibi aliquod
 ostenderet, postridie uero, ubi
 illuxit, ab Ioue demissum Pal-
 ladium ante tabernaculū con-
 spexit, id erat magnitudine
 trium cubitum: ac pedibus, ita
 compositis, ut ambulare ui-
 deretur, dextraq; elatam bas-
 stam, at leua colum, fusumq;
 gerebat. Huiusmodi de Pal-
 ladio narratur hystoria, aiunt
 natam Minervam apud Triz-
 tonen, cui filia Pallas erat: e-
 ducari cepisse. Vtrasq; autē
 fuisse rei bellicæ studiosas: et
 in contentionem aliquando
 deuenisse: Palladi iam iam

uulnus illaturæ Mineruæ Ios-
nem paucifatum Ægidem op-
posuisse, eam uero territam
respexisse: atq; ita à Miner-
ua uulneratam concidisse. Ac
Mineruam eius de causa sum-
mo dolore affectam, simu-
lacrum illi simile confecisse,
ac Thoraci, pectoriq; eius,
quam perstimuerat Ægidem,
accommodasse; & apud Ios-
nem, honoris ergò constitu-
tuisse. Deinceps autem Elez-
ttram, per anni pestilentissimi
contagionem ad hoc confugis-
se, ac secum id Palladium
in terra Iliaca exposuisse.
Illum postea in huiusce me-
moriæ templum ab se cons-
titutum summopere coluisse.
Hæc hætenus de Palladio. Ce-
terum Ilus Eurydicem Adra-
sti filiam uxorem cepit, ex
qua Laomedontem genuit, cui
Strymō Scamandri filia nus-
pta fuit. Sed, & quorun-
dam testimonio, Placiam A-
trei ab illo ductam fuisse lex-
gitur.

σας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς
φιλονεικίαν ποτὲ περὶ εὐ-
δεῖν. μελλούσης δὲ πάλιν
ἦεν τῆς παλλὰδος, ἣ δὲ
φοβηθεῖτα τὴν αἰγίδα
προδῆναι. τὴν δὲ, οὐλο-
μεθεῖσκον αἰαχέειν πρὸς
τὴν αἰγίδα, καὶ οὕτως ὥστε
τῆς Ἀθηνᾶς βῶθεισκον πε-
σεῖν. Ἀθηνᾶ δὲ πείλυντον
ἐπ' αὐτῇ γλομφίην, ξόανον
ἐκείνης ὁμοίον κατὰ σκευά-
σαν, καὶ πείδῃναι τοῖς σό-
φοις, ἣν ἔδιδον αἰγίδα. καὶ
πρωτὶ ἰδρυμένην πρὸ τῶν
δῶν. ὅσων δὲ ἠλέκτρον κα-
τὰ τὴν φθορὰν τούτων προσ-
φυγούσης, διαβρίθει μετ'
αὐτῆς, καὶ τὸ παλλὰδιον
εἰς τὴν ἰλιάδα χώρει. Ἴλον
δὲ οὗτου ναὸν κατὰ σκευά-
σαντα πρωτὶ. καὶ πρὸς μὲν
τῆς παλλὰδος ταῦτα λέ-
γεται Ἴλος δὲ γῆρας ὄντι
δίκῃ τὴν ἀσπράσου, λαομέ-
δοντα ἐγλύνειν. ὃς γὰρ μετ'
Στυμνᾷ τὴν σκαμάνθον.
κατὰ

κατὰ δὲ πινυόσ' ὡλακίαισ'
 τῶν ἀφρέως. κατ' αἰοῖοις δὲ
 λαυκίῳ. καὶ τεκνοῖ παῖ
 δας μὴ τιθωνόν. λάμπωνα,
 5 κλύπον, ἰκεταόνα. ποδοί-
 κῳ. θυγατρίαι δὲ, ἡσίο-
 νῳ, καὶ κίλλα. καὶ αἰνύ-
 χῳ. ἐκ δὲ νύμφης καλύ-
 βης βουκωλίονα. τιθωνόν
 10 μὴ οἶν ἡὼς ἀρπάζουσα δι' ἑ-
 ρωτα, εἰς αἰθιοπίαν κομίζε-
 καὶ κῆ στωελθοῦσα γλυνῶ
 παῖ δας ἡμαθίονα, καὶ μέ-
 μνονα. μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆ-
 15 ναί ἱλίου ὑπὸ ἡρακλείου,
 ὡς μικρὸν πρότερον ἡμῖν λέ-
 λεκται, ἐβασίλευσε ποδοί-
 κης ὁ κλυθεὶς πρίαμος. καὶ
 γαμῆ πρῶτην αἰεσίβην τῶν
 20 μέροπος. ὅς ἦς αὐτῷ παῖς
 αἰετικός γίνεταί. ὃς ἔγχε
 σφόδρην τῶν καβυλόνου θυ-
 γατρίαι, ἣν πενθῶν ἀφρα-
 γοῦσαν ἀπαρνεώθη. πρία-
 25 μος δὲ αἰεσίβῳ ἐκδοῦς ὕρτα
 κῶ, θυγατρίαν ἔγχε μὲν ἐν-
 δῶν τῶν δῖοιαιτος, ἡὼς τι-

gitur. Nec defuncte, qui Leu-
 cippi filiam habuisse in matris
 monio ferant. Hic mares qui-
 dem Tithonum, Lamponem,
 Clytum, Icteaonem, & Po-
 darem, feminas autem He-
 sionem, Cillamq; Astyochem
 procreavit. At ἐ Calybe nym-
 pha Bucolionem suscepit.
 Porro Tithonum, quod eum
 ardens, aurora præreptum in
 Æthiopiam abducit: Ib'q; cum
 eo congressa Hemathionem,
 ac Memnonem gignit. Post,
 ubi Troia ab Hercule, quo de
 pauloante diximus, capta fu-
 it: Podarces cognomento Pria-
 mus regnum tenuit, ac primā
 coniugē Meropis filiā nomine
 Arisbam sibi coniugavit, ex
 qua Æsacū filiū creat: cui Ste-
 rope Cebrionæ filia nupsit,
 quā cū mortuam nimio luctu
 deflere, in mergum auctus mu-
 tatus est. Mox Priamus Arif-
 ba collocata in matrimonium
 apud Hyrtacum, Hecubam se-
 cundā uxorem Dymantis, si-

ue, ut alijs placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes, filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: Deinde, cum secundum propediem esset paritura filium, facem reapse ad dentem Hecuba parere, eumque omnem urbem Ilium depasceret, atque concremaret, in somnis sibi uidebatur. Id ubi Priamo uisum Hecuba recitauit. Æsacum filium, hic statim accessi iubet ad se. Eum. n. Merops auus maternus somnij cōiectandi rationem edocuerat, re pcepta, Æsacus puer exiitū illaturum esse fore respondit. Proinde infantem exponi iubet. Hinc priamus, simulac puer in lucē p̄dit, familia ri exponendū tradit, asportandūque i Idā montē, Huic seruo, nomen Agelao, aut Archelao, fuit, infans ut ab eo expositus est, quinque dies ab urfa nutritus est. Hic puer natus inco-lumē tollit, secum illū attulit

νόβ φασι κισσέως. ὅς ὡς ἔπε-
ροι λέγουσιν Ἀγγαρίου πο-
ταμον, καὶ μετώπης. γιν-
νᾶται δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν
ἕκτωρ. δευτέρου δὲ γιννᾶ-
σθαι μέλλοντος βρέφοιο, ἔ-
δοξε ἐκείνῳ καὶ ὁ παρ δα-
λὸν τεκεῖν διάπυρον. ὅτε οὖν
δὲ πᾶν ἐπινέμεσθαι τὴν
πόλιν, καὶ καίειν. μαθὼν
δὲ πρίαμος παρ' ἐκείνης τ' ἰο-
ῶν ἥρον, ἄσκαον τὸν υἱὸν με-
τεπέμψατο. ἥ γὰρ ὄνηροκεί-
της πρῶτ' αὐτῷ μικροπαῖτος
μόροπος διδάχθεις. οὗτος εἰ-
πὼν τῆς πατρὸς γένεσθαι
τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκβεί-
ναι τὸ βρέφος ἐκέλευε. πρία-
μος δὲ ὡς ἐλινύθη τὸ βρέ-
φος, δίδωσιν ἐκδεῖναι οἰκί-
τῃ κομίσονται εἰς ἰδὴν. ὁ δὲ, 20
οἰκίτης ἀγέλαος ἀνομάζε-
το, ἢ ἀρχέλαος, τὸ δὲ ἐκπε-
δῶν ἑπὶ τούτου βρέφος,
πένθ' ἡμόρασ' ἑπὶ ἀρκτου 25
ἐράφῃ. ὁ δὲ σωζόμενον δι-
ρῶν, αἰαρεῖται. καὶ κομί-

σας ὡδὶ τ' χερῶν, ὡς ἴδιον
 παῖδα ἔρεφεν, ὀνομάσας
 Πάριον. γυνόμηνος δὲ νεανί-
 σκος. καὶ πολλὰν διαφέ-
 ρων καὶ λελυμένη, καὶ ῥάμῃ, αὐ-
 τῇς ἀλέξανδρος προσωνομά-
 αθηλαστὸς ἀμυνόμενος, καὶ
 τοῖς ποιμνίοις ἀλεξήσας.
 ὁ πῶρ ὅτι βοηθῆσας. καὶ με-
 τ' οὐ πολὺ τῶν τινέων αἰδού-
 ρε. μετὰ δ' αὖτε ἐγλίνησε ἐκεί-
 νῃ θυγατρὶ αὐτοῦ κρείον-
 ταν, λαοδίκην, πολυξωνίαν
 καὶ σπείονοσαν. ἢ στωλθεῖν
 βουλόμηνος ἀχλίων, τῇ
 μακρικῇ ὑπέρχον διδάξεν.
 ἡ δὲ, μακροῦσιν οὐ στωλθεν.
 ὅθεν ἀχλίων ἀφείλετο τὸ
 μακρικῆς αὐτῇ τὸ πείθειν.
 20 αὐτῇς δὲ παῖδας ἐγλίνησε
 δειφίον, ἑλκίον, πάμμω-
 να. πολίτην, αἰπφον, ἰππο-
 νοον. πολυδωρον, τρώϊον.
 ὅθεν ἔξ ἀχλίωνος λέγε-
 ται γυγλινηκέναι. ἐκ δὲ ἀλ-
 λων γυναικῶν πριάμφου παῖ-
 δες γίνονται. μελάντιπος.

et quasi filium suum, indito
 illi Paridi nomen, educauit.
 qui cū iam grandiusculus eva-
 sisset, et plerisq; et corpo-
 ris forma, et robore anteiret,
 et quod prædonum uim, incur-
 susq; repelleret, et ouilibus
 custodiendis adiumento foret,
 Alexandri cognomētum pro-
 meritus est. Neq; multo post
 tempore inuentos parenteis ag-
 nouit. Post Paridem Hecuba
 filias peperit, Creusam, Lao-
 dicen. Polyxenā, et Cassan-
 dra, quā, cū Apollo in stuprū
 illiceret, uaticinādī facultatē,
 eam se docturum pollicetur.
 Hæc autē ubi fuit educlā, sui
 corporis copiam Apollini mi-
 nime fecit. Quia p p Apollo, ut
 illius uaticina fide carerēt, ef-
 fecit. Post hosce filios adhuc
 Hecuba gignit, Deiphobū He-
 lenū, Pāmonen, Politen. Anti-
 phū, Hipponoum, Polydorum,
 Troilū, quē ex Apollinis cōcu-
 bitu natū eē ferūt. Sed ex az-
 lys coniugib; Priamo filij nasc-

APOLLO DORI

cuntur , Melanippus Gorgi-
chon, Philæmon, Hippothous,
Glaucus, Agathon, Chersif-
damas , Euagoras, Hippodas-
mas , Mestor, Atas, Doriclus,
Lycas, Dryops, Bias, Chro-
mius , Astygonus, Telestas ,
Euander , Cebriones , Meli-
us , Archemachus, Laodocus,
Echephron, Idomeneus, Hype-
rion , Ascanius , Democoon .
Arrhetus , Deioptes , Clo-
nius , Echemon, Hypirychus,
Ægeoneus, Lysibous, ac Poly-
medon . Filia uero , Medusa,
Medesicasta, Lysimache, Ari-
stodeme. Verum Hector An-
dromachen Eetionis, et Alexā-
der Oenonē Cebrenis amnis
filiā ducit. Hæc à Rhea uatici-
nādi cognitionē edocta Alexā-
dro, ne ad Helenā nauigaret,
p̄dixit. At ea minime p̄suadēs
inquit, cum sibi uulnus illatum
fuerit , ad eam uenturum, di-
xit, quod eam ipsi mederi pos-
set , intelligebat, præterea ne-
minē. Hic aut̄ rapta post Hele-

νηϊάων, Φιλαίμων, Ἴππο-
θους, Γλαῦκος, Ἀγάθων, Χερ-
σιδάμας, Εὐάγορας, Ἴππο-
δάμας. Μήστωρ. Ἄττας. Δόρυ-
κλος, Λυκίων, Βίας, Χρό-
μιος. Ἀστίγονος, Τελέστας,
Λέων, Αἰσάριος, Κεβριόνης,
Μύλιος, Ἀρχέμαχος, Λαοδό-
κος. Ἐχίφρων, Ἰδομενίδης, Ὑπε-
ρίων, Ἀσκάnios, Δημοκόων. 10
Ἄρρητος. Διοπίης, Κλόνιος
ἔχμων, Ὑπείρευχος. Ἀέγιω-
νίδης, Λυσίθους. Πολυμέδων.
Ζυγοτόρῳ δὲ μέδουσα, μνη-
στεύσασθαι, Λισίμαχῃ, ἄεισοις
δῆμν. Ἐκτὼρ μὲν οὖν αἰσθο-
μάχῃ τῷ ἠετίωνος γαμεῖ.
Ἀλέξανδρος δὲ οἰνώνῃ τῷ
κεβρήνῳ τῷ ποταμοῦ Ζυ-
γοτόρῳ. αὐτὴ παρὰ ῥέαν 20
τῷ μαστικῷ μαθούσα,
περὺλεγει Ἀλεξάνδρῳ μὴ
πλεῖν αὐτὴν ἐλπίν. μὴ περὶ-
θούσα δὲ εἴπεν. εἰ αὖτε ὦσθῃ
πρᾶξις εἶδοι πρὸς αὐτὴν, 25
μόνῃ γὰρ θάρσυνεσθαι δύ-
νασθαι. τὸν δὲ, ἐλπίν ἐκ

ὡπάρτης ἀρπάζει. πολέ-
 μου μίλιν δὲ τροίαν. τρεῖς-
 θέατα ἔσθ' Ὀδυσσεύς τοι τοῦ
 ξοῖς Ἡρακλείοις, πρὸς οἰνῶ-
 νιν ἔπαυε λαθεῖν εἰς Ἴδην. ἡ
 δὲ μνηστῆρα κοῦρε, θοράκην
 οὐκ ἔφθ. ἀλέξανδρος
 μὲν οὖν εἰς τροίαν κομίζομε-
 νος ἐπιδύτα. οἰνῶν δὲ με-
 τ' ὀτανοῖσ' αἶσα, τὰ πρὸς θεία-
 πείαν φάρμακα ἔφθρε; καὶ
 κατὰ λαβούσα αὐτὸν νε-
 κρὸν, ἐαυτὴν ἀφ' ἑρτήσεν. ἡ
 γὰρ οἰνῶν ἰατρικῶν, καὶ μου-
 σικῶν, ἦσκει. ὁ δὲ ἄσω πρὸς
 ποταμὸς Ἀκαιοῦ, καὶ τη-
 θύος. ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέ-
 γει, Πηροῦς, καὶ Ποσειδῶνος.
 ὡς δὲ Πινδὸς διὸς, καὶ Ὀδυσ-
 σέως, οὗτος μετὰ πῶλον γημᾶ-
 μνος, Λάδωνος δὲ τὸ ποτα-
 μόν. θυγάτηρ, αὐτῇ, δύο
 μὲν παῖδας ἐγέννησεν Ἰσμε-
 νόν, καὶ Πελαγονίαν, εἰκοσι-
 τὶς δὲ θυγάτ' ἔσθ', ὧν μὲν μίαν
 αἰχάναν, ἣν τις οἰνῶν ἐκαλεῖ-
 το, ἥρπασε ξείν. ταύτην αἶ-

na è sparte, Troiaq; bello im-
 petita : sagittis Herculeis à
 Philoſtete ſauciatus in I-
 dam ad Oenonem remcauit.
 Tum illa iniuriarum memor,
 Taridē curare nolle affirmat.
 Alexander igitur, cum in Tro-
 iam referretur occubuit. Mox
 Oenone, quam detreſtatae
 medelae pœnituerat, ad uul-
 nus curandum pharmaca de-
 ferebat, ſiquidem Oenone me-
 dendi, canendiq; artem calle-
 bat. Quae, ubi eum iam obijſ-
 ſe reperit. Sibi laqueo ui-
 tam finiuit* Afopus uero am-
 nis Oceani, & Teſtyis filius.
 ſed Acufilaus, Perius, &
 Neptuni eſſe filium ſcribit.
 ſed, ut alij. Iouis, & Eue-
 rynomes alium. Hic ducta Me-
 tope, quam Ladonis fluuij
 filiam fuiſſe tradunt : duos fi-
 lios Iſmenum, ac Pelagoniē,
 & uiginti feminas procrea-
 uit. Quarum unam Aeginam, cui
 Oenone fuit nomen, ab Ioue
 raptā Afopus quærens Corin-

ibum abiit: ubi à Sisypho raptorem fuisse Iovem cognoscit. Iupiter autem post insequentem Asopum fulminatum, rursus ad sua fluentia remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus ex huiusce fluentis carbonēs efferruntur, sed Æginam illatam, in insulam, quæ tunc Oenone vocabatur nunc ab ea dictam Æginam, Iupiter comprimit, ac filium ex ea Æacum gignit. In cuius gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, deformicis homines facit. Adhæc Æacus Enderidem Chironis filiam coniugem capit, ex qua sibi duo nati sunt filij Peleus, & Telamon. Phæretydes vero Telamonem amicum, non fratrem fuisse Pelei narrat, cumq; * Aëtei filium, & Glaucēs * Crethei, fuisse ait. Atqui & Æacus cum Psamathe Neerei filia, in fontem, quod inscendi nollet, commutata co-

σω πὸς ξυτῆς, ὅτε κεν εἰς κόρυντον, καὶ μακρὰν παρασίου σου τὸν ἥρπακός τε εἶναι δία. ξυὺς δὲ ἀσωτῶν μετὰ κεραυνώσας διώκοντα, πάλιν ἡς τὰ οἰκεία ἀπέπεμψεν εἶδρα. οὗτος δὲ μέχρι καὶ νῦν, ἐκ τῆς τούτου εἶδρων αἰδρακες φέρονται. αἰγιναὶ δὲ εἰς κορίσας εἰς τὴν τότε οἰωνίῳ λεγομένην νῆσον. καὶ δὲ αἰγιναὶ ἀπὸ ἐκείνης κληθεῖσιν. μίγνυται, καὶ γέννα παῖδα ἐξ αὐτῆς αἰακόν. τούτου ξυὺς ὄντι μόνως. ἐν τῇ νήσῳ τὸν μύρμηκος αἰδρωπιδὸς ἐποίησε. γὰρ μείδω αἰακὸς εἰδμήδα, τὴν χείρωτος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο, πηλὸς τε, καὶ τελαμών. φερεκύδης δὲ φησι τελαμῶνα θίλον, οὐκ ἐδελφὸν πηλέως εἶναι. ἀλλὰ * ἀκταίου παῖδα, καὶ γλαύκας τῆς κρηδείας. μίγνυται δὲ αὐτῆς αἰακὸς, φεμάδης τῆς γυγίας, εἰς * τηγαῖαν ἀλ-

γμεῖν δὲ τὸ μὴ βούλεσθαι
 αἰελεῖν . καὶ τεκνοὶ ποῦ δα
 φάκον . ὅν δὲ οὐσεῖσατος
 ἀπάντων αἰακός . διὸ καὶ τῶν
 5 ἐλλάδα κατεχούσης ἀφορί-
 ας δὲ πύλοπα, ὅτι συμφά-
 λφ τῷ βασιλεῖ τῷ ἀρκά-
 δων πολεμῶν, τῶν ἀρκά-
 δων ἐλεῖν μὴ διωάμειος,
 10 οὐρεσσιν ἀμειος θαλίαις,
 ἔκτεινον αὐτόν . καὶ διέ-
 σπειρε μελείας . χρῆσμοι δὲ
 θεῶν ἔλεγον ἀπαλαγῶς
 ὡς τῷ εἰσεῖστων κακῶν
 15 τῶν ἐλλάδα, ἐὰν αἰακός ὕ-
 πὲρ αὐτῆς ὄντος ποιοῖσι-
 ται . ποιοῖσι μὲν δὲ ὄντος
 αἰακός, τῆς ἀρκάδας ἡ ἐλ-
 λάς ἀπαλλάττεται . πῶς
 20 ται δὲ καὶ παρὰ πολούτω-
 νι πελοπιδίας αἰακός . καὶ
 τὰς κλέεις τῶν ἄδου φυλάτ-
 τει . διαφύροντος δὲ ἐν τοῖς
 αἰῶσι φάκω, τῶν ἀδελφῶν
 25 πηλῆα, καὶ τελαμῶνα ἐπ-
 βουλεύσαι . καὶ λαχὼν κλέ-
 ρφ, τελαμῶν συγγυμναστῶ

iuii, & Phocum gignit. Sed
 & Æacus omnium pietatis
 servantissimus fuit, quamob-
 rem, cum Græcia inusitata
 frugum caritate premeretur,
 Pelopis causa, quod ipse Stym-
 phalum Arcadium regem bel-
 lo infestans, Arcadium subig-
 gere minime posset . persumu-
 latam amicitiam ipsum intera-
 fecit, ac eius viscera membra
 tum confecta dispersit . Deo-
 rum interea responsis tum Græ-
 ciam imminentibus, malis erep-
 tam iri, si illius ergo preces
 effuderit Æacus, renunciatum
 est . Quo per Æacum fa-
 cto, Græcia annonæ penuria
 liberatur . Quinetiam & as-
 pud inferos Æacus in summo
 esse honore perhibetur : & is
 Plutonis claves servare pro-
 ditur . Quoniam vero Phocus
 in certaminibus præstare vis-
 debatur, fratres Peleum, ac
 Telamonem insidias illi com-
 parasse, ferunt : atque ubi for-
 te obvenerit, ut cum eo Telamon

pari in ludo decertaret, dis-
co caput illi ferit, & occidit,
ac sublatum Peleo adiutore
quadam in sylva occultauit.
Demū uero cæde detecta am-
bo ex Ægina ab Æaco solum
uertere compelluntur. Tel-
lamon Salaminem ad Cy-
chreū Neptuno, ac Salamine
Asopi filia natum peruenit.
Is necato serpente, qui infus-
lam, cuius ipse rex erat, de-
uastante: ac nullis post se res-
lictis filiis moriens, regnum
Tellamoni concessit. Is, de-
inde Peribœam Alcathoi Pe-
lopi filiam sibi uxorem con-
iunxit. Et, Hercules, ut il-
li mascula proles enasceretur,
à-Dijs, precibus depoposcit:
& post preces repente aquila
apparuit, & enatum puer-
um Aiacei nominarunt: Qui
in bello contra Ilium Hercu-
lem secutus, Hesionei Lao-
medontis filiam muneri acce-
pit, ex qua sibi Teucrum
procreauit. Ceterum Peleus

μυλον αὐτὸν βαλὼν δίσκῳ,
καὶ τὰ τῆς κεφαλῆς κτείνῃ.
καὶ κομίζας μὲν πηλέως,
κρύπτει κατὰ πινος ὕλησ.
φωραδίτης δὲ τῷ φόβου,
φυγάδης ἀπ' αἰγίνης ἔσθ'
αἰάκοι ἐλαύνονται. καὶ τε-
λαμῶν μὲν εἰς θαλαμινὰ πα-
ραγίνεται πρὸς κυχρεὰ τὸν
ποσειδῶνος, καὶ θαλαμῖνος ἰο-
τῆς Ἀσωποῦ ἡὸν, κτείνασθ'
δὲ ὅτε οὗτος ἀδικοῦντα
τὴν ἡῶσον, ἧς αὐτὸς ἐβασι-
λόυε, καὶ τελευτῇ αὐτοῦ
τὴν βασιλείαν παραδίδωσι
τελαμῶνι. ὁ δὲ χαμεῖ πρὸς
βοίαν τὴν ἀλκιῶν τῷ πέ-
λοως. καὶ ποιητῶν μύθου δι-
χὰς Ἡρακλείου ἵνα αὐτῷ
παῖς ἄρρην γένῃται, φασὶ 20
τοῦ δὲ μὲν τὰς δύχας ἄε-
τῆ, τὸν γινεσθῆναι ἐκάλε-
σαν αἰῶντα. καὶ στρατοῦσά
μυλὸς πρὸ βοίας σὺν Ἡρακλεῖ,
λαμβανέει γέρας ἡσιόνη 25
τὴν λαομέδοντος θυγατέ-
ρα. ὅθ' ἧς αὐτῷ γινέται πεύ-
ρα.

κρος . παλὸς δὲ εἰς φθίαν
 φυτὼν περὶ δρυτῖονα τῆς
 ἄκτορος, ὑπ' αὐτῆς καθαίρε-
 ται . καὶ λαμβάνει πρ' αὐ-
 τοῦ πλὴν θυγατρὶα αὐτοῦ
 νῆω, καὶ τῆς χώρας τῶν φί-
 λων μοίρα . καὶ γίνεταί θυ-
 γάτηρ αὐτῷ πολυδῶρον, ὃν
 ἔγχετο βδρος ὁ περὶ ῥοῦδ .
 10 οὐτὸν δὲ ἐδὶ τῶν θήρων ἔ-
 κλυθωνίς καὶ περὶ μετ' ὀ-
 ρυτῖονος ἐλθὼν περὶ ἑλίου
 ἐδὶ τὸν σὺν ἀκόντιον, ὀρυ-
 τῖονος τυγχάνει, καὶ κτεί-
 νει ὄρνιν ἀκόν . πάλιν οὖν
 ἐκ φθίαν φυτὼν εἰς ἰωλκόν,
 περὶ ἄκασον ἀφικνέεται,
 καὶ ὑπ' αὐτῆς καθαίρεται .
 αἰωνίζεται δὲ, καὶ τὸν ἐδὶ
 20 πελῖα αἰώνια περὶ ἀταλάν-
 τῶν διαπαλάσας, καὶ ἀν-
 δάμεια ἀκόντου γυνή, πι-
 λείως ὀραδεία, πᾶσι στυγ-
 οῖας περὶ πεμφεῖ αὐτῷ λό-
 γῳ . μὴ δυνάμεν δὲ πεί-
 σαι, περὶ πλὴν γυναικῶν αὐ-
 τῷ πέμψατο ἔφθ, μέλλει

Phthiam ad Eurytionem A-
 etoris filium exulatum abiit,
 a quo postea expiatus Anti-
 gonam illius filiam in matri-
 monium caput: atq; in tertis-
 am regni partem adscitus est.
 Mox Polydoram filiam ges-
 nuit, quam Boro Perieris, fi-
 lio nuptui dedit. Inde in cas-
 lydonij Apri uenationem cum
 Eurytione simul egressus, ac
 misso in aprum telo Eurytio-
 nem ferit, eumq; fortuito ictu
 eecidit, rursus itaq; a Phthia
 Iolcum ex fuga ad Acastum
 sese recepit; ab eoq; lustratur.
 Adhuc cum Atalanta ludis
 in Peliae regis honorem insti-
 tutis palæstrica pugna decer-
 tavit: ubi Aslydamea Aca-
 sti coniux Pelei amore cor-
 repta, ad eum literas de con-
 cubitu dedit: quæ, quoniam
 iam id illi persuadere non
 potuit, ad eius etiam uxō-
 rem misit, qui a Peleo,
 Steropem Acasti filiam pro-
 pediem duxerat illi remissa

tiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Peleum insuper Acasto, quod eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haudquaquam abse necandum esse censuit: at eum in Pelium montem uenatum abducit. Inde coorta de uenatione controuersia, Peleus quidem captarum ab se ferarum desectas linguas intraperam reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum uelut nihil uenatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se uenatum esse dictitauit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset: Acastus reliquit, eiq; sublatum enssem in boum fimo celauit, et abiuit. Is, deinde ex perreftus, interea dum enssem quaerit, a Centauris comprehensus iam iam moriturus

πυλέα γαμείν, σφόδρην τὴν αἰγίαν σου θυγατέρα. ἢ ὅτε ἐκείνη ἀκούσασα, ἀγρόν τις αἰάει· πυλέως δὲ πρὸς ἄκρον κατὰ πόδας αὐτῆς, λέγουσιν ὑπὸ αὐτῆς ποδὶ στυγασίας πεπεισμένοι. ἄκρον ἀκούσας, κτείνει μὲν, ὃν ἐκείνη θύει, οὐκ ἔβουλήθη. ἄγει δὲ αὐτὸν ὡς θύει εἰς τὸ ἰοπέλιον. ὅτε αἰμύλλης περὶ θύει γλυκερίας, πυλὸς μὲν ὃν ὦν ἐχειροῦ το θύει, τὰς γλώσσας τούτων ἐκτέμνων εἰς θύει ἐτίθει. οἱ δὲ εἰς μὲν αἰγίαν τὰ χειρὸς μύλοι κατεγίλων ὡς μύλοις τε θύει κότος τῆς πυλέως. ὁ δὲ τὰς γλώσσας παρὰ γόμῃος ὅς τις εἶχε ἐκείνοισι τοῖς αὐτὰ ἔφην, τε θύει κτείνει. ἀρκοίμην θύει αὐτῆς ἐπὶ τῇ πυλῇ, ἀρκοίμην ἄκρον, καὶ τὴν μάχην ἐπὶ τῇ θύει κόπρω κτείνει, ἐπὶ τῇ θύει. ὁ δὲ, ὅτε αἰγίαν ἢ θύει τὴν μάχην, ὡς

τῆς κενταύρων κατὰ λυ-
 φθείς, ἔμελλεν ἀχόλυ-
 οῦται. σῶζεται δὲ ὑπὸ χεί-
 ρωνος οὗτος. καὶ τὴν μάχε-
 ραι αὐτῇ ἐκζητήσας, καὶ ἐξού-
 ρων δίδωσι. γαμεῖ δὲ, ὡς λέ-
 λεκτο, Πηλεὺς αἰτιζόμενόν τινι
 δὲρυπίωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνε-
 ται πολυδῶρη, ἣν ἔγαμε,
 10 ὁ ὠδρὸς οὗτος ὁ ποταμὸς ἐπι-
 κλην βαρὺς ὁ περὶ τοῦ ἵος,
 ἐξ ἧς μετέωρον τέκνοισι. αὐτῇ
 δὲ Πηλεὺς γαμεῖ δέ τινι τὴν
 νηρέως ποδὶ ἧς τοῦ γάμου
 15 ἐξούρ, καὶ ποσειδῶν ἔπειθεν. δέ-
 ττος ἡ θεαποδοῦσης ἐσεῖσθαι
 τὸν ἐκταύτης γέννησά τα
 κρείττονα τῇ πατρὸς, ἀχρόν-
 τα. ἔνιοι δὲ φασὶ διὸς ὀρμῶν
 20 ὅς μιν τὴν ταύτης σπάρ-
 σαι, εἰρηκίναί περ μὲν δὲ τῇ
 ἐκταύτης αὐτῷ γέννησά τα
 τα, οὐραίου δὲ σπάρσιν. π-
 νὲς δὲ λέγουσι, μὴ βουληθῆ-
 25 σθαι δέ τινι διὸ σπάρσιν ὑ-
 πὸ ἧρας παφείσθαι. δὲ δὲ
 ὀρμῶν δὲ τὰ ἀντιπῶ ἐδίδου

erat, uerum hic à Chirone
 seruatur in columis, eidemq;
 quaesitum, ac repertum ense
 condonauit. Peleus uero, ut
 supra dictum est, Antigonem
 Eurytionis patre procrea-
 tam uxorem duxit, de qua
 sibi Polydoram gignit, quam
 postea Sperchio flumini co-
 gnomento Boro Perieris filio
 uxorem collocauit, ex qua
 Menesthijus natus ē. Sed et al-
 terā duxit, Theti Peleus nepe
 Nerei filiam, de cuius matri-
 monio Iupiter, et Neptunus cō-
 tenderūt. At cū Thetis ē se or-
 iū filiū patre futurū esse prae-
 stantiorē pdixisset: abstinuisset
 se Iouē illius nuptias ferunt,
 Nec desunt, q scribāt ad eius
 cōplexum iā iam pdeūti Ioui
 Prometheū, dixisse, natum ex
 ea caelo dñaturū. Sūt et q me-
 morent Thetis Iunonis moni-
 tu, persuasam Iouis concubitiū
 euitasse. Hinc iratum Iouem
 noluisse, ut ea mortalis uiri
 coniugio locaretur, Chiros

nis itaq; consilio eam compre-
hendendi, ac detinendi ratio-
nem Peleus inijt: eam itaq;
cum in uarias se formas com-
mutantē obseruasset, corripit,
quæ cū interim ignis, interim
aquæ, modò ēt feræ uultū ca-
peret, non eā prius, quàm pri-
stinam formam recepisse uis-
det, remisit. Hanc demum
in Pelio monte uxorem sibi co-
pulauit: atq; inibi Dij conui-
uiο excepti suo quisq; munere
matrimonij cōmendarūt. Nā
Chirō basta fraxinea Peleū,
Neptunus equis Balio, et Xan-
thum. Volcanus ense, ac reli-
qui, alijs munerib. cōdonarūt.
Hi uerò Dij imortales fuere.
Post ubi Thetis conceptū ē Pe-
leo partū edidit, eū imortalem
factura clam peleo p noctē in
igne abscondit, et qcqd paternæ
i eo mortalitatis erat, excoque-
bat, p diē uero, ambrosia pue-
rū inūgebat. At Peleus p ob-
seruationē palpitantē natū in
igne cōspicatus, iclamauit. Τῷ

σσι αὐτῶν σωοικῆσαι. χεί-
ρωνος δ' ἵπποθεμλίον πηλεΐ
συλλαβεῖν, καὶ κατέχειν αὐ-
τῶν μετεμορφωμένων, ἐπιτη-
ρῆσας, σωαεργάζει. γηνομέ- 5
νην δὲ ὅτε μὲν, πῦρ. ὅτε δὲ
ὕδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, οὐ πρό-
τῳρον αἰῶκε, πρὶν, ἢ τῶν αἰ-
χμαλίων μορφῇ, εἰδὲν ἀχρη-
στῶν. γαμεί ἢ αἰ δ' ἡ πηλείω. 10
καὶ καὶ θεοὶ τ' γάμον δὲ ωχρὺν
μῆσοι καὶ δύμνησαν. καὶ δίδωσι
χείρων πηλεΐ ὄδον μέλινον,
ποσειδῶν ἢ ἵππων ἑσάλιον,
καὶ ξάνθον. ἡ φαιστος ἡ μάχα, 15
ρα, καὶ οἱ λιπὼν ἑτῶρα, ἀθά-
νατοι δὲ ἦσαν οὗτοι. ὥς δ' ἐ-
γλίνθησε. τίς τις ἐκ πηλείως
ἑρέφος, ἀθάνατον τίλινθη
ποικῆσαι ἑσάλω, κρύφα πηλεΐ 20
ὡς εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβούσ-
της νυκτός, ἐφείρειν, ὃ ἦν
αὐτῷ θνητὸν παρῶν. μετ'
ἡμέρας δὲ ἐχρὶς ἀμβροσίᾳ.
πηλὸς δὲ ἐπιτηρῆσας, καὶ 25
ἑσπάζοντα τ' παῖδας ἰδὼν
ἠδὲ τὸ πυρὸς, ἐβόησε, καὶ

Δίης κωλυθεῖσα τὴν περ
 αἶρεσιν πλειῶσαι, νῆπιον ἢ
 παῖδα ἀφελισσοῦσα, πρὸς
 νηρηίδας ὥχθε, κομίζει δὲ
 5 τὸν παῖδα πρὸς χείρωνι πα-
 λούς. ὃ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔρρε-
 φε πωλέγχοις λεόντων,
 καὶ σὺν ἀγρίων, καὶ ἄρ-
 κτων μυελοῖς, καὶ ὠνόμα-
 10 σεν ἀχιλλέα. πρότερον ἦν
 ὄνομα αὐτῷ λιγύρων. ὅπ-
 τὰ χεῖλη μαρτῖς οὐ προσή-
 νεγκε. πηλὸς δὲ μετὰ ταῦ-
 τα σὺν ἰάδονι, καὶ διοσκού-
 15 ροις ἐπὶ ῥησεν ἰωλκόν. καὶ
 ἀστυδάμεια τὴν ἀνδρὸς γυ-
 ναῖκα φονόει. καὶ διελὼν
 μέλη, διύγαγε δι' αὐτῆς τὸν
 στρατὸν εἰς τὴν πόλιν. ὥς δὲ
 20 οἱ γλῆθοι εἰναετῆς ἀχιλλεύς
 καὶ λαιτὸς λέγονός, οὐ δύ-
 νασθαι χωρὶς αὐτοῦ τοῖα κ-
 αῖρεσθαι, Δίης προειδὴ α-
 ὅτι δὲ στρατοδύμῳ αὐτῷ
 25 ἀφελείσθαι, κρύψατο ἐν δῆτι
 γυναικείᾳ, ὥς πρὶν δένον πρὶ
 θεῷ. καὶ κείνῳ φερόμενος τῇ

Thetis quo minus uotum ex-
 pleret suum, impedita, reli-
 xto in fantulo, ad Nerëidas
 abijt. Tum Peleus sublatum
 in manibus, puerum ad Chiro-
 nem tulit, quem ille acceptum
 leonum uisceribus, aprorumq;
 et urforum medullis enutriuit,
 eumq;, cui Ligyron antea no-
 men fuit, quod mammis La-
 bra minime admouisset, Achil-
 lem nominari uoluit. Post hæc
 Peleus Iasonis & Dioscuroꝝ
 adiumento Iolcum expugna-
 uit: Astydamiāq; Acasti cō-
 iugem occidit, ac distractis il-
 lius mēbris per eam intra ur-
 bem traduxit exercitum. Vbi
 demum nonum Ætatis suæ an-
 nū expleuit Achilles, calcaban-
 te Troiam sine ipso capi non
 posse, prædicante, Thetis, quod
 filium eo in bello militantem
 interitarum omnino præuidis-
 set: muliebri ipsum ueste com-
 tectum in Scyron insulam Ly-
 comedi pro puella incorrupta,
 ac virgine perductum com-

APOLLODORI

mendavit, ibiq; agens adole-
scentulus, Deidamiam regis
filiam comprimit: ex qua Pyr-
rhum filium extulit, qui nouo
postea nomine Neoptolemus
est appellatus. Ceterum Vlyf-
ses, quando ei apud Lycome-
dem esse Achillem, indica-
tum fuit, quæsitum tuba usus
inuenit: Ad hunc itaq; modū
Achilles ad bellū Troianum
perductus est: Ad quod etiam
Phoenix Amyntoris filius il-
lum comitatus accessit. Hunc
ei Clytia patris pellice, ut de
stupro interpellata falso insi-
mulatum pater oculorum luce
priuauit. quem Peleus ad Chi-
ronem, ductum, ab eoq; cū-
ratum oculorum luce recupe-
rata Dolopum regem consti-
tuit. Insuper Achilli Patroz-
elus Menæti, ac Sibeneles
Acasti, siue, ut alijs placet, Pe-
riapidis Pheretis filij, uel, ut
Philocrates inq̃t, Polymeli Pe-
leo nati, filius, comes accessit.
Is Opuntē delatus, in Talorū

λυκομήδιδος θυγατρὶ δῆιδε
μεία μίγνυται. καὶ γίνεται
παῖς πύρρῳ αὐτῷ, ὁ καλε-
θεὶς νεοπτόλεμος αὐτοῦ. ὁ
δὲ νεοπτόλεμος δὲ μνησθέντα πατέρα
λυκομήδιδος ζητῶν ἀχίλλεα
σάλαπι γιγνησάμενος εὕρει.
καὶ εὗρον τὸν Ἰόων εἰς Ἰόισιν
ἦλθε. στείπειτο δὲ αὐτῷ
φοῖνιξ ὁ ἀμώτορος. οὗτος
ἔπειτα παρὸς ἐτυφλώθη
καταβύσαμλης φθορᾷ
κλυτίᾳ τῆς πατρὸς παλ-
λακίδος. παλῶν δὲ αὐτοῦ
πρὸς χείρωνά κομίζας, ὅτε
κείνου θεία πύρρῳ γίνεται τὰς
ὄφας, βασιλέα κατέστησε δε-
λῶν. στείπειτο δὲ, καὶ
παρὸν κλυτὸν ὁ μνηστήριον, καὶ
δενέλης τῆς ἀχαιοῦ, ἡ πε-
ριπτόλης τῆς φθόνης, ἡ κα-
τάπαρ φησὶ πολυκράτης,
πολυμήδου τῆς παλῶς. οὗ-
τος ἐπὶ ὁποῦντι δινεγχεῖς
ἐπαιδία πρὸς ἀστρά-
λων παίζων καὶ δὲ κλυτῷ
νυμνὸν τὸν ἀμωμάτατος

αἰκῶν ἀπὶ κτείνει. καὶ φυγῶν
 μετὰ τῷ πατρὶ, πρὸ πηλεΐ
 κατὰ κῆ, καὶ ἀχλιδέως ἐρώ
 μινος γίνεταί. κέκροτο αὐτό
 5 χθονὶ συμφύεσ ἔχον σῶμα
 αἰσχροῦ, καὶ δρᾶκοντος, τῆς
 ἀπὶ κῆς ἐκασίλουσε πρῶτος.
 καὶ τὴν γῆν πρῶτον
 λευκομήνην ἄκτῃ, ἀφ' ἑαυτῆς
 10 οὐκ ἐκροπία ὠνόμασεν. ὅς τ' οὐ
 ρυφασὶν ἔδωκε θεῖς. τοῖς πό
 λης καταλαβέσθαι, εἰ αἶς
 ἔμελλον ἔχειν πῦρ ἰδίας
 ἑκάστος. ἢ κεν εἴπρωτος πο
 15 σπειδῶν ἔσθ' ἢ τὴν ἀπὶ κῆν. καὶ
 πολέμας τῇ τελευτῇ κατα
 μέσθην τὴν ἀκρόπολιν, αἰε
 φηγε δαίλασσαν. ἢ νῦν ὅρε
 χθονὶ καλοῦσι. μετὰ δὲ τῷ
 20 τον ἢ κεν ἀθηνᾶ. καὶ ποιη
 τῶν τῆς καταλήψεως κέ
 κροπα μάρτυρα, ἐφύτευ
 σεν ἐλαίαν. ἢ νῦν εἰ πᾶν
 ὁμοῖον δείκνυται. γνησμέ
 25 νης δὲ ὁρίδος ἀμφοῖν πρῶτον
 τῆς χώρας, ἀθηνᾶ, καὶ πο
 σπειδῶνα διαλύσας ζῶντας, καὶ

ludo Clysonymum Amphida=
 mātis filiū imprudenter occidit:
 atq; i exiliū actus cū patre, à
 Peleo domi i cōtubernio acce=
 ptus Achillis Amasius effici=
 tur. Porro Cecrops Indiges,
 ac geminus idest humano si=
 mul, et serpētino corpore præ=
 ditus in terra Attica primus
 regnavit, & quæ prius Aeth=
 dicebatur, de suo ipsius uocabu=
 lo cecropiā dici uoluit. Sub eo
 quoq; Deorū fuisse decreta cō=
 cessam aīūt urbū occupandas
 rū priātem, sanè in qb. potissimū
 priuatos honores unus qsq;
 adipisci posse uideretur. Pri=
 mus igitur Neptunus i Atticā
 uenit, ac percussa tridēte ad me=
 diā arcē terra, fretum repente
 exiit: id loci erectheidē uocās
 post hūc aūt Mimerua cōparus
 it: quæ lecto à se Cecrope oc=
 cupatiōis suæ iudicij teste, oleā
 è terra pduxit, quæ nostra ēi
 ætate uisitur i Pandrosio. Co=
 orta deinde inter utrunq; con=
 tentione, ac lite de urbe, Iupis

ter Mineruam, Neptunumq;
inter se pacavit, ipsq; non, ut
quidam memorant, Cecropē,
Cranaumq; nec Erichtheum,
sed duodecim Deos huiusce
cōtrouersiae iudices dedit, quo
rū sententia urbs Athenae Mi
neruae adiudicata fuit, quan
do primū ab ea olcam Cecro
pis testimonio productum fuis
se perceperunt. Minerva itaq;
de seipsa Athenis nomen im
posuit, at Neptunus mirum in
modū iratus Thriasium cam
pum pessime afflixit: atq; At
ticam uniuersum pelago inun
dauit. Adhæc Cecrops Agrau
lo Aethi filia in coniugium
ducit, ex eaq; matrem quidem
suscepit, Brysichthonem, qui
sine maribus liberis è uita de
cessit, filias uero, Agraulon
Hersē: & Pandrosom, At
ex Agraulo, ac Marte gigni
tur Alcippe. Huic uim in
ferre Alirrhothius Neptuni,
& Eurytes Nymphæ filius à
Marte deprehensus occiditur.

quāobrem

ταὺς ἔδωκεν. οὐχ' ὥς εἴ ποτ'
πνὲς κέκροπα, ἢ κραναόν.
οὐδὲ ἐριχθέα. θεοὺς δὲ τῶν
ἐβώδεκε. καὶ τούτων δικα
ζόντων ἡ χώρα τῆς ἀθηνᾶς
ἐκείνη. κέκροπος μαρτυρῶ
σαντος. ὅτε πρῶτον τὴν ἐ
λαίαν ἐφύτευσεν. ἀθηνᾶ
μὲν οὖν ἀφ' ἐαυτῆς τὴν πό
λιν, ἐκάλεσεν ἀθῆνας. ποιο
σειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς,
τὸ θειάσιον πειδίον ἐπιθάλυ
ψ, ἢ τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους
ἐποίησεν. κέκροψ δὲ γάμας
τὴν ἀκταίου κόρην, ἀγραυ
λον. παῦδας μὲν ἔχει ἐρυ
σίχθονα. ὃς ἄρκτος μετῴλ
λαξε. θυγατρός δὲ ἀγραυ
λον ἔρσην, πάνδροσον, ἀ
γραυλᾶ μὲν ὄν, ἡ ἀρεος ἀλ
κίππῃ γίνεται. ταύτην δια
ζόμενος ἀλιρρόδιος ὁ ποσει
δῶνος καὶ νύμφης οὐρύτης
ἡ ἀρεος φωραθεὶς κτεί
νεται. ποσειδῶν δὲ αἰ ἀρείω
πάγω κτείνεται δικαζόν
των τῆς ἐβώδεκε θεῶν ἀρε
και

καὶ ἀφ' αὐτῆς. ὅς τις δὲ, καὶ
 ὁρμὸν κέφαλος, οὐδ' ὁραδί
 σα ἡὼς ἔρ' πασε. καὶ μὲν
 5 σα εἰς συρία, καὶ δα ἐλίνην
 σε πιδωνόν. οὐδ' αὖτε ἐλίνην
 το φαέδων. τούτου δὲ ἀστυ
 νοος. τῷ δὲ, σκάνδαλως, ὅς ἐκ
 συρία εἰς ἑλίνην, εἰς κελικίαν,
 πόλιν ἐκτισε κελικίαν. καὶ
 10 γήμασ' ἑλινίαν τῷ μεγ
 αράου κενύραν τῇ αἰσ
 ρίαν βασιλείαν ἐλίνην. καὶ
 νύραν οὐδ' αὖτε ἐλίνην, πα
 ρα γλινθίαν σὺν λαῷ ἐκτι
 15 σε παφόν. γήμασ' δὲ ἐκ
 μεδάρην κενύραν πυγμαλίαν
 νος κυπρίαν βασιλείαν, ὅς
 πορον ἐλίνην, καὶ ἄδωνιν.
 πρὸς δὲ τούτοις θυγατέρας
 20 ὁρσεδίαν. λαογόραν, καὶ
 βρατίαν. αὐταὶ δὲ ὅς μὴ
 νιν ἀφροδίτης ἀλλοτείαις
 αἰσθάνονται θανατοῦμαι, ὅ
 βίον εἰς αἰγύπτῳ μετέλλαν
 25 ξαν. ἄδωνιν ὅς ἐπὶ παῖς ὢν,
 ἀρ' ἐμὸς χόλῳ, πλῆγεις
 εἰς θήρας ὡς πρὸς τοῦ, ἀπὸ δα

quāobrem Neptunus Martē i
 Ariopago cædis reum agit: Is
 duodecim Deorū sentētia iudi
 catus absoluitur: at Cephalus
 Herfes, et Mercurij filius fuit
 quē, cū Aurora supra modum
 amaret, correptū secū asporta
 vit i Syriā, ibiq; illius cōcubitu
 grāvida fit, et Titbonū peperit
 cui Phaethōiem filiū fuisse p
 dūit. Huius autē fuit Astynous,
 ex quo, Sildocus: q ē Syria pfe
 citus in Ciliciam, Celenderim
 urbem cōdidit: ductaq; in ma
 trimonium* Thanace Megef
 sari filia Cinyram Assyrio
 rū regē procreavit. Hic Ciny
 ras cū in Cyprū se cōtulisset,
 cū populo, παρτὺν cōdidit, Du
 ctāq; inibi uxore Metkarme
 Pygmalīōis Cypriarū regis fi
 lia oxycorū, et Adonin genuit:
 Necnō filias Orsedicen: Lao
 gorēq;... Brēsia ex eadē su
 scepit. Hæ uero ob Veneris
 irā a iūgēnis pmissæ uiris
 ai:ā i Egypto cū morte cōmu
 tarāt. Adonis autē puer adhuc,

APOLLO DORI

Diane iracūdia, in uenatione
ab apro ꝑcussus interijt. Hūc
Hesiodus Phœnicis: & Alphe
sibœ filiiū fuisse ait, Panyas
sus acro de Thoante Assyrio=
rum rege, qui Myrrham fi=
liam habuit, natum refert.
Hæc myrrha per iram Venes=
ris, quod eam nibili faceret,
patris amore corripitur: atq;
usa nutricis opera, cum infcio
patre noctes duodecim concu=
buit. Is: ubi rem sensit, striz=
eto in filiam ense impetum fe=
cit, quæ, cum iam comprehen=
deretur. Deos rogat, ut nus=
quam appareat. Tum Dii il=
lam miserati in arborem sui
nominis commutarunt: ac de=
cimo post mēse rescissas arbo=
re, Adoniam ex ea filium ortum
fuisse ferunt. Quænam Venus
formæ ergo infante: n adhuc
clam deis in arca occultatum,
ante Proserpinam constituit,
quem simulac illum conspe=
xit, se redditurum rogauit.
Delato ad Louem iudicio, tres

νε, ἡσιόδοις δὲ αὐτὸν, φοίνις
κος, καὶ ἀλφειοβοίᾳσ' λέ=
γει. πᾶνύασις δὲ φησι Σόαν
τος βασιλέως ἀσσυρίων, ὃς
ἔχε θυγατὶρα σμύρναν. αὐ
τῇ κατὰ μῆνιν ἀφροδίτης,
οὐ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα, ἔχει τ'
παρὸς ὄρωτα. καὶ στωδρ=
ζὸν λαβοῦσα τὴν τροφὴν
ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύκ- 10
τας δώδεκα στωδὸν ἀόδη. ὃ
δὲ, ὡς ἡδ' ἔο, σπασάμενος ξί=
φος ἐδίωκεν αὐτὴν. ἡ δὲ,
παρὰ κατὰ λαμβανομένη,
θεοῖς ἡνέστατο, ἀφαίῃ γένε- 15
σθαι. θεοὶ δὲ κατ' οἰκτεῖραν
τὴν αὐτὴν, εἰς δένδρον με=
τήλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύρ=
ναν. δεκαμυῶν δὲ ὕστρον
χρόνον, τὸ δένδρου ἐκλείψας, 20
γλυννῆσαι τὸ λεγόμενον ἄ=
δωνιν. ὃν ἀφροδίτῃ δὲ καὶ
λοιδοῦντι νύπτον κρύφα θεῶν
εἰς λαρῖνα κρύψασα, πᾶρ
σεφόνῃ παῖσατο. ἐκείνη δὲ 25
ὡς ἐδεάξατο, οὐκ ἀπιδίδου.
κρίσεως δὲ ἀπὸ διὸς γνηομέ

νης, εἰς τρεῖς μοῖρας διηρέ-
 δη ὁ αἰαντός. καὶ μίαν μὲν
 πρὸ ἑαυτῷ μείειν τὸν ἄδω-
 νιν. μίαν δὲ παρὰ πόρε= 5
 φόνῃ προσέταξε. τὴν δὲ ἐ-
 τέραν, πρὸ ἀφροδίτῃ. ὃ δὲ
 ἄδωνις ταύτῃ προσέειπε,
 καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν. ὕστε-
 ρον δὲ διηρῶν ἄδωνις ὑπὸ
 10 οὐνοῦ πλεήεις ἀπέδανε. καὶ
 κροπος δὲ ἀφροδινόεσς, κρα-
 ναὸς * αὐτόχθων, ἐφ' οὗ τὸν
 ἑὸν δευκαλίωνος λέγεται
 κατακλυσμὸν γενέσθαι. οὗ
 15 τοῦ γήματος ἐκλακεδαίμο-
 νος πεδιάδα τὴν μίνυος, ἐ-
 γλίνθησε κραναὴν, καὶ κρα-
 ναίχην, καὶ ἀτθίδα. ἥς
 ἀφροδυνούσης ἐπὶ πρὸ Διου,
 20 τὴν χώραν κραναὸς ἀτθί-
 δα προσήρωςεν. κραναίης
 δὲ ἐκβαλὼν ἀμωκυτίων ἐ-
 βασιλεύσε. ὅσων ἔνιοι μὲν
 δευκαλίωνος, ἔνιοι δὲ * αὐ-
 25 τόχθονος λέγουσι. βασιλεύ-
 οντα δὲ αὐτὸν ἑὸν δώδε-
 κα ἔτη, ἐριχθόνιος ἐκβάλλει

in partes annum partitus est,
 ut unam apud se ipsum, alte-
 ram cum Proserpina, tertiam
 demum cum Venere Adonis
 permaneret, imperavit. Ado-
 nis autem, quæ pars sibi ab
 Ioue distributa fuerat, eam
 ipsi Veneri attribuit. Nec
 longo post tempore inter ue-
 nandum ~~Adonis ab apro uul-~~
~~neratus occidit~~. Post, ubi Ce-
 crops humanitatē exiit, Cra-
 naus indiges, sub quo Deuca-
 lionis diluvium fuisse narra-
 tur, ducta à Lacedæmone Pe-
 diade Menetis filia, Cranaem
 genuit, & Cranæchmen, &
 Atthidem, quæ cum, virginis-
 tate necdum expugnata obij-
 set, Cranaus ab ea terrâ At-
 thidē uocitavit: ubi, post Cra-
 naum expulsus regnavit Am-
 phithyon. Hunc nonnulli Deu-
 calionis, alii uero * indigetis
 hominis filium fuisse dicunt.
 qui, cum duodecim annos re-
 gnam tenuisset, ab Erichiboz-
 mio pellitur, hunc Hephestes,

APOLLODORI

ex Cranaë Attidis nata filiū esse aiunt. Sūt ēt, qui Volcani, & Palladis esse uelint, hunc in modū. Minerua olim arma sibi conflare uolens ad Vulcanum adierat. Hūc interim relictum à Venere Mineruæ constuprandæ cupido desiderium incesit: camq; auxecitare aggreditur. Hæc fugit: ille fugientem insequitur, utq; proxime eam uenit, i summa erat necessitate, claudicabat enim, Deam inire conabatur. Ea uero, ut pudica erat, & uirgo, uirum non admittebat. Vulcanus demum tentigine raptus in uirginis femur semem effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Inter ea uero ex demisso in humum semine gignitur, Erichthonius. Hunc clam dijs alijs, dum immortalem facere studeat, educauit: positūq; in cista Pædroso Cecropis filiae cōmen

ἄνθρωποι οἱ μὲν ἠφαιστὸς τὴν κραναῆς θυγατρὸς ἀττιδίδος εἶναι λέγουσιν. οἱ δὲ, ἠφαιστὸς, καὶ αἰθιωῶς οὕτως. ἀθηνᾶ παρ' ἐργόφω πρὸς ἠφαιστον ὁπλοῦσα κατὰ σκότον δέλασσε. ὁ δὲ ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ ἀφροδίτης, εἰς ἐπιθυμίᾳ ὥλιπε τὴν ἀθηνᾶν. καὶ διώκειν αὐτὴν ἤρξατο. ἡ δὲ, ἔφυγεν. ὡς δὲ ἐγγύς αὐτῆς ἐργόφω, πολλῇ αἰάγῃ, ὅν γ' ἤλθοις, ἐπεράτω σπυλθεῖν. ἡ δὲ, ὡς σπύρεων καὶ πρὸ δένος αὐτὰ οὐκ ἠνέχετο. ὁ δὲ, ἀπὸ σπύρεων εἰς τὸ ἰσκέλος τῆς θαλάσσης. ἐκείνῃ δὲ μυσσεχεῖται, εἰς ἀρχμαξασσὶν τὸ γόνιον, εἰς γῆν ἔρριψεν. φούρουσος δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γῆν πεδύουσος, ἐρὶ χόσιος γίνεται. ἄνθρωποι ἀθηνᾶν κρύφα τῆς ἄλλων θεῶν ἔσχεον. ἀθηνᾶν δὲ λαοὺς ποιεῖν. καὶ καταδείξαι αὐτὸν εἰς μέσην, πανοράσῳ τῇ κίκροπος παρακλήθε-

το. ἀπεποῦ(α τὴν κίση
αἰοῖ·γεν. αἱ ἀδελφαὶ τῆς
πανδρόσου αἰοῖ·γοισὶν ἔπο
πιδόργιασ, καὶ θεῶνται
5 τῷ ἐρέφει πῖ·απειραμλίον
δράκοντα. καὶ ὡς μὲν αἰοῖ
λέ·γοισὶν ἀπ' αὐτῆς διεφθάρ
ρησαν τῆς δράκοντος. ὡς δὲ
αἰοῖ, δι' ὅρ·γαν ἀ·θηνᾶς, ἐμ
10 μα·εῖς γ·νόμεναι, κατὰ τῆς
ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρ·ρι
ψαι. αἱ δὲ τῷ πεμ·λῖει ἐρα
φείς ἐ·ει·χρόνιος ὑπ' αὐτῆς
ἀθ·λωᾶς, ἐκβαλὼν ἀμ·φι
15 κτύονα, ἐ·βασίλ·δυσεν ἀ·θ·ν
ιῶν. καὶ τὸ αἱ ἀκροπόλει
ἐ·ό·ακον τῆς ἀ·θηνᾶς ἰδρύ·σαι
το. καὶ τῆς πανα·θηναίω·ας
τὴν ἐορτὴν σ·τω·εσῆ(α·ω. καὶ
20 πασι·δί·αι κη·ίδ·αι νύμφῳ ἐ
γ·μη·νι. ὅ·ς ἡς παῖς παν·δῖ·ων
ἐγ·ληνύ·θη. ἐ·ει·χρόνιου δὲ ἀ·ε
πο·θανόν·τος, καὶ ταφεί·τος
αἱ τῷ ἀ, τῷ πεμ·λῖει τῆς ἀ·θ·ν
25 ιᾶς, παν·δῖ·ων ἐ·βασίλ·δυσεν.
ἐφ' οὗ δημύ·της, καὶ διόν·τος
εἰς τὴν ἀτ·τικὴν ὕ·λ·δον. ἀ·λ·

daui:interdiciq; ne cistam re
tegeret: At Pandrosi sorores,
quod curiosæ admodum fo
rent, cistam aperiuunt, ad vo
lutumq; puero draconem spe
ctant. Nec defunt, qui ab
eodem dracone fuisse inter
emptas, astipulentur, Alio
rum uero testimonio Palladis
ira, furore percitæ, de sum
ma sese arce præcipites cie
cerunt. Interea uero Erich
thonius in tēplo à Minerua ip
sa enutritus pulso Amphictyo
ne Athenarum regno possus
est, ac Mineruæ: signum in
arce constituit: necnon Pan
athenæorum celebritatem in
stituit. Pasibeamq; Nai
dem nympham uxorem ac
cepit, ex qua sibi Pandion
natus est, Denq; Erichtho
nio uita functo, ac in primo
Palladis phano sepulto, Pan
dion regnum adipiscitur:
quo regnante Ceres, Dio
nysiusq; in Atticam uene
re: Atqui Cererem Eleusine

Celeus suscepit . Dionysius
 vero ab Icario hospitio exci-
 pitur , à quo uitis palmitem
 muneri accepit , ab eoq; uini
 facienda rationem didicit . Is
 igitur Dei bñficia mortali-
 bus impertiturus , ad pastores
 se quosdam contulit , qui cum
 gustassent uinum : atq; animi
 causa sese largius meri pocu-
 lis inuitassent : malum sibi me-
 dicamentum datum esse arbi-
 trati Icaro necem fustibus in-
 tulerunt . Erigone uero filiae
 patrem uestiganti herilis ca-
 nis , cui Mærae nomen fuit ,
 Icarium conseq̃uari solita , ca-
 dauit , ubi nā delitesceret , in-
 dicauit . Tum filia patrem de-
 flens se ipsam ex arbore sus-
 pendio necauit . Pandion in-
 terea de ducta uxore Zeu-
 xippe matris suæ sorore , fi-
 lias . Procnem , ac Philome-
 lam , & geminos erechtheum ,
 Butemq; suscepit . Dein cons-
 flato in Labdacum bello de ter-
 ræ finibus in belli societatem

λαὶ δῆμῃρα μὲν κελεύς εἰς
 τὴν ἐλευσίνα ὑπέδεξαστο .
 δῖονυσον δὲ ἰκαρίου· καὶ λαμ-
 βαίνει πρῶτον κλῦμα αἰμ-
 πέλου . καὶ τὰ ποτὶ τὴν οἶον
 ποιεῖται μάστιγι , καὶ τὰς
 τῆ θεοῦ δωρήσασθαι δέλων
 χεῖρας αἰθρῶποις ἀφι-
 κνέται πρὸς πῖνασ' ποιμέ-
 νας , οἱ γὰρ ἄμμοι τῆ πο- 10
 τῆς , καὶ χεῖρας ὑδάτος ἀφει-
 δῶς δὲ ἠδονὴν ἐκλύσαντες ,
 πεφαρμάχθαι νομίζοντες ,
 ἀπέκτειναν αὐτὸν . ἡεργόνη
 δὲ τῇ θυγατρὶ τὸν πατὴρα 15
 μάστιγι , κύων σωφροσύνης
 ὄνομα μῆρα , ἣ τῷ ἰκαρίῳ
 σπείπειτο , τὸν νεκρὸν ἐμάν-
 σε . καὶ κείνη κατὰ δὲ νομὴν
 τὸν πατὴρα , ἐαυτῇ αἰνέ- 20
 τισε . παιδίῳ δὲ γήμασ'
 ἐδύξεν τῆς μητρός τὴν
 ἀδελφὴν , θυγατὴρα μὲν
 ἐπέκνωσε περικλυ , καὶ φι-
 λομήλαι . παῖδας δὲ διδύ- 25
 μοις ἐρεχθεά , καὶ εὐτύλῳ .
 πολέμου δὲ ὄζαντας ἄντας

πρὸς Λάβδακον, πρὸς γῆς
 ὄρων ἐπικαλέσατο βοητὸν,
 ἐκδράκην τηρέα τ' ἄρεως.
 καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ
 5 κατορθώσας, ἔδωκε τηρεῖ
 πρὸς γάμον τὴν ἑαυτῆς θυ-
 γατῶρα πέικνιν. ὃ δ' ἐκ-
 ταύτης γεννῆσας παῖδα ἴο-
 τυν. καὶ Φιλομήλης ὄρα-
 10 δεις ἔφθειρε. καὶ ταύτῃ,
 εἰπὼν τεθναίνει πέικνιν.
 κρύπτων αὖτ' ἡδὲ χρείων.
 αὐτὸς δ' ἡμέας Φιλομή-
 λαι στυγνὰ ἔειπε. καὶ τὴν
 15 γλῶσσαν ἐξέπεμν αὐτῆς.
 ἥ δ' ὑφῆτασα, εἰ πῶλ' ὀ-
 ραίμματα, καὶ δὲ τοῦ-
 των ἐμύνησε πέικνιν τὰς
 ἰδίᾳ συμφορᾷ. ἥ δ' αἶα-
 20 ξητήσας τὴν ἀδελφὴν κτεί-
 νει τὸν παῖδα ἵταν, καὶ κα-
 λίστα, τηρεῖ δὲ ἵπνον ἄγνο-
 οῦν περὶ τῆς. καὶ μετὰ
 τῆς ἀδελφῆς διαταχέως ἐ-
 25 φυγν. πρὸς δὲ αἰδομένη-
 ρος, ἀρπάζας πέλεκυν ἔδωκε
 καὶ αἰδὲ, εἰ δαυλίας τῆς

Tereum Martis filium de
 Thracia conuocauit eorū; bel-
 lo per eius auxilia præclaris-
 sime gesto : Procne filiam
 suam Tereo nuptui colloca-
 uit. Hæc suscepto ex ea Ilye
 filio, Philomelam amore suc-
 census uitiat. Eamq; simulat-
 to Procnes obitu, rure celat,
 & huiusce loco Philomelam
 ductam comprimit. Inde hu-
 ic linguam defecuit, ea uero
 per litteras in peplo contex-
 tas, suas ipsius Procne soror-
 ri, miseras significauit.
 Hæc, post quesitam Germa-
 nam Ilym puerum trucida-
 tum, elixatumq; Tereo, in-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit,
 Tereus cognito facinore ab-
 repta securi fugientes inse-
 quitur. Hæc uero, cum iam
 Dauliam Phocidis urbē per-
 uenissent, circumseptæ Deos
 rogant in auem mutari. Tum
 Procne fit Luscinia, Philo-
 mela uero in hirūdinem trās-

formatur. Adhæc Tereus in
Vrupam commutatur. Inde
Pandion ubi fato concessu, fix-
lij diuisis interse patrijs facul-
tatibus, Erichibeus regnum
accepit. Sacerdotio aut Miner-
æ, Neptuniq; Butes Erich-
thonij filius honestatur. At
Erechibeus. Praxitheam Phra-
sini, & Diogenæ Cephisto-
natæ filiam uxorem duxit,
ex qua filios habuit, mares,
Cecropem, Pandorum, &
Metionem, feminas uero Pro-
crin, Creusam, Cbithoniam,
Orithyiam, quam postea Bo-
reas rapuisse dicitur. Cbitho-
niam Butes in cōiugio habuit.
Atqui Xuthus Creusam du-
xit, & Procrin Cephalus
Deionei filius. Hæc sum-
pta corona aurea Pteleonti
subigitur, ei a Cephalo depres-
hensâ, ad Minoem confugit,
Hic eius etiam amore correps-
tus est, eiusq; concubitum im-
petrat. At, si mulier hæc
cum Minoæ concubisset, nul-

φωκίδος γινόμεναι περὶ α-
τάλητοι θεοῖς ὄχονται
ἀπορνεώσθαι. καὶ πέικη
μὲν γίνεται ἀπὸ τῶν. φιλομύ-
λα δὲ χελιδόν. ἀπωρεοῦ = 5
ται δὲ, καὶ τηροῦς, καὶ γίνε-
ται ἔτι. πανδίωνος δὲ
ἀποθανόντος, οἱ παῖδες πα-
τρίαν ἐμείλυνον. καὶ τὴν βα-
σιλείαν ἐρχοῦς λαμβάνει. 10
τὴν δὲ ἰδρωσύνῳ τῆς ἀθη-
νᾶς, καὶ τῷ ποσειδῶνος
ἐρχοῦσι βούτης. γήμασθ
ἐρχοῦς προξενίαν τὴν
φρασίμου, καὶ διοχλείας τῆς
κηλοῦ, ἔτι παῖδας κίτρο-
πα. πάνδωρον, μητίονα. θυ-
γατέρας δὲ, πέικην. κρέου-
σαν. χονίαν. ὠρεϊδίαν, ἣν
ἤρπασε ἑρμῆας. χονίαν μὲν 20
οὖν ἔθηκε βούτης. κρέουσαν
δὲ ξούθος. πέικην δὲ κίτρο-
λος ὁ διοχλείας. ἡ δὲ, λαβοῦ-
χρυσῶν σέφαμον, πτελέον =
πτερωδὴν ἀξέται. καὶ φα- 25
ραθεῖσα ὑπὸ κεφαλῶν,
πρὸς μίνα φεύγει. ὁ δὲ αὖ

τῆς ἐργᾶς, καὶ πείθει στυγερῶς
 εἶναι. εἰ δὲ στυγερῶς γυναι-
 κίνῳι, αἰδύκατον ἦν αὐτῷ
 στυγερῶς. πασιφάει γὰρ, ἐ-
 5 πειδὴ πολλὰς μίνως στυγερῶς
 νάξω γυναικῶν, ἐφάρμα-
 κόν στυγερῶν. καὶ ὁ πότε ἄλ-
 λην στυγερῶς, εἰς τὰ ἄρ-
 δρα ἐφείκει θνητὰ, καὶ οὕτως
 10 ἀπώλειτο, ἐχόντος οὐκ ἔ-
 φάλλον αὐτῇ κύναν ταχύν,
 σκόντιον κίονόλον. αὐτῇ
 τούτοις περικύβητος ἰδοῦσα τὴν
 αὐτῇ τῷ κρυφαίῳ, πει-
 15 εἶξεν, πρὸς τὸ μηδὲν ἐλά-
 λει, καὶ στυγερῶς ἐλά-
 λει. δίδουσα δὲ αὐτῇ τῷ μίνω
 ὅς γυναικῶν, ἢ κεν εἰς ἀδύ-
 ναν, καὶ διαλλαγήν κεν
 20 φάλλω, μὴ δὲ ζῶντων παραγί-
 νεται εἰς θύραν. ἦν γὰρ θύ-
 ρον πικρὸν. δίδουσα γὰρ αὐ-
 τῇ ἐν τῇ λοχίᾳ ἐχόντος,
 κίφαλος ἀκνέτις, ἢ τυχόν
 25 ἀκνέτις περικύβητος. καὶ κεν
 θείας ἐν ἀρετῇ πάγῳ, φυνεῖν
 αἰδοῖτο καὶ τριδικάζετο.

la potuisset ratione servari.
 Nam Pasiphaë, quod cum mul-
 tis mulieribus Minocem rem
 habere nō ignorabat, eū uena-
 ficis infecit, ut quoties secum
 alia cubaret, in illius artus
 uiperæ irruerent immanes,
 eumq; in modum pellices Pas-
 siphaë disperdebat. *Cephalus
 igitur, perniciosissimum habebat
 canem, cui Lelapi nomē fuit,
 et quem nulla fera poterat ex-
 uitare. Laculum adhaec, cuius
 ius iſtus neminem unquā fe-
 fellit. Inter haec Procris cōspi-
 cata uirū, Circeā, sumēs radi-
 cē, neq; sibi obesset, cōcūbit.
 At uerita rursus Minois con-
 iugem, Athenas proficiscitur,
 et in Cephalī gratiam rediit
 et cum eo ad uenandum con-
 cedit, quippe quæ uenandi
 studio mirifice oblectabatur.
 Haec occulte uipē infecuta in-
 ter fruteta latitabat, cuiusq; mo-
 tu promoueri uirgulta maritus
 sentiens iaculū inenitabile mi-
 sit, eoque percussam uxore Pro-

crim interfecit . Quocirca Cephalus ab Areopagi Iudicib . exilio sempiterno damnatur . Interea uero Oribyia Ili-
sum amnē trajicientem Boreas rapuit, et cum ea concubuit . Hæc illi filias Cleopatram, et Chionē, mares autem Zetem, & Calain aligeros peperit .
Cum cum Iasone in Colchos nauigantes, et Harpyias insectantes moriatur, suæ, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt .
Cleopatram Phineus coniugē cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, & Pandion, bis auctus filijs, ex Cleopatra Idæam deinde Dardani filiā sibi matrimonio sociavit . Ea uero, priuignos, perinde, ac in Phinei cædem conspirantes, falsò apud patrē infumilat, Huic ille credulus, ambos oculis priuat, interea Argonau-
te cum Boreæ filijs illuc ap-
pulsus in Phineum animaduer-
tunt . Chione autem Neptus

ὠρεΐσθαι δὲ πρὸς τὸν ἑὸν
ἰλίσσον ποταμόν, ἀρπά-
σας βορέας στυγερὰς . ἡ δὲ
γυνὴ θυγατρὸς μὲν κλεο-
πάτρας, καὶ χιόνω . ἵκοντες δὲ
ἐκ τῆς, καὶ κλάειν πρὸς
τοὺς . οἱ πλεόντες σὺν ἰάσ-
ω, καὶ τὰς ἀρπύγας διώ-
κοντες, ἀπέθανον . ὡς δὲ ἄκ-
σίλαος λέγει, πρὸς τῆς οὐ-
κ ἠρακλείου ἀπέθανον .
κλεοπάτρα δὲ ἔφημε, ὡ-
νός . ὧ γίνονται καὶ δις ὅτε
τὸ πλεῖστον, καὶ πανδίων,
ἔχων δὲ τούτοις ἐκ κλεοπά-
τρας καὶ δας, ἰδοὺ αὖ ἐγὰ-
ρ μισεν τὸν δαρδάνου . καὶ καί
νῦν τῆς περγόνων πρὸς θινέα
φθόρα καὶ καταβύχεται . καὶ
πισδύρας θινός, ἀμφοτέρω-
ροις τυφλοῖ . παραπλέον-
τες δὲ οἱ ἀργοναῦται σὺν
βορέας κολάζονται αὐ-
τὸν . χιὼν δὲ πασιδῶνι μέ-
γνυται . ἡ δὲ κρύφα τῶ πα-
ρὸς οὐ μολπον περὶ σα, ἵνα
μὴ γένηται καταφανής, εἰς

τὸν βυθὸν εἴπει τὸ πα-
 ῖον. ποσειδῶν δὲ αἰελέμε-
 νος, εἰς αἰθιοπίας κομίζῃ. καὶ
 δίδωσι βεῖθεσι κύμη βέφειν
 5 αὐτῷ θυγατρὶ καὶ ἀμφι-
 τεῖτῃ. ὥς δὲ ἐπλειώδῃ,
 εἶδον ὁ βενιδεσκύμης αἰὲρ.
 τῷ ἐτάρῳ αὐτῷ τῆς θυγα-
 τέρων δίδωσιν. ὁ δὲ καὶ τῷ
 10 ἀδελφῷ τῆς γαμηθείσης,
 ἐπιχείρησε βιάζεσθαι. καὶ
 δὲ αὐτῷ φυγαδολυγίς, με-
 τὰ ἰσμάρου τῷ πατρὶ, πρὸς
 περγέιον ὅκεθρον βασι-
 15 λεύς. ὃς αὐτῷ τῷ πατρὶ τῷ
 θυγατρίᾳ στυγνέει. ἐπεὶ
 λούων ἡ ὕδρον γεγυῖα κα-
 ταφανῆς γίνεται. καὶ πρὸς
 ἐλευσινίῳ φύγει. καὶ ὧ
 20 λία ποιεῖται πρὸς αὐτῷ.
 αὐτῷ δὲ ἰσμάρου πελοπί-
 δαντος, μετὰ περγέι, ὑπὸ
 περγέιον παραγίνεται. καὶ
 τῷ πρὸς ἑνὶ μάχῃ δια-
 25 λυσάμενος, τῷ βασιλείᾳ,
 παρίλαβε. καὶ πολέμου
 εἰσαίνων πρὸς ἀθηναίῳ, καὶ

no admiscetur. Quae cum,
 clam patre Eumolpo, perpetrif-
 set, ne detegeretur, in mare
 deiecit infansulum. Hunc sta-
 tim Neptunus exceptum, in
 Aethyopiam transferi, et Ben-
 ibesycyme filiae suae athen-
 dum commendat, et Amphiz-
 trite. Qui, cum aetatis integre
 fuit, intus Benibesycymes con-
 iux, huic alteram filiarum
 uxorem dedit. Hic autem uxo-
 ris quoque suae sorori uim in-
 ferre aggreditur. quamobrem
 exilio multatus cum Ismaro
 filio, ad Tegyrium Thraciae
 regem confugit. Qui filiam,
 ipsius filio, coniugavit. De-
 inde uero insidias Tegyrio
 quoque comparasse detectus, ad
 Eleusinos aufugit, eorumque
 amicitiam sibi conciliauit.
 Rursus aut, Ismaro filio de-
 functo, a Tegyrio reuocatus
 i Thraciam redit, ac soluta iter
 eos discordia regnum accepit.
 Mox conflato iter Athenienses,
 et Eleusinos bello, ascitus

ab Eleusinijs, magno cū Thra-
cum exercitu opem laturos ad-
uenit. At Erechibeo pro A-
theniensibus uictoriam adep-
to: Deus rem bellicam prae-
clare gesturum cecinit, si fi-
liarum unam iugularit. Qui
cum natu minimam, immolas-
set, & reliquae tum omnes se
se iugularunt. Siquidem, ut
quidam testati sunt, de se ui-
cissim occidendis, conspira-
rant. Commissa uero post
immolationem pugna Erech-
theus Eumolpum obt truncauit.
Inde uero ubi Neptunus cum
ipsius domo Erechtheū dissol-
uit, Cecrops Erechthei fi-
liorum maximus regnum ad-
ministravit, & is ducta in con-
iugium Metiadusa Eupalami
filia Pandionem filium su-
spulit. Hic unā cum Cecro-
pe patre regnans à Mettonis
liberis p seditionē eiectus fuit.
Hinc Megara ad pylam pro-
fectus eius filiam iam dudum
nubilem uxorem cepit, à qua

ἐλαδσινίοισι, ἐπικληθεὶς ὑπὸ
ἐλαδσινίων, μετὰ πολλῆς συ-
νεμοῦναι θρακῶν διωάμε-
ως. ὄρεχθει δὲ ὑπὸ ἀθηναί-
ων νίκης χρωμένῳ ἔχρησε 5
ὁ θεὸς κατὰ τὸν πό-
λεμον, καὶ μία τῆς θυγα-
τρὸς σφάξῃ. καὶ σφάξα-
ς αὐτῇ τὴν νεώτατήν, καὶ
αἱ λοιπαὶ ἐαυτὰς κατέσφα-
ξαν. ἐπεποίητο γὰρ, ὡς ἔ-
φαζάν τινες, σιωποσίου
ἀλλήλων σιωπολῶσαι.
γλυκομένης δὲ μετὰ σφαγῆν τῇ
μάχης, ὄρεχθεὺς μετὰ αὐτῇ- 15
λεν ὁ μολῶν. ποσειδῶν-
ος δὲ καὶ τὸν ὄρεχθεῖα, καὶ
τὴν οἰκίαν αὐτῇ κατὰ λυ-
γαντος, κέρου ὁ πρεσβύτε-
ρος τῆς ὄρεχθεως παίδων, 20
ἐλασίλευσεν. ὅς γὰρ μὴ
ὑάδουσαν τὴν ὀπαλάμου
παῖδα, ἐπέκρωσε πανδίωνα.
οὗτος μετὰ κέρουτος βασι-
λεύων, ὑπὸ τῆς μητιόνης 25
ὑῶν κατὰ σάσιν ἐξεβλήθη.
καὶ πᾶς γλυκομένης εἰς μέγα-

ρα πρὸς πύλας τῷ ἐκείνου
 θυγατρὶ*, πλείων γαμῆι.
 αὐδὶς καὶ τῆς πόλεως βασι
 λεύς ὑπ' αὐτῆς κηδεύει.
 5 κτείναντο γὰρ πύλας ἢ τοῦ
 πατρὸς ἀδελφὸν βίαντα,
 τῷ βασιλείῳ δίδωσι παν
 δίωνι. αὐτὸς δὲ εἰς πλοπὸν
 νησον σὺν λαῷ πρᾶχλόμε
 10 νος, κτίζει πόλιν Πύλον.
 πανδίωνι δὲ αἱ μεγάροις ὄν
 τι, καὶ δὲ ἐγείοντο. αἰεὶ δὲ,
 πάλλας, νίστος, λύνκος. αἱ οἱ
 δὲ αἰγία σκυρίου εἶναι λέ
 15 γοισίν, ἔπαβλυνθῆναι δὲ
 ἔπαυτο πανδίωνος. μετὰ δὲ τῷ
 πανδίωνος τελευτῇ οἱ παῖ
 δες αὐτοῦ σχιστὸν ἔχοντες ἔπα
 ῖον ἀθήνας, ὅς ἐβαλον τοῦ μν
 20 πονίδας. καὶ τῷ ἀρχὴν τε
 ραχὴν δίδωσι. εἶχε δὲ τὸ
 πᾶν κράτος, αἰγύβης, γαμῆι
 δὲ πρῶτον μὲν, μήτην τῷ
 ὁπωλύβη. δαυτῶρα δὲ χαλ
 25 κὸπην τῷ ρηξένωρος. ὥς δὲ
 οὐκ ἐγείετο παῖς αὐτῷ, δι
 δοικῶς τοῦ ἀδελφοῦ εἰς πν

deinde urbis regno praefici =
 tur. Nam, cum pylas Bian =
 tem patrum occidisset, Pan =
 dioni genero regnum tradit,
 ipse vero traducto in Pe =
 loponnesum populo Pylum
 urbem condit. Interea Pan =
 dioni Megaris regnanti, na =
 ti sunt filij Aegaeus, Pallas,
 Nisus, & Lycus. Non =
 nulli autem Aegaeum Scyrij
 filium esse aiunt, sed a Pan =
 dione suppositum fuisse.
 Demum post Pandionis obi =
 tum, eius filij perducto in
 Athenas exercitu Metioni =
 das eiecerunt, ac regnum
 in partes quatuor distribue =
 runt, sed Penes Aegaeum
 summa Imperij fuit. Hic
 primam uxorem Metan Oz =
 pletis filiam: Alteram vero
 Chalciope Rhexenore na =
 tam duxit. At, ubi nulla
 se prole augeri uidet, fra =
 trum metu ad Pythiam adit,
 deq; filiorum progenie res =
 ponsum dari sibi postula =

uit, cui deus ita uaticinatus ē.
Macte noua uirtute, pedem,
qui prominet utri.

Ne prius exoluas, quàm scans
das Palladis arcem.

At ipse ambigens qd hoc sibi
uellet oraculū, Athenas iterū
accedit, ac p Troezenē iter fa-
ciens à Pitheo Delopis filio
hospitio recipitur, qui, quoniā
oraculum intellexerat. Ageo
uino madeti filiā Aethrā cō-
primendam sum misit. Hanc
etiam nocte eadem Neptuno
coniunxit. Aegus interea
Aethræ præcepit, ut, si ex ea
masculus, nasceretur, educae-
ret: ne uē, cuius ille filius ef-
set, indicaret: ensē, & cal-
ceos sub saxo abditos reliquit,
hæc locutus, cum per Aetatem
puer saxū subuoluere queat,
ea tolleret, eumq; elām cū hi-
sce omnibus ad se rebas emitte-
ret. Ipse interim Athenas
contendit, nec non Panathe-
næorum certamen aggredi-
tur, celebrare, in quibus Miz-

ρίαν ἤλθι. καὶ ποδὶ παί-
δων γόνυς ἐμαυτοῦ ἐβόη. ὁ δ' ὁ
θεὸς ἐχρησεν αὐτῷ.

Ἀσχοῦ τὸν περὺ χρίτα πο-
δῶνα φέρτατε λαδὼν, 5
μὴ λύσης πρὶν ἐς ἄκρον αἶ-
θναίων ἀφίκηαι.

Ἀπορῶν δὲ τὸν χρυσμόν,
αἰὴν πάλιν εἰς ἀθήνας· καὶ
φροῖνῃνα διοδύων, ἐπι- 10
ξκουῖται πτθεῖ τῷ πέλα-
πος· ὃς τ' χρυσμὸν σπείρει,
μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ
συγκάτεκλινει αἶθρα. τῇ δὲ
αὐτῇ νυκτὶ, καὶ ποσειδῶνι 15
ἐπὶ ληϊσάσεν αὐτῇ· αἰγυδὺς
δὲ εἰτελάμηνος αἶθρα, ἐὰν
ἄρρηνα χληνῆσθ, φέφειν· καὶ
τίνος ἔσται μὴ λέγειν· ἀπέλι-
πε δὲ ἕως τινι πέτρα μάχε- 20
ραι, καὶ πέδιλα εἰπῶν, ὅταν
ὁ παῖς δύνῃ τῷ πέλασ αἶ-
ποκυλίσας αἰελίδαι ταῦ-
τα, τό τε μετ' αὐτ' αὐτ' ἀφ-
πέμπειν· αὐτὸς δὲ ἔκκεν εἰς 25
ἀθήνας· καὶ τ' τ' παναθη-
ναίων ἀγωνίᾳ ἐπέτελει· εἰ γ'

ὁ μίνως παῖς ἀνδρογέως ,
 εἰκνεσεν πάντας. ἔτον ὁ ζεύς
 εὐδὴ τὸ μαραθώνιον ἐπέμψα
 ταῦρον. ὑφ' οὗ διεφθάρη. ἔ-
 5 νιοι δὲ αὐτὸ λέρυσσι πορρὺ
 μινον εἰς ἀθήνας ὡς τὸ λαίου
 αἰτῶνα πρὸς τῆς ἀγωνιστῶν
 εἰσβολῆς τίτα δὲ φθόνον
 ἀχλιδεῖται . μίνως δὲ ἐπελ-
 10 οῖντος αὐτῷ θανάτου θύων
 εἰ πάρος ταῖς χεῖρσι τὸ μὲν
 σέφαλον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
 ἔρριψε, καὶ τὸν αὐλὸν, κατέ-
 15 χε, καὶ τὴν θυσίαν, οὐδὲν ἔτ-
 20 νον ἐπέτελεσεν. ὁ δὲ ἐπὶ καὶ
 δεῦρο χωρεῖς αὐλῶν, καὶ σε-
 φαίων εἰ πάρος θύουσι ταῖς
 χεῖρσι . μετ' οὗ πολὺ δὲ θα-
 λασσοκρατῆς, ἐπολεμήσεν
 25 οὐλοῦντας ἀθήνας, καὶ μέ-
 γαρα εἰλε νίκου βασιλῆον-
 τος τῷ πανδίωνος . καὶ μεγα-
 ρέα τὸν ἱππομηνίου ὅς οἱ ἔ-
 νισεν βοῶντ' ἐλθόντα ἀπεί-
 30 κτεινε . ἀπείθαυε δὲ καὶ νί-
 σος δὲ θυγατρὸς περδοσίαν .
 ἔχοντι ἥ αὐτῷ πορφύρεον

nois filius Androgeus ob-
 floria praestitit. Hunc Iupiter
 in Marathonium taurum mi-
 sit, à quo fuit interfectus. Nō
 defuncti, qui illum Athenas ad
 Laj certamē euntem, ab athle-
 tis ob invidiam dolo necatum
 fuisse prodant. Minos, audi-
 ta filij morte, quo tempore in
 Paro gratijs sacra faciebat,
 sublatam ē capite coronam,
 abiecit, ac tibiam, perrexit,
 & sacrificium nihilo tamen
 secius absoluit. Hinc & in ho-
 diernam usq; tempestatem si-
 ne tibijs, & coronis in Paro
 Gratijs immolant. Nec lon-
 go post tempore in mari prae-
 potens cōparata classe Athe-
 nas oppugnauit. Megara item
 Niso Pandionis filio regnante
 subuertit. Adhuc Megareum
 Hippomenis filium, qui ex
 cloaca Niso opitulaturus ad-
 uenerat: interemit: et is demū
 p filiae pditionē occubuit. Nā
 cū Scylla filia Minois amore
 flagaret patri purpureū crinē

quo inuictus esse ferebatur è medio capitis aertice præci-
dit, eoq; facto statim ille inte-
rjit. Minos itaq; Megaris po-
titus, uirginem uinctam pedi-
bus è puppe in mari deiectam
summersit. Enimuero, cum id
bellum diuturnius fore uide-
retur, quando Athenas cape-
re minime posset, Iouem, ut
Athenenses commissi crimini-
bus pœnas luerent, obsecrat,
Hinc, cum pestis, ac fames
simul urbem inuasisset, Pri-
mum quidem ex ueteri oracu-
lo, Athenienses Hyacinthi fi-
lias Antheidem Aegeidem,
* Enthenidem: & Lysæam
Geraësti ad Cyclopiis tumultū
iugularunt, sed harum pater
Hyacinthus Lacedæmone A-
thenas commigrauit, & cum
nihil inde sibi emolumenti fa-
turum uiderent oraculum de
belli exitu consuluuerunt. His
numen, quas ipse uellet, Mi-
noi pœnas daturos renuncia-
uit. Igitur Athenenses missi à

Minocem

ὡς μείσω τῇ κεφαλῇ τείχεα,
ταύτης ἀφαιρεθείσης τε-
λόντα. ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτῆς
σκύλλα δράδειν μίνωος
ἔβηλε τὴν τείχεα. μόνον δὲ
μεγάρων κρητῆρας. καὶ τῶν
κόρυς τῆς πρύμνης τῆς πο-
δῶν ἐκδύσας, ὑποβρύχως
ἐπορεύετο. χρονισομλίου δὲ
πολέμου μὴ διαυάμνος ἐ-
λεῖν ἀθῆνας; οὐχέτοι ἰδι-
πρὸ ἀθηνάων λαβεῖν οἰκίας.
γενομλίου δὲ τῇ πόλει, λοι-
μὸν τε; καὶ λιμὸν, τὸ μὲν
πρῶτον κατὰ λόγον ἀθ-
ναῖοι παλαιὸν, τὰς ὑακί-
νου κόρας, αἰθιδά. αἰγλή-
δα, ἡν θηνίδα, λυταία, ὅς
ἄγερά σου τὴν κύκλωτος τά-
φοι κατέσφαξαν. τούτοις
δὲ ὁ πατὴρ ὑακίνθοις ἐλθὼν
ἐκλακεδαίμονος ἀθῆνας κα-
τέκτε. ὡς δὲ οὐδὲν ὄφελος
ἔνι. ὅττι ἐχρῶντο περὶ ἀπα-
λαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπεῖπνε
αὐτοῖς μίνῳ διδόναι δίναν
ὡς αὐτὸς αὐτὸς αἰρεῖται. πῆμ-

† αὐτὸς

ἄνθρωποι δὲ πρὸς μίναα, ἐπὶ
 δευτέρῃ ἐτεῖν δίκης. μίνως δὲ
 ἐκέλευσε αὐτοῖς ἰδὲ κού-
 ρους ἐπὶ α', καὶ κόρας τὰς
 5 ἰσας, χεῖρς δ' ὧλων πέμπειν
 τῷ μινωταύρῳ βοράς. ὃς
 δὲ οὐτως ἐλάβουενθ' ἡγε-
 ρεργμείος. ἐν ᾧ τὸν εἰσελ-
 θόντα, αἰδύναθ' ἦν ἐξιστάει.
 10 πολυπλόκοις γῆράμποις
 τὴν ἀγροῦν μὲν ἐξοδὸν ἀ-
 πέλκει. κατὰ δὲ αὐτὴν
 αὐτὸν δαίδαλος, ὃ δὲ παλά-
 μῳ παιδὸς ἦν μνῆστος, καὶ
 15 ἀλκίππης. οὗτος ἦν ἀρχι-
 τέκτων αἰετος. καὶ πρῶτος
 ἀγαλμάτων οὐρετής. οὗτος
 ἐξ ἀθηῶν ἐφυλὲν ἀπὸ τῆς
 ἀκροπόλεως βαλὼν τὴν
 20 ἀδελφὴν πέρδικος ὑὸν τάλ-
 αω, μαθητὴν ὄντα. δέισας
 μὲν οὖν τὴν οὐφύσας αὐτὸν
 ὑπερβάλλει σταγόνα γὰρ ὅ-
 φεως ὄρων, ξύλον λεπτὸν
 25 ἐπρίσσει. φωραδὲς δὲ τὴν
 νεκροῦ κειθεὶς ἐν ἀρείῳ πάλ-
 γῃ κατὰ δικάδας, πρὸς μί-

Minoë legatis, ut ab eis, quas
 pœnas uellet peterent, tum Mi-
 nos ijs ut quatuordecim corpo-
 ra, septem scilicet puerorum,
 ac totidem & ætate pæres,
 puellas, inermes minotaurο
 deuorandos mitterent, impe-
 rauit. Is taurus labyrinthο
 conclusus cœrcebatur, unde
 ingressus quispiā haud facile
 exire poterat, quod multiplici
 uiarum ambage non agnitum
 exitum excludebat. Hunc Da-
 dalus, filius Eupalami, & Me-
 tiōis, et Alcippæ filius fuit, ex-
 edificauit. Hic item Archites
 ætus omnium præstantissimus
 & primus operum admiratio-
 ne dignorum fuit inuentor.
 Hic etiam Athenis post nece-
 tum Perdici sororis filium
 Talaū, eius discipulum, ausu-
 git, quem, ueritus ne ipsum in-
 geniū præcellentia superaret,
 occidit. Etenim serpentis ma-
 lam nactus lignum tenuē se-
 cuit, deinde ubi pueri cadauer
 deprehensum fuit, Reus in

APOLLODORI

Martis nulla peractus ad Min-
noem confugit. Atque inibi Pa-
siphæ cum Minos taurum ar-
deret, lignea vacca affabre
compacta corripuit: ac Laby-
rinthum construxit, ad quem
quotannis Athenienses Virgi-
nes septem, ac totidem pueros
ætate pares Minotauro uoran-
dos mittebant: donec Theseus
ex Æthra, Ægeosq; natus
iam grandis factus, petra sum-
mota calceos, atq; ensẽ mu-
fert, & pedestri itinere Athe-
nas adiens, obfessam iam uia
à maleficis uiris undecũq; pæ-
cavit. Primum quidem Per-
iphetẽ Volcani, & Anti-
etice filium, qui quod clauam,
gestaret, Corynetã dicebatur,
ad Epidaurum occidit, qui
cũ imbecillis pedibus esset, fer-
rea claua munitus, uiatores
interficiebat: quã ex illo præ-
reptam Theseus ipse ferre cõ-
suevit. Hic Sinem postea Po-
lypemonis filium, & Sylea co-
nubi filia occidit. Huic Pi-

νακ ἔφυγε. καὶ καὶ πασιφά-
ης ὀρεαδείσης τῷ ποσειδῶ-
νος ταύρου, σωῆρ πεισας
τεχνοσάμειος ξυλίνην βουῶ.
καὶ τὸν λαβύρινθον κατε-
σκόλασεν, εἰς ὃν κατὰ ἔτος
ἀθηναῖοι κοῦρασ ἑπτὰ, καὶ
κοῦρας τὰς ἰσας, τῷ μινω-
ταύρῳ βορὰ ἔπεμπον. Θη-
σολὺς δὲ γλυνθεὶς ὁρᾷ ἄθρας
αἰγὴν ποῖς. ὡς ἐλγνὴν δὴ τέ-
λειος, ἀπωσάμειος τὴν πέ-
φασ, τὰ πέδιλα, καὶ τὴν μά-
χειραν αὐαυρεῖται. καὶ πε-
ξὸς ἐπείγεται εἰς τὰς ἀθή-
νας. φρουρουμένης δὲ ἡ πό-
λις ὁρᾷ κακούρων τῆς ὁδοῦ
ἡμῶσιν. πρῶτον μὲν γὰρ πε-
ριφύτην τὸν ἡφαίστου, καὶ αὐ-
τοκλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύ-
νης, ὃν ἐφόρει, κορυμνῆς ἐπέ-
κλειετο, ἐκτείνειν εἰς ἐπὶ δαύ-
ρω. πόδας δὲ ἀδενεῖς ἔχων
οὗτος, ἐφόρει κορυμνῶν σιδη-
ρῶν, δι' ὧν τῶν παριόντας ἐκ-
τείνει. ταύτῳ ἀφελόμε-
νος θησολὺς ἐφόρει δυνάτορον

δὲ κτείνει σίνιν τὸν πολυ-
 πήμενος, καὶ συλῆας τὴν κα-
 είνου. οὗτος πιτυοκίμ-
 πῆς ἐκαλεῖτο. οἰκῶν γὰρ ὅ-
 5 κορινθίων ἰσθμὸν, ἠνάγκαζε
 τοὺς παρόντας πίτυς κίμ-
 πῆοντας ἀνέχεσθαι. οἱ δὲ,
 διὰ τὴν ἀδυναμίαν, οὐκ ἠδύναντο
 τοὺς κίμπειν. καὶ ἔπει-
 10 οὗτος δένδρων ἀναρρίπτοντες
 νοί, πάντως ἐθρως ἀπώλωντο.
 τούτῳ δὲ φρόνως θεαυ-
 σίνιν, ἀπέκτεινεν.

exo campe, à curuandis pinis
 nomen fuit. Nam cum Corin-
 thiorum Isthmum infedisset,
 uiores ad pinos flectēdas i-
 uitos cōpellebat, qui quòd eas
 uirium imbecillitate flectere
 nequirent, arborum infē res-
 deuntium impetu sublati per-
 nitus interibant. Hunc in
 modum Thefeus Sinem crus-
 ciatum è medio substatit.

Λείπει πολλὰ.

Multa defunt.

§ 3

BENEDICTVS AEGIVS
FVLVIO VRSINO.

S . P . D .

I quis suauissime Fului , me velut
falsi , suspectiq; tituli , quem Apol
lodori nostri fronti præfixi accuo
saturus forsan exurgat , quòd cum
scilicet Atheniensem , quòd Grā
maticū dixerim , quòd BIBLIOTHECES ,
quòd SIVE DE DEORVM ORIGI
NE , ac LIBRI TRES , adscripserim , his
meis ad te literis , cui nostras in tris Apollodo
ri libros , qualescunq; fuerint , annotationes nun
cupare iam pridem constitui : me non ab re hanc
tanti laboris auctori præfixisse inscriptionē om
nibus demonstraturum esse promitto , spondeoq;
Quòd igitur hunc ego Atheniensem , & Gram
maticum recte appellarim , non modo ex veteri
ipsius inscriptione , sed etiam Suidæ testimonio
sine dubio comprobatur . Nam Ασκληπιάδης ,
inquit ille , Ασκληπιάδου γραμματικὸς , εἰς τῆς πα
λαιῶν τῆ Ραδίου φιλοσόφου , καὶ αἰσαίου μαθητῆς
Ἀθηναῖος τὸ γένος . Viden' vt Apollodorus a
Suida non solum Asclepiadæ filius fuisse dicio
tur , sed Atheniensis , sed & Grammaticus ap
pellatur . Huc accedit firmum , & graue Eustao

thii magni Homeri enarratoris testimoniū, à quo
 etiā hic Atheniensis vocatur his verbis . ὅτι περὶ
 ἄλλοις, καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐπεγραμματοδίστα-
 το τὸ πρὸς τῷ κατὰ λόγον εἰ δῶδε καὶ βιβλίοις. Quare
 quis nam inficiari poterit Apollodorum hunc
 fuisse domo Athenis? Ceterum illum dignissī-
 mo Grammatici titulo fuisse decoratum Strabo
 in Geographiæ libris aperte declarat, cum de
 Thucydide, atq; Apollodoro nostro mentionē
 facit, οὗ περὶ δὲ οὗτος, δὲ οὗτε Ἀπολλόδωρος ὁ γρῆμματο-
 πλῶς. Qui itaq; hunc esse Grammaticum nega-
 re audeat, cum tanti præsertim auctores senten-
 tiæ nostræ subscribant: eum equidem amentis-
 simum, ac iudicii præcipitis hominem, deui-
 umq; appellandum esse arbitror. Venio iam ad
BIBLIOTHECES adscriptionem. Hac
 nos in re vnica, ac singulari Sophoclis in Anti-
 gonem commentarii auctoritate contenti esse
 velimus. Is enim cum de Phineo loquitur,
 τῶν τε, φησὶν, ἰσορρεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ.
 Quod autem **SIVE DE DEORVM**
ORIGINE LIBRI TRES adiecero-
 mus, Hic, qui huiusce authoris primi certe li-
 bri vnā, aut alteram pagellam, vel lippientis
 bus ocellis legerit: in sententiam nostram, &
 manibus, & pedibus, eum iturum certo scio.
 Atq; fortasse obiiciet alius (cur **LIBRI TRES**

adscriptum fuit , quando in manuscriptis Apol
lodori codicibus , nulla librorū partitio esse ap
pareat? Immo vero qui nostram Apollodori la
tinam interpretationem cū animi candore per
curret , id operis reliquū in tris parteis diuīsum
iri omnino censebit . Nam Homeri , quod te nō
fugit, in Iliadem commentarii citant Apollodo
rum in primo, ac secundo huius operis libro. Si
qui igitur mi Fului honeste , ac nobilis Iuuenis,
tam peruicaces , tamq̃ refractarii inueniātur, vt
hanc sententiam, censuramq̃ nostram amplexa
ri minime velint , eam planē Hilermum Sirle
tium , Basilium Zanchium acerrimi iudicii vi
ros , ac duo velut Reip. litterariæ sydera fulgen
tissima : Ianum deniq̃ Cæsarium dicendi magi
strum , ac bonarum artium professorum facile
principem , & in quemuis , defensuros esse non
dubito . Tu vero mi Fului meas in Apollodorū
annotationes à me tibi iamdudum nuncupatas
propediem in lucem prodituras expecta . Quæ
vero ad Apollodori vitam copiosè scribendam
attinent, nihil est, quod ab Aegio tuo expectes,

à Tettio enim vtriusq̃ nostri longe amane
tissimo ista petenda sunt . Vale vi ,

Klen . Sextiles , Romæ

M . D . LV ,

f llll .

BENEDICTI AEGII SPOLETFINI

in treis Apollodori Atheniensis Grammatici Bibliothecis, siue de Deorum origine libris
propos, annotationes,

IN LIBRVM PRIMVM.

primus numerus foliũ, significat secundũ paginã, tertius lined.
Fol. pa. li.

I. Οὐρανός. Lactantius Firmianus Uranum vocat deum Topicum Africanorum, qui et Cœlestus dicebatur. Nos uero Cœlus in genere masculino uertimus secuti Ennii Poetæ auctoritatem, FL. enim Charisius Sosipater clarissimus Grammaticorum libro primo. Cœlũ inquit hoc cū sit neutrũ, et masculine veteres dixerunt, et Ennius. quẽ cœlus genuit. Itẽ quoq; cœlus profundus. Legimus etiam CAELVS per æ masculine positum in marmore nup̃ effosso in arca diuæ Mariæ semper uirginis in Cœliq; monte, cognomento in Domnica hunc in modum ex fragmento,

OPTIMVS. MAXIMVS
CAELVS. AETERNVS. IVP-
TER. IYNONI. REGINAE
MINERVAE. IVSSVS. LIBEN-
DEDIT. PRO. SALVTEM. SVAM
M. MODIVS. AGATHO. ET. PR.
FAVSTI. PATRONI. HOMINIS. S,
ET. HELPIDIS. SVAES. CYM. S.

Sunt, qui Coelum ut Deum, Cœlium masculine dixerunt differentie causa. Ego uero Ennii testimonium secutus Cœlus uertere græca imitatione malui, idq; pro tuo candore mihi uitio minime

uertent , quando hoc uolens , prudensq; fecerim : adiutus potissimum à uetere epigraphæ , at planè ingratiſſimus omnium dici , & appellari mererer , nisi id Hieronymo Alterio uiro & nobilissimmo , & humanissimo acceptum referam . Is enim uiarum magister diligentiſſimus , & rerum antiquarum seruantissimus in Cœlio pro æde Deiparæ uirginis à nauicula cabatoribus conductis effodi ex magistratus auctoritate iubet : dumq; altius excauatur , inscriptio , qua de locuti sumus , effossa primum est : inde aliæ complures , ex quibus tandem aliquando , ubinam in Cœlio monte Castra Peregrina uiserentur , cognouimus . Quæ falsò ea in Cœlij parte , qui hactenus de rebus antiquis Romanis conscripserunt , ubi sanctorum Quatuor est templum , posuerunt . Quod omnis no à uero abhorre faciant infra à me recitatæ inscriptiones , ex quibus peregrinorum castra fuisse ad ædem prænominatæ Deiparæ uirginis , uel furdis facillime , cæcisq; comprobatur : tas metſi non deſint , qui id obſtinatiſſime inſicientur : cum recantas re iam dedignentur . ij , ſi me audient uiri boni , & cordati fungentur officio , ſi accepti beneficij memores Hieronymo Alterio , quem honoris cauſa ſemper , ac paſſim nomino , gratias & agant & habeant : En tibi igitur erutarum inſcriptionum copias quibus (ut diximus) caſtrorum Peregrinorum locus repertus eſt .

Ex epistyllo marmoreo.

PRO. SALVTE. ET. RE-

DITV. D. N. IMP. CAES.

|||||

VOTIS

PIO. FELICI INVI-

VOTIS

X. ANNALIB. CTO. AVG. DOMITIVS XX. ANNA-

FELICE BASSVS. FR. AGENS LIB FELICE

TER. VICE PRINCIPIS. PE TER.

REGRINORVM. TEM

PLVM. IOVIS. RE-

DVCIS. C. P. OMNI.

CVLTV. DE SVO EXORNAVIT.

Ibidem in Basi

COCCEIVS

PATRVINVS

PRINC.

PEREGRIL

NORVM

In alia ibidem

COCCE

IVS PA

TRVINVS

PRINC.

PEREGRIL

NORVM.

1. 2. 5. ἐπεὶ ἄλλος) scribendum ἐπεὶ ἄλλος.

1. 2. 13. ἡνίκα τὰ τὸν) meliorem esse lectionem censuimus,
ἡνίκ τὰ τὸν nouissimus enim Caeli filiorum masculinorum Saa-
turnus fuit, post quem Apollodorus statim subnectit feminas.3. 1. 22. σὺ ξαν) Sic in exemplari manuscripto legebatur, in cuius
nos locum substituiamus σὺ ξ. que vera est, ac genuina lectio.

3. 75. ὁ μὲν τὸν) reposuimus ὁ μὲν τὸν,

fo. pa. li.

4. 5. 6. ὠείδης.) in Metelliano, & alijs quæ uidi, exemplaribus scriptum legi pro ὠείδης.

4. 1. 14. πρωτομέδου(α.) in alijs uidi scriptū quod non displicet. πρωτομέδου(α. Hæc πρωτομέδου(α nominatur ab Hesiodo in Theogonia.

4. 1. 17. πρωτῶ.) siue πλωτῶ, et si alia est nympha πλωτῶ quare ego addere hanc nympham huic loco eam enim Hesiodus cum Oceanidibus recitat in Theogonia.

4. 1. 18. κρατῶ.) legitur et κρατῶ, placet tamen κρατῶ, ἐκ τῆς κραίεα uerbo id nominis deductum est.

4. 1. 25. ἄρην.) uidi in Codice Ioānis Honorij scriptū ἄρην per. i. non est aspernenda hæc lectio.

5. 2. 31. σδρῆδῆ.) non est fugienda lectio, σδρῆδῆσθαι, i. priuandum esse.

5. 1. 17. ὧς δὲ ὁ μῦθος λέγει.) locus ex Iliadis primo.

5. 2. 24. χειμῶνα πέμψα(α.) rem hanc Homerus copiose narrat Libro Iliadis ε. & Apollodorus infra recitat in 2. uolunt mine explicatus quàm hic facit.

6. 1. 10. κόρην.) ex tribus codicibus, quibus ego in hoc uertendo auctore usus sum, κόρην parum doctè scriptum uidi: cuius loco nos κόρον restitimus, nam de mare, non de puella hic loquitur Apollodorus.

6. 1. 13. ὧς δὲ τῆς γλονιόσεως εἴεσιν ἄνδρες.) deprauatus est hic locus, atq; adeo ut deesse nonnulla facile perspiciatur, quocirca adijci proasterisco à Chalcographis iussimus græta hæc uerba λείπει τινα, idest defunt quedam.

6. 2. 12. δύμπερος.) legitur & ὕπερος. Cōtumelia: transuoli secutus Gregorium Gyraldum uirum doctissimum undecūq;

& quo neminem plura legisse crediderim. Is enim in suis illis
 frugiferis, & copiosissimis uoluminibus de Dijs Gentium Pa-
 na Iouis, & Contumeliae filium fuisse ait, nullius tamen prae-
 ter ipsius instituti citato testimonio, potuisset tamē ad hanc rē
 citare Pindari enarratōrē in argumēto Pythiorū. Ille. n. inibi,
 ἔμεθιν, ἰγί, ἀχάλλων, κὶ τλὴν μασιπυλὴν τέχην ἔχον
 τῷ πατρὶ, οὗτος γὰρ τοῖς ἀρχαῖσι θεμισθείη πᾶσιν
 ἐπιμελὴς, εἴ τα ὄρχεται ἀδὲ τὸ μασιτεῖον, εἰ δὲ πρῶ-
 τη νύξῃ χρυσμώδουσιν, εἴ τα θίμης. His ille uerbis Apol-
 linem ait artem diuinandi à Pane Arcadiae deo didicisse, non
 tamen à quonam Pane, quippe qui paulo superius dixerat
 hunc in modum ex eadem Hypothēsi. ἐπὶ ἀφ' Ἰογγον δὲ
 αὐτῶν ἐποίησεν ἀρμωσάμενος περὶς τλὴν τῷ πατρὶ
 σύμγχα, οὐ τῷ ὄρμον, καὶ πηνελόπης, ἀλλὰ τῷ
 διὸς, καὶ θύμβρεως. Hic igitur ille quisquis fuerit Pinda-
 dari explicator felicissimus, à quonam Pane fuerit Apollo
 edoctus vaticinationes, nempe à Pane Iouis & Thymbris, i.
 contumeliae filio, monstrauit.

6.2.21. ὀρχυμίου repositum ὀρχυμίου ex Pherecte apud
 Rhodij scholiographum Argonauticorum libro primo.

6.2.22. ἐλάνης). pro quo scribe ἐλάρης, siue ἐλάρας utrius
 nihil moror. dum ἐλάνης per. v. reijciatur.

7.2.17. χνομίλης). pro χνομίλης ut in exemp'aribus quotquot
 legi, temporis instantis scribendam arbitratus, & id sensus
 exigit.

7.2.11. κοιμώμενος). legendum est sine dubio καιμώμενον in
 accusandi casu.

7.2.15. ἐπέλαυσεν. lege ἐκέλευσεν. eu. n. a. re library is citia peccauit

Hic pro Ἑμωνέων, reposui Ὀρμιονέων, idest ab Hermionensibus. Hic enim Apollodorus. sentit Hermionenses Cereri indicasse à Plutone suam Proserpinam fuisse raptam, & eam ad inferos deportasse per ostium: quo ut fama est, ad Plutonis est descensus. Ἑρμιόνων δὲ, au Strabo libro viij. ὅτι τῆς οὐκ ἀσπίμων πόλεως, δηλαδὴ τῆς πελοποννησίων, ὅς τι πω παραλίαν ἔχουσι αἰλιεῖς λεγόμεναι θαλάσσης γαί τινος ἀνθρώπου. πρὸ Ὀρμιονέωνσι δὲ περὶ ἑλλανταί τι πω εἰς ἄδου καὶ τὰ ἑσθλὰ συντόμον ἔπαι, διό πρὸ οὐκ εἰ τι δέχων ἐν τῷ θαλάσσης νεκροῖς καὶ ὄντων, idest, Hermione uero est urbs non ignobilis, cuius littora piscatores habent. viri, qui maritimis negotijs tractandis oblectantur. Fama item est apud Hermionenses facilem esse ad inferos descensum, quadere nullum ibi mortuis naulum imponere consueuerunt, Hoc per ostium Ὀρπεum ad Ditis penetrasse regiam, ut sua reuocaret Eurydicem ferunt hinc P. Virgilius.

.. Tænarias etiam fauces, alta ostia Ditis.

.. Et caligantem nigra formidine lucum,

.. Ingressus, manesq; uidyt regemq; tremendum.

Siculi Proserpinam nō longè a Syracusis raptam fuisse aiunt, Horum testimonio Aristoteles, Diodorus, Cicero, Solinus, & Claudianus subscribunt. Orpheus autem et Pausanias in terra attica id euenisse referunt. nec desunt, qui ab Acherusio Ponti specu Plutonium in lucem prodisse narrant ad Proserpinam rapiendam. Indicat etiam Pausanias sic in Boeotidis, Hermionenses speciem ostentare non procul à lerna, per quem Pluto Proserpinam ad infera deportauit, Sic itaq; sine controuersia Apollodori locus restituendus fuit.

8.2.11. μετὰνειρα.) ex tribus exemplaribus manu parum accurate, & minus docta scriptis, ita id nominis cum t. in secunda exaratum uidi, ex Pausania in Atticis μετὰνειρα passim legitur, quod placet, est enim hoc nomen proculdubio ita scribendum, nos uero secuti exemplarium uarietatem, modò per γ, modò τ. scriptum reliquimus, atq; ita etiam à chalcographis notari concessimus.

8.2.11. τῇ τῷ κελεοῦ.). ego κελεοῦ non mutavi, tametsi mihi licuisset, quòd hæc Meganira, quæ Ceterem domi suscepit Hippothontis non Celei uxor fuisse legitur: Huic rei Nicædri in Alexipharmaea enarrator astipulatur his uerbis. ἰστέον, ὅτι τῆς κόρης ἣ γαυ τῆς πῶσε φόνως ἀρπαγείσης ἑπὶ τῷ πλοῦτωνος ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Διὸς πῶσε εἰρχετο νῦν τις ξατοῦσα αὐτῶν, ὑπεδέχθη δὲ εἰ τοῖς οἰκοῖς τῷ ἱπποθόντος, ὅς ἦν υἱὸς τῷ ποσειδῶνος ὃς ἀλόπιος τῆς κερκύουρος, ἑπὶ τῆς γυναικὸς αὐτῆς μετὰνειρα, ἣ τις παρέθηκεν αὐτῇ κράπεζαι, καὶ ἐκέλευσαν αὐτῇ οἶνον ἰδίᾳ τῇ θλίψει, ἡ δὲ Διὸς οὐκ ἐδέξατο, λέγουσα μὴ θεμτὸν εἶναι πείνειν οἶνον ἰδίᾳ τῇ θλίψει τῆς θυγατρὸς, ἀλγόντων δὲ αὐτῶν κυκλῶναι ἐκέλευσε κατασκολεῖσθαι, ὃν δεξαμένη ἔπειν. Quæ sic nos latine, sciendum, inquit, est, ut rapta puella Proserpina à Plutone, eius Patrens Ceres cibos abstinens eam querebat, ac in ædibus Hippothontis, qui Neptuni & Alopes ex Cercyone natæ filius erat, à Meganira eius uxore hospitio fuit excepta. Quæ Deæ mensam strauit, & uinum in illius anxietate commiscuit, at Dea id poculi renuit subiciens non esse fas in aduersis unum bibere, proinde Dea Cy

teonem sibi confici iussit, quem acceptum hausit, hactenus latine Nicædri Scholiastes, ex cuius testimonio: hic pro καλαῶν, ἐπὶ τοῦ Ἰδίου reponendū erat, ego uero, ut dixi, nihil mutavi, propterea quod Apollodorus alium fortasse secutus ē uictorē, apud quem Celæum Meganiræ maritum fuisse inuenerat, ut sunt Græci diuersi inter se in historijs, fabulisq; recensendis, & Hyginus noster longe aliter hanc recitat historiam.

10. 1. 2. 2. ἐπετιθέσθαι με τὰ νεῖρα τὴν πρᾶξιν. (Dica.) nos τὴν πρᾶξιν θεᾶ separatim scripsimus, ne hinc ambiguum suboriretur, de Praxithea proprio nomine, nihil enim hoc in loco id nominis significaret: & nihil ad rem faceret, quare nos pro πρᾶξι καὶ θεᾶ, castigauimus πρᾶξιν θεᾶ, id est, quid factus ra esset Dea.

10. 1. 14. αὐτὸν δὲ ἑλπίσας. (Hesiodus.) nos secuti lectionem repositam in margine Codicis Honoriani hoc modo αὐτὸν δὲ ἑλπίσας, veritatem Minerua impetu facto, tamen si ἑλπίσας ἑλπίσας non mutarim, quod nonnullis melior lectio uideatur, & si Minerva submonente Hercules Alcyoneum Gigantem domuit, Ceterum hæc Hercules cum Alcyoneo pugna à Pindaro, et eius enarratore Didymo in Nemeis aliter multo recensetur: & Apollonij Rhodij Scholiasta à Telamone caesum fuisse Alcyoneum refert.

10. 2. 7. καὶ καλαῶν. id nos deleuimus, eiusq; in locum secuti exemplar Ioannis Honorii uiri luterati, & Probi, meiq; amantissimi, substituiimus ἐν καλαῶν quæ legitima, & uera est lectio.

10. 2. 17. ἡνὶ Γυπὸν. legitimus Stephani testimonio ubi hæc de inuisula ἡνὶ Γυπὸν.

10. 2. 1. (ἡνὶ Γυπὸν)

10. 2. 2. 1. ῥοσπίων. id nominis stellula notandū censueramus, sed tum, cum hic primus Apollodori liber excudebatur Antonij Bladi officina asteriscis non utebatur: mea uero ille de causa, quod complusculis in locis, in his imprimendis Apollodori libris, stellis eiusmodi opus esse uidebamus, tandem fundi iussit.

11. 2. 19. κασιόν, pro καυσόν, id quod in omnibus, quæ uidi exemplaribus scriptum erat: nobis castigari placuit.

12. 2. 4. εἰς σικελίαν, scripsi καλικίαν. & mox linea 5 pro κορύσιον nibili dictione, submisimus κορύκιον.

12. 2. 9. δελφύνω δρόκαεναι, φύμω, antequam nos quæ Apollodorum auctorem lectu dignissimum mōstra inuaserāt, perdomanda suscepissemus, legebatur, quod monstrum nō modo dice me torsit, sed tandem Apollonij Rhodij adiumento perdomauimus, sicut & plurima alia, ex eo enim Argonauticorū libro. 2. castigauimus hunc locum, & pro φύμω, quæ uana erat ac futilis lectio, δελφύνω subrogauimus, ac ne cuiquā imponere videamur, poetæ clarissimi uerba simul, & ipsius scholiastæ apposuimus, quibus quid δελφύν sit, doctissime demonstratur. Apollonius igitur.

ὥς τὸ πειθαίχῃ ὑπὸ δειράδι πρηνασίῳ

Δελφύνω τόξοισι πλώριον ὀκναίρεξαι

κοῦρος ἐὼν ἐπιγυμνός, ἐπιπλοκάμοισι τε γυνώσκει.
quem locum nos, ut potuimus, hunc in modum transulimus,
& totidem carminibus.

Sub tetrico quondam Parnassi ut vertice Apollo

Delphynem ingenti telis occidit, & arcu

Nudus adhuc puer, & rutilo iam crine decorus.

Sic latine Rhodius, quo in loco δελφύνη, ait scholiastes τὸ ὄνομά ἐστι τῆ δράκοντος, οἱ μὲν ἀρσενικῶς, εἰ δὲ θηλυκῶς εἴπον, ὃ καὶ βέλπον. ἄλλως δὲ, καὶ οἱ μὲν ὁ δελφύνης κλίνουσιν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ ἡ δελφύνη θηλυκῶς. ὃ πῦκα λέγει τὸ φυλάκων τὸ εἰδελφοῖς χρησιμεῖον. Λέανδρος δὲ, καὶ καλλιμάχος εἰπόντων αὐτῶν δράκοντα εἶπον θηλυκῶς, καλουμένην δελφύνην, idest, Delphyne Draconis est nomen, sunt tamen qui masculine, & qui feminine declinant, quod & melius est. cōtra verò sunt, qui id nominis volunt esse generis masculini tantummodo, propterea quod Delphynes qui oraculi templum custodiebat, uocabatur. Verum Leander, & Callimachus draconem ipsam hanc feminino genere appellatam Delphyniam dixerunt. Sed hic Apollonius cum δελφύνῃ πελώριον, dixit, masculine videtur eam appellare uoluisse. Adhuc Apollodorus Callimacho assipulari uidetur, quippe qui et ipse δράκοντα, non δράκοντα, dixit, & ex ijs, quæ sequuntur, generis femini esse Delphyniam indicat.

12.1.27. ὄροι scribe, ὄρη.

12.2.2. ἔδῃ τῆ ὄρου, castigamus τῷ ὄρει, ibidem versu 4, τῷ ὄρου lege τὸ ὄρος.

25.1.23. siue ἰώκλον, siue φυλάκου legatur nihil moror. erit patris nomen pro filij nomine, & contra filij nomen pro patris nomine.

25.1.25. φυλάκη, cum acuto, non φυλάκῃ cum circumflexo φυλακὴ ᾧ τῆς φυλακῆς, custodiam significat, sed φυλάκη cum acuto in secunda, oppidi nomen in Thessas

lia est dicti à Phylaeo Deionis filio, de qua vrbe Homerus
in 2. Iliadis.

οἱ δ' εἶχον Φυλακίῳ, καὶ Πύραμον αἰδεμόεντα. idest
Quique colunt Phylacam, ac florentem Pyramon urbem.

26. 1. 1. αἰβίων,) hisce characteribus, in tribus, quæ mihi hunc
vertenti auctorem, erāt, exemplaribus, id scriptum erat, vnde
nihil eliciebatur, quod rei satisfaceret: tandem si recte memo-
ria tenes, nos cum Didymi in Homeri Odysseæ scholia ad-
modum vtilia legeremus, (si modo Didymi liber ille est,) nam
id sanè nobis non videtur, cur autem id, & qua ratione iudi-
cemus, non est hic dicendi locus, incidimus in hanc ipsam, et
eandem historiam, de qua, indocti notarij erratum resarciui-
mus, ita ut αἰβίων, ἀγρῶν, restituerimus. Didymus inibi
apud Homerum Odysseæ vndecimo his verbis græce ex Phe-
recydis libro septimo. ὁ δὲ μελαμπίος παρ' αἰγίου
μαθὼν τὴν αἰτίαν, καὶ αἰσθητῆρας ἐκείνῳ τὴν μά-
χησθαι ἀχέρου φλοῖον καὶ αὐτομυκίαν, ἢ ἐπίνεγ-
κα φύλακος τῷ ἰφικλῶ ὑπὸ τῆς ἀγρῶν ἐκτέμνοντι
τὰ περ' αἰσώδε, quæ sic Ægius vertebat. At Melampus
percepta de vulture causa, & cum vestigasset gladium illum
Acherdi, pyri uo siluestris cortice contextum, eum Phyla-
cus Iphiclo attulit, cum in agris quadrupedia incideret. hæc
ille, quibus nos hoc calculo tam exiguo, qui nos maxime cru-
ciabat, liberati sumus.

27. 2. 17. τὸν μονοσάνδαλον,) alij vocant μονόκρηπίδα,
quàm diellionē Hyginus noster vsurpauit, Pindarus in Pythi-
cis αἰσάνδαλον dixit. et pag. 1. li. 14. p. lupro, apro scribe.

28. 1. 1. αἰαυγον,) Sic & Apollonius, licet sint nonnulli, quorum

est Hyginus, qui ὁ ὕμνος id flumen vocent.

28. 1. 6. συμβαλὼν,) placet magis συμβάλλων. liberum tamē legentibus relinquo, linea 7. Ὡς αὖ ἐπὶ ἰνσεν. & quæ sequuntur, vsque ad lineam sextamdecimam, diutius, quā opus erat hic me locus torfit, qui quod complusculis maculis scatebat, non omnino probe interpretari poterat, cōtuli tandem aliquando, vt mea omnia studia, cū Iulio Herculanio Romano, viro nunquam satis laudato, est enim tantæ & probitatis, & eruditionis, vt cum cum primis quibusq; uel grauissimis bonarum cum litterarum, tum artium professoribus comparādum esse censeam, hunc si velis græce, doctissimum, si latine, nulli eum secundum esse inueneris. summum insuper in eo est pietatis, ac religionis studium, est & hic sacrarum litterarum studiosissimus: quare melius erit mihi de eo tacere, quā pauca loqui. Sed age iam ad Apollodori locum redeo, dixeram id loci cum Herculanio meo, qui sumpto in manum auctoris huiusce volumine, locum vbi semel atq; iterum perlegisset, mendosus, inquit, hic omnino est locus: videamus etiā si lubet Pindari Pythia, vbi hac de re plura ille sublimis ingenij Poeta narrat, Hac ego in re cum illi morem gessissem, tandem ex Pindari Commentarijs obscurissimus Apollodori locus ob mēdas, quæ sese cum ob temporis iniuriam, tum etiam ob librario rum imperitiam multos in libros & græcos & latinos ingesserunt, illustratus est consilio Herculanī mei. Sic igitur, vbi Ὡς αὖ ἐπὶ ἰνσεν, legitur: vna tantum litterula deleta, s. in particula, ἦς, vt pro ἦς, ἦ reponatur sensus elucescere incipit. & linea huius paginæ 12. Vbi & μυδὲν scribitur, tollatur γ. vltima & pro ea due litteræ 1, scilicet & α,

subijciantur, ita ut sit integrū nomen μῆδεῖα. deniq; in linea eiusdem paginae 16 dempta vna duntaxat litera ex infinita το αἰαφέρειν, & reponatur προσέτατον αὐ φέρειν. ad eumq; modum, totus hic locus de Peliae oraculo mirifice illustratus erit. Nec nos pigebit, quo plenius, copiosiusq; ac luculentius omnia, quæ ad hoc argumentum faciunt, intelligantur, subscribere Pindari Pythiorum enarratoris verba.

μονοκρεπίδα, inquit ille, τὸν μονοσάνδαλον. κρηπὶς γὰρ τὸ βῆμα, καὶ εἴρηται παρὰ τῷ ῥαῖον, ἡ ἵσορεια πρὸ φερέκυσσῃ, ἔδνε τῷ ποσειδῶνι φησὶν, ὁ πελίας, καὶ προεῖπε πᾶσι πρῆναι, οἱ δὲ ἦσαν οἵ τε ἄλλοι πολῖται, καὶ οἱ ἰάσων. ἔτυχε δὲ ἄροσθύων ἐγγὺς τοῦ αἰαῶρον ποταμοῦ, αἰσάνδαλος δὲ διέβαινε τὸν ποταμὸν, διαβὰς δὲ, τὸν μὲν δεξιὸν ὑποδείττει πόδα, τὸν δ' αἰσθρόν ὑπὸ ἀλῆθεται, καὶ ὄρχεται οὕτως ὥστ' αὐτὸν δεῖπνον ἰδὼν δὲ ὁ πελίας, συμβάλλει τὸ μακρότερον, καὶ τότε μὲν ἡσυχασε, τῇ δὲ ὑδραία μεταπιμψάμενος αὐτὸν, ἤρθε ὃ, τι ποιοίη, εἰ αὐτῷ χρυσεῖν ὑποβουτῆς πολλὴν ἀρδανεῖν. ὁ δὲ ἰάσων πέμψαι αὐτὸν εἰς αἶαν αὐτὸν, ὥστ' τὸ κῶας εἰ χρυσόμαλον ἄξοντα αὐτὸν ἀρᾷ αὐτοῦ. ταῦτα δὲ τῷ ἰάσωνι, ἤρθε νόος βάλλει, ὡς ἔλθοι ἡ μῆδεῖα πελίας κακὸν, quæ nos sic conuertimus. Monocrepida .s. monosandalum, vnumue sandalum in pede altero gestantem. κρηπὶς anim calceū, plantamq; significat, ac fundamentum. Hæc historia apud Pheæcydem legitur, Pelias Neptuno, ille inquit, sacrificabat, & sacrificio eiusmodi omnes adesse edicit, qui cū ciues alij erāt,

tum etiam Iason : Is autem agrum propter Anaaurum amnem arari faciebat , sine calceis Anaaurum traiecit , quo facto alterum quidem dextrum scilicet calciat pedem , sed sinistrum calciare obliuiscitur : eumq; in modum ad regiam cœnā contendit . Hunc ubi conspexit Pelias , oraculum mente reuoluit , sed tum filuit . postridie verò Iasonem accersuit , rogat , quid nam ipse faceret , si sibi ab oraculo responsum fuerit a ciuium aliquo moriturum esse . Tum Iason , eum se ad Acam missurū esse ait , ad velleris aurei pellem ab Aeeta reportandam . id Iasoni Iuno in mentem coniicit , vt secum Medea Peliae malum futura accederet . Hactenus græce simul & latine Pindari enarrator . omitto , ne sim lectori tedio , recensere , quæ , qui Lycophronem exponit : eadem de re scripta reliquit . iam ad reliqua .

28. 1. (18. δῖ' ῥαο' .) ita substituimus pro δῖ' ξαο' , quod in manu scriptis erat .

28. 2. (11. ἀγνίου .) pro ἀγρίου , sicut in omnibus manuscriptis erat scriptum . Hagnius enim non Agrius Argonautarū vnus fuit : huius etiam filius fuit Tiphys , vnde Apollonius Rhodius libro Argonauticorum primo . τίφιδ' ἀγνιάδης . idest Tiphys Hagniadēs , quo de Valerius Flaccus libro primo . Peruigil arcadio Tiphys pendebat ab astro Hagniadēs .

28. 2. 20. ἰοκλῆϊός) emendauimus ὁ ἰκλῆϊός , sic . n. Amphiarai pater dicebatur , linea καὶ νδὺς κορώου , Nos ex Apollonij Argonauticorum libro secundo , scribimus καὶ νέως κόρωος . sic . n. ille ,

ἄλυνθε δ' ἀφνειὴν περὶ λιπὴν γυρτῶνα κόρωος

καυείδης. idest.

Et linquens ditem venit Gyrtone Coronus

Cænes . & in latino Cænei Coronus.

28.2.24. ἀκείσιον.) scribe ἀρκείσιον.

29.1.7. μυλέως.) ita in manuscriptis omnibus, nos μυλέως reposuimus.

29.2.21. δολίοις.) δολίοσι castigauimus, nam δολιόνδον, non δολιοι bi populi à Stephano vocantur. δολιόνδον. n. qui Cyzicum habitabant, quos δολιέαο Hecateus vocauit, & Dolionij dicuntur, & regio Dolionia.

29.2.22. πλάστικόν σφατόμα.) legendum ex Hygino in fabulis, & Apollonio libro primo. πλαστικόν σφατόν.

29.2.23. πλαστών.) reponere πλαστών. & ibidem ἔτυχον, legitur etiam, εἰδίζεν.

30.2.7. δημορέτης.) nomen est rerum scriptoris, quem hic Apollodorus citat recensens uaria auctorum testimonia, cur nam, & ubi nam Hercules ab Argonautis relictus sit. verū Apollonij scholiastes Argonauticorum libro primo, citans huius auctoris testimonium δημοράτην vocat, & puto id esse verum auctoris nomen, quoniam ille eadem in re arcessit testē hunc auctorem, ego vero hic nihil muto, & si placet, si legatur δημοράτος.

32.1.1. οἱ δέ,) lege, ἡ δέ.

32.2.19. Θιλόις.) scripsi Θιλόις.

32.2.5. πετινοῖς.) scribi potest πετεινός, per ei in secunda, & πεπεινός addita syllaba, & πετινός, per u in secunda, & πεπεινός, Sic enim passim legitur, idemq; significat.

32.2.10. κατὰφοροῦντας.) Codex Metellianus habet, quæ

lectio non planè spernenda est : ut significet, quasi dormitan-
tes Argonautæ traiecerent, sed $\kappa\alpha\tau\alpha\phi\rho\omicron\nu\omega\tau\epsilon\varsigma$ ha-
bet Farnesianum exemplar, cuius mihi copiam fecit opera
tua, ac cura Hannibal Carus, qui Alexandro Farnesio
Cardinali amplissimo, cum ob singularem ipsius rerum
omnium cognitionem, tum etiam ob incomparabilem animi sui
candorem, ac fidei integritatem carissimus existit. Hanc igitur
lectionem longe meliorem esse arbitror, $\kappa\alpha\tau\alpha\phi\rho\omicron\nu\omega\tau\epsilon\varsigma$,
Phineus enim Argonautis hæc prædicebat : si, ut ipse
dicebat : succederent, per cyaneas petras vel cum mira securi-
tate transirent. quare ego Farnesiani codicis lectionem,
 $\kappa\alpha\tau\alpha\phi\rho\omicron\nu\omega\tau\epsilon\varsigma$, ut potiorem edendam censui.

33. 2. 9. $\kappa\alpha\iota\ \epsilon\iota\delta\eta\ \tau\omicron\iota\varsigma\ \omega\kappa\epsilon\alpha\iota\omicron\upsilon\ \phi\alpha\rho\mu\alpha\kappa\iota\varsigma$,) quæ ver-
ba, si ut scripta sunt, interpretari velis, nullum desumes sen-
sum, quare hunc in modum castigamus, $\kappa\alpha\iota\ \epsilon\iota\delta\eta\ \tau\omicron\iota\varsigma\ \omega\kappa\epsilon\alpha\iota\omicron\upsilon\ \phi\alpha\rho\mu\alpha\kappa\iota\varsigma$, nam quem Medea Aetæ ac Idyæ
filiam fuisse latei, ac veneficam ? tamen si sunt alij, qui Hecas-
tem Medæ, & Circes parentem fuisse aiunt, sicut Sophocles
Neeram unam Nereidum, ac Hesiodus, quæ hic Apollodorus
sequitur, in Theogonia Idyiam facit Medæ matrem.

33. 2. 2. $\chi\rho\iota\sigma\tau\alpha\iota$,) nos $\chi\rho\iota\sigma\tau\alpha\iota$, per i, in prima notamus,

35. 1. 1. $\alpha\psi\tau\iota\delta\epsilon\varsigma$,) in alijs codicibus legitur $\delta\iota\alpha\chi\epsilon\delta\epsilon\iota\varsigma$,
quæ lectio nobis non displicet.

35. 1. 9. $\sigma\upsilon\gamma\tau\iota\delta\epsilon\varsigma$ quod sublata est prior syllaba, restituiimus,
 $\alpha\psi\tau\iota\delta\epsilon\varsigma$, idest Absyrtydas, de quibus hic Apollodorus no-
titer, insulæ sunt Adriatici maris dictæ ab Absyrto Aetæ
filio, in quarum una ille per dolum à Medea sorore fuit inter-
fectus.

fo, pag li.

35. 2. 5. κυάνεαι πέτραι πλάγεται.) antea ex manuscriptis
omnibus κυάνεαι πέτραι πλάγεται. κυάνεαι, autem
nos tanquam addititiam dictionem deleuimus. de Cyaneis, ac
symplegadibus paulo superius est mentio, nam sunt longè ab
ijs diuersæ. celebrantur πλάγεται, apud Hom. Odyss. μ,
quem hic secutus est meus Apollodorus, et de ijs infra
libra tertio.

36. I. 20. ἀρχάλαρος αἰγᾶλον.) nos pro αἰγᾶλον, quod nihil ad
rem facit, αἰγᾶλον, quod Apollinis serenifici cognomens
tum est ab Argonautis inuentum beneficij non immemoribus,
Hunc luculentissime Rhodius Argonaut. lib. 4. αἰγλήτην
vocat, sic.

- ὅτ' ἀρχάλαρος θυήλας

Αἰγλήτην αἰάφης τιμήτορον ἰλάσκοντα.

Hæc Ianus Baptista Pius præceptor meus nunquam poeniten-
dus poreleganter latine verit, in his, quæ ex Apollonio Vale-
rij Flacci Argonauticis finiendo adiunctis hunc Anapodum,
Præbo tum Graia iuuentus

Aegleæ statuum aras de nomine distas

Lucis, in occiduo pappem quæ rexerat ortu

Turbatis quoniam nauis illuxit Apollo.

De Anaphe strabo libra 10. ubi Aegleia Apollinis templū
ait inesse, ex hoc Callimachi carmine.

Αἰγλήτην αἰάφῳ τε λακωνίδι γέγωνε θεῷ,
quod sic Aegius vertebat ad verbum,

Aegletem, Anapheq; Laconidi proxima Thera.

36. 2. 5. μίνα.) μίνα, et probe legitur ex codice Farnesiano
manuscripto, Ioannis Honorij, βιβλιογραφῶν grecorū

fo. pag. li.

voluminum, multo omnium qui fuerunt, quique nunc sunt, & qui post alijs erunt in annis, eminentissimi.

36. 2. 12. τάλως,) reposuimus, τάλως attice, uel τάλαος ex communis forma loquendi.

37. 2. 20. ἀσφαῖος,) emendandum est ἀκείος, ut ex insequentibus apparet.

38. 1. 3. in codicibus manuscriptis, ἐγκυδντος cum κ, in secunda uidimus exaratum, pro ἐγκυδντος, cum γ, in secunda, quæ genuina est lectio.

38. 1. 10. μεμαγμείον excudi iussimus, ut μεμαγμείον sit deductum à uerbo μαγίσσασθαι, idest conspissor & addensor, ergo μεμαγμείον uidelicet πείπλον intelligemus conspissatum, & uelut addensatum centauri Nessi sanguine, quo paræto mulieres sua uela ex aqua amylo mista conspissare solent: ad eundem modum Medea peplum veneno infectum nouæ Iasonis uxori misit, est quoque in codicibus alijs μεμαγδυμέον scriptum de uerbo μαγδύσασθαι: ut, si ita legatur, intelligamus à Medea missum peplum magicis unguinibus infectum, utranque igitur lectionem tuemur.

38. 1. 22. ἀκραίασ', prius legebatur ἀκείασ', non male quidem Pausaniam in Corinthiacis eadem in re secuti ἀκραίασ' admisimus. ἐς τὴν ἀκρόπολιν ὄβρι, ait ille, τῆς ἀκραίασ' ἡρώς ἰδρόν.

IN LIBRUM SECVNDVM ANNOTATIONES.

39. 1. 10. αἰμαλέως,) improbe scriptum erat, quo deleto substitui-
mus αἰμαλέως, quod palam fiet, nos huic loco recte consu-
luisse ex insequentibus, hac eadem in facie linea octaua,
μελίσσης in omnibus manuscriptis visitur, ubi ex Homeri
Iliad. 1. μελίσσας, accommodatissime subrogare potueramus,
tamen ducti nominis similitudine, nihil mutauimus.
39. 2. 15. Chalcographi contiuentia, & si exemplari manuscrip-
pto, quam ipsi copiam vocare consueuerunt, factum est ut hoc
loco hanc æditionem inuaserit, quare nos his nostris castiga-
tionibus sic emendandum censemus in nostra translatione, ex eo
Pelasgus etiam natus esse dicitur.
39. 2. 27. ἑκατόν) in exemplaribus male exaratis, pro quo emen-
damus ἑκατόν, licet apud Hyginum Basum legamus.
40. 1. 8. καρσίαι,) hanc ut spuriam & mutilatam refutauimus,
& huic subiecimus Arcadiam legitimam, & integram di-
ctionem.
40. 2. 17. κέρκωψ,) castigamus κέρκωψ ex Athenæo. Cercops
enim hic est nomen vnius ex rerum scriptoribus, quem Athe-
næus adducit lib. cœnarum suarum 11. ubi de poculis loq-
uit. εἶδ', inquit, ἡσιόδοϋ ἔστιν, ὃ κέρκωψ ὁ μελίσσιος.
idest, siue Hesiodus, siue Cercops ille Milesius.
- ἔνθα πότ' ἔσται ἐμὸν ψυχτικόν ὄρχα μελαδν. sic nos
Nostrum ubi nam populū psyciterion exaterit Dux.
41. 2. 3. βιβλίον,) per 1 in prima, in quatuor exemplaribus, quæ
mihi videre licuit, scribebatur βιβλίον perperam plang, quæ

do hic Apollodorus de libris nihil loquitur, sed de populi nomine. Hinc ego pro inani diffinitione solidam, ac loco huic conuenientem substitui *Ευβλίων*, idest Bybliorum, *Εὐβλος* enim per *S* in prima Phœnices oppidum est, de qua complura secula scribit Stephanus.

41.2.25. *Ῥενεῶς* χυς.) sic habet exemplar Scipionis Tettij Neapolitani viri nobilis, & summæ doctrinæ, & modestiæ, & humanitatis incredibilis, ceterum Metellianus Codex *Ῥενῶς* χυς habet, nobis Tettiana lectio magis arrisit, ut *ἄπ' τῆς Ῥενεῶς* composita sit dictio, non autem *ἐκ τῆς Ῥενῶς*.

42.1.9. *καταΐκισεν*.) legitur in alijs, nec male, *κατοικίζει*.

42.1.12. *μελὶ λαμπρόν*.) ita in manuscriptis omnibus visebatur, nos vnica duntaxat, *ν*, littera detracta de dictiuncula, *μελὶ* castigauimus *μελαμπρόν*.

42.2.6. *Λυδία* ἁδινῶς.) legimus Mineruam, præter cetera ipsius cognomina, & Lindiam fuisse cognominatam de Lindo Rhodi vrbe, Lydiam tamen, quod meminerim, Mineruam appellatam legi nusquam, quare hic *Λυδία* reposui. Nec vero me latet. Hunc Apollodori locum ab Homeri in Iliadis primum Hypomnematisle ita citatum esse, ut & nos castigauimus.

42.2.9. *πλάναρ*.) *ἐλάναρ* hic vocatur ex Homeri scholijs.

43.1.14. *ταῖς κῆρας*.) scribi potest etiam *ταῖς κόρας*, ut sit, Danaus, filias puellas ue sortiebatur, siue eliciebat sortes.

43.2.14. *ἁμαρτυρόν*.) hic deleuimus, quod ex Codicibus Græcis omnibus legebatur *ἁμαρτυρόν*. dictio nibili & futillis, & *ἁμαρτυρόν* substituendum censuimus.

43.2.20. *ἄγχιος*.) in Alijs *ἄγιος*, in Tettij mei Codice, quem ex

Rodulphi Cardinalis amplissimi exemplari ex scribi fecit:
legitur αἴτιος, nos hic tibi liberum facimus, ut quàm velis le-
ctionem eligas: quod ad me attinet, ἀρχαίος scripsimus.

44. 1. 22. μελάλκῃς.) alibi, μεγακλῃς, alibi vero μετὰ λκῃς,
quod Hygino legitur, at ex meo codice μελάλκῃς legeba-
tur, nobis placet scribere μελάλκῃς.

45. 1. 14. ὁ δὲ τὸ νοσοῦν χρόνον. qui libros de rebus scripse-
rit, legitimus Lysimachum apud Athenaeum libro quarto, qui
græcè sic. οἱ δὲ δὲ καὶ τὴν ὀδυσσείαν τῆς φρονιμωταίας
τοῦ, καὶ συνετά τῶν αἰδελφῶν φακλῶν καὶ λουμλῶν,
ὅν ἄλλοι πινὲς καλλιστὸν ὀνομάζουσιν, ὡς ἰσπεῖν μνα-
σεῖν τὴν παρὰ ἐὰν τῆς τῶν ὀδυσσεὺς πακλῶν φησὶ λυσίμα-
χος ἐὰν τῆς τῶν νόστον, idest, Atqui me non latet, et Ulyssis
viri prudentissimi, et cordatissimi sororem Phacam nomine,
quam alij quidam Callistonem vocant, ut à Mnasea Patrensi
Europiacorum tertio recenseri inquit Lysimachus in libro de
rebus tertio. hætenus ille. antequam hic Athenæi locus
mibi subveniret. Tettij mei exemplaris lectio, non displice-
bat. νόμοις inibi legebatur, nec ab re ea lectio mihi probaba-
tur, propterea quod et auctores habebamus, qui de legibus ci-
tantur Cratinū scilicet et Babylonū Diogenem, sed prior
lectio vera est.

45. 1. 15. κέρκωψ.) Hic quoque est scribendum κέρκωψ, cum sit
Cercops nomen auctoris, de quo superius meminimus.

45. 2. 9. αἰτεῖται.) ὡς δὲ οἱ τραγικοὶ διέδοσαν.) Tragi-
cos hic intelligo Euripidem ut Eustathius Iliadis libro 6. Tra-
gici vero à græcis scholiographis passim citari solent.

46. 1. 15. Δόρα πάλειν.) Δόρα πάλειν exemplar habet luculen-

tissimæ ALEXANDRI FARNESI bibliothecæ, Cardinalis. n. ille amplissimus, ut ipse est omni virtutum genere ornatissimus, ita domus eius omnis ac bibliotheca, hæc quidem castigatissimis græcis, latinisq; exemplaribus, illa aut eruditissimis, humanissimisq; viris referta est. hæc igitur lectio est omnino admittenda.

46. 1. 25. ἀπώλυον.) repono ἀπώλυον geminato cum λλ.

46. 2. 13. ἀλαγμοῦ.) substituiimus ἀλλαγμοῦ.

46. 2. 19. ἰϰένον.) non ut in manuscriptis erat, ἰϰένον.

47. 1. 2. ἰλιόδον. pro quo δηλιόδον emendauimus ex Isacio Lycophronis interprete.

47. 1. 2. πείρω) repono πείρων.

48. 1. 9. ἀρχτενεί,) ἀρχτενεί alibi legitur, scribo ἀρχτενεί, ut sit futurum, hoc apud Didymum Iliadis Σ recitatur.

48. 2. 3. πολυδύκτης,) in alijs visuar. nos πολυδύκτης de tracta. v. litera. ut in plerisq; emendatis auctoribus, qui hanc ipsam rem tractant, custigamas. sic enim scribitur apud Isacium, apud Apollonij scholiastes, & reliquos. locus sanè hic erat obscurissimus. ita ex Apollonij scholijs, ex eruditissimorū virorum scriptis, collectis, declarauimus, ut vel unniculis pueris intelligi possit. ceteram historia, seu fabulam dicas, latius ab Isacio Lycophronis tenebrarum illustratore enarratur. quam cum HORATIO VRSINO gentilitio, domo Tosæ, adulescenti modestissimo, ac bonorum literarum studiosissimo, latine interpretandam dedissem, ut de ingenio adulescentis aliquando periculum facerem. ille, & si græcarū literarū candidatus esset, tam docte, tamq; eā latine reddidit, ut sperare liceat eū intra paucissimos annos in his, omni

bus æqualibus suis facillime antestaturum.

48. 2. 17. αὐτὸς εἶ.) legebatur prius αὐτὸς εἶ, sine ullo sensu, nos proinde subiecit pro eo αὐτὸς εἶ, adiecimusq; nominandi casum πολλοῦ δίκτης, atq; ita sensum lucidissimum elicitur, alioqui locus hic ab Apolline non solueretur.

48. 2. 21. γοργόνον.) Farnesianum exemplar γοργόνος habet,

48. 2. 25. εἰ τῶ.) lego εἰ τῶ, sicut, hoc ipso in loco pro μεμνησθῶ, μεμνησθῶ, per τ, ac sine μ. ex hoc Hesiodi in Theogonia versu.

μεμνησθῶ δὲ πᾶσι, εἰ τῶ τε κροκά πᾶσι.

inuocant tamen multis in locis scriptum; εἰ τῶ, εἰ τῶ,

εἰ τῶ.

49. 1. 2. κίβισιν.) sunt qui κίβισιν tam u in secunda syllaba scribunt, sed male, nā syllaba claudicaret, id quod ex Ascræi poetæ hic recitato versu declaratur.

49. 1. 22. τλὼ κενῶν.) nos hic non ab re ante dictionē κενῶν, addidimus ex historia, ἃ ἰδὼς.

49. 2. 13. θεῶν, θεῶν, habet Hesiodus in Deorum originibus, verum metri causa ut suus est poetarum mos.

49. 2. 27. τοῖς χεῖρα, in alijs, τλὼ χεῖρα, lege ut habet, nihil moror.

50. 2. 25. ἐγγυώμιλος.) legerem quoque ex Farnesiano codice ἐγγυώμιλος, sicut ex eodē loco πρὸς τὸν πρὸς τὸς, quod in alijs omnibus scribitur.

51. 1. 19. ἀπὲκτειν.) in manu exaratis Apollodori ἀπὲκτειν hic legitur, quod non omnino displicet, propterea quod ἀπὲκτειν legi apud auctores poni etiam pro ἀπὲκτειν, sicut interdum apud Romanos morior, cuius rei mihi nūc hic

fol. pag. li.

Lucani de bello Pharsalico subuenit locus.

quis nollet ab isto

Ense mori?

§ 2. 1. 6. μείδεια,) antea, sed male, legebatur μείδεια, nos substituimus μείδεια, quando hic Medea nomen otiosum esset, & ab re longe alienum: nam Apollodorus de vrbe hic, cui Midea nomen fuit, non de mulieris nomine loquitur. est enim μείδεια per i non per u, ait Stephanus, πόλις αἰεργει, ἢ νῦν καὶ μιν, ἢ πρὸ τῶν πρῶτος πόλις, αἰεργὸς μείδεια τῆς ἀλφειᾶς θυγατρὸς, λέγεται καὶ χωρὶς πῦρ μείδεια, ἐστὶ δὲ καὶ ἐπὶ πόλις βοιωτίας. ὁ μιν ποσ. οἵ τε πολυστάφυλον τ' αἶνιν ἔχον, οἵ τε μείδεια, ὅτι καὶ λυδία ἄλλη. quae hunc in modum Aegius vertebat, Midea oppidum est Argiuorum, quod nunc vicus est, ac prius Persei ciuitas fuit, dicta à Midea Aloei filia. scribitur adhuc sine i, in penultima, est etiam alia Midea in beotia, Homerus.

Vitiferamq; Arnen ventunt, Mideamq; colentes, Pausanias etiam meminit huius vrbis.

§ 2. 1. 10. πρῶτον,) id nominis in omnibus exemplaribus aberat, sine quo locus hic erat vndecunq; insolubilis, & mutilus: quod huic ex Herodoti Polymnia admodū opportune intulisse nos arbitramur, ne uē nos mendacij argui possimus, subscribenda censui, quae ad rē faciunt ipsius primarij historici verba haec. πρῶτον, igitur inquit ille Historiarum pater Herodotus ἐγγλέοντο δὲ πάλαι ὑπὸ μὲν ἑλλήων κρημνίδος, ὑπὸ μὲν τοῖς σφέων αὐτίων, καὶ τῶν πρῶτοικων ἀξιοταῖς. ἐπεὶ δὲ πρῶτον ὁ Δαναῖος, καὶ διὸς ἀπίκετο παρὰ

πρὸς κηφίαν τὸν ἐχλόν, καὶ ἔχεν αὐτὸς τὴν θυγατέρα
 αἰδομένην, γίνεταί αὐτῷ παῖς, τῷ ὀνόματι εἰς
 πύρρον, ὅσον δὲ αὐτὸν κατελείπει, ἐτύχχανε γὰρ
 ἅπας ἐὼν ὁ κηφὺς ἄρσενος γόνου, ἡδὲ τούτου δὲ
 τὴν ἐπωνυμίαν εἶχε. idest, pro bis qui græce nesciunt.
 Persæ vero quondam à Græcis quidem Cephene vocabantur:
 sed suo ipsorum, ac circa finitimorum Artæi dicebatur.
 Vbi vero Perseus Danaes, & Iouis filius ad Cephæum Beli
 se contulit, & eius filiam Andromedam uxorem accepit, ex
 ea gignit filium, cui nomen Persen imposuit. Hunc ibi reli
 quit apud avum, quod cum Cephæus mascula prole carebat,
 ex hoc itaq; id cognominis sunt consecuti. batænus Herodo
 tus. Sed & paulo inferius eodem in libro, ubi Xerxen loquen
 tem inducit his verbis. ἡμεῖς νομίζομεν πύρρον εἶναι,
 ὡς οὐ ἡμεῖς γαργάρεον, καὶ οὐ πρῶτος ἀνδάνης
 γαργονότα ἐκ τῆς κηφίως θυγατρὸς αἰδομένης,
 quod est latine. Nos existimamus Persen esse, à quo nos orti
 sumus, Persei Danaes filium, natum ex Andromeda, Cephæi
 filia: viden' igitur mi Fulvi suauissime, quātopere ad Apollo
 dorī locum Herodoti testimonium faciā: ex quo immorta
 lis ipsius breuitas mirifice explicatur.

5, 2, 18. ἀλκείως) ne cui sit mirum rogo, quādo pro ἀλκαίου
 scribam ἀλκείως. nam sæpissime legi ita scriptum apud
 Græcos unū idemq; nomen. Hesiodus in Clypeo ἀλκαίου
 usurpauit genitium ab ἀλκαίῳ. Pausanias a. tem in Ar
 cadicis de eodem nomine ἀλκείως sicut ἀλλεῖως dixit,
 quod non rationi dissentaneum esse videbitur, si ἀλκείδης
 patronymici originem perspiciamus.

fol.pa.li.

§ 2.2.4. πῖδελος. & πῖδελος dici potest dorico more.

§ 2.2.11. αἰλίσκος,) Isacius apud Lycophronem pro αἰτίσ=κος, ἄμπλον nominat.

§ 2.2.21. μεδέας,) nos pro μεδέας, μεδέας reposuimus, & probè. Sic.n. castigate legitur in Pindart commentarijs.

§ 3.1.15. προσέχοντος,) sic nos castigauimus ex Isacii in Lycophronem commentarijs: & id ratio exigebat; nam antea προσέχοντες in manuscriptis omnibus erat.

§ 3.1.2. Polyxeno. is Iásonis ex Medea filius fuit, ait Pausanias in Corinth.

§ 4.1.21. vbi legitur ab hostibus intellige vulpem illum (ne dicam illam) Thebanam regionem deuastantem cum suis affeculis, & prædonibus.

§ 5.1.6. ἐκταμνιάζον.) Theocritus in Herculillo. δευγμύρου reponi possit, sed nihil ego demutarim, suam enim Apollodorus habet auctoritatem, & eam quidem admirandam.

§ 6.1.3. λίον,) ὁ μὲν πού Theocritus ait.

§ 6.1.15. vbi ab imperitis, & caligantibus typographis scriptum est imperantem, reponendum irritantem, sic enim vertere placuit dictionem græcam ἀπ᾽ ἑαυτί, secutus Ciceronem in Milone, qui vi irritare, & ferro laessere aliquem dixit. omitto hic, quæ à Budeo in commentarijs suis græcis, & Petro victorio, in rhetoricis Aristotelis ad Theodectem enarrationibus doctissime recensentur cum ex Demosthene. tum ex Aristotele pro explicanda græca hac & antica ratione loquendi ἀδίκων χειρὸν ἀπ᾽ χεῖν.

§ 6.1.19. Couφάρβια. prius Couρφόβια, littera transposita legebatur.

57. 1. 9. ὀρχυς, cuius in locum ὀρχυς restitimus, ex Ste-
phano, & Homero. ubi hæc.

ὀρχυδὸν θ' ἰσθὸν ποσειδῶνι ἄλκον ἄλγος.

Onchestumq; sacrum Neptuni numine lucum.

58. 2. 15. ἰσθῆ. desideratur huic distioni syllaba, quare scri-
bendum est ἰσθῆδον.

58. 2. 2. πρ' ὀρχύτου, ante quam à nobis id laboris interpretandi
Apollodori, & eius monstrorum conficiendi, utcumque liceret
susceptum esset, πρ' αὐτῷ in nominatis superius à me codicibus
omnibus scriptum inuenimus: quæ lectio à veritate abhor-
ret maxime, nos igitur loci illius, ubi, quæ à varijs præceptori-
bus Hercules didicisset, inter cetera idem Apollodorus Hercu-
lem sagittandi artem ab Euryto accepisse dixit, non immemo-
res, hic pro αὐτῷ, ὀρχύτου castigamus, cui lectioni aduersa-
turum arbitror neminem.

59. 1. 21. αὐτῷ scribe αὐτῷ aspirata priore, siue εὐρυτῷ.

59. 1. 22. πρό ἐκρυβήναι, scribe εἰσκριβήναι πλὴν χαλ-
κῶν. Diodorus Siculus libro rerū fabulosarum quinto. huic
loco astipulatur his verbis latine, Eurytheus in quendam, a pro-
specto perterritus in æreo se vase abscondit.

59. 2. 17. εἰ τι νὶ τὸ πῶ. placet & χαῖρῶ.

59. 2. 21. πεπρωμένους, lege πεπρωμένους cum, v. in secūda.

60. 2. 1. κερῶν, χρυσὸν κερῶν Tzetzes in suis carminibus, et
Pindarus ode. 3. Olympiorum appellant.

63. 2. 19. πεσοῖ δέξατο, possumus hic etiam πεσοῖ τὰ ξατο
legere, ut dicat hanc ærurniam non imperavit Eurytheus,
verior est tamen prior.

63. 1. linea vltima, πλωῖδες. sic scripsimus, Apollonij locum sea

cuti Argonauticorū libra secundo hisce versibus.

Οὐδ' ἤρακλῆος ὁ πότ' ἔλυσεν ἀργεῖσινδε,
 παλαιοῖας ὄρνιθας συμφοαλίδας ἔδνε λίμνης
 ὠσαοθαί τόξοισι· αἴας sic Aegius vi potuit barbarè vertit.

Namq; nec Alcides, quo tempore venit in altam
 Arcadiam, volucres Scymphali, nomine dictas
 Ploidas, infectis Lernæo felle sagittis
 Cænosus validus potuit dispellere ab undis.

Hasce aues Apollonius παλαιοῖας appellavit, quod eæ in pa-
 lude natent, sic etiam Seleucus in miscellaneis, & Charon
 Apollonij huiusce familiaris nominavit, ubi de Apollonij histo-
 rijs scribit. Nec tamen nihili facienda est lectio vulgata per
 manuscriptos libros Apollodoti, scilicet ἁ παλαιῖ, id est in-
 numeræ.

64. 2. 3. ἡρίμου, ὅρμου notatum erat in omnibus codicibus, q
 erant mihi vertenti hunc auctorem. sed Stephanus ἁ ἑδμερα
 urbem ab Abdero Brimi filio dicit fuisse nominatam, & Her-
 culis amasio. ἡρίμου per y scriptum inuenio apud Tzetzen,
 qua de causa operæpretium me fecisse puto, si pro ὅρμου,
 ἡρίμου duorum scriptorum innixus testimonio, scripsi.

65. 2. 6. δασκύλου, prius in oībus exēplaribus pro δασκύλου,
 visebatur. Sic. n. id nomen Apollonius Rhodius lib. 2. recens-
 fuit, cum inducit Lycum Dasycyli Argonautas alloquentem.

Δασκύλου εἰ μέγαροισι κατὰ τὸν πόδι πατρὸς ἐμείο. i.
 Dasycyli ibi nostri testis genitoris in altis.

Deipylum hunc nominat Cæcis duobus in locis: quare hinc
 faceffat Dasycus, & in eius locum accedat Dasycylus.

65. 2. 19. μύγδονα, pro μυζάονα annotauimus, id enim nomē

sic scribit Cæcis, & Apollonij Rhodij interpretes.

65.2.14. *Δεμισκύρα*, pro *εἰ μισκύρα*, quæ ἀκκ' φάλος erat dictio, substituiamus *Δεμισκυρα*, quæ ciuitas est contra Thermodontem, legitur Themiscyra ἄκρα apud Apollonij Rhodij scholiastes. eodem folio, & linea. 13. post distionem *πιδουλίῳ* exemplari Metelliano; de Farnesiano, & Tettiano codicibus mihi sæpenumero citandis, adieci hæc paucula per necessaria huic historiæ (*καὶ δώσιν τὸν ζῶσιν ἑα ὑπὸ χουμλῆς*,) idest & zonam se daturam pollicente.

66.1.1. *ἐκ δ' αὖλου*, de *ἐκ δ' αὖλου* fecimus, rectè, ni fallimur. Apollonij scholiastes variæ sunt, inquit, de cingulo sententiæ, nam sunt, qui illud fuisse Hippolytæ scribant, alij vero Deilycæ. At Ibycus in priuata historia Briarei filitæ fuisse ait.

66.2.25. Hic ingessit geminatus Typographorum lapsus, ut procreati, pro procreatus, & fuerant, pro fuerat, composuerint. ignoscendum est bene potis.

68.1.7. hæc paucula relicta sunt, remittenda in suum locum statim scilicet, post verbum, est, in linea septima. In Siciliam tranauit.

69.2.10. quem, vacat, quare delendum est, & pro, quod in eadē linea, scribe quos.

70.1.7. *ἀμειδόμεντα*, & *ἰμεδόμεντα* eundem virum vocat apud Apollonium scholiastes, ita virumque rectè scribi potest.

71.1.1.1. quod κοινόν, in omnibus quos vidi, & legi codices, verti ego commune, sed eius loco substituendum est κενόν idest vanum, vacuumue, quæ lectio probabilior fuerit.

fo. pag. li.

72.1.24. ὄρον, nos ex fabula, quæ transformationum libro 6. apud Ovidium enarratur pro ὄρον, subiicimus ὠρον.

72.2.1. Athenas,) scribe Thebas, διὰ τοῦ enim græcè è regio-
ne habetur.

73.1.8. τυχεῖν,) in huius lectionis locū, nos τευχῶν, scripsimus.

73.2.13. reponendum post, sed, Eurytus, omissum per chrietatem
ab officinæ opificibus.

73.2.17. κέρκοπας,) passim in omnibus exemplaribus sic habebatur, nos κέρκοπας restituumus. Cercopas duos fuisse in-
nio, quorum hæc fuerunt nomina, Passalus, & Echemus sine,
ut alij volunt, Candalus, & Atlas.

74.2.23. sunt hæc in linea verba hæc derelicta in officina, (ex qua
postea Teucerum Telamo gignit), post dedit, sunt addenda.

75.1.5. τί ποτε δοῦ(ον αὐτ' αὐτῆς,) sic in exemplaribus, quibus
nos utebatur, omnibus exaratum erat; suboscuro sane locus
est, ob breuitatem: cuius admodum studiosus Apollodorus fuisse
videtur: quare nos particula adiecta duntaxat, & pro
αὐτῆς, legimus, αὐτῆ, ad hunc modum, τί δὲ ποτε δοῦ
σκν αὐτ' αὐτῆ. Isacius autem in suis in Lycophronē com-
mentarijs, explicatus hunc locum tractat, cuius verba hic sub
scripsisse non pigebit. τότε, inquit ille, ἡρακλῆς, καὶ τῆ
ἡσιῶνι χειρίζεται, ὃν αὖ ἐδίλη τῆς αἰχμαλώτου
ὠνόμασθαι, ἢ δὲ πλεῖ ἐαυτῆς δοῦ(α καλὴ τῆ ποτ, τὸν
ἀδελφὸν αὐτῆς ποδάρεκλον ἐπρίατο, ὃς ἐκλήθη,
καὶ ἐπρίαμος, idest, tum Hercules Hesione indulget, ut
quem de captivis velit, sibi mercari liceat, tum illa dato fla-
meo suo Podarcem fratrem emit, unde illi Priamo cognomen
tum mansit.

fol. pag. li.

75.1.20. νῦ'ον,) νῦκτα, prius ex quatuor libris manuscriptis notatum erat, nos autem ex Ioanne Tzetze in historiā ubi liadibus, νῦ'ον castigauimus. nihil, n. νῦκτα, hic significare potest.

76.2.9. μολοτῖκεδν,) in manuscriptis μολπικῶν legitur. ego vero, nescio an audaculus fuerim, cum priorem lectionē haud quaquam idoneam exclusim, ac pro ea, quod de canibus est hic mentio substituerim, μολοτῖκεδν.

77.2.20. ἀπεικιδί'ατα,) in Metelliano, εἰκασμῶν habetur.

77.2.28. ἀρμυλίου,) in omnibus planē scriptum sic inueni, cuius loco apposui αἰμογίου, sic. n. in argumento, siue manus, hypothesis Trachiniorū Sophoclis, ubi haec omnia ex Apollodoro transcripta visuntur, quae maximum in modum ad diuinā illius iragœdiam faciebant: de qua hypothesis rursus plures hic locos castigauimus.

78.1.5. ἀφ'ονον,) ex Trachiniorū Sophoclis argumēto, ἀ'ωνον in margine annotauimus, non deleta tamen lectione manuscripti codicis Alexandri Farnesij cardinalis Romani, cuius nominis gratia hic subinde à nobis memoratum est, utranque sanē lectionem probō, & si priorem verterim. ἀ'ωνον, tamē typographus è margine velut emendatiorem lectionem in operis contextum clam me ingessit. ἀ'ωνον, itaq; illaboratum verto: ne dictio haec ingesta per errorem, non interpretata remaneat.

78.2.9. φύλαο,) in manuscriptis φύδες per δ', male notatum erat. Nos φύλαο ex eodem in Trachinia argumento reddimus, cuius nominis alibi hoc in opere fuit mentio.

78.1.21. παί(α), παλῖξας in alijs, utrunq; laudamus.

78. 1. 22. *ἄνομον*,) alibi *ἄνομον*. *ἄννομον* Sículus Dios-
dorus habet libro quinto. lege, ut lubet, nihil me mouet. quo-
niam omnes hæ lectiones suum habent assipulatorem, nos ta-
men *ἄνομον* legimus. Hunc Pausanias in Corinthiacis
κύαδον appellat, qui Oenei à Cyathis fuit, græcè οἶνοχόος,
ἐκ τῶν χειρῶν διδούς, quem latini etiam à poculis voca-
cant. Quod autem Eunomus à poculis Oenei fuerit, et quod
κατὰ χειρῶν διδόναι hic apud Apollodorum significare
videatur, non dare aquam manibus (ut ex multis apud Athe-
næum locis libro nono probatur) sed pocula miscere, id Pau-
sanias in Corinthiacis, cuius locum ad verbum transcripse-
mus, clarissime docet. λέγεται δὲ, αἶτ, καὶ ὧδε ὑπὸ
φλιασίων λόγος Ἡρακλέα, ὅτε ἐκ λιβύης ἀνισώδῃ
κομίζων τὰ μῆλα τὰ ἐσπερίδων καλούμενα, εἰς φλι-
σὺν τὰ ἐλθεῖν κατὰ δῆπιν ἴδιον, διατεωρίου δὲ εἰς
ταῦτα, οἶνέα δὲ ἀντωλίας ἀποκρίσσει πρὸ αὐτῶν.
ἐγχερόναι δὲ τῷ Ἡρακλεῖ κηδεύης. τὸ τε δὲ ἀπογχε-
ρος εἰς τὰ τὸν Ἡρακλέα, ἢ αὐτὸς εἰς τὰ τὸ ὑπὲρ ἐκείνου.
κύαδον δ' αὖτω παῖδα οἶνοχόον οἶνέως. οὐ γὰρ ἀρεθεῖς
τῷ δοδῶσι πόματι, παῖει τῷ δακτύλων ἐνὶ εἰς πλὴν
κεφαλῇ, ἀχρδανόντος δὲ αὐτὶν καὶ ὑπὸ τῷ πλῆγῃ.
φλιασίοις ἴσιν οἶκμα εἰς μνύμην, τούτῳ ἀποδομ-
ται μὴ πρὸ τὸ ἴδρον τῷ ἀχρδανόντος. ἀγῆλαματα δὲ
λίθου πεπονημένα ἔχει κύλικα δὲ ἔχοντα Ἡρακλεῖ τὸ
κύαδον. Que sic Aegius vertebat. Ceterum vulgarissima est
fama apud Phliasios: Herculem, quo tempore, à Libya cū ma-
lis Hesperidum incoluntis euasit, priuati cuiuspiam negotij

ergo Pelianum aduenisse, ad eumque illic agentem Oenei eius
 socerum ex Ætolia se contulisse: quod cum peruenisset, ab eo
 Herculem conuiuio inuitatum, aut hunc ab Hercule acceptum
 fuisse. Cyathus autem a poculis Oenei, quod in propinandis
 calicibus minime satisfecisset: vno digito caput percussus, ex
 istu puer repente extinctus est; condita igitur apud Phlasi-
 os rei gestæ memoriæ causa visatur cella, non procul ab Apollis-
 nis sede, ubi marmorea sigilla sunt, quæ Cyathum Herculi po-
 culum præbentem habent. Ceterum Athenæus eum puerum,
 quem Hercules pugno occidit Hellenici testimonio refert, Ar-
 chiam fuisse vocatum, ob quem Hercules. Calydone excessit;
 & eodem teste in secundo de Phoronide Cheriam nominat.
 Sed Herodorus in 17 libro de Hercule, Ennomum eum voca-
 ri ait. Sed Cyathum Poletis filium, & Antimachi fratrem
 nolens Hercules, dum ei pocula propinat, interfecit, ut memo-
 riæ tradit Nicander in secundo Oetaicorum. cui etiam fanum
 in loco ante urbem ex ædificass: Herculem narrat, quod suis
 quoque temporibus appellari pocillatoris fanum scribit.

79. 1. 1. Ἰτῶνα) Ἰῶν, in manuscriptis, quod nihil hoc in loco
 significat. nos Ἰτῶνα, ex Alexandri Farnesij libro, Car-
 dinalis Romani, Vaticanæ Basilicæ Flaminis optimi: casti-
 gandum esse duximus. Ἰτῶν, verò ait Stephanus, urbs est
 Thessaliæ. Cæcis, siue, ut maus, Τρεῖζες, quo se ipsemet co-
 gnomento appellat, in historiarum chiliade 2. ubi de Her-
 culis actis copiose admodum scribit. αἰεὶ δὲ δὴρ χόλυρος
 τῶν Ἰτῶναιος χόρυς, qui locus ad Apollodorum intelli-
 gendum facit, nam Herculem legimus Thessaliam terram de-
 nastasse,

fo, pag. li.

79.2.15. *μυυείων*,) hic nos *μηλίδων*, edendum curauimus, at impressor adscriptum ē regione *μυυείων*, ingerere maluit, contraquā nos verteramus; vitraque tamen lectio recipi potest. nam Melienses, & Minyæ in Thessalia sunt Populi.

80.2.3. *poculum*,) scribo *philtrum*, nam & si *Philtrum* sit amaris propriè poculum, hic tamen, *Φίλτρον*, verito *philtrū*: quod est etiam latinis receptum, & Ouid. in arte vsurpauit, cum dicit.

Philtrā nocent animis, vinq; furoris habent.

& Iuuenalis,

Hic Thessala vendit

Philtrā, quibus valeant mentem vexare mariti.

Ad hæc Hyginus, vbi de Nessō agit. Ille, inquit, moriens cum sciret sagittas Hydræ Lernææ felle tinctas quantam vim haberent veneni, sanguinem suum exceptum Deianiræ dedit, & id *philtrum* credens conditum diligenter seruauit.

80.2.3. *ποιῖας*,) *Φιλοκτήτης*. Diodorus libro quinto.

80.2.8. *ποιῖας παλαιὸν καὶ τὰ ξύτησιν πομπῶν ὑφ' ἡμῶν, πούτω, καὶ τὰ τόξα ἐδωρίσθητο Ἡρακλῆς*. Apollodorus hic Hercules pyram à Pæante succensam fuisse apertis fime dicit, eaq; de causa illū ab Hercule sagittis donatum fuisse dubio procul affirmat. Hunc locum superioribus diebus cum Hilermo Sirletio me contulisse memini, ab eoque quesisse, quid nam de eo Apollodori loco sentiret, tam ille Apollodorū contra omnium planè sententiam, eam de Pæante historiam recensere dixit, mihiq; ut est vir memoriæ singularis, vnum, alterumue ex Sophoclis *Philoctetæ* locos, memoriter recitauit.

tum quoque in mentem mihi reuocauit, ut in secundo variari
 Petrus Victorius Ciceronis $\mu\eta\mu\omicron\mu\epsilon\tau\iota\kappa\omicron\nu\sigma\alpha\lambda\mu\alpha$ hic
 esse scribit, quod a Philostrate Herculis rogam inflammas
 tum fuisse, & ab Hercule sagittas accepisse retulit, in 2. Tus
 cul. quaest. libro. Ea; in re Victorij sententiam Hilermus
 noster non satis probare mihi visus est. Ego vero neq; ita mul
 to post reuoluendis rerum scriptoribus totum me tradidi, ut
 an Cicero memoriolae vitio peccasset tandem reperirem. rez
 uolutis itaq; infra scriptis hisce cum Graecis tum Latinis aucto
 ribus eorum omnium calculis Ciceronem recte dixisse, neque
 vilo memoriae lapsu deerrasse inueni. Quare mi Fului, si hanc
 rem paulo, quam ad annotatiuncularum mearum modum spe
 ctat, latius enarro, aequo animo feras, nam Cicero noster, cui
 plurimis nominibus nemo non debet, a Calumniola defenden
 dus est omnino. Sed iam a Sophocle, quem ipse testem ad
 ducit, incipiamus. Is enim pro Cicerone audentissime stare vi
 detur hic in Philostrate senarijs. ubi Neoptolemum alloquitur
 Philostrates.

Ὅσοι τε φανεῖς, ἔσι τ' ὧ τέκνον διμυς.

ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾷ ἐμοὶ φάος

μόνος διδωκας, ὅς χέον' οἱ ταῖα ἰδὲν,

ὅς πατόρε πρέσβαν, ὅς φίλιν, ὅς τῆς ἐμῆς

ἐχέον μ' ἑνάρθρα ὄντ', αἰέσπας πόρε.

Δίδρσει. παρέσθαι τῶν τά σοι, καὶ διγγάνειν,

καὶ δόντι δοῦναι, καὶ ἐπ' αἰέσπας βρετῶν

ἀρετῆς ἐκείνῃ τῶν δ' ἐπιλαῶσαι μόνον.

Ὅσ' ὅ γε τῆς γὰρ αὐτὸς, αὐτ' ἐκτισσάμεν.

Hic Sophocles, qui manifestissime docet ab Hercule sagittas

Philoctetem dono habuisse. quin etiam idem paulo inferius,
quod te minime fugit, comprobat.

ἐμπροσθεν, inquit, ὃ ληνάει καὶ τῷ τοι ποτὲ
τὸν τῷ διὸς παῖδ' αἰὲν ἴκῃς δὲ τῆς ὁ πάλων,
ἃ νῦν σὺ σώξῃς. τοῦτ' ἐπιείωσα θράν. & cetera ibi.
Subdam hic Senecæ tragici ex Hercule Octaëo eadem de re
pro Cicerone locos. ille. n. Philoctetem inducit sic loquentē.

' læto venit ecce vultu,

Quem tulit Pæas, bumerisq; tela

Gestat, & notas populis pbaretras

Herculis heres. heredem, ut vides, appellat Herculis, Pæan-
tis filium. & idem eadem ex tragœdia non longè à super-
riore loco, inquit.

Vt pressit Octen, ac suis oculis rogem

Lustravit, omnes fregit impositus trabeis,

Arcumq; poscit, accipe hæc, inquit, sate

Pœante dona, & munus Alcidae cape. Et quid mi Pului pus-
tas Victorium illum nostrum id negaturum tam clarum testis-
monium? quo Philoctetem & ignem rogo subiecisse, & ab
Hercule sagittarum munus accepisse, non Pœantem patrem
Seneca suo cū Sophocle docet. et mox subijcit.

Nec fallor vnquam dexteram hic arcus tuam

Librare telum didicit, et certam dare

Fugam sagittis: ipsum non fallunt iter

Emissa neruo, tu tantum precor

Accommoda ignes, & facem extremam mihi.

Et reliqua ibi ad hanc rem facientia omitto. Stat etiā

Ouidius in transformationibus apertus pro Cicerone

defensor hoc suo testimonio.

at tu Iouis inclyta proles

Arboribus caesis, quas ardua gesserat Oete,

Inq; pyram struētis, arcum, pharetramq; capacem

Regnaq; visuras iterum Troiana sagittas

Ferre iubet Poëante satum, quo flamma ministro

Subdita, dumq; audis comprehenditur ignibus agger.

Adhæc Dictys Cretensis, quem cum Idomeneo in bellū Tro-
ianum profectum fuisse aiunt, Philottetem, ubi cum ad Deos
rediret Hercules, eius tela dono accepisse memorat. Id neque
Lucianum latuit, id neque Seruius noster ignorasse uidetur,
qui in Aeneidis tertio, Philottetes, inquit, Poëantis filius Her-
culis comes, quem Hercules cum hominē in Oeta deponeret,
petijt, ne alicui sui corporis reliquias indicares, de quare eum
iurare compulit, & ei pro munere dedit sagittas hydræ felle
tinctas, & reliqua ibi. Ecquid num Siculus Diodorus longe
antea id confirmauit, cuius verba, quod græci mihi exempla-
ris copia non est, latina hic subscribam. Hercules, ille inquit,
desperata salute, ubi in rogam conscendit, rogat, qui eum eo-
erant, ut ignem submittant, quod cū facere auderet nemo, Phi-
lottetes solus, sagittarū ergo, quas ei Hercules reliquerat, py-
ram inflammauit, Neq; sanè Homeri in Iliadis .2. scholio =
graphum, quāquā ille fuerit, id præterijt. εἰπειδὴ, is inquit,
εἰ μορτο χωρὶς τῆς ἡρακλείου τοῦ ξανθοῦ ἀλδρας τῶν
ἰλίων. εἶχε δὲ ταῦτα ὁ φιλοκτήτης ἐὰν εἶτα αὐτῶν
ὑπὸ ἡρακλείου. καὶ δὲ μὴδενὸς θελήσαντος ἄλλου
ὑφάσαι ἐν τῇ οἱ τῇ τῶν ἡρακλείου πύρρα ἐν τῇ τε-
λευτῇ, ὑφῆψεν ὁ φιλοκτήτης. Tela hic Herculis, Phi-

loctetem filium; pyram hic Hercules, Philoctetem non Pæan-
tem patrem succendisse manifestò refert; memoriæ ne vitio
Cicerò erravit, cum tot præclari pro eo testimonia dicant
auctores? Huc accedat Philostrati locupletissimi testis ex ima-
ginibus auctoritas. Ὡραίων, inquit hic, ἐχέτω τὸ
Ἡρακλεῖ ὁ φιλοκτήτης ἐκ νηπιον, ὃ τε καὶ φοβὸς ἦν
αἰτῆς τὸ ξαν. ἃ δὴ ὕστρον μισθῶ ἔλαβεν παρ' αὐτῆς
τῆς εἰς τὴν πύραν ὑποβρίσας. Comitem, administrūq;
Herculis Philoctetem ait Philostratus, ac mercedis ergo sagi-
tas ab eo accepisse pro subiecta in rogum Herculis flamma.
subnectamus & alterum ex Heroicis clarissimum illud tantū
viri testimonium, cum dicit. φιλοῦ τίτῃς ὁ παῖς αὐτοῦ ἐ-
στράτευσε μὴ οἷός τῃς φρικτὸν, αἰεὶ δ' αἰδρώ-
πων ἐτόξευσεν, Ἡρακλείῳ φάσι, τῷ ἀλκμήνης μα-
δῶν αὐτὸ, καὶ κλαρονομῆσαι λέγεται τῇς τόξεως,
ὃ πάτερ Ἡρακλῆς ἀπὼν τῆς αἰδρωπέας φύσεως, αὐ-
τὸν τε πῆρσεν, καὶ τὸ ἐν τῇ οἴτῃ πῦρ. Intelligin'
ut hoc quoque in loco Philoctetem pyram æτεᾷ succendisse,
& ab Hercule sagittas accepisse cum Cicerone Philostratus
scribat. subyiciat & ἑξῆς δι' φιλοκτῆτην ἐς φρίδας
οὐτε νόοντα, οὐτε νλοσηκόπι ὁμοιον, ἀλλὰ πο-
λὺν μὲν ὑφ' ἡλικίᾳ, ἐξήκοιτα γάρ που ἐτῆς γε-
νέαι, σφειμάντα δὲ παρὰ πολλοῦ τῇς γέων, βλέ-
πειν τε λεινότετα αἰδρώπων, καὶ φθίγειν τε βρα-
χυλοπῶν τε, καὶ ὀλίγοις τῇς βουλὰς μάτων ξυωπῇ
θεοῖται. Senem, ac robusto iam corpore, ac viribus constan-
tem, ait Philostratus venisse Philoctetem ad bellum Troianū.
Demum, si placeat Cointam illū Smyrnæum, cognomento Ho

mericum hac tanquam Colophonem addamus, is. n. suprascri-
ptorum auctorum sententia mirifice fauens, subscribit $\epsilon\iota\delta\iota\varsigma$
 $\mu\epsilon\theta' \omicron\mu\upsilon\rho\omicron\nu$ libro 10. vbi Herculem arma sua à Volca-
no fabricata Philoetæ Pæantis filio dono dedisse narrat,
eumq; illius amicum, ac contubernalem fuisse refert, cū ait.

Καὶ τὰ μὲν ἀρτεῦξαντο κλυταὶ χεῖρες ἠφαιστῆος
ὁ βέλων ἠρακλῆϊ, ὃ δ' ὦπασε παῖδα φορῶναι
ποδῶτος, μάλιστα γὰρ ὁμορφώσιος ἐὶ φίλος ἦεν,
αὐτὰρ ὁ κυδῖδων ἐπεύχεσσι δάμνατο λαοῦς.

Quos versus sic vertit *quintinius* Spineus ciuis meus, tamen
quidem eruditus, & ingeniosus.

quæ quondam inuictus doctam fabrefacta per artem

ALCIDES VOLCANE tuam gestauit arma,
Oetæo ad superos iāiā rediturus ab igne, $\pi\pi\alpha\phi\rho\alpha\sigma\iota\kappa\omega\varsigma$
Illa Philoetæ charo donauit alumno. Is versus est.

Hiscæ sed exultans telis Pæantia proles

Nunc hos, nunc illos hosteis demittit ad oreum.

IN LIBRVM TERTIVM. ANNOTATIONES.

§ 1. 1. 8. Scribe *Oncippus*, & linea nona adde, *Standedides* nomē
omissum à cæcutientibus typorum magistris.

§ 1. 2. 10. $\Delta\epsilon\pi\omega\iota\omicron\nu$,) Nos autem pro $\Delta\epsilon\sigma\iota\omicron\nu$ per τ , scribi
fecimus $\Delta\epsilon\pi\omega\iota\omicron\nu$ per π , in secunda, quod aliqui contra
historiæ fidem legebatur, & si omnes, quos vidimus codices,
 $\Delta\epsilon\sigma\iota\omicron\nu$ habebant.

fo. pa. li.

81.2.14. ἔκμεγάρας,) Hic operæpretium me facturum certo
scio, si velut corollarium, Pherocydis ex Pindari Isthmiorū
cōmentarijs locū de Herculis, & Megaræ filijs adscribā.

πρὸς τὸ αὐθιμον ἦν ἡρακλῆος ἔκμεγάρας παί-
ων διαλλάττοι, Διονύσιος μὲν ἐν πρώτῳ κύ-
κλων, Θηέμαχον, καὶ Δηϊκόωντα. Εὐρυπίδης δὲ
πρὸς Ἰθυσιν αὐτοῖς, καὶ Ἀριστόδημον. Διττειῶς δὲ ὁ
Ἀργεῖος Θηέμαχον, κρεοντιάδην, Δηϊκόωντα, Δηϊόκ-
α, Φορέκυν δὲ ἐν δευτέρῳ, καὶ Τίμαχον. κλυμένης,
γλῶνιον, Θηέμαχον, κρεοντιάδην. Σάπτος δὲ ἐν Τρι-
κωνίσοις. πολύδωρον, αἰκιδόν. μακρόφρονον, πα-
ροκλέα. τοξόκλυτον. μὲν βρόντην, χερσίβιον. ἡρό-
δωρος δὲ καὶ δῖς φησι μακρῆναι τὸν ἡρακλῆα, ἔχοντα
δὲ ἐκ ποταμοῦ, ὡς φησι μιν κράτης λέγων αὐτὸν
τὸν ἡρόδωτον ἐπὶ αὐτῷ, ὡς καλεῖσθαι οὐχ ἡρακλείδης,
οὐδέ τι γὰρ ἡρακλῆος ὀνομάζεσθαι, ἀλλὰ ἀλκιδίδης.

Hæc nos, ut facilia, non latine reddidimus. Nec tibi mirum sit
Fului amantissime, si quædā vertimus, sic enim his, qui græ-
cè non admodum sciunt, bene consulendum censemus. Tu ve-
rò hac opè non indiges, quem scimus quanto perè non modò
latine, sed græcè proficeris, quotq; in græcis exemplaribus,
ac latinis peruoluendis, intelligendisq; noctes peruigilaueris,
& pergis adhuc omnia rimari. Necnò tuis vigilijs. ut Hæ-
RATIVS VRSINVS gentilis tuus, intra paucissi-
mos menses, altissimos quosq; annes sine, & cucurbita, & cōr-
tice, pernatare possit, nihil reliqui facis. Iam ad reliqua.

81.2.22. αὐγῆς τῆς ἀλεοῦ τέλειος,) ἀσυχῆς τῆς φύ-
λας,

λαρτος,) Hic de Auge Telephi matre loquitur, & Astyoche, non tamen de ea quæ soror fuit Priami, de qua in hisce Cointi Smyrnæi ex ipsius libro sexto est mentio, ubi multa de Euryto: quem natum esse ait Cointus Smyrnæus ex Astyoche Priami sorore, sic ille.

Τὸν γὰρ δὴ τέκε δὴν κασιγνήτην πριάμοιο
 Αὐτόχην, κρατὸρῃσιν ὑπ' ἀγκοῖνῃσι μετ' ἱερῷ
 Τηλέφου, ὃν ἔκ' αὐτὸν ἀταρβέϊ Ἡρακλῆϊ
 Λάτρε' ἐοῖο τοκῆος εὐπλόκαμος τέκην αὖ γη,
 Καί μιν πτῶν ἐόντα, καὶ ἰχθυόωντα γάλακτος
 Θρέψε δονῶσα κερμῆς, ἐφ' ᾧ ἱερῷ ὀλίγῳ γέβρω
 μαζὸν ὑποχρυσίῃ βουλῇ Διὸς, οὐ γ' ᾔφικε
 Εὐκρονον Ἡρακλῆος οἷζυρὸς ἀχλὺς αἰεῖσαι.
 quæ sic latinè.

Hæc (Eurypylus, f.) Priami nã Dia olim germana creauit.
 Astyoche, Herculei validis astricta lacertis
 Telephi, & intrepido clam nata parentibus ipsis
 Alcide peperit rutilis quem crinibus Auge.
 Vberibusq; suis infantem nutrit, & quem
 Hinnuleum ut velox dilexit cerua tenellum,
 Submittebat nutu Iouis ubera, nam tua proles
 Alcide perdi misere non posse videtur.

Quoniam haud importunè de Cointo, quem falsò Calabrū habere
 Etenu passim cognominarunt, incidit mentio, hic tantisper, ab
 annotationibus & castigationibus nostris digrediar, dū Cointo
 cognomentum, patriam, ac regionem restituiam: ut inusita-
 tum illud Calabri cognomen, & per inscitiam quandam super
 nam illatum, intrusumq; in hominū ora, posthac tollatur omni

no. Quantum igitur hunc, quem ego Cointum græco de nomine $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$, formatum latina ratione censeo appellandū, verbi causa, quemadmodum de nomine $\phi\iota\lambda\iota\pi\pi\omicron\varsigma$ sit nobis Philippus, sic de $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$ Cointus fiat. Nanque huius poetæ nomen nequaquam à Quintus latino vocabulo formatum, est more græco Cointus. Non enim hunc poetam Romanū, italium ue fuisse inueniri vsquam puto, Nam si Romanus aut Italus fuisset, potuisset velut de latino nomine declinari græcè $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$. Sed, quia nec Romanum, neque Latinum hūc poetam fuisse scimus: ipsum à græco nomine, more Romano vt de $\phi\iota\lambda\iota\pi\pi\omicron\varsigma$, Philippus dicitur, sic ille à nobis de $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$ Cointus appelletur. Vnde autem Calabri Cointo cognomen tum inditum fuerit, non video; nisi, quod annum abhinc supra nonagesimum repertum extra Hydruntem, in æde Diui Nicolai Cassulorum, seruatumq; à Bessarione Tusculanorū Episcopo Cardinale, & in lucē editum, à loco postea Calabrum velint dictū fuisse. Cum verò **ACHILLES MAF=**
FELVS basilicæ Vaticanæ canonicus, Vir cum primis bonarū artium studiosus, & omnium generis antiquitatis perpetuus assertor, copiā mihi, vt est Aegy sui amatissimus, fecisset primi Cointi huius derelictorū libri, tralationis, incerto tñ interprete, hoc titulo **QVINTI SMYRNAELIAS**. hinc ego conijcere cœpi Calabri cognomen tanto poetæ inditum, spurium esse, ac supposititium: quocirca totum ab initio ad calcem hunc auctorem deuorare aggredior, vt ex eius libris intelligerem, an qui Cointi primum verterat librum, ex titulo appposito mentitus fuisset, cumq; librum eius operis duodecimū percurrerem, incidi tandem in subscriptos versus, ex

quibus interpretem primi libri non fuisse mentitum, eumq; ex
iisdem Smyrnæum cognominasse deprehendi.

Τοὺς μοι νῦν κατ' ἔκαστον αἰετορμή, ὦ σάφα μοῦσαι
ἔπειθ' ὅτε κατέβησαν ἔσω πολυχανδέος ἱπποῦ.
ὕμεις γὰρ πᾶσαν μοι ἐνὶ φρεσὶ δῖκα τ' αἰοιδῆν,
πρὶν μοι ἄμφω παρειαῖ κατὰ σκιδναῖσσι ἴουλον,
σμύρνης εἰ δαπέδοισιν περικλυτὰ μῆλα νέμοντι.
τείς πόσον ὄρμου ἄπωθεν, ὅσον βοόωντος ἀκοῦσαι.
ἀρτέμιδος ποδὶ νηὸν, ἑλὼ δαίφ' ἐνὶ κῆρυ·
οὔρεϊ οὔτε λίην χαμαλῶ, οὐδ' ὑψόθεν πολλῶ. idest.
Magnanimi Heroes quot equi subiere latebras
Durate, est animus M V S Æ mihi dicere cantu.

Vos memorate illos, nam me docuistis & ante
quam mihi pulchra Hebe vestit lanugine malas,
Seruanti in Smyrnæ prælustria ouilia campis.
Ter tantum procul alte tuo rapide Herme fluento,
Quantum hominis vocem licet exaudire vocantis.
Dielynnæ ad templum, non in seruilibus hortis
Non humili nimium, neque celsò in monte locatis.

Ex his itaq; versibus Smyrnæum de patria dictum, quis
ambigat? quemq; Ioannes Tzetzes in Chiliadibus suis his ver-
sibus ubi de ærumnis Herculis agit, Smyrnæum nominare nō
dubitauit. cum ait,

Ὁ κοῖντος, δὲ γίγχε φειοῖμαι, τῶν ἄθλων τούτων.
Σωπετμημένως ἐπὶ κοῖντος σμυρναῖος.

Cointus poeta εἰ τοῖς μετ' ὅμωρον ab Homeri commentario
in Iliadem & Eustathio, citatur. Quare posthac, qui Calas-
brum hunc poetam ὁμηρεῶτατον nominarit, ab omnibus

explodendum, ut indoctum, & mendacem esse iudicamus.

82.2.21. σκεῖρονίδης,) prius χειρονίδης præter hystoriæ fidẽ legebatur in manuscriptis mendosis.

82.2.16. ὑπὸ σφαμῇ, nos ἡμῶν τε: quæ lectio huic loco est accommodator: eamq; reposuimus ex Homeri Iliados secundo scholiaste, ubi hæc, ἰσόρηται δὲ ὅτι τληπόλεμος θεῶν σάμῃος λικύμνιον τὸν μὲν σφαμῇ γηραιὸν ὑπάρχοντα ὑπὸ τινος τῆς οἰκείων ἀμελῆς χειραγωγούμενον, κῆρ καὶ πλὴν ἐκπνέειν ἰδὼν τὸν οἰκῆτην, καὶ τοῦτον μὲν ἡμῶν τε, πλῆξας δὲ τὸν λικύμνιον, ἀκουσίως ἀπέκτεινε, διὸ ἀναγκάσθη γλυέσθαι φυγᾶς τῆς πατρίδος. ex hoc loco illucescit hic subobscurus Apollodori.

83.1.19. ἀντίπε,) in alijs ἀντίπε, vtræq; lectio proba est.

83.2.24. σένυρον,) in manuscriptis omnibus σένυρος, quæ lectio quid sibi vellet, nusquam hætenus assequi potuimus. legimus tamen apud Hesychium σένυρον, pro quo ex ipsius expositione σένυρον, pro σένυρον scripsimus. eaq; ratione: ausi sumus Apollodori locum castigare ad eum modum, donec alicunde lectio melior affulgeat. σένυρον, itaq; huic pro σένυρος reposuimus, quod Istomi ἐπίθρον esse videtur. Istomis enim angustam eam terræ partem, quæ vtrinque à mari alliditur, significat. subobscurè planè hic recitatur ab Apollodoro oraculum Heraclidis datam de suo in patriam reditu, & id præsertim ob codicis mendam.

83.2.1. ἐπῆξατο,) antea ex manuscriptis ἐπῆξατο scriptum erat, quàm ἀπὲ, alij iudicent. Nos à re ipsa, qua de agitur ἐπῆξατο castigamus, & pro τῆς δουλείας ἀντιπάλιας restituiamus, Natipallus enim, quæ à compingendis nauibus

Heraclidarum nomen est consecuta, in Aetolia, non in Locris de esse legitur, Straboni plenius, Plinio, Melæ & alijs. de qua Stephanus ναυπηκτος, inquit, πόλις αἰτωλίας ἀπὸ ναυπηγίας τῆς ἡρακλιδῶν, ὡς ἔφορος, καὶ στέβων. possumus manuscriptorum codicum tueri lectionem, de Locride, quàm Plinius Aetoliæ proximam facit. Hinc Apollodorus Naupactum fortasse in Locride posuisse voluit.

83. 2. 14. αἰθεῖξων,) Farnesianus sic habet, Tettianus vero codex ex manuscripto Rodolphano αἰθοισίᾳξων, placet utrumque. & ibidem, αἰόμοσκν, αἰόμεζον Tettiano legitur.

83. 2. 18. ἰπποδότης ὁ φύτλωντος, Nos, ἰπποδότης ὁ φύλωντος ex Pausania in Laconicis hic reposuimus.

84. 1. 1. δὲ τῷ μαίπῳ, lege δὲ τὸν μαίπν.

84. 1. 5. ἔπν,) antea legebatur ἔπν, per. π in fine.

84. 2. 18. Messenum,) lege Messena in nominatiuo.

85. 1. 3. καταβαλοῦσιν,) antea in codicibus meis omnibus, ab ἰδοῦς (ut diximus) librarijs scriptis, habebatur, nos subieciimus in prioris lectionis locum καταλαβοῦσιν, quæ genuina & sua est lectio.

86. 1. 14. τηλεφάσπιν,) τηλεφῶν vocat hanc Stephanus in libris de oppidis & gentibus, in dictione Σάβος. τηλέφῳ eandem hanc mulierem vocat.

86. 2. 6. πίππει,) lege φέχει.

87. 2. 27. δὲρυμέδοντι,) lege pro δὲρυμέδοντα.

88. 1. 2. ἀσδρίωνος,) lege alibi ἀσδρίων.

88. 1. 8. fideicommissi,) repone, faciendæ, pro commissi. id madentium chalcographorum sopore commissum est vitium.

fp. pag. li.

88. 2. 5. λαβών, prius βαλὼν perperam legebatur in omnibus manuscriptis Apollodori codicibus.

89. 1. 1. ἀταύριον,) Stephanus . Ἐ ἀταύριον ; prius in vitiatis codicibus ἀταβέριον per ε in media syllaba notatum erat .

89. 1. 18. creteniam,) distinctè lege, creten, iam, Ἐ deum hac in linea postrema cum apice circumducto scribendum, sed ignoscendum est typographis hac in re, quoniam Bladiana officina in vrbe Roma notissima hisce notulis, idest, circumflexis caret.

89. 2. 17. κρητὸς,) pro, κερτὸς, vt in manuscriptis ante scribatur; κρητὸς autem scribitur idem nomen à Stephano in dictione κρητηνία, ὃ vt idem ait, τὸ πὸς ὅσι τῆς ῥόδου, ἐν ᾧ ᾤκοιαν οἱ πῶδε ἀλθιμηλίων, ὃς χρηδοεῖς, ὃ ππατὸς ἀρκτενεί, ἐφυγε, καὶ νυκτὶ πηλοῖα σπασατὰ ἐν ῥόδῳ, καὶ ὡς ληστὰς νομίσας αἰαρεῖ τὸν ππατὸς. eandem historiam hic Apollodorus paulò aliter recenset, verum ad idem contendit, ideo translationem abstinui Stephani verborum.

90. 1. 8. χέσματα,) pro χέσματος, male scriptum est.

90. 1. 13. μῦ,) Lycophronis commentarius μῦ, idest murem legit, alijs μῦα scribitur, melior est prior. hæc Apollodori fabula de Glaucō Minois filio ab Hygino in libro de fabulis. Cap. CXXXVI. maiorem in modum illustratur, legito illic. Adhæc euiam copiosè recitatur hæc fabula à Cæcide in Lycophronis commentarijs.

91. 1. 24. ἐκλίθῃ,) nos impressam lectionem ἐκλίθῃ, pro ἐκλέθῃ substituiimus, vna tantummodo litera η, mutata, quæ

bunc locum vitiosum & obscurum faciebat.

91. 1. linea vltima. adde omiffum à Chalcographis post dictionem
maftaturus, aliquem.

92. 1. 23. dele, quod.

93. 2. 2. procatus effet, scribe, pro compressisset, sic enim verteram.
ex dictione græca ἐμυς δ' ἔτα; Huic autem loco mirifi-
ce conueniunt quæ scribit Pausanias in Bæoticis. Σισίχωρος
δὲ ἱμωραῖος, inquit, ἔρχεται ἐλάφου περιβαλεῖν
δέρμα ἀκταίωνι πλὴν θεόν, πᾶσιν δ' ἄξουσιν οἱ τὸν
ἐκ τῆς κωδὸν δάναον, ἵνα δὴ μὴ γυνᾶν σέμελλον
λάβοι. Quæ sic latine. Stesichorus verò Himereus scrip-
tum reliquit, Dianam Aëteoni pellem cerui circumposuisse,
cum parasset eum canibus lacerandum, ne Semelem vxor-
em duceret.

94. 1. 5. & infra. Non mediocris me tristitia inuasit, non potuisse
omnino castigatius edere Aëteonis fabulam. quæ adeo men-
dose in vulgatis omnibus, & manuscriptis exemplaribus res
censetur, ut ægrè ex ea sensum aliquod planum, & dilucidū
elici potuerit. Nihil insuper intentatum reliqui, nihil præter
ea, quæ Ouidius, & quæ Palæphatus conscripserunt, inueni-
re potui, & ea quidem in Apollodoro explanando, nihil adiu-
menti contulerunt. Verū tamen, vtcunque fieri potuit, quæ
hic innominati poetæ carmina ab auctore sunt in mediū ad-
ducta. Nil magis hisce in libris mutilum, & à temporum in-
iuria læsum magis, quàm infelicitis Aëteonis fabula: Nam, ut
ille totus à canibus suis dilaniatus fuit, sic eius fabula pessimū
in modum, omnium contumeliarū genere offensa, manca quor-
dammodo, ac imperfecta remansit.

fol. pa. li.

94. 1. 24. κύβελον,) Stephanus, ἔστι καὶ κύβελλα φρυγίασ.

95. 2. 6. ἰσὺν,) ante a falsò legebatur in manuscriptis omnibus
ἰσθμόν.

96. 2. 18. ἐλδὺ δέρας,) reposuimus ἐλδὺ δέρας ex Pausania in
Atticis, & Corinthiacis, Stephano, & Strabone, & alijs.

97. 1. 5. αὐτῶν,) terpone αὐτῶν.

97. 2. 8. ἡρόδοτος, alijs, ἡρόδοτος. quem Athenæus etiam semel,
atq; iterum citat, ut ciuem Heracleensem, & historicum, hic
etiam ab Apollonij Rhodij scholiastis non semel adducitur.

97. 2. 10. ὄμαρος,) Iliadis ultimo his versibus.

τῇ περ δῶδε καὶ παῖδες εἴ με γάρροισιν ὄλοντο

ἔξ μιν θυγατέρων, ἔξ δὲ υἱέες ἠβώνοντες.

Bissen Niobes cecidere sub ædibus altis

Sex nati, & totidem natæ puerilibus annis,

Verum Eustathius hoc in loco de Niobe, ἰσέον, inquit, τῶν

νιόβων, οἱ μὲν ταυτάλαν, οἱ δὲ πέλοπος κατὰ γοισί,

καὶ χυαῖνα δὲ πινὺ μὲν ξήθου φασίν, οἱ δὲ ἀμφιό-

ρος, ἔτδροι δὲ ἀλαλκομλέος, καὶ ἡ συμφορὰ δὲ αὐ-

τῆς, κατὰ μὲν πινὰς, εἰ λυσία, κατὰ δὲ πινὰς εἰ δὲ

βαις, γινέσθαι λέγεται. Σοφοκλῆς δὲ, ὅν μιν παῖ-

δας αὐτῇ εἰ δέβαις ἀχλὲσιν, φασίν, αὐτῶν δὲ εἰς

λυσίαν ἐλθεῖν. & μοχθέρπιδης, inquit, θυγα-

τέρας ἐπὶ νιόβης ἰστέει. τῶν δὲ ἔτι νεωτέρων, οἱ

μὲν ἰδὲ ὅν παῖδας εἴπων, οἱ δὲ εἴκοσιν.

97. 2. 25. χλωῖς,) χλωῖς sine λ antea in omnibus codicibus le-
gebatur, nos χλωῖς scribi fecimus. Hæc enim Nelei con-
iux fuit, & Apollonij Rhodij cōmentarius refert, ex qua Nes

storem, Peridymentum, & Chronium genuit. Sed hic ex va-
rijs vxoribus suscepit Taurum, Asterium, Lycaonem, Deima-
chum, Eurybium, Epileontem, Phrasin, Antimenem, & Alas-
storem, & Poeta.

Δάδκκα γ' ὑπὸ Νελεὺς ἀμύμονος υἱέσῃ &c. idest,
Bissen Nelei eximij sunt sanguine eretti.

97. 2. linea vltima, τελεσίαι, reponendum censui κλέσιαι,
quam Pausanias in Corinthiacis, & Athenæus in suis cœnijs
citant, de qua honorifice à Suida fit mentio, necnon Plutar-
chus, vbi de claris mulieribus loquitur, multa de hac memorie
prodidit, consule etiam Lucianum, & Eusebium.

98. 1. 1. ἀμύκλα,) ἀμύκλα generis feminini est. Pausanias
in Corinthiacis.

98. 1. 15. εἰσι long. συν,) Euripides Iocastem nominat. Epica-
stem verò Homerus.

98. 1. 21. τὸν γλινθιδία,) scribitur & τὸ γλινθιδία.

98. 2. 7. ancens,) Librarij lapsus, pro antecens.

98. 2. 8. scribe ex Hygino inuidenciam, & in græco pro φόνον,
substituatur φθόνον.

98. 2. 19. lege, qui dicti fuerant, (& successisse) omnia, progres-
sum esse se.

99. 1. 8. πλάταυνων,) nos de πλατυμέων, reposuimus πλα-
ταύνων, πλαταύναι γ' πόλις Κορινθίας, ὅθεν ἔδνι
κὸν πλαταύνος, Stephanus.

99. 1. 15. πρὸς) fac παρὸς.

99. 1. 21. φύκειον,) dele υ & appone ι, in prima.

99. 2. 4. στωδόντας, lege στωιδόντας.

99. 2. 4. post dictionē enigmatum, scribis soluisse, et lineæ secun-

fo. pag. li.

delecto, (soluissent.) & linea septima, pro querebat, reponito, rogabat.

100. 1. 7. Ὀρυζεύης,) vel Ὀρυζανείας Pausanias. vel Ὀρυζάνης, ex Euripidis Hypomnematographo; quam alij Astymedusam vocant. Ὀρύκλειαν τὴν ἑκφαστος nominat Euripidis in Phœnissis scholiastes ex Epimenidis testimonio.

100. 2. 20. scribo utrunque,) & linea 2 defixam, qua de re Stasius Thebaidos primo.

101. 1. 25. γλοῦπις ὅ αὐτῆς.) scribe γλοῦπις ὅ αὐτῆς, & adde ἀμολάρας, & linea 26. ibidem adde. καὶ διὰ χειρὶς ὑπὸ πινῶν, è regione verò latini contextus, linea vltima subaudiendus est, Amphiaraus; id enim bene pоторum somnolentia omissum fuerat, cum imprimitur, ut pleraq; alia ad id argumenti facientia.

101. 2. 1. dele, &, coniunctionem, pro Amphiarao, lege Amphiaraus in nominandi casu.

101. 2. 3. tolle, Adrastus;

102. 1. 9. adde post, Hypsipyle, Lemnia.

102. 2. 12. subdenda, cum, coniunctio statim post, Eteocles.

103. 2. 2. videre licebat, scribe, vidisse contigit. & linea. 5. patrī, scribe nato suo.

103. 2. 15. Cyllene,) Cithærone, apud Lycophronem Cæcis scribit, qui de Tiresia latiuscule, quàm Apollodorus agit. eadem & Homert commentarius in Odyssæa.

103. 2. 15. cyaneo sceptro) legerim potius pro cyaneo, corneo. quid. n. cyaneo hic faciat, non video. quo circa ego substituentem puto, corneo ex cornu arbore prædura, ut sceptrum hoc

baculum ue intelligamus de dura cornu factum sit: ita & græco exemplari reponendum sit pro κυάνεον σκῆπτρον, κραιόν. Quod Apollodorus σκῆπτρον dicit, Βάκτρον Callimachus in Elegia in Mineruam appellauit.

Δώσω καὶ μέγα Βάκτρον, ὃ οἱ πόδες ἐς δῖον ἄξει,

Δώσω δὲ βιότου τὸ ῥῆμα πολυχρόνιον.

quæ sic olim Politianus ille politissimus grammaticus vertit.

Huic ingens baculum dabo, quod vestigia ducat,

Qua velit, huic vitæ tempora longa dabo.

104. 2. 5. quæ Hic carmina refert Apollodorus, sunt Hesiodi in Melampodia, quod opus ad nos hætenus non peruenit, citantur eadem hæc à Cæcide Lycophronis enarratore. vbi ex eadem Melampodia paulo superius idem Cæcis in suis commentarijs carmina reposuit, quod opus etiam Athenæus semel, atq; iterum citasse videtur.

104. 1. 9. ἐλπίς δὲ πολυχρόνιος,) à Callimacho ex recitato à nobis loco, id sumptum esse videtur. Verum Cæcis apud Lycophronem, Tiresiam aiunt alij, inquit, septem vixisse ætates, alij verò nouem. Nam à Cadmo, fuit, ac pōsterius Eteoclem, & Polynicem. vt, qui Melampodiam scripsit Poesin, scriptum reliquit. inducit. n. illic Tiresiam ita loquentem.

Ζεὺ πάτερ, εἰδ' ἐμοί, εἰδ' ἥσω μ' αἰῶνα βίῳ

ἄφελος δοῦναι, καὶ ἴσα μῆδ' αἰδμεν,

θνητοῖς αἰθρώποισι, νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἐπίσας

ὅς με μακρόν γε ἔθνηας ἔχειν αἰῶνα βίῳ,

ἐπὶ αὖ μ' ἐπιζῶειν χλευεῖς μὲρόπων αἰθρώπων. idest

Iupiter ὃ vtinam breuior mihi vita daretur,

Et quæ alij norunt homines, mihi nosse liceret.

sol, pag. li.

Nec me exornasti puerum, cum longa dedisti
Tempora, quod septem producam in sæcula vitam.

104. 2. 9. omiſſa excuſorum oſcitantia duo hæc verba, (quem Eus
ripides).

104. 2. 25. ἐκτερεν,) ſcribendum eſt ἐπὶ τῷ αὐτῷ, καὶ . &
è regione latini exemplaris ſubſtitue poſt dictionem, Tydeus,
(vulneratus eſſet, illud pœna affecit, ac).

105. 2. 15. ἐπίγονοι,) me non fugit, à pleriq; ſtudioſorum, gratiã
non mediocrem initurum, ſi qua hæc afferã de Epigoniſ. cū
de vocabuli ratione, dicam, tum etiam, qui nam ij fuerint ex
plicaro. Ipſam igitur dictionem Cicero, vt latinam uſurpauit,
eoſq; neque poſteros, neq; heredes, vt poterat, appellauit: qui
Tragœdiam huiuſce nominis apud Romanos conſcripſit,
Attius, ni fallor, quam M. Tullius Cicero in Academicis in
teſtimonium adducit, & in libris etiam de officijs, qui, inquit,
voce freti ſunt, Epigonos, Medeamq; eligunt. Επίγονοι, οἱ καὶ
ἀπὸ γόνου, nobis poſteri, heredeſq; latine dicuntur, ὅτι πα
τρὶ τὸ ἐπιγενέσθαι λέγουται, vel ἐπίγονος ὁ εἰς τὸν ἐ
πιτετα γόνον γενόμενος, id eſt, qui poſtea nati ſunt,
vel ij, qui ſunt orituri ἐπίγονοι, ἢ ἀπὸ γόνου appellantur. ali
bi verò Epigoni ſunt, qui in progenie aliqua ſucceſſores vo
cantur. Hæc diuerſus in locis Euſtathius annotauit. Iam ve
rò, quo nam Epigoni, de quibus hic Apollodorus ſcribit, nomi
ne ſinguli fuerint appellati, doceamus: & quot nam fuerint.
Epigonorum igitur nomina à nonnullis iſta enumerantur, Ae
gialeus Adraſti filius, Theſander Polyniciſ, Diomedes Ty
dei, Sihenelus Capanei. Alcmaeon, & Amphilocheus Amphia
rai. Stratolaus Parthenopæi. Polydorus Hippomedontis. Me

lon Eteoclis. Hæc Eustathius apud Homerum, & Hyginus
 noster. qua in re ab Apollodoro non admodum abhorrent. Qui
 verò apud græcos Tragædias Epigonorum titulo composue-
 rit, Aeschylum inuenio. Fuit, & Epigonus Ambraciote bo-
 minis clarissimi nomen. Eusebius in libris de temporibus.
 Interfectorum, inquit, sunt, eorum posteri, qui bellum Theba-
 nis intulerunt. Mela etiam in primo de situ Orbis, de Epigo-
 nis meminit, Clarij inquit Apollinis sanum, quod Mantò Ti-
 resue filia fugiens victores Thebanorum Epigonos, edificauit.

105. 2. 15. vbi, Postumi, legitur, Posterij Heredesue) scribendum est.

105. 2. 26. in latino exemplari deest à typographis relictum, ut
 suus eorum est mos (& monile) quod addendum est post dis-
 citionem peplum, in hac 26 linea.

106. 2. 5. πλφουσία,) nos pro φεφουσία perperam scripta
 dictione πλφουσία castigamus, secuti Strabonem Geogra-
 phie libro nono, & Pausaniam in Bæoticis.

106. 2. 24. ἐπ' αὐτὸν, in manuscriptis ἐπ' αὐτῷ parum casti-
 gatè legebatur, nos legimus ἐπ' αὐτὸν, siue ἐπ' αὐτῷ
 utraque lectio probanda est.

107. 1. 20. πόλις, quæ lectio eruta est à nobis de aduerbio πάλις
 λιν, quæ hunc locum pro, πόλις, inuaserat; qua in re, nisi
 nos Thucydides ex calce libri secundi, vbi eandem historiam
 latius enarrat, adiunisset, nullus ex hoc loco sensus congruus
 eliciebatur.

107. 2. 20. dele, quod, tanquam irreptitum, ac repone, quod antea
 per madulsam chalcographorum derelictum fuit,) dono data
 esse) & tolle dictiunculam, sibi, quæ pro infinito esse, subie-
 cta fuerat.

108. 1. 9. pro simulac) scribe, ut statim,

fo. pa. li.

108. 1. 22. regnum, fac regiam.

110. 1. 17. Ἄσιος, hic Asius poeta fuit Samius, si Pausaniae credimus, quem in Arcadia statim, ubi de Pelasgo, adducit; & Athenæus libro XII. ubi τῷ δὲ τῆς Ἀμείων θυγατρὸς, Fuit hic poeta Amphipolemi filius, qui Strabonis testimonio Metabi, & Menalippes fabulam versibus enarrauit. citatur item Asius ab Homericis scholiastis in Odyssea, ubi de Iphibime Penelopes sorore agitur. scripsit etiam de Apolline Pto. citatur adhæc sæpenumero cū à Pausania, tum ab Athenæo.

111. 1. 2. vitia, adde syllabam, ta, in fine, & linea 4 scribe pro, postea, prius,

111. 1. 21. παρὰ γίνετοε, in manuscriptis legebatur παρὰ γέλομεν, quod nihil significabat, nos παρὰ γίνετοε subrogauimus.

111. 2. 25. γίνετοε, vide num melior sit lectio, γινώσκετοε, tamen si nos interpretati sumus γίνετοε, non γινώσκετοε.

112. 1. 22. λέοντας, in codicibus omnibus manu exaratis πᾶσι λέοντας erat, à nobis scriptum λέοντας ex historia nota.

113. 1. 20. varia est fabula hæc de lyræ inuentione. Sunt. n. qui dicant, cum aliquando Nilus a lueum egressus totam inundasset Aegyptum, eoque postea intra suos limites regresso, varias animantis in campis fuisse relictas, in quibus etiam remansisse testudinem, quam cum Mercurius inuenisset consumpta iam carne, sed superstitibus neruis percussam, sonum excitasse, quæ de causa ad illius similitudinem lyram composituisse, eamque Orpheo tradidisse, siue, ut alijs placet, Apollini. Ceterum Apollodorus Homerum illum Hymnorum scriptorem secutus, aliam de Chelye fabulam narrat ex eo ad uerbum propè, cuius car

mina ad rem nostram facientia hic ad scribere non pigebit.

Βασίλειος βούς κλέψεν ἐκ βοόλου ἀρχύλωνος,
 περὰ δὲ τῇ περὶ τὴν, τῇ μιν τέκε πότνια μαῖα.
 ὅς καὶ ἐπειδὴ μνηστὴς ἀπ' ἀθανάτων θορε γύων,
 αὐτὸς κ' ἐκ δὲ κείτο μλίων ἰδρῶ ἐνὶ λίκνῳ.
 ἀλλ' ὅ γ' αὐαίξας ἔστη βόας ἀρχύλωνος,
 οὐδὲν ἔπαυρ' βαίνων ὑψιρεφείος αἰετοιο.
 εἴδα χέλω δὲ ῥῶν, ἐκθήσατο μυελόν ὄλβον.
 ἐρμύς τοι πρῶπσα χέλω τεκνίνατ' αἰοῖδον,
 ὅ γὰρ οἱ αὐτὸς ὅλυσεν ἐπ' αὐλίῃσι θύρῃσι
 βοσκομένη περὶ πάροιθε δόμων ἐλθὼν ἑλῶν ποῖν,
 σαῦλα ποσὶν βαίνουσα. δις δ' ἐλίουσιος ἡὸς
 ἀθρόως, ἐγέλασε καὶ αὐτὴν μύθον ἔειπε.
 σύμβολον ἡ δὲ μοι μέγ' ὀνήσιμον, οὐκ ὀνοτάζω.
 χαῖρε φυνὴν ὀρέεσα χροῖτι τύπῃ δαιτὸς ἐταίρῳ
 ἀσπασίν περὶ φιλίᾳ, πῶς τ' ἐν τῷδε καλὸν ἀθύρμα
 αἰόλον ὅς σε κόν' ἐσπ' ἑλὼς ὄρεσι ξώουσα.
 ἀλλ' οἴσω σ' εἰς δῶμα λαβών. ὄφελος ἔμοι' ἔσται,
 οὐδὲ ἀχρημύσω, σὺ δέ με πρῶπτον ὀνήσεις.
 οἴκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρῳ.
 ὅ γ' ἔπειτα πηλυσίης πολυπήμονος ἔσται αἰχμὰ
 ξώουσα, ἣν δὲ θάνης, τὸ τ' αὖ μάλα καλὸν αἰείδεις.
 ὥς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶν ἅμα ἀμφοτέρῃσιν αἰείρας,
 ἔψ' εἶπω κίε δῶμα, φέρων δ' ἀπεινὸν ἀθύρμα.
 εἴθ' αὖτε πηλὴς γλυφάφ' πολλοῖο σιδήρου
 αἰδῶν ὄξετόρησεν ὀρεσκόοιο χελώνης.
 αἰς δ' ὅ πότ' ὠκύνόμα δῖα σέριονιο πύρρῳ

αἰδώς. ὅν τε θαμναὶ ἐπισφωδῶσι μέγιστα.
 αἰ δ' ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμοιβῶναι, *
 ὥς αἰ μ' ἔπος τε καὶ ὄρῳ ἐμῷ τοῦ κυδῖμος ὁρμῆς.
 ἦν δ' αἰ μ' ἐπὶ μέγιστοι ταμῶν ὄντας καλὰ μοῖο
 πειρήνασ' ὄρῳ τοῦ δ' εἰνῶο χαλῶντος.
 ἀμφὶ δὲ δῖσμα τάνυσσε βῶος πρᾶπίδασιν ἐῖσι,
 καὶ πῆχες εἰς δὴκ'. αἰδὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφόιν.
 ἔπ' αἰ δὲ συμφώνω δῖον ἐταύρωσα τοῦ χορδῆς.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τῷ ξέφρων ὄρῳ τεινὸν ἀθύρμα,
 πλῆθος ἐπειρῶντε κατὰ μέρος, ὅ δ' ἔπειθ' αἰδὲ
 σμῶδα λείον κονάβησε. θεὸς δ' ἔπειθ' αἰδὲ καλὸν αἰδὲ
 ὄρῳ αὐτοχρῆς πειρώμενος, ὅν τε κοῦροι
 ἢ ἔσονται θαλίῃσι πρᾶβόλα κερτομέοισιν
 ἀμφὶ δὴ κρονίδην, καὶ μακάρε καλὰ πῆδισιν. idest
 Vesperī Atlantīdes furātus Apollinis infans
 Pascētes pingueis vaccas, quadrante priore
 Postquā vtero ē mātis in lucem prodijt almæ.
 Quisq; ubi ab æternæ genitricis corpore abiuit,
 Tempore non tenuit sacra incunabula longo.
 Ipse sed ex templo exurgens vestigat Apollo
 Sint vbinam tuā sint armenta, & transilit antrum
 Træruptum, chelyn inueniens se credit aceruum
 Inuenisse auri ingentem, effecitq; canoram
 Protinus ipse Chelyn, sibi quæ tum occurrit ad antrum
 Depascens teneras herbarum sedula frondes
 Tardigrado incedens passu, Ioue natus vbi illam
 Vidit, & in risum prorumpens talia fatur.
 Argumentum ingens, iucundum, atq; vtile donum

Tu mihi semper eris, neq; te aspernabor, amanda
 Natura salue ipsa tua, tuq; apta choreis
 Salue iterum: lautarum epularum læta satellites,
 quæ iucunda venis pulchra oblectatio nobis,
 Discolor es Testudo altis in montibus alta.
 quin ego te mecum gestabo mihi vtile munus.
 Semper honorabo ego te, quia prima iuuabis,
 Teq; habuisse domi præstat, foris utilis haud es,
 Pharmaca nam viuens damnosa fugabis ab illa.
 Si pereas, iucunda canes mihi plurima semper.

Sic ait, & manibus sublatam gestat vtriusq;
 Atq; domum retulit ludicrum vt amabile haberet.
 Inde chelyn scalpro cœpit diuellere acuto,
 Hinc vitam extemplo felix testudo reliquit.
 Dein calamis Hermes æquali ex parte resectis,
 Tergora traiiciens chelyis confixit acutis,
 Et corium bubulum circum contendit ab arte.
 Adycit & cubita, atq; iugum connectit virinque,
 Septemq; ex ouibus concordia fila tetendit.
 Hic postquam penitus ludicrum effecit honestum,
 Singula pertentat sua pectine fila, manuq;
 Mota Dei ingentem sonitum dedit, inde peritus
 Concinit ætutum experiens sua dona, velut, cum
 Æquales pueri in dapibus conuiuia iactant
 Vt sibus alternis Ioue coram & Atlantide pulchra.

113, 2. 21. ἀκούσας τῆς λύρας ὁ ἄλλων,) hic statim post,
 ἄλλων, sunt addenda hæc ex veteri codice; αἰτήσας
 ταῦτ' ἡ, λαβὼν δὲ μοῦ ἐκείνην διδοίτος, ὁ ἄλλων.

Sūt ea latine latino exemplari subiungēda sua in loco. s. post
verba (auditam lyram, à Mercurio petat, inde sumpta lyra,
Mercurio boueis rursus Apollo, hæc omnia in Mercurij byz-
mno nō prōcul à fine Homerus enarrauit; de caduceo, deq;
vaticinio, ibidem omnia.

114. 2. 20. ἄλλων, scribe ἄλλων, & dele eadem ex li-
nea τίνδε.

114. 2. 21. pro, τοῦδε, reponere τίνδε. eadem pag. lin. 20.

Quam & o? vsque aduerbum aiunt. quamuis sensus optime
quadrat, posset tamen ad eundem propè sensum sic verti. eam
verò præter Leucippi patris sententiā nubentem Ischyri Elati
filio se coniunxisse, aiunt.

115. 1. 2. adde, ante verbum ἀπὲκτεινε. ἄλλων ἔγκλον
οὔσαν.

115. 1. 22. lege ὡς αὐτοῦ.

115. 1. 24. tolle, δέ, item 25. dele δέ, ναυπακτικὰ ῥα-
ψοῖ. huius rei auctor Neoptolemus fuit. Sicut docemur ex
Apollonij scholijs arg. lib. 2. Sed illic ποικίλῃς habetur, quod
hic ῥαψοῖ.

115. 2. 1. lege. ut, pro at; ut sit, Hymenæum, ut Orphici. hic pun-
ctus esse debet, ante Glaucum ab his particulis IDQVE.

116. 2. 19. vsq; ad lineam 22. ante verbum dedisse, reponi quoq;
potest. Idq; ouum scilicet, in nemore opilionem quendam
inuenisse, & allatum Ledaë dedisse. linea item 20. scribe
κομίζαντα ἀορίστω, indefinitè ue.

116. 2. 22. φυλάσσειν, & φυλάξαι legi potest.

117. 2. 1. 2. ὑποδιδάσκει, & ὑποδιδάσκω in alijs habetur.

128. 1. 2. ἐκ δούλης, hic, quod nos ex Dule. non ex ancilla, aut

serua verterimus, non ab re factum mi Fului censeto. Nam secuti Eustathij sententiam, & Homeri item Scholiastem, quem nonnulli Didymum vocant, Dulen interpretati sumus, ut proprium nomen. Quoniam Homerum id dictionis nusquam usurpasse animaduertunt, ita, ut neque eo in loco, qui est in Odyssæ lib. 4, per imitia, intelligi debet ex ancilla, sed ex muliere huiusce nominis. verba Homeri hæc sunt.

ὅς οἱ Πηλύκετος χεῖρ' ἀτρεδὸς μεγαπένθης
ἐκ δούλης. idest.

Absenti cui natus erat validus Megapenthes

Ex Dule,

118.1.20. Βουλεία, alibi legitur Βοδὺν Λεῖα. Pindarus vero in Nemeis eadem de re, Βοδὺν ἀπελασία dixit. lege ut lubet.

118.1.12. Sed. lege. sub. & ibidem de (lā) syllaba fac (per)ob in curiam notariorum.

118.2.2. καὶ θανάλωσε, vna mutata litera, reponere καὶ τὴν ἀλώσε.

118.2.10. Ἐπὶ δρυὶ ἐλόχων, locus ex Nemeis Pindari, ille.n.

ἀπὸ ταύχ' του ποδ' αὐ

χάξων ἴδεν λυγκδὺς δρυὸς εἰς τελέχει

ἄμλος, κείνου γὰρ ἐπιχρονίων

πάντων χεῖρ' ὅξ' ἔτατον

ὄμμα, & ibi cetera, vbi compluscula ab enarratore hac de re scripta sunt.

120.2.18. διαρρίψαι, hoc in loco διαρρίπτω, ἐκτίθηναι, idest expono, significare puto. nam id genus elocutionis Cæcis in Chiliade XIII usurpauit, cum inquit. οὐ καὶ τὸ νόστοις

ἔρριπτον τοῖς χρόνοις τοῖς περὶ τοῖς. loquitur de Aethenarum loco, cui Cynosarges nomen fuit, ubi spurij exponi solebant.

121.1.10. ἡὼς, ἡμόρῳ vocat hanc Isacius apud Lycophronē. ubi πιδωνὸς φησὶν ὑὸς ἦν λαομέδοντος, καὶ στυμοῦς, ἡ ῥοιᾶς τῆς σκαμνίσκου, πρίαμος δὲ ληκυππαῆς.

121.2.19. οἰκέτη κομίσαντι, in manuscriptis mendosè scriptū erat ante castigationes nostras οὐκ ἔτι κομίσαντι.

122.1.2. nomen, scribe nomina, et linea 20 vaticinia.

122.2.5. Εἶαο, sic nos ex Hygino emendandum putamus: ex dictione Εἶβας. et lin. 20 δῆϊόπῃον, nos scripsimus δῆϊόπῃης.

122. 2. 24. dele verbum, inquit, et eadem linea græcè μὴ πλεῖν ὑδὶ ἐλάνην. Non puto hic me operam lusurū, si in studiosorum commodum enarraro ex Isacio, quoties Helenē nupserit, et maritorū suorum nomina subscripsero. Isacius, igitur, πέντε, inquit, ἐλάνην ἔγχετο αἰσχροῦ. πρῶτος θησὺς ἐπῆαε τῇ ταύτῃ ἀρπάζας καὶ δάφνησι δοῦναις ὁ σάμμος, ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτὴν ἐπὶ τῷ ἡπῆρῃναι ὑπὸ πολυδυνάμοις, καὶ κέρως, τῇ αὐτῇ ἀδελφῶν ἐπὶ ἀφιδναίης πρὸς λιγυρῇ τῇ ἀθηνάϊων, γλυνύσαν ἰωγλείαις, ἣν καὶ δετὴν καὶ δαή κλυταμνήστρα ποιῆται. εἰς μὲν νυμφίος ἐλάνης ὁ θησὺς. Δούτῃος ὁ μελέακος νόμιμος αἰὲρ. τρίτος ἀλέξανδρος ἀρπάζας αὐτήν; τέταρτος μὲν δαυόντα πάλιν δῆϊφοβος, ὡς ἀεστειον, ἡ Εἶα. πέμπτος Αχιλλεύς.

123.1.2. τοξόθυστα, alibi τεξωμλίον. Hic de Oenones exia
tu subnectere placuit, quæ aliter, atq; Apollodorus, recenset
apud Lycophronem Isacius Cæcis. τεξωμλίον δὲ, inquit
Isacius, τὸν ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΔΙΕΡΑΠΝΥΣΑΙ ΒΟΥΛΩΜΛΙΝ ἢ οἰ-
νῶν, ἐκωλύθη πρὸς τὴν ταύτης πατρός. τελευτήσαν-
τος δὲ ἐκείνου, ἐπεὶ δὴ ὕδρον προσενεγκούσα τὰ
φαρμακα ὄρεα ἔδωκεν πεπυκνῶτα, καὶ ἐαυτὴν σπασ-
ναιρεῖ. ἢ κατὰ κῆτον τονέαυτῶ ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν
ἀλεξαλίδρου πύραν, ἢ κατὰ δίκτυον βροχαῖς ἀπηγ-
χεῖσα, ἢ κατὰ τὸν λυκόφρονα κατὰ πσοῦσα τὴν
γόνυ. ἢ ὅτι οὐκ ἰάσιμον ἦν τὸ πάριδος ἔλκος. ἢ ὅτι τε-
ληνικῶς ἦν ὁ ἀλεξαλίδρος, καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἠδύνατο, ἢ
ὅτι καχερισμῖος ἦν τὰ βέλη φιλοκλήτου, οἷς ἀλέ-
ξαλίδρος ἐτοξόυθη τῷ ἰῶ τῆς ὕδρας, ἢ ὅτι περλε-
φθυσίτος τῷ δαύματος, ὑπέθηκε τὰ φάρμακα.
hæc verò, quoniam facilia sunt, latina facere supersedi.

123.2.18. χείρωνος, in omnibus manuscriptis notatum vidi
σκεῖρωνος, quam etiam lectionem apud Pausaniam in Co-
rinthiacis editam vidi. Verum Pindari interpres nos aperte
docet reponendum esse pro σκεῖρωνος, χείρωνος. Is enim in
Idyllio quinto de Pythea Lamponis filio pancratiaste, his ver-
bis græcè id negotium tractat. ἐκ δὲ κρόνου, καὶ ξηνός,
καὶ νηρείδων λέγων εἶναι τὸν αἰακίδης, αἰακος γὰρ
διός, αἰακοῦ δὲ, καὶ ἐνδιήδου τῆς χείρωνος πελαμῶν,
ἢ πηλὸς. ὁ δὲ χείρων, κρόνου. πάλιν ἀπὸ τῆς νηρεί-
δων φῶκος, καὶ ἀχιλλὸς, ἀχιλλὸς μὲν γὰρ παῖς
δέιπδος, ἐκρονος ὦν αἰακοῦ. φῶκος δὲ φαμάδης τῆς

υποτίθως, καὶ αὐτὸ αἰάκος. & reliqua ibi. quare nulli
dubium fore amplius arbitror, quin Apollodoro sua, ac vera
lectio sui restituta: cui etiam Homeri in Iliadem libro 16.
Scholiastes per initia statim astipulatur. αἰάκος, inquit,
ὁ διός, καὶ αἰγίνης γάμος ἐκ δὴ δὲ τῶν χείρωνος θυ
γατέρων; & quæ insibi sequuntur. Viden' ut tandem veri-
tas elucescit? Ceterum Phocos tris inuenio fuisse, vnum Da-
nai filium Architetum, quo de Hyginus: fuit item alter Pho-
cus Ornytionis filius, ex quo Phocis regio nūcupata fuit, Pau-
sanias testimonio in Phocicis. Tertius accedit is, de quo hic
Apollodorus.

123. 2. 5. κρυ. διός,) sunt qui, hic legant κυχέως, & qui
κύτεως, Glaucas inuenio tres fuisse, Glaucem Cytei filiā,
de qua hic apud Hyginum; Glaucem Corinthiū filiā Creon-
tis uxorem, & Glaucem; quæ Amazonum vna fuit.

123. 2. 9. κυχέα,) sic legitur ex Pausania in Atticis, alibi
κεγχέα. Isacius κυγχέα τὴν ποσειδῶνος inquit.
linea 17 ἀλκί. δου sic legendum ex Homeri Scholijs, λ.
π. πδρίβοιαι, ibidem apud Homerum εἰρίβοιαι legitur,
non πδρίβοιαι.

125. 1. 2. Ὀρυτία,) ex Homeri Scholijs, & Apollodoro infra
paulum, tametsi Isacius apud Lycophronem Ὀρυζον legat.

12. 1. 5. αἰτιγόνω,) παλυνήλαι vocat hanc Aëtioris filiā,
Pelei coniugem Eustathius Iliad. β'. & lin. 8. πολυστώρη,
hanc Staphylus in tertio Thessalicorum ex Eurydice natam
ait; Pherecydes autem ex Antigone Eurytionis filia, alij ve-
rò ex Laodamia Alcmaeonis natam scribunt. Homeri Scho-
liastes hæc recenset Iliad. π. & lin. 21. ἀστυδάμεια.

fo. pag. li.

hanc κρηΐνιδαν vocat doctus, & grauis Pindari enarrator
in Nemeis Ode 4. & Pindarus Ode 4. Hippolytem Acasti
uxorem nominare videtur.

25. 2. 15. εἰς πήρα,) antea luxata dictio esse videbatur in ma-
nuexaratis libris ita scripta εἰς πῶρα, de quibus literis
πήρα nos diuinauimus, & scopum attingisse arbitramur, id
quod ex insequentibus facile puto intellectum iri: ab acris ius-
dicij literatis. πεδερδύκωτος,) scribi hic potest etiam
πεδερδύκωτος.

26. 1. 4. καὶ τὴν μάχην,) hinc ad dictionem διπλῆς
in linea 15 locus erat mutilatissimus, & maximum in mo-
dum luxatus: nos ex his Homeri in Iliad. lib. 16. carminibus,
suam in formam restituiimus, ita, ut, qui antea nihil ad rem
Apollodorus notariorum simul, & temporum iniuria, hic elo-
quebatur; nunc meridiana luce clarius historiam suam enar-
rare videtur. Homerus itaq; Iliad. π'.

τῆς μὲν ἱὸς σιγῆς ἦρχε μνητιάδης αἰολοδῶν
ἱὸς ἀπερχοῖο διπλῆς ποταμοῖο.

τὸν τέκε πηλῆος θυγάτηρ καλὴ πολυδῶρη,

ἀπερχοῖα ἀντίμου γυνὴ διπλῆς δὲ νηθεῖα,

αὐτὰρ ἐπὶ κλυτὴν βῶρον περὶ ἥρος ἦν

ὅς ῥ' αἰαφαιδὸν ὅπνε πορῶν ἀπὸ δρείσι ἔδρα. id. ff.

Ordinis vnus thorace Menesthius ibat

Insignis praeses, sperchio exortus ab amne

Aeiberio, quem pulchra parit Peleia proles

Sperchio coniuncta Deo Polydora superbo,

Cui Boro cognomen erat Pericree nato,

Et qui dona dedit clarae sine fine maritae.

126. 1. 14. τῷ δὲ ἦν τῷ γάμου,) citatur hic Apollodori locus de Thetidis nuptijs ab Isacio apud Lycophronem.

126. 1. 18. ἀποχόντας,) legitur in alijs, ἀποχέιν.

126. 2. 14. Balio,) scribo ex graeco Balium, quae verò per Chalcographi madulsa improbè sunt edita, poterit unusquisque Marte suo facillime castigare, sum. n. maculae, quae nullo labore absterguntur.

126. 2. 5. γινομλίνων δὲ ὅτε μὲν πῦρ, ἔτι reliqua,) Isacius apud Lycophronē, κατὰ δὲ, φησιν, εὐειπίδην, ὅτι διακομλίνῃ ἢ δέ τις ἄπο πηλῆως, μετήλλατ' ἐν αὐτῷ, ὡς ὁ πρῶτος εἰς διαφόρου εἰδέας, ἐκείνος δὲ κατέσχευ αὐτῷ ἐν σπηλαίῳ μορφῇ, καὶ ἐμίγη αὐτῇ, ὅθεν καὶ σπηλαίῳ λέγεται χεῖρον μαγνησίῳ τετταλικῷς.

126. 2. 24. ἔχριν ἀμβροσίᾳ,) citatur ἔτι hic locus ab Isacio.

127. 1. 2. νήπιον τὸν παῖδ' ἀχλιδῶν (α,) Lycophron in Alexandra Peleum narrat ex Thetide septem genuisse filios, quo loco Isacius mentiri ait poetam; at ille amplius scribit ex illis filiis sex coniectos in ignem perdidit.

27. 1. 9. λιγύρων,) Lycophronis enarrator, ubi totum hunc Apollodori locum de Achille citavit. ἀγαμέστωρ δὲ, inquit, ὁ φορσάλιος πυρίσων πρὸ τῶν λέγει τὸν ἀχιλλέα κεκληῖσθαι ἐν τῷ τῆς Διπιδος ἐπιθαλαμῷ. εἴτα τοιοῦτος ὁρῶν αὐτὸν ἀχιλλέα κληθῆναι, ὡς οὗτου τὰ ἔπη δηλώσειαι.

καὶ διὰ δ' οὐνομαθῆκε πυρίσων, ἀλλ' ἀχιλλῶα πηλὸς κέκλησεν χείλεος ἔνεκά μιν

Κέμνιον εἶναι κόνει ποδοῖν ἐνὶ πῦρ ἀπάμαρσε χείλεος αἰδομλίου ἀποφάτως ἑτέρων. idest.

Agamestor autem Pharsalius Pyrissoum, quasi ignitum dixeris, appellatum fuisse Achillem scriptum reliquit, in Thetidis epitbalamio, deinde verò ea de causa Achillem vocatū fuisse, id quod hæc eius carmina demonstrare poterunt.

Pelidem puerum dixerè Pyrissoum, at tu

De labro ab Aeacide nomen Achillis habes.

Nam Thetis ardenti cum te purgaret in igne,

Vnum de labris arsit ab igne tuis.

Atqui etymologiarum scriptor, quisquis ille fuerit summo opere laudandus auctor, Achillem dictum esse ait, siue $\pi\eta\alpha\tau\omicron\ \alpha\chi\omicron\varsigma\ \lambda\upsilon\alpha\iota\nu$, quod est a dolore tollendo, quippe medicus fuit, siue $\delta\sigma\tau\alpha\tau\omicron\ \alpha\chi\omicron\varsigma$, idest ob dolorem, tristitiam me, qua matrē afficiebat et ilicenses. siue, quod suis labris alimētum infans minime attigerit, aut gustarit, nam nihil omnino lactis exuxit, sed ceruorum medullis à Chirone suis enutritus, vnde à Myrmidonibus sic appellatū fuisse ait Euphorion his versibus $\epsilon\varsigma\ \phi\omicron\delta\iota\nu\ \chi\iota\lambda\omicron\iota\omicron\ \kappa\alpha\tau\eta\iota\epsilon\ \pi\acute{\alpha}\mu\pi\alpha\nu\ \alpha\text{'}\pi\alpha\varsigma\omicron\varsigma$ $\tau\omicron\upsilon\ \nu\epsilon\kappa\alpha\ \mu\upsilon\epsilon\mu\omicron\delta\nu\epsilon\varsigma\ \mu\epsilon\nu\ \alpha\chi\epsilon\lambda\lambda\epsilon\alpha\ \phi\upsilon\mu\acute{\iota}\zeta\omicron\nu\omicron$, idest. quod non mamma altus Phibiam remearit ab ulla, Ipsum Myrmidones dixerunt nomine Achillem.

27.2.12. $\kappa\lambda\upsilon\tau\iota\alpha\varsigma$,) sic nos reposuimus pro Phibia ex Homeri scholijs Iliad. 10 vbi de Phœnice. illic. n. legimus Phœnicen. Amyntoras pellicem nomine Clytiam arsisse insimulatū, eoque nomine è domo patria eiectum fuisse, vbi nulla fit de Phibia mentio; sed Clytiæ inibi bis, semel, atq; iterum expressse legatur.

28.1.5. $\sigma\upsilon\mu\phi\upsilon\epsilon\varsigma$, alibi $\delta\iota\phi\upsilon\epsilon\varsigma$, $\tau\omicron\ \delta\iota\mu\omicron\phi\omicron\nu\epsilon\varsigma$ legimus, et cur geminus dicatur, doctè Isacius in Lycophronis cōmentario.

128. 1. 9. ἄκτην, Stephanus. ἄκτι, οὐκ ἂν ἄττικὴ ἐκαλεῖτο
 ἀπὸ ἀκταίου πινός, αἰὲρ δὲ ἦν αὐτὸ χεῶν, ὡς φαβα-
 εἶνος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀφ' αὐτοῦ οὐ τῷ πλὴν
 χώρην ὠνόμασε, καὶ τοῦ λαοῦς. Απολλόδορος δὲ
 τ' ἀναγίγνωσθαι, οὐ τῷ ὕψι ἐκλήθη δὲ τὸ πολὺ μέ-
 ρος αὐτῆς καὶ διέκρινε τὰς εἰς θαλάσσαν. idest. Atte in
 quit, Stephanus, ubi Attica ab Attæo quodam indidem homi-
 ne, ut ait Favonius, qui ibi regnabat, quo de nomine regionē
 cum populis omnibus vocavit. Ceterum Apollodorus, (et hūc
 nostrum intelligit) contraria scribit, sic .n. appellatur, quod
 maior ipsius pars ad mare usque pertineret.

128. 2. 3. Θεοὺς δὲ τοὺς δώδεκα, aras duodecim deorum Deus
 calionem primum omnium excitasse, Apollonij Rhodij Schez-
 liastes lib. argon. 3. refert.

128. 2. 12. τὸ θεῖον πρῶτον ἐπελάλυσε, nos ex alijs cos-
 dicibus ἐπελάλυσε, legimus, et interpretati sumus. ac post
 θεῖον πρῶτον. quod de erat, ex Thucydide libro histo-
 riarum secundo restitimus, et Stephano. sunt qui pro,
 ἐπελάλυσε, habeant ἐπελάλυσε, et linea 16 scribe Agrau-
 lon, Αἴται filiam.

129. 2. 4. πανύατος, lege πανύατος, siue simplici cum σ, siue
 duplici in ultima, nam utrunque legitur. Hic poeta fuit, cuius
 ἡράκλεια ab Athenæo citantur plurib. in locis. ἡράκλειος δὲ
 id operis à Panyaside conscriptum libris quatuordecim au-
 Suidas. de Panyaside non satis bene sentire videtur Quintilia-
 lianus noster.

130. 2. 13. ἡ δὲ ὡς σῶφρων, is locus ad verbum propè in Ho-
 meri Iliadis. 2. à scholiographo recensetur, et hanc historiā

à Callimacho in Hecale reponi testatur.

130. 2. 20. εἰχθόνιος γίνεται, de hoc Erichthonio Isacius hæc
cognitu non indigna, αἰεδοῦν, inquit, ὁ εἰχθόνιος ἀπὸ
τῆς εἰοῦ κληθεῖς, καὶ τῆς χθονός, ὅθεν πάντες εἰ-
ναίοιο γηγενεῖς φάσκειν ἀπὸ τούτου, ἄλλοι δὲ, ὅτι
λυπρόγως ἢ ἀπικῇ, καὶ οὐδὲ ποτ' ὑφ' ἐτάρων, ἐθνῶν
ἐξυλάσθαι οἱ εἰς αὐτῇ διὰ τὸ ἀξίον τῆς αὐτῆς χῶ-
ρος, εἶδει καὶ αὐτῶν αὐτόχthonας, καὶ γηγενεῖς ἐ-
φαίν, quæ nos ita vertimus, in lucem prodijt Erichthonius,
cui à lana, & terra inditum est nomen, Vnde Athenienses uni-
uersi terrigenæ ex hoc sunt appellati, siue vti alij volūt, quod
Attica terra infœcunda sit, ac sterilis: & quia à nulla vnquā
alienigena natione erecti sint, qui in ea sunt, populi; pro-
pterea q̃ ea regio nulla inuidia laborabat: immo ab omnibus
præ sterilitate contemnebatur. Hinc igitur eorum populi, &
indigetes, & Terrigenæ sunt appellati.

131. 1. 2. αἱ ἀδελφαὶ, scribe αἱ δὲ ἀδελφαὶ, & linea 20
 πασιδίας, sic Hesiodo in Thegenia legitur: sed Eusebio,
 & Cæcidi φρασίδας; virumque probatur.

133. 1. 10 Ἐρμῆος οὐκ κεφάλου, qui Cephalī, & Proceridis
historiam copiosius multo expositam cupiant, nos illos ad Hy-
ginum, Eustathium, & Homeri Scholiastem in Odysseæ librū
vndecimum relegamus.

33.1.11. cui Lælapī, & quæ sequuntur paucula verba vsque ad
lineam tertiamdecimam adiecimus πρᾶξαστικῶς. quæ
apud Hyginū, qui ab Apollodoro in suis de fabulis libros sin-
gula ad verbum propè multis in locis exscripsisse videtur.

193, 1. 22. $\sigma\iota\omega\kappa\upsilon\sigma\alpha\iota$ Ψ , dele hinc, Ψ , & scribe, $\delta\iota$, otiosa

enim ea coniunctio esse videtur. $\delta\epsilon$, verò pernecessaria.

133.1.24. $\tau\upsilon\chi\acute{\omicron}\nu$, $\tau\upsilon\chi\acute{\omicron}\nu$ per ω scribendum est.

134.1.2. Eumolpum repone, pro Eumolpo.

134.1.15. βασιλέα scribe, pro βασιλέως.

134.2.26. submitte Peliam, post dictionem, filiam.

135.1.14. σκυρίου, sic nos restituiamus, in exemplaribus. n. mam
exaratis quædam diffio nihili ac futilis scripta erat, nos ex
Lycophronis commentarijs, ubi de Aegeo est mentio, σκυρίου
legimus, vel φρμίου, secundum Lycophronem, qui Aegei
pater fuit.

135.1.15. Ἐποβλήσῃναι, Cæcis in Lycophronem hunc Aeg
geum ὑποβλήσῃναι. i. factitium fuisse Pandionis ait: qui
cum esset Atheniensium rex, duxit primam Metam uxorem,
Hopletis filiam, secundam verò Chalciope Rhexenoridis fi
liam. at verò alibi legitur vnam habuisse coniugem Autoch
them Persei filiam.

135.2.2. mætte noua, id etiam Plutarchus in Theseo per initia
recenset.

136.2.5. μόνος, non μόνον scribendum.

137.1.21. τάλαν, legi potest etiam τάλαν. καλόν hunc voca
tum apud Pausaniam in Atticis legi, nisi sit locus corruptus.
Perdicem Dædali sororis filium ait fuisse Apollodorus. attly
ginus Perdicem hunc appellatum, non Talaum, quem apud
Ouidium, in auem, cum præceps ex arce Athenarum à Dæ
dalo proiectus esset, transmutatum scribunt, quā perdicem
vocant. Ouidius item, quod Apollodorus hunc puerum è ma
la serpentis ferram inuenisse indicat, piscis maxillæ similitu
dinem ferratorum dentium imitatum, ferram excogitasse, ait.

HAftenus obseruationes, Fului amantissime, seu mauis, annotationes nostras in Apollodori à me iure Quiritium, Romanaq; ciuitate donati, tris bibliothecas libros, quam breuissimè potui conscriptas, processisse liceat. Potuisssem equidem eas locupletius multò scribere, idq; furtasse non paucorum gratiam, vel permagnam mihi conciliasset. Verum, ne delicatiorum auribus tedium, ac molestiam, quæ longioribus conscriptionibus exoriri consuevit, asferrem; ab ea re temperandum esse censui. Sed illud me interim maximopere cruciat, atq; angit; quòd huiuscemodi, qualiscunq; sit Apollodori nostri, conuersione cum VIVIANO BRVNIO Corinaltensi, & IORDANO IORDANIO Vrbinati, vmbis meis, viris non modò ob cõsummatissimam disciplinarum omnium scientiam, sed propter summam humanitatem, modestiam, atq; animi candorem tuo testimonio vsq; adeo comprobatis, mihi priusquàm ea in lucem emergeret, cõmunicare non licuit. Verum enimvero Dei Opt. Max. & clementia & benignitate, non multis postea mensibus iacturam banc meam, vel magno cum scœnore me resarciturum spero. eos enim quorum gratiam te ipso auctore mihi conciliaui, non mediocri in Stephani vrbibus, oppidis, vicisq; vertendis, pro eorum, quam mihi quotidie commendas, doctrina ac probitate, adiumento quàm libentissimè fore certò scio. Interea vero dum Stephano conuertendo operam nauamus, commentarios, quos in duo Romanorum rusticana Caledaria, quorum alterum antea in hortis ANGELICOLOTTI, cuius memoria ex vtriusq; nostrum pectoribus nunquam excidet, Romæ visebatur, nunc verò intra priuatas Farnesæ

verò intra priuatas Farnesiæ gentis ædes reconditum est .
Alterum in Valleie domus atrio . Tertium verò de rebus
vrbanis , in Maffecianis ædibus repositum; conscripsimus , in
lucem iamiam proditurus sum . Subsequetur & hos commen-
tariolus de pyropo; ni fallor, haudquaquam contemnendus. ne-
mo enim hætenus eorum, quos legerim, quid nam sit pyropū
sciuisse inueni. Illud enim Erasmus, in libello, cui titulum fe-
cit Ciceronianum; Illud item Georgius Agricola; illud Bes-
roaldus; illud etiam Pius præceptor meus; illud Raphael Re-
gius , illud demum vniuersi, & qui nunc viuunt, & clari sūt,
præter admodum paucos, qui nobis docentibus, quid Pyropum
sit, cognouerunt , lapidem esse falsò existimauerunt . id qđ
ex nostro propediem in lucem venturo commentariolo, à nos-
tris apertissime demonstrabitur .

F I N I S .

OPTIME LECTOR.

Paucula hæc in Apollodori translatione, perperam excusa, omiſſaq; , & immutata ſic emendari poſſunt.

ſol. pag. li.

25.2.21. poſt diſtinctionem (domesticis) adde terebinibus .

26.2.28. pro (tum ille) ſcribe (& is)

26.2.2. pro. vt, ſac, (at ille)

*Excusorum autem lapſus in Annotationibus,
ita corrige .*

¶

1.1.15. pro Salutem Suam. nihil te moueat, ſi ita ſcriptum legitur . ſic enim in ipſo marmore inſculptum eſt. ſicut ibidem paulo inferius S V A E S. pro ſuæ.

6.1.13. pro Aſterifio lege aſterifco

7.2.15. pro ſpeciem . ſpecum.

41.1.1. tres lineæ priores in latina collumella ſunt oſioſæ, ac duplicatæ per temulentiam.

8.2.3. pro bonorum . bonarum.

113.2.20. pro conuiuia conuicia.

Siqua inſuper eadem ratione commiſſa mi Lector, offendes hoc in libello , tuo ipſe calamo ſuam in formam reſtitue : ac parce, quæſo te, maledictis : & Vale.

INDEX QVAMLOCVPLETISSIMVS,

eorum, quæ in Apollodoro continentur, cuius numerus primus folium, secundus paginā, tertius lineā indicat.

Abas 20. 2. 13. et 45. 1. 20.

Abdera 64. 2. 13. et 67. 2. 27.

Abderus 64. 2. 4.

Absyrtides insulæ 35. 1. 8.

et 35. 2. 16.

Absyrtus 34. 2. 6.

Acarnan 108. 1. 18.

Acarnania ciuitas 108. 2. 9.

Acastus 24. 2. 9. et 27. 2. 19.

et 28. 2. 26. et 125. 1. 15.

et 127. 1. 14. 2. 22.

Achæus 14. 1. 18.

Acheloi fons 107. 1. 27.

Achelous 5. 2. 14. et 14. 2. 5. et

16. 2. 21. et 17. 1. 11. &

77. 2. 18.

Acheron 9. 1. 20.

Achilles et unde sic dictus 126.

2. 20.

Achilles ad Troiam 127. 2. 9.

Achillis prius nomen Ligyron

127. 1. 9.

Achui 14. 1. 17.

Acontes 109. 1. 23.

Acrisij mors 51. 2. 14.

Acrisius 45. 1. 23. et 48. 1. 6.

et 114. 1. 17.

Acrisius subterraneam domum

struit 48. 1. 10.

Actæa 4. 1. 13. et 44. 1. 19.

Actæon 93. 1. 22.

Actæonis canes, & eorum no-

mina 93. 2. 5.

Actæus 122. 2. 22. et 128.

2. 17.

Acte 128. 1. 10.

Acton 14. 2. 9.

Actor 18. 1. 7. et 22. 2. 9. &

28. 2. 24. et 75. 2. 14. &

124. 1. 1.

Adiante 44. 1. 25.

Admete 65. 1. 13.

Admeti boues gemelliparæ.

115. 2. 20.

Admetus 17. 2. 25. et 27. 1.

4. et 28. 2. 25. et 73. 1. 3.

et 115. 2. 17. & 117. 1.

24.

Adonis 129. 1. 21.

Adraſtea 2. 1. 27.

INDEX

- Adraſtus* 26.2.14.100.2.8.
 et 106.1.8.et 120.2.21.
Adyte 44.1.22.
Acaci pietas 124.1.2.
*Acac*⁹ 18.1.16.et 123.2.16
Acacus apud inferos 124.1.19
Acæa 25.1.17.
Aceta 23.1.15.
Acetes 21.2.2.
Aegeon 109.1.25.
Aegeoneus 122.2.13.
Aegeus 17.2.25. & 81.2.
 19.& 135.1.11.
Aegialea 20.2.12.& 26.2.
 27.& 39.1.13.
Aegialeus 27.1.1.& 39.1.
 10.& 104.1.9.
Aegimius 79.1.12.et 84.1.23
Aegina 22.2.1.et 123.1.25
Aegina inſula 123.2.11.
Aegios 43.2.15.
Aegipan 12.1.11.
Aegle 69.1.8.
Aegleis 136.2.16.
Aegypti filij 42.1.18.
Aegypti filiorū cædes 44.2.10
Aegyptus regio 42.1.16.&
 85.2.5.
Aegyptus 42.1.8.et 44.1.20
Aëllō 3.2.26,
Aëllopus 32.1.1.
Aemon 99.2.11.et 109.2.6
Aeneas 119.2.20.
Aenetus 22.2.9.
Aenus 66.2.11.
Aeolenses 14.1.24.
Aeolia 16.1.9.
Aeolus 14.1.12.et 115.2.23
Aerope 88.2.26.
Aescacus, & eius metamorpho-
ſis 121.1.20.
Aeschraïs 81.1.20.
Aesculapius 114.2.15.&
 117.1.26.
Aeson 24.2.15.et 27.2.11
Aesonis mors 27.1.13.
Aethlius 14.1.9.et 15.2.4.
Aethra 117.1.6.135.2.32
 137.2.11.
Aethusa 122.2.19.
Aetna 12.2.8.
Aetolus 15.2.15.et 102.1.1
Agamēnon 89.2.12.et 16.22
Agapenor 107.2.27.et 117.
 1.14.
Agapiotlemus 43.2.13.

INDEX.

- Agasthenes 117. 2. 20.
 Agathon 122. 2. 3.
 Agaue 4. 1. 12. & 43. 1. 23.
 & 92. 7. 17. & 95. 1. 9.
 Agelaïus lapis 8. 1. 27.
 Agelaus 81. 2. 17. & 85. 1.
 11. & 121. 2. 22.
 Agenor 16. 1. 5. & 31. 1. 7.
 40. 1. 4. et 41. 2. 23. et 42. 2.
 3. et 97. 2. 1. et 108. 1. 14.
 Agenoris genus 36. 1. 5.
 Aglaia 4. 2. 8. & 81. 1. 6.
 Agraulos 128. 2. 16.
 Agrius 16. 2. 19. et 61. 1. 21.
 Agrius gigas 10. 2. 20.
 Aiax 117. 1. 21. 2. 2.
 Aiax, & unde 124. 2. 22.
 Alastor 24. 1. 14.
 Alcæus 52. 1. 13. et 65. 2. 5.
 Alcaibous 16. 2. 10. & 57. 2.
 21. & 124. 2. 15.
 Alceſtis 24. 2. 11. & 73. 1. 2.
 Alceſtis reditus ai tam 27. 2. 8.
 Alceſtis admeto nubit 27. 1. 18.
 Alcides 58. 1. 22.
 Alcidae 22. 1. 22.
 Alcimenes 47. 1. 4.
 Alcinoë 52. 2. 21.
 Alcippe 128. 2. 24. 137. 1. 15.
 Alcimus 116. 1. 7.
 Alcinous 35. 2. 10.
 Alcis 43. 2. 6. (10
 Alcmaeon 105. 2. 21. & 108. 1.
 Alcmaeonis furor 107. 1. 8.
 Alcmena 53. 2. 5. & 57. 2.
 24. & 87. 2. 14.
 Alcmemon 43. 2. 7.
 Alcon 116. 1. 8.
 Alcyone 112. 2. 8.
 Alcyoneus gigas 9. 2. 19. &
 10. 1. 12.
 Alebion 68. 1. 1.
 Aleſſo 2. 1. 4.
 Aleſſor: 29. 1. 10. & 101. 1.
 14.
 Aleies 116. 1. 24.
 Aleus 28. 2. 21. et 77. 1. 18.
 et 81. 2. 21. et 110. 2. 24.
 Alexander 82. 1. 16.
 Alexiaries 80. 2. 20.
 Alipherus 109. 2. 2.
 Alirrhothius 128. 2. 25.
 Almenus 29. 1. 12.
 Aloïdæ 15. 1. 3. & 61. 25.
 Aloïdarum contra Iouem bellū
 15. 1. 11.

INDEX.

- Alopheus 81.1.18.
 Alpheſibæa 129.2.3.
 Alpheus 62.2.13.
 Althæa 16.2.13. et 16.2.26.
 Althæa. et Cleopatæ metamor-
 phoſis 19.1.20.
 Athenienſes 89.1.1.8. 2.17.
 Amalthea 2.2.3.
 Amalthea cornu 77.2.24.
 Amarynceus 19.2.5.
 Amarynthus 94.1.2.
 Amazones 47.2.18. et 64.2.
 27.
 Ameſtrius 81.1.23.
 Amifodorus 47.2.6.
 Amphianax 45.2.7.
 Amphiaræus 18.1.9. et 28.2.
 18. et 26.2.17. et 101.1.
 6. et 104.2.17. et 106.1.
 8. et 117.1.17.
 Amphictyon 14.16. et 120.
 1.21.
 Amphidamas 70.1.5. et 111.
 1.27. et 128.1.1.
 Amphidicus 104.2.8.
 Amphilocheiū Argos 109.1.5
 Amphilocheus 106.1.8. et 108
 2.14. et 117.1.16. et 117
 1.18.
 Amphimachus 52.2.15.
 Amphion 24.1.7. et 46.1.27
 22. et 97.2.23. et 133.
 1.2.
 Amphithea 26.2.25. et 27.
 1.4.
 Amphitrite 3.1.21. et 4.1.10.
 et 8.1.13. et 134.1.8.
 Amphitryo cōtra Teleboas 53.
 2.11. et 54.1.10.
 Amphitryo Thebas petit. 54.
 1.2.
 Amphitryo ex Peloponneſo ej-
 citur 53.2.20.
 Amphitryo 18.1.2. et 52.1.
 19. et 53.2.1.
 Amphitryonis cædes 57.2.12.
 Amphoterus 108.1.7.
 Amycla 97.2.27.
 Amyclæ 73.1.15.
 Amyclas 22.2.22. et
 Amyclas 110.2.16.
 Amycus 30.2.14. et 65.2.8.
 Amymone 42.2.19. et 43.1.
 21. et 44.2.27. et 59.1.20
 Amyntor 81.2.25. et 127.
 2.11.

INDEX.

- Amyntor* 79.2.9.
Amythaon 16.1.9. & 24.2.
 15. & 46.1.9.
Anactor 52.2.16.
Anaphe 26.1.14.
Anaurus fluius 27.2.27.
Anaxibia 24.1.26.2.7.
Anaxo 52.1.19.
Ancæus 17.2.26. et 18.1.28
 et 29.1.1. & 33.1.8.
 & 111.1.28. & 117.
 1.15
Anchione 42.1.5.
Anchises 119.2.18.
Anchius 61.1.22.
Ancyor 109.1.23.
Andræmon 84.1.8. & 17.1.
 4. & 26.2.2.
Androgeos 65.2.5. & 87.2.
 23.136.11.
Andromache 122.2.16.
Andromeda exposita Ceto ma
rino 50.1.19.
Anexibia 43.2.17.
Anicetus 80.2.21.
Anni in treis partes diuifio 130
 1.1.
Annus tēpore Cadmi annorum
 oſto 92.1.2.
Anogon 118.1.19.
Antæus 69.2.2.
Antea 45.2.8. & 47.1.8.
Anthea 81.1.21.
Anthemus 67.2.20.
Antheis 136.2.16.
Anthilea 44.1.14.
Anthippe 81.1.10.
Antriades 81.1.7.
Antidus 81.1.18.
Antigone 100.1.4. & 105.1
 23. & 125.1.3.
Antileon 80.2.24.
Antilochus 24.2.3. & 117.
 1.13.
Antimache 111.2.3.
Antimachus 81.2.2.
Antinoë 37.2.10.
Antioche 19.2.27.
Antiochus 52.2.10.
Antiope 81.1.18. & 96.2.3.
 & 112.2.27.
antiphus 14.2.8. et 122.1.22
Apemofyne 38.2.27.
Aper crymanthius 61.4.1.
Aphareus 16.1.20. & 11.2.
 2.22. et 22.2.15. et 114.

INDEX

- 1.27. & 115.2.22. &
 118.2.22.
 Aphetae 30.2.2.
 Aphidas 110.2.19.
 Apia 29.2.8.
 Apis 15.2.19. & 39.2.3. et
 40.1.18.
 Apollo 6.2.6.
 Apollo à Mercurio lyram, ac fis-
 stulam capit, 113.2.20.
 Apollo pugnat contra Gigantes
 10.1.26.
 Apollo Aegleus 36.1.15.
 Apollinis seruitus 115.2.16.
 Apollinis, et Mercurij ob abactos
 boues contentio 112.2.14.
 Apollinis, et Neptuni ira in Tro-
 iam 66.1.6.
 Apri Calydonij uenatio, ac Ves-
 natorum nomina 17.2.19.
 Arabia 43.2.10.
 Arbas 67.2.3.
 Arbelus 44.1.27.
 Arcas 110.2.12.
 Arceſius 28.2.22.
 Archebates 109.1.24.
 Archedicus 81.1.21.
 Archelaus 43.2.17. & 52.2.
 17. & 121.2.23.
 Archemachus 81.1.3. et 122.
 2.9.
 Archemorus 102.1.26.
 Architeles 78.1.19.
 Area 87.1.21.
 Arene. 114.2.2.
 Arestor 40.2.15.
 Arcie 35.2.26.
 Archuſa 69.1.9.
 Aretus 24.2.2.
 Arge 4.1.26.
 Argele 81.1.16.
 Argeus 79.2.24.
 Argia 26.2.27. & 83.2.7.
 & 100.2.286.
 Argi mors 41.1.4.
 Argiope 5.1.20.
 Argius 43.2.17.
 Argiuarum mulierum furor 95
 1.21. & 26.2.7.
 Argò 28.2.1. (19
 Argonautae, et eorū nomina 28.2.
 Argonautae ad Circē 35.1.17
 Argos 39.2.25.
 Arguscanis 94.1.9.
 Argus 21.2. & 28.1.217.
 et 29.1.8. et 39.2.16. et 40.
 1.4.

INDEX

- Argorū aquarū pēuria* 42.2.14
Argo nauiſ Neptuno dedicatur 37.2.4.
Arguſ nauiſ uerba 35.1.10.
Argyphia 43.1.17.
Ariadne 87.2.27.
Arion equuſ 105.1.14.
Ariſbe 121.1.10.
Ariſtæuſ 92.1.18. et 93.1.21
Ariſtodeme 122.2.17.
Ariſtodemuſ 83.2.6.
Ariſtomachuſ 26.2.17. &
 101.2.25. & 83.1.12.
Arneuſ 56.2.20.
Archituſ 122.2.23.
Arſinoe 114.2.13. & 107.
 1.14. & 107.2.25.
Aſcalaphuſ 9.1.21. & 29.1.
 12.117.1 23.
Aſcalaphi lapuſ 71.2.25.
Aſcalaphuſ i Buboñe 72.1.24
Aſcaniuſ 122.2.11.
Aſia 3.1.2. & 3.2.2.
Aſmene 110.1.3.
Aſopi carboneſ 123.2.7.
Aſopideſ 81.1.23.
Aſopuſ 22.2.1. & 123.1.15
 & 124.2.9.
Aſſaracuſ 119.2.11.
Aſſacuſ 104.2.4.
Aſteria 3.1.23. & 3.2.12. et
 6.1.22.
Aſteria ciuitaſ 6.1.26.
Aſterion 87.1.16.
Aſteriuſ 24.1.10. et 29.1.13
 et 87.2.23. & 88.2.12.
Aſſeropea 22.2.8. et 37.2.9
Aſtra 32.12.
Aſtræuſ 3.2.1.
Aſſyanax 81.1.1.
Aſtycratea 97.2.6.
Aſtydamia 81.2.25. & 127.
 1.15.
Aſtydamea 125.1.20.
Aſtybiæ 81.1.19.
Aſtygonuſ 122.2.7.
Aſtyoche 97.2.5. et 78.1.9. et
 81.2.23. & 119.1.4. &
 121.1.17.
Aſtynouſ 129.1.11.
Aſtypalæa 75.1.21.
Atabyriuſ 89.1.15.
Atalāta 18.1.7. et 28.2.23.
 et 111.2.5. et 125.1.16.
Atalante, & Pelei luſſa 111.
 2.23.
Atalante & Melanionuſ curſuſ
 112.1.8. * iij.

INDEX

- Atalantæ, & Melanionis trans-*
formatio 112. 1. 22.
Atamantia 22. 1. 11.
Atlas 122. 2. 5.
Ate Phrygiæ tumulus 120.
 1. 7.
Athamas 92. 1. 18. & 92. 2.
 20. & 14. 1. 27. & 20. 2.
 18. & 21. 2. 18.
Athenæ à Castore, et Polluce ca-
piuntur 117. 1. 1.
Athenæ 128. 2. 11.
Athenienses Thebas capiūt 105.
 2. 5.
Atheniensium pro Androgei mor-
te supplicia 13. 1. 3.
Atheniensium pueri septem, &
totidem puellæ ad Minotau-
rum in Cretam quotannis
mittuntur.
Atlantea 43. 2. 12.
Atlas mons 69. 1. 1.
Atlas 2. 2. 3. 70. & 2. 9. &
 112. 2. 6. & 119. 1. 5.
Atticæ primus rex 128. 1. 9.
Atreus 53. 2. 25. & 117. 2. 2.
 & 120. 2. 26.
Atromus 81. 1. 16.
Atropos 4. 2. 5.
Atthis regio unde 130. 1. 20.
Atthis 120. 1. 18.
Atymnius 87. 2. 8.
Auge 77. 1. 18. & 81. 2. 21.
 & 110. 2. 26.
Augeæ boues 62. 1. 21.
Augeas 29. 1. 6. & 62. 1. 23.
 & 75. 2. 7.
Aureum uellus 21. 1. 18. et 21.
 2. 11. & 28. 1. 15.
Aurora 3. 1. 25. & 3. 2. 10. et
 7. 2. 26. & 22. 2. 12. &
 125. 1. 10.
Automate 43. 1. 21.
Automedusa 57. 2. 20.
Autonoë 40. 4. 1. 20. & 44.
 1. 12. & 81. 2. 26. & 92.
 1. 16. & 93. 1. 21.
Autefion 83. 2. 7.
Autolycus 55. 2. 26. & 28. 2.
 22. & 72. 2. 22.
Axion 107. 2. 22.

B

Bacchæ in uincula coniiciuntur
 94. 2. 6.

INDEX

- Bacchi columnæ* 95.1.5.
Bacchi, & Cereris in Atticam
aduentus 131.1.25.
Bacchi furor 94.1.18.
Bacchi mysteriorum inuentor 5
 1.11.
Bacchi ortus 92.2.10.
Bacchus ad Indos 94.1.27.
Bacchus in bedum 93.1.13.
Balius 126.2.15.
Banus 94.1.1.
Batea 115.2.27. & 119.1.
 20.
Baton 105.1.9.
Bebryces 30.2.13.
Bellerophontes ad chimæra 47
 1.18.
Bellerophontes 22.1.20.
Bellerophontis certamina 47.
 2.15.
Bellerophontis historia 46.2.
 27.
Belus 41.2.23 & 86.1.10.
Benthesicyme 134.1.6.
Bia. 3.2.15.
Bias 24.2.6. & 25.1.16. et
 46.2.8. & 121.2.6. &
 135.1.2.
Bistones 64.1.20.
Bithynis 30.2.15.
Boreas 28.2.15. & 132.2.
 16. & 133.2.5.
Bores 94.1.9.
Borieneses 14.1.21.
Borus 125.1.8. et 126.1.10
Bosporus 41.1.14.
Bræsia 129.1.24.
Briareus 1.1.6.
Bromius 44.1.10.
Bromtes 1.1.14.
Bryce 44.1.16.
Eucolion 100.2.3. & 121.
 1.9.
Bucolus 81.2.6. & 116.1.5.
Buleus 81.2.1.
Busyris 43.1.19. et 69.2.12
Butes 29.1.3. & 35.1.23.
 & 131.2.25. & 132.
 2.17.
Byblij 41.2.5.

C

- Cadmi filij* 92.1.15. & 96.
 1.8.
Cadmi vxor 91.1.6.

INDEX

- Cadmia* 54. 1. 16. et 92. 1. 18
Cadmus, & Harmonia in drac-
ones 46. 1. 3.
Cadmus annum Marti seruit.
 92. 1. 1.
Cadmus ad Enchelienses 95.
 2. 19.
Cadmus draconis dentes ferit,
 91. 2. 9.
Cadmus Illyriorum regnum as-
secutus 95. 2. 27.
Cadmus delphos accedit 91. 1. 9
Cadmus 86. 2. 1. et 87. 1. 10.
Cæneus 28. 2. 19.
Calais 28. 2. 15. & 31. 2. 15
 & 133. 2. 9.
Calchas 127. 1. 19.
Caliandes 44. 1. 1.
Callias 85. 1. 13.
Callichorus puteus 8. 2. 1.
Callidice 44. 1. 27.
Calliope 4. 2. 12.
Callirrhoë 67. 1. 11. et 107. 2
 2. et 108. 1. 3. et 119. 2. 7.
Callisto 110. 1. 14.
Calistiùs transformatio 110. 2. 1
Calybe 121. 1. 18.
Calyce 14. 2. 4. & 15. 2. 4.
Calydon 16. 1. 1. & 16. 1. 8.
Calypsò 4. 1. 17.
Campe 3. 1. 1.
Canache 14. 2. 3.
Cancer hydræ auxiliâs. 60. 1. 4
Caneibus 109. 1. 26.
Capaneus 101. 2. 23. et 104.
 1. 22. et 106. 1. 11. et 115
 1. 23.
Capys 119. 2. 16.
Carnes assâdi iuëtio 113. 1. 26
Carteron 100. 1. 24.
Casius mons 11. 2. 20.
Cassandra 122. 1. 14.
Cassiopea 87. 2. 8.
Cassiopeæ cum Nereidibus cons-
tentio 50. 1. 21.
Castor 28. 2. 15. et 17. 2. 22
 & 56. 1. 1. & 116. 2. 8.
 & 118. 1. 12.
Castoris, et Pollucis immortalis-
tas 118. 2. 25.
Castoris, et Pollucis uxores. 114
 2. 12. & 118. 1. 16.
Castor & Pollux 127. 1. 13.
Castreus 87. 2. 23. et 45. 111
Caucasus 70. 1. 27.
Caucasus mons 12. 2. 23.
Caucon 109. 1. 20.
Cebren 122. 2. 19.

INDEX.

- Cebriões* 121.1.21. et 122.2.8
Cecropia 128.1.12.
Cecropis corpus 128.1.6.
Cecrops 132.2.11. & 134.2.17.
Celaeneus 52.2.15.
Celeno.44.2.1. et 112.2.10.
Celendris 229.1.13.
Celeus 121.1.1. et 8.2.3.
Celeustanor 81.1.17.
Cenæum 79.2.27.
Centimani 1.1.5. & 3.1.11.
Cephalicanis 54.2.5. & *idem*
lum 133.1.10.
Cephalus 22.2.10. et 54.2.1
et 329.1.4. et 132.2.19.
Cepheus 17.2.27. & 28.2.
20. & 42.1.10. & 76.2
21. & 110.2.27.
Cephus 132.2.10.
Cerberus 71.1.10.
Cercestis 43.2.14.
Cercopes 73.2.17.
Ceres 2.1.19. & 8.1.19.
Cerua cornuta 60.2.1.
Ceteus 110.1.19.
Ceto 3.2.23. et 3.2.27. et 4
1.23. et 48.2.24.
Ceuthonymus 72.11.
Ceyx 14.2.10. et 78.2.3.
Chetus 43.2.4..
Chalbes Ceryx 70.1.6.
Calciope 21.2.8. et 81.2.18
Chalciope 135.1.22.
Chalcodon 43.2.2. & 75.1.
23. & 117.1.23.
Chariclo.103.1.14. 26. &
103.1.27.
Cherimachus 52.2.16.
Chersidamas 52.2.10. &
122.2.2..
Chersomnesus 21.1.23.
Chimæra 22.1.21. & 47.
1.19.
Chione 133.2.8.
Chiron 61.1.27. et 70.2.6.
et 115.1.5. et 3.2.9. &
123.2.16. & 126.1.1.
& 127.2.17.
Chiron ab Hercule vulneratus
maritur.61.2.7.
Chironis antrum 93.2.14.
Chloris 97.2.24. et 34.1.7.
Chromius 52.2.9. et 122.20.
Chrysaō 59.1.7. et 67.1.17
Chryse 96.1.18.
Chryseis 65.1.19.
Chryses 81.1.7. et 88.1.12.

INDEX

- Cbrysippe* 43.2.2.27. 1.14.
Cbrysiippus 43.2.27. & 97. *Cleopatra* 18.1.13. et 19.2.
 1.17. 9. et 43.2.3. et 44.1.13.
Cbrysopea 110.2.18. & 133.2.7.
Chthonia 132.2.14. *Cleophile* 111.1.25.
Chthonius 44.1.11. et 56.1.8 *Cletor* 109.2.8.
Cibisis quid, et unde 49.1.10. *Clio* 4.2.13.
Cilicia unde 87.1.9. *Clite* 43.2.25.
Cilix 86.2.3. 2.26. *Clitus* 43.2.25.
Cilla 121.1.6. *Clonia* 112.2.25.
Cingulū Hippolytæ 64.2.20. *Clonius* 122.2.12.
 & 66.1.2. *Clothò* 4.2.4.
Cinyras 110.2.23. & 129. *Clymene* 45.1.21. & 88.2.
 1.15. 26.2.7. & 111.2.4.
Circæa radix 133.1.16. *Clymenus* 17.1.2. et 57.16.
Circe 21.2.4. *Clypei inuentio* 45.2.2.
Cisseus 44.1.9. 121.2.1. *Clysonymus* 128.1.1.
Cithæron 93.1.25. et 95.1.8 *Clytemnestra* 116.2.1.
 & 97.2.21. et 98.1.23. *Clytia* 127.2.14.
Cithæronæus leo 56.2.5. *Clytippus* 81.1.4.
Cius urbs 30.1.22. *Clytius* 121.1.5.
 **Claametidus* 81.1.19. *Clytius Gigas* 10.2.5.
Cleobœa 16.2.12. *Co insulæ scissio* 10.2.13.
Cleocharea 114.1.15. *Cælus primus orbi imperat* 1.
Cleochus 87.1.22. 1.1.
Cleodoxa 97.2.5. *Cæli uxor* 1.1.3.
Cleone 58.2.12. *Gæli, & Telluris filij* 1.1.6.
Cleolaus 81.1.14. & 83. *Cæranus* 90.1.26.

INDEX

- Cæus 1.1.6. et 1.2.10. & 3. 1.22.
 Colchicorum cū Phæacibus habitatio 36.1.1.
 Colonus 100.1.17.
 Comætho 54.2.24.
 Comarum. tendendi mos in fus nere 29.1.3.
 Comata 29.1.13.
 Contumelia 6.2.11.
 Copreus 59.1.23.
 Corcyra 35.2.9.
 Coretho 109.1.27.
 Corinthus 22.1.16. & 111.1.18.
 Coronis 114.2.17.
 Coronus 28.2.19. & 79.1.14. & 117.1.25.
 Corui trāsformatio 114.2.26.
 Corybantes 5.9.19.
 Corycium antrum 12.1.4.
 Coryneta 137.2.18.
 Cranaë 130.1.16.
 Cranæchme 130.1.17.
 Cranippus 27.1.1.
 Cranaus 14.1.7. et 128.2.4. & 130.1.12.
 Craniò 4.1.18.
 Cratæ 81.1.1.
 Craneus 24.1.26.
 Cratus. 3.2.14.
 Crenis 103.1.6.
 Creon 54.1.3. & 80.2.27. & 99.1.11. & 37.2.26.
 Creontiades 57.2.18. & 81.2.14.
 Cres taurus 63.2.15.
 Cresphontes 84.2.18. & 81.1.21.
 Crete 90.1.19. & 87.2.22. & 89.1.12.
 Creteus 23.1.23. et 24.3.12 et 27.2.11. et 123.2.22.
 Creusa 14.1.16. et 122.1.12 & 132.2.15.
 Criafus 40.1.1.
 Crinò 44.2.5.
 Crutheus 14.1.27.
 Crius 1.2.10. & 3.1.26.
 Cræsi genus 81.2.18.
 Cronon 110.2.16.
 Cteatus 75.2.11. & 117.1.15.
 Ctesippus 81.2.11. & 81.2.25.
 Curetes 2.1.27. et 90.1.19.

INDEX

- Curetes à Ioue interficiuntur 41 137.1.19.
 1.27. Dædalus cædis reus i villa mar-
 tis 137.2.
 Cyanippus 27.1.1. Dædali fuga ibidem.
 Cybella 94.1.22. Daiphron 43.1.21. & 44.1.
 Cycbreus 124.2.8. 24.
 Cyclopes.1.1.13. & 3.1.4. Damascibibon 97.2.1.
 Cyclopes ab Apolline occiduntur 115.2.9. Damaspus 116.1.23.
 Cyclopū habitatio 45.2.14. Damasistratus 99.1.9.
 Cynus 69.1.12. et 79.2.3. Danaë 45.2.21.
 Cyllene mōs 112.2.7. et 113 Danaes fabula 48.1.12.
 1.5. Danai 42.12.
 Cymō 4.1.15. Danai filiae 42.1.20.
 Cymothoë 4.1.8. Danai fuga 42.2.6.
 Cynæthus 109.2.6. Danai, et Ægypti discordia 42.
 Cyhortas 22.2.20. 1.21.
 Cynortes 114.1.19. & 115 Danaides rursus uiris copulan-
 2.24. tur 44.2.23.
 Cyrene 64.1.19. Danaidum expiatio propter uis-
 Cyrus 119.2.21. rorum cædem. 44.2.20.
 Cytorus 21.2.17. Danaus 42.1.9.
 Cyzicus 29.2.12. Dardania regio 119.1.25.
 D Dardanus 119.1.6.
 Dædalus 74.2.3. et 88.1.27 Dardanulus urbs 119.1.21.
 137.1.3. Dasylus Lyci pater 65.2.7.
 Dædalus miradorū operū exco- Daulia 32.1.23.
 gitator primus. 177.1.17. Deianira 4.1.19. & 77.2.
 Dædalus Talaū inuidia necat. 15. et 80.1.24. et 81.2.10

INDEX.

- Deicoon 57.2.18. et 81.2.14
 Deïdamia 127.1.27.
 Deimachus 14.1.25. & 24.
 1.11.
 Deioneus 132.2.20.
 Deion 14.2.1. & 22.2.5. &
 81.2.16.
 Deioptes 122.1.12.
 Deiphobus 73.1.16. & 122.
 1.22.
 Deiphon 8.2.20. & 85.1.15
 Deipyle 20.1.7. & 26.2.27
 & 100.2.24.
 Deliades 47.1.12.
 Delos 6.1.26.
 Delphyne serpens 12.1.8.
 Democoon 122.2.11.
 Demonice 16.1.14.
 Deorū fuga ī Agyptū 11.2.11
 Dercynus 68.1.1.
 Derò 4.1.21.
 Deucalion 130.1.23.
 Deucalion, et eius diluvium 13.
 1.10. & 87.2.23. &
 110.1.9.
 Deucalionis filij 90.1.8.
 Dexamenus 63.1.10.
 Dexibea 88.1.3.
 Diana 6.2.5.
 Diana Aloidas perimit 15.1.
 24.
 Diana in pugna Gigantum 10.
 2.19.
 Diana Oeneo irata 17.2.6.
 Dice 4.2.4.
 Diffys 23.1.1. & 48.1.27.
 & 51.1.7.
 Dinò 48.2.23.
 Diocorystes 43.2.5.
 Diogenea 132.2.10.
 Diomeda 22.2.6.
 Diomede 114.1.18.
 Diomedes 20.1.8. & 106.1.
 10. & 117.1.12.
 Diomedis equæ 64.1.18.
 Dione 4.1.15. & 1.2.16. et
 4.1.20. & 4.2.6.
 Dioscuri unde 118.1.15.
 Dioxippe 44.1.21.
 Dirce 97.1.12.
 Dirce fons 97.1.10.
 Doliche 73.2.24.
 Doliones 29.2.12.
 Dorion 43.2.14.
 Doris 3.1.21.
 Dorus 14.1.11. et 15.2.23.

INDEX

- Dorycleus* 116.1.4.
Doryclus 122.2.5.
Dotō 4.1.12.
Draco centiceps 69.1.3.
Draconis cuiusdam admiranda
 90.2.7.
Draconis dentes 33.2.1.
Dryas 17.2.19. & 44.1.8.
 & 94.2.2.14.
Dryopes 78.1.27.
Dryops 122.2.6.
Dule 118.1.7.
Dymas 84.1.24. & 121.
 1.27.
Dynamene 4.1.27.
Dynastes 81.1.22.
- E
- Echedorus* 69.1.11.
Echemon 122.2.13.
Echemus 116.1.27.
Echephrō 122.2.9. et 24.22
Echidna 40.1.14. & 67.1.
 22.
Echidne 47.2.8. & 69.1.4.
 99.1.15.
Echinades insulæ 32.1.6.
- Echion* 91.2.25. & 92.1.
 20. & 95.1.10.
Edoni 94.2.2.
Eetion 122.2.18.
Elare 6.2.20.
Elata 29.1.14.
Elates 61.2.6.
Elattonus 105.1.10.
Elatius 114.2.23. & 110.
 2.19.
Eleucea 81.2.1.
Eleētra 3.1.20. & 3.2.24.
 et 44.1.12. et 103.1.5.
 et 112.2.10. et 119.1.4.
Eleētryon 52.1.15. 2.11. et
 53.1.8.2.17.
Elephantis 43.1.25.
Elephenor 117.1.23.
Eleusin 9.1.8.
Eleusin mons 62.1.2.
Eleuther 112.2.20.
Eleutheræ 96.2.18.
Elysius campus 96.1.4.
**Emarsphorus* 116.1.4.
Emathion 70.1.20. & 121.
 1.13.
Enarete 14.1.25.
Enceladus 10.2.8. et 43.1.20

INDEX

Enchelienſes 95.2.19.
 Endeis 123.2.10.
 Endymion 15.2.5.
 Enipeus 23.1.24.
 Entè 48.2.22.
 Enthemis 136.2.17.
 Ebnè 81.1.23.
 Epaphus 41.1.23. & 65.2.17.
 Epicaſte 16.1.9. & 81.2.19.
 Epidaurus 41.1.1. & 11.2.1.
 Epidauri 24.1.12.
 Epigonæ ad Thebas 105.2.14.
 Epilaus 81.1.1.
 Epimethens 3.2.5. & 13.1.1.
 Epistrophus 112.1.19.
 Epistrophus 111.1.18.
 Epopeus 14.2.20. & 36.2.7.
 Ephialtes 10.2.1. & 13.1.3.
 Ephyræ 22.1.16. & 78.1.7.
 Eratus 81.1.22.
 Erasippus 81.2.5.
 Eratib 4.1.10. & 41.2.14. &
 44.1.15.
 Erechtheis 128.1.20.
 Erechtheus 14.1.16. & 134.
 2.3.
 Erginus 29.1.5. & 57.1.3.
 Erichonius 130.1.26. &

131.1.26. & 119.2.10.
 Erichonius 128.2.4. & 131.
 2.24. & 132.2.5.
 Eridanus 69.1.19. & 35.1.3.
 Brigone 131.2.14.
 Erinus 64.2.6. & 11.2.1.
 Brinnyes 2.1.3. & 11.2.1.
 Erinnyis formam Ceres capite.
 105.1.15.
 Briphyle 26.2.16. & 101.1.
 18. & 106.2.24. & 115.
 1.25.
 Brymnithus 61.1.4.
 Erychthon 128.2.19.
 Erythea 67.1.7. & 11.2.1.
 Erythra 69.1.18. & 11.2.1.
 Erythras 81.1.14. & 11.2.1.
 Erythroë 22.1.14.
 Eryx 68.1.17. & 11.2.1.
 Ertia 106.2.9.
 Eteocles 100.1.3.22.
 Eteochi, & Polymis ſingulari
 certamen 104.1.17.
 Eteoclus 102.1.4. & 104.2.2.
 Ethodæ 97.2.3.
 Euemon 109.1.23. & 127.
 2.1.
 Euadne 36.2.26. & 11.2.1.

INDEX

- Euadne** in pyram viri se proj-
 cit 105. 2. 10.
Euagore 4. 1. 21.
Euagoras 24. 1. 4. et 122. 2. 4.
Euander 122. 2. 8.
Eubœas 81. 1. 12.
Eubotes 81. 1. 6.
Euchæter 43. 2. 8.
Eucrate 4. 1. 16.
Eudore 4. 3. 12.
Euenus fluius 16. 1. 27.
Euenus 16. 1. 16. et 29. 1.
 11. et 61. 2. 27. et 78.
 2. 4. et 1. 5. 8. 1. 10. 1. 11.
Eueres 32. 2. 12. et 53. 1. 21.
 et 81. 2. 2. et 109. 1. 15.
Euipe 43. 2. 16.
Euippus 16. 2. 15.
Eulimene 4. 1. 13.
Eumedes 20. 1. 1. et 80. 2.
 27. 2. 2. 1. 10. 1. 11.
Eumenidam lucum 100. 1. 23.
Eumelus 117. 1. 24.
Eumolpe 4. 1. 22.
Eumolpus 71. 1. 16. et 134.
 1. 2.
Eumoni 109. 1. 26.
Eunice 4. 1. 11.
Eunomia 4. 2. 7.
Eunomus 78. 1. 19.
Eupalamus 134. 2. 20. et 37.
 1. 14.
Euphemus 29. 1. 20.
Euphrosyne 4. 2. 8.
Eurepa 63. 2. 18. et 86. 2. 1.
Europe regia matrona 42. 1.
 23.
Eurotas 114. 1. 13.
Euryale 7. 2. 2. et 49. 2. 10.
Euryalus 19. 2. 26. et 26. 2.
 21. et 29. 1. 9.
Eurybius 24. 1. 12. et 81. 1.
 2. et 82. 1. 17.
Eurybœa 35. 1. 26. et 3. 1. 22.
 et 3. 2. 22.
Eurycape 81. 1. 5.
Eurycapylus 81. 1. 11.
Eurypylus 85. 1. 11.
Eurydamas 43. 2. 15.
Eurydice 4. 2. 22. et 27. 1. 17.
 et 44. 1. 13. et 45. 2. 19.
 et 102. 1. 11. et 114. 1.
 16. et 120. 2. 22.
Eurygenia 100. 1. 7.
Eurylochus 44. 1. 7.
Eurymedon 88. 1. 1.

INDEX

Eurymede 2.2.1.20.
 Eurymene 124.1.13.
 Eurynome 3.1.21. et 4.2.6. et
 123.1.20. & 111.1.26
 Euryopes 8.1.2.11.
 Euryphyle 8.1.2.11.
 Eurypylus 161.2.16. & 81.11
 5.79.11.20. & 81.2.18. &
 106.1.13. et 117.2.27. &
 Eurysthei filij, & eiusdem mors
 82.1.16.
 Eurysthenes 83.2.8.
 Eurystheus 82.2.21. & 5.9.
 1.5. et 58.2.2. et 111.1.21
 Eurystheus ob timorem se ordo-
 lium abdit. 59.1.20.
 Euryte 128.2.26. et 16.2.17.
 Euryteles 81.2.7.
 Eurythemis 16.2.11.
 Eurytion 18.1.6. et 18.2.1.
 et 61.2.25. et 63.1.13. et
 67.1.24. et 125.1.1.
 Eurytus gigas 101.2.4.
 Eurytus 128.2.27. et 55.2.27.
 & 74.1.4. & 75.2.10.
 & 120.9.16. & 161.7. et
 117.1.16.
 Euterpe 4.2.16. & 10.1.11

Eugebus 128.1.17.
 Euxanthius 88.1.13.
 Exolus 81.1.24.
 F
 Fistula inuentor. 119.2.29.
 Formicarum in domibus mors
 123.2.14.
 G
 Gadira 17.1.9.
 Galatea 4.1.13.
 Garmydes 66.2.23. & 119.
 2.11.
 Genetor. 109.2.2.
 Geresus. 136.2.18.
 Geryones, et eius boues. 67.1.5
 Gigantes 92.2.5.
 Gigantum cum Dis pugna 92.
 23.
 Glauc 37.2.27. & 43.2.6.
 & 123.2.23.
 Glaucippe 44.1.14.
 Glaucoboe. 4.1.8.
 Glaucus 22.1.19. & 47.1.18.
 & 87.2.23. & 90.1.10.
 & 122.2.2.

Glaucus natiuitatis peritiam obla-
niscitur. 9. 1. 18. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Glycisonetes 8. 1. 2. 1. 2. 2. 1. 1. 1. 1.
Gnosia 118. 1. 10.
Gorge 19. 2. 16. 1. 17. 2. 4.
1. 4. 2. 2. 8. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Gorgon 4. 1. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Gorgones 4. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Gorgonis caput Minervae datum
5. 1. 22. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Gorgonis coma 76. 2. 27.
Gorgonum nomina 49. 2. 10.
Gorgonis sanguis in salutem 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Gorgophone 2. 2. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 4. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Gorgophonus 5. 2. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Gorgyra 9. 1. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Gorgytion 122. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Graci 14. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Gratie 4. 2. 7. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Gratij in Parafine coronatissimi
molant 236. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Gratien gigas 10. 1. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Gym 1. 1. 6. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Gymnici certaminis in fustibus

bus 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Hemonius 77. 2. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Hemus 12. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Hagrus 28. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Halcyone 14. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Halia 4. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Halimede 4. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Halocrates 8. 1. 1. 24. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Harmonia 9. 1. 1. 6. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Harpaleus 109. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Harpalytus 109. 2. 7. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Hesperia adamantina 49. 2. 6. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Harpes 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Harpysie 3. 2. 2. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
19. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Harpys 3. 1. 2. 26. 27. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Hebe Iouis 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Hecale 87. 2. 24. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Hecate 2. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Hecate contra Gigantes 10. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Hector 1. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Hecuba et eius somnium 1. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 26. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Helanor 4. 2. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

INDEX

- Helas 5.2.1.14. & 54.2.18.
 Helena 116.2.10.
 Helena à Thescrapta 116.2.
 27.
 Helene proci 117.1.12.
 Helena sponso suo proci se des-
 sensuroz iurant 117.2.23.
 Helenus 122.1.22.
 Heliconis 81.1.25.
 Helis 54.2.17.
 Helix 100.1.19.
 Helle 20.2.21.
 Hellen 14.1.4.
 Hellenes 14.1.18.
 Hellepontus 21.1.26.
 Hephæste 44.130.1.27.
 Hephæstine 44.2.3.
 Heraclidarū per Helladē fuga
 82.7.
 Heraclidarum reditus in Pelopon-
 nesum, 82.1.28.
 Heraclidaz foratio de Pelopon-
 nesu, et signa uisa 84.2.2.
 Heræus 109.2.7.
 Hercules 131.6. et 28.2.15.
 Hercules à sole aureum poculū
 accipit, 67.2.9.
 Hercules ab Atlante cælum sus-
 cipit 70.2.14.
 Hercules ad Oechaliā 72.2.9.
 Hercules ad Thespium confidit
 156.2.9.
 Hercules ad Tirynthem 58.1.
 23.
 Hercules ad Troiam 66.1.4.
 & 74.1.16.
 Hercules Callinicus 74.1.24.
 Hercules contra Gigantes 10.8.
 11. & 10.2.27. & 75.
 2.2.
 Hercules Cō depopulator 75.1.
 24.
 Hercules cōtra Pyllos 24.1.18.
 Hercules in Augeam bellum mo-
 uet 75.2.7.
 Hercules in Lacedæmonem 76.
 1.26.
 Hercules in Pylum 76.1.15.
 Hercules in Solem arcum introm-
 dit 67.1.4.
 Hercules legum seruator, et eius
 exilium 78.1.20.
 Hercules Nereum comprehendit
 69.1.22.
 Hercules, quando primum hoc no-
 mine sit dictus 58.1.20.

INDEX

- Hercules Strymonem in nauigabi-
 le m. facit 68. 2. 13.
 Hercules uenditur 73. 2. 8.
 Herculi dies dictus 56. 1. 10.
 Hercules arma 58. 1. 3.
 Hercules Delphici Apollinis tē-
 plum spoliat 73. 1. 21.
 Hercules, & Centaurorum pu-
 gna 61. 1. 17.
 Hercules Columnæ 67. 2. 5.
 Hercules cum Plutone pugna,
 27. 2. 10.
 Hercules facinora 56. 2. 5.
 Hercules filij, ex Theseij filiab.
 et alijs mulieribus 80. 2. 2.
 Hercules furar 58. 1. 10. &
 72. 1. 9.
 Hercules grauitas 30. 2. 5.
 Hercules immortalitas 80. 2. 16.
 Hercules infantia 55. 2. 6.
 Hercules labores 58. 2. 7.
 Hercules magistri 55. 2. 26. et
 58. 1. 1.
 Hercules prima vxor, & ex ea
 filij 57. 2. 15. (23.
 Hercules prosopographia 56. 1.
 Hercules sagittæ 60. 1. 19.
 Hercules sacra, in quibus exas-
 crandimas 70. 1. 17.
 Hercules uxor i caelo 80. 2. 18.
 Hermus 44. 1. 8.
 Hesione 45. 1. 15. et 66. 1. 23
 et 74. 2. 20. & 121. 1. 6.
 Hesperidum nomina 69. 1. 8.
 Hesychea 81. 1. 26.
 Hierax 40. 27.
 Hieronymus 119. 2. 15.
 Hippalmus 29. 1. 9.
 Hippasus 28. 2. 25. & 70.
 2. 23.
 Hippius 80. 2. 25.
 Hippocoon 26. 1. 27. & 77.
 1. 15. & 116. 1. 2.
 Hippocorystes 44. 2. 2. et 116.
 1. 7.
 Hippodamas 14. 2. 6. & 16. 2
 18. & 122. 2. 4.
 Hippodamia 43. 2. 2. 5. et 48,
 2. 8.
 Hippodice 44. 1. 24.
 Hippodromus 81. 1. 10.
 Hippolyte 64. 2. 20. et 66. 1. 2
 Hippolytus gigas à Mercurio
 uincitur 10. 2. 18.
 Hippolytus 43. 2. 9. & 73. 1,
 16. & 115. 1. 25.

INDEX,

Hippomedon 101. 2. 23. &
 104. 2. 6.
Hippomedusa 43. 2. 7.
Hippomenes 112. 2. 1. 136. 1.
 32.
Hipponome 52. 1. 17.
Hipponoe 4. 1. 18.
Hipponous 16. 1. 26. & 101.
 2. 22. & 122. 1. 24.
Hippostratus 19. 2. 5.
Hippotes 83. 1. 17.
Hippoiboë 4. 1. 14. & 24. 2.
 11. & 52. 1. 21.
Hippobous 43. 2. 8. & 116. 1.
 6. & 122. 2. 2.
Hippotus 81. 1. 12.
Hippozygus 81. 2. 8.
Homolois Thebarum porta 102.
 2. 27.
Homolippus 81. 1. 15.
Haples 135. 1. 20.
Hore 4. 2. 2.
Horus 109. 1. 22.
Hyades 93. 1. 20.
Hyacinthus 5. 1. 17. & 114.
 1. 19. 136. 2. 15.
Hylas 30. 1. 8.
Hylens 18. 1. 26.

Hyllens 111. 2. 16.
Hyllas 80. 1. 26. & 81. et 11.
 & 82. 1. 21. & 82. 2. 19.
Hymeneus 115. 2. 1.
Hyperbius 44. 2. 1.
Hyperenor 112. 2. 24.
Hyperichus 122. 2. 13.
Hyperion 1. 2. 10. & 3. 1. 34.
 & 122. 2. 70.
Hyperipte 44. 2. 2.
Hyperlaus 19. 2. 27.
Hypermnesta 16. 2. 13. et 43.
 1. 12. 27. & 44. 2. 11. &
 45. 1. 10.
Hyperphas 100. 1. 7.
Hypsens 22. 1. 12.
Hypsipyle 29. 1. 17. et 102. 1. 9.
Hypsista Thebarum porta 103.
 1. 4.
Hyrniō 85. 1. 13.
Hyrens 112. 2. 22.
Hyriacus 121. 1. 26.

E

Ialmenus 117. 1. 23.
Lambe 8. 2. 7.
Iapetus 1. 2. 11. & 3. 2. 1.

INDEX

- Iardanus omphales pater 73.2. & 114.2.10. & 118.1.
 10.
 Iasi certamen 136.1.6.
 Iasius 19.1.6.
 Iason 18.1.1. & 27.2.2.13
 & 127.1.13.
 Iasus 29.2.27. & 40.1.30.
 & 111.2.4. et 113.1.33
 Icaria 74.1.2.
 Icarion 116.1.2.
 Icarus 22.2.17. & 114.1.
 27. & 118.1.2. et 131.
 1.2.
 Icarus 73.2.25.
 Ida 2.2.1.
 Ideia 119.1.14. & 133.3.
 18.
 Ideus 111.2.1.
 Idas 16.1.18. & 17.2.21. et
 18.1.13. & 28.2.18. &
 44.1.24. & 114.2.3. &
 138.1.23.
 Idmon 33.1.6. & 44.1.23
 Idomene 24.2.17. & 46.1.
 10.
 Idomeneus 99.1.9. & 122.2.
 10.
 Idyia 33.2.11.
- Iliac 114.2.10. & 118.1.
 21.
 Illissus 133.2.4.
 Ilius urbs unde 120.1.10.
 Ilithyia 4.1.26. & 53.1.3.
 Ilus 112.2.1.11. 17. et 120
 2.21.
 Illyrius 96.1.1.
 Imbrus 44.1.9.
 Imeusimus 116.1.23.
 Inachi filij 39.1.4.
 Inachus 114.2.9.
 Inachus fluuius 39.1.7.
 Inferni descensus 71.2.3.
 Ino 20.2.2.2. & 92.1.16.2.
 20.
 Inonis, & Atacamantis furor 92
 2.23.
 Io 40.1.21. & eius transfor-
 matio 40.2.6.
 Io pristina nam formam recipit 41
 1.22.
 Iobates 45.2.5. & 47.1.16.
 Iobes 81.1.2.
 Iocaste 98.1.13. et 100.1.10.
 Iolais 52.2.19. & 59.2.16.
 & 60.1.6. & 72.2.2.
 Ioleus 24.2.12.27.2.13. &

- 127.1.14.
 Iole 72.1.7. & 79.2.36. &
 82.2.20.
 Ion 14.1.17.
 Ione 4.1.22.
 Iones 14.1.18.
 Ionius sinus 41.1.10.
 Iouis contra Saturnum bellum 2.
 2.20.
 Iouis cum fratribus regni divisio
 3.1.15.
 Iouis, & Lunonis questio de ho-
 minis, & mulieris in coitu uo-
 luptate 103.2.21.
 Iouis, & Maia concubitus 112.
 1.15.
 Iouis ex Iunone filij, & alijs mu-
 lieribus 4.1.24.
 Iouis fulgetra, ac fulmen. 3.1.4.
 Iouis, & Typhonis pugna 11.2.
 15.
 Iouis in aurum transformatio 48.
 1.17.
 Iphianassa 15.2.18. & 45.2.
 23.
 Iphicles 18.1.2. et 55.2.5. &
 77.1.12. & 117.2.2.
 Iphicli uxor, & liberi 57.2.19
 Iphiclus 16.2.15. & 39.1.7.
 & 26.1.2.
 Iphimedia 14.2.22.
 Iphimedeon 82.1.16.
 Iphimedusa 43.2.9.
 Iphinoe 45.2.23. & 46.3.19
 Iphis 81.1.17. & 101.1.14.
 & 105.2.11.
 Iphitus 59.1.27. & 72.3.14
 Iphius 102.1.4.
 Irene 4.2.3.
 Iris 3.2.25.
 Iritus 29.1.11.
 Isaa 4.1.21.
 Ischys 114.2.22.
 Ismarus 104.2.6. & 134.1.
 15.
 Ismene 40.1.20. & 40.2.
 Ismenus 97.1.27. & 105.1.
 2. & 123.
 Isis 41.2.12.
 Ister 43.2.1.
 Islemicorum certamen 93.1.11.
 Italia unde 68.1.9.
 Iton 79.2.1.
 Irys 132.1.6.
 Iuno Acræa 38.1.19.
 Iuno Amazonum uirginis formam

INDEX.

- capit 65.2.20. esse 40.2.10.
 Iuno 2.1.20. & 4.24. & 5. Ixion 18.1.4.
 2.17. & 7.2.7.
 Iuno in pugna Gigantum 10.1. L
 22.
 Iuno Spbingem mittit 99.1.15 Labdacus 96.1.9. & 131.2.
 Iunonis suspendium 75.1.13. 26.
 Iupiter 2.1.24. & 6.1.5. Labyrinthus 88.2.15. 137.
 Iupiter ad Alcmēnā 55.1.13. 1.8. & 137.2.5.
 Iupiter ad Callistodem 110.1. Lacedæmon 45.2.30. et 114.
 24. 1.9.
 Iupiter ad Lycaonis filios 109 Lacedæmon regio unde 114.1.
 2.12. 10.
 Iupiter Atabyrius 89.1.18. Lachesis 4.2.5.
 Iupiter Cœnens 80.1.2. Ladon 60.2.12. et 123.1.21.
 Iupiter in Cyænum 116.2.5. Lærtēs 28.2.21.
 Iupiter in Gigantum pugna 10. Lælaps canis nomen 54.2.11.
 1.21. Lains 96.1.12. & 97.1.15.
 Iupiter in Tæurum 86.2.7. & 98.1.11.2.23.
 Iupiter patrius 84.2.26. Lampon 121.1.4.
 Iupiter Phyxius 13.2.12. & Lampus 44.1.22.
 21.2.10. Lanomene 81.1.8.
 Iupiter qua cū muliere mortali Laodamas 106.1.16.
 primum concubuerit 39.2. Laodamia 86.2.15.
 13. Laodice 39.2.2. & 110.2
 Iupiter Semelē uitiat 92.1.21. 22. & 122.1.13.
 Iupiter seruator 58.2.20. Laodocus 15.2.24. et 102.26
 Ius iurandum amantium irritū 5. & 122.2.8.

INDEX

- Laomedonius equus 66. 2. 3.
 Laomedon 66. 1. 1. 9. & 74.
 1. 2. 3. & 84. 14. & 120.
 2. 2. 3.
 Laogoras 79. 1. 2. 3.
 Laogare 129. 1. 2. 2.
 Laotboe 81. 1. 1. 17.
 Lapithae 70. 1. 1. 3.
 Lapithes 114. 1. 1. 18.
 Latona 3. 1. 24. & 6. 2. 1.
 Λαῶν denominatio 3. 2. 2. 3.
 Learchus 20. 2. 2. 2. & 21. 2. 2.
 & 92. 2. 2. 6.
 Leanius 119. 2. 1. 5.
 Leades 104. 2. 7.
 Leda 116. 1. 1. 5. & 118. 1.
 11.
 Leisus 117. 1. 2. 1. et 29. 1. 1. 4.
 Lemniarum mulierum in vene-
 rem concupisus 29. 1. 2. 0.
 Lemnus uiris orbatus 29. 3. 1. 6.
 Leo Nemaeus 58. 2. 8.
 Leon 109. 1. 6.
 Leonticus 117. 1. 2. 5.
 Leoponte 16. 1. 8.
 Lerna bydra 52. 1. 4.
 Lerna: fontes 43. 1. 1. & 44.
 3. 18.
 Leucippus 22. 2. 1. 5. & 81. 2.
 7. & 114. 1. 2. 7. ne 115. 3.
 23. & 121. 1. 3.
 Leucon 22. 1. 1. 3.
 Leucones 81. 1. 1. 29.
 Leucopaeus 16. 2. 20.
 Leucosides 93. 1. 5.
 Libya 41. 2. 1. 9. et 86. 1. 8.
 Libya regio 41. 2. 2. 1.
 Lichas 80. 1. 1. 6.
 Licymnius 52. 2. 1. 9. et 53. 1.
 18. & 76. 2. 4. & 79. 2.
 25. & 82. 2. 1. 2.
 Ligyron prius Achilles nomen
 127. 1. 9.
 Linnorea 4. 1. 2. 3.
 Janus 14. 2. 1. 7. & 56. 3. 2. &
 109. 1. 2. 6.
 Lixus 44. 1. 9.
 Locri epicnemides 79. 3. 1. 8.
 Lucifer 14. 2. 1. 0.
 Luna 3. 1. 2. 5.
 Lycan 122. 2. 6. & eius filij
 109. 1. 1. 4.
 Lycius 81. 2. 5. & 109. 2. 2.
 *Lycnus 116. 1. 6.
 Lyeomedes 127. 1. 2. 6.
 Lycopaeus 20. 1. 1. 4.

INDEX.

- Lycormas flunius* 16.1.24.
Lycurgi furor 94.2.12.
Lycurgus 17.2.27. et 26.2.24
 & 27.1.5. & 81.2.6. &
 94.2.1. & 111.1.1. &
 115.1.24.
Lycus 43.1.20. & 33.1.4. et
 65.2.7. & 96.1.14.
Lycus fortunatas insulas habitat
 112.2.16.
Lycus 135.1.15.
Lynee oculorum acumen 114.
 2.6.
Lynceus 17.2.24. et 28.2.18
 & 43.1.15.27. & 44.2
 11. & 45.1.17. & 94.1.
 1. & 81.1.24. & 114.2.
 2. & 118.1.23.
Lysei 80.2.27.
Lysianassa 69.2.13.
Lysidice 52.1.20. & 81.1.9
Lysimache 26.2.13. & 122.
 2.15.
Lysinomus 52.2.16.
Lysippe 45.2.23.
Lysippus 81.2.4.
Lysibous 122.2.14.
Lytea 136.2.17.
Macednus 109.1.22.
Machaon 117.1.26.
Manalus 109.1.18. & 27. &
 112.1.26.
Mæon 102.2.19.
Magnes 5.2.4. & 14.2.1. &
 22.2.24.
Maiæ 110.2.11. et 112.2.15
Mala aurea Hesperidum 68.1.
 24.
Malea 61.1.25. & 61.2.25.
Malipunici granum 9.1.16.
Mantineus 45.1.22.
Mantinus 109.2.8.
Mamò 106.2.17. & 108.2.
 12.
Marathonius Taurus 136.1.3.
Mariandyni 33.1.3.
Marpessa 16.1.17. & 18.1.
 13.
Mars à Neptuno accusatus 129
 1.1.
Mars uinctus 15.1.21.
Marsæ 81.2.7.
Marsyas 7.1.8.

INDEX

Menachus 43. 1. 17.
Menalcæsseu Megacles 44. 1. 21.
Menelaus 89. 2. 18. & 117.
2. 2.
Menes 130. 1. 18.
Menestheus 117. 1. 18.
Menesthius 126. 1. 12.
Menippides 81. 1. 9.
Menæceus 98. 1. 13. & 104. 1.
16. & 51. 1. 18.
Menætilus 3. 2. 5. & 28. 2. 25.
& 36. 1. 8. & 67. 2. 18.
& 91. 2. 18. & 117. 2.
22.
Mentor 81. 1. 23. & 81. 1. 19.
Mercurius 12. 1. 11.
Mercurius ab Apolline nati-
candi peritiam disen 114.
13.
Mercurius Argiphôtes 41. 1. 5.
Mercurij aures. iugis 113. 1.
26.
Mercurius contra Gigantes 106.
2. 17.
Mercurij ortus, & furor 113.
2. 26.
Mercurius superior, & inferior
humilis 114. 1. 6.

Mercurius Talarum, perum, &
 gula à Perseo accipia. Pym
 phis restituit 5. 1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 83

INDEX

- Minerva Lindia 4. x. 2. 8.
 Minerva in Attica 1. 2. 8. 1. 2. 1.
 Minois filius à morte reuocatur
 in uitam 20. 2. 2. 1.
 Minos 21. 2. 5. & 86. 2. 13.
 & 87. 1. 2. 5.
 Minotauri nomen 88. 2. 12.
 187. 1. 6.
 Minyas 111. 2. 5.
 Minyæ tributum Thebanis pen-
 dunt 57. 2. 9.
 Minytus 97. 1. 26.
 Misericordia græ Athenis 82.
 1. 10. & 105. 2. 4.
 Mnemosyne 1. 2. 1. 5. et 4. 2. 10.
 Mnesileus 118. 1. 20.
 Mnesimache 63. 1. 13.
 Mnestra 43. 2. 16.
 Mæra 131. 2. 16.
 Molione 75. 2. 14.
 Molorchus 58. 2. 13.
 Molus 16. 2. 16. & 90. 1. 10
 Mulierum scommata in sacris
 Apollinis Eglei 36. 1. 22.
 Mulierum scommata in Thes-
 mophorys 8. 2. 10.
 Musæ 4. 2. 11. & ipsarum siz-
 ly 4. 2. 16.
 Mycenarum ædificatio 52. 1. 5.
 Mygdon Amycum fratrem ne-
 cat 65. 2. 12.
 Myrmidon 14. 2. 8.
 Myrrha 129. 2. 6.

 N
 Nais 15. 2. 16.
 Naubolus 29. 1. 11.
 Nauis primus fabricator 42.
 2. 2.
 Nauis quinquagintiremis 42.
 2. 4.
 Naupactus unde 83. 2. 4.
 Nauplius 45. 1. 1. & 77. 2. 8
 & 89. 2. 8. & 111. 1. 11.
 Nausimedon 45. 1. 17.
 Naufubœ 4. 1. 9.
 Neæra 39. 2. 27. & 110. 2.
 26.
 Nebrophonus 29. 2. 10.
 Neleus 23. 2. 17. et 73. 1. 13
 & 76. 1. 19. et 97. 2. 25.
 Nelo 43. 2. 18.
 Nemæorum certaminum origo.
 102. 2. 1.
 Nemea 102. 1. 6.
 Nemesis 116. 2. 12.

INDEX.

Nemesis in anserem 116.2.11.
 Neomeris 4.1.18.
 Neoptolemus 1.27.2.5.
 Nephalion 65.1.15. & 88.
 1.1.
 Nephele 20.2.19.
 Nephos 81.2.3.
 Neptuni, & Iouis contentio de
 nuptijs Thetidis 126.1.14.
 Neptuni Tridens 3.1.6.
 Neptuni uxor 81.1.12.
 Neptunus contra Gigantes 10.2.
 12.
 Neptunus in Atticam 128.1.
 15.
 Neptunus Hippothoon rapit 32.
 1.21.
 Neptunus 2.1.21. & 7.2.3. et
 23.2.2.
 Nereides 4.1.5.
 Nereus 3.2.22. & 14.2.20.
 69.1.21. & 123.2.25.
 Neflus 78.2.5.
 Nestor 117.1.13.
 Nestor in expugnatione Pyli ser-
 uatus 76.1.2.
 Nice 31.2.14.
 Nicippe 5.2.20. & 81.2.2.

Nicodromas 81.1.12.
 Nicostatus 118.1.6.
 Nicolhoe 31.2.27.
 Niobe 39.2.3. & 57.1.23. &
 109.1.9.
 Niobes transformatio 98.1.8.
 Niobes filij 97.1.25.
 Nisus 135.1.15. et 135.3.20
 Nisyros insula 10.2.16.
 Nothus 90.1.10.
 Noxæ tumulus ubi 120.1.7.
 Nycteis 96.1.17.
 Nycteus 96.1.7. & 96.2.8. et
 110.1.18. & 112.2.24.
 Nyctimus 109.1.19. et 2.9. et
 110.1.1.
 Nymphæ 69.1.20.
 Nysa mons 12.1.18.
 Nysa 93.1.17.

O

Ocalea 45.1.21. & 57.2.25
 Oceanides 3.1.19.
 Oceanus 1.2.10. & 3.1.5.
 Ocypeta 3.2.26. & 32.1.2. et
 44.1.22.
 Ocypode 32.1.4.

Ocythoe

I N D E X

- Ocyboë* 32.1.3.
Oeager 4.2.16. et 28.2.13.
Oeax 45.1.17
Oebalus 114.2.2. et 115.2.
 25.
Oecbalia 79.2.14.
Oedipus 98.2.3.
Oedipus Thebis ejcitur. 100.
 1.12.
Oedipus ænigmata Sphingis sol
uit 99.2.17.
Oeme 44.2.1.
Oeneus 16.1.20. et 24. linea
 20. & 44.1. & 77.2.16
 & 78.1.19
Oenoë 20.2.11. & 60.2.3
Oenomaus 112.2.12
Oenone 122.2.18. & 123.
 1.25.
Oenone insula 123.2.20.
Oenopion 1.2.11.
Oestrebles 81.1.28
Oeta 80.2.4.
Olenus 19.2.2.
Ogygia 97.2.7. & 103.1.1.
Oicleus 18.1.9. et 74.2.21.
 & 107.1.12.
Oileus 117.1.22
Oleæ satio 128.1.24
Olenius 20.1.3.
Olympici certaminis initium 76.
 1.10.
Olympus 81.1.13. *ibidem* li.
 26.
Olympus 7.1.8. et 15.1.11.
Omphale 20.1.27. et 73.2.
 10 & 81.2.16.
Oncaïs thebarū porta 103.1.3
Oncheſtus 57.1.10.
Onesippus 81.1.7.
Opheltes 102.1.10.
Opheltes cognomine Archemoz
rus 27.1.8.
Opus 8.1.9.
Opleus 109.1.22
Opopeus 14.2.20.
Orax 89.2.15
Orci galea 49.1.26:
Orchomenus 6.2.20. et 70.2.
 8. & 109.2.9.
Oreis 81.1.8.
Orestes 14.2.7. & 83.1.9.
Orion 7.1.25
Orithyia 132.2.15. et 133.
 2.4.
Orphei ſepulchrum 5.1.12.

I N D E X

- Orpheus 4. 2. 18. et 18. 2. 13
 & 35. 1. 28. et 56. 1. 3.
 Orsedice 129. 1. 22.
 Orseis 14. 1. 10.
 Oribrus 67. 1. 21. 2. 13.
 Ossa 15. 1. 12.
 Otus 15. 1. 2.
 Oxylus 16. 1. 12. et 84. 1. 8.
 Oxyporus. 129. 1. 21.
- R
- Palæmon 28. 2. 20. & 81. 2.
 25.
 Palamedes 45. 1. 16. & 89.
 2. 15.
 Palladium 120. 1. 15.
 Pallady templum 120. 2. 18.
 Pallas 3. 2. 1. & 3. 2. 12. &
 6. 1. 20 & 109. 1. 25. &
 120. 1. 24.
 Pallas aduersus Gigantes 10.
 1. 15.
 Palladis, & Mineræ pugna.
 120. 1. 26.
 Pallas Gigas 10. 2. 10. et 135.
 1. 14.
 Pammon 122. 1. 23.
 Pampbilus 84. 1. 23.
- Pan 6. 2. 11.
 Panathenæorum origo 121. 1.
 17.
 Pandion 44. 1. 26. et 131. 1.
 19. 2. 20. & 133. 2. 16.
 & 134. 221.
 Pandora 13. 1. 14.
 Pandorus 132. 2. 11.
 Pandrosus 128. 1. 25.
 Pandrosos 128. 2. 22. et 130.
 2. 27.
- Pangeum 94. 2. 26.
 Panope 4. 1. 17.
 Panopeus 54. 2. 16.
 Paphus 129. 1. 18.
 Parcæ 4. 2. 4.
 Parcæ contra Gigantes 10. 2.
 20. & 12. 1. 20.
 Paria 88. 1. 1.
 Paris cur dictus Alexander
 122. 1. 2.
 Paris à Philoteſta vulneratus
 moritur 123. 1. 3.
 Parnasus 13. 2. 10.
 Paros vbi Gratijs ſine coronis
 ſacrificât, et cur. 136. 2. 20
 Paribaon 16. 1. 14.
 Parthenius mons 77. 1. 26. et

INDEX

111.1.15.

Parthenopæus 102.26.2.15

1.1. & 104.2.9. & 106.

106.1.11. & 112.2.3.

Parthenope 81.2.20.

Pasiphaë 21.2.5. et 87.2.20.

Pasiphaës amor 88.1.25.

137.2.20.

Pasiphaes pharmaca 132.1.2

Pasubea 131.1.18.

Patro 81.1.3.

Patroclus 81.2.3. et 117.2.

3. & 127.2.21.

Pegasus 47.2.10. & 50.2.5

Pelagon 9.1.21. et 123.1.23

Pelasgi 39.2.18.

Pelasgus 39.2.16. et 209.1.7

Pelei, et Telamonis exiliū 124
2.6.

Pelei, et Thetidis nuptiæ 126.

2.10.

Peleus 18.1.4. et 28.2.17.

& 123.2.16.

Pelia 134.2.27.

Peliæ certamen 111.2.23. et

125.1.17.

Peliæ mors 37.2.17.

Pelias 23.2.15. & 24.2.4.

& 27.1.13. et 2.13.

Pelium mons 15.1.12.

Pellene 9.2.15.

Pelopea 24.2.10.

Pelopia 79.2.3. & 97.2.6.

Pelopis ara 76.1.11.

Pelops 97.1.16. & 124.2.

16. & 135.2.9.

Pelops cōtra Arcadas 124.1.6

Pelor 91.2.26.

Pemphredō 48.2.22.

Penaeus 29.1.9. et 117.1.

21.

Penelope 118.1.25. et 117.

2.10.

Peneus 62.2.14.

Pentheus 95.1.9.

Pereus 81.2.26. et 110.2.23

Periapus 127.2.23.

Peribœa 19.1.25. & 91.1.

26. et 116.1.21. & 124.

2.15.

Periclymenus 24.1.14. et 29

1.6. & 76.1.16. et 140.

2.9.

Perieres 14.2.2. et 22.2.13.

18. et 57.1.9. et 114.1.23

et 115.2.25. et 125.2.8.

*** j

I N D E X

- Perileos* 116. 5. 24.
Perimede 14. 2. 5. et 54. 1. 4.
Perimedes 82. 1. 18.
Però 24. 1. 9. & 25. 1. 17. &
 122. 1. 17.
Periphas 44. 1. 18.
Peristhenes 44. 1. 7.
Persarum Regum origo 52. 1.
Persei clypeus 50. 1. 1.
Persei filij 52. 1. 9.
Perseus 21. 2. 2. & 87. 2. 20.
Perses 3. 2. 1. & 3. 2. 12. &
 52. 1. 9.
Perseus 24. 2. 1. & 58. 1. 10.
Perseus Argos cōtēdit 51. 2. 7.
Perseus ad Cepheū 50. 1. 18.
Perseus ad Gorgonē 48. 2. 18.
Perseus Tyrinibem se confert.
 51. 2. 25.
Peteos 117. 18.
Peucetius 109. 1. 20.
Phædimus 97. 2. 1.
Phædra 87. 2. 26.
Phaëthon 129. 1. 10.
Phalias 81. 1. 25.
Phantes 44. 1. 7.
Phanus 29. 1. 14.
Pharte 43. 2. 15.
Phasis amnis 33. 1. 12.
Phageus 107. 1. 13. et 107. 2.
 12. & 108. 1. 22.
Pheræ 27. 1. 2. et 115. 2. 16.
Pheres 24. 2. 16. & 27. 1. 2.
 & 28. 2. 25. & 115. 2.
 17. & 127. 2. 24.
Pheres trucidatur 38. 1. 12.
Philæmon 122. 2. 2.
Philammon 51. 19.
Philoctetes 117. 1. 27. et 123
 1. 3.
Philodice 114. 2. 10.
Philolaus 65. 1. 19. & 88.
 1. 2.
Philomache 24. 2. 7.
Philomela 131. 2. 23.
Philonoe 48. 1. 2. et 116. 2. 3.
Philonomus 52. 2. 15.
Philyra 45. 1. 14.
Phinei, & aliorum in saxum
 transformatio 51. 1. 2.
Phineus 19. 2. 26. et 31. 1. 5.
 & 42. 1. 11. & 50. 2. 24.
 & 109. 2. 4. et 133. 2. 14.
Phlegra 75. 1. 27.
Phlegraei campi. 9. 2. 14.
Phlegya 96. 1. 17.

INDEX

Pblegyas 114.2.18.

Phocus 124.1.1.

Phoebe 1.2.16. & 3.1.22. et
43.2.13. et 114.2.10. et
118.1.20.

Phœmissa 43.2.19.

Phoenix 86.2.2. & 87.1.4.
et 127.2.11. et 129.2.3.

Pholoe 61.1.6. & 61.2.26.

Pholus 61.1.6. & 62.1.4.

Phorbus 15.2.28.

Phorci filiae 48.2.22.

Phorcyades 4.1.1.

Phorcys 3.2.21.

Phoroneus 15.2.20. et 39.1.9

Phrasimus 132.2.9.

Phrixus 20.2.20. & 21.1.
11. & 21.2.15.

Phrontis 21.2.17.

Phibia 15.2.25. & 97.2.6

Phibius 109.2.2.

Phiceum 99.1.20.

Phylaca urbs 25.1.24.

Phylaci boues 25.1.22.

Phylacus 22.2.9.

Phylas 78.1.8.

Phyleis 81.1.19.

Phyleus 62.1.11. et 76.1.8.

& 117.1.17.

Physius 109.2.1.

Picria 44.1.18. et 113.1.8.

Pierus 5.1.13.

Piranubus 40.1.1.

Piren 4.2.1. & 4.1.3.

Pirene 43.2.14.

Pirithous 18.1.2. et 71.2.15
& 117.1.25.

Pisidice 14.2.4. et 24.1.27.

Pisistratus 24.2.3.

Pisus 114.2.3.

Pitheus 135.29.

Pityocampes 137.2.28.

Placia 120.2.26.

Platon 109.2.5.

Plectri, et Lyrae inuentor 1.26.

Pleiades 112.2.8.

Pleione 112.2.6.

Plesoure 4.1.16.

Pleuron 16.1.1.

Plexippus 16.2.15. & 133.
2.16.

Plisthenes 89.2.10.

Pluton 2.1.20. & 8.1.16. et
9.1.16.

Plutonis boues 67.2.18. &
71.2.26.

*** ij

I N D E X

- Plutonis galea 3.1.5. et 10.2.
 17. & 49. 1.20.
 Plutus 3.1.27.
 Podalirius 117.1.25.
 Podarce 44.1.19.
 Podarces 26.2.1. et 74.2.19
 & 121.1.5. & 18.
 Poetas 29.1.2. & 80.2.9. &
 117.1.27.
 Polyckus 109.1.22.
 Polites 122.1.23.
 Pollux 17.2.23. et 28.2.16.
 116.2.9. & 118.1.12.
 Polys 66.2.12. et li. 15
 Polybores 10.2.11.
 Polyhus 98.1.24.
 Polycaste 24.1.27.
 Polyctor 44.1.10.
 Polydectes 22.2.27. et 48.2.
 2 & 51.1.8.
 Polydectes, & amici in saxa
 51.1.10.
 Polydore 125.1.17.
 Polydorus 92.1.17. et 96.1.
 5. & 122.1.24.
 Polygonus 68.2.23.
 Polyidus 90.1.26.
 Polylais 81.1.2.
- Polymedon 122.2.14.
 Polymelus 127.2.25.
 Polymnia 4.2.15.
 Polynices 100.1.2. & 23. &
 105.2.26.
 Polynoë 4.1.19.
 Polyphemus 29.1.13. & 30.
 2.1.18.
 Polyphontes 5. & 98.2.25.
 Polypemon 137.2.25.24.
 Polypœtes 117.1.25.15.2.
 & 25.
 Polyxene 15.2.24.
 Polyxenus 53.1.26. & 117
 1120.
 Polyxò 44.1.2. & 112.2.
 27.
 Pontus 3.2.20.
 Portheus 109.2.5.
 Potamon 44.1.8.
 Porphyryon gigas 9.2.18. &
 10.1.18.
 Præcones fecialesve mutilati
 ab Hercule 57.1.25.
 Praxitheia 81.2.4. & 132.
 2.9.
 Pro i Helenam sponso suo se
 defensorum irant. 117.

INDEX

- Procles* 83.2.8.
Procne 131.2.24. & 132.1
 27.
Procris 22.2.10. & 80.2.23
 & 132.19.
Proeti exilium 45.2.4.
Proetidium insania 45.2.24.
Proetidium curatio 46.2.13.
Proetis 103.1.2.
Proetus 45.1.24. & 110.2.
 25.
Fromachus 26.29. & 106.
 1.10.
Promethei hominis formatio
 12.2.16.
Prometheus 6.1.16. et 3.2.4.
 & 70.2.2. et 126.1.21.
Prometheus in caucaso affixus
 12.2.22.
Prometheus immortalis factus.
 61.2.17.
Prometheus solutus 13.1.1.6.
Promethei vinculum 70.2.3.
Pronax 26.2.15.
Pronoe 15.2.27.
Pronous 108.1.14.
Proserpina 4.1.10. & 1.17.
 & 71.15. & 29.2.25.
- Prote* 93.2.25.
Protesilaus 117.2.1.
Proteus 43.4.15. et 66.2.24
 & 94.1.20.
Proibous 20.1.14. et 109.1.26
Proio 4.1.17.
Protogenia 14.1.7. et 16.1.9
Protomedusa 4.1.13.
Psamathe 4.1.21. & 123.2.
 26.
Psophis 61.1.3. et 107.2.12
Pteleon 132.2.21.
Pterelai aureus capillus 52.2.
 4. & 54.2.27.
Pterelai filij Electryonis boues
abigunt 53.1.15.
Pterelaus 52.2.3. et 53.1.9.
Pteus 22.1.14.
Purgadi per medicinas inuen-
tio 46.1.13.
Pygmalion 129.1.20.
Pylaon 24.1.11.
Pylarge 44.1.23.
Pylas 134.2.25.
Pylus 71.1.21.
Pylos vrbs 135.1.6.
Pylus 18.1.26. & 24.1.7.
Pyramus 87.1.8.

INDEX

Pyrene 69.1.13.
 Pyrrha 13.1.12.
 Pyrrhus 127.2.3.
 Pyrippus 81.2.3.
 Pythou serpens 6.2.14.

Q

quinqertium 51.2.13.

R

Rhadamanthus 56.1.12. &
 57.1.22. & 86.2.14.
 Rhadamanthus, & Minos m=
 ferorū iudices 87.2.16.
 Rhadius 24.1.13.
 Rhea 1.2.15. & 2.1.12.23
 & 122.2.20.
 Rhegium 68.1.6.
 Rhesus 5.2.6.
 Rhexenor 135.1.22.
 Rhode 8.1.15. & 43.2.9.
 Rhodia 43.2.3.
 Rhæcus 111.2.15.
 Rubetæ natura 85.2.3.

S

Salamin 124.2.9.

Salmonens 14.2.1. et 23.1.2.
 Salmydessus 31.1.4.
 Sandoens 129.1.12.
 Sangarius 121.2.2.
 Saò 4.1.10.
 Sardinia 78.1.16.
 Sarpodon 66.2.14. et 86.2.
 14. & 87.1.23.
 Sarpodonis tres ætates 87.2.6
 Saturni vxor 2.1.11.
 Saturnus patris regnū occupat
 2.1.9.
 Satyrus Arcadiam infestans 40
 1.11.
 Scæa 43.1.23.
 Scæus 116.1.4.
 Scamander 109.1.14. et 120.
 2.24.
 Schedius 117.1.19.
 Schæneus 18.1.8. et 22.1.13
 & 117.1.19.
 Scironides petreæ 82.1.20.
 Scylla, et Charybdis 35.1.27
 136.1.20.
 Scyros insula 127.1.26.
 Scyrius 135.1.11.
 Seis 15.2.16.
 Semele 92.1.16.

INDEX

- Semele ab inferis reuocatur* 95
 2. 14.
Sepeliendi ante ciuitatem mos.
 44. 2. 20.
Septem ad Thebas 101. 2. 20.
Serapis deus 39. 2. 12.
Side 7. 2. 6.
Sigeum 21. 1. 23.
Silenus 61. 1. 7.
Simois 119. 2. 4. 16.
Sinis 137. 24.
Sinis Corinthiorū Isthmum in-
sidet 138. 1. 3.
Sinis in viatores supplicium 138
 1. 4.
Sipylus 97. 1. 26. vrbs 98. 1. 6
Sirenes 5. 2. 15. et 16. 2. 22.
 et 35. 1. 19.
Sisyphus 14. 1. 27. et 22. 1.
 14. 22. et 93. 1. 12. et
 112. 2. 13.
Socleus 109. 2. 4.
Solis boues in Erythia 9. 2. 23.
Solis boues 35. 2. 8.
Sol 31. 26. et 8. 1. 16.
Solymi 47. 2. 15.
Sparte 114. 1. 13.
Sparti 91. 2. 11.
Spartus 94. 1. 9.
Sperchius 126. 1. 9.
Sphinx, et eius enigmata 99.
 1. 14.
Spio 4. 1. 8.
Staphylus 29. 1. 4.
Standedides 81. 1. 9.
Sternops 2. 1. 1.
Sterope 16. 1. 17. et 16. 2. 21
 et 76. 2. 27. et 121. 1. 21
Steropes 1. 1. 13.
Sibenele 43. 2. 26. et 127. 2.
 22.
Sibeneleus 20. 1. 2. et 43. 2.
 26. et 52. 1. 13. et 65. 2.
 6. et 106. 1. 11. et 117. 1.
 15.
Sibeno 49. 2. 10
Sibenobæa 45. 2. 19. et 110.
 2. 24.
Straticbus 24. 2. 1.
Stratobates 52. 2. 14.
Stratonice 16. 1. 7.
Stratonicus 81. 1. 16.
Strophades 32. 1. 8.
Strymo 120. 2. 24.
Strymon 68. 2. 12. et 94. 2. 8
Strymon fluius 5. 2. 8.

INDEX

- Stygis aqua* 3.2.15.
Stygne 44.1.15.
Stymphalides aues 63.1.23.
Stymphalis 63.1.26.
Stymphalus 63.1.25. & 81.
 2.20. et 109.2.8. & 110.
 2.23. & 124.6.
Stryx 3.1.20. et 3.2.13. et 4.
 2.9.
Sylea corinthis filia 137.2.26
Syleus 73.2.19.
Symplegades 32.1.25.
 T
Tenarus 71.2.1.
Talaus 26.2.12. & 100.2.8
 & 101.2.25.
Talus Serram inuenit 137.1.
 24.36.1.27.
Tantalus 97.1.23. et 97.2.2
Taphius 52.1.25. et 53.1.9
Taphus 52.2.1.25. et 54.2.
 22.
Tartarus 1.2.4. et 40.1.15.
 & 67.2.2.
Tauri arripedes 53.1.21.
Taurus 24.1.10. et 36.2.5.
Taurus i lucē proditus à Nepe-
tuno 88.1.11. (1.8.
Taygete 112.2.11. et 114.
Tebrus 116.1.6.
Tegæa 76.2.22.
Tegyrius 134.1.16.
Telamon 18.1.5. et 28.7.16
 et 117.2.3. et 123.2.19.
Telamon primus Troiam in-
greditur 74.2.4.
Telchin 39.2.10.
Teleboæ 52.1.28. & 53.2.
 11. et 54.1.10.
Theleboas 109.2.1.
Telegonus 41.2.9. et 66.2.
Teleon 29.1.4. (24.
Telephassa 86.1.13.2.23. et
 91.1.10.
Telephus 20.2.6. et 77.2.6.
 & 81.2.22. et 111.1.17.
Teles 81.1.8.
Telestas 122.2.7.
Telemagoras 81.1.11.
Tellus 1.4. et 3.2.20. et 9.2.
Terra dea 10.1.2. (4.
Terra Tartaro admiscetur 11
 1.2. (2.21.
Temenus 83.1.17. & 107.
Tenos 133.2.12.
Teredac 118.1.8.

INDEX

- Tereus** 132.1.1.
Terpsichore 4.2.14.
Terpsicrates 81.1.27.
Tesludinis in aetio 113.1.21
Teucer 74.2.23. et 117.2.
 3. et 119.1.13. & 124.2.
 26.
Tethys. 1.2.14. & 3.1.20.
Teucris vnde 119.
Teutamias 51.2.9.
Teuthrania 77.2.11.
Teutbras 77.2.11. & 111.
 1.12.
Thalia 4.2.15. & 4.2.9.
Thalpius 117.1.16.
Thamyris Venerem masculam
 primus incipit 5.1.19.
Thanate 129.1.14.
Thasus 66.2.18. et 86.2.24.
Thasus vrbs vnde 87.1.12.
Thaumas 29.1.3.
Thaumas 3.2.22.
Thea 31.25.
Theano 44.1.12.
Thebe 91.1.25.
Thebe vnde 97.1.21.
Thebanorum tributum Ergino,
 57.1.2. . . .
Thebanorum murorum construat
 etio 97.1.14. (13
Thebarum expugnatio 106.2.
Thebarum portae 102.2.25.
Thebe 97.1.21.
Thelxion 39.2.10.
Themis 1.2.15. & 4.2.1. &
 6.2.12. & 69.1.20. &
 119.2.17.
Themiscyra 65.2.17.
Themistò 22.1.12.
Theodore 44.1.14.
Thera 97.2.4.
Theramachus 57.2.17. &
 81.2.13.
Thermodon 64.2.24.
Thermydrae 70.1.7.
Thersandrus 105.2.26.
Thersippus 20.1.13.24.
Theseus 17.2.24. & 71.2.
 14. & 74.1.13. & 101.2.
 5. & 117.1.
Theseus Minotaurum necat
 137.
Thesei facinora 137.
Thespius 56.2.7. et 57.1.17.
 & 71.1.20. & 78.1.11.
Thespij filiae 56.2.20.

INDEX

- Thesproti** 78.1.5. et 107.1.
 24.
Thesprotus 109.1.19.
Thessalīcorū mōtiū diluuij im-
munitas siue scissio 13.2.3.
Thessalus 81.2.19.
Thesalus 81.2.20.
Theslius 16.2.11.27. et 116
 1.11.
Thetis 4.1.11. & 6.1.4. &
 94.2.6. & 126.1.13.
Thia 1.2.16.
Thiodamas 70.1.2.
Thoas 29.2.4. & 102.1.14
 & 116.1.22. & 129.
 2.5.
Thoon gigas 10.2.21.
Thoricus 54.2.13.
Thrasius 69.2.19.
Thrasius traiectus 41.1.13.
Thrasymedes 24.2.3.
Thrasius campus 128.2.14.
Thripsippas 80.2.26.
Thyestes 52.2.26.
Thyone 95.2.5.
Thyreus 17.1.2.
Tibiarum inuentio 7.1.9.
Tigafis 81.1.20.
- Tigres** 31.2.25.
Tilpbusius fons 106.2.3.
Timandra 116.1.27.
Tiphy 28.2.11. & 33.1.8.
Tiphyse 81.1.24.
Tiresia sceptrum 103.2.11.
Tiresias 55.1.25. & 102.1.
 14. & 116.1.22.2.4.
Tiryns 45.2.13.
Tisamenus 83.1.8. & 84.
 1.22.
Tisiphone 2.1.4. et 108.2.5.
Titanes 109.2.7.
Titanes 1.2.12. & 1.2.21.
 & 2.2.21.
Titanides 1.2.17.
Titanum proles 3.112.
Tithonus 70.1.21. & 121.
 1.4. & 129.1.9.
Tityus 6.2.19.
Tlepolemus 78.1.9. & 81.2.
 23. & 83.2.11.
Tmolus 73.2.11.
Tomi 24.2.21.
Torones 66.2.23.
Toxeus 16.2.26.
Toxicrates 81.2.6.
Trachin 78.2.1.

INDEX

Trapezus vnde 100.2.25.

Triops 14.2.20.

Triptolemi currus 9.1.2.

Triptolemus 8.2.27.

Triton 8.1.15. et 120.1.24.

Triton fluius 6.1.4.19.

Troezen 72.1.22.

Troia 66.1.4.

Troia regio 119.2.6.

Troilus 122.1.24.

Tros 119.2.4.

Tydeus 19.2.15. et 28.2.17

& 100.2.10. & 104.2.12.

Tydeus aduersus Thebas 20.

1.9.

Tydeus ad Eteoclem 102.2.7.

Tyndareus 114.1.26. &

115.1.27. & 116.1.1. &

77.1.16.

Typhon. 11.1.3. & 47.2.8.

& 58.2.10. & 67.1.23.

& 69.1.4. & 71.1. & 99

1.17.

Tyrannus 52.2.9.

Tyria 43.2.24.

Tyrò 23.1.21. & 24.2.12.

Tyrrheni in Delphines 95.2.

10.

V

Vdaus 91.2.25. & 103.1.

15.

Venti 3.2.12

Venus 4.2.6

Vesta 2.1.18. & 69.1.9.

Vitis inuentor 94.1.16

Vitis prima plātatio 16.2.24

Vlysses 116.1.25. et 117.1.

12. & 127.2.6.

Volcanus 5.2.18. & 6.1.17

& 130.2.2.

Volcanus contra Gigantes 10.

2.6.

Vrania 4.2.15.

Vrbū prima occupatio ex Deo

rum sententia 128.1.13.

Vulpes. Cadmiā deuastat 54.

1.16.

Vulpes in lapidem 54.2.15.

Vulpes Thebanum agrum inu-

festans 54.1.20.

X

Xanthippe 16.1.5.

Xanthippus 20.1.1.

Xanthis 81.1.15.

Xanthus 126.2.15.

Xenodamus 118.1.10.

INDEX

Xenodice 73.2.23. & 87.2
 25.
 Xuthus 14.1.11. et 22.2.26
 & 132.2.17.
 Z
 Zelus 3.2.14.
 Zetes 28.2.14. et 31.2.15.
 & 96.1.27. & 133.2.8.
 Zethus 96.2.21. et 113.1.1.
 Zeuxippe 131.2.21.

FINIS.

AVCTORES, QVORVM FIDE, AC
 testimonio Benedictus Aegius in suis pro Apollo=
 doro illustrando vsus est annotationibus.

Aeneas Argiuis	Cicero
Aschylus	Claudianus
Agamestor Pharsalicus	COINTVS SMYRÆ
Apollonij Rhodij Scholiastes	NABVS
Aristoteles	Cratinus
Asius	D
Athenæus	Diētys Cretenſus
Attius	Didymus Pindari enarrator
E	Diodorus Siculus
Batås	Diogenes Babylonius
Beroaldus	Dionysius
Budæus	E
C	Ephorus
Callimachus	Ennius
Cercops	Eraſmus
Charon	Euphorion

AVCTORES

Euripides

Eusebius

Eustathius

F

Fauorinus

Fl. Sospater Charisius

G

Georgius Agricola

Gregorius Gyraldus

H

Hecateus

Hellanicus

Hesiodus

Hesychius

Herodorus

Herodotus

Homeri Scholiasta

Homerus

Homerus hymnographus

Hyginus

I

Ianus Baptista Pius

Ibycus

Isacius Tzetzes, Cæsius

L

Lactantius Firmianus

Lucanus

Lucianus

Lycophron

Lyfimachus

M

Menecrates

Mnaseas

N

Neoptolemus

Nicandri Qetaica

Nicandri Scholiastes

O

Orpheus

Orphici

Ovidius

P

Palephatus

Panyasis

Pausanias

Petrus Victorius

Pherecydes

Philostratus

Piudarus

Plinius

Politianus

Pomponius Mella

Plutarchus

Q

Quintilianus

AVCTORES

R	Stephanus
Raphael Regius	Stesichorus Himeræus
S	Strabo
Seleucus	Suidas
Seneca Tragicus	T
Seruius Grammaticus	Thucydides
Solinus	Tragici
Sophoclis Scholiastes	V
Sophocles	Valerius Flaccus
Staphylus	Virgilius

FINIS.

COMMENT.

didicim diligentiae meae indicium, citare Apollodorum praeter cæteros, quos lectione horum voluminum excerpsumus, ac Pliniano statim more commentario huic nostro præteximus, Castorem δὲ τοῦ Ἰπποκράτους (quæ cum suis consarcinavit. Eusebius) atq; hunc Castorem floruisse Tyberij Cæsaris principatu Sudines, uel Zopyrion autor est, differentiam quodammodo temporis indico, doctorum in hoc iudicium, & cæteris meis expeto, & de Apollodori quidem breuitatis, & fastidij causa quia occupationibus iuis publico bono parcendum erat : nobisq; maiora aggressis, satis est retulisse, quæ dicta sunt, ne fiat operosum coacervare in unum multa, & infinitum species ire per singulas, ergo exequemur reliqua proposui. Ego planè his meis adijci posse multa confiteor; nec dubitamus multa esse; quæ & nos præterierint, homines enim sumus, librorumq; ac necessariorum copia destituti & non uertente fortuna, & urbe Roma (in qua aliud spectatur quàm genus, & uirtus) alijs occupati : succisuiusq; temporibus ista curamus. Iam tandem exit Otho amplissime princeps, in manus horum minimum Apollodori opus, Græcæ, Latinæq; simul. quo in autore qd Benedictus Aegius meus edendo, uertendo, restituendo nitore pristino, quoad potuit, expolendo, atq; ornando præstiterit: & quem amorem, famam, æter namq; sit gloriam opere tam egregio promeritus: præterquam quod nunc uita, & posteritas indicabit. Testes, cōscijq; nostrum utriusq; laborum, celeberrimi rerum antiquarum conservatores, ne dum rei literariæ acerrimi patroni, ac defensores Achilles Maffeus, Gentilisq; Delphinus. testes amici alij literis, & ingenio præstantissimi, Carus Hannibal, Baptista Sigicellus, Antonius Augustinus, Alexandri duo, Pico lominus, & Corvinus, Marcus Casalius, testes item alij quos

longum esset enumerare, Deniq; & Nulius Vrsinus, iuuenis im-
 primis honestus, & ornatus: & supra-quam par sit eius etati,
 Latine, & Græca eruditus. Ceterum quā dicat apte Apollodo-
 rus, quā dilucide, quā docte, quā nitide, atq; distincte, la-
 ca, actus, tempora explicet, Hieronym, Deorumq; matrimonia,
 successiones, natales, patrias, sepulchraq; dinumeret; tum quā
 admittat excessus libens, sermonesue, aut casus mirabiles, uel
 euentus uarios: & alia iucunda dictu, aut legendibus blanda, per
 ociū, et per te ipsum nosces, uel si eadē cū Rodolpho Pio, Alexandro
 Farnesio Collegis tuis amplissimis, aut Roberto nobiliori cōferas,
 Deniq; præstat in exhibendo, nunc Apollodoro Ægius, quæ
 præstiterat olim poëta Ennius, Scipionis Africani æuo, in Eua-
 hemeri libris persus, & pari (ni fallor) argumentiq; inscribenda
 tur, siue quemadmodum tradit Athenæus ἑρᾶς βίᾱ καὶ γὰρ
 Genealogias Hieronym, Deorumq; compotere. Lælius uel Mytias
 lenæus Hellanicus, Pherocydes, & quidam non Syrius ille; sed
 alter: indigena Attici soli, & Argivus Acusilaus, Theogoa-
 nias, Epimenides, & Hesiodus, atq; horum omnium librorum
 uim, materiam, seriem, succum in libris Hygini recognoscas;
 quos appellauit Fabulas, Euanthem, Silenumq; secutus αἰ μὲν δὲ
 νοῖσιν, Ponticum uero Heraclidem καὶ Ἀέχμεν; præcipue tamen
 Apollodorum, à quo non quædam interdum Hygius (ut mos est
 scriptorum) sceneratur, ueruntamen ad uerbum penè, ordinè in
 multis præpostero, transfudit, neq; nominauit, idq; ega lectissimus
 sedula animaduerti, ac pluribus ut de autoribus, etiam reliquis,
 priuatim, & prægrandi uoluntate, si nobis conscripta patefeci,
 hoc titulo de his, quæ Latini, de Græcis scriptoribus desumpse-
 runt, Neq; porro eo tibi nostræ consilia dedicamus, quo scimus.

COMMENT.

plerosq; alios posthuc facturos, qui tibi studiorum suorum opera nuncupabunt, illi enim ita agent, ut te utcumq; promereantur, alij ut fructuum aliquem sentiant iudicij tui de se, alij ut abs te tantu phentur, alij ob alias, et quide diuersas cas. Ego uerotibi de Apollodoro Atheniensis comentatione hanc meam, deq; alijs inquam omnibus quorum apud uiriusq; lingue uolumina memoria ulla extet, tam uaria obseruatione, fide tamen, & diligentia maxima conquistam: dedico ut meam uel in te unum Principem, omni laudum, omni uirtutum genere cunctis anteferendum, obseruationem, fidem, beneuolentiam agnoscas. Vale praesidium & dulce decus meum; atq; ut cepisti, perge, fauere philologiae sectatoribus, & Tertium tibi additissimum ama. Romae Idibus Octobris. M. D. XLV.

QVIBVS IN COMMENTARIO

VTIMVR.

Aelianus	Artemidori Ephesi duo.
Alcmaeon.	Aristoteles.
Alex. Trallianus	Arpocratio
Acusilaus.	Ammonius.
Apollonius.	Athenaeus.
Apollodorus.	Arnobius.
Apostolius Byzantius.	Asper Grammaticus.
Anthemius.	Elus Donatus.

AVCTORES

A. Gellius.

Epicharmus.

Epicurus.

B

Epimenides.

Bition.

Euanthes.

Eubemerus.

C

Cælius Aurelianus.

Eustathius.

Cæcis.

Eusebius.

Callimachus.

Eratosthenes.

Castor.

Euphorion.

Clemens.

F

Cor. Tacitus.

Ctesibius Heron.

Festus Pompeius.

D

G

Daimachus.

Gabius.

Demetrius Phalereus.

Demetrius Triclinius.

Diodorus Syracusanus.

Didymus.

Hecateus.

Diogenes Laertius.

Hellanicus.

Dioscorides.

Heracleon Glauco.

Donatus.

Heraclides Ponticus.

Duris Samius.

Hesiodus.

E

Herodotus.

Hephæstion.

Hieronymus.

Ennius.

Homerus.

AVCTORES

Hyginus. M. Varro.
Mimnermus.
Meletius.

I

Isaaciuz Tzetzes.

Isæus Orator

Interpretes.

Æschyli.

Apollonij

Aristophanis.

Euripidis.

Homeri.

Hesiodi.

Pindari.

Lycophronis.

Nicandri.

Theocriti.

Sophoclis.

L

Lactantius.

Lycophron.

Lycurgus.

Lucilius Tarræus.

M

Macrobius.

M. Tullius.

N

Neoptolemus.

Naucratus Erythræus.

O

Ocellus Lucanus.

Ostavius Oratianus

Oribasius. 2

P

Palæphatus.

Pausanias.

Pappus.

Parthenius Nicæus

Philo Byzantius

Paulus Æginetes.

Plutarchus.

Plinius.

Philoxenus.

Photius.

Philochorus.

AVGUSTOIRE SA

Plato.
 Porphyrius.
 Ptolemæus Eleutés.
 Pollux.

Suides, qui & Suidas.
 Sophocleas.

Quintilianus.

Rufus.

Seneca.

Scipio Africānus.

Silenus Chijs.

Sophocles.

Stobæus.

Strabo.

Stephanus.

Theon.

Theodorus Prisciānus.

Tarræus.

Theophrastus.

Terentius.

Tzetzes.

Varrō.

Valerius Māx.

Zenobius.

Zenodotus Ephesius.

Zopyrion.

REI NII S.